









Hieronymus Quillex S.P.

LIBER PSALMORVM
DAVIDIS.

Tralatio duplex,

Vetus

&

Noua.

Hæc posterior, Sanctis Pagnini, partim ab ipso Pagnino
recognita, partim ex Francisci Vatabli Hebraicarum
literarum professoris quondam Regii eruditissimis
prælectionibus emendata & expolita.

Adiectæ sunt annotationes cum ex
aliorum tralatione, tum verò ex Commentariis He-
braorū ab ipso Vatablo diligenter excussis: quæ com-
mentarii vice lectoribus esse poterunt.



OLIVA ROB. STEPHANI.
M. D. LVI.

1891

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
AND
ZOOLOGY
OF THE
CITY OF LONDON

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
AND
ZOOLOGY
OF THE
CITY OF LONDON
THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
AND
ZOOLOGY
OF THE
CITY OF LONDON



Liber Psalmorum, Hebraicè תהלים

Librum istum LXX Interpretes ταχὺ τῶν ψαλμῶν denominauerūt nomine instrumenti musici, ad quod ut & ad alia, hi Psalmi decantabātur: Hebraei verò תהלים sine ספר תהלים, hoc est librū laudū appellant. Christus autē Dominus noster, Psalmos, & Librum Psalmorū, Luc. 20. g. 42, & 14. g. 44. Sic & Petrus, Act. 1. d. 20. Ex quibus testimonia sumens Christus Saluator noster, testatur afflatu Spiritus sancti fuisse scriptos, Matth. 22. d. 43: & Petrus, Act. 1. c. 16.

Psal. I.

Psal. I.

Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorū nō stetit, & in cathedra pestilentia nō sedit.

B'Eatus vir qui non 'ambulauit in consilio 'impiorum, & in via 'peccatorum nō stetit, & in cathedra 'derisorum nō sedit.

Qui verè beati, & cni rei similes, in quo est exhortatio ad vitam ex verbo Dei instituendam.

Sed in Lege Domini volū

'Sed in Lege

1 Beatus vir ברוך ה' אדוניו Adiectiuum est plurale ברוך, ut quidam Hebraeorum scribunt, quod verbo, aut nomini plurali vel singulari iungitur pro loco: unde quidam vertunt, Beatus, sine Fœlix vir. aut, Beata, sine Fœlicia viro. Aliis magis placet esse substantiuum plurale, ut Latinis diuitiæ: vertentibus, Beatitudo, sine Beatitudines, aut fœlicitates viri. vel illius viri, propter d' emphaticum & significatiuum quod Hebraei vocāt baiediah, quo significatur aliquis insigniter beatus. Ambulauit הלך Sunt praterita Hebraeis, quæ per pr. esens verti possūt, ambulat, stat, sedet. nam frequens est apud illos temporū permutatio, pr.terito viētes pro pr. e senti, aliquando pro futuro: imperatiuo pro futuro aut praterito: infiniti pro omni tempore: & futuro pro præsenti, aut vice prateriti, aut etiam imperatiui. Quod diligenter obseruandum est: nam in illis vertendis plurimū variant interpretes, maxime in his Psalmis. Impiorum רשעים im proborū. Significat eos qui indesinenter & sine vlla quiete impiē agunt, aut qui malis animi perturbationibus mouentur ad malē agendum, tanquam mare impulsū quod quiescere non potest: ut de illis scribit Isaias, 57. d. 20. Et in via ודרך Via pro instituto & ratione viuendi.

Peccatorum חייטין flagitiorū. Non sunt qui quouis modo peccatores sunt, sed qui iam perfecta fronte, ita peccatis sese addixerunt, ut iam nihil eos pudeat: & inde meruerint cognomen peccatorum, quales ii erant qui in historiis Euangelicis peccatores vocantur, qualisque illa in civitate peccatrix, Luc. 7. f. 37, & Sodomitæ, Gen. 13. c. 13, & Amaleciti, 1. Sam. 15. c. 18. Non stetit, נשען non stat, siue, consistit. i. qui viuēdi rationem hominum peccatis deditorum non amplectitur. Et in cath. נכסס & in confessu, vel, sede. Derisorum לצים elatorum, superborum. Vel, obloquutorum, siue obtrectatorum. i. qui nullum commercium habet cum iis qui Diuinas Leges videre solent, nec est contubernalis eorū. Alii, reuelantium secreta.

2 Sed in Lege כִּי חֵם בְּדֹרֶךְ Lex pro ipsa

Iosue 1. b. 8

Ierem. 17. b. 8

Impiorum exitus.

Lege & omnibus Sacra scripturae libris qui sunt Legis expositio.

"Ichoua" volūtas eius, & ita, Le-
ge eius" meditatur die ac nocte.

Et erit" sicut arbor plantata se-
cus riuos aquarū, quæ fructum
suum dat in tempore suo: & foli-
um eius non "decidit," & omne
quod faciet, prosperè cadet.

Non sic impii: sed" tanquam
gluma quam proiicit ventus.

Ideo non" stabunt impii in iu-

Iehoua יְהוָה Hoc nomen superstitiosi Iudæi pridem ineffabile fecerunt:
legentes יְהוָה, id est Dominus, ubi quæque in Scripturis habetur יהוה, quos
Graeci & Latini postea sequuti sunt. Verum ipse Dominus quid hoc nomi-
ne intelligi vellet, satis expressit, quum rogatus à Mose nomen, respondit,
יהוה יהוה יהוה. i. Ero qui ero. Et max, Sic dices filiis Israel, יהוה misit me
ad vos. Exod. 3. c. 14. Quibus verbis aperte significat Existentis nomen sibi
esse, & quod solus à se, ac ideo semper existat, & existendi virtutem omni-
bus suppeditet. Id verò quàm non exprimat nomen Dominus, quis nō vi-
det? Propterea quidam pro eo vertūt Existens. Alii, αὐτοφύων, quod nomen
Græcis, à se & per se existentem significat. Nonnulli nomen ipsum יְהוָה
v a b non mutant: nec ipse etiā Sanctes in suis annotationibus manu scri-
ptis, quas apud me asseruo: quos & sequuti sumus. Voluntas e. יְהוָה
desiderium eius. Vox Hebræa significat voluntatem, propensum animi
affectum, voluptatem & delectationem animi in re aliqua. propterea di-
cit, meditatur die ac nocte. i. eā vnice amat. Et in Lege e. יְהוָה
Repetitio frequens Hebræis, pro, & in ea. Meditatur יְהוָה. Fut. Heb.
pro præf. Vox Hebræa & ad cordis cogitationes, & ad oris garritum refer-
tur. vt Psal. 19. d. 15, וְהִנֵּנִי Et meditatio cordis mei coram te. Et Psal. 17. f. 30,
O's iusti יְהוָה loquetur sapientiam. Idem ponitur & Psal. 35. d. 28.

3 Sicut arbor כַּדְמֹן Palmam aut oleam intelligit. vtrique enim decer-
pto fructu folia non decidunt. Iustus vt palma florebit, Psal. 92. l. 13. Ierem.
17. b. 8. Et erit tanquam arbor plantata secus aquas, & quæ iuxta riuū
mittit radices suas. Benedictionem viri qui fidit Iehoua, describit.

Decidit, וְנָחַל marcescit. inarescit. Præf. Heb. pro præf. Et omne
quod & c. וְכָל חַסְדֵּי יְהוָה & quicquid facit, prosperos habet suc-
cessus. i. fructus edit qui non pereunt. Fut. Heb. pro præf.

4 Tanquam gluma כֶּמֶח sicut quisquiliz. pulvis. minutum pale-
arum. Impii prorsus inutiles, & omnis fructus expertes, vt gluma, palea,
sive tegumentum tritici, quibus comparantur Matth. 3. c. 12. Esa. 17. d. 13,
Et persecutionem patiuntur sicut gluma montium à facie venti, & sicut
stipula coram turbine. Et Psal. 35. a. 5, Sint vt gluma ante ventum.

Stabunt וְיָמִין consistēt. sub. cum iustis. i. non habebunt locum inter iu-

tas eius: & in Lege eius me-
ditabitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum
quod plantatū est secus de-
cursus aquarū, quod fructū
suum dabit in tempore suo.
Et folium eius non defluet,
& omnia quæcūque faciet,
prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: sed
tanquam pulvis quem pro-
iicit ventus à facie terræ.

Idco non resurgunt impii

flor: sed separabit eos Deus ab illorum consortio, quum mundum indicabit. Matth. 15. d. 41, Ite maledicti, &c. Alii, resurgent.

in iudicio: neque peccatores
in consilio iustorum.

Quoniam novit Dominus
viam iustorum: & iter im-
piorum peribit. II.

Quare fremuerunt Gen-
tes, & populi medita-
ti sunt inania?

Astiterant Reges terræ,
& Principes convenerunt in
vnum adversus Dominum &
adversus Christum eius.

Dirumpamus vincula e-
orum, & proiciamus à no-
bis ingum ipsorum.

Neque pecc. d'פחרי Repetitio Hebraica idem bis dicens.

6 Novit ידע agnoscit. sine per futurum, agnoscet. i. probabit: vel
illorum curam aget: cui contrarius est Peribit, pro improbabitur, vel dam-
nabitur. Et via impiorum pe. דרך רשעים חריד Hebraismus, pro, p-
omnia eorum studia & instituta in nihilum rediguntur. vel, impii ipsi dis-
peribunt vna cum vita & actibus suis.

IN PSALMUM II.

1 Congregant se tur. יקראו ad tumultum conveniunt. Vel, cū tu-
multu conuolant. Alii, turmatim congregantur. veluti in tumultu fi-
eri solet. Alii, fremunt. vel, frendent. Præteritum Heb. pro futuro, ut ver-
sus sequentis verba quæ futura sunt. Continet enim hic Psalmus prophetiā
conjuratōnis Iudeorū & Gentium adversus Christū, ut apparet ex Acto.
4. c. 15. Vertuntur autem hæc futura per præsens. Meditātur יחנן lo-
quuntur. aut, murmurant. Fut. Heb. pro præter. vel præsentī. i. vanos sermo-
nes iactauerunt, quum se memoriam Christi abolituros morte putarēt, qui
tertio die postea resurrexit.

2 Astant יתיצו Astabunt. consilii scilicet
captandi causa.

Et Principes דיכרי Reges. Vel, consili-
arii Regum. i. quorum consilio & prudentia Rex administrat regnum.

3 Vincula eorum, חבלים quibus alligantur animalia ad iugum. Vide pro expositione huius loci, Iere. 1. a. 5. Verba sunt hostiū Dei &
Christi, Regum scilicet, Principum, & Sacerdotū. Vincula vocat leges qui-
bus quasi vinciri solent subditi, & contineri in officio. Funes vero, sine li-
gamina, imperium. Sumpta metaphora ab iis qui vincti coguntur facere
opus. Legibus eorum, inquiunt, ne pareamus: demissæque operam ne impe-
rent nobis. Funes eorum, חבלים ligamina eorum.

dicio, neque peccatores in con-
gregatione iustorum:

Quoniam novit Iehouah viā
iustorum: & via impiorum pe-
ribit.

VT quid congregant se tur-
matim Gētes, & populi me-
ditantur inane?

Astant Reges terræ, & Prin-
cipes consilium capiunt pariter
adversus Iehouam, & adversum
Christum eius.

Dirūpamus vincula corū, &
proiciamus à nobis funes corū.

Cur bene piis, &
impiis malē.

Vana conspiratio
ac furor Regū &
Principū tū Gēti-
liū tum Iudeorū
contra Christum.
act. 4. c. 15

Rebellio impiorū
cōtra Deū ac Chri-
stum eius.

Irriti eorum cona-
tus.

4 *Habitans in cælis ridebit: Do-
minus subsannabit eos.*

5 *Tunc loquetur ad eos in fu-
ro suo, & in ira sua terrebunt eos:*

*Dicens, Et ego constitui Regem
meum super Sion montem san-
ctum meum.*

*Narrabo ipsum decretum quod
Ichouah dixit ad me, Filius me-
us es tu, ego hodie genui te.*

4 *Habitans in cæ. r. a. יושב ברום ימים ירד* Verti potest per præs. Qui se-
det in cælis vel, domiciliū habet in ipsis cælis deridet. Verba Dani-
dis. q. d. Quomodo pugnabūt cū eo qui est in cælis? Subannabit eos.
יבלי Repetitio eiusdem sententiæ, quæ magnam vim habet in Sacris li-
teris **5** *Tunc יח quum scilicet tempus id exigit. In furore c.*
יח יד est iratus. q. d. increpabit vehementissime. Terrebit e. יח יד
conturbabit eos. vel, perdet. i. gravi ira percitus, perdet eos.

6 *Constitui מלכא vñxi. Alii, regnare feci. vel per præs. plusquam
perfectum, constituerā. regnare feceram. Verba Dei patris sedentis pro
tribunali, & condemnantis impios qui dederunt operam vt regnum Chri-
sti euerterent. i. præsceceram Regem meum Mesiam populo meo Israelitico
vt illi nomine meo imperaret: verum illius regnū perpetuo oppugnatis, ne-
gantes eum esse Mesiam. Quis nunc dicat me immerito sumpturum de vo-
bis pœnas? Aut, Sumam igitur de vobis grauiſsimas pœnas ob tantū Chri-
sti mei contemptum. Hæc subaudienda sunt, quod oratio sit Dei irati, qui
more hominum orationem concidit quum iratus loquitur. יושב
Sion est populus ierosolimitanus: tota præterea terra Chanaan quæ mō-
tosa est.*

Montem sanctum in. יושב הר Sanctum montem vocat,
quod illuc trāsſata eſet arca Domini à Davide. Vide 2. Sam. 6. c. 17. & 1.
Par. 16. a. 1. **7** *Decretum יח יח .i. quod Dominus præcepit vt nar-
rare tamquam decretum & edictum. Tametsi Apostoli Christum à Patre
creatum esse Regem testati sint: hic tamen Christus sibi ipse vnus vëdicat
quicquid per eos egit. Variè exponunt hæc vocem interpretes. Alii, legem.
.i. quod Dominus tanquam legem vult promulgari. Alii, statutū. aut, præ-
ceptum. sub. à Patre. Alii, in statutū, aut legem. id est tam scilicet pro-
mulgabo vt abeat mihi in consuetudinem & morē. Hodie genui te.
יח יח Hunc diem interpretatur Paulus Act. 13. c. 33, diem quo appa-
ruit Christus, & à Patre declaratus est Filius. Genitus ergo fuisse dicitur,
non vt Filius Dei esse, quoad se inciperet: sed vt talis pateſceret mundo. ne-
que hæc genitura de mutuo Patris & Filii respectu intelligi debet, sed tan-
tum significat eum qui fuerat ab initio absconditus in arcano Patris si-
nu, & obscure deinde sub Lege adumbratus, ex quo prodiit cum clavis inſi-
gnibus cognitum fuisse Dei Filium. sicut etiam dicitur Ioh. 1. b. 14, Con-
ſpeximus gloriam eius tanquā vnigeniti Filii. Idem Paulus Rom. 1. a. 4.*

Pater testatur se
cōstituisse Regē in
d. eorum Filium su-
um.

Christus commemo-
rat se à die resur-
rectionis suæ etiā
Gentilium cōstitu-
tum esse Regem.

act. 13. c. 33

heb. 1. b. 5,

& 5. b. 5

dicat Filium Dei declaratum fuisse in potentia, dum resurrexit à mortuis: deo præcipuè in diem illum competit quod hîc dicitur.

Postula à me, & dabo tibi Gentes hæreditatem tuâ, & possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, & tanquam vas figuli confringes eos.

Et nûc Reges intelligite: rudimini iudicatis terrâ.

Servite Domino in timore: & exultate ei cum tremore.

Apprehēdite disciplinā, ne quādo irascatur Dominus, & pereatis de via iusta,

Quum exarsit in breui ira eius, beati omnes qui cōfidunt in eo.

8 Postula à me וְאַתָּה יְיָ Inuitat Filium suum Deus, vt aliquid ab ipso petat more Regum & principum. Etiam si postulaueris imperium super omnes populos, non sum denegaturus: tāmque tui erunt quān fundus hæreditarius germani hæredis.

9 Conteres e. וְאַתָּה יְיָ Conteres eos. i. Si qui rebellare voluerint, aut parēre recusarint, dissipabis eorū consilia & artes sceptro praduio, nēpe Spiritus oris tui. hoc enim sceptro de quo Ies. 61. a. 1) Christus perdit aduersarios. Confringes e. וְאַתָּה יְיָ disperges eos. In plurā nempe frustra contractos.

10 Prudenter ag. וְאַתָּה יְיָ præstate vos sapientes. Exhortatio Davidis ad Principes ne cōspirent in Christum. Fingit autem se eorum tempore viuere qui Christum negaturi erant esse Regem.

11 Servite leh. וְאַתָּה יְיָ Celite lehouam. i. ita colite vt metuat is illum offendere: exultate præterea quòd vobis talem Regem præfecerit. verūm letitia vestra ne sit effrænis, sed coniuncta ingenio metui.

12 Osculamini Fil. וְאַתָּה יְיָ osculo manuum testamini vos Filium Dei habere pro Rege: amplectimini Filium toto mentis affectu, & subditi estote illi. Osculum manuum in Palæstina, argumentū subiectionis erat, vt & apud nos.

Et pereatis via, וְאַתָּה יְיָ ablati- nus est via. i. propter viam, hoc est propter vestrū viuēdi modum, &c. Aut retene via vestra pereati. ne ratio vita vestra damnetur, vt Psal 1. 6.

Via impiorum peribit Vel paululū וְאַתָּה יְיָ derepente. i. simulac ira Dei vel modice exarsit. Alii, breui. vt referatur ad tempus. ne enim spe longioris moræ frustra se iacent, atque ex præsentī quiete sibi inanes faciant delicias, denuntiāt iram eius breui momento exarsuram.

Beati, וְאַתָּה יְיָ Acclamatio. q. d. beati qui fiduciam suam in Christo colant, saltem ab eo expectantes, quam certò sunt consequuturi. Hac clausula temperat quod prius de seueritate dictum fuit: quia promissum omnibus terrarum incuteret ferrea Christi virga, & igneus Dei furor, nisi addita esset hæc consolatio.

a. iiii.

'Postula à me, & dabo Gentes hæreditatem tuam, & possessionem tuam terminos terræ.

'Cōteres eas virga ferrea, sicut vas figuli' confringes eas.

Et nunc Reges prudenter agite: erudimini iudices terræ.

'Servite Iehouæ in timore: & exultate in tremore.

'Osculamini Filiū, ne fortè irascatur, & pereatis via, quū exarserit vel paululū furor eius. Beati omnes qui sperant in eo.

Ruina e ontinua
tium contra Chri-
stum. apoc. 2. 8. 24.
& 19. 6. 15

Exhortatio ad prin-
cipes vt sapiat, &
seruiant Deo, eius-
que Filium susci-
pian.

Beati.

III.

III.

2. Samu. 15. c. 14

David vexatus
& afflictus à fi-
lio suo Absalò, ad-
miratur atque cõ-
queritur de multi-
tudine inimicorũ
suarum.

Auxilium petit à
Deo, cuius fiducia
omnem hostiũ me-
um abiicit.

Canticum Davidis Iquũ fuge
ret à facie Absalom filii sui.

Iehoua quàm multiplicati sũt
hostes mei, quàm multi in-
surgunt aduersum me.

Multi dicunt de anima mea,
Non est salus ei in Deo. Psal. III.

Et tu Iehoua clypeus es pro
me, gloria mea, & exaltans ca-
put meum.

Voce mea ad Iehoua clama-
ui, & exaudiuit me de monte sã

Psalmus David quũ fuge
ret à facie Absalò filii sui.

Domine quid multi-
plicati sunt qui tri-
bulant me, multi in-
surgunt aduersum me.

Multi dicunt anima mea,
Nõ est salus ipsi Deo eius.

Tu autem Domine suscep-
tor meus es, gloria mea, &
exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum
clamavi: & exaudiuit me

IN PSALMV M III.

1 Canticum Oda. Carmẽ. nã eruditur Psalmus significat so-
num citharæ. Davidis לָרַךְ .i. quod cecinit, vel scripsit David.

A facie מִפְּנֵי .i. metu uel propter. 2 Quàm mult. מְרֹבּ tribula-
tores mei. 3 Dicunt de an. in. לֵבָרִים .i. existimant, aut co-
gitat de me. Hebraica phrasia est. q. d. nõ dubito esse multos qui apud se de
me in hunc modũ cogitant, Derelictus est à Deo, nullũ illi auxiliũ à Deo
expectandũ. Psal. III. Elevationẽ & exclamationem significat hæc
vox: quæ quoties in Psalmis ponitur, signũ est excitada vocis, & animi ma-
ximẽ intendendi. Etiam olim solebant catores, quoties hæc vox occurrebat,
vocem intendere in cantione & harmonia, tanquam in re attentius consi-
deranda. Sed & nos quum res postulat auditoris animaduersionem &
attentionem, exclamare solemus: huiusmodi erat hæc exclamation. ac si sic
exclamet, O grauem calamitatẽ meam! 4 Clypeus es pro me. מָגָן
עַל־יַדַּי Clypeum esse alicuius, est eum defendere, protegere, & pro eo pugnare.

Gloria m. כְּכֹדִי .i. qui soles mihi dare materiã gloriandi apud omnes
ob crebra beneficia qua in me confers. Aut gloria mea .i. qui potes mihi di-
gnitatem pristinam restituere. Et exaltans cap. m. מְרֹבּ פְּרָא פְּרָא פְּרָא
Hebraica, Exaltare caput alicuius, pro Tristem & pra dolore deiectũ,
reddere latum, Luc. 21. f. 28, Atollite capita vestra quum a. &c. Gen. 4. a. 6.
Vtquid concidit vultus tuus? dicit Dominus ad Cain tristem.

5 Et exaudiuit me de mōte san. ל. וַיִּשְׁמַע יְהוָה מִן־הַר קָדֵשׁ
&c. Respondere pro Adnuere & exaudire. Scis inquit David qd mihi agẽ
dum sit, implorabo opem Dei: certò autem scio quid me exaudies. Clamare
ad Deum voce sua, phrasia Hebraica dictum est, pro opem Dei implorare.
Verti possent hæc per sucurnũ, clamabo, & exaudiet, &c. De mōte san. &
tatis suæ, vel sancto suo. i. de propitiatorio quod est super arcam fœderis
in Sion monte sancto. pollicitus enim fuerat Deus se exauditurum è medio
Cherubimorum eos qui illum inuocarent cum fiducia.

de monte sancto suo.

Ego dormiui, & soporatus sum, & exurrexi: quia Dominus suscipiet me.

Non timebo millia populi circumdantis me: exurge Domine, saluum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa: dentes peccatorum contriuxisti.

Domini est salus, & super populum tuum benedictio tua.

Citatis suae. **DSelah.**

Ego decubui, & dormiui, & euigilaui: quia Iehouah sustentauit me.

Non timebo à decem millibus populorum qui circumquaque posuerunt castra aduersum me.

Surge Iehoua, serua me Deus mi, quia percussisti omnes inimicos meos in maxilla: dentes impiorum confregisti.

Iehoua est salus: super populum tuum benedictio tua. **DSelah.**

Inuocat Deum, ac excitat ad suum auxilium.

Solius Dei est liberatio.

DSelah הוֹא Exclamationem significat. q. d. o rem Deo acceptam, cum fiducia ipsum implorare.

6 Decubui, וָנָדַמְתִּי Præterita Hebraei, quæ uerbi possunt per futura, Decubabo & dormiam, & expergitur: quia Dominus fulciet me. q. d. Ego cuius caput tot hostes petunt, ubi opem à Deo petiuero committam me quieti, & securus dormia: quia Deo defensione fido. Somnus summam hic tranquillitatem significat. nam qui anxii sunt, & malis premuntur, lectum quietis causa petere nequeunt, curis somnum adimentibus. Quidam vertunt, Equidem iacebam, ac dormiebam: expectatus autem sum, quia, &c. 7 Timebo הִיָּחַי Futurum pro præterito si præcedentia legas per præteritum. Ant verte, Nō metuum à myriadibus populi qui me circumquaque obsidēt. Ponere in circumiū alicuius, pro aduersus aliquem instruere aciem, more Hebraico dictum est. Per myriades, sine decem millia, populum innumerabile intelligit. Hic se Dauid in spem erigit. Verbi etiam potest, Nō timui, per præteritum, ut dictum est.

8 Surge הָקִימְתִּי Exurge: ut scilicet audita tuba strenuus & promptus miles exurgere solet, erige te in pedes. & accipe arma, collige vires tuas & potentiam: ut percutias hostes meos in maxillam, ita ut dentes eorum confringas: quibus confractis & comminutis conficere & concidere panem non poterunt, atque ita interibunt. Istud significat concisum hoc dicendi genus.

Percussisti הָרַגְתִּי Vel per futurum, Exurge: quia percuties omnes inimicos meos in maxillam, Id est dentes improborum confringes. 9 Salus: הַיָּשׁוּעַ Salus pro auxilio. Benedictio autem pro favore & beneficio. quasi dicat, Domini interest seruare & liberare populum ab iis quæ illi accidunt: ipse est à quo petendum auxilium: illi soli debetur victoria, quod ricerim filium Absalom. Vide 2. Samu. 18. g. 33. Mutatio personæ à tertia in secundam, ad affectum ostendendum valet, Tu Deus populum tuum, id est tibi fidencem, seruare, tutari, liberare soles, & bonis cumulare. In fine adiicitur Selah. quasi dicat, O excellentiā & exuberantiā bonis atis Dei, qui ipsi fidei tibus tam promptus est auxiliator.

I I I I.

I I I I.

¶ Victori in Neginóth, Psal-
mus Davidis.

In finem in carminibus,
Psalms David.

David opem Dei
imploreat aduersus
conurbationem
Absalom filii sui.

Quum inuoco, exaudi me
Deus iustitiæ meæ: in an-
gustia dilatationē fe-
cisti mihi: miserere mei, & audi
orationem meam.

Quum inuocare, ex-
audiuit me Deus iu-
stitiæ meæ: in
tribulatione dilatasti mihi:
miserere mei, & exaudi o-
rationem meam.

Reprehendit Prin-
cipes Israël contra
se conspirantes: ex-
hortans eos ut resi-
piscant.

Filii viri, vsquequo gloriam
meam uertetis in ignominiam,
diligetis inane, quæretis men-
daciū: DŒlāh.

Filii hominum, vsquequo
gravi corde? ut quid diligi-
tis vanitatem, & quæritis
mendaciū?

I N P S A L M V M. I I I I.

I Victori נצחן Præfecto cantorum. sub. commissus Psalmus ut
decantaretur. Sic dicebatur is cui committebantur Psalmi decantandi:
aut ad cuius imperium Psalmi decantari solebant, aut pulsari, qui arte
musica alios superabat ac vincebat: adeo ut illius artis dux & magister
merito esset. Vnde qui vim vocis Hebraica reddere uolet, vertet, Præfecto
citharodorum peritissimo & excellentissimo. In Neginóth נצחן
ad vel, super Neginóth. instrumentum erat musicum. Ad instrumenta
enim musica decantatos fuisse Psalmos notum est: sed sic ut modulatio orga-
norum, animum parauit ad percipienda plenius uerba Sacri carminis. De
cantorum, & organis modulationum institutione, uide Paral. 15. b. 16.

2 Quum inuoco, וקרא Ad uerbum, In clamando me. id est Dñ
clamo, aut Quum clamaui, siue inuocaui. Aut, Quum implorans opem
tuam. Iustitiæ meæ: צדקתי. i. iustificator mi: siue author iustitiæ meæ.
Aut potius, Deus innocentia & integritatis meæ testis: qui nosti nulla me
iniuria affecisse filium meum Absalom ut in me conspirares. Quidam ver-
sunt, vindex iustitiæ meæ. Nam Elohim. iudices etiam significat.

Dilatationē fec. mihi: ורחבתי eduxisti me in latitudinē. Educe-
re in latitudinem, siue latitudinem facere alicui, pro, à loco arcto & angus-
to in locum spatiosum educere. Metaphora ab eis qui redacti sunt in locū
angustum ab hostibus, ita ut elabi nequeant. q. d. qui me redactū in sum-
mas angustias, aliquando liberaasti & exhilarasti.

3 Filii viri, בנים צהירים Hebr. filios virorum vocant potentes & prin-
cipes viros. Alloquitur autem hic nobiles & proceres Israelitas qui cum
Absalom conuenerant. q. d. O vos viri principes. Vertetis. Aut, sub-
audiendum, conamini ducere, aut aliquid tale. Alii vertunt, quousque
tandem gloria mea in ignominiam? sub. erit apud vos. Gloriam suam si-
ue honores suos vocat regnum suum à Deo sibi datum. q. d. quousque me-
liemini aduersam me eadem, ut regno ignominiosè me spoliatis?

Inane, וריק vanitatem. Inane, vanitatem, mendaciū vocat rem sat
lucem, quæ non solet succedere pro animi sententia: friuola consilia & cona-

tus qui spem fallunt. q. d. quousque speram dabitis me regno euertere? quod non consequemini. Deo mihi consulente.

Et scitote quoniam mirificauit Dominus sanctum suum: Dominus exaudiet me quum clamaui ad eum.

Irascimini, & nolite peccare: quia dicitis in cordibus vestris, & in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiae, & sperate in Domino. Multi dicunt, Quis ostendit nobis bona?

Signatus est super nos lumen vultus tui Domine:

4 Et scitote quod segregauit sibi Iehouah piū: Iehouah exaudiet quum clamaui ad eum.

5 Pauete, & ne peccetis: loquimini in corde vestro super cubili vestro, & tacete. PSēlah.

6 Sacrificate sacrificia iustitiae, & confidite in Iehoua.

7 Multi dicunt, Quis videre faciet nos bonum? eleua super nos lucem vultus tui Iehoua.

Pro bonis quibus abundat aduersarius Dei dumtaxat benedictiam possulat: qua quidem fretus, se ab inimicis suis liberatum iri sperat.

4 Et scitote וידעו Scitote autem. vel, itaque. Ant subaudiendū, Respiciat o nobiles Israel, & scitote. Ant redundat 1. Segregauit דלדל selegit. Pium: ופפ misericordē. Vox Hebraea passiue accipitur pro eo in quem misericordia exercetur. Alij vertūt probum, vel beneficium. Loquitur autem de se Dauid in tertia persona, me selegit in Regem suum quem misericordia sua dignaretur. 5 Pauete, ופפ Contremiscite. Timete. sub. vobis a Deo o Proceres Israel. Si non me timetis, saltem Deum timete, qui me Regem constituit. Chaldaus paraph. vertit. Domate concupiscentiam vestram, & irascimini. sub. vobis. In hunc sensum adduxisse videtur Paulus Eph. 4. f. 26. Et ne peccetis: ופפ הן sub. diutius in me. i. ne perseneretis in coniuratione vestra contra me. Loquimini ופפ dicite. i. cogitate, & rem ipsam expendite apud vos dum iacetis in cubili vestro, hoc est noctu: quo tempore vacatis a negotijs grauioribus.

Et tacete. ופפ Imperat. pro fut. tacebitis. q. d. quum rem accuratius expendieritis, desistetis de me impiē loqui, & Israelē aduersum me concitare. Addidit PSēlah, ac si dicat, O amicitiam eorum qui extrema moluntur in Regē quē Deus constituit! 6 Sacrificia iust. ופפ Sacrificia intelligit qua lex praecepit offerri pro peccato, sacrificia legitima. Iustitiae autem. i. quae animi resipiscentiam & mutationem testentur. q. d. O coniurati, peccatum vestrum agnoscite, & in illius expiationem offerre sacrificium Deo, & sperate vos consequuturos veniam. vel, in solo Deo sperate, non in vobis. Chald. paraph. Domate concupiscentiam vestram, & reputabit ur vobis in sacrificia, & sperate in Deo.

7 Quis videre, &c. ופפ ויחיד וי Optandi formula est. ac si dicant inimici Dauidis, Vtinam optatis potiamur, nempe vt videamus Dauidē extinctum. Ant est oratio eorum qui Deū non habentes, temporalia sibi dari postulant. Eleua super, &c. ופפ ויחיד וי Hebraismi, pro, precor vt nos tuo fauore prosequaris. Verba Dauidis, Habeo, inquit, aduersarios multos, alii alijs rebus fidunt, tantum ego benedictiam tuam opto, & ea sola fido: precor igitur vt tuo fauore nos prosequaris. Vt odium vultu

declaratur, sic & fauor. quos enim amamus, suauiter & hilariter intuemur. Lumē vultus vocat vultum lucidum. Fac ut appareat nobis quod nos diligas, respiciendo ad nos.

⁸ Dediſti latitiā in corde meo, ⁸ dediſti latitiā in corde meo,
 à tempore quo frumentum eorum & mustum eorum multiplicata sunt.
A fructu frumēti, vini, & dei sui multiplicati sūt. In pace in idipsum dormiam & requiescam.

⁹ In pace pariter accubabo, & dormiā: quia tu Iehouāh solus confidenter habitare facies me.
Quoniam tu Domine singulariter in spe conſtituiſti me.

V.

V.

Dauid à Saule eiusque subditis vexatus, ardens petit à Deo ut preces sue exaudiantur.

¹ Victori super Nephiloth Canticum Dauidis.
In finem, pro ea qua hereditatem consequitur, Psalmus Dauid.

² Loquia mea auribus percipe Iehoua, intellige loquutionem meam.
Erba mea auribus percipe Domine, intellige clamorē meū.

³ Attende voci clamoris mei, Rex mi, & Deus mi: quoniam ad te oro.
Intēde voci orationis meae, Rex meus & Deus meus.

⁴ Iehoua mane audies vocem meam: mane præparabo tibi orationem, & speculabor.
Quoniam ad te orabo: Domine mane exaudies vocem meam.

⁸ Dediſti læt. &c. ⁸ דָּדִיתָ לִּי שְׂשׂוֹן q. d. Tātum abest ut hostibus meis inuideam, ut illis gratuler hubertatem frumenti & vini. i. omnium rerū ad vitam necessariarū copiam. Hoc autem dono tuo habeo, ut eorum felicitate gaudeam, non doleam.

⁹ In pace ⁹ בְּשָׁלוֹם i. Spero futurū te ducē, ut mihi hostes ita reconcilientur, ut cum illis etiam si undique cingant me, tutō & intrepidē habitare possim, imō etiam tranquillē dormire. tu enim solus id præstare potes.

⁹ Solus ⁹ לְבַדְּךָ scilicet. i. per me, meo arbitrio, nemine facessente mihi negotium. Quidam versunt futurum in præsens, solus securē habitare me facis.

IN PSALMUM V.

¹ Victori ¹ לְמִנְחָה Vide Psal. 4. a. 1. Nephiloth נֶפִּילֹת Insigne aliquod instrumentum musicum olim notum, dictum à sono apum quem imitabatur.

² Loquutionem m. ² מִנְחָה meditationem meā, murmur meum. q. d. Utinam aduertas animum meum ad tacitū meum eloquium, & ostendas te inaudiuisse tacitas meas preces.

³ Oro. ³ הִשְׁמָע Fut. Heb. pro præf.
⁴ Audies ⁴ תִּשְׁמָע audi. Fut. Heb. pro imperat. Præparabo tibi orationem, & spec. ⁴ וְהִשְׁמָע לְךָ בְּרָצוֹן præparo ubi orationem, & contem-

plor. vel, & expecto. id est. fide te mane deprecari, & expectare auxilium tuum. *Ent. Heb. pro praef.*

Neque habitabit iuxta te malignus, neque permanent in iusti ante oculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitatem: perdes oēs qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinū & dolosum abominabitur Dominus.

Ego autem in multitudine misericordiae tuae introibo in domum tuam: adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in iustitia tua propter inimicos meos: dirige in conspectu meo viam tuam.

Impietatem & Impietas, sine, iniquitas, & malitia: metonymia, pro impiis & malis. aut subauditur, vir, usque, non est Deus cui placeat vir impietatis, neque morabitur tecum vir mali. Liberabis me d. Deus a Saule & adulatoribus eius: quia tu non es Deus cui arrideat iniquitas.

Non stabunt Non consistunt. *Ent. Heb. pro praef. id est non habent apud te locum. Alii, Non statuent scē: aut, Non apparebunt.* Iniquitatem. : ꝑ ꝑ vanitatem.

7 Sanguinolentum & fraud. *Ad verbum, sanguinum & doli.*

8 In multitudine mī. t. *Hebraismus, pro, ampla tua bonitate, sine misericordia tua fretus.* Incuruabo me t. f. *id est, fixis oculis in tabernaculum foederis. Solus Pontifex Sanctum sanctorum ingrediebatur, ut illic oraret: reliqui vero omnes versus templum (i. oculis fixis in tabernaculum foederis) orabant.* Ego, inquit, quum misericordia tua adiutrice reuersus fuero ab exilio, adibo domum tuam, ut antehac semper feci: interim autem quod mihi nō liceat te in templo adorare, conuersus ad tabernaculum foederis, te colam: quod certē cum tua reuerentia facturus sum: vel, seruata reuerentia quam omnes tibi debent, impellente me ad id ingenuo timore quo timeo mihi a te.

9 In iustitia tua *i. per uiam iustitiae tuae, per iustitiam quam doces & probas. i. da ut uiam cum summa innocentia ne peream insidias quas mihi struunt hostes mei.* Exponi etiam potest, Deduc me pro tua iustitia, rogo te per eam iustitiam & benignitatem qua praeditus es, ut deducas me: propter eos qui insidiantur uita meae. Dirige rectam fac.

Quia non Deus volens impietatem tuam: non habitabit iuxta te malus.

Non stabunt stulti coram oculis tuis: odisti omnes operantes iniquitatem.

Perdes loquētes mendaciū: virum sanguinolentum & fraudulentum abominatur Iehouah.

Ego autē in multitudine misericordiae tuae introibo domum tuam: incuruabo me templo sancto tuo in timore tuo.

Iehoua duc me in iustitia tua propter inimicos meos: dirige coram me viam tuam.

Deus nō potest perferre impius adulatores, & res, similesque, quibus Deus uid certū exitium proponit, aut quas confidit periturus.

Fretus misericordia Diuina, sperat se reuersurum Ierusalem ad adorandum cum fidelibus.

Sua conscientia infermitatis, & gubernationē postulat propter aduersariū improbitatem quā describit.

Id est, fac ut mihi recta uideatur uia tua. Vel, fac me ambulare in uia tua, ita ut non deflectam ab ea.

Quoniam non est in ore eius rectum, intimum eorum prauitates, sepulchrum patens guttur eorum, lingua sua blandiuntur.

Rom. 3. b. 13

Desola eos Deus, cadant a consiliis suis, propter multitudinem prauaricationum eorum expelle eos: quoniam rebellant contra te.

Latitia & benedictio eius qui in Deo sperant.

Et latentur omnes qui sperant in te, in seculum iubilent, & operi eos, & exultent in te qui diligunt nomen tuum.

Quoniam tu benedices iusto Iehoua: ut scuto bona voluntate coronabis eum.

V I.

Victori in Neginoth super octauam Canticum Davidis.

10 In ore eius rectum, כִּי הָיָה נֹכַח Singulari pro plurali, in ore uniuscuiusque eorum. Rectum vocat rectitudinem, veritatem, verumque sermonem.

Prauitates, כִּי הָיָה פֶּה Id est, cor eorum plenum est dolis & fraudibus. Sepulchrum כִּי הָיָה סֶפֶל Sepulchro aperto & cadaueribus pleno simile dicit guttur suorum aduersariorum: nam ut sepulchrum apertum expectat cadauer quod conficiat & excedat: ita hostes mei sua blandiloquentia eum adducunt ut me pellectum ad se perdant & subuertant: hoc est ne te deficere faciant.

11 Desola eos חֲדַל עֲלֵיהֶם Perde eos. Errare fac eos. Chaldæus paraph. Cōdemna eos.

Cadant עָלֵיהֶם utinam excidantur. Expelle eos כִּי הָיָה פֶּה vel, depelle eos, sub. a te. Metaphora ab iis qui labantes impelluntur.

Rebellant כִּי הָיָה פֶּה Præ. Hebr. pro præs. 12 Et latentur, וְיִסְתָּרוּ Vt latentur, & c. & exultent in te qui, & c. Et operi eos, וְיַעֲבֹד & operies sine, operire facies super eos. Ent. Hebr. pro imperat. operi, vel proutge eos.

Et exultent עָלֵיהֶם ut exultent.

13 Bona voluntate coron. eum. כִּי הָיָה פֶּה beneplacito, vel, beneuolentia vndique cinges eum. i. benedictia tua, veluti dypeos, insigni, vndique cinges & munies eum.

1. Victori in Neginoth לְמִנְחָה כְּנִינִית Vide Psal. 4. a. 1. Super octauam כְּמִנְחָה לְמִנְחָה Super Seminit. Octauus sonus in musica intensif-

Quoniam non est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant: indica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos: quoniam irritauerunt te Domine.

Et latent omnes qui sperant in te in æternum exultabunt, & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum: quoniam tu benedices iusto.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis coronasti nos.

V I.

In finem in carminibus, Psalmus David pro octaua.

fimus est. Hic psalmus datus fuit prefecto symphonicarum, ut ad Negionth decantaretur intēssima voce, & clarissima. Quum David graui aliquo laboraret morbo, partem huius psalmi composuit: & aliteram, quum iam esset pristina valetudini restitutus.

Domine, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripas me.

Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum: sana me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde: & tu Domine respice me?

Conuertere Domine, & eripe animam meam: saluum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte qui memor sit tui: in inferno autem quis confitebitur tibi?

2 Corripas me. וְיִסְרֹף יְיָ castiges me. Subaudiendum aliquid, quale il ludex ieremia, cap. 10. d. 24. Ne forte ad nihilum redigas me. Peculiare enim est iratis & male habentibus ut suos sermones concidant. Verba ieremiae haec sunt, Corripe me Domine, veruntamen in iudicio, i. seruato modo & mensura & non in furore tuo, ne ad nihilum redigas me.

3 Debilis sum: & sub morbo. vel, fractus, aut confectus, aut imbecillus morbo. q. d. fractus sum morbo, restitue mihi vires pristinas.

4 Conteres me? vel, differes auxilium? Apoptosis, anxio & expectanti auxilium familiaris.

5 Reuertere. וְשׁוּבָה Existimabāt hostes David Deum recessisse ab eo: propterea dicit, Reuertere ad me. pristina valetudini me restitue.

6 In morte. וּמִן הַמָּוֶת i. qui mortui sunt, predicare te non possunt, & celebrare laudibus in ecclesia & cœtu superstitum.

In sepulchro. וּבִקְבוּרָה in fouea. Confitebitur tibi. וְיִסְתַּחֲפֶה תְּהִלָּתְךָ celebrabit tē

vel, quis te laudet? Repetitio est. nam In morte, & In sepulchro, idem sunt.

Optat David seruari in vita. q. d. Serua me ut te laudare possim inter viuos: nam si morior, quis erit tui laudator inter homines, tot impijs laudē tibi soli debitam invidentibus? Quum ita loquitur David, non prorsus eripit mortuis Dei laudandi facultatē.

Nam si fideles carnis onere grauati in hoc pietatis officio se exercent, quomodo exuti & soluti corporis vinculis, resdes cessarent? Tenendum igitur est, Davidem nō tractare ex professo quid agat, vel in quo se exerceant mortui, sed tantum respicere in quem finē viuamus in hoc seculo, nempe ut alij alijs vicissim gloria Dei simus pracones.

Iehoua, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripas me.

Miserere mei Iehoua, quoniam debilis sum: sana me Iehoua, quoniam territa sunt ossa mea.

Et anima mea territa est valde: & tu Iehoua vsquequo contes me?

Reuertere Iehoua, eripe animam meā, serua me propter misericordiam tuam.

Quoniam nō est in morte memoria tui: in sepulchro quis confitebitur tibi?

David in grauiissimo morbo, se agnosces a Deo affligi orat ne aspersus castrigetur, postulans misericordiam.

Dolet quod mortuus non poterit laudare Deū cum castris.

7 Laboravi in gemitu meo,
natare facio singulis noctibus
lectum meum: lachrymis meis
stratum meum liquefacio.

Laboravi in gemitu meo,
lauabo per singulas noctes
lectum meum: lachrymis meis
stratum meum rigabo.

8 Caligauit præ ira oculus meus,
inueterauit propter omnes ini-
micos meos.

8 Turbatus est à furore o-
culus meus, inueterauit in-
ter omnes inimicos meos.

Repellēs suos ini-
micos, se exauditiū
esse confidit.
matth. 7. c. 23,
et 25. d. 41
luc. 13. f. 27

Recedite à me omnes ope-
rantes iniquitatem, quoniā au-
diuit Iehouāh vocē fletus mei.

9 Discedite à me omnes qui
operamini iniquitatē: quo-
niā exaudivit Dominus
nocem fletus mei.

Audiuit Iehouāh deprecatio-
nem meam, Iehouāh orationem
meam suscepit.

10 Exaudivit Dominus de-
precationem meam, Domi-
nus orationem meam susce-
pit.

Pudore afficientur, & terre-
buntur valde omnes inimici mei:
conuertentur, pudore afficien-
tur subito.

11 Erubescant et conturben-
tur vehementer omnes inī-
mici mei: conuertantur et
erubescant valde velociter.

V I I.

V I I.

¶ Siggaiō Davidis quod ce-

1 Psalmus David quē can-
tauit Domino pro verbis

7 Laboravi in gem. m. יגעתי בגמגמי Defatigatus sum suspiriis
meis, vel, gemendo, aut, flendo. Natare facio נחש Præf. Heb.
pro præf. id est, ut videatur illis innatare. Alij, macero, ut solent quæ
aliquandiu in aquis retinentur et emolliuntur. Hæ hyperbolæ ostendunt
acerbiter amari Davidis.

8 Caligauit ערער Contabuit. Putruit. Veluti à tineis corrofus
est. id est, Nitorem suum amisit oculus meus. aut, Facies mea tabida fa-
cta est, et senium contraxit, planèque deformata est præ summa indigna-
tione qua ego indignor, hostes meus letari ob morbum meum. Vel, Facies
mea similis facta est panno à tineis corroso, aut similis faciei cadaveris,
id est, omnino obscurata est ob, &c. Oculum pro facie posuit.

Inueterauit עקעוauit. obtenebratus est. consenuit. amotus
est. Inimicos moes. נורר sub. angustiis afficientes me.

11 Pudore afficientur, & terr. יכזו ויבהו Pudore afficiantur
& conturbentur. q. d. Inimici mei qui toti erant in expectatione mortis
meæ, pudore suffundantur et valde terreantur: quia Regē me diutius sunt
habituari quàm putarant. Conuertentur, pud. aff. sub. יסורו יכזו
conuertantur, pudore afficiantur in momento, vel, abeuntes pu-
defiant repente.

I N P S A L M V M V I I.

1 Siggaiō שגן Initium erat vulgaris cantilenæ, ad cuius modulos
decantatus fuit hic Davidis Psalmus. Gallicè dicimus, Sur le chant de Sig-
gaiō.

Chusi filii Iemini. 2. Samu.
16. b. 7.

Domine Deus meus in
te speravi, saluū me
fac ex omnibus perse-
quētibz me, & libera me.

Nequando rapiat ut leo
animā meā, dū nō est qui re-
dimat, neq; q saluū faciat.

Domine Deus meus si feci
istud, si est iniquitas in ma-
nibus meis:

Si reddidi retribuētibz
mihi mala, decidā merito
ab inimicis meis inanis:

Persequatur inimicus ani-
mā meam, & comprehen-
dat, & conculet in terra
vitā meam, & gloriā
meam in pulucre deducat.

Exurge Domine in ira
tua, & exaltare in sinibz

cinit Iehoua^s super verbis
Chuvs filii Iemini.

Iehoua Deus mi in te spero,
serua me ab omnibus perse-
quentibus me, & eripe me:

Ne fortē rapiat vt leo animā
meā: laceret, & nō sit qui eruat.

Iehoua Deus mi, si feci istud,
si est iniquitas in manibz meis:

Si retribuī pacificē degenti
mecū malum, & si non erui ho-
stem meum sine causa:

Persequatur inimicus animā
meam, atque comprehendat, &
cōculcet in terra vitā meam,
& gloriā meam in pulucrem
collocet. **DSélah.**

7 Surge Iehoua^s in furore tuo,
attolle te^s propter indignatio-
nes hostiū meorū: & euigila ut

Super verbis חֲשִׁי de factis. de negotio, id est propter ea quae
dixerat, vel perpetraverat Chus. i. Aethiops filius Iemini. Vide 2. Samu-
16. b. 7. Saulem vocat Chus, quod atris esset viribus, quos non magis mu-
taret quā cutem Aethiops. Filius Iemini. i. Beniaminita. Iemini fuit
tritauus Saulis, & Cis atauus. 1. Sam. 9. a. 1. 2 Spero, סָפָרְי
confido. Prat. Heb. pro praes. 4 Istud, וְחִי Per reticētiā in-
telligit id quod Saul suspicabatur, vel quod Sauli adulator de ipso sug-
gerēbat, quod scilicet ambiret regnum, aut capiti eius insidiaretur.

In manibus meis: כַּפֵּי si in factis meis est
iniquitas, si iniqua perpetravi aduersus Saulem. Repetit est.

5 Et si non erui וְחִיִּי qui eripui, vel, spoliaui.

6 Vitā meam, חַיִּי id est me. Et gloriā meā, כְּבוֹדִי
Hebraismus. i. mori me faciat, vel gloriā meam ita extinguat, ut nulla
mei memoria sit apud superstites & posteros. Memoria iustorum nō caret
gloria apud homines. Hic Gloriā pro memoria sui posuit.

7 In furore tuo, כֶּחָץ .i. iratus. q. d. ostende te illis esse iratum.
Propter indig. נַעֲרִירַת contra commotiones, vel, ob furores. i.
commucent te hostium meorū conatus pleni furore & stomacho. Vel, exal-
tare, id est altum & potentem te ostende ad opprimendos hostium meorum
conatus. Et euigila, וְעָרַב לִי חֵלִי & expergiscere ad
b. i.

David confidens
Deo, vult, ut à vio-
lenta Saulis per-
sequutione libere-
tur.

Declarat suam
innocentiam.

Petit à Deo ut ob-
tineat regnū pro-
missum, ut popu-
lus Deo colligatur,
& impij prosti-
gentur.

me ob ius regni quod præcepisti. id est, cura vigilantissime ut regno potiar quod tuo iudicio mihi decernisti. fac tandem potiar iure regni quod contulisti, ad quod iuxta præceptum tuum inunctus sum à Samuele, reiecto Saule. Nā congregatio populorum circum dat te: itaque aduersus eam in altum reuertere. Oppugnat te, inquit, populorum congregatio, quum me oppugnat: itaque conscende tribunal aduersus multitudinem illam, quod iam pridem reliquisse videris, propterea quod improbum hostem non punias. Alludis ad locum in quo Iudices solent ferre sententiam, qui editus est altus esse solet. Ita doctus inter Hebræos exponit. Alij exponunt de populo Israelitico: ac si promitteret David, simul ac in regni solius euectus esset, se operam daturum ut populus antea dissipatus, iterum coalesceret in purum Dei cultum. Nā sub Saule vel neglecta fuerat religio: vel tanta scelerum licentia grassata fuerat, ut pauci Deum colerent. Per me, inquit, ad te reuocabitur, et in tuum cultum adunabitur. Alij de multis populis dictum accipiunt: ac dicunt, fructum sue liberationis Dauidem hic commendare, quod longè latè que pateret eius fama: ac si dixisset, Domine, regnum mihi asserendo, non priuatim beneficium hoc conferes in meam personam, sed commune multis populis documentum erit in isti tui iudicij, ut oculos conuertant ad tuum tribunal.

adducas ad me iudiciū quod præcepisti:

inimicorum meorum.

Et congregatio populorum 8
circūdabit te, & propter eam in
altum reuertere.

Et exurge Domine Deus meus in præcepto quod mandasti mihi. Et synagoga populorum circūdabit te.

Postulat ut Deus
cōtra Saulem sue
innocentiæ index
sit, utque improbi
puniantur.

1. Samu. 16. b. 7
1. paral. 28. b. 9
ierem. 11. d. 20
et 17. b. 10,
et 20. c. 12

Iehouah iudicabit populos, iu-
dica me Iehoua secundū iusti-
tiam meam, & secundū perfe-
ctionem meam quæ est in me.

Et propter hanc in altum regredere: Dominus indicat populos.

Iudica me Domine secundum iustitiā meā, et secum dñ innocentiā meā super me.

Consummat nunc malum im-
pios, & stabili iustū tu qui pro-
bas corda & renes,

Consumetur nequitia peccatorū, et diriges iustum, scrutans corda et renes,

8 In altum תַּרְמִל in excelsum. i. conscende tribunal ut iudices.

9 Iudicabit דין Fuit. Heb. pro præst. iudicabit. Personæ item mutatio, pro, iudicas, q. d. Domine, tu solus es ad quem pertinet pronuntiare inter populos: tu igitur index es aduersariorum meorum: quare te obsecro ut iudices secundum me: ostende, harum inimicitiarum me non esse authorem.

Et secundum perfectionem, etc. וְכִי יִשְׁפָּט Ad verbum, & secundum integritatem meam super me. Vel, quæ est super me. sine, in me. Redundat SUPER ME, quum MEAM dixerit.

10 Consumat n. m. im. וְיִמְחָק וְיִסְרֹף Consumat quæso malum impios. Vel, Cesset quæso spualitia impiorum. Fuit. Heb. pro imperat. i. Et stabili וְיִסְדֵּךְ & dirige. Fuit. Heb. pro imper. Et renes, וְכִלְיֶיךָ

Scriptura solet per Renes affectus interiores significare. siquidem, inquit,

Solus exploras & vides corda & intimas hominū cogitationes: quod quā tibi peculiare sit, non dubium est quin videas Saulē sincero tui amore non affici, me verō tui sincerissimum esse cultorem.

Deus.

Deus iuste.

Instru ad interiorum meum
a Domino qui saluos facit
rectos corde.

Clypeus meus est in Deo qui
seruat rectos corde.

Clypeus Deus
quibus.

Deus iudex iustus, fortis
& patiens, nunquid ira-
scitur per singulos dies?

Deus iudex iustus, & Deus i-
rascitur impio omni die.

Nisi conuersus fueritis, gla-
diū suū vibrāuit, arcum
suū tetendit, & parauit
illum:

Nisi cōuersus fuerit, gladiū
suū acuet, arcum suū teten-
dit, & parauit illum:

Ruina impiorū
proxima.

Et in eo parauit vasa mor-
tis, sagittas suas ardētibus
effecit.

Et ei parauit vasa mortifera:
sagittas suas persequentibus me
operabitur.

Ecce parturit iniustitiā,
concepit dolorem, & peperit
iniquitatem.

Ecce parturit iniquitatem, &
concepit perversitatem, & pa-
riet mendaciū.

106 ss. d. 33
esa. 59. a. 4

Iuste. יָדִין iustus.

12 Iudex iustus, &c. יָדִין דָּיִן iu-

dicat iustū, & spernentem irritantē Deū omni die. id est, tam piū
quā impiū indefinenter indicat.

13 Nisi cōuersus fue-
rit. Si ad Saulē referas, sic leges, Nisi conuersus fuerit, sed gladium
suū acuerit, arcū suū tetenderit, & parauerit illū: Et parauerit si-
bi iacula lethifera, sagittas suas ardētes fabricatus fuerit: En par-
turiat, &c. vel, sanē parturit iniquitatē. q. d. frustra conatus fuerit: nā
Deus irritos faciet conatus eius. David horribiles hostiū conatus referēs,
Dei gratiam hac descriptione magis illustrat, ac si dixisset, Nisi animum
mutauerit hostis meus, vel impetū suū ac vires aliō conuerterit: quis im-
pediet quominus sub manu eius peream? nam quā illi arma suppetant,
& eadem meam modis omnibus machinatur. Quod si ad Deum referas, dic,
Nisi conuersus fuerit impius, acuit Deus gladium suū, &c.

14 Vasa mortis. יָדִין Vasa pro instrumentis, more Hebraico. hic
pro iaculis lethiferis. Persequentibus operabitur. יָדִין
id est, faciet, sine accommodabit. Aut futurum est pro praesenti. Dicit sa-
gittas aptasse persequentibus: quia multos habebat ad manū satellites
Saul, qui operam suā libenter ad perdendum Dauidem locassent.

15 Perversitatē, huius afflictionem, molestiam. Hac metaphora &
Iesaias utitur cap. 48. v. 11, Concipietis quisquilias, parietis stipulā. Qui-
dam sic resoluunt istam orationē, Ecce iniquus parturiat, quia molestiam
concepit. hoc est, sicuti pridem apud se meditatus est mihi perniciem, ita
inferre conabitur. Alij vertunt, Sanē parturit rem vanam: quia con-
cepit molestiam, ideo pariet rem inanem. Parturire fraudem, ma-
6. ij.

lumi, iniuriam, est totum esse in concinnanda iniuria. Concipere malum, nihil aliud in animo versare quam fraudem. Dicit igitur, Si ille impius non resipuerit, sed acuerit, &c. certe cupies parere scelus, sed non edet in lucem, quia concepit animo malum, calamitatem & damnum, pariet rem & nam. i. conatus eius successum non habebit.

Summum impiorum
studium perdenli
pior, iis ipsis per
niciosum.

Cisternā fodit, & effodit eā: 16
& cecidit in foueam quam ope-
ratus est.

Lacū aperuit, & effudit
eum: & inculit in foueam
quam fecit.

Conuertetur peruersitas eius
in caput eius: & super verticem
eius iniquitas eius descendet.

Conuertetur dolor eius in
caput eius & in verticem i-
pius iniquitas eius descen-
det.

Laudat Deū pro
iustitia aduersus
inimicos praestita.

Confitebor Iehouae secundū 18
iustitiam eius: & psallam nomi-
ni Iehouae altissimi.

Confitebor Domino secun-
dum iustitiam eius: & psal-
lam nomini Domini altissi-
mi.

VIII.

VIII.

Victori super Haggithith, 1
Psalmus Davidis.

In finē pro tuncularibus,
psalmus David.

Celebrat magnifi-
centiam Dei in v-
niuersa rerum na-
tura conspicuam.

Iehoua Domine noster, quā 2
grande est nomē tuum in v-
niuersa terra: qui posuisti glo-
riam tuam super caelos.

Domine Dominus no-
ster, quā admira-
bile est nomen tuum
in vniuersa terra.

Matth. 23. b. 16

Ex ore paruulorum & lacte- 3

Quoniam eleuata est ma-
gnificientia tua super caelos.

17 Peruersitas e. עוול & rumna labor. molestia eius. i. vis quam
mihi inferre conatur. Iniquitas e. חסד יורה יורה Celebrā

18 Cōfitebor Iehouae secundum iust. e. חסד יורה יורה Celebrā
bo Iehouam pro iustitia eius. q. d. Quā hac videro, laudabo Dominū,
quod se iustum praestiterit liberando me.

IN PSALMVM VIII.

1 Victori חסד יורה Vide Psal. 4. a. 1. Haggithith, חסד יורה
Githith. melodie genus fuit. q. d. psalmus decantandus iuxta melodiā quę
Githith dicebatur. Aut fuit nomen instrumenti musici, super quod decan-
tatus fuit psalmus iste, sic dicti (vt quidam volunt) ab vrbe Palesthine
Gath, in qua primum inuentum & cōstructum fuerit. Chaldeus paraph.
ad citharam aduectam ē Gath.

2 Grande חסד יורה magnificum,
potens. praeclarum. admirandum. Nomen tuum חסד יורה Nomen
pro potentia vel maiestate. q. d. O Domine, quā magnam esse potentiam
tuam ostendit vniuersa terra! Qui posuisti. חסד יורה quod dederis,
vel, posueris. Insinit. pro prae. Gloriam e. חסד יורה id est magnificen-
tiam sine praestantiam tuam. q. d. magnificē & cum summa omnium ad-
miratione elucet potentia tua, etiam in calo, nedum in terra.

3 Ex ore paruulorum חסד יורה Ostendit linguas infantiles, an-

tenentia verbum efferre queant, sonare loqui quam liberalis sit Deus erga genus humanum. Vnde enim statim ab vtero egrediis alimentum praesto est, nisi quia Deus mirabiliter sanguinem in lac transformat? vnde etiam sugendi industria, nisi quia idem Deus arcam instructu linguas eorum aptat?

Etentium perfecisti laudem propter inimicos tuos: vt destruas inimicum & vltore.

tium fundasti fortitudinē propter inimicos tuos, ad compescendum inimicum & vltiscendum se.

Quoniam videbo caelos tuos & opera digitorum tuorum: lunam & stellam quae tu fundasti:

Quid est homo, quod memores eius? aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Quum video caelos tuos, opus digitorum tuorum, lunam & stellam quae praeparasti:

Quid est homo, quod recorderis eius? & fili? hominis, quod visites eum?

Christo facto homini omnia subiecta prater Patrem.

Hebr. 2.6.6

Ministi enim paulum? 6 ab Angelis gloria & honore

Siquidem deficere fecisti eum paululum ab Angelis, gloria &

Fundasti fortitudinem וְיָסַדְתָּ יְהוָה id est stabile esse declarasti gloriam fortitudinis tuae, & eam confirmasti contra inimicos tuos. q. d. Ea quae mirabiliter agis in infantibus, quos omnium iniuriis opportunos cōseruas: ostendunt & eloquuntur te esse eum qui res humanas curet, cuius providentia omnia fiant & regantur. Matchaeus, 21. b. 16. testimoniū istud citat: vnde probat illam puerorum in templo acclamationem, opus Diuinae bonitatis esse, praecipua admiratione dignum: quod hostes Dei confutabat non minus quam reliqua beneficentiae Dei miracula quae in insatibus cernuntur.

Propter inimicos tuos, וְלִפְנֵי הַיָּדֵינוּ Id est, vt confundatur hostes tui qui te Deum esse non credunt qui mortalia curet. Ad compescendum וְלִפְנֵי הַיָּדֵינוּ ad cessare faciendum, ad abolendum, vel, perdendum, id est vt inimicos & vltiores perdas. Vltiores vocat illos qui ludent eos qui fidunt Deo: aut qui permas de hostibus suis sumunt, vindictam Deo non relinquentes, quem humana curare non credunt.

4 Quum video וְיָסַדְתָּ יְהוָה Est. Heb. propras. & perficitur sententia versus sequenti, Quid est homo. Alii, Etenim suspicio: vt sit causa cur tan toper bonitatem Dei miretur.

5 Visites eum? וְיָסַדְתָּ יְהוָה Id est, quod rationem eius habeas?

6 Siquidem defic. fec. eum pau. ab Ang. וְיָסַדְתָּ יְהוָה Pau lulum siquidem Deo inferiorem fecisti illum. Homines tot decoribus ornatos esse dicit, vt eorum conditio, Diuina & caelesti gloria non longē sit inferior. Deinde externum in omnes creaturas imperium & ius commemorat: ex quo apparet in quē altum dignitatis gradum eos Deus extulerit. Hic locus citatur in epistola ad Hebraeos, cap. 2. b. 6, verū iuxta LXX versionem: accommodaturque Christo. Accommodatur itaque & ad hominem, & ad Christum filium hominis. Sic plura loca sunt quae duplicem habent.

bent sensum propheticum scilicet, & prophetie expertem, id est nudam & simplicem. Quicquid predicat Scriptura de hominis dignitate, Christo primum, ut generis nostri capiti & instauratori congruit. Vnde hic versus & sequentes, aut in ea epistola de eo exponuntur.

decorem coronasti eum.

coronasti eum: & constitisti eum

1. Cor. 15. d. 27

1 Dominari fecisti eum operi-

super opera manuum tuarum.

bus manuum tuarum: omnia posuisti sub pedibus eius,

Omnia subiecisti sub pedibus eius: oues & boues vniuersas, insuper & pecora ca-

Pecudes, & boues, vniuersa

pi

ipsa, & etiam bestias agrestes,

Volucres caeli, & pisces maris,

Volucres caeli, & pisces maris, qui perambulant semitas maris.

& quicquid transiit semitas maris.

Iehoua Domine noster, quam

Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in vniuersa terra!

grande est nomen tuum in vniuersa terra!

I X.

I X.

1 Victori super Muth labben

In finem pro oculis filii, Psalmus David.

Canticum Davidis.

2 Confitebor Iehoua in toto

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: narrabo omnia

corde meo: narrabo omnia

narrabo omnia mirabilia tua.

mirabilia tua.

3 Letabor & exultabo in te: ca-

Letabor & exultabo in te, psallam nomini tuo Altissime,

tabo nomini tuo Altissime,

In conuertendo inimicum

4 Quod conuersi sint inimici

10 Grande

Coronasti eum. *Ent. Heb. pro pr. et. ut sequenti versu. i. honore & gloria ornasti eum veluti corona.*

IN PSALMVM IX.

1 Victori *למנצח* Vide Psal. 4. a. 1. Super Muth labben *למנצח*

p Nomen est cantilena ad cuius modulus decantatus fuit hic Psalmus. Aut nomen est instrumenti musici. Quidam volunt Labben esse nomen cuiusdam Philisthai, quo caso, pro concessa victoria editus fuit hic Psalmus: exponentes, Super morte Labben. In hunc sensum Chaldaus paraph. vertit, Super morte viri qui egressus fuerat de mediis castris. Goliath Philistheum significans.

2 Confitebor Ieh. *יהוה* Celebrabo Iehouam. Confiteri Domino, pro, Celebrare Dominum, vel laudibus rehere Dominum, in Psalmis fere semper legitur. Mirabilia t.

פסלחיה Personae mutatio more Hebraeorum.

3 In te: *בך* de te, vel, propter te. q. d. tibi victoriā feram acceptam: gloriabor de tuo auxilio. Nomini tuo *יהוה* nomen tuum, siue fa-

mam tuam. Altissimum, siue Supremum Deum vocat, quod omnes mortales superet.

David toto animo studioque gratias agit Deo pro maxima quadā victoria contra inimicos

meum retrorsum, infirmabuntur & peribunt à facie tua.

Quoniam fecisti iudicium meum & causam meam: sedisti super thronum qui iudicas iustitiam.

Increpasti Gētes, & perit impius: nomen eorum delesti in æternum & in seculum seculi.

Inimici defecerunt fra-meæ in finem: & ciuitates eorum destruxisti.

Perijt memoria eorū cum sonitu, & Dominus in æternum permanet.

Parauit in iudicio thronū suū: & ipse iudicabit orbē terra in aequitate, iudicabit populos in iustitia.

4 Impegerint & perie. וְיִכְרֹוּ יָכֹוּ corruerint & perierint. *Fut. Heb. pro pr. et.*

5 Quoniā fecisti, &c. כִּי עָשִׂיתָ Subaudiendum ex primo & secundo versu, Celebrabo te, vel, Letabor de te: quoniam pro me pronuntiasti, sedisti que pro tribunali. Videntur inuorsa hæc, pro, Quoniam sedisti pro tribunali ubi pronuntiasti. Qui iud. iust. וְיָדֹוּ

יָדֹוּ iudex iustitiæ. iudex iustus. iudex iuste.

6 Subuertisti. וְנָפַל Perdidiſti. Exterminasti. Increpasti.

7 Finitæ s. solit. in sec. וְנִכְרְתָהּ תֵּימָן finem habent a dificia destructa siue desolationes in ynierſum. consummatæ sunt vastitates in perpetuum. In-

sultatus aduersus inimicum qui sibi persuascat se omnia ita apud Israelitas vastaturum, ut ne memoria quidem vlla rerum destructarum superesset. quod tamen aliter accidit nā Dominus in seculum, &c.

8 Et lehouah וְיָהוָה Sed lehouah. vel, lehouah autem Permanebit וְיָהוָה permanet. *Fut. Heb. pro præs. Vel, sedet. sub. pro tribunali.* Parauit כָּוֵן parat. *Præst. Heb. pro præs. in coniugatione quadrata. q. d. Dominus perpetuo sedet pro tribunali, paratus iudicio suo liberare iustos ab insidiis & vi improborum.*

9 Iudicabit orbem וְיִשְׁפֹּט iudicat orbē. ius dicit orbi. *Fut. Heb. pro præs. q. d. ius dicit cunctis populis cum summa æquitate, ita ut ii interficiantur qui morte digni sunt: & ii contra seruentur, & a morte afferantur qui extinguī non debent.* In reſtitutione. וְיִשְׁפֹּט in æquitatibus,

mei retrorsum, impegerint & perierint à facie tua.

Quoniam fecisti iudicium meū, & causam meam: sedisti in solio qui iudicas iustitiam.

Subuertisti Gentes, perdidisti impiū: nomen eorum delesti in seculum & in sempiternum.

Inimice, finitæ sunt solitudines in seculū: & ipsarum urbium quas destruxisti, memoria perit cum ipsis.

Et lehouah in seculum permanebit, parauit ad iudicium solium suum.

Et ipse iudicabit orbem in iustitia, iudicabit populos in reſtitutione.

Victoriam totam vni Deo tribuit.

Irridet inimicum suū qui se omnia vastasse existimabat.

Dominus regnans perpetuo, oppressos tuetur.

Et erit Iehouah⁹ exaltatio pau¹⁰
peri : exaltatio in temporibus
quibus erit in angustia.

Fiducia in Deū.

⁹ Et sperabūt in te¹¹ scientes no-
men tuum: quia nō derelinquis
querentes te Iehoua.

Exhortatio ad
laudandū Deum,
& ratio.

Cantate Iehouæ¹² habitanti in
Sion, annuntiate in populis
¹³ opera eius:

Quoniam¹⁴ requirens sangui-
nem, eius recordatus est, nō ob-
litus est clamoris pauperum.

Liberari petit, &
quare.

Miserere mei Iehoua :¹⁵ vide
afflictionē meam quæ est ab iis
qui odio habent me, qui exaltas
me de portis mortis:

Vt narrem omnes laudes tuas¹⁶
¹⁷ in portis filiæ Sion, & exultē

¹⁰ Exaltatio נָשָׂא Vox Hebræa significat locum editum siue eleua-
tum, ad quem confugimus imminēte calamitate: ideo ponitur pro asilo &
perfugio, arce & munimento.

¹¹ Et sperabunt וַיִּסְּבִי Sperēt
igitur, Fiduciam igitur habeant. Fut. pro imp. Scientes no. tuū:
וְיָדְעוּ יְיָ. i. qui te cognitum habent. Nomen Dei, inquit doctus inter He-
bræos, est Deus, & Deus suum nomen: per nomen autem attributa Dei in-
telligimus. Vertere igitur potes, qui notam & perspectā habuerint clemē-
tiam tuam, qui noverint bonitatem & humanitatem tuam, &c.

¹² Habitanti in Sion, וּבְיְיָ Hoc dictum est Spiritu prophetico
antequā illata esset arca in Sion, super cuius propitiatoriū & tegumentū
inter ipsos Cherubim consulebat populo suo Dominus. propterea dicebatur
habitare in Sion.

Opera e. וְעֲלֵי Studia eius. Vel, facinorosa aut
egregia facinerosius.

¹³ Requirens sangu. וְיִדְּרֹשׁ דָּמִים
requirens cædes, ipsarum [sub. cadum] meminit, Vel, recordatur. i.
Deus qui quæstionem instituit de cadibus innocentium, tempore suo illarū
recordatur, atq; vlciscitur.

¹⁴ Vide affl. m. וְיִדְּרֹשׁ Hac pre-
catione vsus est David quā esset constitutus in periculo mortem minitāte.
Etiam, inquit, contemplantur nunc meam afflictionem, vt olim fecisti, id est,
libera me ab omnibus hostibus meis, vt me à Goliath liberaisti.

¹⁵ In portis וּבְיְיָ Porta in sacris literis significat locum ante por-
tam in quem populus cogi & conuenire solebat: vbi & Iudices congrega-
bantur vt illic ius redderent. Dicit igitur David se enarraturum laudes

Et factus est Dominus re-
fugium pauperi: adiutor in
opportunitatibus in tribu-
latione.

¹¹ Et sperent in te qui noue-
runt nomen tuum: quoniam
non dereliquisti querentes
te Domine.

¹² Psallite Domino qui ha-
bitat in Sion, annuntiate
inter Gentes studia eius.

¹³ Quoniam requirens sax-
guinem, eorū recordatus est,
non est oblitus clamorem
pauperum.

¹⁴ Miserere mei Domine: vi-
de humilitatem meam de
inimicis meis.

Qui exaltas me de portis
mortis, vt annūtiem omnes
laudationes tuas in portis

Dei in partis congregationis Sion. i. in locis in quibus conciones haberi solebant à populo Israelitico, in conuentu frequentissimo: ac si dicat, in media Ecclesia. Vox Hebræa צו, pro qua filiam vertit noster interpres, significat congregationem.

filix Sion.

Exultabo in salutari tuo: 16 infixa sunt Gentes in intuitu quem fecerunt.

In laqueo isto quæ absconderunt, comprehensus est pes eorum.

Cognoscitur Dominus in iudicia faciens: in operibus manuum suarum comprehensus est peccator.

Conuertantur peccatores 18 in infernum, omnes Gentes quæ obliuiscuntur Deum.

Quoniam non in finē obliuio erit pauperis: patientia pauperum non peribit in finem.

In salute tua. נִסְתַּחֲרֵךְ de salute tua. i. de auxilio tuo salutifero. siue, ut letitiam meam protefter de auxilio à te accepto.

16 Demersæ sunt עַרְבֵי Dux est metaphora: altera à venatoribus, qui lupis & vulpibus fodiunt foueas in quas incidunt: altera ab aucupibus. David fiducia erectus, hostibus suis insultat: ac si dicat Parauerant mihi foueas & laqueos, sed in illos inciderunt: industria & arte sua ceciderunt. Hoc dicit quia Philistini gloriabantur virtute Goliath: verum fuit illis exitio: nam eo caso cæsi sunt & ipsi.

17 Notus est Iehouah. q. d. iud. fe. נִדְרַע יְהוָה כִּסֵּס עַיִן Cognitus Iehouah iudicio quod fecit. Sub. aduersus Goliath, quando eum cecidit, atque omnes impios. Vel, Notus Iehouah, iudiciū fecit. Ant. Innotuit Iehouah, iudicium fecit. Meditatio in seculum חִיָּהּ חִיָּהּ חִיָּהּ Higgaion selah. q. d. o rem perpetua meditatione dignam. Hoc perpetuo meditari debent fideles, nimirum quod improbi consilio suo pereant.

18 Reuertentur יָשׁוּבִים Conuertentur. Recident. Aut est fut. pro præter. Reuersi sunt. i. hostes mei reuersi sunt in terram unde proderant, in sepulchrum siue in foueam, in imam terræ partem & profundam abyssum, quod reuerti solent omnes quibus cura non est Deus, qui index est viuorum & mortuorum.

19 Non. Nulla est negatio apud Hebræos in hac secunda parte versus: verum eam suo more repetunt ex præcedenti. hoc est, nunquam Dominus obliuiscetur afflictorum & calamitosorum. neque, nunquam excidet spes eorum. hoc est, non erit vana, neque frustrabuntur sua spe.

in salute tua.

Demersæ sunt Gentes in foueam quam fecerunt, in reti quod absconderunt, captus est pes eorum.

17 Notus est Iehouah quod iudicium fecit: in opere manuum suarum illaqueatus est impius: meditatio in seculum est salus hæc.

Reuertentur impii ad sepulchrum, omnes Gentes quæ oblitæ sunt Dei.

Quoniam non in seculum obliuioni erit pauper: expectatio pauperum non peribit in seculum.

Impiorum iudicium.

Afflictorum remittitur Deus.

Surge Iehouáh ne robore-
tur homo: iudicentur Gētes co-
ram te.

Exurge Domine, non con-
fortetur homo: iudicentur
Gentes in conspectu tuo.

Orat ut hominis
superbia deiciat-
tur.

"Pone Iehoua timorem eis,
"sciant Gentes quòd homines
sunt D'Sélah.

Constitu Domine legif-
latorem super eos: sciant Gē-
tes quoniam homines sunt.

Querela ad Deum
fidelis existiman-
tis se in manus im-
piorum traditū,
& derelictū a
Deo.

Mores, felicitas,
fallacia impiorū
sancientium.

V T quid Iehoua stas in lon-
gino, abscondis te tē-
pore quo sumus in ipsa angustia?

V T quid Domine recef-
sisti longè, despicis in
opportunitatibus, in
tribulatione?

"Præ superbia impius perse-
quitur pauperem: capiantur in
cogitationibus quas cogitant.

Dū superbit impius, in-
cenditur pauper: comprehē-
duntur in consiliis quibus
cogitant.

Quoniā laudat se ipius super

Quoniā laudatur pecca-

20 Ne robor. ho. *ne fortificetur homo. i. ne præualeat
mortalis: hoc est effice ne vires humane aliquid esse videantur: ostende hu-
manas vires aduersum te nihil posse. Vox Hebræa וְיִשְׁתַּחֲוֶה, pro qua quidā
vertunt mortalem, significat hominem infirmū & imbecillum. Iudi-
centur Gentes וְיִשְׁתַּחֲוֶה id est, utinam exerceatur a te in Gentes iudi-
cium. i. oc est, utinam a Gentibus pœnas scelerum suorum exigas.*

21 Pone Iehoua tim. e. *Hebraismus, O Iehoua
incute illis metū. Sciant יִירָאוּ Id est, utinam Gentes, & quicūq;
Deo aduersantur, sciant se mortales esse homines & imbecilles præ Deo.
Additur in Hebræo in fine huius versus, D'Sélah. q. d. O sententiam exactā
cōsideratione dignam: expendant homines diligēter apud se, hominis vitā,
bullam esse, vmbra, somnium: quicquid item fragile est atque fugax.*

IN PSALMVM X.

1 In long. *in remoto, sub loco. Id est procul. Abscondis
פָּנֶיךָ sub faciem tuam. Cōcisa oratio, quæ paulo infra versu 11, integra
legitur, Occultauit faciem suam ne videat, &c. Tempore quo su-
mus in ipsa ang. לעֲדֵת זָמַן Ad verbū, ad tēpora in ipsa angustia.
pro, temporibus quibus sumus in angustia & tribulatione, & malis affi-
cimur ab improbis? Metaphora sumpta ab homine absente, cuius auxiliū
imploramus: aut si adest, coniuente ad mala nostra. q. d. Quādam tan-
tum est scelus meum quod possit obscurare clementiam tuam? Causa autē
admirationis est summa Dei bonitas: ac si dicat, Quū sis summo opere bonus,
cur non sentio auxiliū tuum?*

2 Præ superbia, *Ad verbum, Præ arrogantia
improbi persequitur pauperem. Hebraismus conuertit noster interpret.*

Capiantur in cogitatione. *illaqueentur in versu-
tiis. vel, cogitationibus fraudulentis. Mutatio numeri, pro illaqueetur
improbus cum sociis scelerum quos habet. Utinā capiantur velut laqueis,
prauis suis consiliis quæ cogitant contra pauperes afflictos.*

3 Laudat se imp. super desid. *iaciat se improbus*

de desiderio. i. propter prauum animi sui desiderium: vt solent perditissimi homines, qui quum malefecerint, iactant sese ob maleficium perpetratum homicida de cade facta, fur de furto admissio, &c. Quidam itaquam transituum vertunt, Laudat impius alios iuxta desiderium animi sui. Vt improbi auari auaros laudant, impudici impudicos laudant & alios qui eisdem vitis obnoxii sunt quibus & ipsi. Hanc versionem confirmat quod max sequitur, Et auaro benedicit.

tor i desiderijs animæ suæ,
& iniquus benedicitur.

Exacerbauit Dominum 4
peccator, secundū multitudinem iræ suæ nō queret.

Non est Deus in cōspectu eius: inquinatae sunt viæ illius in omni tempore.

Auferuntur iudicia tua 5
à facie eius: omnium inimicorum suorum dominabitur.

desiderio animæ suæ, & auaro benedicit, irasci facit Iehouam.

Impius propter superbiam quā facie præ se fert, non querit Deum, nec est Deus in omnibus cogitationibus eius.

Dolore afficiunt viæ eius omni tempore: in altitudine sunt iudicia tua à conspectu eius: in omnes hostes suos sufflat.

Dixit enim in corde suo, 6

Et auaro benedicit, וְאֵוָר בִּנְדִּיק וְאֵוָר בִּנְדִּיק i. & lucro intentum commendat.

Irasci facit Ieh. וְאֵוָר בִּנְדִּיק & prouocat ad iracundiam Iehouā. sub. suo contemptu. Vel, contemnit Iehouam Aut, contemptu prouocat Iehouam. Alii, blasphemāt Iehouam.

4 Propter superbiam, &c. וְאֵוָר בִּנְדִּיק Ad verbū, præ altitudine naris suæ non requirit. *Ext.* Heb. pro præf. i. præ fastu suo nō requirit Deū. Exprimit gestum hominis fastuosi. Nec est Deus, &c. וְאֵוָר בִּנְדִּיק Ad verbum, Non Deus, omnes cogitationes eius. q. d. Impius non implorat Deum, quia omnes eius cogitationes sunt quod non sit Deus qui res mortalium curet: vnde omnia agit pro suo arbitrato.

6 Dolore afficiunt וְאֵוָר בִּנְדִּיק Molestæ sunt. Discerniāt, sub. pios. *Ext.* Heb. pro præf. Toto tempore vita nocent probis, idque semper student.

In altitudine sunt iudicia tua. וְאֵוָר בִּנְדִּיק Ad verbū, altitudo sunt iudicia tua. Id est, remota sunt & longè ab eo posita. q. d. non putat te de imp. & su mere supplicij. Iudicia Dei vocat animaduersiones & plagas. In omnes ho. &c. וְאֵוָר בִּנְדִּיק Ad verbum, omnes aduersarios suos sufflat in eos. Alterum relatiuum redundat, more Hebræorum, pro, in omnes aduersarios suos sufflat. hoc est, statim eos prostermit, sine prostertere silet. sub. opinione sua. q. d. opinione & sententia sua confidit solo suo statu se posse prostertere omnes inimicos suos. Hyperbole est, qua etiam Galli vtuntur, quum dicunt, C'est vne chose qu'on n'a pas pour souffler. i. non facile, neq. citò. Vnde hic solo statu hostes deicere, est facile, par unq. negotio, & cito illos deicere. Vel, existimat se tã facile hostes deicere posse & exirpare, quàm facile est vento arbores conuellere & enectere radicibus.

Rom. 7. 6. 14

bor à generatione in generationem: quia non euenit illi malum.

¶ Maledictione os eius plenum est, & dolis, & fraude: sub lingua eius peruersitas & iniquitas est.

Manet in insidiis villarū, in latibulis occidit innocentē: oculi eius super pauperem aspiciūt.

Insidiatur in latibulo sicut leo in cubili suo: insidiatur vt rapiat pauperem: rapit pauperem quū trahit eum in rete suum.

Contritum, humilēque se ostendit: & cadit cum fortibus eius congregatio pauperum.

6 A generatione in g. *עַד דֹּר ודֹּר* Ad verbum, in ætate & ætate, quia nō in malo, sub. ero. Id est, nihil incommodi sentiam. q. d. Improbis cogitare solet intra se, nunquam se de gradu & dignitate sua excusum iri: sibi persuadet se quādiutissimē victurum: neque quādiu viuet, quicquam incommodum accepturum. Chaldæus paraph. vertit, à generatione in generationem: quem l. x. x. sequenti sunt. Quidam sic intelligunt, per viam atque alteram ætatem, subaudi, viam: quia non sum visurus incommodum: quia nihil mali accidet mihi. Alij, in generatione & generationem victurus est, cui nihil incommodi continget. Quidam vertunt, quia non est in malo. pro, nihil sentit aduersi.

7 Os c. *פִּי* Os pro sermone accipitur in Sacris literis. Lingua pro corde, quod positum sit sub lingua. Dicit igitur, Improbi vt probis facilius imponant, plene ore periuria eunere solent. præterea dolo & fraudibus vtuntur: nam aliud dicunt, aliud cogitant. Postremò, in corde eorum siue cogitatione est iniuria & vexatio. i. nihil aliud cogitant, quam quomodo iniuria afficiant & vexent. Peruersitas & iniqu. est. *יָסוּר אַחֲרָי* afflictio & vexatio. aut, molestia & prauitas, siue, vanitas.

8 Manet *יָסֵד* Sedet. Habitat. ac si dicat, Struere solet insidias in pagis. nam in pagis parua est hominum frequentia. Ent. Heb. pro præsentiam versu sequenti. Super pau. asp. *יַעֲרֹךְ* in pauperem intenti sunt. pauperem obseruant. cadis causa scilicet.

9 Quū trahit e. *יִשְׁרָף* Ad verbum, in trahēdo eum. i. dū allicit eum in rete suum, dilaniandi causa: metaphora sumpta ab aucupibus. Hic autem est antecedens pro relatiuo. quū dicit, rapit pauperē, pro rapit eū. Per hac omnia intelligit secreta consilia quibus solent improbi probis obruere.

10 Contritū, &c. *יִשְׁבֹּר* Atterit sese, deiicit sese, & tunc cadit

Non mouebor à generatione in generationem, sine malo.

Cuius maledictione os plenum est, & amaritudine, & dolo: sub lingua eius labor & dolor.

Sedet in insidiis cum diuitibus, in occultis, vt interficiat innocentem:

Oculi eius in pauperē respiciunt: insidiatur in abscondito quasi leus in spelunca sua.

Insidiatur vt rapiat pauperem, rapere pauperē dum attrahit eum.

In laqueo suo humiliabit eum, inclinabit se, & cadet quū dominatus fuerit pauperum.

in robusta eius congregatio attritorū. In robusta, hoc est in vngues in quibus est fortitudo leonis, vel, Comprimit aut, Colligit sese, & cadit viribus eius congreg. *Eccl. Fut. Heb. pro præs. Leo prædam inuasurus, incuruat sese, & humilem facit, vt potentius insiliat in prædam. sic interdū deiectione animi simulat improbus, vt commodius pauperem opprimat & auertat, simulat se esse debile, & nullarum v'rim: & tunc corruit in manus eius plenas robore congregatio sine multitudine contritorum, debiliū & confectorum.*

Dixit enim in corde suo, 11 Oblitus est Deus, auertit faciem suā ne videat in finē.

"Dicit in corde suo, Oblitus est Deus, "occultauit faciē suam ne videat" in seculum.

Exurge Domine Deus, 12 exaltetnr manus tua, ne obliuiscaris pauperum.

"Surge Iehoua Deus, eleua manum tuam, "ne obliuiscaris pauperum.

Propter quid irritauit impius Deum? dixit enim in corde suo, Non requirer.

13 Propter quid "irasci facit impius Deum? dum dicit in corde suo quod non "requires.

Vides quoniam tu laborē & dolorem cōsideras: vt tradas eos in manus tuas.

14 Sed vides: quia tu "peruersitatem & iram aspicias:

Tibi derelictus est pauper:

11 Dicit in corde s. יִשְׁכַּח. Cogitat intra se, Obluiscitur Deus, abscondit faciem suam, non videbit in perpetuum. Superiorum causam exponit David: q. d. sic cogitat apud se impius, Deus, verum quæ hūc perpetratur, nullam curam habet, auertit faciem suam ne vnquā videat illa. Sibi persuadet, Deum obliuisci peccatorū quæ ipse impius facit. Quædam subaudiunt Aut, in secunda parte versus, Obluiscitur Deus, aut abscondit faciem suam, & non videbit, *Eccl. q. d. Certè non nouit, aut conuincet, ac simulat se non videre. Alij dicunt, Quauis videat, obliuiscitur. Occultauit אָוֶרְתָּ אָוֶרְתָּ. In seculum. כָּל־יָמָיו*

12 Surge קוּמָה Exurge, quasi scilicet opem latens oppressis. Et attulit manum, tanquam percussurus inimicos. Ne obliuiscaris pauperem. וְאַל־תִּשְׁכַּח q. d. ostende te non teneri obliuiscere pauperum: quod te facere improbi persuasum habent. Vindica iniurias eorum, quæ licet omni humano auxilio destituantur, tibi tamen fidunt:

13 Irasci fa. יִסַּח præ contēptu prouocat, blasphematur. Præ. Heb. pro præs. Requies. וְאַל־תִּסַּח Peccata eorum scilicet, putant nanque impij se omnia impune facturus, nec te quæstionē instituturū de peccatis quæ perpetrant. Verū potest, Quamobrē contemnit impius Deū? Cur prænimo contemptu impius Deum contemnit? nōne quia cogitat corde suo quod non inquires sub. id quod dicit & facit, vt de illis panas sumas?

14 Peruersitatem & iram וְאַל־תִּסַּח molestiam & indignationē, vel, nam iniurias & indignationem cernis, vel, cernere soles. Vides, inquit, omnia, nihil te latet: iniurias & malevolentiam improborum erga

Precatio ardens ne Deus afflictorū obliuiscatur, sed perdat impius.

Et fideles tuos tu cernis, quæ putant te latere improbi. Indignationem vocat rem indignatione dignam, et quæ illum cui fit iniuria, prouocat ad iram. Indignationem igitur dicit quæ pñ afficiuntur, propterea quod impij Deum maledictis incessunt.

ad dandum in manus tuas, ^{ti-} orpham tu eris adiutor.
bi relinquit causam suam pauper,
pupillo tu es adiutor.

Contere brachium impii & 15 Contere brachium peccato-
mal: quæres impietatem eius, ris et maligni: quæritur
et non inuenies. peccatum illius, et non in-
uenietur.

Iehouah Rex in seculum & 16 Dominus regnabit in æ-
in æternum: perierunt Gentes ternum et in seculum secu-
de terra eius. li: peribitis Gentes de terra
illius.

Desiderium humilium exau- 17 Desiderium pauperum ex-
dis Iehoua, præparas cor eorum: auduit Dominus: præpa-
intendere facis aurem tuam, rationem cordis eorum au-
diuit auris tua,

Vt iudices pupillo & paupe- 18 Iudicare pupillo et hu-
Ad dandum in manus tuas: ותן ותן ut ponas in manibus tuis, sub-
eam iniuriam. hoc est, ut paratus sis semper ad rependendam iniuriã. vel
eor qui iniuriam et molestiam patiuntur, ut illos vindices.

Tibi relinquit, et c. ותן ותן Fut. Heb. pro præf. Scriptura nomine
pupillorum et viduarum intelligit eos omnes qui hominum ope carent.
Tibi inquit se committit pauper: neque immerito: pupillo enim, et ei qui
humano auxilio est destitutus, adiutor esse soles.

15 Contere ונגס Frange. Confringe. Quæres impietatem e-
תן ותן inquires improbitatem eius, non inuenies. sub.
improbum illum q. d. quæstionem institue de improbitate eius, non sifiet se
in conspectum tuum, nec comparebit, improbitatis suæ conscius, ut causam
suam defendat. Fut. Heb. oro imperat.

16 Rex in sec. & in æter. ויטלחך Regem seculi vocat Regem æternum: q. d. Si contrineris vires
improbiorum, et supplicium de ipsis sumpseris, declarabitur tua maiestas,
tuum regnum erit æternum: tunc omnes te agnoscent Deum. Oratio est cõcisa.

Perierunt ויחך Pr. et. Heb. pro fut. Dauid hic Gentes vocat Isra-
elitas impios. q. d. De impijs tandem penitus sumet, nec locum habebunt in
terra Domini.

17 Humilium ויחך afflictorum. Præparas, et c. ויחך ויחך
pr. et. q. d. prouenis eos ut petant quæ tibi grata sunt, et precibus eorum
aurem tuam facilem præbes.

18 Vt iudices, et c. ויחך ויחך Vt
ius dicas pupillo & misero. Ostendit cur aurem sit adhibiturus: nem-
pe ut ferat sententiam pro afflictis. A tentam (inquit) reddis aurem tuã,
ut audias causam calamitosorum, et tandem eos omni ope destitutos, obtri-
nere facias ius suum, et illos vindices.

nili. vt non apponat vltra
magnificare se homo super
terram. X.

In fine, Psalmus David. 1

IN Domino cōfido: quomo-
do dicitis anime meæ,
Transmigra in montem
sicut passer?

Quoniam ecce peccatores 2
intenderunt arcum, para-
uerūt sagittas suas in pha-
retā, vt sagittent in obscuro
rectos corde.

Ne addat, &c. וְלֹא יוֹסֵף לֹא ne addat vltra terrere mortalis ē
terra. vel, posthac non terreat sub. pupillum mortalis terrenus. i. ter-
renus hōmīnū, qui hīc Deo excelsō opponitur. Ac si dicat, Si semel supplicium
de improbis sumpseris, vltra non terrebis pios homo mortalis: quia & pra-
bi omnem in te habebunt fiduciam, & impij sibi timebunt. Alij, Ne sit
vltra vt formidet mortalis.

IN PSALMVM XI.

1 Victori, וְיִצְחָק Vide Psal. 4. a. l. Speraui: וְיִצְחָק spero. spem
colloco. confido. Prat. Hebr. pro praf. Animæ meæ וְיִצְחָק .i. mihi.
Alloquitur David amicos, qui metuentes ne à Saule impio occideretur sil-
lum incitabant vt ad Philistheos confugeret; quum in Iudaea nullus es-
set tutus locus. Alii dicunt fuisse verba hostium Davidis, quum eum vr-
gerent vt secederet de Iuda, nullum illi tutum relinquentes locum apud
populum Dei. Lege à primi libri Samuelis capite 21. vsque ad 27. In Do-
mino (inquit) omnem meam spem colloco: qui fit ergo vt dicatis mihi, sine
qua fronte audetis dicere mihi, Recede à nobis? vel, Recede è monte nostro
celerrimè, veluti avis qua videt insidias aucupio? Sed tunc esset imitatio
personæ. quod parum conuenit. Per montem non notatur certus mons sed
ablegatur David in rupes desertas quò illum fors duceret. Chaldeus pa-
raph. vertit, in montem: què & xx sequuti sunt. Vt transmi-
gret, &c. וְיִצְחָק מִן הַר Chald. paraph. Transmigra in montē sicut
passer: Scribitur וְיִצְחָק Migrate. vt non solum Davidem alloquantur vt
fugiat sed vnà cum suis comitibus, quos omnes idem periculum manebat.

2 Tetederunt ar. par. sag. וְיִצְחָק מִן הַר intendunt arcum,
parant sagittas. Fut. & prat. pro praf. Aliquid subaudiendum est qua
præcedentia sequentibus coniuncta videntur: cuiusmodi quod sequitur,
Coxor equidem imitari ingenium avis qua oculos sagittariorum fugere
vult. Postea sequatur, Nam ecce improbi ipsi tetederunt arcū. direxerūt
sagittas suas super nervū. ad mittendum sagittas in locū obscurū in rectos
corde. Quum dicit, in locum obscurum, debet referri ad locum persequi, ubi
boni delitescunt & latitare student. q. d. vt suis sagittis figant rectos cor-
de in latibris deprehensos. Verti potest, Ad mittendum sagittam è ca-
ligine [sine, è loco obscuro] in eos qui sunt recto animo. i. me & eos

David suam in
Deo ponens fidu-
ciam, queritur de
his qui volebant,
eum, dum Saulena
fugeret, latere in
suis montibus.

qui mecum sunt. Hoc modo si interpreteris, erunt verba Davidis. Alii uolunt esse verba amicorum Davidis, quæ precedentibus, & sequenti uersui iungantur, quibusque rationem reddunt cur auolare & celerimè auferre debeat à Iudæa. Nam, inquiunt, impii tetenderunt, &c. præterea, perfugia fracta sunt, &c.

cōfirmat se quid
Deus in celo vi-
det afflictiones in-
sti, & impius pu-
nit.

3 Certè retia destructa sunt: iu-

stus quid operatus est

Iehouah in templo sanctita-
tis suæ, Iehouæ in cælis est so-
lium: oculi eius vidēt, palpebræ
eius probant filios hominum.

Iehouah iustum probat: im-
pium autem & diligentē iniqui-
tatem, odio habet anima eius.

Quoniam quæ perfecisti,
destruxerunt: iustus autem
quid fecit?

Dominus in templo san-
cto suo, Dominus in celo se-
des eius.

Oculi eius in pauperem
respiciūt: palpebræ eius in-
terrogant filios hominum.

3 Certè retia destructa sunt: כי הטרקו ירסקו. dissipata sunt
impie fraudes quibus me adorti fuerant impii: minime autem factum
est opera aut industria mea, ut dirutis retibus salus euaserim: quin po-
tius quietus & quasi dormiens, diuinitus ex retibus hostiū fui ereptus.
Id significabit, Quid operatus est: si retia vertas. Alii, Fundamenta
destruētur. Alii, Perfugia destructa sunt. Perfugia vocat arces. Fut.
Heb. pro prat. Quid operatus est למה עשה quid admisit: ut sci-
licet nullum tutū locum inueniat in quo possit consistere. q. d. Quid ergo
ego David admissi, propter quod Israelitæ tā inimico animo me persequa-
tur, ut nullum locum perfugij inueniam: nusquā tutus est ab improbis lo-
cus. Perfugia (ut dictū est) vocat arces. Metaphra ab edificijs sumpta,
quæ dirutis fundamētis, tota cōcidere necesse est. Queritur igitur David,
se coram mundo funditus euersum, ut nihil in suis fortunis saluum ma-
neret.

4 Iehouæ in cælis est lo. יהוה נכבד באלו. Ad verbum,
Iehouah in celo sedes eius. Iehouah in celo habet solium suum. Hu-
manis auxilij exclusus David, ad Diuinum auxilium se confert. Idem
bis dicit: templum enim sanctitatis, & cælum, idem sunt. q. d. etiam si
hic nūc deplorata videantur omnia, tamē è calo respiciet & prouidebit.

Vidēs, ופ' cōsiderant. Fut. Heb. p. pres. respiciūt. aut, respicere
solēt: siue cōtemplantur, sub. quacūque fiunt in hoc mūdo: vident cala-
mitates afflictionum & impiorū conatus.

Probant fil. ho. יראו בני. Probant filii hominum. q. d. vnum me consola-
tur, quod quauis Deus in cælis agat, tamen è regia sua omnia omnium
facinra videt, quæ exercent in fideles & pios: oculi Dei explorant &
perspiciunt quā improbi sint homines aduersus eos qui illi fidunt.

5 Iehouah iustum probat: יהוה נדון יצק. Iehouah iustus explo-
rat. sub. suos malis & calamitatibus. Vel, iustos examinat. sic inqui-
rit de vniuscuiusque causa, ut iustos ab impiis distinguat. Hæc interpre-
tationem confirmat quod ultimo versu dicitur. Anima e. ופ' יד

est, adit ex animo. Improbum odit vehementer Dominus: licet id prosperis eius successibus dissimulet.

Pluet super peccatores laqueos: ignis, & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam iustus Dominus iustitias dilexit: equitatem vidit vultus eius.

X I.

In finem pro octava, Psalms David.

Alum me fac Domine, quoniam defecit sanctus,

6 Pluet super impios, laqueos, ignem & sulphur: & spiritus procellarum erit pars calicis eorum.

7 Quoniam iustus Iehouah, iustitias diligit: rectum videt facies eius.

X II.

Victori super octavam, Canticum Davidis.

8 Erua Iehoua, quoniam defecit misericors, quoniam

Dominus iustus infus diligit.

David amore affectus, vociferatur ac conqueritur quod nullus invenit bonos, nec fideles, aut veraces.

6 Laqueos, דִּיפּוֹ carbones. prunas. i. Instar pluvie immittet laqueos ut capiat eos & perdat. q. d. acerrime improbos sine impios puniet. De laqueo aucupis intelligit. Procellarum מַדְמַדִּים vertiginum. terrorum. vel, combustionum. sub. erit. id est portio & calix ipsorum erit. hoc est comburentur. Spiritum vertiginum vel combustionem vocat turbinem incensum. Portio ad cibum refertur. calix, ad potum. Calix proportionem. metaphora sumpta ab eo qui praeest convivio, qui unicuique partiri solet quod bibat. q. d. talia bibent.

7 Iustitias diligit. תְּרִיבִּים תְּרִיבִּים. Praet. Heb. pro praes. Id est homines iustos diligere solet: ac si dixisset, homines iustitiarum. Aut potius iustitias vocat rectitudinem quae grata est illi: id est bonis causis favere solet: unde concludit rectos homines ab eo aspicere.

Rectum videt facies eius. יָסַד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. Ad verbum, rectum videntur facies eorum. Pronomen plurale est pro singulari, ut veritas, rectum vultu suo intuetur. Vel, rectum facies eius inspicere solet. q. d. a piis vultu suo non solet avertere. More autem Hebraico dicitur, Aspicit facies eius pro, Ipse aspicit. Sic L X X vertunt. Aut, rectitudine praeiudici aspiciet vultum eius, nepe Dei. ut sit simile illi quod est Psal. 17. d. 11. Ego in iustitia video faciem tuam. id est iustitia tua fretus, intuebor te. Chaldaeus paraph. Recti videbunt incunditatem facierum eius. Alii prommen plurale referunt ad iustos, sic, facies hominum iustitiae studentium aspiciet Deum qui rectus est & aequus: vel, quod rectus sit & aequus. q. d. tandem facile in iudicio faciem iudicis sustinebunt p. i.

IN PSALMUM XII.

1 Victori super octavam, וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח. Vide Psal. 4. a. 1. Super octavam, וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח. Vide Psal. 6. a. 1.

2 Defecit miser. דִּפְּתָרָא דִּפְּתָרָא defuit esse sanctus. aut, pius, bonus & probus. Vide Psal. 4. a. 4. Id est, Er opem nobis veritati & probitati studentibus: quia iam nulli sunt qui aliorum commodis studeant. De alicuius Saulis haec intelliguntur: quasi dicat, Desit pius, & qui de aliis bene mereri crederet, in aula Saulis, in qua omnes assentationis student. Potius David in genere deplorat mores suae aetatis, in qua neque liberales erant, neque fidei data servantes.

c. i.

'defecerunt fideles à filiis hominum.

quoniam diminutæ sunt veritates à filiis hominum.

Mendaciū loquitur quisque cum proximo suo: labio blanditiarum in corde & corde loquuntur.

Vana loquenti sunt unusquisque ad proximum suum: labia dolosa, in corde & corde loquenti sunt.

Imprecatio contra assentatores ac gloriosos.

Succidat Iehouáh vniuersa labia blanda, linguam loquentem magna:

4 Disperdat Dominus vniuersa labia dolosa, linguam magniloquam.

Qui dicunt, Linguam nostrā roborabimus: labia nostra nobiscū, quis dominus nobis?

5 Qui dixerunt, Linguam nostram magnificabimus: labia nostra à nobis sunt, quis noster dominus est?

Deus promittit auxiliū afflictis.

Propter vastitatem pauperum, propter clamorē inopum, nunc surgam, dicit Iehouáh: ponam in salute eum cui laqueum

6 Propter miseriam inopum, & gemitum pauperū nunc exurgam, dicit Dominus. Ponam in salutari: fidu-

Defecerunt fideles à filiis hominum. פקדו חסידים כענין פקדו imminuti sunt vel, desierunt esse fideles inter mortales. Aut, excisi sunt fideles, &c. A filiis hominum, id est inter homines. quia, inquit, nulli sunt inter homines bonæ fidei studiosi, dictorum & cōuentorum seruantes: nulla fides inter eos, aliud nanque dicunt, & aliud faciunt.

3 Loquitur פקדו Ent. Heb. pro præs. vel, mendaciū loqui solent alter cum altero. Labio blanditiarū &c. פקדו פקדו Hebraismus, pro sermone blando, duplici animo loquuntur. Labiū pro sermone. In corde & corde loqui, est duplici animo loqui: aliud dicere, aliud sentire.

4 Magna: פקדו .i. superba & arrogantia, Deique contemptū præ se ferentia.

5 Linguam no. rob. פקדו פקדו lingua nostra præualebimus. vel, propter linguā nostram robusti erimus. i. auctoritatē nobis conciliabimus sermone nostro. Labia nostra no. פקדו פקדו Adulatorū Saulis verba, Periti sumus artis dicēdi, possumus quiduis persuadere, sumus apti & idonei ad dicendum: quis est qui sermonem nostrum cohibere possit? quis Sauli dissuadeat quod illi semel suaferimus in Davidis perniciē?

6 Propter va. pau. פקדו פקדו propter vastationē afflictorum. q. d. cōmotus calamitate pauperum quam vides: quia res pauperum vastata sunt. Propter cla. פקדו פקדו propter gemitum. vel, eiulatum. ut scilicet opē illis feram. ac si dicat, Hactenus visus sum conuincere, nunc tandē surgam. Ponam in sal. &c. פקדו פקדו ponā in salute, illaqueabit eum. q. d. circumdabit eum impijs ut illaqueet & capiat eum: sed ego eripiam eū è manu eius. Ponere in salute, pro, eripere, iuuare, & opē ferre. Veri potest, Ponā in salute ab eo qui sufflabit in eum, i. liberabo afflictum ab eo qui eum stat in pro-

sternere conabitur. Alij vertunt, Ponā in salute, loquetur sibi. Quod potestremum videri possit adiectū a Propheta ad exprimendam Divini auxilij certitudinem, quasi dicere voluerit, Deum secum ita esse loquentū, & sic definitū, ut salutem afflictis suis ferret. Si verò veritas, Loquetur ei: & subaudias, pauperi & afflictio: sensus erit, Deum nō solum apud se statuere, verum etiam ipsis afflictis testari, se eis operaturum. Solet enim Deus, & id de eo tota Scriptura prädicat, suis dum affliguntur gravius, ipse affari, certōsque salutis reddere.

cialiter agam in eo.

Eloquia Domini, eloquia
casta, argentum igne exami-
natum, probatum terra,
purgatum septuplum.

Tu Domine servabis nos:
& custodies nos a genera-
tione hac in aeternum.

In circuitu impij ambu-
lant: secundū altitudinem
etiam multiplicasti filios
hominum.

iniicit.

Eloquia autem Iehoux, elo-
quia munda, argentū excoctum
in fornace terrea, defæcatū se-
ptemplexiter.

Tu Iehoua serva eos, custo-
di eum a generatione hac in se-
culum.

In circuitu impij ambulant,
dū exaltantur vilitates filiorum
hominum.

Promissa Dei sunt
certa & vera.

David erat ut
Deus afflictos de-
fendat contra im-
pios.

7 Excoctum in for. ter. תכליתך תכליתך תכליתך excoctum in terra præstantissima. vel in simili cōfectio ē terra præstantissima & apertissima ad excoquēda metalla. Deū in suis promissis certū, fidum ac constan-tem esse prädicat. Postquā retulit, Deum servus suis spem propinqua libe-rationis facere in ultimis angustiis iam ad fidem & spei sulturā subiecit, nihil futiliter vel frustrandi causa ab eo promitti. q. d. Promisit Deus auxilium. promissiones autem Dei nunquam fallunt, ut argentum scilicet repurgatum nunquā fallit homines. Quidam, Conflatum ipsi domino terræ. q. d. Verū Dei est instar argenti purissimi, quod exacte summa q. arte & cura, omni face puratū est, non in usum vulgarem, sed principis.

Defæcatum sep. תכליתך תכליתך repurgatum septies. i. se-

8 Serva eos, תכליתך תכליתך. Heb. pro imperat. custodi eos.

Custodi eum תכליתך תכליתך. i. nunquamque ipsorum ab hominibus his pra-

9 Ambulant, תכליתך תכליתך. Vilitates fil. ho. תכליתך תכליתך.

ambulant, i. homines nihili & periti. q. d. Circumstant vndique improbi dū

ambulant, i. homines nihili & periti. q. d. Circumstant vndique improbi dū

ambulant, i. homines nihili & periti. q. d. Circumstant vndique improbi dū

ambulant, i. homines nihili & periti. q. d. Circumstant vndique improbi dū

ambulant, i. homines nihili & periti. q. d. Circumstant vndique improbi dū

ambulant, i. homines nihili & periti. q. d. Circumstant vndique improbi dū

ambulant, i. homines nihili & periti. q. d. Circumstant vndique improbi dū

ambulant, i. homines nihili & periti. q. d. Circumstant vndique improbi dū

ambulant, i. homines nihili & periti. q. d. Circumstant vndique improbi dū

ambulant, i. homines nihili & periti. q. d. Circumstant vndique improbi dū

tur ad omnia turpia, nefaria, & ignominiosa. Alij vertunt, vilitas est illis hominum, id est abiecti & viliter tractantur reliqui homines. Alij, in ignominia sunt filii hominum.

XIII.

XIII.

Victori Canticum Davidis.

In fine Psalmus David.

Queritur quid in suis afflictionibus Deus sit sui oblitus: & tamen erat & innocens.

Vsquequo Ichoua obliuisceris mei? i. in seculum? vsquequo abscondes faciem tuam a me?

Vsquequo Domine obliuisceris me in finem? vsquequo auertis faciem tuam a me?

Vsquequo ponam consilia in anima mea, & dolorem in corde meo? in die? vsquequo exaltabitur inimicus meus super me?

Quandiu ponam consilia in anima mea, dolorem in corde meo per diem? vsquequo exaltabitur inimicus meus super me? respice, & exaudi me Domine Deus meus:

Aspice, & exaudi me Ichoua Deus meus: illumina oculos

illumina oculos meos, me

IN PSALMUM XIII.

1 Victori מַצְחִי Vide Psal. 4. a. l. 2 In seculum לְעוֹלָם perpetuum. in perpetuum. i. vsquequo tandem? Vel, quousque tandem negliges me?

Queritur David auxilium sibi negatum fuisse a Deo, aut certe dilatum. Hebrei dicunt Psalmum hunc scriptum fuisse quum David in gravissimo aliquo esset periculo. Quidam Hebræorum dicunt, hæc dicta esse secundum opinionem non Prophetam, sed eorum qui quum eum viderent in tanta tribulatione, putabant illum a Deo neglectum. Vsquequo tandem (inquit) obliuisceris mei? quousque tandem videberis hominibus negligere res meas & negotium meum?

Abscondes faciem tuam a me? Quod irati facere solent. quousque tandem dedignaberis aspicere me? Chaldaei paraph. vertit, splendorem vultus tui. i. fauorem & misericordiam.

3 Ponam consilia in anima mea. וְנִתְּנָה בְּאָנִי Hebraismus, pro, consilia inibo apud me. Ponere consilia in animo dicimur, quando quaerimus consilia quibus periculum euadimus. q. d. Quousque anxius & dubius rerum agendarum, apud me consilia inibo, ut rationem inueniam qua a tot periculis liberer? Dolorem in corde meo. i. anxietatem.

Vel, molestiam cogitationem. In die interdiu. q. d. non solum noctu sed etiam interdiu. Solent interdiu recedere cura, quæ redeunt nocte. dicit ergo interdiu, ac si dicat, dum in aliis cura sopiri solent. Quidam vertunt, quotidie.

4 Illumina oculos meos. וְהִאֲרִי אֵינִי Illuminare oculos tantumdem valet ac dare spiritum vitalem. Vita enim precipuus vigor in oculis apparet. Quum Ionathas pro inedia deficeret, dicit sacra historia caliginem fuisse offusam eius oculis: rursus postquam suum mellis gustauit, lucem eius oculis fuisse redditam. 1. Sem. 14. d. 27. Dicit itaque, Disselle tenebras tribulationum a me, quia me prepeccant. Quidam totum versum sic exponunt, Habe quasi rationem calamitatis meae: exaudi me, dona mihi vigiliam & cautionem, ne imprudens incidam in manus hostis mei, & interficiar. dormiam, nunc eum

Rom. 3. b. 10

Suprà 9. c. 10

rom. 1. b. 13

infrà 141. a. 4

Suprà 9. c. 7

rom. 3. c. 16

iesà. 19. b. 7

Infrà 11. a. 3

Proverb. 1. b. 16

Cōminatio Dini-
ne vindictę in im-
pios qui derident
afflictos quòd sp̃e
suā in Deo ponāt.

Iehouāh è cælis prospexit su-
per filios hominū, ¶ vt videat an
sit intelligens, requirēs Deum.

Omnes declinauerunt, pari-
ter foetuerunt: nō est faciens bo-
num, non est etiam vnus.

* Sepulchrum patens est guttur eorū: * lingua suis dolose agebant; ve-
nenum a spidum sub labiis eorum.

* Quorum os maledictione & amaritudine plenum est: * veloces pedes eo-
rum ad effundendum sanguinem.

Contritio & infelicitas in viis eorum, & viam pacis non cognouerunt:
nō est timor Dei ante oculos eorum.

Nōne cognouerūt omnes 4
operantes iniquitatem, quòd co-
medunt populum meum ac si co-
mederent panem, & Iehouam
non inuocant

Ibi timent timore, quoniam 5
Deus in generatione iusti.

Consilium pauperis pudore 6
afficitis, propterea quòd Icho-
uāh spes eius sit.

1 Omnes deel. &c. הָיָה כֹּל אֶדְוָה Ad verbum, Omnes recessi. ¶ sub. à
via recta, pariter rancidi facti sunt. aut, putruerunt. vel, omnes re-
trocesserunt, & foetuerunt pariter. Sing. pro plur. metaphora à cibis
fatidis & rancidis, à quibus omnes abhorrescunt.

4 Nōne cog. &c. הֲלוֹ יָדַע וְנִי Annon cognouerunt sub. Deum
esse. aut, me esse iudicē omnes facinorosi deuorātes vel, deglutientes
populū meū aeli deuorarent, &c. Aut, Annon norūt. i. nunquid igno-
rāt, aut ignorare possunt. aut, Annō nosse potuerūt, sub. ex his quę fa-
cta sunt, Deum esse. Verti potest, An ignorare possunt sub. quod malē
agant admittentes scelera, & deprādantes. aut, expilantes, &c.

5 Ibi timent tim. תַּדְרֹךְ תַּדְרֹךְ Tunc trepidāt trepidatione, vel,
Tunc trepidabunt timore: quia Deus erit in generatione iusti. i. in
natione iusta: stabit pro natione iustorum. q. d. Nunc latantur, & rerum
prospero successu fruuntur impij: tunc verò quum Dominus veniet vt su-
mat supplicium de ipsis improbis, grauissimē timebunt, vbi viderint Deum
adesse & saeuere nationi iusta. i. hominibus iustis. In gen. iusti, דָּרֹךְ
דָּרֹךְ in natione iusta.

6 Consilium pauperis pudore aff.
Consilium afflicti confunditis. vel, confundere cona-
mini. i. pudore & ignominia eū aspergitis, q. Deus sit spes eius. Vos planē

Dominus de cælo prospe-
xit super filios hominum, vt
videat si est intelligēs, aut
requirēs Deum.

Omnes declinauerunt, si-
mul inutiles facti sunt: non
est qui faciat bonum, non
est usque ad vnum.

Nōne cognoscent omnes
qui operātur iniquitatem,
qui deuorāt plebem iustam
sicut escam panis?

Dominum non inuocave-
runt, illic trepidauerunt ti-
more vbi non erat timor.

Quoniam Dominus in ge-
neratione iusta est: cōsiliū
inopis confunditis, quoniam
Dominus spes eius est.

videtis consilium pauperis probi, quod omnem fiduciam suam in Deo habeat, & in eo ponat presidium suum.

Quis dabit ex Sion salutem re Israel? quia auerterit Dominus captiuitatem plebis sue, exultabit Iacob, & latetabitur Israel.

XIIII.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, & operatur iustitiam: Qui loquitur veritatem in corde suo, qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, & opprobrium non accepit aduersus proximos suos.

7 Quis dabit pro? Quis det? Hebraea phrasim pro aduerbio optandi Vtinam. q. d. O vtinam Deus ex sua Sion, hoc est ex caelo, opem ferat Israel, liberando eum a tyrannide Saulis. Salus pro auxilio, in libris Sacris. Confirma (inquit David) deus regnum meum, & fac ut Ierosolymis regnem inuito Saul: ut populo tuo auxilio sim, docendo illum quae fieri debent. Quando conuer. &c. וְיָשׁוּעַ qui reduxerit Iehouah captiuitatem populi sui, exultabit, &c. i. quum restituerit Dominus populum suum in pristinam libertatem, & reduxerit in suas sedes, quando exemerit illum tyrannide Saulis, & me Dauidem constituerit Regem: habiturus est occasionem exultandi Iacob, id est populus fidelis, & veri Israelitae qui Deum amant.

IN PSALMUM XV.

1 Peregrinabitur quis commorabitur. deget. habitabit. Chaldaeus paraph. vertit, Domine; quis dignus est ut habitet tecum in caelo? Dicunt Hebraei Dauidem vocasse calum, tabernaculum, quod distendatur instar tabernaculi: & per montem idem intelligi. Sunt tamen qui intelligunt per montem, montem Maria. Habitabit pro? sedem habebit. Repetitio est, pro, quis locum habiturus est in caelo tuo o Domine?

2 Perfecte, & integer. i. integra vita, & innocens: qui viuit vitam innoxiam & alienam a dolis. Vide Job 1. a. 1.

3 Detrahit & Praet. Heb. pro praef. Non accipit pro? Ad verbum, non leuat, siue elenat. aut assumit. i. non conuitiatur proximo. Vel, ut alii, qui credulitate nimia non auidè haurit, vel temere admittit c. iij.

Quis dabit ex Sion salutem Israel? quando conuerterit Iehouah captiuitatem populi sui, exultabit Iacob, latetabitur Israel.

XV.

Canticum Davidis.

Iehoua quis peregrinabitur in tabernaculo tuo? & quis habitabit in monte sanctitatis tuae?

Qui ambulat perfecte, & operatur iustitiam, & loquitur veritatem in corde suo:

Non detrahit lingua sua, non facit proximo suo malum, & opprobrium non accipit contra proximum suum.

Ios. 1. c. 16

'Contemptus est in oculis eius reprobus, timentes autē lehouam glorificat: qui iurauit in malum, & non mutat.

Pecuniam suam non dat ad vsuram, & munus contra innocentē non accipit. qui facit hæc, non labetur in seculum.

XVI.

Michtham Davidis.

CVstodi me Deus, quoniam
C'spero in te.

"Dic o anima mea Iehour, Do-

4 Contemptus est, &c. *פְּחַד לֵבָי וְדָוִד* Contemptus est in oculis eius reiectus. Vel, abominabilis. & sic Chaldeus paraph. Quidam vertunt, Qui despicit se in oculis suis. abiecit se. quæ versio, tametsi pia, non vsque adeo tamen loco congruere videtur, quod duo contraria opponat. Iurauit in malum, *וְיָרָא בְּרָעָה* iurat in damnū. siue, incommodum. Præter. Heb. pro præf. ut & sequenti versu. De iuramento loquitur quod etsi damnosum sit iuranti, præstat tamen qui iurauit. Eodē sensu alij, iurat proximo suo, & non mutat. Perperam quidā Hebræorum interpretes hunc locum de voto ieiuniorum & abstinentia exponunt, tamen quam vta sint implenda ubi quis promiserit se ieiunio affligere: quum hīc de secunda tabula tantū loquatur, & mutua inter homines rectitudine.

Non accipit. *לֹא יִקַּח* non accipere solet. ut scilicet euertat causam insonis, & pronuntiet aduersus innocentem. De Iudicibus loquitur. si autem quorum iniqua est causa, muneribus Iudices corrumpere solent. Non labetur *לֹא יִנָּחֵץ* non dimouebitur. i. perperuo erit cinis celestis ciuitatis.

IN PSALMVM XVI.

1 Michtham *מִיכְתָּם* insignia. Quidā vultunt fuisse initium carminis vulgaris, ad cuius modulus cantatus fuerit hic psalmus. Alij, instrumentum musicū. Significat aurum, siue insigne aureoli, quod hic psalmus preciosus esset Davidi veluti aurum. Spero *יִסְמַח* Præter. Heb. pro præf. Spem meā pono in te. q. d. Serna me, non quod sim dignus beneficio tuo, sed quod præsidium meum in te statui, & non in alio.

2 Dic *דַּבֵּר* Ad verbum, Dixisti. Præter. Heb. pro fut. & futurū pro imperativo. Dic Domino. Verbum est sacramentum: propterea ferē omnes Hebræi, etiam Chaldeus paraph. subintelligūt animā. Etiā aliā animam suam in Psalmis attribuitur David, ut Psal. 42. b. 6. & 43. b. 5. Hortatur ergo animā suam, hoc est seipsum, ut se Domino planē cōficeret, & dominū suum in omnibus agnoscat. Chaldeus paraph. Dixisti anima mea spera. i. semper tale testimonium mihi præbisti.

Commemoratio
summi illius bo-
ni, & felicitatis
quam homo habe-
re potest in hac
terra.

Ad nihilū deductus est in conspectu eius malignus, timentes autem Dominiū glorificat:

Qui iurat proximo suo, & non decipit: qui pecuniā suam nō dedit ad vsuram, & munera super innocentem non accipit.

Qui facit hæc, non mouebitur in æternū.

XV.

1 Tituli inscriptio ipsi David.

Conserua me Domine, quoniam speravi in te.

Dixi Domino, Deus

mens es tu, quoniam bonum meum non eges.

Sancti qui sunt in terra eius, iustificauis omnes voluntates meas in eis.

Multiplicata sunt infirmitates eorum, postea accellerauerunt.

Non congregabo conuenticula eorum de sanguinibus: nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars heredi-

minus meus es tu, bonum meum non ad te peruenit:

Sed ad sanctos qui in terra sunt, & fortes, erga quos omnis voluntas mea est.

Multiplicabuntur dolores eorum qui post alienum deum festinant: non libabo libamina eorum de sanguine, nec assumam nomina eorum in labiis meis.

Iehouah pars portionis meae,

Afflictio non fiet tibi soli Deo.

Præsidium David, & patrimonium, Deus.

Bonum meum non ad te *בְּיָדְךָ לֹא בָרַךְ* sub. peruenit. ac si dicat, beneficiis meis nihil inuarius: Sed sancti qui, &c. versu sequenti perficitur sententia. Alij, Bonum meum non prouenit nisi à te. Ita Chaldaeus paraph. Alij, Bonum meum non est super te. i. non obligaris conferre beneficia in me. 3 Sed ad sanctos, &c. *בְּיָדְךָ לֹא בָרַךְ* sub. perueniunt mea beneficia, & illis profunt, non tibi. i. beneficia mea non perueniunt ad te, sed ad sanctos: hoc est, iunxit sanctos qui in terra habitant, & præclaros quos summa prosequor amicitia. q. d. Quia de te bene mereri non possum, & Deus, qui facultatibus meis non eges: certe de hominibus bene merebor, erga quos benedictam praecepisti & beneficentiam. Quidam vertunt, In sanctis qui in terra sunt, & præclaris, omnis voluntas mea in eis. i. illis toto animo delector, & magno eos amore prosequor.

4 Multiplicabuntur dolores, &c. *בְּיָדְךָ לֹא בָרַךְ* Chaldaeus paraphr. Multiplicant imagines suas, & postea festinant eis offerre oblationes. Alij, Multiplicata sunt idola eorum, alteri deo donauerunt. Alij, Multiplicetur molestia eorum qui alteri deo donauerunt. Imprecationem esse volunt Hebraei. q. d. multis malis exagitentur qui alium deum colunt, quam Deum Israelis. Vel, Multae sunt molestiae eorum qui post alienum festinant. i. cupide sectantur alios quam sanctos.

De sanguine, *דָּמָא*. i. qua sanguine constant. Gentes in suis sacrificiis sanguinem libare solebant. Iudaeis vero gustus sanguinis tam in ritu communi quam in sacrificiis fuit vetitus: quo magis à cadibus & omni sauitia abhorrent. Pronuntiat ergo David se non modò alienum fore à prauis erroribus qui idololatrias seducunt, sed in externa quoque professione sibi cura fore ne vllum det signum consensu. Eodem spectat quod mox sequitur, Nec assumam, &c. tanto enim odio & detestationi sibi fore idola dicit, ut ab eorum nominibus, tanquam à nefando sacrilegio, sibi caneant. quod etiam apparet in eius forma loquendi: relatiua enim tantum ponens, idola ipsa subicit. *וְהוּא* namque refert idolorum.

5 Pars portionis meae, *חֵלֶק חֵלֶק* portio partis meae. vel, pars & portio mea, & calix meus. i. Dominus est portio mea esculenta, & portio

bor à generatione in generationem: quia non euenit illi malum.

Rom. 7. b. 14

¶ Maledictione os eius plenum est, & dolis, & fraude: sub lingua eius peruersitas & iniquitas est.

Manet in insidiis villarū, in latibulis occidit innocentē: oculi eius super pauperem aspiciūt.

Insidiatur in latibulo sicut leo in cubili suo: insidiatur vt rapiat pauperem: rapit pauperem quū trahit eum in rete suum.

Contritum, humilēque se ostendit: & cadit cum fortibus eius congregatio pauperum.

6 A generatione in g. *עַל הַדּוֹר וְעַל הַדּוֹר* Ad verbū, in ætate & ætate, quia nō in malo. *sub. ero.* Id est, nihil incommodi sentiam q. d. Improbis cogitare solet intra se, nunquam se de gradu & dignitate sua excisum iri: sibi persuadet se quādiutissimē victurum: neque quādiu viuet, quicquam incommodum accepturum. Chaldeus paraph. vertit, à generatione in generationem: quem *ל. x. x* sequuti sunt. Quidam sic intelligunt, per vinam atq; alteram ætatem, subaudi, vinam: quia non sum visurus incommodum: quia nihil mali accidet mihi. Alij, in generatione & generationem victurus est, cui nihil incommodi continget. Quidam vertunt, quia non est in malo. pro, nihil sentit aduersi.

7 Os c. *וּפִי* Os pro sermone accipitur in Sacris literis. Lingua pro corde, quod positum sit sub lingua. Dicit igitur, Improbis vt probis facilius imponant, plenus ure periuria eumere solent. præterea dolo & fraudibus vtuntur: nam aliud dicunt, aliud cogitant. Postremò, in corde eorum sine cogitatione est iniuria & vexatio. i. nihil aliud cogitant, quam quomodo iniuria afficiant & vexent. Peruersitas & iniq. est. *וּפִי וְיָוִן* afflictio & vexatio. aut, molestia & prauitas, sine, vanitas.

8 Manet *יָסֵד* Sedet. Habitat. ac si dicat, Sternere solet insidias in pagis. nam in pagis parua est hominum frequentia. Est. Heo. pro præsentiam versu sequenti. Super pau. asp. *וְעַל הַדּוֹר וְעַל הַדּוֹר* in pauperem intenti sunt. pauperem obseruant. cadis causa scilicet.

9 Quū trahit e. *וְעַל הַדּוֹר וְעַל הַדּוֹר* Ad verbū, in trahēdo eum. i. dū allicit eum in rete suum, dilaniandi causa: metaphora sumpta ab aucupibus. Hic autem est antecedens pro relativo. quū dicit, rapit pauperē, pro, rapit eū. Per hæc omnia intelligit secreta consilia quibus solent improbi probos obruere.

10 Contritū, *וְעַל הַדּוֹר וְעַל הַדּוֹר* Atterit sese, deiecit sese, & tum cadit

Non mouebor à generatione in generationem, sine malo.

Cuius maledictione os plenum est, & amaritudine, & dolo: sub lingua eius labor & dolor.

Sedet in insidiis cum diuitibus, in occultis, vt interficiat innocentem:

Oculi eius in pauperē respiciunt: insidiatur in absconditis quasi leus in spelunca sua.

Insidiatur vt rapiat pauperem: rapere pauperē dum attrahit eum.

In laqueis suis humiliabit eum, inclinabit se, & cadet quū dominatus fuerit pauperum.



in robusta eius congregatio attritorū. In robusta hoc est in vngues in quibus est fortitudo lemur, vel, Comprimit saur, Colligit sese, & cadit viribus eius congreg. &c. Eus. Heb. pro praef. Leo praedam inuasurus, incuruat sese, & humilem facit, vt potentius insiliat in praedam. sic interdū deiectionē animi simulat improbus, vt commodius pauperem opprimat & evertat. simulat se esse debile, & nullarum virium: & tunc corripit in manus eius plenas robore congregatio sine multitudine contritorum, debiliū & contractorum.

Dixit enim in corde suo, 11
Oblitus est Deus, avertit fa-
ciem suā ne videat in finē.

"Dicit in corde suo, Oblitus est Deus," occultavit faciē suam ne videat" in seculum.

Exurge Domine Deus, 12
exaltetnr manus tua: ne ob-
liuiscaris pauperum.

"Surge Iehoua Deus, eleua manum tuam, ne obliuiscaris pauperum.

*Precatio ardens
ne Deus affli. Forā
obliviscatur, sed
perdat impius.*

Propter quid irritavit im-
pius Deum? dixit enim in
corde suo, Non requiret.

Propter quid irasci facit impius Deum? *dum* dicit in corde suo *quod non requies.*

Vides quoniam tu labore
& dolorem cōsideras: vt tra
das eos in manus tuas.

*Sed vides: quia tu^u peruersita-
tem & iram aspicias:*

Tibi derelictus est pauper:

11 Dicit in corde *לִבִּי וְלִפְתִּי*. i. Cogitat intra se, Obliviscitur Deus, abscondit faciem suam, non videbit in perpetuum. Superiorum causam exponit David: q. d. Sic cogitat apud se impius, Deus, verum quæ hic perpetratur, nullam curam habet, avertit faciem suam ne unquam videat illa. Sibi persuadet, Deum oblivisci peccatorum quæ ipse impius facit. Quidam subaudiunt Aut in secunda parte versus, Obliviscitur Deus, aut abscondit faciem suam, & non videbit, *עַד*. q. d. Certè non movit, aut conminet, ac simulat se non videre. Alij dicunt, Quamvis videat, obliviscitur. *Occultavit אָוֶרְתִּי* avertit. In seculum, *לְעוֹלָם* unquam.

12 Surge קוּמָה Exurge, quasi scilicet opem laturus oppressis. Et attul
le manum, tanquam percussurus inimicos. Ne obliuiscaris pan-

יִשְׁתַּדְּעַתְּ q.d. ostende te non teneri oblivione pauperum: quod te facere improbi persuasum habent. Vindica iniurias eorum, qui licet omni humano auxilio destituantur, tibi tamen fidunt.

13 Irasci fa. ꝑꝑꝫ præ contēptu prouocat. blasphemat. Præf. Heb.
 pro. p. s. Requires. וְדָרַךְ Peccata eorum scilicet. putant nanque im-
 pii se omnia impune facturos, nec te quæstionē insinuanturū de peccatis quæ
 perpetrant. Verti potest, Quamobrē contemnitis impius Deū? Cur præ
 nimio contemptu impius Deum contemnit? nōne quia cogitat corde sua
 quod nūm inquires sub. id quod dicit & facit, vt de illis pœnas sumas?

14 Peruersitatem & iram pyrri in molestiam & indignationē.
vel nam iniuriani & indignationem cernis. vel, cernere soles. Vides,
inquit, omnia. nihil te laet: iniurias & malevolentiam improborum erga

Et fideles tuos tu cernis, quæ putant te latere improbi. Indignationem vocat rem indignatione dignam, & quæ illum cui fit iniuria, prouocat ad iram. Indignationem igitur dicit quæ pñ afficiuntur, propterea quod impij Deum maledictis incessunt.

ad dandum in manus tuas, tibi relinquit causam suam pauper, pupillo tu es adiutor.

Contere brachium impii & mali: quæres impietatem eius, & non inuenies.

Iehouáh Rex in seculum & in æternum: perierunt Gentes de terra eius.

Desiderium humilium exaudis Iehoua, præparas cor eorum: intendere facis aurem tuam,

Vt iudices pupillo & paupe- Ad dandũ in manus tuas: ut ponas in manibus tuis, sub eam iniuriam, hoc est, ut paratus sis semper ad rependendam iniuriã. vel eos qui iniuriam & molestiam patiuntur, ut illos vindices:

Tibi relinquit, & tibi relinquitur. Fut. Heb. pro præf. Scriptura nomine pupillorum & viduarum intelligit eos omnes qui hominum ope carent. Tibi inquit se committit pauper: neque immerito: pupillo enim, & ei qui humano auxilio est destitutus, adiutor esse soles.

Contere Frange. Confringe. Quæres impietatem eius, inquires improbitatem eius, non inuenies. sub. improbum illum q. d. quæstionem institue de improbitate eius, non siset se in conspectu tuo, nec comparebit, improbitatis suæ conscius, ut causam suam defendat. Fut. Heb. oro imperat.

Regem seculi vocat Regem æternum, q. d. Si contineris vires improborum, & supplicium de ipsis sumpseris, declarabitur tua maiestas, tuum regnum erit æternũ: tunc omnes te agnoscant Deũ. Oratio est cõcisa.

Perierunt Præf. Heb. pro fut. Dauid hinc Gentes vocat Israelitas impias, q. d. De impijs tandem penas sumet, nec locum habebunt in terra Domini.

Humilium afflictorum. Præparas, & dirigis cor eorum: intēdit auris tua. Fut. Heb. pro præf. q. d. præuenis eos ut petant quæ tibi grata sunt, & precibus eorum aurem tuam facilem præbes.

Vt iudices, & misero. Ostendis cur aurem sit adhibiturus: nempe ut ferat sententiam pro afflictis. Attentam (inquit) reddis aurem tuã, ut audias causam calamitosorum, & tandem eos omni ope destitutos, obtinere facias ius suum, & illos vindices.

mili. ut non apponat vltà
magnificare se homo super
terram. X.

In fine, Psalmus David.

IN Domino cōfido: quomo-
do dicitis animæ meæ,
Transmiga in montem
sicut passer.

Quoniam ecce peccatores
intenderunt arcum, para-
uerūt sagittas suas in pha-
retra, ut sagittent in obscuro
rectos corde.

Ne addat, &c. 'מִי יִפְּחֵהוּ ne addat vltà tertere mortalis è
terra. vel, posthac non terreat sub. pupillum mortalis terrenus. i. ter-
renus hominū, qui hīc Deo excelsō opponitur. Ac si dicat, Si semel supplicium
de improbis sumpseris, vltà non terrebit pius homo mortalis: quia & pro-
bi omnem in te habebunt fiduciam, & impij sibi timebunt. Alij, Ne sit
vltà ut formidet mortalis.

IN PSALMUM XI.

I Victori, וְיִצְחָק Vide Psal. 4. a. l. Speraui: וְיִצְחָק spero. spem
colloco. confido. Præf. Hebr. pro præf. Animæ meæ וְיִצְחָק i. mihi.
Alloquitur David amicos, qui metuentes ne à Saule impio occideretur, il-
lum incitabant ut ad Philisthæos confugeret; quum in Iudæa nullus es-
set tutus locus. Alii dicunt fuisse verba hostium Davidis, quum enim vr-
gerent ut secederet de Iudæa, nullum illi tutum relinquentes locum apud
populum Dei. Lege à primi libri Samuelis capite 21. vsque ad 27. in Do-
mino (inquit) omnem meam spem colloco: quid sit ergo ut dicatis mihi, siue
qua fronte audeatis dicere mihi, Recede à nobis? vel, Recede è monte nostro
celerrimè, veluti avis qua videt insidias aucupis? Sed tunc esset mutatio
persone. quod parum convenit. Per montem non nosatur certus mons sed
ablegatur David in rupes desertas quò illum fors duceret. Chaldaus pa-
raph. vertit, in montem: què lxx sequenti sunt.

Ut transmi-
gret, &c. וְיִצְחָק Chald. paraph. Transmiga in montem sicut
passer. Scribitur וְיִצְחָק Migrate. ut non solum Davidem alloquantur. ut
fugiat sed vna cum suis comitibus, quos omnes idem periculum manebat.

2 Tetēderunt ar. par. sag. וְיִצְחָק intendunt arcum,
parant sagittas. Ent. & præf. pro præf. Aliquid subaudiendum est quæ
præcedentia sequentibus coniuncta videantur: cuiusmodi quod sequitur,
Cecor equidem imitari ingenium avis qua oculos sagittarum fugere
vult. Postea sequatur, Nam ecce, improbi ipsi tetēderunt arcū. dirēxerūt
sagittas suas super nervū. ad mittēdum sagittas in locū obscurū, in rectos
corde. Quum dicit, in locum obscurum, debet referri ad locum per fugiū, ubi
boni delitescunt & latitare student. q. d. ut suis sagittis figant rectos cor-
de in latebris deprehensos. Verti potest, Ad mittendū sagittam è ca-
ligine sine, è loco obscuro in eos qui sunt recto animo. i. me & me

David suam in
Deo ponens fidu-
ciam, queritur de
iis qui volebant,
eum, dum Saulena
fugeret, latere in
suis montibus.

qui mecum sunt. Hoc modo si interpreteris, erunt verba Davidis. Alii uolunt esse verba amicorum Davidis, quæ præcedentibus, & sequenti uersui iungantur, quibusque rationem reddant cur auolare & celerimè auferre debeat è Iudæa. Nam, inquit, impii tetenderunt, &c. præterea, perfugia fracta sunt, &c.

Cōfirmat se quid
Deus in calo vi-
det afflictiones in-
fili, & impios pu-
nit.

Certe retia destructa sunt: iustus quid operatus est

Iehouah in templo sanctitatis suæ, Iehouæ in cælis est solium: oculi eius vidēt, palpebræ eius probant filios hominum.

Iehouah iustum probat: im-
pium autem & diligentē iniqui-
tatem, odio habet anima eius.

Quoniam quæ perfecisti,
destruxerunt: iustus autem
quid fecit?

Dominus in templo san-
cto suo, Dominus in calo se-
des eius.

Oculi eius in pauperem
respiciūt: palpebræ eius in-
terrogant filios hominum.

3. Certe retia destructa sunt: כִּי הִתְפַּת יָרֵדָהוּ .i. dissipata sunt impie fraudes quibus me adorti fuerant impii: minime autem factum est opera aut industria mea, ut dirutis retibus saluus euaserim: quin potius quietus & quasi dormiens, Diuinitus ex retibus hostium fui ereptus. Id significabis, Quid operatus est: si retia vert. u. Alij, Fundamenta destruetur. Alij, Perfugia destructa sunt. Perfugia vocat arces. Fut. Heb. pro pres. Quid operatus est לָמָּה עָשָׂה לָמָּה עָשָׂה quid admisit: ut scilicet nullum tutū locum inueniat in quo possit consistere. q. d. Quid ergo ego David admisi, propter quod Israelit. e. tñ inimico animo me persequatur, ut nullum locum perfugij inueniam: nusquā tutus est ab improbis locis. Perfugia (ut dictū est) vocat arces. Metaphora ab ædificiis sumpta, quæ dirutis fundamentis, tota cōcidere necesse est. Queritur igitur David, se coram mundo funditus euersum, ut nihil in suis fortunis saluum maneret.

4. Iehouæ in cælis est sol. יְהוָה בְּרָאשִׁית הַשָּׁמַיִם Ad verbum, Iehouah in cælo sedes eius. Iehouah in cælo habet solium suum. Humanis auxiliis exclusus David, ad Diuinum auxilium se confert. Idem bis dicit: templum enim sanctitatis, & cælum, idem sunt q. d. etiam si hūc nūc deplorata videantur omnia, tamē è calo respiciet & providebit.

Vidēt, וְיִבְחֵן cōsiderant. Fut. Heb. p. pres. respiciūt. aut, respicere solēt: sine cōtemplantur sub. quæcūque fiunt in hoc mūdo. vident calamitates afflictorum & impiorū conatus.

Probat si. הוּא יִבְחֵן וְיִבְחֵן examinant filios hominis. Id est homines. q. d. vnum me consolatur, quod quauis Deus in calis agat, tamen è regia sua omnia omnium facinora videt, quæ exercent in fideles & pios: oculi Dei explorant & perspiciunt quā improbri sint homines aduersus eos qui illi fidunt.

5. Iehouah iustum probat: יְהוָה בְּרָאשִׁית הַשָּׁמַיִם Iehouah iustus explorat. sub. suos malis & calamitatibus. Vel, iustos examinat. i. sic inquit de vniuscuiusque causa, ut iustos ab impiis distinguat. Hæc interpretationem confirmat quod vltimo versu dicitur. Anima e. וְיִבְחֵן Id

est, adit ex animo. Improbum odit vehementer Dominus: licet id prospera eius successibus dissimulet.

Pluet super peccatores laqueos: ignis, & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam iustus Dominus iustitias dilexit: equitatem vidit vultus eius.

X I.

In finem pro octava, Psalms David.

Solum me fac Domine, quoniam defecit sanctus,

Pluet super impios, laqueos, ignem & sulphur: & spiritus procellarum erit pars calicis eorum.

Quoniam iustus Iehouah, iustitias diligit: rectum videt facies eius.

X I I.

Victori super octavam, Canticum Davidis.

Serua Iehoua, quoniam defecit misericors, quoniam

Dominus iustus in se, diligit.

David angore affectus, vociferatur ac conqueritur quod nullos inuenit bonos, nec fideles, aut veraces.

6 Laqueos, סִימָּוֹת carbones. prunas. i. instar pluvia immittet laqueos ut capiat eos & perdat. q.d. acerrime improbos sine impios punit. De laqueis aucupis intelligit. Procellarum מְדַבְּרִים vertiginum.

terrorum. vel, combustionum. sub. erit. id est portio & calix ipsorum erit. hoc est comburentur. Spiritum vertiginum vel combustionem vocat turbinem incensum. Portio ad cibum refertur. calix, ad potum. Calix proportionem. metaphora sumpta ab eo qui praest conuivio, qui unicuique partiri solet quod bibit. q.d. talia bibent.

7 Iustitias dilig. דְּרֹדֶת הַיָּדָיִם Praet. Heb. pro praes. Id est homines iustos diligere solet: ac si dixisset homines iustitiarum. Aut potius iustitias vocat rectitudinem quae grata est illi: ideo bonis causis fauere solet: unde concludit, rectos homines ab eo aspicit.

Rectum videt facies eius. רָאָה פָּנָיו אֶת הַיָּשָׁרִים Ad verbum, rectum videntur facies eorum. Pronomen plurale est pro singulari, ut veritas, rectum vultu suo intuetur. Vel, rectum facies eius inspicere solet. q.d. a piis vultum suum non solet auertere. More autem Hebraico dicitur, Aspicit facies eius pro, Ipse aspicit. Sic LXX vertunt. Aut, rectitudine praeiati aspiciet vultum eius, nepe Dei. ut sit simile illi quod est Psal. 17. d. 11, Ego in iusticia videbo faciem tuam. id est iustitia tua fretus, intuebor te. Chaldaeus paraphr. Recti videbunt incunditatem facierum eius. Alii prommen plurale referunt ad iustos, sic, facies hominum iustitiae studentium aspiciet Deum qui rectus est & aequus: vel, quod rectus sit & aequus. q.d. eadem facile in iudicio faciem iudicis sustinebunt p̄j.

IN PSALMUM XII.

1 Victori לְדָוִד Vide Psal. 4. a. 1. Super octavam, לְדָוִד וְלְכָל צָדִיקִים Vi-

de Psal. 6. a. 1. 2 Defecit miser. דִּלְגָּה דִּלְגָּה desit esse sanctus. aut, pius, bonus & probus. Vide Psal. 4. a. 4. Id est, Ecr opē nobis veritati & probitati studentibus: quia iam nulli sunt qui aliorum commodis studeant. De aulicis Sanctus haec intelliguntur: quasi dicas, Desiit pius, & qui de aliis bene mereri curet, in aula Sanctis, in qua omnes assentionem student. Potius David in genere deplorat mores suae aetatis, in qua neque liberales vni, neque fides data seruantes.

c. i.

'defecerunt fideles à filiis hominum.

quoniam diminutæ sunt veritates à filiis hominum.

Mendaciū loquitur quisque cum proximo suo: labio blanditiarum in corde & corde loquuntur.

Vana loquuti sunt unusquisque ad proximum suum: labia dolosa, in corde & corde loquuti sunt.

Imprecatio contra assentatores ac gloriofos.

Succidat Iehouah vniuersa labia blanda, linguam loquentem magna:

Disperdat Dominus vniuersa labia dolosa, linguam magniloquam.

Qui dicunt, Linguam nostrā roborabimus: labia nostra nobiscū, quis dominus nobis?

Qui dixerunt, Linguam nostram magnificabimus: labia nostra à nobis sunt, quis noster dominus est?

Dens promittit auxiliū afflictis.

Propter vastitatem pauperum, propter clamorē inopum, nunc surgam, dicit Iehouah: ponam in salute eum cui laqueum

Propter miseriam inopum, & gemitum pauperum nunc exurgam, dicit Dominus. Ponam in salutari: fidu-

Defecerunt fideles à filiis hominum. *יְהוָה יִמְחֶה אֶת-פִּי וְאֶת-לִּשְׁתִּי* imminuti sunt fideles, defecerunt esse fideles inter mortales. Aut, excisi sunt fideles, &c. A filiis hominum, id est inter homines. quia inquit, nulli sunt inter homines bonæ fidei studiosi, dictorum & cōuentorum seruantes: nulla fides inter eos. aliud nanque dicunt, & aliud faciunt.

Loquitur *יִדְבָּר* Ent. Heb. pro præf. Vel, mendaciū loqui solent alter cum altero. Labio blanditiarū, &c. *לִּשְׁתִּי* Hebraismus, pro sermone blando, duplici animo loquuntur. Labiū pro sermone. In corde & corde loqui, est duplici animo loqui: aliud dicere, aliud sentire.

Magna: *גְּדוֹלָהּ* i. superba & arrogancia, Deique contemptū præseferentia.

Linguam no. rob. *לִּשְׁתִּי* i. lingua nostra prazualebimus. vel, propter linguā nostram robusti erimus. i. authoritatē nobis conciliabimus sermone nostro. Labia nostra no. *לִּשְׁתִּי*

Adulatorū Saulis verba, Periti sumus artis dicēdi, possumus quiduis persuadere, sumus apti & idonei ad dicendum: quis est qui sermonem nostrum cohibere possit? quis Sauli dissuadeat quod illi semel iussimus in Davidis perniciē?

Propter vastationē afflictorum. q. d. cōmotus calamitate pauperum quam videret: quia res pauperum vastata sunt. Propter cla. *קוֹל* propter gemitum. vel, eiulatum. ut scilicet opē illis feram. ac si dicat, Haecenus

visus sum conuincere, nunc tandem surgam. Ponam in sal. &c. *פָּנֵי*

ponā in salute, illaqueabit eum. q. d. circundabit eum impius ut illaqueet & capiat eum: sed ego eripiam eū à manu eius. Ponere in salute, pro, eripere, inuare, & opē ferre. Verti potest, Ponā in salute ab eo qui sufflabit in eum. i. liberabo afflictum ab eo qui eum statu pro-

ferre conabitur. Alij vertunt, Ponā in salute, loquetur sibi. Quod pos-
tremum videri possit adiectū à Propheta ad exprimendam Divini au-
xilij certitudinem, quasi dicere voluerit, Deum secum ita esse loquutū, &
sic definiuisse, ut salutem afflictis suis ferret. Si verò veritas, Loquetur ei:
& subaudias, pauperi & afflicto, sensus erit, Deum nō solum apud se sta-
tuere, verum etiam ipsis afflictis testari, se eis opem laturum. Sicut enim
Deus, & id. de eo tota Scriptura pradicat, suus dum affliguntur gravius,
ipse affari, certōque salutis reddere.

cialiter agam in eo.

Eloquia Domini, eloquia
casta, argentum igne exami-
natum, probatum terra,
purgatum septuplum.

Tu Domine servabis nos:
& custodies nos à genera-
tione hac in æternum.

In circuitu impij ambu-
lant: secundū altitudinem
etiam multiplicasti filios
hominum.

iniicit.

Eloquia autem Ichoux, elo-
quia munda, argentū excoctum
in fornace terrea, defæcatū se-
ptemplexiter.

Tu Ichoua serva eos, custo-
di eum à generatione hac in se-
culum.

In circuitu impij ambulant,
dū exaltantur vilitates filiorum
hominum.

Promissa Dei sunt
certa & vera.

David erat ut
Deus afflictos de-
fendat contra im-
pios.

7 Excoctum in for. ter. *יִשְׁכּוּן בְּאֶרֶץ* excoctum in terra præ-
stantissima, vel, in fidei cōfectio ē terra præstantissima & aptissima
ad excoquēda metalla. Deū in suis promissis certū, fidum ac constan-
tem esse pradicat. Postquā retulit, Deum servus suis spem propinquā libe-
rationis facere in ultimis angustis iam ad fidei & spei fulturā subijcit,
nihil futiliter vel frustrandi causa ab eo promitti. q. d. Promisit Deus au-
xilium, promissiones autem Dei nunquam fallunt, ut argentum sæpe re-
purgatum nunquā fallit homines. Quidam, Conflatum ipsi domino
terre. q. d. Verbum Dei est instar argenti purissimi, quod exalē summa q.
arte & cura, omni fæce purgatū est, non in usum vulgarem, sed principis
terre. Defæcatum sep. *שֶׁבַע פְּעָמִים* repurgatum septies, i. se-
pius.

8 Serva eos, *שְׁמַרְתָּם* Ent. Heb. pro imperat. custodi eos.
Jub. pauperes. q. d. quā tuæ promissiones sint veræ, tu igitur illos custodi.

Custodi eum *שְׁמַרְתָּהוּ*. i. unumquemque ipsorum ab hominibus his pra-
xis & atris, ut pollicitus es.

9 Ambulant, *יֵלְכוּ* quæ even-
tes scilicet occasionem perdendi probat.

Vilitates fil. ho. *יִלְיוּ* i. homines nihili & perdati. q. d. Circumfluent undique improbi dū
probrosi primas inter homines obtinēt, & illos sectantur. Vel, dū exaltatur,
vilis est filiis hominū. i. reliquis hominib'. q. d. Quā fæx illa hominū
euchitur & primas tenet, reliqui homines iacēt, hoc est abiecti & viliter
ab eis tractantur. Aut, vilitas est filiis hominum, id est vilis, sordida,
fæda, & quæ nullius pretij sunt, sectantur homines: nihil laudabile &
gloriosum patiant homines, adigentibus illos improbis qui rerum potin-

etur, ad omnia turpia, nefaria, & ignominiosa. Alij vertunt, vilitas est illis hominum, id est abiecti & viliter tractantur reliqui homines. Alij, in ignominia sunt filii hominum.

XII.

XII.

In fine Psalmus David.

¶ Victori Canticū Davidis.

Vsquequo Iehoua obliuisceris mei? i seculū vsquequo

abscondes faciem tuam a me?

Vsquequo ponā cōsilia in anima mea, dolorem in corde meo? in die vsquequo exaltabitur inimicus meus super me?

Aspice, & exaudi me Iehoua

Deus meus: illumina oculos

Vsquequo Domine obliuisceris me in finem? vsquequo auertis faciem tuam a me?

Quandiu ponam consilia in anima mea, dolorem in corde meo per diem?

Vsquequo exaltabitur inimicus meus super me? respice, & exaudi me Domine Deus meus:

Illumina oculos meos, ne

IN PSALMVM XII.

1 Victori ויכירי Vide Psal. 4. a. 1. 2 In seculū ונצח perpetuū.

in perpetuum. i. Vsquequo tandem? Vel, quousque tandem negliges me? Queritur David auxilium sibi negatū fuisse a Deo, aut certē dilatum. Hebræi dicunt Psalmū hunc scriptum fuisse quum David in gravissimo aliquo esset periculo. Quidā Hebræorum dicit, hæc dicta esse secundū opinionem non Prophetæ, sed eorum qui quum eum viderent in tanta tribulatione, putabant illum a Deo neglectum. Vsquequo tandē (inquit) obliuisceris mei? quousque tandem videberis hominibus negligere res meas & negotium meum? Abscondes faciem tuam a me? Quod irati facere solent. quousque tandem dedignaberis aspiciere me? Chaldæus paraph. vertit, splendorem vultus tui. i. fauorem & misericordiam.

3 Ponam consilia in anima mea. ונניח בנפשי Hebraismus, pro, consilia inibo apud me. Ponere consilia in animo dicimur, quando quarimus consilia quibus periculū euadimus. q. d. Quousque anxius & dubius rerum agendarum, apud me consilia inibo, vt rationem inueniam qua a toti periculo liberer? Dolorem in corde meo. ודאגתי

Vel, molestant cogitationem. In die interdiu. q. d. nō solum noctū sed etiam interdiu. Solent interdiu recedere cura, quæ redunt nocte. dicit ergo interdiu, ac si dicat, dum in aliis curæ sopiri solent. Quidam vertunt, quotidie.

4 Illumina oculos meos. ונאיר עיני Illuminare oculos tantundem valet ac dare spiritum vitalem. Vita enim præcipuus vigor in oculis apparet. Quum Ionathas præ inedia deficeret, dicit Sacra historia caliginē fuisse ossusam eius oculis: rursum postquam sanum melius gustauit, lucem eius oculis fuisse redditam. i. Sem. 14. d. 27. Dicit itaque, Dispelle tenebras tribulationum a me, quia me propè necant. Quidam totum versum sic exponunt, Habe quæso rationem calamitatis meæ: exaudi me, dona mihi vigilantiā & cautionem, ne imprudens incidam in manus hostis mei, & interficiar. dormiam, non euas

Queritur quod in suis afflictionibus Deus sit sui oblitus: & tamē eum orat & innocat.

ſomnū qui reparantur vires, & membra ſeſſa leuantur, ſed qui eſt mors. Mors priorum dicitur ſomnus propter reſurrectionem carnis: qui reſurgunt, velut à ſomno diuturno excitabuntur.

ynquā obdormiam in mortem: nequādo dicat inimicus meus; Præualui aduerſus eum.

Qui tribulant me, exultabunt ſi motus fuero: ego autem in miſericordia tua ſperavi.

Exultabit cor meū in ſalutari tuo, cātabo Domino qui bona tribuit mihi: & pſallam nomini Domini alibiſimi.

XIII.

In ſinem Pſalmus David.

Dixit inſpiciens in corde ſuo, Non eſt Deus.

Corrupti ſunt, & abominabiles facti ſunt in ſtudiis ſuis, nō eſt q̄ faciat bonū, nō eſt vſque ad vnū.

Dormiam in morte, וְיָמָּוּתִי Vertendū potius, dormiā dormitionem mortis. nam in huiusmodi ſolent Hebræi ſubaudire verbale eius verbū quod in oratione ponitur. i. ne ſuccumbam tribulationi, & interficiar ab inimico.

6 In miſericordia tua ſpero, וְיָרֶחֶם in bonitate tua ſpero. Præſ. Heb. pro praſ. q. d. Ita obſecro mecū age vt precatuſ ſum: nū ego ſpero in te. Exultabit, וְיִשְׂמְחֶנּוּ Fut Heb. pro praſ. exultat cor meum de ope tua. Vel, propter opē tuam quæ mihi ſalutis erit quū me ab hoſtibus meis eripies.

Quoniā retribuit mihi, וְיָשִׁיבֵנִי quod beneficium in me contulit Chaldeus paraph. quod benignē mecum egit. liberādo me ſcilicet ab hoſtibus meis q. d. Neque futurus ſum ingratus: odas enim edam in laudem Dei qui me periculo eripuerit.

IN PSALMVM XIII.

1 Victori וְיָשִׁיבֵנִי Vide Pſal. 4. a. 1. Dixit וְיָשִׁיבֵנִי Dicit. Præſ. Heb. pro praſ. & ſingulare pro plur. homines impij dicunt. i. Verſat in animo quod nullus ſit Deus iudex, qui ſcelera hominū puniat, & qui res humanas curet. Hic pſalmus ingenium & naturā hominis infidelis deſcribit. cuius ſupplicium & pœnam ad ſalutem innocentum prædicat. Scribitur ergo de origine omnium malorum, hoc eſt de infidelitate.

Corrumpunt, &c. וְיִשְׂמְחֶנּוּ deprauare ſolent ſub. vias ſuas. abominabile reddunt opus. ſub. ſuum. Vel per plurale, abominabilia reddūt opera ſua. i. conſpurcare ſolent mores ſuos, neque quicquam rectē operantur. & vt ſemel dicam, non eſt qui faciat rem grata aut Deo aut hominibus: hoc autem faciunt quia nullum credunt eſſe Deum.

c. 17.

meos, ne fortē dormiam in morte.

5 Ne fortē dicat inimicus me, Præualui ei, & hoſtes mei exultent, ſi nutauero.

6 Ego autē in miſericordia tua ſpero, exultabit cor meū in ſalute tua: cantabo Ichoux, quoniam retribuit mihi.

XIIII.

¶ Victori Davidis.

Dixit ſtultus in corde ſuo, Nō eſt Deus. corruerunt nīā ſuam, abominabile faciūt opus, non eſt qui faciat bonum.

David deſcribis eos qui ſua ætate non habebant Deum.

Rom. 3. b. 10

Suprà 1. c. 10

Rom. 1. b. 13

Infra 14. a. 4

Suprà 9. c. 7

Rom. 1. c. 16

Iesà. 19. b. 7

Infra 11. a. 3

Proverb. 1. b. 16

Cōminatio Diuine
vindicte in im-
pios qui derident
afflictos quod spēs
suā in Deo ponat.

Iehouah è cælis prospexit su-
per filios hominū, vt videat an
sit intelligens, requirēs Deum.

Omnes declinauerunt, pari-
ter factuerunt: nō est faciens bo-
num, non est etiam vnus.

*Sepulchrum patens est guttur eorum: *linguis suis dolose agebant, ve-
nenum a spidum sub labiis eorum.

*Quorum os maledictione & amaritudine plenum est: *veloces pedes eo-
rum ad effundendum sanguinem.

Contritio & infelicitas in viis eorum, & viam pacis non cognouerunt:
non est timor Dei ante oculos eorum.

Nōne cognouerūt omnes
operantes iniquitatem, quod co-
medunt populum meum ac si co-
mederent panem, & Iehouam
non inuocant

Ibi timent timore, quoniam
Deus in generatione iusti.

Consilium pauperis pudore
afficitis, propterea quod Iehouah
spes eius sit.

Omnes decl. &c. רכל סר נני Ad verbum, Omnis recessit. l. sub. a
via recta, l. pariter rancidi facti sunt. aut, putruerunt. vel, omnes re-
trocesserunt, & factuerunt pariter. Sing. pro plur. metaphora à cibis
fatidis & rancidis, à quibus omnes abhorrere solent.

Nōne cog. &c. הלא ידעו נני Annon cognouerunt sub. Deum
esse. aut, me esse indicē. omnes facinorosi deuorantes vel, degluentes l.
populū meū ac si deuorarent, &c. Aut, Annon norūt. i. nunquid igno-
rāt, aut ignorare possunt. aut, Anno nosse potuerūt, sub. ex his que fa-
cta sunt, Deum esse. Verti potest, An ignerare possunt l. sub. quod malē
agant l. admittentes scelera, & deprdantes. aut, expilantes, &c.

Ibi timent tim. תדור תדור Tunc trepidāt trepidatione, Vel,
Tunc trepidabunt timore: quia Deus erit in generatione iusti. i. in
natione iusta: stabit pro natione iustorum. q. d. Nunc letantur, & verum
prospero successu fruuntur impii: tunc verò quum Dominus veniet vt su-
mat suppliciu à ipsis improbis, grauissimè timebunt, vbi viderint Deum
adesse & saucire nationi iust. i. hominibus iustis. In gen. iusti. תדור
תדור in natione iusta.

Consilium pauperis pudore aff.
Consilium afflictū confunditis. vel, confundere cona-
mini. i. pudore & ignominia eū aspergitis, q. Deus sit spes eius. Vos planē

Dominus de cælo prospe-
xit super filios hominum, vt
videat si est intelligēs, aut
requirēs Deum.

Omnes declinauerunt, si-
mul inutiles facti sunt: non
est qui faciat bonum, non
est usque ad vnum.

Nōne cognoscent omnes
qui operātur iniquitatem,
qui deuorāt plebem nāram
sicut escam panis?

Dominum non inuocau-
erunt, illic trepidauerunt ti-
more vbi non erat timor.

Quoniam Dominus in ge-
neratione iusta est. cōsiliū
inopis confunditis, quoniam
Dominus spes eius est.

videtis consilium pauperis probi, quod omnem fiduciam suam in Deo habeat, & in eo ponat presidium suum.

Quis dabit ex Sion salutem
re Israel? qui auerterit Do-
minus captiuitatem plebis
sue, exultabit Iacob, & la-
tabitur Israel.

XIIII.

Domine quis habita-
bit in tabernaculo
tuo? aut quis requie-
scet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine ma-
cula, & operatur iustitiam:

Qui loquitur veritatem in
corde suo, qui non egit dolum
in lingua sua:

Nec fecit proximo suo ma-
lum, & opprobrium non ac-
cepit aduersus proximos
suos.

7 Quis dabit *in m* Quis det? Hebræa phrasis pro aduerbio optan-
di Vtinam. q. d. O vtinam Deus ex sua Sion hoc est à celo, opem ferat Israe-
li, liberando eum à tyrannide Saulis. Salus pro auxilio, in libris Sacris.
Confirma (inquit Dauid) ò Deus regnum meum, & fac vt Ierosolymis re-
gnem inuito Saule: vt populo tuo auxilio sim, docendo illum quæ fieri in-
debet. Quando conuer. &c. וְיָשׁוּבָה quæ reduxerit Iehouah eam
priuitatem populi sui, exultabit, &c. i. quum restituerit Dominus po-
pulum suum in pristinam libertatem, & reduxerit in suas sedes, quando
exemerit illum tyrannide Saulis, & me Dauidem constituerit Regem: ha-
biturus est occasionem exultandi Iacob, id est populus fidelis, & veri Is-
raelitæ qui Deum amant.

IN PSALMVM XV.

1 Peregrinabitur *וְיָגוּר* commorabitur. deget. habitabit. Chal-
deus paraph. vertit, Domine; quis dignus est vt habitet tecum in
celo? Dicunt Hebræi Dauidem vocasse celum, tabernaculum, quod dis-
tendatur instar tabernaculi: & per montem idem intelligi. Sunt ta-
men qui intelligunt per montem, montem Moria. Habitabit *וְיָסֵב*
sedem habebit. Repetitio est, pro, quis locum habiturus est in celo tuo ò
Domine? 2 Perfectionem, & integer. i. integra vita, & innocens:
qui viuit vitam innoxiam & alienam à dolis. Vide Iob 1. a. 1.

3 Detrahit *וְיִסְרֹף* Præf. Heb. pro præf. Non accipit *וְיִסְרֹף* Ad-
uerbum, non leuat. siue, elenat. aut assumit. i. non committitur proximo.
Vel, vt alij, qui credulitate vimia non auidè haurit, vel temere admittit
finites de proximis sermones. c. iij.

Iofa. 11. c. 16

'Contemptus est in oculis eius reprobus, timentes autē Iehouam glorificat: qui iurauit in malum, & non mutat.

Pecuniam suam non dat ad vsuram, & munus contra innocentē non accipit. qui facit hæc, non labetur in seculum.

XVI.

Michtham Dauidis.

CVstodi me Deus, quoniam spero in te.

"Dic ô anima mea Iehoua, Do-

4 Contemptus est, &c. *פחיתונו בנתיניו* Contemptus est in oculis eius reiectus. Vel, abominabilis. &c. sic Chaldeus paraph. Quidam vertunt, Qui despicit se in oculis suis. abiicit se. quæ versio, tametsi pia, non vsque adeo tamen loco congruere videtur, quod duo contraria opponat. Iurauit in malum, *אמר לי רע* iurat in damnū. siue, incommo- dum. Prat. Heb. pro pres. ut & sequenti versu. De iuramento loquitur quod etsi damnosum sit iuranti, præstat tamen qui iurauit. Eodē sensu alij, iurat proximo suo, & non mutat. Perperam quidā Hebræorum interpretes hunc locum de voto ieiuniorum & abstinentiæ exponunt, tam quam vita sint implenda ubi quis promiserit se ieiunio affligere: quum hic de secunda tabula tantum loquatur, & mutua inter homines rectitudine.

Non accipit. *אקבל* non accipere solet. ut scilicet euertat causam infantis, & pronuntiet aduersus innocentem. De Iudicibus loquitur. li autem quorum iniqua est causa, muneribus Iudices corrumpere solent. Non labetur *אשכח* non dimouebitur. i. perperuo eris cinis celestis ciuitatis.

IN PSALMVM XVI.

1 Michtham *מִיכְתָּם* insignia. Quidā vident fuisse initium carminis vulgaris, ad cuius modulos cantatus fuerit hic psalmus. Alij, instrumentum musicū. Significat aurum, siue insigne aureolæ, quod hic psalmus pretiosus esset Dauidi veluti aurum. Spero *אֶסְתַּח* Prat. Heb. pro pres. Spem meā pono in te. q. d. Serna me, non quod sim dignus beneficio tuo, sed quod præsidium meum in te statui, & non in alio.

2 Dic *אֶדְבָר* Ad verbum, Dixisti. Prat. Heb. pro fut. & futurū pro imperatiu. Dic Domino. Verbum est sœminem: propterea ferè omnes Hebræi, etiam Chaldeus paraph. subintelligūt animā. Etiā aliā animam suam in Psalmis attribuitur David, ut Psal. 42. b. 6, & 43. b. 5. Hæretur ergo animā suam, hoc est seipsum, ut se Domino planè cōsecret, & dominū suum in omnibus agnoscat. Chaldeus paraph. Dixisti anima mea serua per. i. semper tale testimonium mihi præbisti.

Commemoratio
summi illius bo-
ni, & felicitatis
quam homo habe-
re potest in hac
terra.

Ad nihilū deductus est in conspectu eius malignus, timentes autem Domini glorificat:

Qui iurat proximo suo, & non decipit: qui pecuniā suam nō dedit ad vsuram, & munera super innocentem non accipit.

Qui facit hæc, non mouebitur in æternū.

XV.

1 Tituli inscriptio ipsi Dauid.

Conserua me Domine, quoniam speravi in te. Dixi Domino, Deus

meus es tu, quoniam bonorum meorum non egres.

Sanctus qui sunt in terra eius, mirificauit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicata sunt infirmitates eorum, postea accelerauerunt.

Non congregabo conuenticula eorum de sanguinibus: nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars heredi-

minus meus es tu, bonum meum non ad te peruenit:

Sed ad sanctos qui in terra sunt, & fortes, erga quos omnis voluntas mea est.

Multiplicabuntur dolores eorum qui post alienum deum festinant: non libabo libamina eorum de sanguine, nec assumam nomina eorum in labiis meis.

Iehouah pars portionis meae,

Afflictio non fiet tibi soli Deus.

Prasidium Danielis, & patrimonium, Deus.

Bonum meum non ad te עוֹנִי כֹל עֵינִי sub. peruenit. ac si dicat, beneficiis meis nihil inuarias: Sed sancti qui, &c. versu sequenti perficitur sententia. Alij, Bonum meum non prouenit nisi a te. Ita Chaldaus paraph. Alij, Bonum meum non est super te. i. non obligaris conferre beneficia in me. 3 Sed ad sanctos, &c. עוֹנֵי כֹל עֵינִי sub. perueniunt mea beneficia, & illis prosunt, non tibi. i. beneficia mea non perueniunt ad te, sed ad sanctos: hoc est, inuadunt sanctos qui in terra habitant, & praeclaros quos summa prosequor amicitia. q. d. Quia de te bene mereri non possum, & Deus, qui facultatibus meis non egres: certe de hominibus bene merebor, erga quos beneuolentiam praecipisti & beneficentiam. Quidam vertunt, In sanctis qui in terra sunt, & praeclaris, omnis voluntas mea in eis. i. illis toto animo delector, & magno eos amore prosequor.

4 Multiplicabuntur dolores, &c. יִרְדּוּ עֲוֹנוֹתָיו Chaldaus paraphr. Multiplicant imagines suas, & postea festinant eis offerre oblationes. Alij, Multiplicata sunt idola eorum, alteri deo donauerunt. Alij, Multiplicetur molestiae eorum qui alteri deo donauerunt. Imprecationem esse volunt Hebraei. q. d. multis malis exagitantur qui alienum deum colunt, quam Deum israelis. Vel, Multae sunt molestiae eorum qui post alienum festinant. i. cupide sectantur alias quam sanctos.

De sanguine, עֲוֹן .i. qua sanguine constant. Gentes in suis sacrificiis sanguinem libare solebant. Iudeis vero gustus sanguinis tam in ritu communi quam in sacrificiis fuit vetitus: quo magis a cadibus & omni seditia abhorrent. Pronuntiat ergo David. se non modo alienum fore a prauis viribus qui idololatrias seducunt sed in externa quoque professione sibi curae fore ne ullum det signum consensu. Eodem spectat quod mox sequitur, Nec assumam, &c. tanto enim odio & detestationi sibi fore idola dicit, ut ab eorum nominibus, tanquam a nefando sacrilegio, sibi caueat. quod etiam apparet in eius forma loquendi: relatiua enim tantum ponens, idola ipsa subicit. עוֹנֵי כֹל עֵינִי namque refert Idolorum.

5 Pars portionis meae, עוֹנֵי כֹל עֵינִי portio mea, & calix meus. i. Dominus est portio mea & calix, & portio

mea potlentia. perinde ac si dicat, Deus est meus cibus & meus potus : & Deo proueniunt omnia huius uitae necessaria. Capiuntur hic pars, hæreditas, calix, funiculi distributionis, & fors, ferè pro eodẽ. nam posteaquam dixit sibi nullum esse commercium cum impiis, addit solum Dominum esse possessionem suam sortem suam & bonum.

& calicis mei, tu sustentas sortem meam.

Funes ceciderunt mihi in amœnis locis: etiam hæreditas speciosa obuēnit mihi.

Benedicam Iehoux qui consulit mihi : etiam noctibus erudiunt me renes mei.

Pono Iehouam coram me semper : quia à dextera mea est, non mouebor.

tatis meæ & calicis mei, tu es qui restituas hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris : etenim hæreditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum quæ tribuit mihi intellectum : insuper & usq; ad noctem increpauerunt me renes mei.

Pronidebam Dominum in conspectu meo semper : quoniam à dextris est mihi, ne commouear.

Sustentas sortem meam. וְיָיִתְּ לִי Quidam Hebræorum exponunt, Deum iunisse Dauidem ut eligeret sibi hanc sortem. q. d. tua opera factum est ut fors mea in partem optimam ceciderit. Verum eorum expositio videtur qui dicunt, quia plerumq; contingit à sua possessione depelli iustos dominos, quod nullus eos tueatur: propterea Dauid hic dicere, Deum ita se illi in hæreditatem dedisse, et eiusdem virtute salua illi maneat fructio.

6 Funes וְיָיִתְּ לִי Funiculi, sub distributionis, vel mensuræ. Alij, Portiones. Hæreditates. Sortes. In Palestina, menses agrorum utebantur funibus. Paucula sunt subaudienda ex precedenti versu, ut dilucidior sit sensus, Quum Deum habeam pro hæreditate, quum Deus sit fundus meus hæreditarius, optima illa partium agri, in quas funiculi à mensore partiti sunt, obtigit mihi. agrorum mensores assignarunt mihi loca amœna.

7 Benedicam וְיָיִתְּ לִי Celebrabo (inquit Dauid) Dominum cuius consilio & voluntate ipsum mihi delegi pro hæreditate: celebrabo inquam Dominum, quia noctu renes mei, i. interni mei affectus non incitauerunt me ad libidinem, verum erudierunt me, ut nihil animo versum noctu quam pietas ad pietatem pertinent. q. d. Humani affectus aliqui proclines ad malum, impulerunt me ad pietatem etiam noctu, quo tempore ad mala conuerti solent homines. Sanctis omnia cooperantur in bonum. nam Deus semper adest illis. Renes per metonymiam, pro vehementibus affectibus.

8 Pono וְיָיִתְּ לִי Præf. Heb. pro præf. i. Propono mihi Dominum ob oculos semper, tanquam scopum, ut illum nunquam omnia agam.

Non mouebor. וְיָיִתְּ לִי ne labar. ne dimouear. ne nuteam. i. quia Dominus adest mihi ad latus meum dexterum ut me iuuet, perire non potero, neque quicquam nocere poterit.

De Christi resurrectione prophetia.

Act. 2. d. 23

Propter hoc letatum est
cor meum, & exultauit lin-
gua mea: insuper & caro
mea requiescit in spe:

Quoniam nō derelinques
animam meam in inferno:
nec dabis sanctum tuum
videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias
vitæ, adimplebis me leti-
tia cum vultu tuo: delecta-
tiones in dextera tua vsq;
in finem.

9 Latatum est cor. Præterita sunt apud Hebræos pro futuris aut
presentibus. Latatur, exultat, requiescit. Gloria mea: כבודי ho-
nor meus, dignitas mea. Gloria, sine honor pro anima & mēte. Aliis
significat linguam. Dauid enim non tantum se intus gaudere affirmat,
sed linguam quoque suam, imò carnem huius gaudii participem facit.

Habitabit confidenter; נשכנעו quiescet in fiducia, i. securā
omnium periculorum.

10 Animam meam נפשי i. corpus.

Leuit. 2. a. 1. Super animam non contaminabit si quisquā in populis suis.

Nec permittes misere. וְלֹא תִּתֵּן חַיִּי אֶל הַמָּוֶת Ad verbum, nec dabis san-
ctum tuum. Videre corruptionem. וְלֹא תִּתֵּן לְבַרְכָּא לְבַרְכָּא videre foueam.
i. non permittes ut is quem sanctificasti, sine sanctum esse vis & cor-
ruptionis expertem, diu commoretur in fouea & sepulchro, & sentiat cor-
ruptionem, sitq; expertes resurrectionis, & vitæ æternæ: sed mox resurgere fa-
cias. Repetitio est. nam Derelinqui in inferno, & Videre corruptio-
nem, idem significant. Videre autem foueam, est condi in foueam ad
corruptionem. Hic locus impletus est in Saluatore nostro, vt Act. 2. c. 11, &
14. e. 14, citatur ab Apostolis Petro & Paulo: quia a sepulchri corruptione
fuit prorsus & solidè exemptus, vt mēbra sua gradatim, & pro cuiusque
mensura in societatem suam vocet.

11 Semitam vitæ: דרך חַיִּים i. qua itur ad vitam. hoc est, Suscita-
bis me, & donabis immortalitate, sumpta metaphora à viatoribus. q. d.
Donabis me vitā, non temporaria, sed ea in qua sit omne genus volupta-
tis, nempe vitā æternā.

Cum vultu tuo: וְעִם פְּנֵי ה' i. cumulatissima
abundantia omnium quæ animum letitia perfundere solent, omne genus
iucunditatis est in præsentia tua, apud te, teq; comitatur, & tibi adstat.
q. d. ubi præsens es, ibi est omne letitiarum genus, & quicquid animum
verè & serui letitia afficit. Plurali letitiarum vtitur, vt ostendat co-
piam letitiarum. Iucunditates נַחֲמֵדִים delectationes. In
seculum. וְעַד עוֹלָם semper, perpetuò.

Propterea latatū est cor meū,
& exultauit gloria mea: etiā ca-
ro mea habitabit confidenter:

10 Quoniam non derelinques
animam meam in sepulchro:
nec permittes misericordē tuū
videre corruptionem.

11 Scire facies me semitam vitæ:
satietas lætitiarum est cum
vultu tuo: iucunditates sunt in
dextera tua in seculum.

Act. 2. c. 11 & 14
c. 14

Via vitæ, & lati-
tias per Christum,

vehemens & ar-
dens precatio Da-
vidis, ut eripia-
tur a Saule.

Deum adhibet te-
stem suam innocen-
tiam.

Oratio Davidis. XVII.

A Vdi Iehoua iustitiam meam,
intende clamori meo, au-
sculta orationem meam quae est
absque labiis doli.

A facie tua iudicium meum
egrediatur, oculi tui videant
equitates.

Probasti cor meum, visita-
sti nocte, conflasti me, non in-
uenisti in me iniquitatem: quod co-
gitavi, non transiuit os meum.

IN PSALMUM XVII.

1 Iustitiam *pro* Sub. meam. i. orationem qua te iuste obsecro. vel po-
tius integritate causa mea. Clamori meo, *pro* vociferationi meae.
i. orationi quam apud te vociferando fundo. Absque labiis doli.
pro sine labiis doli. i. dolosis. quae carent sermone fraudulen-
to, quae sunt sincera & candida. Labia pro sermonibus accipit.

2 A facie tua. *pro* i. a te. ius meum, quo indices sine liberis me ab
hostibus meis. q. d. & sententiam sine iudicio de iure meo, in causa mea:
in qua ego constituo te arbitrum. Hic versus indicat quicquam sibi indi-
cem constituat.

Videant *pro* Videant *pro* Hebraismus. i. equi-
tatem. q. d. Fac ostendas te prospicere ea quae hic recte geruntur ac fiunt.
Tu nosti meam iustitiam: te arbitrum constituo mei & Saule: per me tibi
licet pronuntiare quid tibi videatur de lite quam habeo cum Saule: de-
clara nunc te eorum quae recta sunt, habere rationem.

3 Probasti *pro* Explorasti i. occultas cordis mei recessus excussisti,
omnes cordis mei sensus tenes, nosti me non esse duplicem, nec quicquam frau-
dis in eis alere, ut isti perperam falsa inuidia me grauant. Visitasti

nocte, *pro* sub. animum meum. Noctu animi affectus facilius se
produnt, quando remoto hominum aspectu liberius & sine pudore quis pec-
cat: qui tunc non peccat, minus peccabit interdum. dicit igitur David, Do-
mine, quum nocte tenebrae conscientiam sublati integritatis magis ape-
riant, & tunc sine testibus & arbitris liberius se proferant affectus: si eo
articulo me examines, nihil in corde meo reperietur perfidia. Aut prat. pro
fut. Explorabis, &c.

Conflasti me, *pro* excoxisti me: ut sci-
licet solent excoqui & examinari metalla. vel igne me examinabis.
Alii, examinasti vel explorasti me. Verbum *pro* significat fundere, pu-
rificare, & examinare metalla. Hic autem per translationem pro Exami-
nare & explorare ponitur. Examinasti me sine explorasti (inquit) ve-
lut metalla igni probari solent, sine examinari i. multis tribulationibus
accuratissime me examinasti. Quid cogitavi, &c. *pro* Hebra-
ismus, pro, nihil aliud sentio quam quod loquor. Verba Hebraea solent suo

Oratio David. XVI.

EXaudi Domine iusti-
tiam meam, intende
deprecationi meae.

Auribus percipe oratio-
nem meam, non in labiis
dolosis.

De vultu tuo iudicium
meum prodeat: oculi tui vi-
deant equitates.

Probasti cor meum, & vi-
sitaisti nocte: igne me exami-
nasti, & non est inuenta in
me iniquitas.

verbalia complacti: ideo subaudiendum, cogitatio mea hoc modo. Cogitavi, & cogitatio mea non transiit os meum, q. d. nulla fuit discrepantia inter os & cor meum: ut expressi sine fraude quicquid in animo habebam.

Vt non loquatur os meum
opera hominum: propter verba
labiorum tuorum ego cu-
stodiui vias duras.

Perfice gressus meos in se-
mitis tuis, vt non monean-
tur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam
exaudisti me Deus: inclina
aurem tuam mihi, & ex-
audi verba mea.

Mirifica misericordias
tuas, qui saluos facis spe-
rantes in te.

Quod ad opera hominum a-
liorum, per verbum labiorum
tuorum ego custodiui semitas
dissipatoris.

Sustenta gressus meos in viis
tuis, ne declinent pedes mei.

Ego inuocaui te, quoniā ex-
audis me Deus: inclina aurē tuā
mihi, audi eloquium meum.

Mirifica pietates tuas serua-
tor sperantium, ab insurgentibus
in dexteram tuam.

Demonstra suam
conuersationem
fuisse integram.

Item commendat
causā suā Deus, ac
orat vt aduersus
impios iugatur,
confidens ita fa-
cturum.

A resistentibus dextera

Quod ad opera &c. עֲרֵךְ מַלְאָכָיו Ad res. Quanto ad opera ho-
minum sub. aliorum. Alij, Propter operationes hominum quae fiunt
contra verbum, &c. Alij, Operibus hominum aliorum iuxta verbū
labiorum tuorum. Sub. intentus fui, ne mandatis tuis aduersarentur.
Non solum inquit fui iustus, sed etiam quantum ad factum hominū spe-
ctat, per verbum tuum, sine iuxta praecepta tua, praeceptorūque tuorum
commemoratione dedi operam, atque prohibui nequis grassatorem ageret,
alijsq; inferret iniuriam. Custodiui, &c. וַיִּשְׁמְרֵנִי obseruaui
nequis ambulares per semitas grassatoris, vel, prohibui nequis, &c.

Sustenta, &c. וַיִּשְׁמְרֵנִי Infinitiuus est Hebraeus pro impera-
tino: vel vt alij volunt, infinit. pro praet. Apprehenderunt gressus mei
vel, pedes mei semitas tuas, nec declinauerunt pedes mei. aut, Sia-
biles sine, Firmi fuerunt gressus mei in semitis tuis, nec declinaue-
runt plantae pedum meorum. Futurum Hebr. est posteriore loco pro praet-
erito.

Inuocaui te, וַיִּשְׁמְרֵנִי Praet. Heb. pro praes. inuoco te.

Mirifica piet. &c. וַיִּשְׁמְרֵנִי Admi-
rādas fac misericordias tuas. Fac insignem bonitatem tuam. Alij,
Segrega vel, Subtrahet misericordias tuas, &c. ab insurgenti-
bus, &c. i. Segrega misericordias tuas, in qui liberas sperantes i sub. in te:
subtrahet inquam misericordias ab iis qui insurgunt contra dexterā tuā,
i. ab iis qui oppugnant te repugnantes iis quae a te decreta sunt, & ni-
tuntur aduersus sententiam tuam. nolunt enim me Regem esse, quum ta-
men me constitueris. Quidā Hebraeorum, dexteram interpretantur eos qui
fidunt dextera Dei, & fauere. Misericordias dixit plurali numero, ad
declarandam Dei misericordiam quae latissime patet.

Vt nigrū, &c. וַיִּשְׁמְרֵנִי Ad verbū, vt pupillam filiam oculi,

.i. ut pupillam qua est oculi præcipua & eximia pars. Hebræi enim nomine **וְ** **וְ**, qua præcipua, eximia & admodum chara sunt, intelligere solent. aut, ut pupillam quæ est medium oculi. q. d. custodi me eo studio quo homines oculorum suorum pupillas custodire solent. Pupilla, & fîlia oculi, idem sunt, ut nonnullis placet. duæ voces pro vna, ut alibi, *Lutum facis, pro luto.* *Orbis terra, pro terra.* Chald. paraph. vertit, Tanquam sphaeram quæ est in medio oculi.

oculi, in vmbra alarum tuarum absconde me,

A facie impiorum, qui vastant me, inimicorum meorum qui propter animam circūdant me,

Adipe suo clauferunt os suum, ore suo loquuntur superbe.

In gressu nostro nunc circūdant me, oculos suos ponunt ad expandendum rete in terram.

Similitudo eius ut leonis qui desiderat rapere, & ut leunculi manentis in abditis.

In vmbra alarum tuarum **וְ** **וְ** .i. ea diligentia libera me à periculo imminente qua solent gallina subter alas suas abscondere pullos suos, imminente & insidiante miluo. Scriptura Deo tribuit alas, ut summum eius studium in seruandis pijs ostendat. Eadem similitudine vsus est Christus apud Matthæum 23. d. 17.

9 A facie impiorum **וְ** **וְ** Hebraismus, propter impios, vastant me, **וְ** vim mihi inferunt. Præter. pro præf. & sequenti versu. Propter animam **וְ** in animam. .i. ut vita me spoliarent. Chaldæus paraph. ad verbum, in animam suam. qui ex animo obsident me. hunc sensum sequitur ex doctioribus Hebræorum alter.

10 Adipe suo clauferunt **וְ** **וְ** Præ pinguedine præcluserunt. sibi os & fauces. .i. vsque adeo pingues sunt, ut fauces eorum præ pinguedine præclusæ sint. q. d. diffundunt deliciis, & ob id superba loquuntur. Chald. paraph. Adeps eorum clausit os eorum. Integra loquutio legitur Iob 15. e. 27. Operuit impius faciem suam adipe suo.

11 In gressu nostro. **וְ** **וְ** Gressum nostrum obseruantes, hunc circūdant me. vel, nos. nam duplex est Hebræis lectio. q. d. quicumque fugimus, illuc nos insectantur ac circūdant. Ad expandendum **וְ** ut expandant. .i. oculus intentus habent ad expandendas laqueos suos in terra, quibus nos capiant. quarunt occasione periculi nos, sine ut prosternant nos in terram.

12 Manentis **וְ** **וְ** sedentis. .i. delitescens.

Conqueritur de opulencia, potentia, superbia inimicorum suorum, illumq; persequendi summo studio.

t. e. custodi me ut pupillam oculi,

Sub vmbra alarum tuarum protege me à facie impiorum qui me affligerunt.

Inimici mei animam meam circūdederunt, adipe suum concluderunt, os eorum loquutum est superbiā.

Proicientes me, nunc circūhiederunt me, oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leoparatus ad prædā, & sicut catulus leonis habitas in abditis.

Exurge Domine, praeueni 13
eum, & supplantā eum, e-
ripe animā meam ab im-
pio, frāmeam tuam ab ini-
micis manus tuae.

Domine, à paucis de ter-
ra diuide eos in vita eorū,
& de absconditis tuis ad-
impletus est venter eorum.

Saturati sunt filii, &
dimiserunt reliquias suas
paruulis suis.

Ego autem in iustitia ap 15
parebo cōspectui tuo: satia-
bor quum apparuerit glo-
ria tua.

11 Surge **הקוץ** .i. Surge Domine, sune arma, strenui defensoris more:
iam satis distulisti opem, nunc surge declaraturus vires tuas: praeueni fa-
ciem hostis mei Saulis, & illi obfiste. Incurua eum, **הקוץ** hu-

milis eum. deinceps prosterne. Qui est gladius tuus: **הקוץ** .i. quo
tanquam gladio vteris in castigandis aliis. Ita serē omnes vest tuit. Qui-
dam voluit esse instrumenti ablatiuū, hoc sensu, Libera me gladio tuo ab
impio. Sic versu sequenti.

14 A viris qui sunt ma. t. **הקוץ**
Alij vertūt, A viris erue me manu tua, sine potentia & fortitudine tua,
vt sit instrumenti ablatiuus, vt versu precedenti. De mundo, **הקוץ**
de seculo. i. qui tantum mundana sapiunt. Alij, de tēpore. i. tempora-
riis. Alij, à seculo. i. qui non à triduo, vel nuper conuersi sūt, sed à seculo du-
rauit iam eorum felicitas, quam momento euanescere oportuit. Queritur
hostes suos vixisse ultra iustum tēpus. Quorū pars est in vi. **הקוץ**

הקוץ Hebraismus, pro, quorū felicitas tota sita est in bonis temporariis
& voluptatibus huius mundi. Portio cuiusque dicitur, in quo suam quis-
que felicitatem locat, vel vt alij, qui ab omnibus incommodis sunt immu-
nes, & à communi hominum sorte exempti, ac deliciis diffundunt. Et

abscōdito tuo imp. **הקוץ** & thesauro tuo implere soles. **הקוץ**
Heb. pro pr. s. quā diu scilicet hic viuunt. Per vētre, desiderium intelli-
git, quasi dicat, Quorum desiderium explet opibus tuis quae à te solo pro-
ficiuntur. Saturatur filii, **הקוץ** saturabuntur liberis. **הקוץ**
Heb. pro pr. s. i. copiam habent liberorū. Et dimittent, & c. **הקוץ**
& relinquent residuum, & c. Parvulos intelligit nepotes & posteros.

15 Faciem t. **הקוץ** .i. paterni tui sanctorum sensum, quo afflicti nō mo-
dò exilaras, abstergis doloribus nostris, sed in caelum vsque rapis. Quāuis
in speciem procul à Deo sit reiectus, sibi tamen familiarem eius cōspectū
promittit, superba inimicorum iactantia insultans. Iustitiā nomine si-
gnificat se bonae conscientiae mercede nequaquam frustratum iri. Sa-
tiabor, & c. **הקוץ** satiabor quum euigilauiero specie tua, vel,
quum euigilare feceris similitudinem tuam. aut, quum euigilaue-

'Surge Iehoua, praeueni faciē
eius, incurua eum, erue animā
meā ab ipio' qui est gladius tuus:

'A viris qui sunt manus tua, e-
rue Iehoua, à viris 'de mundo,
'quorū pars est in vita, & abscō-
dito tuo imple vētre eorum:
'saturantur filii, & dimittent re-
siduum suum paruulis suis.

Ego in iustitia videbo 'faciē
tuam, 'satiabor quum experge-
facta fuerit imago tua.

Continuat suam
precationem, po-
stulans subitū au-
xilium, ac recogno-
sciens quod patie-
batur à Saule e-
iusq; similibus, ef-
se à Deo.

Confirmatus ani-
mo, sperat post re-
surrectionem se vi-
surum faciē Dei.

rit similitudo tua. i. quum ego ad similitudinem tuam conditus resurrexero. Alii non ad resurrectionem referunt, sed Satiari interpretantur, ubi Deus sanctos suos paterni favoris sui sensu irradiat: in qua luce acquiescunt. Hanc pacem & gaudium Spiritus, David vocat satietatem. Et Enigilandi verbum ad Davidem referunt, ut tantundem valeat ac respirare à tristitia. Et si enim nunquam stupore fuerat oppressus, fieri tamen non potuit quin post longam fatigationem spiritus iaceret. Hanc perturbationem David sopori comparat. Vbi autem iterum affusserit Dei favor, quæ Faciei nomine significat, se recepto vigore tranquillum fore dicit.

XVIII.

XVII.

Victori serui Iehouæ, nempe Davidis, qui loquutus est Iehouæ verba cantici huius in die qua eripuit eum Iehouah de manu omnium inimicorum suorum, & de manu Saisulidis. Et dixit,

In finem puero Domini David, qui loquutus est Domino verba cantici huius in die qua eripuit eum Dominus de manu omnium inimicorum eius, & de manu Saul. Et dixit,

1. Sem. 22. 4. 1

Summo studio gratias agit Deo quod eum liberavit ab inimicis.

Heb. 2. 6. 13

Diligam te Iehoua fortitudo mea:

Diligam te Domine fortitudo mea, Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus:

Iehouah petra mea, & arx mea, & erutor meus, Deus meus, fortitudo mea, sperabo in eo: scutum meum, & cornu salutis meæ, eleuatio mea.

Deus meus, adiutor meus, & sperabo in eum: Protector meus, & cornu salutis meæ, & susceptor meus.

IN PSALMUM XVIII.

1 Victori וינניב Vide Psal. 4. 4. 1.

3 Petra mea, &c. וינניב rupes mea, & praesidium propugnaculum meum. Rupem Deum appellat, metaphora sumpta à refugio, nam propter hostes scilicet rupes petere. Secunda metaphora Deum arcem, siue propugnaculum appellat, quod fortius rupe esse solet: ideo dicit, & liberator meus. q. d. Iehouah eripuit me à periculis. nec mirum: est enim potentissimus & inexpugnabilis.

Fortitudo mea, וינניב robur meum, rupes mea. Sperabo in eo: וינניב in quo sperabo.

vel, in qua rupe sperare soleo. ut sit fut. pro praes. spero. Scutum meum, וינניב clypeus meus. sic illum vocat, quod instar clypei illum protegeret.

Et cornu salutis meæ, וינניב Hebraismus est, pro, cornu meum salutiferum: siue, cornu in defensionem meam. hoc est, potens ac salutaris defensor meus. Per cornu vires intelligit: quia quemadmodum animalia cornuta se tuentur cornibus, ita David auxilio Dei & defensione, quæ veluti cornu utebatur. q. d. virtus qua seruetur, siue liberor à vi & impetu hostium meorum, est Deus, qui veluti cornu petet & conficit hostes meos.

Eleuatio mea. וינניב arx mea. Significat locum

editum & eleuatum in refugium. Vel, eleuatio mea, qui me extrahit & eripit è medijs hostibus. Multis ac varijs verbis fatetur Deum esse protectorem suum.

Laudans inuocabo Dominum, & ab inimicis meis alius ero.

Circundederant me dolores mortis, & torrentes iniquitatis conturbauerunt me.

Dolores inferni circundederunt me: praeoccupauerunt me laquei mortis:

In tribulatione mea inuocaui Dominum, & ad Deum meum clamaui:

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam, & clamor meus in conspectu eius introiit in aures eius.

Commota est & contr-

4 'Laudatū inuocabo Iehouā, & ab inimicis meis saluus ero.

5 'Circundederant me dolores mortis, & torrentes impietatis terrebant me:

6 'Dolores sepulchri circundederant me, praeuenerant me laquei mortis:

7 'In angustia igitur mea inuocaui Iehouam, & ad Deū meū clamaui, & exaudivit de templo suo vocem meā, & clamor meus corā eo introiuit in aures eius.

8 'Tum commota est & cōtre-

Ostendit se de ope Dei magnopere certum esse.

Commemorat periculum, & malitiā inimicorum suorum à quibus subito fuit liberatus.

Descriptio indignationis iraeque Divinae contra suos aduersarios.

4 Laudatum לְהַלְלֵהוּ .i. celebrem. vel. laudatum. sub. à me quum illi gratias ago. Alij vertunt, Laudabilem. vel, Laudādum. i. omni laude dignissimum.

Inuocabo, &c. וַיִּקְרָא וַיִּשְׁתָּחֲוֶה Quidam vertunt hac futura per praesens, inuocof, vel, inuocare soleo & ab inimicis meis ser uor. vel, seruari soleo. Alij per praet. imp. inuocabam Iehouam, & ab inimicis mei seruabar.

5 Circundederant me וַיִּסְבּוּן פְּרָט. quod melius per praet. plusquam perf. vertitur.

6 Dolores m. וַיִּסְבּוּן פְּרָט. funes mortis. i. periculis mortis suam vndique implicuit.

Et torrentes imp. וַיִּסְבּוּן פְּרָט. & torrentes Belial. De Belial. Vide Dent. 32. c. 13, & Prouer. 6. b. 12. Torrentes belial. vocat multitudinem tribulationum quae ab impijs infliguntur: quia vt aqua pereunt homines quum non possunt resistere, ita & multitudine tribulationum. Alij iniurias grauissimas & crebras interpretantur. vel potius improbos homines ac peruersos qui in eum conspirauerunt.

6 Dolores sep. וַיִּסְבּוּן פְּרָט. Sic vocat dolores lethales, qui tñti sunt vt pend. enecent homines, & in sepulchrum detrudant.

Præuenerant me וַיִּסְבּוּן פְּרָט. anteuertent me, occupauerāt me.

Laquei mor. וַיִּסְבּוּן פְּרָט. Significat insidias mortiferas. q. d. Parum aberat quin incidere in insidias inimicorum mortiferas: doli quibus Saul & eius socij mortem mihi intentabant, anticipauerant me: & iam am periturus eram laqueis constitutis ante faciem meam.

7 In angustia mea inu. וַיִּסְבּוּן פְּרָט. Per praesens potes vertere, Quum esset vel, erat tribulatio. scilicet, dum tribulatione premor. Coram eo וַיִּסְבּוּן פְּרָט. sub. effusus.

8 Tum cōmota est & contr. וַיִּסְבּוּן פְּרָט. Terrae motum significat.

d. i.

q. d. & fiebat terræ motus magnus. Vt autem magnitudinem terræ motus exprimat, utitur duabus vocibus idem significantibus.

muit terra, & fundamenta montium mouerunt se: mouerunt se inquam, quoniam iratus erat.

Ascendit fumus in ira eius, & 9 ignis ex ore eius consumpsit, carbones succensi sunt ab eo.

Et inclinauit cælos, & descendit, & caligo sub pedibus eius.

Et equitauit super Cherub, & 11 volauit, volauit inquam super pennas ventorum.

Et fundamēta, &c. וּמִדְּרֵי קִרְיָהּ & bases montium concussæ sunt. vel, concutiebantur. i. commonebantur vehementissimè, vt hostes mei perspicerēt tremendā Dei potestātē, quā fiebat mihi suppetias. Alij, trepidauerūt. agitaerūt sese. tumultuata sunt. Fut. Heb. proprat. Fūdamēta montiū concuti, est mōtes radicitus & a fundamētis concuti.

Quoniam iratus ē. וְיִרְאֵה אֱלֹהִים Ad verbum, quoniam iratus erat ei. Quidam tamen volunt redundare: aut vertendum verbum tāquam nomen, quoniam indignatio erat illi. Nisi quis velit pronomen istud referre inimicum, Quoniam erat iratus inimico meo. i. inimicis meis. Nam frequenter sine antecedente ponitur relatiuum. Alij vertunt, quando indignatus est.

9 In ira eius, וּבִירָא וְיִרְאֵה i. dū iratus erat. hoc est, dum irasceretur, fumum emittebat. Hoc dicit quod causa sit tempestatum in quibus fiunt fulgura, siue fulgetra, tum calum obscuratur nubibus, quæ sunt velut fumus. Præterita sunt Heb. quæ per præterita imperf. vel plusquam perf. verti possunt, vt in præcedentibus. Alij vertunt, qui egreditur de nare eius. i. naribus.

Ex ore eius consumpsit וְיִרְאֵה אֱלֹהִים ex ore eius egrediens absomit. sub. omnia. Fut. Heb. pro præf. Carbones vocat fulmina. Describit habitum aëris turbulentis. Ab eo. וְיִרְאֵה אֱלֹהִים sub. igne.

10 Et inclinauit cælos וְיִרְאֵה אֱלֹהִים Et demisit siue, demittebat cælum. i. nubes. videtur enim quum eiusmodi excitat tempestates, demittere cælum in terram, vt illic appareant miracula eius. Et caligo, &c. וְיִרְאֵה אֱלֹהִים ne scilicet agnosceretur.

11 Etequitauit super Cherub. וְיִרְאֵה אֱלֹהִים Per hæc celeritatem auxiliij Diuini intelligit. q. d. velocissimè venit vt mihi ferret auxilium. Cherub, sing. pro plur. Sunt qui Cherub volucrum expōnant: vnde imagines illæ quas Scriptura Cherubim vocat, quæ erant super Propitiatorium, alas habebant. Non simpliciter Deum facit ventorum moderatorem, & qui sua virtute eos impellat: sed simul dicit equitare super Cherub, vt sciāmus ipsos ventorum impetus eius mādato per Angelos gubernari. Scimus enim, sub figura Cherubim representatos fu-

muit terra, & fundamenta montium cōturbata sunt, & commota sunt, quoniam iratus est eis.

Ascendit fumus in ira eius, & ignis à facie eius exarsit: carbones succensi sunt ab eo.

Inclinauit cælos, & descendit: & caligo sub pedibus eius.

Et ascendit super Cherubim, & volauit, volauit super pennas ventorum.

isse Angelos. Postea super ventos & turbines equitantes inducit, ut celeri cursu, vel pernici volatu potius totum orbem perlustraret. Similis descriptio & Psal. 104. a. 3, ubi dicitur Deus vehi super alas ventorum, & illos quaquaversum, ut celeres nuntios emittere.

Et posuit tenebras latibulū suū
bulū suū, in circuitu eius
tabernaculū eius: tenebrosa
aqua in nubibus aeris.

Posuit tenebras latibulū suū:
in circuitibus eius tabernaculū
eius, tenebrositas aquarum, nu-
bes cælorum.

Præ fulgore in conspectu
eius nubes transierunt, grā
do, & carbones ignis.

Præ fulgore qui erat corā eo,
nubes eius transierunt, grando,
& carbones ignis.

Et intonuit de cælo Do-
minus, & Altissimus dedit
vocē suam: grando & car-
bones ignis.

Et intonuit in cælis Ichouah,
& Altissimus dedit vocem suā,
grandinem & carbones ignis.

Et misit sagittas suas, &
dissipavit eos: fulgura mul-

Et misit sagittas suas, & con-
fregit eos: & fulgura iecit, &

12 In circuitibus eius, &c. *circū se tabernaculū suum, tenebras aquarum, crassiores nubes sub. posuit. q.d. circū fundens vndique tabernaculo suo obscuras aquas, densas nubes. Alij, in circuitu suo tabernaculum suum sub. constituit, tenebrositatem aquarum, & nubes cæli. aut, ætheris. Pro, nubes cæli, vertere potes densitates nubium. Tabernaculum Dei dicit esse atras & densas nubes. In secundo Samuelis, pro, tenebras, siue tenebrositates aquarum, legitur, colligationes. colligatione enim nubium inter sese, ob illarum multitudinem, quia sunt plene aqua, tenebrositas terra. Repetitio autem est superioris sententiæ aliis verbis, quod scilicet Deus tenebris aerem obducens, homines quodam modo prohibeat à sui conspectu, perinde ac si Rex quispian populo insensus, in recessum & latebras sese abdat.*

13 Præ fulgore qui erat coram eo, *וְנֹרָא מִפְּנֵי כְבוֹדוֹ* A splendore corā eo. i. à splendido conspectu eius profecta sunt nubes contra inimicos.

Nubes eius transierunt, gr. &c. *וְנֹרָא מִפְּנֵי כְבוֹדוֹ* Redit ad fulgetra quæ discussis nubibus cælum aperiunt. ideo dicit nubes Dei transisse à fulgore, vel præ fulgore. nam subita ista mutationes, vehementiore potentia Dei sensu nos afficiunt. In secundo Samuelis pro hoc legitur, successi sunt carbones ignis.

Et carbones ignis. *וְנֹרָא מִפְּנֵי כְבוֹדוֹ* i. & fulmina ignita. periphrasis fulminis. Hac omnia pertinet ad descriptionem tempestatis: perinde ac si diceret, A splendore gloriæ (ita vertit Chal-deus paraph.). i. à splendido conspectu eius egrediuntur nubes in quibus generantur fulmina, quibus perduntur impij.

14 Vocem suam, *וְנֹרָא מִפְּנֵי כְבוֹדוֹ* strepitum. fragorem suum.

15 Sagittas suas, *וְנֹרָא מִפְּנֵי כְבוֹדוֹ* i. grandinem & tela ignita. siue fulgetra.

Et confregit eos. *וְנֹרָא מִפְּנֵי כְבוֹדוֹ* & dissipavit dispersit illos. i. hostes suos.

perdidit eos.

Et apparuerunt profunda aquarum, & discooperta sunt fundamenta orbis propter increpationem tuam o Iehoua, propter flatum venti irae tuae.

triplicauit, & conturbauit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum, reuelata sunt fundamenta orbis terrarum.

Ab increpatione tua Domine, ab inspiratione spiritus irae tuae.

Misit de summo, & accepit me: & assumpsit me de aquis multis.

Modus auxilij la-
ti, quoniam Deus
ipsum amabat.

Misit de summo, apprehendit me, atque extraxit me de aquis multis.

Eruit me ab inimico meo fortis, & ab odio habentibus me: quoniam robustiores erant me.

Eripuit me de inimicis meis fortissimus, & ab iis qui oderunt me. quoniam confortati sunt super me.

Praeuenierant me in die contritionis meae, & fuit Iehouah baculus mihi.

Praeuenierunt me in die afflictionis meae, & factus est Dominus protector meus.

Et eduxit me in latitudinem: eruit me, quoniam complacuit sibi in me.

Et eduxit me in latitudinem: saluum me fecit quoniam voluit me.

16 Profunda תְּהוֹמוֹת effusiones. gurgites. vada. aluei. fundū. Chald. paraph. profunditates. i. increpante Iehoua, & in sufflante, aluei per quos flumini rapidissimi decurrere solent, conspiciunt facti sunt. Hos alueos, atque voragines, gurgites, & abyssos aquarum, vocat fundamenta orbis, propter profunditatem eorum.

Propter flatum venti irae tuae. יְהוָה רוחו יצאךְ ab expiratione flatus naris tuae Singul. pro plur. nariū. i. quum prae ira spiritum quendam per nares emitte.

17 Misit de summo, מִלְּמַמְרֵי שָׁמַיִם Misit de excelsis vel, è sublimi. i. de caelo. sub. Angelos ministros suas. hoc est, eripuit me à gravissimis periculis, quae significat aqua multa, hoc est, vehemens. Est. Heb. pro prat.

18 Quoniam robustiores erant me. וְיָמִינִי מִיָּמִינֵי הַיָּמִינִי quum fortiores erant me. vel, quod fortiores essent me.

19 Praeuenierant me, וְיָמִינִי מִיָּמִינֵי הַיָּמִינִי Praeuenierant me die vastationis meae. perditionis. calamitatis i. irruerant in me incantū, & nihil tale cogitantem, atque opprefferant impressione repentina tempore quo calamitate afficiebar, quum iam accisae essent res meae. Baculus וַיִּשְׁתָּבֵץ fulcrum. sustentaculum. firmamentum. Ad verbum, in baculū.

20 Et eduxit me, וַיִּצְלֵנִי sub. de angustiis in locū spatiosum. Hoc est, depulsa omni tristitia, perfudit me gaudium quod animum laxare solet. Multis versibus praeicat sui liberationem. Complacuit sibi in me. וַיִּשְׂבֹּחַ Complacitum erat illi in me. Alij, dilexit me. vel, bene volebat mihi. aut, faucebat mihi.

Et retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam, & secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi:

Quia custodiui vias Domini, nec impiè gessi à Deo meo.

Quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo, & iustitias eius non repuli à me.

Et ero immaculatus cum eo, & observabo me ab iniquitate mea.

Et retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam, & secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum eius.

Cum sancto sanctus eris, & cum viro innocente innocens eris:

22 Custodiui vias Iehoua, מרתי רכתי ידיו obseruauis obseruaueram vias Iehoua. Sic vocat præcepta. i. quia totus fui in operibus quæ Deo probantur.

Et non impiè egi à Deo meo: וְלֹא רָעֵיתִי חַלְלִי sub. discedendo. nec vt impius recessi à Deo meo. vel, nec impiè defeceram. aut, improbè egeram. i. neque per improbitatem defeci à Deo meo. vel, neque impiè sentiens de Deo meo, ab illo defeci.

23 Iudicia eius מִשְׁפָּטֵי תִּשְׁמְרֵם instituta eius. decreta eius. Nō submoui à me. לֹא שָׁקִיר חַלְלִי non reieci à me. In secundo Samuelis legitur, non recedā ab eo.

24 Perfectus תָּמִים immaculatus. sincerus. integer. i. præstiti me illi semper integrum. Ab iniquitate mea. מִמִּנְיָי. i. ad quā natura mea pronus sum. hoc est, caui nequid præni admitterem. aut, ne scelus admitterem quod antea admississem.

25 Et reddidit וְשָׁב Rependit itaque. Coram oculis suis. לְפָנֵי עֵינָי Hebraismus, pro, quā vidit. vel, quā illo iudice præditus sum.

26 Cum misericorde, &c. וְעִם חֶסֶד וְעִם חֶסֶד Cum benigno benignus esse soles: & cum homine sincero sincerè agere soles, siue agis. vel, cum liberali liberalem te præstas: & cum homine sincero probè agis. Fui. Heb. pro præf. Alij, Etenim bono te bonum exhibes: & viro sincero te sincerū præstas. i. promissiones exhibes, propter quas illi bene facis. Sensus huius loci est, Deum nunquam frustrari seruos nos quum benignè eos tractet, si modò eius auxiliū cum mansuetudine & patientia expectent.

Retribuit mihi Iehouah secundum iustitiam meam, secundum puritatem manuum mearum reddidit mihi:

Demōstrat vitam suam integram ex obseruantia mādatorum Dei.

22 Quia custodiui vias Iehoua, & non impiè egi à Deo meo:

23 Quoniam omnia iudicia eius coram me, & statuta eius non submoui à me.

24 Et fui perfectus cū eo, & seruaui me ab iniquitate mea.

25 Et reddidit Iehouah mihi secundum iustitiam meam, secundum puritatem manuum mearum coram oculis suis.

26 Cum misericorde misericors eris, & cum viro perfecto perfectus eris:

Liberatus est: quia Dominus reperit eum iustum ac innocentē in eo quod Saul ei obijciebat.

Deus agit cum bonis secundum ipsorum bonitatem, cum malis verò secundum eorum prauitatem: sentiūt illi talem quales ipsi sunt.

27 Cum mundo mundus eris, & cum peruerso peruersè ages:

Quoniam tu populum pau-
perem saluum facies, & oculos
excelsos humiliabis:

Quoniam tu illuminas lucer
nam meā: Ichouáh Deus meus
illuminat tenebras meas:

Quoniam in te contripi ex-
ercitum, & in Deo meo transfi-
liam murum.

Et cum electo electus eris,
& cū peruerso peruerteris:

Quoniam tu populum hu-
mitem saluum facies, & o-
culos superborum humi-
liabis.

Quoniam tu illuminas
lucernam meam: Domine
Deus meus illumina tene-
bras meas.

Quoniam in te eripiar à
tentatione, & in Deo meo
transgrediar murum.

Nihil reprehendi
poteft in operibus
Dei, & ipse solus
Deus est.

Dei perfecta est via, eloquiū
27 Cū mundo, &c. 'וְעִם עוֹלָם Cū candido cādide agere soles:
at cum peruerso peruerteris. i. prater murum tuū, durum te vltorē exhi-
bes qui te promissuras benefactorem. Versu sequenti exponuntur duo isti.
Alij, Cum puro purus es, & cum peruerso peruerteris. Similis lo-
quendi modus legitur & Genit. 26. c. 21, qui istum velut interpretatur, Sā
mecum ambulabis peruersè, vel temere, ego vicissim contra vos peruer-
sè, vel fortuito ambulabo. Ac si diceret, peruicaciam eorum in causa fore
vt solite moderaçionis oblitus, quaquauersum in eos irruat.

28 Pauperem saluū fac. 'וְיִשְׁעוּ אֶת הָעָנִי afflictuū infirmum, debilem
seruabis. Fut. quod per præs. verti potest, saluum facies, siue, seruas.

Et oculos excelsos humi. 'וְעֵינֵי הַגִּבּוֹרִים in secundo Samue-
lis legitur, at oculos tuos pones super excelsos, humiliabis eos.

29 Illuminas lucer. m. 'וְיִשְׁלַח אֶת הַנֶּחֱמָה illustras candelam meam, vel,
splendere facis lucem meā. i. facio vt prospera mihi omnia contingāt.
In 2. Samuelis legitur, Quia tu es lucerna mea. eodem sensu. Illu-
minat teneb. m. 'וְיִשְׁלַח אֶת הַנֶּחֱמָה illustrabit tenebras meas. Mutatio perso-
na à secunda ad tertiam, & fut. pro præs. Per lucem, siue candelam Scri-
ptura passim significat res secundas: vt per tenebras aduersa, q. d. Siquid
mihi secundi acciderit, tu in causa es, qui vertis tribulationes meas in
prosperitatē. Id verum esse probat versus sequens, cui præposita est coniu-
ctio rationalis 'וְ.

30 Quoniam in te cont. &c. 'וְכִן חָרַן בְּךָ Perfregi enim in te aciem. Alij à verbo 'וְ currere, vertunt, incurrā,
[vel occurrā] turme. sub. hostium meorum. Hic ostendit quomodo illumi-
nata fuerint eius tenebræ. Fut. Heb. quæ vel per præterita perf. vt præ-
cedentia, verti debent, aut per imperf. Nisi fortè futuro illo tempore osten-
dere velis non modò id se fecisse, sed se quoque facturum quoties aliquid
aduersi acciderit. Transilire murum pro urbem expugnare posuit.

31 Dei perfecta est via, 'וְכָל תְּהִיטוֹתָיו i. omnia Dei opera sunt perfe-
cta. Quidā vertunt, Deus est cuius perfecta est via Alij, Deus integra
via eius. Deus sincerus via sua. i. præs. quod pollicetur. Deus nun-

quam frustratur servos suos, neque in ipso articulo deferit, sicuti homines clientibus suis opem non ferunt nisi quatenus expedit: sed bona fide tenetur quos suscepit in fidem suam. Via pro ratione agendi quam tenet erga suos.

eius, eloquia Domini igne examinata: protector est omnium sperantium in se.

Quonia quis Deus præter Domini? aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtute, & posuit immaculatam viam meam:

Qui perfecit pedes meos tanquam cernuum, & super excelsa statuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: & posuisti ut arcum creū brachia mea.

Iehoua purgatum: clypeus est omnibus sperantibus in ipso.

Quoniam quis Deus præter Iehouam? & quis fortis præter Deum nostrum?

Deus qui accingit me fortitudine, & ponit perfectam viam meam:

Ponēs pedes meos sicut ceruarum, & super excelsa mea stare fecit me.

Qui docet manus meas ad bellum, & conteritur arcus æreus brachiis meis.

Copiosius exponit victoriam quam Deus ei dedit.

Purgatum: כִּי־נִקְיָא conflatum. i. purum, velut igni examinatum. Eloquium sine sermonem vocat promissiones. q. d. pollicitus est se fore salutis nostre custodem: eius promissio certa est veritas: proculdubio protegit omnes qui sperant in ipso.

Quis enim Deus. i. Quis iure optimo dici possit Deus præter te? fictitius deus, & vanas spes prostermit. Fortis כִּי־נִקְיָא petra. i. defensor & propugnator. à firmitate & stabilitate petram vocat defensorem.

Qui accingit m. for. כִּי־נִקְיָא Metaphora vel à balteo sumpta, vel ab ipsis renibus in quibus Scriptura interdū vigorem aut robur locat. Perinde igitur est ac si diceret, se virtute Dei fuisse fortem, qui alioqui futurus erat mollis & enervus. In 2. Samuelis legitur, Fortitudo mea in exercitu.

Et ponit perf. כִּי־נִקְיָא & expeditam reddit. i. liberam reddit viam meam, ita ut reddatur perfecta & plana, sine ullo offendiculo. q. d. tollis omnia impedimenta de via mea. hoc est, efficit ut ad finem operatum deveniā. Metaphora sumpta à vinculis. In 2. Samuelis legitur, Et soluit perfectam, &c. eodem sensu. Via pro cursu actionum ponitur, ac si diceret, Quicquid aggressus sum, Deus prosperè sua benedictione direxit.

Stare fecit me. כִּי־נִקְיָא Fut. Heb. pro præf. collocat me, ne scilicet corruam. id est dum cogor fugere, dat pedibus meis celeritatem ceruorum, & efficit ut tandem recipiam me ad arcem in qua tutus sim.

Et conteritur כִּי־נִקְיָא Præf. Hebr. pro præf. & frangitur. i. dat mihi vires, ut vel arcum fortissimum frangere possim. Fatetur pugnandi dexteritatem sibi propria industria non fuisse partem, vel exercitatione sed obtigisse singulari Dei dono.

Et dedisti mihi scutum salutis tuæ, & dextera tua fulciuit me, & mansuetudo tua multiplicauit me.

Dilatasti gressus meos subtus me, & non declinarunt crura mea.

Persequutus sum inimicos meos, & comprehendi eos, nec reuersus sum donec consumpsi eos.

Transfixi eos, nec potuerunt

Et dedisti mihi protectionem salutis tuæ, & dextera tua suscepit me:

Et disciplina tua correxit me in finem, & disciplina tua ipsa me docebit.

Dilatasti gressus meos subtus me, & non sunt infirmata uestigia mea.

Persequar inimicos meos, & comprehendam illos, & non conuertar donec deficiant.

Confringam illos, nec po-

36 Et dedisti mihi scutum salutis tuæ, וְתַתָּה לִּי מִשְׁכָּת וְתַתָּה לִּי מִשְׁכָּת Et dedisti mihi scutum salutem tuam. Alii, Et protendis mihi clypeum salutis tuæ. Alij, munuisti me clypeo tuo saluifico. i. Tu es mihi vice clypei quo defensor in bello. Tu me auxilio tuo defendis velut clypeo impetrabili.

Et mansuetudo tua, וְרַחֲמֶיךָ Et Heb. pro prat. vel pras. i. gratia, vel benignitate multiplicas me. hoc est, conuertis animas militum ad me, & efficis vt multi me sequantur. vel, vt pauci milites mihi resistent multitudini hostium. q. d. videris multiplicare milites meos. Alij exponunt, magis ac magis prouehis & auges. Augendi enim verbum continuos fauoris Dei progressus notare dicunt. Quidam vertunt, magnificasti me.

37 Dilatasti gressus meos. subtus me, וְרַחֲמֶיךָ Sing. pro plur. Dilatasti gressus meos. i. effecisti vt quocunque irem, lato & amplo gressu ingrederer: hoc est, liberè & sine metu. aut, pate-ret mihi iter expeditum & inoffensum. Pro, sub, me: Chald. paraph. vertit, in loco meo. i. vbi eram. Alij sic exponunt, eodem ferè sensu, Per dilatationem ingressus, intelligit viam sibi aquabilem per inuia fuisse patefactā. Subest enim antithesis inter latum spatium & angustias ex quibus pedem mouere non licet. Sensus est, Quum in extremam desperationem coniectus esset, Dininitus fuisse expeditum.

Et non declinarunt crura mea. וְלֹא נָתַתּוּ עֲצָמַי & non nutarunt [vacillarunt] crura mea. aut, vertebræ meæ. Prat. item pro pras. i. das mihi gressum liberum, vt possim discursare huc illuc: & confirmas crura mea vt possim persequi hostes meos.

38 Persequutus sum inimicos meos, וְרַחֲמֶיךָ Et Heb. pro prat. vel pras. verti posset per imperf. q. d. quando persequabar, &c. Et comprehendi eos, וְרַחֲמֶיךָ In secundo Samuelis legitur, & disperdidi eos.

39 Transfixi eos, nec potuerunt surgere, וְרַחֲמֶיךָ Fut. Hebr. pro prat. perf. quod etiam per imperfectum verti potest, Cædebam vel, Cecidi, Confregi, Vulneraui eos, ita vt non potuerint surgere. Alij, Affixi eos. In secundo Samuelis legitur, Et consumpsi eos, & confodi eos, nec surgent. In hoc totus est David vt ab effectu demostret, Deo sibi propizio in omnibus victoribus vsu esse.

terunt stare, cadent sub-
tus pedes meos.

Et praeinixisti me virtu-
te ad bellum: supplantasti
insurgētes in me subtus me:

Et inimicos meos dedisti 41
mihi dorsum: & odiētes me
disperdidisti.

Clamauerunt, nec erat 42
qui saluos faceret: ad Domi-
num, nec exaudiuit eos.

Et cōminuam eos vt pul- 43
uerem ante faciem venti,
vt lutum platearum dele-
bo eos.

Eripies me de contradi- 44

Ceciderunt subtus, &c. יָפֹל וְתָרַח תְּלִי .i. prostrator in terram po-
sterea calcani, vel calco pedibus. Ostendit perfectam hostium deiectionem.

40 Et accinxisti, &c. וְנָחַשׁ וְנָחַשׁ Idem dicit quod supra versu 38.

Incuruasti קָרַעְתָּ supplantasti. depressisti. prostrasti. humiliasti.
deiecasti. Fut. Heb. pro praes.

41 Et inimicorū, &c. וְהִנֵּחֵנִי וְהִנֵּחֵנִי Hebraismus, Vertis in fugam inimicos meos. Et odio habētes, &c.

וְהִנֵּחֵנִי וְהִנֵּחֵנִי Adverbum, & ofores mei, & perdidisti eos. Antecedens
cum rel. pro solo antecedente. i. afficis vt terga mihi vertāt inimici mei, &
ofores meos perdam. Vertere potes subaudiendo verbum praecedens, & o-
forum meorum dedisti mihi ceruicem, & tum succidi eos. In 2. Sa-
muelis legitur, Et inimicorū meorum dedisti mihi ceruicē, odio ha-
bentiū me, & excidi eos.

42 Clamabant, &c. וְהִנֵּחֵנִי וְהִנֵּחֵנִי Vocifera-
bantur. Fut. Heb. pro praes. perf. vel imperf. i. quannis ad Deum clama-
uerint, reiecta fuerunt eorum preces. In secundo Samuelis legitur, Aspe-
xerunt. Ad Iehouam, וְהִנֵּחֵנִי וְהִנֵּחֵנִי sub. clamauerunt inquam.

43 Et contudi e. וְהִנֵּחֵנִי Fut. Heb. pro praes. Et comminui eos.
vel, contriui. Coram vento, וְהִנֵּחֵנִי In 2. Samuelis legitur, vt

puluerē terrae. Attenuavi eos. וְהִנֵּחֵנִי comminui eos. In 2. Sa-
muelis legūtur duo verba, cōminui eos. distēdi eos. sine, contriui eos.
dilatavi eos. Hyperbole, reddidi eos similes luto quod omnī pedibus subi-
gitur. vel, attenuavi eos vt lutū, &c.

44 A cōtentionibus pop. וְהִנֵּחֵנִי à cōtradictionibus. vel, rixis populi. i. à populo reluctāte &
repugnāte mihi. Cōmemorat Dauid, quū tumultuaretur in eū populus,
illos intestinos motus nō nisi à Deo fuisse cōpositos. Deinde eiusdē auspiciis
& virtute, validis gentibus sub iugum reductis, propagatum fuisse impe-
rium quod debile & semis fractum fuerat sub Saule. hinc patet, nō minus

Liberatus tandem
cōstitutus est Rex
eorum ac finitima-
rum regionum: fi-
gura Christi.

intus & domi, quàm contra externos hostes fuisse adiutum. Sub hoc autem typo Spiritus sanctus regnum Christi depingit.

populi, posuisti me in caput Gentium: populus quem nō cognoui, seruiuit mihi.

Etianibus populi: constitues me in caput Gentium:

Ad auditum auris obtemperauerunt mihi, filii extranei mentiti sunt mihi.

Populus quem non cognoui, seruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi.

Filij alieni mentiti sunt mihi, filij alieni inueterati sunt, & claudicauerunt à semitis suis.

Filii extranei defluerunt: & contremuerunt è clausuris suis.

Viuuit Iehouah,

47 Viuit Dominus, & bene-

Posuisti me in caput Gentium. פָּסַדְתָּנִי בְּרֹאשׁ גִּתִּים. i. constituisi me principem Gentium. Hoc dicit quid adiecerit regno suo Ammonitas, Moabitae, Syros, Palaestinos, & alias gentes vicinas. In 2. Samuelis legitur, custodisti me, & c. quod ad stabilem & diuturnam regni possessionem refertur. Difficilime in officio retinentur qui iugo non sunt assuefacti. Ideo pronuntiat, Deum fuisse custodem dignitatis quam ipsius auspiciis adeptus erat ut Gentibus dominaretur.

48 Ad auditu auris פָּתַח אָזְנוֹ

.i. ad solam famam nominis mei, simulatque de me audierunt. Mentiti sunt mihi. יָגִדוּ נִגְדִי negauerunt mihi. sub. se insurrexisse in me: aut fauisse inimicis meis. aut. se vnquam molitas esse aliquid contra me: vel, alienigenae foedus quod cum aliis inierant, propter me rupe-
runt, & ad me descuerunt. Quidam putant Prophetam hic gloriari quod inimici sui qui gloriabantur de virtute sua, & pollicebantur sibi victoriam contra Dauidem, deprehensi fuerint mendaces: quum subijcerentur eius imperio. Aut (quae verior videtur esse expositio) ficta & coacta humilitate, seruiliter, non sponte parent mihi, quod in multis dominationibus replurimum accidere solet. Atque id verbum עָרַךְ mentiri, Hebræis metaphorice significat aliquando, nempe humiliari, vel subiectionis iugum suscipere, ficto tamen & illiberali animo. Filios extraneos vocat alienigenas.

46 Defluerunt: יָנוּ Fuit. Heb. defluet, pro defluxerunt. Alij, deciderunt. i. vires alienigenarum emarcuerunt. hoc est, perierunt alienigenae, quemadmodum folia quae decidunt, perire solent.

Et contremuerunt è claus. suis. וַיִּרְדּוּ מִמִּצְרֵיהֶם Doctus inter Hebræos duas affert huius loci interpretationes. Prior, & claudicauerunt ob carceres suos. i. coacti sunt claudicare ob pondus & grauitatem compedum suarum, quas induerunt me iubente, & quarum pondus vix ferre possunt. Altera, & contabuerunt defecerunt. expauerunt. formidarunt è clausuris suis. i. locis munitis, in quibus tanquam carceribus se continebant. q. d. trementes & expauescenti continuerunt se in arcibus suis: aut metu perculsi in lucem prodierunt.

47 Viuit Viues est. i. ostendit se summa virtute praeditum quum exerit virtutem suam contra inimicos meos. q. d. Deus meus non est Deus mortuus, & vitæ expers, & idola quae suis opem ferre non possunt. Alij vertunt, Viuat Iehouah.

dictus Deus meus, & exaltetur Deus salutis meæ.

Deus qui das vindictas mihi, & subdis populos sub me, liberator meus de inimicis meis iracundus:

Et ab insurgentibus in me exaltabis me, a viro iniquo eripies me,

Propterea confitebor tibi in nationibus Domine, & nomini tuo psalmū dicam.

Magnificans salutes Regis eius, & faciens misericordiam christo suo David, & semini eius usque in seculum. XVIIII.

In finem, Psalmus

David. CAELI enarrant gloriam

Et benedictus sit Fortis meus, & laudetur rupes mea. id est, omni laude dignus est propugnator meus, siue presidium meū. Significat Deum qui robur confert. Et exaltetur & exaltandus est sub. ab omnibus.

48 Et adduxit & subdidit. In 2. Samu. legitur, & deiecit. eodem sensu, i. dedit ut vinceret me de hostibus meis, & subiecit populos mihi.

49 Erutor meus. Ab inimicis meis. Et educis me. Etiam ab insurg. in me, & exaltasti me, & supra aduersarios meos. Exaltasti me, & a viro iniquo.

50 Confitebor tibi laudabor & celebrabor te. i. gratias agam. Et nomini tuo psal. & nonini tuo canam. i. in honorem nominis tui laudes dicam.

51 Magnificans salutes Regis sui. Qui magnā salutem affert Regi suo. Vertitur & per prat. Qui magnificauit salutes Regis sui. i. magnificē me Regē suum inuit: magnam operi tulus mihi quem Regem constituit. In 2. Samuelis legitur, Rex salutem Regis sui.

Et faciens. Quidam per futurum, & facturū est. q. d. beneficiis prosequutus est & prosequetur Davidē quem vnxit in Regem, & posteros eius in seculum.

IN PSALMVM XIX.

1 Victori Vide Psal. 4. a. l.]

& benedictus sit Fortis meus, & exaltetur Deus salutis meæ.

Deus est qui dat vltiones mihi, & adduxit populos sub me.

Erutor me ab inimicis meis; etiam ab insurgentibus in me exaltasti me, a viro iniquo eruisti me.

Propterea confitebor tibi in Gentibus o Iehoua, & nomini tuo psallam:

Magnificans salutes Regis sui, & faciens misericordiā vnto suo Davidi & semini eius usque in seculum. XIX.

Victori Canticū Davidis. CAELI enarrant gloriam Dei,

Pro liberatione laudat Deum, ac promittit se in omnibus nationibus eum laudaturum.

Ostendit gloriam Dei celebrari a celis quos creauit, & vicissitudine dierū ac nocturnū, atque etiā a sole.

& opus manuum eius annuntiat
firmamentum.

Dies diei eloquitur sermonē,
& nox nocti indicat scientiam:

Non est sermo, nec sunt ver-
ba, ubi nō audiat vox eorum:

In omnem terram exiuit li-
nea eorum, & in extremum or-

Dei, & opera manuum eius
annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbū,
& nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquela neque
sermones, quorum non au-
diantur voces eorum.

In omnem terram exiuit
sonus eorum, & in fines or-

2 Firmamentum. קרקע expansum. vel, extensio. i. ipse aer, & tota celi exactissima structura testatur quā eleganter & ad amussim operetur Deus manibus suis. Vox Hebr. קרקע, pro qua expansum sine extensione vertimus, pro calis & a. re accipitur, qui sunt expansi velut pellis, iuxta illud Psal. 104. 4. 2. Qui extendis calum sicut pellem. Ostendit hic excellentiam Dei partim a calis condito, & toto mundi opificio, par-
sim a Lege quam absolutissimam praeedicat.

3 Dies diei eloquitur
sermonem. יום יום ad diem eructat. i. dies una abunde alteram docet quā po-
tens & magnus sit Iehouah. Alij volunt יום diei, esse genit. casus, suba-
dientes participium, sic, Dies succedens diei eructat sine funditi verbū.
nequis die narrare diei existimet, sed nobis. q. d. singuli dies nobis loquun-
tur potentiam Dei, posterior dies semper auget scientiam. Eructare ver-
bum, pro loqui. Alij in eandem sententiam vertunt, Dies de die eructat
verbum. Dies de die, id est dies subsequens praecedentem. Vicissitudo il-
la dierum ac noctium, perpetuo suo cursu & ordine, Dei potentiam & sa-
pientiam cōcelebrant. Nam Deus per sapientiam suam caelo certū illum
& constantem motū indidit.

4 Non est sermo, nec sunt, &c.
אין חומר וזין דברים. i. nulli sunt populi, quantum differant linguis,
quos non doceat cōmunis calorum sermo, & praconium quod Creatori suo
reddunt, nec quicquam praeter socordiam obstat quominus alienissimi qui-
que quasi ex ore vnius doctoris proficiant. Quidam non satis recte vertunt,
Non est illis sermo, nec sunt verba, neque auditur vox eorum, At-
tamen in omnem terram, &c. q. d. Muti sunt cali, neque ut homines fa-
ri possunt ut potentiam Dei extollant: Attamen in ipsam terram, &c.

5 Exiuit linea eorum, וזין חוץ dimanauit filum eorum. vel, di-
rectio, aut aedificium eorum. Alij, amussis eorum. i. structura eorum
ad amussim facta. Id est, in extremis quibusque terrae partibus conspi-
tur illa fabrica corporū caelestium quasi ad amussim facta, quae est vice
verborum. Pro linea & amussi quidam vertunt Scripturā: quod in ca-
lis tanquam in volumine omnibus conspicuo descripta sit Dei gloria, &
simul indita illis sit sonora vox quae ad omnium aures perveniat. Atque
Isai. 28. c. 10. 17 pro versu, siue scriptura poni dicunt: ubi dicitur, Pra-
ceptum ad praecceptum, praecceptum ad praecceptum: versum ad versum, ver-
sus ad versum, &c. Sensus itaque talem esse, Gloriam Dei non obscuris li-
terulis notatā sed splēdido charactere expressam esse, cuius lectio omnibus

exposita sit ac facilis. Quidam allegoricè Paulum ad Rom. 10. d. 18. locum istum adduxisse scribunt, dicentes sonum Euangelicæ prædicationis per Apostolos factæ peruenisse in omnes terras. Verum si præ opius locum Pauli intueamur (ut doctus quidam admonet) Paulus à liter. illi sensu huius loci non recessit. Nondum enim Apostolorum prædicatione exierat in regiones longinquas, Iudææ finibus adhuc inclusa. Sed quum Iudæi specie sacrilegij non carere ducerent quod Paulus salutis promissionē Gentibus vulgaret: quærit annon ipsæ quoque Gentes audissent. Ac respondet ex hoc loco, aperta illis fuisse sebelam in qua pietatem & Dei cultū discerent, quia In omnem terram exiuit, &c. vultus dicere, iam antea cunctis seculis Deum patefecisse Gentibus suam gloriā: atque hoc amplioris doctrinæ fuisse præludium. Nam etsi ad tempus separata fuit electi populi conditio à Gentibus: mirum tamen videri non debere, quod virisque tandem Deus promiscuè se patefaceret, quos pridem communiter ad se inuississet.

bis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: & ipse tāquam sponsus procedens de thalamo suo,

Exultabit ut gigas ad currendam viam: à summo cælo egressio eius,

Et occursum eius usque ad summum eius: nec est qui se abscondat à calore eius.

bis eloquia eorum: soli posuit tabernaculum in ipsis.

6 Et ipse tāquam sponsus egrediens de thalamo suo, gaudet ut potens, ad currendam viam.

7 Ab extremo cælorum egressio eius, & reuolutio eius usque ad extrema eorum: & nō est qui abscondat se à calore eius.

Lex Domini immacula-

8 Lex Iehouæ perfecta,

In ipsis: דבר sub. calis. Domucilium (inquit) circumscripsit in cælis ipsi soli, ut illic, tanquam in sublimi theatro, melius conspiceretur.

6 Gaudet ut potens, גוֹדֵד exultat ut gigas. aut, velut heros. Ent. Heb. præf. Vel, exultare solet ut potens. aut, athletæ vel cursor ad currendam viam. i. ad decurrendum spatium suum. Vbi (inquit) ortus est sol, peragit cursum suum prompto, lato, & alacri animo: quemadmodum alacri & generoso animo tendit cursor ad metam sibi in studio propositam. De ortu solis loquitur.

7 Et reuolutio eius & recursus eius. circuitio. lustratio. Per extrema cæli, intelligit quatuor cæli partes, Ortum, Occasum, Meridiem, & Septentrionem. q. d. Cursum solis quē tam celeriter peragit, est ab Oriente ad Occidentem: ab altero extremo cælorum est egressus eius, & recursus eius usque ad alterum extremum.

Et non est qui abscondat se וְאֵין מְסִתֵּם & nihil est quod abscondatur. id est nihil est ad quod non perueniat calor eius. Sol præterquam quod totum cælum lustrat, emittit calorem, sine quo vivere non possumus. Sentiuunt omnia calorem solis viuificum.

8 Perfecta, תְּמִימָה immaculata. sincera. integra. Sub Legis nomine non tantum intelligit regulam iuste viuendi, vel decem præcepta: sed cōprehendit totum fœdus quo Deus populū illum à reliquo mundo di-

Legis Dei cōmenda-
datio.

stinxerat: ac totam Moysi doctrinam, cuius partes deinde enumerat sub vocibus Testimonij, Statutorum, & alijs. neque enim hæc Legis commendatio solis decem præceptis quadraret, nisi accederet adoptio gratuita, & quæ ex ea dependent promissiones.

conuertens animam: testimonium Iehouæ fidele, sapientē efficiens paruulum.

Præcepta Iehouæ recta, lætificantia cor: præceptum Iehouæ purum, illuminans oculos.

Timor Iehouæ mundus, permanēs in seculū: iudicia Iehouæ veritas, iustificata sunt pariter.

Desiderabilia magis quàm aurum & quàm aurū multum,

Conuertens יָשׁוּבָה restituens, recteans, id est hilaritatem animo pariens. q. d. certissimum est calos commendare virtutem Dei cum ob motum regularem, & tum ob singulare solis iubar: sed si illa commendatio calorum comparatur cum commendatione quæ prouenit ex contemplatione Legis Dei, nihil est. Cali quidem miro artificio creati sunt, & ob id Diuinam potentiam ostendant: at Lex Dei est omnibus numeris absoluta.

Testimonium Iehouæ fidele, עֵדוּת יְהוָה testimonium Iehouæ firmum, constans. verum. ac si dicat, doctrina Dei (quæ alio nomine dicitur testimonium, quod testetur nobis eius voluntatem) fallere non potest. Repetitio est proximæ sententiæ, vt Legis integritas & fides, atque veritas testimonij, idem valeant: nempe ubi nos Dei verbo regendos tradimus, non esse errandi periculum, quia certò hac via Dominus suos in salutem dirigit. Paruulum. יָסֵב imperitum, simplicem.

9 Præcepta מִצְוֹת mandata. iussa. Recta vocat præcepta, quæ rectum ad vitam iter docent, non flexuosum, quale docet caro & cautio humana. Præceptum מִצְוָה Mutatio numeri à plurali ad singulare.

10 Mandus, טָהוֹר purus, sincerus. Quidā vertunt, Religiosus vel Reuerentialis Iehouæ sincera est. Timorem vocat doctrinam quæ nobis præscribit quomodo Deum timere oporteat. Iudicia יְהוָה Iudicia Dei vocat Leger quibus Deus ostendit quid iudicet agendum esse. Leger (inquit) à Deo lata vt iuxta illas viuamus, sunt vere, hoc est nihil habent imposturæ: sunt etiam per omnia iusta. Iustificata sunt pariter. יְהוָה יִסְבּוּ iusta sunt simul, vel, simulque iusta sunt. q. d. Omnia ad vnum sine exceptione recta sunt, nihil in eis maculæ aut vitij deprehenditur: sed absoluta sunt omnibus numeris.

11 Et quàm aurum multū, כֶּסֶף & quàm obrizum multum Vox Hebræa כֶּסֶף significat aurū obrizum, id est defacatum, fortius & re

ta, conuertens animas: testimonium Domini fidele, sapientiā præstans paruulis.

9 Iustitia Domini recta, lætificantes corda: præceptum Domini lucidū, illuminans oculos.

10 Timor Domini sanctus, permanens in seculum seculi: iudicia Domini vera, iustificata in semetipsa.

11 Desiderabilia super aurū & lapidem pretiosum mul-

purgatius significat & gemmas excellentissimas. Chaldaus paraph. aurum defecatissimum Ophir.

Et mel, & dulciora super mel & fauorem.

& dulciora melle & stillatione fauorum.

Etenim seruus tuus custodit ea: in custodiendis illis retributio multa.

12 Etiam seruus tuus illustratur in eis: in custodiendo ea, merces multa est.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: & ab alienis parce seruo tuo.

13 Errores quis intelligat? ab occultis munda me.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero, & emundabor à delicto maximo.

14 Etiam à superbis prohibe seruum tuum, ne dominantur mihi: tunc perfectus ero, & mundus ero à prauaricatione magna.

Et erunt ut complacent eloquia oris mei, & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

15 Sit ad beneplacitum eloquia oris mei, & meditatio cordis mei coram te Iehoua, petra mea, & redemptor mi.

Domine adiutor meus, & redemptor meus.

Et stillatione fauorum. וְנִסְחָם נוֹסֵחַ & liquore fauorum. Repetitio est: nam mel est liquor fauorum. Alij vertunt, & stillatione, placetis melle confectis. i. dulciora stillatione fauorum, aut aromatis, dulciora inquam placetis melle confectis.

12 Etiam seruus tuus illustratur in eis: נִסְחָם נוֹסֵחַ נָסְחָם Seruus quoque tuus admonetur per ea. sub. quid illi agendum. Aut, cautior redditur, sub. in rebus agendis. Testatur David se proprio experimento probe tenere quicquid habetis docuit: fatetur namque quicquid habet prudentia ad regendam & formandam vitam, ex Lege Dei se adeptum.

13 Errores quis intelligat? Ignorantias quis intelligere possit? Errata quis intelligat? Hæc exclamatione ostendit quomodo accipere conueniat promissiones Dei, quibus addita est conditio, nempe ut quisque vitam suam examinet: nec facta modo sua, sed cogitationes etiam exigat ad perfectam illam iustitia normam qua in Lege traditur. Dicit David pluribus Satane fallaciis nos implicari, quam ut quisque centesimam malorum suorum partem intelligat.

14 A superbis prohibe seruum tuum. פְּדוּתָא אֶתְּ פְּדוּתָא à flagitiis cohibe. ab insolentis auerte vel, retraheseruum tuum. Per superbiam intelligit apertas transgressiones quibus adiuncta est contumacia. Perfectus פְּדוּתָא integer, sincerus.

Et mundus ero à prauaricatione magna. וְיָקִיץ יְהוָה עָרְוָה & innocens ero à transgressionem graui. Alij, & mundabor à scelere gradi.

15 Sint ad beneplacitum יְהוָה לְרָצוֹן Hebraismus, pro Cōplaceat. Sint accepta, vel, grata. sub. tibi. Petra mea, & redemptor mi. וְנִסְחָם נוֹסֵחַ rupe mea, & liberator me. vel, propugnator meus & vindex meus.

Sive conscius infirmitatis ac corruptionis impediens ne Lex impleatur, petis ut sua errata sibi condonentur.

XX.

XIX.

Oratio populi ad
Deū vt velit exau-
dire preces Daudi-
dis Regis sui, gra-
tāque habere sa-
crificia ab eo antē
oblata, quā bel-
lum contra Ammo-
nitas suscipiet:
ac vt det ei victo-
riam.

¶ Victori Canticū Dauidis. 1

Exaudiat te Iehouāh in die
angustiar, eleuet te nomen
Dei Iacōb.

Mittat tibi auxilium de san-
ctitate: & de Sion fulciat te.

Recordetur omnium sacrifi-
ciorum tuorū, & holocaustum
tuum incineret. Dēlah.

Det tibi secundū cor tuum:
& omne consiliū tuum impleat.

Exultabimus in salute tua, &
in nomine Dei nostri vexillum
eleuabimus: impleat Iehouāh
omnes petitiones tuas.

In fine, Psalmus David.

Exaudiat te Domi-
nus in die tribulatio-
nis: protegat te nomen
Dei Iacob.

Mittat tibi auxilium de
sancto: & de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrifi-
cij tui: & holocaustū tuum
pingue fiat.

Tribuat tibi secundū cor
tuum: & omne consiliū tuū
confirmet.

Latabitur in salutari
tuo: & in nomine Dei nostri
magnificabimur.

Impleat Dominus omnes
petitiones tuas: nunc cogno-

IN PSALMV M XX.

1 Victori ויכנן vide Psal. 4. a. 1. 2 Eleuet te יקח, exaltet
te. i. in loco arduo, hoc est tuto, colloget. Nomen vocat potentiam siue ma-
iestatem. Deum autem Iacob dicit, quem ipse Iacob summa religione co-
luit, quique ipsi Iacob variis afflictionib⁹ exagitato & exercitato affuit.
Aut, Deus Iacob dicitur, id est totius Israelitici populi. Hic Psalmus cō-
plectitur populi precationem pro salute Dauidis. Aiunt Psalmum hunc
scriptum fuisse quum gestum est bellum cum Ammonitis, 2. Sam. 10. b. 7.
præterea populo formulam precandi præscribere pro Rege suo.

3 De sanctitate: וקח de sancto. sub. loco. Id est ē Sanctuario vbi
erat arca, signum præsentia Dei in terra Israel. Fulciat te. יקח
firmet te.

4 Recordetur omnium sacrificiorum tuorum,
וְיִזְכֹּר לְכָל זִבְחֶיךָ Vtinam olfaciat omnia munera tua. Id est: grata ha-
beat. Olfaciāt dicit, quod thus in illis incenderetur in memoriam offeren-
tis, Levit. 2. a. 2.

Incineret. וְיִשָּׂא in cinerem vertat. sub. Deus,
igni calitus demisso, quo testetur sibi gratum esse sacrificium. Levit. 9. d.
24, & 1. Sam. 16. f. 38. Alij, pingue faciat. vel, sit. aut, æstimet. In fine
versus additur Dēlah: vt ostendatur quanto ardore pro Rege populus de-
beat orare. q. d. quā magnum est offerre oblationem Deo gratam: quā
magni momenti est holocaustum a Deo probari, & preces ab eo exaudiri!

6 Exultabim⁹ in sal. t. וְיִשָּׂא וְיִזְכֹּר Vt ouemus in salute tua. i.
de victoria qua incolumis potitus fueris. Vexillum eleu. וְיִזְכֹּר ve-
xillum iactemus. aut, attollamus. q. d. vt habeamus occasionem attol-
lendi vexillum, more triumphantium. Alij, trophæum erigamus. Alij,
triumphabimus. Impleat ה' vbi impleuerit.

ni quoniā saluum fecit Do-
minus christum suum:

Exaudiat illum de calo
sancto suo: in potentatibus
salus dextera eius.

Hi in curribus, & hi in
equis: nos autem in nomine
Dei nostri inuocabimus.

Ipsi obligati sunt, & ce-
ciderunt: nos autem surre-
ximus, & erecti sumus.

Domine saluum fac Re-
gem: & exaudi nos in die
qua inuocauerimus te.

XX.

In fine, Psalmus Dauid.

Nunc noui quod seruauerit
Iehouā vnctū suum: exaudiet
illum de cælis sanctitatis suæ, in
fortitudinib⁹ salus dextera eius.

Hi in curru, & hi in equis si-
dunt: at nos nomen Iehouæ Dei
nostri memorabimus.

Hi incuruati sunt, & cecide-
runt: at nos surreximus, & erexi-
mus nos.

Iehoua serua: Rex ille exau-
diat nos in die qua inuocaueri-
mus.

XXI.

¶ Victori Canticū Dauidis.

7 Exaudiet illū יְיָ quod exaudieturus sit illum. Vel, exaudie-
rit. Gratulatio in qua recitāt fideles se expertos esse Dei bonitatem in in-
tuenda Regis salute. In fortitudinibus, &c. כְּבוֹדוֹת יְיָ in po-
tētis salus dextera eius. Ordo inuersus Hebrais, pro, in potentiis dex-
tere eius est salus. Præterea Hebraismus est, pro, in forti dextera eius est
salus, virtute sua omnes seruare potest.

8 Nomen Iehouæ, &c. נֶס יְיָ חַיִּים וְחַיִּים nomenis Iehouæ Dei nostri recordabimur. Id
est, inuocabimus Deum nostrum: vires illius & auxilium implorabimus,
illi soli fidentes. Alij, de nomine Iehouæ Dei nostri cōuentabimur.

9 Incuruati sunt, & cecid. חָרְבוּ וְנָפְלוּ וְנָפְלוּ וְנָפְלוּ cur-
uabuntur & corruēt: at nos surgemus, & erigemus nos. Præf. Heb.
pro fut. quod de victoria certus esset. q. d. Illi qui omnia dicebant se factū
ros viribus humanis, corruent: nos verò erigemur, siue erigemus nos in pe-
des, reſtque ſtabimus. Alij, succumbent, & cadēt: nos verò stabimus,
& confirmabimur.

10 Iehoua serua: יְיָ הַמֶּלֶךְ sub. ms.,
vel, Regem. i. Regem tuum benedicēdū, totius populi ſernator appareas.

Rex ille exaudiat nos יְיָ מֶלֶךְ A ſecunda ad tertia perſonam
fit tranſitus, pro O Rex inclyte, exaudi, cuius vices in terra gerunt Re-
ges, annue nobis quoties auxilium tuum implorauerimus. Verti poteſt,
Iehoua ſerua Regem, reſponde, &c. vel, ſerua nos, & Regē rectius
tamen vt vertit noſter interpres: vt exprimat ſalutis modus, nempe vt
Rex, Dei virtute inſtructus ſit ad liberandū populum, quoties eius opem
implorauerint: quia non aliter quā eius manu & opera promiſerat
Deus ſuis fore ſaluos.

IN PSALMVM XXI.

1 Victori וְיָמֵינוּ vide Pſal. 4. a. 1. Canticum Dauidis. וְיָמֵינוּ
777 Pſalmus de Dauid. ſiue, pro Dauid. i. pro ſucceſſu Dauidis. A-
gic hīc Dauid de ſucceſſu regni ſui in ſua aut populi perſona. Quidam
a. i.

Populus victoriā
ſperat, conſidens
planē Domino, nō
humanis viribus,
ſicut ipſorum ini-
mici.

Iterum præcātus.

dicunt esse in vinis quod cecinit David victis Ammonitis & Syris: tunc vertendus esset per prateritum hic Psalmus. Nonnulli aiunt ab alio quā a Davide Psalmum hunc fuisse editum pro salute Davidis.

Populus sibi gratias
tulit, gratias Deo
agit, commemorans
salutē ac victoriā
quā in maximis
periculis Davidi
dedit, omnia tri-
buens Deo, nihil
humane viribus.

Iehoua, in fortitudine tua lætatur Rex, & in salute tua exultat quam vehementissimē.

Desiderium cordis eius dedisti ei: & prolationē labiorum eius non prohibuisti. **S**elah.

Quoniam præuenisti eū benedictionibus boni: imposuisti capiti eius coronam auream.

Vitam petiit à te, & dedisti ei longitudinem dierum in seculum & seculum.

Magna est gloria eius in salute tua: gloriam & decorem posuisti super eum:

Quoniam posuisti eum be-

2 In fortitudine tua **וְיָצַח** de virtute tua. i. de ope tua. Lætatur **וְיָצַח** gaudebit. lætabitur. Ita per futurum vertunt quidā verba huius Psalmi. Et in salute tua **וְיָצַח** & de salute tua. & de ope tua. Salutem vocat opem qua eripere solet. i. quia author victoriæ illi fuisti.

3 Dedisti **וְיָצַח** dabis. **פְּרַת** Heb. pro fut. ut quidā volunt. Et prolationē labiorum, & **וְיָצַח** & prolationem labiorum eius non denegasti. Vel per futurum, non denegabis. Prolationem, sine sermonem labiorum vocat ea quæ precatus est. **S**elah additur. ac si dicat, O magnā & admirabilem Dei beneuolentiam erga Davidē!

4 Præuenisti eum bened. boni: **וְיָצַח** Hebraismus, pro, omni genere bonorū ultro affluere facies eum: quocunque se vertat, eris felicissimus: etiam nihil tale cogitantē afficies amplissimis beneficiis. Auream **וְיָצַח** auri puri. vel, gemmeam. Vide Psal. 19. c. 11. Hebr. ei dicunt per hoc intelligi fauorē Dei: ac si dicat, Stabiles regnum eius perpetuū.

6 In salute tua: **וְיָצַח** i. propter opem quam tulisti ei. Gloriam & decorē **וְיָצַח** honorem & splendorem. celebritatem & magnificentiam siue, claritatem.

7 Posuisti eum benedictiones in sec. **וְיָצַח** **פְּרַת** Heb. pro fut. & est Hebraismus, pro, in eum locum constituisti eum ut omni genere bonorum perpetuū affluat: adeo ut merito beneficentia tua exēplar esse possit. Nam **וְיָצַח** significat etiam beneficentiam, & bonorū omnium affluentiam & multiplicationem. Vel, effecisti ut alij per eum benedi-

Domine, in virtute tua lætabitur Rex, & super salutare tuū exultabit vehementer.

Desiderium cordis eius tribuisti ei: & voluntate labiorum eius non fraudasti eum.

4 Quoniā præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te, & tribuisti ei longitudinem dierum in seculum & in seculum seculi

6 Magna est gloria eius in salutare tuo: gloriam & magnū decorem impones super eum.

7 Quoniam dabis eum in

Bonus Rex, populi
benedictio, siue
exemplum bene-
dictionis.

Aionis formulam accipiant: nam dictum est, Diligat te Deus perinde atque Dauidem dilexit: sine, eodem te favore quo seruum suum Dauidem, prosequatur. tantorum successu polleas, quanti Dauid.

benedictionem in seculum seculi: Latificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam Rex sperat in Domino & in misericordia Altissimi, non commovebitur.

Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes qui te oderunt.

Pones eos vt clibanum ignis in tempore vultus tui.

Dominus in ira sua conturbabit eos, & deuorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes, & semen eorum à filiis hominum.

Quoniam declinauerunt in se mala: cogitauerunt consilia qua non poterunt stabilire.

Vultu tuo. כִּי Id est, favore tuo. quum benigno & fauente vultu fueris eum intuitus.

8 Non declinabit. וְיִשְׁכָּח non nutabit. i. non excidet felici rerum suarum successu.

9 Inueniet, &c. אֲשֶׁר יִקְרָא Assequetur vel, Alij prehendet manus tua omnes inimicos tuos. Ac si dicat, Non effugient omnes inimici tui manu tuam, sine potentiam qua illas comprehendes ac perdes. Alij vertunt, Satis erit vel, Sufficiet manus mea ad perdēdas omnes inimicos tuos. Inueniet אֲשֶׁר assequetur. apprehendet. Idem verbum quod paulo ante.

10 Vt clibanum ignis כִּי תִּכְרֹס tanquam fornacem ignis. aut, velut accensam fornacem. i. facies eos perire vt ligna que cōiciuntur in fornacem ardentē, idē, quando depromes iram tuā. Alludit ad conflagrationem Sodomorum. Vel, ardere facies eos instar clibani ardentis & incensi. Disperdet eos, וְיִכָּח deuorabit eos. absorbebit illos.

11 Et semen eorum, &c. וְיִכָּח Repetitū est, ac si dicat, perdes, inquam posterus eorum, & expunges ex hominum numero.

12 Declinauerunt וְיִכָּח intenderunt. expandeunt. Vel per prae. plusquam per. declinauerant. intenderant. Cogitationē וְיִכָּח socius. dolum. fraudem.

benedictiones in seculum, latificasti eum in latitia vultu tuo.

Quoniam Rex sperat in Iehoua & in misericordia Altissimi non declinabit.

Inueniet manus tua oēs inimicos tuos, dextera tua inueniet odio habentes te.

Pones eos vt clibanum ignis in tempore irae tuae: Iehouah in furore suo disperdet eos, & consumet eos ignis.

Fructum eorum è terra perdes, & semen eorum à filiis hominum:

Quoniam declinauerunt super te malum, cogitauerunt cogitationem quam non poterunt perficere.

Quā vim habeat fiducia in Deo.

Impiorū exitus.

Quoniam pones eos hume-
rum, in funibus tuis præparabis
sagittas contra faciem eorum.

Quoniam pones eos dor-
sum in reliquiis tuis præpa-
rabis vultum eorum.

Excitant Deū ad
declarandā suam
potentiā, & quā-
drem.

Exalta te Iehoua in fortitudi-
ne tua: cātabimus, & psallemus
fortitudinem tuam. XXII.

Exaltare Domine in vir-
tute tua: cantabimus &
psallemus virtutes tuas.

XXI.

Christi in cruce
angues propē v-
que ad desperatio-
nem, sentientis se à
Patre destitutum
esse dicit ad tēpus.
matth. 27. e. 46
marc. 15. c. 34

Victori super Ceruam ma-
tutinam Canticum Davidis.

In finem pro susceptione
matutina, Psalmus David.

Deus me, Deus me, vt quid
dereliquisti me? elōgatus
es à salute mea & a verbis rugi-
tus mei.

Deus Deus meus respice
in me: quare me dereli-
quisti? lōgē à salute
mea verba delictorum meo-
rum.

Deus meus clamabo per diem,
& non exaudis: & nocte, & non
est silentium mihi.

Deus meus clamabo per
diem, & non exaudies: &
nocte, & non ad insipientiā
mihi.

Tu autem sanctus permanens
laudes Iſraelis:

Tu autem in sancto ha-
bitas, laus Iſrael.

1. Humerum, כַּסְסִי Humerus pro aggre, siue tumulo in quo figitur
scopus. q. d. statues eos instar tumuli in quem sagittas tuas emittas. Alij,
ad partem, vel, seorsum. i. sepones eos. In funibus t. præp. כַּסְסִי
תַּכְוִן in neruis tuis diriges, sub sagittas, vt eiacularis in faciem eorum.

14. Exalta te הַלְלוּ אֶת יְהוָה Attolle te. Exaltare. q. d. ostende potentiā tuam,
ferendo auxilium Regi. Quidam vertunt, Exurge Iehoua per auxi-
lium tuum.

IN PSALMVM XXII.

1. Victori וְיִצְחָק Vide Psal. 4. a. 1. Super Ceruam matutinā הַמַּטְוִי
לְיִצְחָק Super Ceruam auroræ. i. matutinam, hoc est, ad modos canti-
lena vulgaris, cuius erat initium וְיִצְחָק. i. id est, Cerua matutina. Alij,
super stellam matutinam: quid totus Psalmus sit de Christo lucifero.
Quidam, super Aieleth hatlāphar: vt sit nomen instrumenti musici.

2. Dereliquisti me? וְעָזַבְתָּנִי Verti possunt hæc præterita per præ-
deseris, &c. David sustinet hic personam Christi. Cur me permittis libi-
dini Iudeorum? tu qui semper tuis opitulari sdes, cur mihi nunc adiūme-
to nō es? David in magna aliqua calamitate positus edidit hūc psalmū:
in quo dū suā angustia amplificat, prædicat obiter magnos illos cruciat
& graues ignominias quibus olim afficiendus erat Christus saluator ille
noster. Pertinet igitur hic psalmus tam ad Dauidem q̄ ad Christū, cuius
typus erat David.

Elōgatus es, &c. הַלְלוּ אֶת יְהוָה לֹנְגֵי אֲבָהִים לֹנְגֵי אֲבָהִים לֹנְגֵי אֲבָהִים
Iōgē abes à salute mea, atque à verbis, &c. Alij, longē à salute mea
verba rugitus mei. i. distant plurimū à salute mea verba rugitus mei:
hoc est, preces meæ magnis clamoribus effuse nihil proficiunt. q. d. nihil
profr̄io, præiūdiū tuum implorando.

4. Sanctus permanens
laudes Iſr. קְדוֹשׁ יִשְׁכֵּן בְּקִרְיָתֵנוּ קְדוֹשׁ יִשְׁכֵּן בְּקִרְיָתֵנוּ sanctus inhabitās laudes Iſraelis.

id est, quia beneficiis erga electū populum, laudis materiā cōtinuo gratiarū tenore suppeditas. vel, sanctus habitator, vel, scissor laudum Israelis. Id est, habitans in loco in quo te celebrat Israel, nempe in tabernaculo. vel, in loco de quo gloriatur Israel. Alii vertunt, O sancte, permanēs, & laudes Israelis. anthor vt multi laudēt israelēm. Alii, habitās in laudibus Israelis, id est, qui semper laudaris ab Israele. Subaudiendum ali-
quid, cuiusmodi, exaudi me.

In te sperauerunt Patres nostri: sperauerunt, & liberaſti eos.

Ad te clamauerunt, & salui facti sunt: in te sperauerunt, & non sunt cōfusi.

Ego autē sum vermis & non homo: opprobrium hominum & abiectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me, loquuti sunt labiis, & mouerunt caput.

Sperauit in Domino, eripiat eum: saluū faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniā tu es qui extra xisti me de ventre: spes mea ab vberibus matris meae, in

In te sperauerunt Patres nostri, sperauerunt, & eruiſti eos.

Ad te clamauerunt, & euaserunt: in te sperauerunt, & non fuerunt pudore affecti.

At ego sum vermis, & nō vit: opprobrium hominum, & cōtemptus populi.

Omnes videntes me, subsannant me, emittunt per labium, mouent caput:

Deuoluit res suas ad Iehouā, eruat eū, eripiat eum, quoniam cōplacuit sibi in eo.

Quoniā tu es eductor meus ab utero, cōfidere faciens me

Ludibria facta ei a populo, eiusque gubernatoribus, sacerdotibus, Scribis & Phariseis. mat. b. 27. c. 39

Matth. 27. c. 41
sapient. 2. d. 18

spem suam in Deo excitat, atque inuocat Patrem.

6 Et euaserunt: & erepti sunt, vel, liberati sunt. Et nō fuerunt pudore affecti.

7 Et contemptus populi. Passum est, cōtemptus, vel, despectus a populo. Quidam vertunt, & reiectam etum populi. q. d. illi erāt in pretio apud te: ego autē sum in summa ignominia: nam habeor tanquā vermis. i. pro re nihili, & non homine: is sum quē homines probros & contumelios afficiunt.

8 Emittunt per labiū, sub. subsannatoria verba. Alii, effutuerunt in labio, sub. calumniam. Fut. Heb. pro pr. s. ant. prat. Alii, profuderūt per labium. id est, ore suo probra iaciunt in me, siue ingerunt, aut obiciunt. Alii, diducūt labium, gestus est palām & contumeliose illudentium.

9 Deuoluit ad Iehouam, Hebraismus, pro, cōmittit res suas omnes Iehoue, pendet ab eo solo. Complacuit sibi in eo, Hebraismus, pro deamat eum Deus, vt ipse ait. Vel, quum dicat se diligere ab eo. Quidam vertunt, quia ei bene vult.

10 Quoniam tu es eductor meus. Quā sis certē tu eductor meus.

Cōfidere faciēs me super vb. sperare faciens me

super vbera. pro. ab vberibus. hoc est, quā iam tum ab infantia omnia
fiduciam meam in te haberem.

super vbera matris meæ.

te proiectus sum ex utero.

"Super te proiectus sum à vul-
ua: de ventre matris meæ Deus
meus es tu.

De ventre matris meæ
Deus meus es tu: ne discessi-
ris a me.

Ne clones te à me: quoniam
angustia est propinqua, quia
non est auxiliator.

Quoniam tribulatio pro-
xima est, quoniam non est
qui adiunget.

Circundederūt me vituli mul-
ti: tauri Baſan inſtar corone cir-
cundederunt me.

Circundederunt me vitu-
li multi: tauri pingues ob-
federunt me.

"Aperuerūt super me os suū,
ut leo rapiens & rugiens.

Aperuerunt super me os
suum, sicut leo rapiens &
rugiens.

Sicut aqua effusus sum, & se-
parata sunt omnia ossa mea: fa-
ctumque est cor meū sicut ce-
ra, liquefecit se in medio visce-
rum meorum.

Sicut aqua effusus sum:
& dispersa sunt omnia ossa
mea:

Factum est cor meū tan-
quam cera liqueſcēs in me-
dio ventris mei.

Arui tanquam testa fortitu-
do mea, & lingua mea iungitur

Arui tanquā testa vir-
tus mea, & lingua mea ad-

ii Super te proiectus sum à vulua. *על פניך* Id est, statim
atque in lucē editus sum, tua cura sum cōcreditus & demandatus. Quidā
verrūt, Veluti expositus tibi fui à matrice.

11 Quia nō *כי*

11 Quia, repetitū loco a r. pro, nec est qui prater te suppetias mihi ferat.
12 Multi: *רבים* validi. certum est Davidem ingentibus copiis fuisse
oppugnatum: sed ex secundo membro patet, de fortitudine, non de numero
hic agi.

Tauri Baſan *בְּאֶרֶץ בָּאֶשָׁן* Regio Israelitica montosa, quæ
opimus & pinguibus pascuis nobilis est. propterea vocat tauros Baſan,
quasi bene saginatos, idēque proceras & fortes. Tauri (inquit) robusti
& saginati, quales regio Baſan pascuorum ditissima alit.

14 Aperuerunt, *פָּתְחוּ* q. d. Aperto ore in me irruerunt ut
me deuorarent. Aperto rictu me inuaserunt hostes illi potentes, sicut leo a-
perire solet os suū quā prada inhiat.

15 Effusus sum *שָׁפָה*
defluxi. q. d. caro mea ferē versa est in aquā. Hic hyperbolis declarat ma-
gnitudinem sui timoris.

Liquefecit se *נָמַל* liquefactum est. Me-
tus sudorē inuehit vehementissimū. Unde legimus Christū sudasse imminen-
te supplicio velut guttas sanguinis, Luc. 22. & 44. membris agendi vim adi-
mit, & cor molle reddit.

16 Fortitudo mea, *קִיָּץ* viror meus.
succus meus. Virorem vocat humidum radicale: quia per illud yini-
mus. Futura pro patet.

Queritur de mul-
titudine ac vi ini-
morum suorum,
ostendens suā ma-
ximam debilita-
tem atque imbe-
cillitatem.

asit faucibus meis, & in puluerem mortis deduxisti me:

Quoniam circundederunt me canes multi: concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas & pedes meos, dinumerauerunt omnia ossa mea:

Ipsi vero considerauerunt, & inspexerunt me: diuiserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine ne elongaueris auxilium tuum, ad defensionem meam conspice.

Erue à frama animam meam, & de manu canis vnicam meam.

Salua me ex ore leonis, & à cornibus vnicornium huius

faucibus meis, & in puluerem mortis posuisti me:

Quoniam circundederunt me canes, congregatio malignantium circundederunt me: I foderunt manus meas & pedes meos.

Numerabo omnia ossa mea: ipsi aspiciunt, & intuentur me.

I Diuiserunt vestimenta mea sibi ipsis, & super vestem meam proiecerunt sortem.

Et tu Ichoua ne clonges te, fortitudo mea ad auxiliū meū festina.

Erue à gladio animā meam, à manu canis vnicam meam.

Serua me ab ore leonis, & à cornibus vnicornium

Et in pul. mor. פחל מוֹר Puluis mortis pro terra sepulchri, & ipso sepulchro. q. d. ex hac tribulatione nihil aliud expecto quam mortem. ita me afflixisti, vt nihil aliud expectē quam terram in quam recondar.

17 Foderunt פָּדְרוּ Varia est lectio Hebraica. scribitur enim פָּדְרוּ & legendū פָּדְרוּ foderunt. Et in hunc sensum dicēti Thome, Nisi videro in manib⁹ eius vestigiū sine figurā clauorū, &c. Christus respondet, Insuper digitū tuū huc, & vide manus meas, & admoue manū tuā, & immitte in latius meū. ioh. 20. f. 25. & 27. Scribitur inquam פָּדְרוּ sicut leo. sub. iuxerunt, vel morderunt me. Lectio פָּדְרוּ verior.

18 Numerabo נִסְפֵּי Numerare licet. Numerarem. aut, Numerare possem. Sic alias sepe verbitur futurum. Aspiciunt, אֲשִׁיבוּ Ent. Heb. pro pres. & fut. 19 Diuiserūt פָּדְרוּ Futura Heb. pro pres. aut prat.

20 Ne elōges te, פָּרַחְתָּ ne procul ab sis. sub. a me. 21 A gladio פָּדְרוּ Per gladium morsē violentā intelligit: & per animam, vitā q. d. libera me à violenta morte.

E manu canis vnicā meam. פָּדְרוּ פָּדְרוּ Sing. pro plur. canis pro canū, hoc est aduersariorum. Manus pro vi & potentia. Vnicam suam vocat animā, quid (vt scribunt Hebraei) sola caelestis sit habitans in domo lutea. Potius vnicā vocat solitariā, & quā subsidio omnibus destituitur. quod etiam ex Psal. 25. c. 16. clare patet, vbi paterē & vnicū se vocans David, haud dubiē omnib⁹ amicis se vbatū, & à toto mundo desertū conqueritur. Est autē periphrasis animae. Libera vitā meam à cade, & à rabie canū vnicā meam, vitā meā omni humano auxilio destitutā. Vides hīc tantologīā Hebraicā familiārē. e. iij.

Matth. 27. d. 33

marc. 11. b. 24

luc. 23. d. 33

iohan. 19. d. 23

iohan. 19. e. 24

Continuat precationē suā vt liberetur, atque ita Patrem suum laudet in Ecclesia, atque excites oēs Christianos ad sperandū in Deo in suis calamitatibus.

exaudias me.

militatem meam.

Heb. 2. c. 12

[Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio cōgregationis laudabo te.

21 Narrabo nomen tuū fratribus meis: in medio ecclesie laudabo te.

Dicam, Timentes Iehouā, laudate eū: vniuersum semē Iacob glorificate eum, & timete ab eo omne semen Iſraelis:

24 Qui timetis Dominum, laudate eum: vniuersum semen Iacob glorificate eum.

Quia non spreuit, nec abominatus est humilitatem pauperis, neque abscondit faciē suam ab eo: & dum clamaret ad eū, audiuit.

Timet eum omne semen Iſrael: quoniam nō spreuit, neque despectit deprecationem pauperis.

Nec auertit faciē suam a me: & quum clamare ad eum, exaudiuit me.

Vota Iesu Christi erant ad laudandū Patrem suum post liberationem. Satietas afflictis.

A te laus mea in congregatione multa: vota mea reddam coram timentibus eum.

26 Apud te laus mea in ecclesia magna: vota mea reddam in cōspectu timentium eum.

Edēt pauperes, & saturabuntur: laudabunt Iehouā quærentes eum: viuet cor vestrum in seculum.

27 Edent pauperes, & saturabuntur, & laudabūt Dominum qui requirunt eum: viuent corda eorum in seculum seculi.

23 Exaudias me. *יְיָ יִשְׁמַע* Hebraismus, pro, exaudiendo eripe me, Propterea nonnulli sensum reddentes, verterunt, eripe me. Præter. Heb. pro futuro, & futurum pro imperativo.

24 Glorificate eum. *יְהַלְלוּ* magnificate eū. tē pauperis, *יְהַלְלוּ* afflictionē afflicti.

26 Humilita

יְהַלְלוּ De te laus mea. sub. proueniet. vel. profinet. Hebraismus, causa & fundamentum laudis meae tu es.

Vota mea reddā *וְהָיָה*

Dicit se publicē editurum gratitudinis suæ signa, quibus alios ediscet: idque non absque solenni pietatis exercitio quod Lex mandabat. nam in arduis negotiis, & ubi imminabat aliquod discrimen, vouere solabant sacrificium pacificū quod voto suo potiti soluebāt. Leuit. 22. 1. Hæc sunt vota qua se nuncupasse inter extremas angustias significat, & ad quarum solutionem magno & alacri, fiducia q̄, pl̄no animi se accingit. Timentibus eum. *יְהַלְלוּ* Pronomen tertie personæ loco secundæ, timentibus te.

27 Pauperes, *עֲנִיִּים* humiles. afflicti. mansueti. Errogaturum se promittit pauperibus & famelicis vnde ipsi pascat. alia etiam de causa dicit epuli fere participes, vt scilicet oblata consolationis materia, reuigescat eorum animis hilaritas. Respicit ad morem tunc receptum. solebant enim epulari in sacrificiis.

Cor vestrum *וְהָיָה*

Pronomen secundæ personæ loco tertie, cor eorum.

Reminiscantur & conuer-
tentur ad Dominum vni-
uersi fines terræ.

Et adorabunt in conspe-
ctu eius vniuersæ familie
Gentium:

Quoniam Domini est re-
gnum: & ipse dominabitur
Gentium.

Manducauerunt & ado-
rauerunt omnes pingues ter-
ræ: in conspectu eius cadent
omnes qui descendunt in
terram.

Et anima mea illi viuet:
& semen meum seruiet ipsi.

Annuntiabitur Domino
generatio ventura: & an-
nuntiabunt celi iustitiam
eius populo qui nascetur,

28 Reminiscantur & adorabunt.

30 Comedent, & adorabunt omnes pingues terræ: ante ipsū inclinabunt se omnes descen-
dentes in puluerem, & qui animam suam non viuificauit.

31 Semen eorum seruiet ei, narra-
bitur Domino in generationē.

32 Venient, & annuntiabunt ius-
titiam eius populo genito,

28 Reminiscantur & adorabunt.

30 Comedent, & adorabunt omnes pingues terræ: ante ipsū inclinabunt se omnes descen-
dentes in puluerem, & qui animam suam non viuificauit.

31 Semen eorum seruiet ei, narra-
bitur Domino in generationē.

32 Venient, & annuntiabunt ius-
titiam eius populo genito,

28 Reminiscantur & adorabunt.

30 Comedent, & adorabunt omnes pingues terræ: ante ipsū inclinabunt se omnes descen-
dentes in puluerem, & qui animam suam non viuificauit.

31 Semen eorum seruiet ei, narra-
bitur Domino in generationē.

32 Venient, & annuntiabunt ius-
titiam eius populo genito,

Reminiscantur & conuertē-
tur ad Iehouā omnes fines terræ:
& inclinabunt se coram te vni-
uersæ familie Gentium:

Quoniam Iehoux est regnū,
& dominatur Gentibus.

Comedent, & adorabunt o-
mnes pingues terræ: ante ipsū
inclinabunt se omnes descen-
dentes in puluerem, & qui animam
suam non viuificauit.

Semen eorum seruiet ei, narra-
bitur Domino in generationē.

Venient, & annuntiabunt ius-
titiam eius populo genito,

Et inclinabūt

Comedent, & adorabunt omnes pingues terræ: ante ipsū inclinabunt se omnes descen-
dentes in puluerem, & qui animam suam non viuificauit.

Descend. in pul-

Ad verbum, descensores pulueris. i. qui descendunt in sepul-
chrum. Vide sup. i. versu 16. Vel, qui in puluerem rediguntur.

Et

Mutatio numeri, pro, non viuificauit.

Quidam interpretantur de Christo, Quum tamen animam suā
non viuificauit. ac si dicat, Licet Christus morte turpissima moriturus
sit, non propterea deterrebūt Gentes à fide in ipsum. Rectius autem in-
terpretatur qui dicūt his verbus Prophetā significare, eiusdem gratiæ sibi
fore socius qui iam vidētur in cinerē redacti, & in quibus nulla speratur
à morte in vitā restitutio.

31 Narrabitur, &c. i. annu-

merabitur censebitur Domino in nationē. Vel ut alij, Semen quod
seruiet ei, annumerabitur Domino in perpetuum, &c. i. posteri qui
coluerint eum, dicentur semen Dei in perpetuum.

32 Populo genito id est qui nascetur ab eis. Alij, populus
natus, siue, genitus, nēpe à Deo, ut ait Iohan. 1. b. 1. q. d. populus ex Deo
natus Euangelio predicato, annuntiabit iustitiam Dei, qua illos iustifica-
bit, vel qua iustum se ostendet, prestando quod promiserat. nam sequi-
tur, quia fecit, siue, quod fecerit, hoc est promissam per Christum salutē
(de qua toto hoc Psalmo) presterit. Alij vertūt, populo illius geniti, si
scilicet illi qui nascitur, aut, natus est, siue, genitus. nā dicitur regit genitum.

Prædicit ampli-
ficationem regni Ie-
su Christi vsque
ad Gentes.

Diuites etiam ac
potentes orbis, mor-
tuis, cognoscent
Iesum Christum,
& omnes qui mi-
serē in suis consi-
deratis affliguntur.

'quia fecit.

XXIII. quem fecit Dominus.

XXII.

¶ Canticum Davidis.

I Ehoua' pascit me: nō deficiā.

'In tuguriis germinis accu-
bare facit me, ad aquas requie-
tum deducit me.

Animam meā conuertit, du-
cit me per semitas iustitiæ, pro-
pter nomen suum.

Etiaſi ambulauero per vallē
'vibræ mortis, non timebo ma-
lum, quoniam tu mecum es: vir-
ga tua & baculus tuus ipsa cō-
solantur me.

Quia fecit. *קִי עָשָׂה* quod fecerit. quod exhibuerit, sub illam
iusticiam promissam per Christum.

IN PSALMUM XXIII.

1 Pascit me: *וַיִּנְיֹא* pastor meus. pascens me. Deficiā. *וְלֹא*
egebo. q. d. nullius rei indigere potero, quum pastor meus sis.

2 In tuguriis g. *בְּתִּיבֵי עֵבֶר* In caulis herbæ. In pascuis herbidis.
Curam probi pastoris ostendit hic versus. Perstat autem in metaphora: q.
pastores sileant in locis herbidis & pascuis figere tentoria ad vitandum
æstus meridianum. Ad aquas requietum *וְיִנְיֹא* *וְיִנְיֹא* *וְיִנְיֹא* ad aquas
quietum. vel, lenitatum. id est placidas & leniter fluentes, quæ carent
omni periculo.

3 Conuertit, *וְיִנְיֹא* reducit. sine, redire facit.

sub. in viam bonā. Alij, quiescere facit. tranquillam reddit. restituit.

Iustitiæ *וְיִנְיֹא* Quidam hic rectas & complanatas semitas exponunt,
sine aquas, non montosus, in quibus non defatigetur ovis.

4 Ambulauero *וְיִנְיֹא* mibi sit ambulandum. aut versandum. i.
etiāsi versarer in tenebris exitalibus & summo periculo. Ut non promit-
tit cōtinuas delicias, ita etiam ad varios euentus fortiter subeundos Dei
auxilio se munuit.

Vibræ mortis, *וְיִנְיֹא* Dictio composita ex *וְיִנְיֹא*
vibra & *וְיִנְיֹא* mors. Alludit David ad obscuros recessus, & asæzarum
cauernas: quod si quis accesserit, primo statim ingressu occurret mortis ter-
ror. Nō vulgaribus itaque & quotidianis malis opponit Dei præsidium,
sed quæ mortis caligine mētes perturbent. Et baculus tuus *וְיִנְיֹא*
& pedum tuum. Virga & pedum per intellectiōnem significant curam
& studium pastoris. Coniungit autem virgam & pedum, quod alij pasto-
res virga vtuntur, alij pedo. ac si dicat, Studium tuum erga me (quod est
simile studio vigilantissimi & diligentissimi pastoris) solatio mibi est, ac
facit ut in medijs periculis non desperem.

David vt exper-
tus, sub similitudi-
ne pastoris conui-
uæ et quā ma-
gna, & certa sit
præuidencia Dei
erga suos. *psa. 40.*
1. 11. ierem. 21. 4. 5
ezech. 34. f. 23
iohan. 10. 5. 31
1. pet. 2. 25

¶ Psalmus David.
D Ominis regit me, &
nihil mibi deerit: in
loco pascuæ ibi me col-
locauit.

Super aquam refectionis
educavit me: animā meam
conuertit.

Deducit me super semi-
tas iustitiæ propter nomen
suum.

Nam etsi ambulauero in
medio vibræ mortis, non
timebam mala, quoniam tu
mecum es.

Virga tua & baculus
tuus, ipsa me cōsolata sūt.

Parasti in conspectu meo
mensam aduersus eos qui
tribulant me.

Impinguasti in oleo ca-
put meum: & calix meus in-
ebrians quam praeclarus est.

Et misericordia tua sub-
sequetur me omnibus die-
bus vitae meae:

Et ut inhabitem in domo
Domini, in longitudinem
dierum. XXIII.

Psalmus David prima
Sabbathi.

Domini est terra, &
plenitudo eius: orbis
terrarum, & uniuersi
qui habitant in eo:

Quia ipse super maria su-

perparas וַיַּרְבֵּן instrues. *Eut. Heb. pro prae. Per mensam instructā
epulis, per unguentum, & plenum calicem, omnium rerum copiam signifi-
cat, sine ille necessariae fuerint, sine voluptariae.* Coram hominibus

meis: וַיִּרְוּ i. videntibus inimicis meis, & vincantibus. Hic probat
quod prius dixerat, Nullius rei egebo.

Impinguasti, &c. וַיִּרְוּ perungis vnguento caput meum. Vel, Vnguento caput meum de-
libutum reddis. *Præ. Heb. pro prae. Pertinet hoc ad morem tunc visita-
tum, ubi laetioribus conuiuiis adhibebantur vnguenta: ut mem suus ho-
spites vel conuiuias splendide excipere videretur, nisi vnguentis delibutos.*

6 Veruntamen bonū, &c. וַיִּרְוּ Certe bonitas vel, felici-
tas, & misericordia affectabuntur me omnibus diebus vitae meae.
ut requiescam sine, & tandem requiescam in domo Domini in lō
gosi vel, multos dies, i. diebus nunquam finiendis. Vitam aeternam in-
telligit quam assequetur in calu.

IN PSALMVM XXIII.

1 Et plenitudo eius: וַיִּרְוּ Hebraismus, pro quicquid in ea conti-
netur, sine quicquid ipsa continet. q. d. Quam terra & omnia quae in ea
sunt, Dei sint: quanta est haec sua maiestatis dignatio, ut populum Israe-
liticum sibi peculiari ratione delegerit?

2 Super maria וַיִּרְוּ iuxta maria. ad maria. Terra elementum
in ordine sphaerico infimum locum occupat, & infra aquas subsidit. at-
tamen continens, sine terra habitabilis est superior aquis, quae diuini-
tus instar fundamenti substrata sunt ipsi terrae. nam dixit Deus, Con-
gredientur aquae in locum unum, & appareat arida. Genes. 1. b. 9. Sic pau-
lo post, iuxta flumina, Exod. 20. a. 4. Neque terram quae in aquis subter
terram.

Præparas in conspectu meo
mensam, coram hostibus meis:
impinguasti in oleo caput me-
um, calix meus exhuberans.

6 Veruntamen bonum & mise-
ricordia prosequuntur me om-
nibus diebus vitae meae, & habi-
tabo in domo Iehoua in longi-
tudinem dierum. XXIII.

Davidis canticum.

Iehoua est terra & plenitudo
eius: orbis, & habitates in eo.
Quia ipse super maria funda-
uit eam, & super flumina

Misericordia &
vita aeterna.

Quamuis uniuersa
terra, omnesq; po-
puli sint Domini:
tamē singulariter
sibi elegit moriem
Israel: qui mons
representat quasi
vmbra quadam
montem caelestem,
quē ascendēt qua-
les hic describun-
tur.

firmavit eam.

Quis ascendet in montem Iehoua? & quis stabit in loco sanctitatis eius?

Mundus manibus, & mundus corde, qui non accepit in vanum animam suam, nec iurat dolo:

Accipiet benedictionem à Iehoua, & iustitiam à Deo salutis suae.

Hæc est generatio querentium eum, querentium faciem tuam, Iayacob. Psal. 76.

davit eum, & super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens manibus & mundo corde: qui non accepit in vano animam suam, nec iuravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino, & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, querentium faciem Dei Iacob.

Firmavit eam. יָצָקוּ disposuit eam, vel, stabilivit.

3 In montem Iehoua? מֶהַר יְהוּדָה .i. in montem Maria: in quo edificabitur templum Domini? Montem caelestem significat. In loco sanctitatis eius? מְקוֹם קֹדֶשׁ .i. quis domicilium habebit in loco vire augusto & sancto?

4 Manibus, מַנִּי Manus pro operibus. i. qui sancta facit opera & munda. Non accepit, &c. וְלֹא חָבַל .i. non iuravit falso: sed fidem in omni negotio atque integritatem servavit. Alij vertunt, qui animum suum ad vanitatem non extulit. i. qui vanis rebus non inhiat, aut intentus est. Hebraice legitur, Non assumit frustra animam eius, aut meam. Varia enim est hæc lectio. nam quædam exemplaria habent וְלֹא, alia וְלֹא, sed punctatum cum hirc, ut appareat, propositum esse. Hinc inter Hebræos doctores, in hac huius versus particula, Deum loqui intelligunt: & Assumere animam Dei idem esse aiunt atque iurare per animam Dei: ut sit idem Assumere animam Domini in vanum, sine frustra, & temere: atque Assumere nomen Domini in vanum, Exod. 10. b. 7. id est, nihil falsi, per nomen Domini assumit. Eiusmodi loquutio legitur & Ierem. 11. b. 4. & Amos 6. b. 8, Et iuravit Iehoua per animam suam.

5 Benedictionem בְּרָכָה .i. omnimodam felicitatem. q. d. pius mente & operibus non modo ascendet in montem Dei, sed & dotes multas & beneficia ab illo accipiet. Salutis suae. וְשָׁלוֹם Sic Hebraice, pro, salvatore suo.

6 Faciem tuam, פָּנֶיךָ Mutatio persone, pro, faciem eius. Iayacob. יַעֲקֹב Aut subaudiendum I Nacsi dicat, Talis est generatio eorum qui in Iacob querunt faciem Dei. aut verbum substantivum, hoc modo, Iacob sunt, & veri Israelitæ qui querunt faciem Dei. Iohan. 1. g. 47, Hic est verus Israelita in quo dolus non est. Ad finem huius versus adiicitur Psal. in Hebræo: ut ostendatur quantum per hæc sententia sit consideranda, quinam sint veri Israelitæ: ut q. sollicitè perpendamus solos fidei & religionis Iacob imitatores, montem Domini conscensores.

Attollite portas princi-
pes vestras, & eleuamini
portæ æternales: & introi-
bit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? 8
Dominus fortis & potens,
Dominus potens in prælio.

Attollite portas princi-
pes vestras, & eleuamini
portæ æternales: & introi-
bit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? 10
Dominus virtutum ipse est
Rex gloriæ.

XXIIII.

In finē Psalmus David.

AD te Domine leuaui
animā meam: Deus
meus in te confido, nō
erubescam.

Neque irrideant me ini-

7 Eleuate iho Attollite. q. d. Reddite vos vobis ipsis maiores, vt in-
gredi possit arca fœderis: date aditum Deo ingressuro in ecclesiam ipsam.
Apostrophe est ad templū cum prosopœia, Porta tollite limina vestra su-
periora. ea enim limina superiora sunt velut capita portarum, quod sum-
mam earum partē occupent. Abrupit David sermonem, optatque templi
Ierosolymitani extructionem, vt arcam (quam lehouæ nomine significat)
inferat. 2. Samu. 7. a. 1.

Perpetuæ: dñi æternæ. sempiternæ,
sic dictæ quid illic arca esset perpetuū habitatura, hoc est vsq; ad destru-
ctionem templi. aut quod diuturna illarum stabilitas in verbo Dei fua-
data erat: quod eius ædificio insculpta erat promissio Dei, nempe, Hæc
requies mea in seculum seculi. Psal. 132. d. 14.

8 Et potens וַיִּכָּחַץ & robustus. validus. heros.

IN PSALMVM XXV.

1 Davidis. דָּוִד Sub. Psalmus. Hic primus Psalmus est eorum quorū
versus à literis iuxta ordinem alphabeti Hebræici incipiunt. Desunt ta-
men ו & י atque ק, & incipiunt duo versus ab ה, totidemq; in ג. quan-
quā à ג incipiat statim altera dictio versus secūdi, vt tertia quinti à י.
A 9 initium habet versus vltimus. Causam huius instituti certā ne He-
bræi quidem reddere possunt. Apparet vulgatam rationē carminis fuisse.
se. etsi per pauci psalmi, nempe quatuor præter hunc, vt 34. 111. 112, & 119,
hoc carminis genere consentiunt, idemq; non pari ratione. Leuo הִלֵּחַ
attollo. Ent. Heb. pro præf.

2 In te spero וַיִּתְּקֵנִי בְךָ in te cō-
fido. in te fiduciam habeo. vel, te nitor. Præf. Heb. pro præf. Ne
pudore afficiar, וְלֹא יִכְלֶה לִּי הָאֵשׁ q. d. quum à te totus pendeam, fac vt pudore
non suffundar, patiendorepulsam.

9 Eleuate ô portæ, capita vestra,
& eleuate vos portæ perpetuæ:
& introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? Ie-
houah fortis & potēs, lehouah po-
tens in prælio.

Eleuate ô portæ, capita vestra,
& eleuate vos portæ perpetuæ:
& introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? Ie-
houah exercituum ipse est Rex
gloriæ. D Sélah. XXV.

¶ Davidis.

AD te Iehoua animā meā
leuo.

2 Deus meus ד' in te spero, ne
pudore afficiar, ne exultent ini-

Exoptat templum
ædificari in quo
constitueretur ar-
ca quam vocat
Rex gloriæ, quid
super eam populo
suo appareret
Deus.

Confidens Deo af-
flictus ab inimi-
cis, peccata agno-
scens sua præci-
piē inuenturus, o-
rat vt à Deo do-
ceatur, eiq; mi-
sericordia sibi igno-
scatur.

mici mei de me.

1 Etiam omnes qui expectant te, non afficientur pudore: pudore afficiantur prauaricantes sine causa.

2 Vias tuas Iehoua scire fac me, semitas tuas doce me.

3 Ambulare fac me per veritatem tuam, & doce me: quia tu es Deus salutis meae, te expecto omni die.

4 Reminiscere miserationum tuarum Iehoua, & misericordiarum tuarum, quia a seculo sunt.

5 Peccatorum adolescentiae meae, & prauaricationum mearum ne memineris, sed secundum misericordiam tuam memento mei tu, propter bonitatem tuam Iehoua.

De me. 1 propter me, quod scilicet non exaudiat. q. d. si dede-
ris inimicis meis ut me vincant, de me exultabunt: quod ne facias obse-
cro.

2 Etiam omnes, &c. 3 Etiam ne pudeant qui expectant in te. Hic versus precedenti ita iungitur, ut si dicat, Precor non tantum pro me, sed etiam pro omnibus qui te nituntur, qui omnia a te expectant, ne frustrentur spe sua. Præuaricatores hic Hebraei intelligunt eos qui cognoscunt Davidis repugnabant, nulla recta de causa.

4 Vias tuas Quibus scilicet itur ad te. i. Rationem viuendi quam tu praescribis. Sei-
re fac me, ostende mihi. demonstra mihi. notas mihi fac.

5 Ambulare fac me, Duc (vel Deduc) me in veritate tua. Alij, Deduc me per fidelitatem tuam. aut, per fidem tuam. d. ut credam te esse promissorum seruantem. meq. illam fidem doce: hoc est, fac ut omnibus sim fidelis quemadmodum tu es.

Salutis meae, seruator (vel saluator) meus. i. cuius opem in omnibus rebus sentio. Te expecto Præter. Heb. pro praesent. i. opem tuam expecto omni tempore.

6 A seculo sunt. Id est, quibus nunquam uti desisti. vel, quia semper fuisti misericors.

7 Adolescentiae meae, iuuentutis meae. Secundum misericordiam, &c. sed pro tua ad ignoscendum facilitate meior esto mei, &c. Peccata adolescentiae vocat quæ adolescens admisit: quid illa ætas prauis cupiditatibus sit admodum obnoxia. Scelera autem, quæ iam grandior & in ætate virili constitutus commiserat.

mici mei: etenim vnuerſi qui ſuſtinent te, non confundentur.

Confundatur omnes iniqua agentes ſuperuacue.

Vias tuas Domine demonſtra mihi, & ſemitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, & doce me: quia tu es Deus ſaluator meus, & te ſuſtinui tota die.

Reminiſcere miſerationum tuarum Domine, & miſericordiarum tuarum quæ à ſeculo ſunt.

Deſicta iuuentutis meæ, & ignorantias meas ne me mineriſ.

Secundum miſericordiam tuam memento mei tu, propter bonitatem tuam Domine.

Dulcis & rectus Domini-
nus: propter hoc Legē dabit
delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in iu-
dicio, docebit mites vias
suas.

Vniuersa via Domini,
misericordia & veritas, re-
quirentibus testamentum
eius & testimonia eius.

Propter nomen tuum Do-
mine, propitiaberis peccato
meo: multum est enim.

Quis est homo qui timet
Dominum? legem statuet
ei in via quam elegit.

Anima eius in bonis de-
morabitur, & semē eius ha-

8 Viam. כרך sub. illam quam approbat. Alij. in via. q. d. Bonus &
integer est Dominus: quia autem talis est, non designatur docere vel ipsos
peccatores quo pacto illos vincere oporteat.

9 Ambulare fa. h. ירך עניס Diriget mansuetos. In iudi-
cio, כרכס per iudiciū. Id est, efficiet vt rectē & ex ordine vitā in-
stituant. Metaphora ab iis qui alius monstrant viam. Humiles

עניס Antecedens pro relativo, more Hebraico, pro, docebit illos viā suā.
i. rationibus vitæ quas probat, assuefaciet mansuetos.

10 Omnes semitæ, &c. כל חרור ונו i. Quacunque facit Domi-
nus, misericordiæ & veritatis plenissima sunt erga eos qui, &c. Deus est
benignus, sine misericors & fidelis erga eos qui observant fœdus eius. Veri-
tatem vocat fidelitatem, quum Deus præstat quod promissit. Fœdus signi-
ficat leges Dei: quod ea ratione percutiat fœdus nobiscum Deus, vt leges ei-
us observemus. Vel dicendum est, fœdus significare conditiones fœderis.
Fœdus inter nos & Deum est, quod Deus noster sit, & nos populus eius si-
mus. Testimonia autem, leges: quæ ita dicuntur, quod nobis voluntatem
Dei testentur.

11 Iehoua, ימי Sub. pepericisti mihi. nā nō potest
hac pars versus iungi sequenti a coniunctione incipienti, nisi rodunder v.
Parce iniqu. מ. ואלו לוטו & remisisti peccatū meū, Coniunctio
ET vacabit, nisi per reticentiam subaudias pepericisti in principio versus,
vt legas, Propter nomen tuum Iehoua remisisti. Potest verti p. æteritum per
imperatiuum. Quidam vertunt, & remisisti peccatū meū, quia graue
est, vel, quauis graue esset. Redit ad memoriā grauissimi peccati quod
admisit quando rapuit uxorem Vriæ.

12 Quis est vir, &c. מי יד כח ונו q. d. O quanta est felicitas viri
timentis Dominum! certē Dominus, &c. Viā quā el. כרך וברך
viam quam elegit, rel. elegerit. i. quam ipse Iehoua prouenerit.

13 Conuorabitur, תלך permanebit. conuiescet. i. summa le-

Bonus & rectus Iehouah: i-
deo docebit peccatores viam.

'Ambulare faciet humiles
'in iudicio, & docebit humiles
viam suam.

Omnes semitæ Iehouæ, mi-
sericordia & veritas, custodiēti-
bus pactū ei' & testimonia ei'.

Propter nomen tuum Ie-
houa, parce iniquitati meæ:
quoniam multa est.

Quis est vir timēs Iehouā
docebit eum viam quā eligat.

Anima eius in bono con-
morabitur, & semē eius haredi-

Laudat Domini
bonitatem, qui ho-
miles doceat.

Quæ sunt viæ Do-
mini.

Iterum venians
petit.

Felicitates eorum
qui timeant Deum.

titia perfinetur. Hebrai hunc locum intelligunt de quiete futuri seculi: potest tamen tam ad presentē quam ad futuram rerū felicitatē referri. tate accipiet terram. reditabit terram.

Adhuc sicut initio, erat à suis afflictionibus liberari, pectens veniā peccatorum suorum propter quæ in- inmodi sunt afflictiones. demonstrat tamen iustitiam suam in eo in quo aduersarij eum persequabantur.

14 Secretura Iehoua timentibus eum & pactum eius ut scire faciat eos.

15 Oculi mei semper ad Iehouam: quoniam spero quod ipse e- ducet è reti pedes meos.

16 Respice super me, & misere- rere mei, quia vnicus & pauper sum.

17 Angustia cordis mei dilata- ta sūt: ab angustis meis educ me.

18 Vide afflictionem meam, & laborem meum, & parce om- nibus peccatis meis.

19 Vide inimicos meos, quoniam multiplicati sunt, & odio iniquo oderunt me.

20 Custodi animam meam, & erue me: ne confundar, quoniam speraui in te.

Firmamentum est Domi- nus timentibus eum: & te- stamentum ipsius ut ma- nifestetur illis.

Oculi mei semper ad Do- minum: quoniam ipse eu- ellet de laqueo pedes meos.

16 Respice in me, & mise- rere mei: quia vnicus & pauper sum ego.

17 Tribulationes cordis mei multiplicatae sunt: de ne- cessitatibus meis erue me.

18 Vide humilitatem meam, & laborem meum: & di- mitte vniuersa delicta mea.

19 Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt, & odio iniquo oderunt me.

20 Custodi animam meam, & erue me: non erubescam, quoniam speraui in te.

14 Secretum חסד Consilium. sub.reuelatur, siue reuelari solet. Et pactum, ברית. ובריתו Ordo inuersus, pro, ut notū faciat eis pactum, siue, fœdus suū. Bis idem repetit in eodem versu: neq, enim aliud est fœdus, siue pactum Dei quàm secretum vel consilium Dei. sed no- mine Secreti, doctrina excellentiam commendat quæ nobis proposita est in Lege Dei. 16 Vnicus יחיד Ita vocat ab omnibus desertum, & omni ope destitutum. Et pauper עני & afflictus.

17 Dilatatae sunt: נרחבו dilatauerunt sese. vel locum suum, siue cor meum. i. repleuerunt cor meum, & ita distenderunt illud. q. d. cor meum vix fuit capax mearum tribulationum. Hac loquutione significat tantam esse curarum congeriem, vt omnes cordis sui partes occupet: quem- admodum si violēt. & aquæ longè lateq, grassando, regnum aliquam ob- uerent.

18 Et laborem meum, עמלי & molestiam mei. 19 Vide חשד Considera. Iniquo חסד violento. tyrānico, vel iniusto & implacabili. 20 Ne confundar, עניתי q. d. vide ne patiar repulsam, quoniam in te presidium meum posui.

Innocentes & recti ad-
haerunt mihi: quia susti-
nuisti te.

Libera Deus Israel ex om-
nibus tribulationibus suis.

XXV.

In fine, Psalmus David.

Iudica me Domine, quo-
niam ego in innocentia
mea ingressus sum. & in
Domino sperans non infir-
mabor.

Proba me Domine, & tē-
ta me: ut renes meus & cor
meum.

Quoniam misericordia
tua ante oculos meos est, &
complacui in veritate tua:

Non sedi cum concilio

21 Perfectio & rectitudo
me gessi, & abstinui tam ab omni fraude, quam iniuria. Deum optat in-
nocentiae suae vindicem. Alij exponunt tanquam petat donari sibi purum
& integrum cordis affectum, ne scilicet ad vindictam, vel alia turba vi-
ta sua illicita remedia prosiliat.

Te expecto. *q. d. a te om-
nia expecto, & totus a te pendeo.*

IN PSALMUM XXVI.

Iudica me *q. d. ius dicito pro me. sub. aduersus eos qui tot sce-
lerum me insimulant. David enim optat sibi Deum vindicem & defenso-
rem aduersus hostium suorum calumnias.* In perfectione mea. *i. innoxē-
ter. ac si dicat, Domine nō refugio iudicium tuum, quia in sinceritate me
digna ambulauī: summa cum innocentia in hunc vsq. diem vixi.*

Non nutabo. *ut si h. vel est fut. pro praes. nō nuto. nō labor.
vacillo. i. spe mea non excido.*

2 Et tenta me, *ut si h. periculū
facito de me.* Funde *ut si h. examina. excoque. explora.* Meta-
phora à repurgatoribus auri & argenti. Notandum est semper in huius-
modi loquutionibus, hostium improbitate fuisse coactum ut se tam magni-
ficē efferret: nisi enim iniuste dānatus fuisset ab omnibus suppliciter de-
precatus fuisset tale examē. sciebat enim, rectē agendi studiū quo flagra-
bat, procul adhuc à summa perfectione abesse. Renū nomine Hebraei si-
gnificant quicquid est in hominibus maximē reconditum.

3 Et ambulauī, *ut si h. & ambulo & ambulare so-
lecolin veritate tua. Praet. Heb. pro praes. Veritatem Dei vocat quā Deus
exigit: cui opponit sequenti versu fallaciam & vanitatem.*

4 Non sedi *ut si h. Non mansi. Non habitauī.*

n' Perfectio & rectitudo cu-
stodiant me: quoniā te expecto.

22 Redime Deus Iudaem
ex omnibus angustiis eius.

Davidis.

XXVI.

Iudica me Iehoua: quoniam
ego in perfectione mea am-
bulauī, & Iehouae filius sum, nō
nutabo.

2 Proba me Iehoua, & tēta me,
funde renes meos & cor meū:

3 Quoniā misericordia tua co-
ram oculis meis est, & ambula-
ui in veritate tua:

4 Non sedi cum viris

David nullius in-
iuriæ sancti factæ
sibi conscius, pro-
pter quam eum il-
le deberet perse-
qui, petit à Deo ut
in hac causa iu-
dex sit.

Declarat integri-
tatem vitæ suæ:

'mendacibus, & cum occultantibus se non introiui:

vanitatis, & cum iniqua gerentibus non introibo.

Odi coetum malignantium, & cum impiis non sedeo:

Odi ecclesiam malignantium: & cum impiis non sedeo.

'Lavi in innocentia manus meas, & circumdedit altare tuum Iehoua:

Lauabo inter innocentes manus meas: & circumdabo altare tuum Domine:

'Vt audire facerem vocem confessionis, & enarrarem omnia mirabilia tua.

Vt audiam vocem laudis, & enarrem vniuersa mirabilia tua.

Iehoua dilexi habitaculum domus tuae, & locum tabernaculi gloriæ tuæ.

Domine, dilexi decorem domus tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ.

'Ne congreges cum peccatoribus animam meam, & cum viris sanguinolentis vitam meam:

Ne perdas cum impiis Deus animam meam, & cum viris sanguinum vitam meam:

Mendacibus, hoc Ad verbum, mendacii. i. vanis. fallacibus. Occultantibus se occultis. absconditis. latetibus. dissimulato-ribus. quarentibus latebras. q. d. cum fucatis non habui commercium.

Coetum malig. קהל מרעים ecclesiam noxiorum. sceleratorum.

Lavi in innoc. לרחץ בנקיון Est Heb. proprat. aut præs. Lauo, siue, lauare soleo in munditia. De oblatione victimarum loquitur, quas obtulit mundis manibus, non aqua mundis, sed innocentia: alludens ad ablutiones quæ fiebant à sacerdotibus ante sacrificium. Hic se in communi Sacrorum usu à sceleratis separat qui eundem profitebatur Dei cultum, sed magna pompa primos ingerebant, ac si penes eos esset templum Domini.

Et circumdedit altare tuum. & circumdabo. vel, circundo. sub. offerendo sacrificia. q. d. Vita & operum puritati studui: & copiosis hostiis meam erga te fiduciam testatus sum.

Vt audire facerem. &c. וְיִשְׁמַע בְּקוֹלִי vt audire faciam vel, auditam faciam vocem laudis. Hebraismus, pro. palam te celebrem. Et enarrarem. וְאֶסְבֵּר & exponam, recenseam.

Gloriæ tuæ. כבודך Hebraismus, pro gloriosi. vel significat tabernaculum ubi erat arca fœderis quam vocat gloriam Dei. Huiusmodi locutiones, Habitaculum domus Dei, Locus tabernaculi gloriæ Dei sæpius in Scripturis occurrunt ad testandam Dei præsentiam: non quod Deus in tabernaculo habitaret, vel animos suorum terrenis symbolis affixos tenere vellet: sed quia necesse fuit fideles de præsentia Dei virtute comoueri fieri, ne se putarent frustra eum querere.

Ne congreges. &c. וְאַל תִּקְרַב אִתִּי Ne colligas. vel, reponas. seponas. q. d. Quum ergo hæc ita se habcant, ne perdis me cum improbis quum de ipsis sumes pœnas.

Meminit sacrificiorum quæ in simplicitate obtulit: cupitq. vehementer in cœtu fidelium esse, ex quo à Saul eiec-tus erat: neq. comprehendi, atq. implicari in pœna hominum impiorum, protestans semper de integritate sua.

In quorum manibus ini- 10
quitates sunt: dextera eo-
rum repleta est muneribus.

Ego autem in innocentia 11
mea ingressus sum: redime
me, & miserere mei.

Pes meus stetit indirecto: 12
in ecclesiis benedicā te Do-
mine.

XXVII.
Psalmus David prius-
quam liniretur.

Dominus illuminatio
mea, & salus mea,
quem timebo? Domi-
nus protector vite meae, a
quo trepidabo?

Dum appropinquant super
me nocentes, ut edant car-
nes meas:

Qui tribulāt me inimici
mei, ipsi infirmati sunt, &
ceciderunt.

Si consistant aduersum 3
me castra, non timebit cor
meum.

Si exurgat aduersum me

10 Præuicatio consilium prauum. dolus. i. opus a scelestis
cogitatione profectum.

11 In perfectione mea iniquitas in sin-
ceritate mea. vel, innocentia. aut, integritate. q. d. inter tot tentatio-
nes, & duras angustias quibus constrictus teneor, constanter in via pergo.

12 In rectitudine: in recto. hoc est in loco recto & plano. i.
tuto. Quidam existimant, Dauidem his verbis asserere quam inter homi-
nes equitatem coluerat. Aliis magis placet celebrari Dei gratiā, & me-
taphoricè dicere se fuisse seruatum incolumem.

IN PSALMVM XXVII.

1 Lux mea iniquitas. i. a quo tota felicitas mea pendet. Cecinit hunc
Psalmum David liberatus graui aliquo periculo, in quo fiducia in Deū
retinuerat. Per lucem, successum rerum omnium intelligūt doctissimi in-
ter Hebræos: ut per tenebras, afflictionem. q. d. Deus est qui efficit ut om-
nia mihi prosperè succedant. vel, Deus est qui velut prælucet mihi in te-
nebris, hoc est in periculis.

2 Quum appropinquarent iniquitates
i. Quum a ciem instruerent ut pugnarent, bellum pararet, dum impres-
sionem facerent in me noxiū ut me interficerent: dum inquam intruerent
in me qui mihi erant infesti: ipsi omnes viribus destituti sunt, & corā me
perierunt.

In quorum manibus est præ-
uicatio, & dextera eorum ple-
na est muneribus.

At ego in perfectione mea
ambulo: propterea redime me,
& miserere mei.

Pes meus stetit in rectitudi-
ne: in cœtibus benedicam Ie-
houā.

XXVII.
Davidis.

Iehouā lux mea & salus mea,
a quo timebo? Iehoua fortitu-
do vite meae, a quo pauebo?

2 Quum appropinquaret ad-
uersum me maligni, ut ederent
carnem meam, hostes mei & i-
nimici mei, ipsi impegerunt, &
ceciderunt.

Si castrametati fuerint aduer-
sum me castra, non timebit cor
meū: si consurgat aduersum me

David Domino ce-
cinis hūc Psalmū
maximè quodam
periculo liberatus:
ostendens singula-
rem animi magni-
tudinem, ac firmi-
tudinem in Domi-
no in summis pe-
riculis.

prælium, huic ego fido.

Ex omnibus rebus
vnam petis, ut re-
uerſi poſſit in tem-
plum cum cæteris
fidelibus, & qua-
ra.

Vnum petii à lehoua, hoc re-
quirā, Vt inhabitem in domo
lehouæ omnibus diebus vitæ
meæ, vt videam pulchritudi-
nem lehouæ, & inquiram in
templo eius:

Quia abscondet me in taber-
naculo suo in die mala, abscondet
me in abscondito loco taberna-
culi sui, in petra exaltabit me.

Confirmat se inni-
sens Domino.

Et nunc exaltabitur caput 6
meum super inimicos meos in
circuitibus meis, & sacrificabo
in tabernaculo eius sacrificia

3 Huic ego fido. *נאמתי ביהוה* hac re nitar. quod scilicet sis, lux
mea, salus mea. in hac re fiduciam habeo.

4 Vt videam pulch. *אני רואה* vt contempler amœnitatem.
aut, voluptatem. i. quantum sit voluptatis apud ipsum. Vel elegantiam
eorum quæ à Domino facta sunt. Chaldaeus paraph. vertit, vt contem-
pler dulcedinem Domini. Verti etiam potuit, voluptatem. Ac si di-
cat, Vnum quidem petiui à Domino, quod ab eo petere non desinam, nem-
pe vt coram videre possim quantum sit voluptatis & amœnitatis apud
ipsum. Et inquiram *אני חוקה* & vt inuestigem. & vt scruter. sub

promissiones eius, & similia. i. Vt inuestigem promissiones eius impletas
vna cum sacerdotibus eius. hoc ad futurum referri debet. Domus & tẽ-
plum pro eadem re. Alij, & lustrem templum eius.

5 Abscondet *אסתר* absconderet. In die mala, *ביום רעה* in
die aduersitatis. In petram exaltabit me. *אני יסודי* in ru-
pem extolleret me. i. in locum editum, tutum, & hostibus meis in ac-
cessum statueret me.

6 Et nunc exaltabitur caput meum. vel, exaltabit. i. digni-
tate superior ero hostibus meis qui obvallant me undique. Extollere ca-
put alicuius, more Hebræo dictum, pro dignitati pristina restituere, vt
Genes. 40. b. 11. aut superiorem reddere. Loquutio trita in Scripturis, qui
murare oppressi sunt, curuos incedere ac demisso vultu: contra autem, red-
dita læticia caput attollere. sic Psal. 3. a. 4, loquutus est David, Tu Do-
mine exaltas caput meum. Sed quia hic obsidio ab altera parte ponitur,
exprimere voluit se in illo Dei receptu sublimẽ fore, vt securè tela hostiũ
despiciat, quibus aliqui fuisset confusus. In circuitibus meis,
סביבתי qui circum me sunt.

prælium, in hoc ego sperabo.

Vnam petii à Domino,
hanc requiram, Vt inhabi-
tem in domo Domini omni-
bus diebus vitæ meæ,
Vt videam voluptatem
Domini, & visitem tem-
plum eius:

Quoniam abscondit me
in tabernaculo suo in die
malorum: protexit me in
abscondito tabernaculi sui:

In petra exaltauit me:
& nunc exaltauit caput
meum super inimicos meos:
Circumui, & immolauit in
tabernaculo eius hostiam

vociferationis: cantabo, &
psalmum dicam Domino.

Exaudi Domine vocem
meam qua clamaui: mise-
rere mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, ex-
quisivit facies mea: faciē
tuam Domine requiram.

Ne auertas faciem tuā
à me, ne declines in ira à
seruo tuo.

Adiutor meus esto, ne de-
relinquas me, neque despi-
cias me Deus salutaris
meus:

Quoniam pater meus & 10
mater mea dereliquerunt
me: Dominus autem as-
sumpsit me.

vociferationis: cantabo, & canā
Iehoua.

Audi Iehoua vocem meam
qua clamo, & miserere mei, &
exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Quæ-
rite faciem meam: faciē tuam
Iehoua quæram.

Ne abscondas igitur faciem
tuam à me, neque declinare si-
nas in iram seruum tuum: auxi-
lium meū fuisti, ne derelinquas
me igitur, neq; deseras me, Deus
salutis meæ:

Quoniam pater meus & ma-
ter mea dereliquerunt me, &
Iehouah collegit me.

Orat summo ani-
mi ardore, quare
Dominum iuxta
ipsius mādātum,
postulans ne abij-
ciatur, omni ope
parētum suorum
desistit.

Vociferationis יִקְרָא iubilationis. i. qua cum clangore tubarū
& summa iubilatione fiunt. Scimus fideles solenni ritu, ubi aliquod me-
morabile Dei beneficium experti erant, vota gratiarum actionis fuluisse
sub Lege. Hic ergo Dauid in suo exilio, ubi prohibebatur à templi accessu,
se iterum ad altare venturum gloriatur ut Deo laudem sacrificet.

7 Qua clamo, קָרָא quum clamauero.

8 Tibi dixit cor meum, לִי קָרָא Pro te dicit mihi cor meū.
.i. tuo nomine, vice tui. q. d. dicis mihi in corde. Alij, De te dixit cor
meum. i. iugiter versau in corde meo hæc verba qua tu dixisti, Exqui-
rite. ideo confidenter accedo. Quærite קָרָא Exquirite. i. implorate

auxilium meum. Quidam existimant per faciem hic Dauidem ad Sam-
etuarium alludere, & manifestationis modum intelligere quo se Deus
aliquatenus visibilem redderet. & quia arcam fœderis presentie sua
signū esse voluit, non absurde passim vocari eius faciē. Vide Psal. 42. b. 6.

Faciē t. קָרָא Subaudiendum, & propterea hoc modo, Et propter-
ea exquirā, &c.

9 Neque declinare, &c. קָרָא Ne
declinare facias aut, prolabi sinas in iram. ob repulsam scilicet. A-
lij, Ne auerferis vel, abiicias in ira seruum tuum.

10 Quoniam pater, &c. קָרָא Quando pater meus & ma-
ter mea derelinquūt me, Iehouah colligit me. Alij, Quauis, &c.
dereliquerint me, Iehouah tamē recollegit me. Hac comparatione
amplificat Dei gratiam quam semper sibi paratam esse promittit, quā-
uis omni hominū auxilio destitatur. Alij, Certē pater, &c. at Ieh. &c.

Petit doceri & dirigī, ne inimicis suis permittatur.

Doce me Iehoua viam tuam, 11
& deduc me per semitā rectitudinis propter hostes meos.

Ne tradas me volūtati hostiū 12
meorum: quoniam surrexerunt in me testes mēdaces, & loquēs iniquitatem.

Defecissem nisi credidissem 13
me visurum bonitatem Iehouae in terra viuentium.

Expecta Iehouā, corrobora 14
te, & roborabit Deus cor tuū: & expecta Iehouam. XXVIII.

¶ Davidis.

Ad te Iehoua clamo, petra mea, ne taceas à me: ne fortē sileas à me, & assimiler descē-

11 Rectitudinis *יְדִי יְדִי* rectā. Cupit manū sibi Diuinitus porrigi, tuteq; deduci ad felicē suarū rerū statū. animā. vel. animā. i. voluntati & desiderio. Iniquitatē. ppp violētiam. iniustitiam. iniuriā. Sing. pro plur. loquentes iniusta. sub. insurrexerunt. 12 Defecissem. Istud additum est, quod reticētia sit in hoc versu. nam Hebraicē tantum legitur, *לֹא אֶפְתָּח פִּי* Nisi credidissem, &c. q. d. planē despondissem animū inter tū calamitates, nisi credidissem, &c. Visurum bonitatem *וְיִרְאוּ* i. me fruiturū bonis Iehouae, in hoc mundo. Non enim hīc terra viuētium significat celestem hereditatem, vt neque in Ezechie cantico, apud Iesaiam, cap. 38. c. 11: nam illic mox sequitur, Non aspiciam hominem ultra cum habitatoribus urbis. 14 Expecta Ieh. &c. *יְהוָה יְהוָה* Expecta ad Iehouam. fortis esto, & corroboraabit, &c. Se ipsum hortatur David. ac si dicat, Pendeas à Domino, & esto forti & infracto animo, & animus sufficere tibi, totus inquam pende ab eo.

IN PSALMVM XXVIII.

1 Ad te Ieh. c. *יְהוָה יְהוָה* Fuit. Heb. pro prae. Te Iehoua inuoco. Hoc est, O Deus qui mihi es vice rapui inaccessibilibus hostibus meis, ne obtures aures precibus meis. Hic Psalmus continet precationē qua vsus est David aduersus Sebā & socios eius: & gratiarū actionē quā habuit superado Sebā. 2. Sem. 20. a. 1. Ne taceas à me *לֹא אֶפְתָּח פִּי* ne obsurdescas [vel, ne sileas] à me. Oratio concisa, pro ne sileas ita vt non respondeas mihi, sine orationi meae. Sileas à me, *לֹא אֶפְתָּח* Hebraismus, pro, ne si fortē votis meis non responderis, porcam.

Legem pone mihi Domine in via tua: & dirige me in semita recta propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me: quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mēta est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini in terra viuentium.

Expecta Dominum, viriliter age: & confortetur cor tuum, & sustine Dominum. XXVIII.

¶ Hinc David.

Ad te Domine clamo, Deus meus ne sileas à me: nequando taceas à me, & assimila-

11 Volūtati *יְדִי יְדִי* in

Suo exemplo hortatur ad fidem & spem in Domino.

David pulsus patria sua, vehementerq; afflictus, rer suo arcā quae erat in templo, conuertens faciem suam, petit opem, & vt exaudiatur, neq; cum impiis opprimatur.

bor descendens in lacu.

Exaudi Domine vocem deprecationis meae dum oro ad te, dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus, & cum operantibus iniquitatem ne perdas me:

Qui loquutus pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum, & secundum nequitiam adiunctionum ipsorum:

Secundum opera manuum eorum tribue illis, redde retributionem eorum ipsis:

Quonia non intellexerunt opera Domini, & in opera manuum eius: destrues illos, & non aedificabit eos.

Benedictus Dominus, quoniam exaudivit vocem deprecationis meae:

Dominus adiutor meus & protector meus: & in ipso speravit cor meum, & adiutus sum.

Et restituit caro mea: & ex voluntate mea confitebor ei.

Sepulchrum. כן כן foveam lacum pro sepulchro positum est.

2 Ad adytum Sancti. כן כן ad oraculum Sanctuarii tui, vel, sanctum tuum, in quo scilicet erat arca, unde opem se latitum implorantibus promiserat.

3 Ne trahas me כן כן sub. ad mortem, ne rapias me transuersum tempore vindictae cum improbis.

4 Et secundum malum כן כן & iuxta malitiam. Retributionem eorum כן כן talionem ipsorum.

5 Aduertunt an. כן כן Fut. Heb. pro praesent intelligit: applicant animu. Destruet, &c. יקרוס יקרוס יקרוס destruat eos, & non aedificet eos, vel, nec postea aedificet. id est perdat eos in aeternum, sine ulla spe futurae instaurationis.

6 Benedictus כן כן Laude dignus est. Laudetur. Ant. Gratias ago Ichou, quod, &c.

7 Et exultauit כן כן Vel per futurum, ideo exultabit. Ant. gessit.

dentibus in sepulchrum.

2 Audi vocem deprecationum mearum dum clamo ad te, dum eleuo manus meas ad adytum Sanctitatis tuae.

3 Ne trahas me cum impiis, & cum operantibus iniquitatem: loquentibus patem cum proximis suis, & malum in corde eorum est.

4 Da eis secundum opus eorum, & secundum malum operum ipsorum: secundum opus manuum suarum da eis, redde retributionem eorum ipsis:

5 Quoniam non aduertunt animus ad opera Ichou, & ad opus manuum eius: destruet eos, & non aedificabit eos.

6 Benedictus Ichouah, quoniam audiuit vocem deprecationum mearum.

7 Ichouah fortitudo mea, & scutum meum, in ipso sperauit cor meum, & adiutus sum: & exultauit cor meum, & cantico meo confitebor ei.

Jerem. 9. c. 8.

Petit vindictam contra inimicos Dei, & quare.

Gratias agit Deus qui eum exaudivit ac liberauit, laudatq, agnoscens eius potentiam.

Iehouah fortitudo illis, & 8
fortitudo salutem vñti sui est.

Serua populum tuum, & be- 9
nedic hereditati tuæ: & pascere e-
os, & extolle eos vsque in seculum.

XXIX.

¶ Canticum Davidis.

D'Ate Iehouæ filii fortium,
afferte Iehouæ gloriam &
fortitudinem:

Date Iehouæ gloriam nomi- 2
nis eius, incuruate vos Iehouæ
in gloria Sanctitatis.

8 Fortitudo illis, מלחמה fortitudo illorum. Relativum sine ante-
cedente: illorum scilicet hominum qui mecum ierunt ad bellum. aut, quā
sine me Rege suo profecti sunt ad praelium.

וְרוּחַ הַיָּמִין & corroboratio auxiliorum vñti sui ipse. vel, & ro-
bur quo servatus est vñtus eius. Quidam et pro Quemadmodum ac-
cipiunt, vertuntque, Quemadmodum fuit robur salutem, &c. i. ut i-
pse vñtum suum robustissime servavit. Plurali numero Salutem posuit,
quia non semel, nec vno modo servatus fuerat. q. d. Ex quo Deus per ma-
num Samuelis Davidem vñxerat, nunquam ab eo iuvando cessasse, sed
innumeris modis fuisse eius liberatorem, donec opus in eo gratia sue com-
pleret. 9 Et benedic hereditati tuæ: וְנָתַתָּ לְבָנֶיךָ & be-
nefac hereditati tuæ. aut, beneficiis cumula hereditatem tuam.

i. populum quem tibi velut hereditatem vendicas. Et pascere eos,
וְרָעָה & pastorem age erga illos.

IN PSALMVM XXIX.

1 Date Iehouæ filii fortium, אַתֵּן לְבָנֵי הַיָּמִין Afferte Iehouæ
filii potetum. vel, insignium. Abrahæ nempe, Isaac, & Iacob. Alij, Vos
insignes vel, potetes. afferte, sub. laudes, ut habet Chaldaus paraph.
i. laudate. Aut repetitio sequenti verbo iungitur. q. d. Alloquor vos fide-
les, non homines huius mundi: vos inquam filii fortium i. fidelium, Abra-
hæ nempe, Isaac, & Iacob qui fidelissimi fuerunt: quorum fidem imi-
tami. Hic nobis proponitur Dei potentia per ea quæ fecit, quæ ignoran-
tes philosophi, natura tribuunt. 2 Gloria n. e. כְּבוֹדוֹ, i. d. dignam nomine eius, hoc est ipso dignam. Repetitio est. Quidam vertunt,
Tribuite nomini Iehouæ gloriam. Incuruate vos Ieh. &c.

וְרוּחַ הַיָּמִין adorare Iehouam in decore Sanctitatis. vel, in de-
core sancto. Aut, in magnificentia Sanctitatis. hoc est in Sanctuario
magnifico, & decore, in tabernaculo fœderis, in quo Deus peculiarem ma-
gnificentiam & splendorem sui nominis exhibebat.

Hortatur princi-
pes ac potentes hu-
ius mundi ad dā-
dam gloriam Do-
mino, agnoscetes
eum præpotentem,
id est in eius San-
ctuario.

Dominus fortitudo ple-
bis sue, & protector salua-
tionum christi sui est.

Saluum fac populum tuum
Domine, & benedic herē-
ditati tuæ, & rege eos, &
extolle illos vsque in æter-
num.

XXVII I.

1 Psalmus David in con-
summatione tabernaculi.

Afferte Domino filij
Dei, afferte Domino
filios arietum:

2 Afferte Domino gloriam &
honore, afferte Domino glo-
riam nomini eius: adorate
Dominum in atriis Sanctis eius.

Vox Domini super aquas, 3
Deus maiestatis intonuit,
Dominus super aquas mul-
tas.

Vox Domini in virtute: 4
vox Domini in magnificen-
tia.

Vox Domini confringentis 5
cedros, & confringet Domi-
nus cedros Libani:

Et cōminuet eas tanquā 6
vitulum Libani: & dilectus
quemadmodum filius vni-
cornium.

Vox Domini intercedētis 7
flammā ignis, vox Domini
concutientis desertum, & 8

Vox Iehoua' super aquas,
Deus gloriæ tonare facit, Ieho-
uah super aquas multas.

Vox Iehoua' in potētia, vox
Iehoua' in gloria.

Vox Iehoua' confringens ce-
dros, confringit inquam Ieho-
uah cedros Libanón:

Et saltare facit eas quasi vitu-
lum: Libanón & Sirión, quasi
filium unicornium.

Vox Iehoua' excidens flam-
mas ignis.

Vox Iehoua' trepidare facit

3 Super aquas, על המים sub. auditur. Ratio quare laudandus sit
Deus: quia (inquit) author est omnium quæ sunt in nubibus. Vocē Domini
vocāt Hebræi tonitru, quod à solo Deo fiat. De aquis autem pendulis lo-
quitur. q. d. Tonitru Domini auditur in medio nubium quæ sunt in aere.
Vox Iehoua, pro tonitru. Gloriæ ton- fa. הכבוד הרעים maiesta-
tis tonat. vel, gloriosus aut, maiestate venerandus tonat.

4 In potentia, כח cum potentia. q. d. validum est & vehemens
tonitru. In gloria, כבוד est cum magnificentia cum decore.
cum splendore. id est, magnificum est tonitru Domini, hoc est inimitabile.
vel, Tonitru ostendit quā potens & laudabilis sit Dominus. Aut, Vox
Domini est potentissima & splendidissima. quia fulmen & fulgur solent
comitari tonitru. Hic per vocē Domini intelligit David fulmē & ful-
gur.

5 Confringens cedros, אכר ארזים Declarat quantā sit
virtutis tonitru: cui tribuit quod est tribuendum fulmini quod Dominus
emittit nube fracta. Libanón, הלבנון. altissimas. nam procerissi-
mas & excellentissimas cedros habent Palaestini.

6 Et saltare facit eas sicut vit. על וינקדים כח על Et exilire facit
eas more vituli. Vel, subsilire facit eas instar vitulorum. Hyperbole
Scripturas sacras frequens. Hunc locū intelligunt Hebræi de terræ motu.

Libanón לבנון sub. subsilire inquam facit. Unicorniū. זין
רחמים. i. pulli vniū ex unicornibus: qui pulli solent saltitare, quod sint
corpore agili & leni. Per Libanum montē plenum cedris & Sirion, quā
aliter dicitur Hermun, cedros intelligit. Subsilire hīc usurpatur pro dissi-
cere & extirpare.

7 Excidens cedros, קוצר dissectas ei aculās. Vel,
solet elicere. id est eijcere. q. d. cum tonitru emicat fulgurum.

8 Trepidare facit desertum, trepidare facit יקל ויחל מרחק יחל par-
turire facit desertum, parturire facit, &c. Desertum pro firis deserti.
Max exponit quadam desertum intelligat, nempe desertum illud Cades.

Quæ sit potentia
Dei in tonitru ac
tempestatibus.

pastum & hortendū, in quo xl annos errauerunt filij Israel antequam in terram promissionis venissent.

desertum, trepidare facit Iehouáh desertum Cades.

commuebit Dominus desertum Cades.

Vox Iehouæ parturire facit ceruas, & detegit syluas: & in templo eius totus eius populus dicit gloriam.

Vox Domini pręparantis cernus, & reuelabit condensa: & in templo eius oēs dicent gloriam.

Potētia Dei ex vi & impetu aquarum de calo.

2. Sam. 4. b. 11

Iehouáh in diluuiio sedit, & sedebit Iehouáh Rex in seculū.

Dominus diluuium inhabitare facit: & sedebit Dominus Rex in æternum.

Iehouáh fortitudinem populo suo dabit: Iehouáh benedicet populo suo in pace.

Dominus virtutem populo suo dabit. Dominus benedicet populo suo in pace.

XXX.

XXIX.

¶ Psalmus Cantici dedicationis domus Davidis.

Psalmus Canticū in dedicatione domus David.

9 Parturire facit ceruas, & parere facit ceruas. Tonitru perterrit facit ceruas, & pariunt: quum tamen illę sua natura difficulter pariant. i. abortire facit ceruas prę metu. Futurū est apud Hebręos pro pręf. Et detegit & denudat. Prat. Heb. pro pręf. i. efficit ut quę latitant in syluis, exeant. Quidam intelligunt hunc locum de arborū prostratione & extirpatione, ut per syluas denudatas intelligat per metonymiam locum denudatum, qui prius arboribus erat consitus, & illis obtectus. Præteritum est apud Hebręos per pręfens redditum.

Dicit gloriam. דבר דבר dicit laudem. i. sancti omnia Deo tribuunt & eum laudant.

10 Et sedebit & pręsident. Quidam volunt, hoc loco esse similitudinis particulam, sic vertentes, Vt Iehouáh pręfuit in ipso diluuiio, ita sedebit Rex in æternum. q. d. ut Iehoua fuit author diluuii tanquam Rex, ita semper penes eum erit summa potestas, ut hodie quoque tam copiose & vehementer pluuere possit quā olim pluuit dum diluuit homines euertit.

11 Fortitudinem populo suo dabit: & robur populo suo dabit. Roboris nomen, totum statum vita humana continet: itaque quicquid ad tuendam vitam fidelium pertinet, a sola Dei gratia pēdere significat. Benedicet populo suo in pace. ברוך ה' אלהינו Deus benedicere illis in pace dicitur quos tam liberaliter ac benignę tractat, ut nihil ad prosperum vitę cursum plenāque felicitatem desit.

IN PSALMVM XXX.

1 Psalmus Cantici דבר דבר Quidam dicunt, Psalmū esse sonum organi cessante voce humana: Canticum verō, quum hac sit modulatio siue concinente organo: Canticum Psalmi, quum vox humana concinenti sequitur organi: Psalmum Cantici, ubi contrā. Hebręorum doctores disfe-

ventia huius rationē se ignorare ingenuē agnoscūt Quidā vertunt, Psal unus Canticū Davidis ædificationis insignis illius domus. i. Oda carminis quā cecinit David in dedicatione domus quā magnificē sibi Ierosolymis extruxit cōfirmato regno. Scribit ex doctioribus Hebræorū aliter, hunc Psalmum editum fuisse quū David dedicaret domum cedrinā. Affert aliam opinionem de ædificatione primi templi, quam probat doctus inter eos. Magis tamen probatur prima opinio, quæ est de domo cedrina. Nam pii homines dedicabant domos suas, consecrabant, & commendabāt custodiæ & tuitioni Dei, cum solenni gratiarum actione, priusquam illis viderentur. Lege Deuteronom. 20. b. 5 & 28.

Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me: nec delestisti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamaui ad te, & sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam: saluasti me à descendantibus in lacum.

Exaltabo te Iehoua, quoniam exaltaisti me, nec latificasti inimicos meos de me.

Iehoua Deus meus clamaui ad te, & sanasti me.

Iehoua ascendere fecisti ab inferno animam meam, viuificasti me à descendantibus in sepulchrum.

David ab inimicis suis liberatus, atque aliquantū quietus adeptus, laudat Dominū, quod se à morte per eos intentata liberarit.

Psallite Domino sancti eius, & cōfitemini memoria

Canite Iehoua misericordes eius, & cōfitemini memoria

Prouocat alios ad similes laudes, cōmemorans bonitatem Dei non diu suam iram retinentis.

2 Exaltaisti me, extulisti me. sub. è profundo periculorum. Metaphora à fouea. Alij, attrinisti me. Neclatit. &c. nec exultasti inimicos meos de me. aut, propter me. id est, nec fecisti ut de me panderent hostes mei.

3 Clamaui vociferatus sum. Genus dicendi, quod perinde valet ac si dicat, Protinus ut imploravi opem tuam tanquam moriturus liberaisti me. Hic Sanare pro liberare à quocunque periculo, accipiendū est. Neque enim tantum in morbis periclitatur hominis vita, sed etiam aliis pluribus modis. Hæc loquendi forma passim in Psalmis legitur, quod Danidi reddita fuerit vita, quoties cum Dominus è graui summoque aliquo discrimine eripuit.

4 Ascendere fecisti eduxisti, reuocasti. exaltaisti me. Sepulchro & foveæ confert sui temporis caliginem, quo se in fugam trepidè conuocare coactus est, ut latebris vitā suam protegeret, donec sedata est tumultus flamma.

Animam meam, Hebraismus frequens, Anima mea loco pronominis Ego, aut Me. Viuificasti me, Ad verbū, Viuificasti me à descendēdo me in foueam. Hebraismus est, pro, vitam mihi restituiisti ne descenderem in foueam, sine sepulchrum. hoc est, ne moreretur, victus tot ac tantis agitationibus.

5 Misericordes eius, Id est, qui experti essis misericordiam eius, siue bonitatem. Et cōfitemini memoria, & c. & celebrate memoriā sanctitatis eius, id est, celebre reddite nomen sanctum eius.

Sanctitatis eius:

Quoniam momentum est
in furore eius, vita in volunta-
te eius: vespere pernoctabit
fletus, & mane latitia erit.

Et ego dixi in quiete mea,
Non vacillabo in seculum.

(Nam Iehoua, beneplacito
tuo stare feceras in mote meo
fortitudinem:) abscondisti fa-
ciem tuam, & fui territus.

Tunc ad te Iehoua clamaui,
& ad Dominum oravi, dicēdo,

6 Vita in voluntate eius: חיים ברוח *Sub.* In sic, in vita in bene-
uolentia sua. vel, in beneplacito suo. Hebraismus, pro, tempore vita
longissime est in beneplacito suo. q. d. momentanea est illius ira, hoc est bre-
uissima tempore affligit: amor vero quo nos persequitur, per omnem vitam
sine longissimo tempore durat. Paulus dicit, Momentanea lenitas afflictio-
nis nostrae. 2. Corinth. 4. d. 17. Vespere pernoctabit, *וְעַל כֵּן*
כי וְלָכֵן in ipsa vespere manebit aliquis in fletu: at in ipso ma-
ne exultatio. *sub. aderit.* Alij, ad vespere aderit fletus, mane autem
oratio. Vel, ad vespere accedat fletus licet, sub auroram tamē la-
titia. *sub. redit.* Figuratur eandem sententiam repetit. non intelligit simpli-
citer vnius noctis fore afflictionem: verum si qua tanquam vespere, aut in
solis occasu caligo incubuerit, lucem paulo post exorituram qua tristes a-
nimis recreet. q. d. si forte sub vespere accedat flebile quiddam, illud in
ipsa aurora in gaudium commutabitur.

7 Dixi in quiete
mea, חִנּוּתִי כִּי כָל הַיּוֹם לִשְׁלֹמִי dicebā in tranquillitate mea,
Nō mouebor in tempiternum. vel, Cogitabam dum prosperē me
habebam, Non nutabo vnquam. i. quum confirmatum esset regnum
meum, quum omnia mihi succederent ex animi sententia. Quietis nomi-
ne tranquillum & felicem regni statum intelligit.

8 Stare feceras in mote meo fort. יְהַדְדִּיתָ לְהַר שֵׁן stabilieras
monti meo virtutem. vel, stare feceras montem meum in fortitu-
dine. i. dignitatem meam regiam in robore stabilieras. Per parenthesis
legendum, & subaudiendū עַל מִי, sic, Nō nutabo (Tu enim Iehoua in
beneuolentia tua collocaueras robur moti meo) protinus vt abscon-
disti, &c. Alij montem Sion exponunt: & reuera ad montē illum videtur
alludere, vbi erat arx, sine aula regia. Abscondisti סִתְּמִי suban-
diendum סִתְּמִי, sic, statim vt abscondisti, vel, auertisti. Ter-
ritus. נִרְדָּה conturbatus. consternatus. percussus.

9 Clamaui קָרָאתִי *Fut. Heb. pro præt.* Et ad Dominum אֶל
אֶל־יְהוָה Mutatio personae, pro, ad te. Alij, & Dominum meum deprecā-

Fraternis ita rebus
secundis, occupata
ciuitate Ierusalē,
& in monte pala-
tio adificato, quū
existimaret huius
modi felicitatē fo-
re perpetuam, Do-
minus immisit a-
liam rerū cōmu-
tatimē, à qua cla-
mans ad Deū libe-
ratus est. ita que
eū etiam laudat.

sanctitatis eius.

Quoniam ira in indigna-
tione eius: & vita in volun-
tate eius.

Ad vespere demorabi-
tur fletus: & ad matutinū
latitia:

Ego autem dixi in abun-
dantia mea, Non mouebor
in eternum:

Domine, si nō voluntate tua
praestitisti decori meo vir-
tutem:

Auertisti faciē tuā à me,
& factus sum cōturbatus.

Ad te Domine clamabo,
& ad Deū meū deprecabor.

Sub. In sic, in vita in bene-

tus sum. Dactus inter Hebræos scribit in ייחזי esse constitutum nomen Toar quod vocant: alij verò interpretantur, Dominus meus.

Quæ utilitas in sanguine meo, si descendam in corruptionem?

Nunquid confitebitur tibi pulvis, aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, & miseratus est mei: Dominus factus est adiutor meus.

Conuertisti plañtū meū in gaudium mihi: concidisti saccum meum, & circumdedisti me lætitia:

Vt cāter tibi gloria mea, & non compungar: Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

10 In sanguine meo, ייחזי Sanguinem pro vita posuit. q. d. quid mihi profuerit vixisse si nunc moriar? sub. antequam veram religionem instaurauero in Israele, debellatis hostibus meis? Alij melius, qui Sanguinem pro morte accipiunt, quum max. conqueratur, cadaver suū fore inuile ad annuntiandas Dei laudes.

Nunquid cōfitebitur tibi pulvis? ייחזי num celebrabit te pulvis? id est, homo in pulvere redactus? Chaldaeus paraph. nunquid possunt te laudare habitātes in puluere. Vt longiorem vitam obtineat, argumentum ducit à Dei laudibus, ad quas celebrandas nati sumus ac conditi. Vide Psal. 6. b. 6. Veritatem tuam? ייחזי Significat exhibitionē promissionis quam de futuro hęc rede illi Deus promiserat. Gloriæ enim Dei intererat supersisterem eū manere, donec voti sui compos, fidei præstita ac completa testimoniū Deo redderet.

11 Audi Iehoua, ייחזי Hebræis subaudiunt, Propterea dixi, sic, Idcirco dixi, Audi Iehoua, restitue mihi quietem & felicitatem illam, fac vt in lucis euadam.

12 In chorū mihi: ייחזי in tripudiū mihi. Quod sequitur מיני, vacat hęc loco. Subaudiendum aliquid, cuiusmodi, Statim vt orami. vt postea sequatur, Conuertisti, & c. i. restitui mihi felicitatē & quietem.

Soluiſti saccum meum, & c. i. dissoluiſti saccum meum. vel, discinxisti saccū. aut, exuisti me sacco. Sacci dissolutione, remotionem luctus significat. Phrasis est Hebraica, quæ significat Dauid. se deposita lugubri veste, à squalore & sordibus ad lætitiā fuisse reuersum.

13 Canet tibi gloria mea, ייחזי Gloriam vocat animam, siue potius linguam: vt Psal. 16. c. 9. Alij vertunt, canet tibi quisque gloriam. Alij, psallat tibi decus. Chaldaeus paraph. laudabunt te honorabiles mundi. Obseruandum, canere, & non tacere, ad amplificatiōem posita esse.

Quæ utilitas in sanguine meo, quum descendero in foueam? nunquid confitebitur tibi pulvis? nunquid annuntiabit veritatem tuam?

Audi Iehoua, & misere mei, Iehoua esto adiutor mihi.

Cōuertisti plañtū meum in chorū mihi: soluiſti saccum meum, & accinxisti me lætitiā:

Propterea canet tibi gloria mea, & nō tacebit: Iehoua Deus mi in seculum confitebor tibi.

David conclusus
in deserto Maon à
Saul & iis qui
eum sequebantur,
clamat ardentem
ad Deum. eique se
commendans, in eo
totam fiduciam
collocat. i. samu.
23. d. 4

XXXI.

XXX.

¶ Vincenti Psalmus Davidis.

¶ In te lehoua speravi, ne pudore afficiar in seculum, in iustitia tua eripe me.

¶ Inclina ad me aurem tuam, celeriter erue me, esto mihi in petram fortem, & in domum munitam, ut serues me:

¶ Quoniam petra mea, & munitionis mea es: & propter nomen tuum duc me, & deduc me.

Educ me è reti isto quod absconderunt mihi: quoniam tu es fortitudo mea.

¶ In manum tuam commendo

In fine Psalmus David proceffasi.

¶ In te Domine speravi, non confundar in æternum, in iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurē tuā, accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in domum refugii, ut saluum me facias.

Quoniam fortitudo mea & refugium meum es tu: & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo quem absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo

IN PSALMVM XXXI.

1 Vincenti וְיִנְצֵחַ Vide Psal. 4. a. 1. 2 Speravi וָסֵפֶר Vel per præsens, spero. Ne pudore afficiar in seculum, וְלֹא יִכְזֹב לִי .i. ne unquam, vel perpetuo sinas me pudefieri, si scilicet non exaudieris me. q. d. ne patiar repulsam.

In iustitia tua צְדִיקָתְךָ iustitiā Dei accipit pro fide Dei qua suas omnes tuetur qui se eius praesidio tutelam, committunt. q. d. libera me ut iustum te probes, fidem tuam praestando seruis tuis datam quod eos liberares. Alij exponunt, pro tua bonitate & benignitate. sine, quia bonus, iustus & æquus es. aut, per tuam æquitatē obsecro.

3 In petram fortem, וְבֵרֶךְ אֶבֶן Ad verbum, in petram fortitudinis. Sic max, in domum munitionum. pro, in rupem fortem, & domum munitam. Substantiua ponere loco adiectiuorum, siue epithetorum Hebræis est familiare. Vide Psal. 119. 164. Quidam vertunt, ut rupes fortis. Alij, pro rupe forti. Alij rectius, esto mihi rupes fortis, amissio. Rupem fortem pro azylo & refugio ponit quoniam alia sunt munita natura, alia arte. Domus pro quouis loco usurpatur Hebræis. q. d. esto mihi vice loci natura muniti, aut arte.

4 Quoniam petra mea, &c. כִּי סֵלָא מֵאֵי Nam rupes mea, &c. Debet istud legi cum precedenti. ac si dicat, quoniam in te uno, & nō alio spes meas omnes posui. Et propter וְלִפְנֵי Hoc loco ponitur pro Ideo, siue Idcirco, sic, Ideo propter gloriā nominis tui, hoc est, ut nomen tuum celebretur, & ei soli gloria ascribatur. Metaphora esse videtur à duobus & imperatoribus, qui summa arte & industria exercitum solent ducere. Duc me וְהָדָה Fut. Heb. pro imperatio.

6 Commendo וָמָצִית Fut. Heb. pro praesenti. Hæc verba dixit

Christus in cruce. Luc. 23. f. 46. Stephanus autem, Domine Iesu suscipe spiritum meum, Act. 7. g. 59.

do spiritum meum: redemisti me Domine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates supernacul.

Ego autem in Domino speravi: exultabo & letabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatem meam, salvasti de necessitatibus animam meam:

Nec conclusisti me in manibus inimici mei: statuisti in loco spatioso pedes meos.

Miserere mei Domine quoniam tribulor: conturbatus est in ira oculus meus, anima mea & venter meus:

Quoniam defecit in dolore vita mea, & anni mei

spiritum meum: redemisti enim me Iehouah Deus veritatis.

Odi observantes vanitates frustra: at ego in Iehoua spero.

Exultabo & letabor in misericordia tua: quia aspexisti afflictionem meam, & agnouisti in angustiis animam meam;

Nec conclusisti me in manum inimici: sed stare fecisti in latitudine pedes meos.

Miserere mei Iehoua, quoniam angustia est mihi: computruit pro ira oculus meus, anima mea, & venter meus:

Quoniam defecit pro dolore vita mea, & anni mei pro

Latatur de liberatione.

Describit querelas, dolores, anxietates quas sentiebat ira conclusus atque constructus.

Redemisti קָדַשׁ sub. alias. quoniam ad te clamaui. Veritatis.

קָדַשׁ Substantivum per genitivum versus pro adiectivo, verax & fidelis.

7 Vanitates frustra: הוֹלֵל vanitates mendacii. aut, vanitatis. id est, vanitates fallaces & vanissimas. Alij, funes vanitatis: sed male: nam הוֹלֵל per ה scribitur hic, non per ה heth. hallucinati enim sunt literarum similitudine. Chald. paraph. Odi observantes opera quae praeseferunt vanitatem & mendacium, id est eos qui superstitioni student, & ea observant quae a vero Dei cultu animos piorum avocant. Quidam, astrologiam.

8 Exultabo, & וְנִשְׂחַלְחַל Nunc futuris, max. praeteritis vititur, de victoria valde certus. q. d. certus sum fore ut me eripias: & ea me liberatione tibi tribuam, non meis viribus: alias enim in huiusmodi discrimine versanti mihi adjuvisti, & me tanquam valde mori agnouisti. Et agnouisti in, & וְנִשְׂחַלְחַל & animum aduertisti ad tribulationem animae meae. q. d. quia liberaisti me. Bis idem dicit:

9 Stare fecisti וְנִשְׂחַלְחַל statuisti. id est, fecisti ut late, intrepidè & libere egrederer & ingrederer liberans me a tam gravi obsidione.

10 Computruit pro ira וְנִשְׂחַלְחַל contabuit pro ira. corrosus est pro indignatione. id est, similis factus est vesti à tineis corrosa pro angore, auri & solitudinibus oculus meus & vis illa anima quae appetit cibum, (quam vocat animam) & ventriculi vis quae cibum concipit. quam appellat ventrem. Idem verbum quod Psal. 6. b. 8.

11 Defecit וְנִשְׂחַלְחַל consumpta est.

gemitu: cōcidit propter iniquitatem meam fortitudo mea, & ossa mea computruerunt.

"Omnibus hostibus meis fui opprobriū, & vicinis meis valde, & pauor notis meis: videntes me foris, fugiebant à me.

Obluioni datus sum sicut mortuus, à corde: factus sum sicut vas perditum:

Quoniam audiui vituperationem multorum, pauor circumquaque, dum cōsultant pariter aduersum me: nam vt tollant animam meam, cogitant.

At ego in te speraui Iehoua: dixi, Deus meus tu.

Concidit propter iniquitatem meam debilis red- dita est: corrui in iniquitate mea. idum luo penas iniquitatis à me admissa. Causam sibi tribuit tantę afflictionis. Quidā vertūt, concidit in ruinam, vel, afflictione. Vtrunque enim significat. וְיָדָה: & quum hic suas miseras tantum recitet, causam subicēs, probabilis est (inquiant) rem vnam pluribus modis suo more exprimere.

Idem verbum quod precedenti versu.

Omnibus hostibus meis fui opp. וְכָל הַרְפָּה וְכָל הַיָּמִי הָיִיתִי לְהִוָּה וְכָל הַיָּמִי הָיִיתִי לְהִוָּה. Propter omnes hostes meos fui probro etiā, enim amplificat causam vicinis meis quamplurimū. propter afflictiones & calamitates quas accepi ab hostibus meis qui me coegerunt fugere. Vel, quia hostes me exosum omnibus reddiderunt. Alij, Præ cunctis hostibus meis fui, &c. q. d. amici & familiares mei, me supra omnes hostes meos probrosum duxerunt.

pauor & terror. horror. i. incusi metū iis quibus utebar antea familiariter.

A corde: i. iungitur principio versus, excidi corde, sine memoria, vel animo amicorū meorum: no magis cura uerūt res meas quàm si mortuus fuisset.

Factus sum, i. habitus sum ab hominibus vt vas confractum.

Vituperationem mul. i. inde augetur indignitas, quā primores nos traducunt & infamant.

Circunquaque, i. Cogitant sub. fuit mihi. Vel, timor circumstetit me.

pro pref. i. Speraui vel sunt praterita pro pref. spero Iehoua. dico.

in gemitibus:

infirmata est in paupertate virtus mea, & ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium, & vicinis meis valde, & timor notis meis.

Qui videbant me, foras fugerūt à me: obliuioni datus sum tanquam mortuus à corde.

Factus sum tanquā vas perditum: quoniam audiui vituperationem multorum commemoratum in circuitu.

In eo dum conuenirent simul aduersum me, accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speraui Domine: dixi, Deus meus es

Redit ad preces
vt liberetur, postu-
lans fauorem Do-
mini.

tu, in manibus tuis sortes
meae.

Eripe me de manu inimi-
corum meorum, & à perse-
quentibus me.

Illustra faciem tuam su-
per seruum tuum, saluum me
fac in misericordia tua:

Domine non confundar,
quoniam inuocaui te.

Erubescant impij, & de-
ducantur in infernum: mu-
ta fiant labia dolosa,

Quae loquuntur aduersus
iustum iniquitatem in su-
perbia & in abusione.

Quàm magna multitudo
dulcedinis tuae Domine, quā
abscondisti timentibus te,
Perfecisti eis qui sperant
in te, in conspectu filiorum
hominum.

Abscondes eos in abscon-

16 Tempora mea

17 Lucere fac, &c. Illustra faciem tuam. Hanc loquendi formam quidam existimant ductam esse à cōmuni hominum sensu qui se à Deo non respici existimant, nisi re ipsa & effectu ostendat se gerere eorum curam. Lumen vultus & faciei significat fauorem, q. d. praesenti auxilio palam mihi fias, sis mihi propitius ac fauens. Id in afflictionum caligine cernere, nō ita facile erat.

18 Inuocaui te: Vel per praesens, inuoco te. Alij, ne pudeat me quod inuocauerim te. dum scilicet non exaudieris me. Excitantur id est, postquam perierint, deferantur ad sepulchrum. Alij, sileant in sepulchro, id est, silentes efferantur ad sepulchrum. vel potius, morte compescantur ne amplius noceat. Ideo mox additur, Obmutescant, &c. Chaldaeus paraph. taceant, & descendant in infernum.

19 Dura nā dicebant Dauidem parare insidias, & regnū affectare, Alij, te superbae, siue, superba.

20 Seposuisti Ad verbum, abscondisti, pro, seposuisti, recodisti. Alij, Quam copiosa est bonitas tua quā reposuisti, &c. Operatus es Hebraismus est, exhibuisti, vel praeparasti.

21 Abscondis eos, &c. Futurum Heb. pro praesenti. id est, statuis eos ante faciem tuam, ubi sunt tanquam in abdito & lati-

g.i.

In manu tua sunt tempora
mea: erue me è manu inimicorū
meorū, & à persecutibus me.

17 "Lucere fac faciē tuam super
seruum tuum, serua me propter
misericordiam tuam.

18 Ichoua, ne pudore afficiar,
quoniam inuocaui te: pudore
afficiantur impii, excidantur in
sepulchro.

19 Obmutescant labia menda-
cia quae loquuntur aduersus iu-
stum dura cū superbia & con-
temptu.

20 Quàm multum est bonum
tuū quod seposuisti timentibus
te, quod operatus es sperantibus
in te coram filiis hominum.

21 Abscondis eos in abscondito

Optat impiis ac
mendacibus con-
fusionem.

Declaratio bonorū
Domini, quae sunt
parata iis qui eū
timent, in eoque
confidunt.

ludo tutissimo. Aptissime exprimit hoc vno tutos & saluos esse fideles & Dominus eos respicit.

faciei tuæ ab elationibus viri:
abscondis eos tanquam in tabernaculo à contentione linguarū.

21 Benediçt⁹ Iehouáh, quod mirabilē reddidit misericordiā suā erga me tāquā in ciuitate munita.

Et ego dicebā dum festināre, Excisus sum ab oculis tuis: verūm exaudisti vocem deprecationum mearū dum clamarem ad te.

Diligite Iehouam omnes misericordes eius: fideles custodit Iehouáh, & reddit^r propter superbiam facienti superbé.

22 Roboramini, & roborabit^r Deus cor vestrum, omnes sperantes in Iehoua.

Ab elationibus viri: מְרִנֵּי מַרְמָה ab arrogantibus virorū. vel, cuiuscunque. i. ne ledantur ab hominibus superbis & arrogantibus: quos nisi cōspiciat Deus, furiosē insurgunt in bonis. A contentione מְרִיבָה à rixa. i. calumniis. i. ut tuti sint à linguarū virulentia. q. d. facio ut verbis laedi non possint.

21 Benediçtus Iehouáh, &c. בָּרֵךְ יְהוָה כִּי הִפְלִיחַ Laudabilis est Iehouáh, quia mirabilem fecit bonitatem suam, &c. Hebraismus, pro, Omni laude dignus est Iehoua qui miro quodam modo ostendit misericordiā suā in me, ut ando me perinde ac si fuisset in vrbe munitissima.

22 Dum festinare, מְרַחֵץ in precipitatione mea. id est, dum p̄ceptis fugerem Saulem. Alij, in trepidatione mea, ad animi perturbationē referētes: fatetur enim se diffidētia sua promeritū vt desertus & abiectus à Deo periret. Eandē ferē confestimē repetit Psal. 106. b. 11. Excisus sum, &c. מִן עֵינֶיךָ proiec-tus sine, reiectus sum à cōspectu oculorū tuorum. i. depulsus sum à conspectu tuo. Verūm כִּן propterea. vel potius, at verō. aut, at certē. Alij, vtique tamen.

24 Misericordes e. מְרַחֲמִים id est quotquot sensistis misericordiam eius & bonitatē. Propter superbiam יִתְרָה pro superbia. vel, residuo, sub. hominū. i. vsque ad filios & nepotes, qui residui manebunt ex illorum semine. Alij, abundanter.

25 Roboramini & rob. מְרַחֲמִים Viriliter agite Fortes estote nam corroborabit.

dito faciei tuæ à conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo à cōtradictione linguarū.

21 Benediçtus Domin⁹, quoniam mirificans misericordiam suā mihi in ciuitate munita.

22 Ego autem dixi in excessu mentis meæ, Proiectus sum à facie oculorum tuorum.

Idco exaudisti vocem orationis meæ, dum clamarem ad te.

Diligite Dominū omnes sancti eius: quoniam veritatem requirit Dominus, & retribuet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite, & confortetur cor vestrū, omnes qui speratis in Domino.

Gratias agit Deus pro ipsius bonitate erga se.

Quantus diffideret, vrat tamē, & exaudisur.

Exhortatio ad amandum Deum.

Parne superborū.

XXXI.

Ipsi David intellectus.

Beati quorum remissa
sunt iniquitates, &
quorum tecta sunt pec-
cata.

Beatus vir cui non im-
putavit Dominus peccatū,
nec est in spiritu eius dolus.

Quoniam tacui, inuetera-
verunt ossa mea, dum cla-
marem tota die.

Quoniam die ac nocte gra-
uata est super me manus
tua: conversus sum in arua
mea dum configitur spina.

XXXII.

Ipsi Davidis intelligentia.

Beatus cui remissa est præ-
varicatio, cui tectū est pec-
catum.

Beatus homo cui non im-
putat Iehouah iniquitatē, nec est
in spiritu eius dolus.

Quoniam tacui, inueterauerūt
ossa mea, in rugitū meo tota die.

Quoniam die ac nocte ag-
grauatur super me manus tua,
versus est viror meus in siccita-
tes æstatis. Bselah.

IN PSALMVN XXXII

1. Intelligentia. *יָדָע* erudiens. eruditio. i. psalmus eruditione ple-
nus. nam David post longos & horribiles cruciatus, tandem gratiam ade-
ptus, documentū hoc ad suum & totius Ecclesie vsum accommodat, ut se
& alios erudiat in precipuo salutis capite. Aut vox Hebræa *Malchil*, no-
men est carminis & harmonia, ad cuius modulos decantatus fuit hic psal-
mus. Alij volunt nomen fuisse instrumenti musici. Beatus *יָדָע* Vi-
de primū Psalmum. Remissa est prævaricatio *כָּסִיתָ* cōdo-
natum est scelus. Hic est loco h, & ad verbum legitur, remissus præ-
varicationē. i. cuius prævaricatio est remissa. 2. Imputat *לֹא*
Fuit. Heb. pro præf. aut præf. Dolus. *דָּלִי* simulatio. fucus. i. qui
sincero corde conuertitur ad Deū, verè sincerè, sine vlla hypocrisi agnoscēs
peccatum. 3. Quoniam tacui, inuet. *כִּי תִקְרָא* כי Dum ta-
cui, contabuerunt. aut, putruerunt. Vel, Dum tacerem, contabesce-
bant. i. dum tacitus apud me reputavi multitudinē & gravitatē pec-
catorum meorū, debilitatum & infirmatū est corporis mei robur. Inuete-
rata enim sunt ossa mea. Quidā vertūt, Quā silui, putruerūt ossa mea,
in fremitu meo tota die. i. Quum vellē reticere peccatū meum, nec vel-
lem confiteri me nihil aliud esse quā peccatum, non habebat cōscientia
mea vllā requiē, usque adeo ut cogerer sateri peccatū meū, & fidere in bo-
nitate Dei. Paulo post sequitur, Delictum meum cognitum tibi feci.

In rugitū meo *יָרָע* qui rugii. quod scilicet tantū peccatum
admissem. 4. Aggrauatur *כָּבֵד* Fuit. Heb. pro præf. vel præf. gra-
uior est. ingrauescit, inualefcit. q. d. premit me dolor meus. Per manum
gravitatem indicij Dei intelligit. Viror meus *יָרֵחַ* succus meus.
humidū radicale vocant. q. d. præ metu tui, succus meus exaruit, ut rebe-
mēti æstate humor desiccatur. Quidā intelligūt hūc locū de peccato quod
admisit in vxore Vria. Ad finem huius versus adiicitur apud Hebræos

David gravi mor-
bo affectus, pro
suis peccatis que
sentiebat, ac or-
dis sui hypocrisi
exclamat, & de-
monstrat quisiā
sit iustus. romi.
4. d. 7

Sine taceret cogi-
tans peccata sua,
sine clamaret, do-
lore exiebat ur.

psēlah, de quo dictū est Psalmo tertio. q. d. O quantū tormentum sentire peccati sui gravitatē quæ ex gravitate pœna quā Deus irrogat, agnoscitur. Vel, quia aridus, & succi mei ex pœis redditus sum! O aridū & exhaustum me pœa meritis contracta ex peccati mei agnitione!

Confessione peccatorum suorum veniam cōsequitur. ier. 61. d. 24

Peccatū igitur meum notum feci tibi, & iniquitatem meam non operui: ¶ dixi, Cōfitebor super prauaricationibus meis lehouæ: & tu remisisti iniquitatē peccati mei. psēlah.

Delictū meum cognitum tibi feci: & iniustitiā meā non abscondi.

Dixi, Cōfitebor aduersum me iniustitiam meam Domino: & tu remisisti impietatem peccati mei.

Hac eius venia, ceteri hanc misericordiam cognoscentes, accedant ad Deum libere.

Propter hoc orabit ad te oīs misericors, tempore inueniendi: profectō in inundatione aquarum multarum, ad eum non pertingent.

Pro hac orabit ad te oīs sanctus in tempore opportuno.

Veruntamen in diluuiō aquarū multarū, ad eum non approximabunt.

Deus ex tribulationibus liberat.

Tu abscondio es mihi ab an-

Tu es refugium meum à

Notum feci tibi פָּנֶיךָ Futurum Heb. quod nonnulli vertūt per præt. quòd sequentia verba Hebraicè sint præterita, quæ nonnulli per futura vertūt, Peccatum meum notum faciam tibi, & prauitatem meam non celabo tibi. Posteriùs istud ad amplificandum additur.

Dixi, פָּנֶיךָ Istud Dicere, pro, secum deliberare ponitur. Super prauaricationibus meis, כָּל עֲוֹנוֹתַי Omnes Hebræorum interpretes legerunt, & per feri, vt, redundet, non & per pathah, vt 1. xx. legerunt, Cōfitebor de peccatis meis, sine, peccata mea. Iniquitatem ׀ prauitatem. Alij, noxam. vel, pœnam. Aut Iniquitatem peccati sui vocat peccatum suum iniquū. psēlah in fine huius versus ponitur, vt ostendat sententiam hanc esse notandam, quæ docemur quomodo peccatum possit remitti, nempe credendo in Deū qui solus remittere potest peccatum. O singularem (inquit) Dei erga homines peccata sua agnoscentes gratiam & beneuolentiam! Hic locus ostendit Deum præditum esse venia facilitate: quæ sanctis non est peccandi illecebra sed occasio admirandi bonitatē Dei.

6 Propter hoc פָּנֶיךָ & Propter hanc rem. q. d. Exemplo meo alij ad te conuertentur, ob hoc quòd tam facile mihi peccatum in te admissum remisisti. Tempore inueniendi פָּנֶיךָ & tēpore inuentionis. i. quod à te inuentum fuerit ad eam rem idoneū, tempore quo inueniri soles. ier. 33. b. 6, Querite lehouam dum inueniri potest. Est autem tempus gratia, tempus acceptum, de quo Paulus 2. Cor. 6. a. 2.

In inundatione aquarū m. ׀ in diluuiō aquarum multarum. Magnam vim tribulationum significat. In maximis arumnis & calamitatibus seruabitur pius ne ledatur ab illis.

7 Abscondio פָּנֶיךָ latibulum, profugium. i. in quo delitescere possim tempore aduersitatum. Ab angustia custodies me: קָרַן תִּרְרֵנִי à tribulatione custodies me. Alij, ab hoste custodies me.

tribulatione qua circū-
dit me: exultatio mea, erue
me à circūdantibus me.

Intellectum tibi dabo, & 8
instruā te in via hac qua
gradieris: firmabo super te
oculos meos.

Nolite fieri sicut equus & 9
mulus quibus non est intel-
lectus.

In camo & fræno maxil-
las eorum constringe, qui nō
approximant ad te.

Multa flagella peccato- 10
ris: sperantem autem in Do-
mino misericordia circū-
dabit.

Latamini in Domino, & 11
exultate iusti: & gloriamini
omnes recti corde.

Clamoribus liberationis, &c. כְּחֵן וְכִשְׁלוֹן קוֹלֵי הַתְּהִלָּה vel, oua-
tionibus liberationis circūdabis me. *Ent. Heb. pro præf. Phras. Heb.*
pro, latitia qua gaudere solent qui ab hostibus liberati sunt, perfundes
me. vel, canticis letis quibus uti solent qui è periculis liberati sunt, omni-
no cinges me. Verbo Circūdandi, multiplices ac varias salutis species de-
signat. p̄ Selah addit, quia sol⁹ Deus est qui eripere solet pios ab aduersita-
tibus quibuscunque.

8 Intelligere faciā te, עֲלֶיךָ אֶרְדּוּ Erudiam
te. Quo plus energiae habeat exhortatio, sermonē ad singulos dirigit. Qui-
dam existimant esse Dei verba.

Consulā tibi oculo meo. אֶרְדּוּ אֶיךָ annuam super te oculo meo. Vel, consulam tibi prospe-
ctione mea id est, ipse videbo quid tibi sit utile. vel, nutu consilium tibi
dabo.

9 Ne sitis הִלֵּךְ מִיָּדֶיךָ Mutatio numeri Hebraeis frequens, pro,
Ne sis. Intellectus: הִלֵּךְ Infinit. Heb. pro nomine verbali.

In camo & fræno, &c. חֲמֹס וְחֵן עֵינַי לְכָל דָּבָר חֲמֹס Hebraicè ad
verbum legitur, In lupato & fræno os eius ad constringendum vel,
constringere non appropinquare ad te. Infinit. pro futuro aut præf.
Latine sic, quorum os nisi lupato & fræno constringas, nō appro-
pinquabunt vel, appropinquāt ad te. Vel, quorum os lupato & fræ-
no coercere oportet ne accedant ad te. i. ne mordeāt. Vterque sensus
potest ex verbis Hebraicis elici.

11 Et laudate oēs, &c. וְכָל יִשְׂרָאֵל & incitate ad ouationem rectos corde. Rectos corde vo-
cat qui ex animo resipiscunt, & qui reuera ac sine hypocrisis peccatum
agnoscunt. Secundo versu eisdem vocat, in quorū spiritu non est dolus.

g. ii.

gustia custodis me: clamoribus
liberationis circundas me. D̄ Selah.

"Intelligere faciam te, & do-
cebo te viam per quā ambules,
"consulam tibi oculo meo.

"Ne sitis sicut equus, sicut mu-
lus, quibus non est intellectus:
"in camo & fræno os eius est ad
coercendum ne appropinquet
tibi.

Multi dolores erunt impio: at
sperantem in Iehoua misericor-
dia circūdabit.

Latamini in Iehoua, & ex-
ultate iusti, & laudate omnes
recti corde.

Doctrina atque
institutio ad be-
ne viuendum.

Pium ac impio-
rum conditio.

Exhortatio ad Le-
titiam.

XXXIII.

XXXII.

Exhortatio ad re-
ctis corde ut lau-
dent Deum, q. oia
qua dicit & pro-
misit, sunt vera,
e. que praestet, be-
ne ac recte ordi-
nans omnia.

Exultate iusti in Iehoua: re-
ctis pulchra est laus.
Confitemini Iehouae in ci-
thara: in nebel & decachordo ca-
nite ei.

Cantate ei canticum nouum,
docte pulsate in clamore:

Quia rectum est verbum Ieho-
uae, & omne opus eius in fide.

Diligit iustitiam & iudicium,
misericordia Iehouae plena est
terra.

Verbo Iehouae caeli facti sunt,
& spiritu oris eius omnis exer-

In fine, Psalmus David.

Exultate iusti in Do-
mino: rectus deest lau-
datio.

Confitemini Domino in
cithara, in psalterio decem
chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum nouum:
bene psallite ei in vocifera-
tione:

Quia rectum est verbum
Domini, & omnia opera e-
ius in fide.

Diligit misericordiam &
iudicium: misericordia Do-
mini plena est terra.

Verbo Domini caeli fir-
mati sunt: & spiritu oris e-

Laudat Dei po-
tentiam ex creatio-
ne rerum, ex qua
formidabilem esse
illum ostendit.

IN PSALMV M XXXIII.

1 Exultate **וְיִשְׂרָאֵל** Ouate. Pulchra est **יְהוָה** decora est. ac si
dicat, hoc praeceptum esse studium in quo iustos occupari debeat, ut iusti-
tiam, bonitatem, & virtutem Dei, quarum notitiam animis infixam gerunt,
praedicent apud homines. Alij, conuenit, congruit, nam si idem tentent
impij, vel hypocrita, id in probum Dei magis quam in laudem vergit.
Alij, desiderabilis est.

2 Confitemini Iehouae **יְהוָה לִירְדָּה**
Celebrate Iehouam. **3** Docte pulsate in clamore: **וְיִשְׂרָאֵל**
וְכָל בְּרִייתוֹ Ad verbum, Benefacite pulsando cum iubilatione, vel,
bene modulamini in clangore. Hebraismus, pro, pulsate siue sonate do-
cte & ex arte, ac suauiter vna cum voce lata. Eadem loquutio & Iesa.
23. d. 16. Quidam vertunt, strenue canite, &c.

4 In fide. **וְיִשְׂרָאֵל** in veritate, i. sunt fidelia & vera. q. d. Dominus
semper verax est & fidelis, seruansque promissi, quicquid agat, & qua-
uis nos affligat. Quidam intelligunt verbum & opera idem esse. Alij
autem aliam expositionem asserentes, distinguunt: ut verbum tantun-
dem valeat ac consilium Dei, vel mandatum: opus verò sit effectus & exe-
quutio. Geminatur quidem (inquiunt) eadem sententia diuersis verbis, ut
alibi passim: sed rara non est in repetitionibus modica flexio, ut idem
varie & pluribus modis dicatur. q. d. quicquid statuit Deus ac mandat,
rectum est: quicquid opere ipso perficit, fidele est ac verax. Interea notandum,
verbum non accipi pro doctrina, sed pro mundi gubernandi ratione.

6 Verbo Iehouae, &c. **וְיִשְׂרָאֵל** Ut melius ad reputanda Dei
opera expergeficiat, ipsam mundi creationem nobis proponit: simulque a-
gnoscamus eum curare res humanas, mundique statum, eius consilio & ma-
gis gubernari. Caelos pro vniuersa mundi machina posuit. Et spi-

ritu oris eius **וַיִּפְתָּח** Figuratè spiritum oris pro ipsa pronuntiatione sumit: ac si dictum esset, Simulas halitus vocis sue emisit Deus, vel protulit verbo quid vellet fieri, calos repenti extitisse, & quidem incredibili stellarum copia & varietate extractos. Verum quidem est similitudinem hanc ab hominibus sumptam esse: sed alibi docet Scriptura, eterno illo sermone qui unigenitus Dei Filius in carne apparuit, mundum fuisse creatum. Quod in exercitu soleant esse homines qui nullo numero comprehendì posse videntur, propterea exercitù stellarù vocat tanquàm innumerabile.

ius omnis virtus eorum.

Congregans sicut in trem aquas maris, ponens in thesauris abyssis.

Timeat Dominù omnis terra: ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem:

Quoniam ipse dixit, & facta sunt: ipse mandavit, & creata sunt.

Dominus dissipat cõsilia Gentium, reprobat autem cogitationes populorum, & reprobat consilia principum:

Cõsiliu autem Domini in æternum manet, cogitationes cordis eius in generatione & generationem.

Beata gens cuius est Dominus, Deus eius, populus quẽ elegit in hereditatem sibi.

De celo respexit Dominus: vidit oēs filios hominù.

7 In thesauris **וּבְאֵימָרוֹתָא** q. d. conclusit certo loco firmandas abyssos, non aliter quàm thesauri concludi solent. Commendat insigne in mundi superficie, & dignum notatu miraculum, quòd Deus elementu aqua fluidum & instabile, instar solidi a cerni collectum suo arbitrio teneat: & in ipsis quoque terra visceribus mira & incomprehensibili virtute recondat tanquàm thesaurus. Quidã vertunt, velut thesauros reposuit abyssos.

11 In generationem & generationem **וּלְדֹרֹת וּלְדֹרֹת** Sub. permanent. aut, perdurabunt. Alij, in seculum & in seculum.

13 Respicit **וַיִּבְטֹחַ** Prat. Heb. pro præs.

citus eorum:

7 Congregans velut in aceru aquas maris, ponens in thesauris voragines.

8 Timeat à Iehoua omnis terra, ab eo paucant omnes habitatores orbis:

9 Quoniam ipse dixit, & fuit: ipse praecepit, & extitit.

10 Iehouah irritum facit consiliu Gentium, irritas facit cogitationes populorum:

11 Consiliu autem Iehoux in seculum stat, cogitationes cordis eius in generationem & generationem.

12 Beata gens cui Iehouah est Deus: populus quem elegit in hereditatem sibi.

13 Ex cælis respicit Iehouah, videt omnes filios hominum:

Pronuntiatio & cõsiliu Dei æternu, dissipans consiliu hominum. iudith 16. c. 18

Quis est populus beatus.

Dens videt ac cognoscit omnia: omnium curã providentiãque habet, omnia habet in potestate sua.

Ex habitaculo sessionis suæ 14 De preparato habitacu-
lo suo respexit super omnes
prospicit super omnes habitato-
res terræ. qui habitant terram.

Qui formavit simul cor eo- 15 Qui finxit sigillatim cor-
rum, qui cōsiderat omnia ope-
ra eorum, da eorum, qui intelligit o-
mnia opera eorum.

Non saluatur Rex in multitu 16 Non saluatur Rex per
dine exercitus, potens non eua-
det in multitudine roboris. multam virtutem: & gigas
non saluabitur in multitu-
dine virtutis suæ.

Vitam hominum,
vnius Dei gratia
stare incolumem.

Mendacium est equus ad sa- 17 Fallax equus ad salutē.
lutē, & in multitudine roboris
fui non eripit. in abundantia autem vir-
tutis suæ non saluabitur.

Ecce oculus Iehouæ super ti 18 Ecce oculi Domini super
mentes eum, in sperantes in mi-
sericordia eius: metuētes eum, & in eis qui
sperant super misericordia
eius:

Ut eruat à morte animas eo- 19 Ut eruat à morte animas
rum, & viuificet eos in fame. eorum, & alat eos in fame.

Ideo anima nostra expectat 20 Anima nostra sustinet Do-
Iehouā: nam auxilium nostrum
& clypeus noster est. minum, quoniam adiutor
& protector noster est.

Dominus est auxi-
lium & scutū no-
strum, letitia iis
qui in eo fidunt.

Certè in eo latabitur cor no- 21 Quia in eo latabitur cor

14 Ex habitaculo נחמך De basi. i. De firmo domicilio. è sessione
sua firma & stabili. Idem dicit quod versu precedenti, mutatis paululū
verbis.

15 Simul יחד Non intelligit vno temporis momento
formata fuisse hominū corda, sed omnia ad vnum & sine exceptione for-
mata esse, vt frustra notitiā fictoris sui latere vel subterfugere conentur.

Qui considerat תבטון animum aduertens. intelligens.

16 Potens נמר fortis. heros. gigas. 17 Mendacium
רמה Vanitas. fallacia. Nomen pro verbo, vel adiectiuo. q. d. fallit equus,
aut fallax est equus, si illi fidamus.

19 Ut eruat יציל vt libe-
ret. eripiat. Et viuificet eos. יחיה Hebraismus, pro, seruet eos
in vita. Quidam vertunt, nutriat. Alij, vt alat eos. Idem bis dicit alijs
verbis.

20 Expectat תמתין Pr. et. Heb. pro præs. verti potest,
expectet.

21 Certè in eo, &c. וְיִשְׁכֹּן Quoniam particula
וְ quæ in hoc versu bis repetitur, variè sumitur ab Hebræis, duplex po-
test esse sensus. Si affirmatiuè exponas in vtroque membro, vt vertit no-
ster interpres, tam de sua letitia quàm de spe gloriabuntur fideles. Certè
(inquiunt) Deus semper nostra letitia erit, certè sacrum eius nomen in-
star arcis inuictæ nobis erit ad refugium. Si verò causaliter accipias וְ

secundo loco positum, sic vertes, Certè in eo lætabitur cor nostrum: quia in nomine sanctitatis eius sperauimus. q. d. Quia spes nostra in Deo defixa fuit, non deerit ipse suis partibus quin perennem gaudij materiam suppeditet. vel, Quia in eo lætabitur cor nostrum, certè in nomine sanctitatis eius sperabimus.

nostrum: & in nomine sancto eius sperauimus.

Fiat misericordia tua Domine super nos, quemadmodum sperauimus in te,

XXXIII.

Davidis quum immutauit vultum suum coram Abimelech: & dimisit eum, & abiit.

Benedicam Dominum in omni tempore: semper laus eius in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: audiant mansueti, & latentur.

Magnificate Dominum mecum: & exaltemus nomen eius in idipsum.

Exquisiui Dominum, & exaudivit me: & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, & il-

strum, certè in nomine sanctitatis eius sperabimus.

Sit misericordia tua o Iehoua super nos, quemadmodum sperauimus in te. XXXIII.

¶ Davidis, dum ipse mutauit vultum suum coram Abimelech: qui expulit eum, & abiit.

Benedicam Iehouæ in omni tempore, semper laus eius in ore meo.

In Iehoua laudabit se anima mea: audient humiles, & lætabuntur.

Magnificate Iehouam mecum, & exaltemus nomen eius simul.

Quæsiui Iehouam, & exaudivit me, & ex omnibus timoribus meis eripuit me.

Aspiciet ad eum, & illu-

Excitat & se & alios ad laudandam Deum liberatus ab Achis rege Gethi.

IN PSALMVM XXXIIII.

1 Dum ipse mutauit, &c. דָּוִד כִּי שִׁנָּה פָּנָיו quum ipse mutasset sensum suum. rationem suam. sermonem suum. i. dum fingeret sensum suum esse immutatum, hoc est, quum insaniam simularet.

2 Benedicam Ieh. בִּרְכֵּה יְהוָה Laudabo Iehouam. vel, Prædicabo. Omnes versiculi huius psalmi ordine alphabeti Hebraici scribuntur, ac singula literæ suo ordine in capitibus versuum ponuntur, præterquam quod in medio versus ponitur. Quod obseruasse videtur ut sua lætitiæ ex parte victoria signa vera etiam ipso stylo ostenderet.

3 Laudabit se & gloriabitur. iactabit se. Humiles מְנוּחִים mansueti. afflicti. 4 Quæsiui יְהוָה Studiosè quæsiui. Requisiui. Exquisiui. Timoribus meis פְּנֵי פָּנִים pauoribus. vel, terroribus meis.

6 Aspiciet ad eum, & ill. יִבְרַח פָּנָיו Præst. Heb. pro fut. Aspiciet ad illum, & splendentur. vel, illustrabuntur.

ita Chaldaeus paraph. à radice ירר. i. qui in tenebris ante turpebāt, quasi exorta luce, oculos ad Deum erigent: & qui pudore oppressi iacebant, non a vultus alacritatem induent. Alij à ירר vertunt, Aspicient ad eum, & accurrent. vel. concurrabunt. Alij, Aspiciant ad illum, & properet. Quidam sic resoluunt hanc sententiam, ubi ad eum aspexerint, & conflixerint, non pudefient eorum facies.

minabuntur, & facies eorum non afficientur pudore.

luminamini: & facies vestre non confundentur.

Eripit Deus de afflictione.

1 Iste pauper clamauit, & Iehouah audiuit: & ex omnibus angustiis seruauit eum.

7 Iste pauper clamauit, & Dominus exaudivit eum: & de omnibus tribulationibus eius saluauit eum.

2 Castrametatur Angelus Iehouae circum timentes ipsum, & eripit eos.

8 Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: & eripiet eos.

Exhortatio ad gustandam bonitatem Dei, eumque timendum, & ubi de-erit.

3 Gustate, & videte quod bonus Iehouah: beatus vir qui sperat in eo.

9 Gustate, & videte quoniam suavis est Dominus: beatus vir qui sperat in eo.

4 Timete Iehouam sancti eius: quoniam non est penuria timentibus eum.

10 Timete Dominum omnes sancti eius: quoniam non est inopia timentibus eum.

Dimittes inopes. Querentes Deum.

5 Leuculi indigebunt, & famem patientur: sed quærentes Iehouam non deficient villo bono.

11 Dimittes egerunt & esuriuerunt: inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

7 Pauper afflicti. Pios omnes David de se loquentes inducit, quo magis emphaticè exprimat quantum momenti ad eos animandos habeat suum exemplum.

8 Et eripite eos. Et eripite eos. Fut. Heb. pro pres. & tuetur eos. vel. liberat. ant. liberare solet. nam per futurum dicunt Hebraei quod Latini exprimunt per infinitiuium & verbum Solleo. Quod de vno Angeli pronuntiat numero singulari, ad omnes extendere cõuenit. nam Scriptura docet, plures singulis destinari Angelos, prout Domino visum est, & nobis vtile esse nouit.

9 Quod bonus ut bonus. quàm bonus.

11 Indigebunt, Præterita Hebr. quæ nonnulli vertunt per presens, egent, indigere solent, esuriunt. Afferit David qui sibi ab omni iniustitia temperet, plus hoc modo profecturos, quàm rapiendo ac prædando: quia ipsi quoque, leones feracis bestia ad prædandum nati, saepe esuriunt quoniam Dominus suos pascit. Vel potius leones inedia & fame dicit perituros, quàm ut necessario victu fraudet Deus rectos & simplices. qui sola eius benedictione contenti, non aliunde quàm ex eius manu alimeta querunt.

Nō deficient villo b. nullo bono destituuntur.

Venite filii, audite me: *ti* 12
u Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult
 vitam, diligit dies videre *ti* 13
 bonos?

Prohibe linguam tuam à
 malo, & labia tua ne lo-
 quantur dolum. *ti* 14

Dinerte à malo, & fac
 bonum: inquire pacem, &
 persequere eam. *ti* 15

Oculi Domini super ius-
 tas: & aures eius in preces
 eorum. *ti* 16

Vultus autem Domini *ti* 17
 super facientes mala, ut
 perdat de terra memoriam
 eorum.

Clamauerunt iusti, & *ti* 18
 Dominus exaudivit eos:
 & ex omnibus tribulatio-
 nibus eorum liberavit eos.

Iuxta est Dominus iis *ti* 19
 qui tribulati sunt corde: &
 humiles spiritu saluabit.

Multa tribulationes in-
 florunt: & de omnibus iis
 liberabit eos Dominus. *ti* 20

11 Venite *ti* 11 Hebr. ei verbo imperatio uti solent pro adverbio hor-
 tantis: ut Latini verbo Agite. Filios vocat discipulos. Salomon quemlibet
 Divina doctrina capax vocat filium. Etiam filiorum nomine ostendit
 David quam chari sint qui se in doctrina Divina disciplinam tradunt.
 Timorem Iehoua pro ipso pie vivendi regula posuit.

14 Qui vult vitā, *ti* 14 Hebr. ei qui cupiat vitā sub longanā. Hebr. ei
 sepe mittunt adiectiva quae facile subaudiuntur. Diligit dies
ti 14 optat dies. Subaudienda quaedam, sic. quis inquam optat sibi
 dies multos? Ut videat bonum? *ti* 14 Videre bonū, phras
 Hebraica dicitur, pro, frui bonis Dei quae vitam istam beatā ac salicem
 reddere videntur. Quidam ista coniungunt praecedentibus, hoc modo, a-
 mans dies quibus videat bonum; *ti* 17 Vultus *ti* 17 Ir.

18 Clamant *ti* 18 Præ. Hebr. pro phras. q. d. quum clamāt iusti, &c.

19 Contritis *ti* 19 confraetis. Incredibile est, ubi cordis languore
 confecti fideles ferē tabescunt, Deum illis esse propinquum. Dura præter-
 ea est probatio gratiam Dei consq. differri, & subdici à sensu nostro dum
 spiritus nos deficiat. *ti* 19 Fut. Hebr. pro phras. servare solet.

20 Eruite eum *ti* 20 Fut. Hebr. pro phras. liberat. eripit.

1 Venite filii, auscultate mi-
 hi: timorē Iehoua docebo vos.

Quis vir ille qui vult vitā,
 diligit dies ut videat bonum?

Custodi linguā tuā à malo,
 & labia tua à loquendo dolum.

Declina à malo, & fac bonū:
 inquire pacē, & persequere eā.

Oculi Iehoua super iustos, &
 aures eius ad clamorem eorum.

Vultus autem Iehoua con-
 tra facientes malum, ut succidat
 è terra memoriam eorum.

Clamāt iusti, & Iehouā ex-
 audit, & ex omnibus angustiis
 eorum eripit eos.

Propinquus est Iehouā
 contritis corde, & attritos spiri-
 tu servat.

Multa sunt mala iusti: & à
 cūctis ipsis eruit eum Iehouā:

Opera quarentiū
 vitam.

Bona iustorum, &
 mala impiorum.

21 Custodiēs omnia ossa eius,
vnum ex eis non est contritum.

*Custodit Dominus omnia
ossa eorum: vnum ex iis nō
conteretur.*

22 Interimet impiū malitia:
& odio habentes iustum deua-
stabuntur.

*Mors peccatorum pesti-
ma: & qui oderūt iustum,
delinquent.*

Liberator Deus.

23 Redimit Iehouāh animā ser-
uorum suorum, & non deusta-
buntur omnes sperantes in eo.

*Redimet Dominus ani-
mas seruorum suorum: &
non delinquent omnes qui
sperant in eo.*

Spes in Deo.

XXXV.

XXXIII.

¶ Dauidis.

1 Huic Dauid.

*Implorat opē Dei
vt iudicis, qui
causam suam a-
gat, & eū liberet.
De Christo pro-
phetia.*

1 Litiga Iehoua cum litigan-
tibus mecum, pugna cum
iis qui pugnant mecum.

*Iudica Domine nocētes
me: expugna impugna-
tes me.*

2 Apprehēde clypeum & scu-
tū, & surge in adiutoriū meum.

*Apprehende arma &
scutum: & exurge in adiu-
torium mihi.*

3 Et educlāceam, & interclu-
de viam in occursum persequē-

*Effunde frameam, & cō-
clude aduersus eos qui per-*

22 Interimet impiū Vel perpræfens, interficit. sine, deuaſtat, q. d. Ma-
lum ingulat auctorem mali. Quidam malitiā pro miseria accipiunt, vt
ſit ſenſus, impios miſerè perituros, quia tandem malis ſuccumbent. Sed al-
tera interpretatio plenior eſt, quod eorum improbitas qua ſe munitos pu-
tant, in eorum capita recidet.

IN PSALMVN XXXV.

1 Litiga Ieh. &c. וְיִתְּנֵה יְהוָה Discepta cum disceptantibus
mecum. Vel, Contende cum contenditibus mecum, aut, cum li-
tigantibus meis. Alij, Iudica iudicantes me. Deum aduocans ſue
cauſæ patronum ſignificat cum improbis & maledictis negotium ſibi eſſe.

Pugna, &c. וְיִתְּנֵה expugna impugnantes me. Vel, deuora
deuorantes me. Ad arma ſuſcipiendā incitans Deum ſe violentè oppri-
mi oſtendit.

2 Apprehēde clypeum וְיִתְּנֵה Celeriter ap-
prehende clypeū. Alij, Robora vel, corrobora clypeum ſub meum.
i. da robur clypeo meo, vt poſſim te duce tueri me. Huiusmodi figuras pri-
mo intuitu aſperas Spiritus ſanctus uſurpat, quo certius pro ſenſus noſtri
ruditæ præſentiam auxiliij Domini inſigat cordibus noſtris.

3 Et educ וְיִתְּנֵה Ad verbum, Et euacua. vel, denuda. pro, deprime
& expedi, aut exere. i. &c. Et interclude, &c. וְיִתְּנֵה & prodi
obuiā perſequutoribus meis. Vel, præoccupā ex aduerſo perſequē-
tes me. Aut, concludē viam aduerſus perſequentes me. Alij, & ob-
ſiſte ad occurſum perſequutoribus meis. Hi, quā velit Dauid qua-
ſi interpoſito muro vel aggere, Dei obiectū prohiberi hoſtes ab acceſſu, ſen-
ſum fideliter reddidiſſe videntur. nam וְיִתְּנֵה Hebræis Claudere ſignificat.

sequuntur me: dic anima
mea, Salus tua ego sum.

Confundantur & reue-
reantur querentes animā
meam.

Auertantur retrorsum,
& confundantur cogitan-
tes mihi mala.

Fiāt tanquā pulvis an-
te faciem vēti, & Angelus
Domini coarctans eos.

Fiat via illorum tenebra
& lubricum: & Angelus
Domini persequens eos.

Quoniam gratis abscon-
derunt mihi interitum la-
quei sui: superuacue expro-
brauerunt animam meā.

Veniat illi laqueus quē

Dic anima mea, וְיִשְׁמַח לִי הוֹשִׁיעַ. Hoc genere dicendi David penitus
animo suo infixum esse ac persuasum significat, quod ex praesenti rerum
intuitu statui non poterat, salutis suae authorem esse Deum.

4 Querentes animam meam: וְיִשְׁמַח לִי הוֹשִׁיעַ. Hebraismus, qui infi-
diantur vita mea, aut student me perdere. Istos optat pudesieri, dum sci-
licet spe sua, votoque deiecti fuerint. 5 Ut gluma וְיִשְׁמַח לִי הוֹשִׁיעַ ut pulvis.
palea tenuis, quisquiliæ. Sic Psal. i. b. 4. Et Angelus Ieh. וְיִשְׁמַח לִי הוֹשִׁיעַ
וְיִשְׁמַח לִי הוֹשִׁיעַ Non minus de diabolis quam de Angelis caelestibus ad Dei obsequiū
promptis locus exponi potest. Pluribus verbis, quicquid tentent, & quocū-
que se vertant, cupit illis omnia consilia & cunatus infelicititer cedere.

6 Tenebrae & lubricitates, וְיִשְׁמַח לִי הוֹשִׁיעַ Substantina pro adie-
ctinis, tenebrosa, sine caliginosa, & lubrica. Optat ut per caliginem & lo-
ca lubrica Angelus instabiles eos rapiat, ut neque consilium suppetat, ne
que ratio, ac ne respirandi quidem detur tempus.

7 Foderunt וְיִשְׁמַח לִי הוֹשִׁיעַ Additum est Foveam. nam apud Hebr. eos omne
verbum includit nomen quod ab ipso deducitur, ut à fodio fovea.

8 Contritio quam non cog. וְיִשְׁמַח לִי הוֹשִׁיעַ tumultus quem non
nouit. De eo tumultu loquitur quo subita infertur ruina. q. d. Vbi pacē
fallacibus illecebris sibi promiseris, percussat eum horror insolitus, & cum
tumultuoso pauore sentiat se laqueis suis deprehensum. Alii vertunt, ca-
lamitas quam nō praevidit. aut, quam ignorat. Nonnulli, interitus,
[aut, excidiū] quē nesciat. i. improvisum & inexpectatum. Mutatio no-
meri: nam ad omnes in genere haec pertinent. Nisi fortē magis placeat,
Saulem vel alium quempiam ex proceribus notari.

tium me: 'dic animæ meæ, Sa-
lus tua sum.

Pudore afficiantur, & crube-
scant 'querētes animam meam:
conuertantur retrorsum, & pu-
dore afficiantur cogitantes ma-
lum meum.

Sint 'ut gluma ante ventum,
'& Angel' Iehouæ impellat eos.

Sit via eorum tenebrae & lu-
bricitates, & Angelus Iehouæ
persequens eos:

Quoniam sine causa abscon-
derunt mihi foveam retis sui,
sine causa 'foderunt foveam ani-
mæ meæ.

gnoscit, & rete ipsius quod abscondit, capiat eum, in desolationem ipsam cadat:

Anima autem mea exultet in Iehoua, gaudeat in salute eius.

Omnia ossa mea dicēt, Iehoua quis similis tibi, eripiēs afflictum à fortiori se, pauperē item & egenum à diripiente cum?

Insurrexerunt testes mendaces: quæ non noueram, interrogauerunt me.

Rependerunt mihi malū pro bono, sterilitatē animæ meæ.

At ego quū ægrotarent ipsi, vestimentum meū erat saccus: affligebam in ieiunio animam meam, & oratio mea in sinum meum reuertebatur.

In desolationem ipsam cadat: *כִּי תִהְיֶה עִם* cū tumultu cadat in illud. Vel, cum fragore corruat in illud. Alij, cum calamitate incidat in ipsum.

9 Exultet *יִיְיָ* Fut. Heb. exultabit de Iehoua, latabitur de ope eius. Videtur Dauid non tã vocā continuare, quàm se Deo gratum fore promittere.

10 Ossa mea *עַצְמוֹתַי* Pars pro toto, totum corpus meum.

11 Insurrexerunt *קִוְּמוּ* Fut. Heb. pro pr. et. Mendaces, iniquitatis. violentiæ. pro, violenti.

Quæ non noueram *כִּי לֹא יָדַעְתִּי* de eo quod nō agnoscebam. vel, de eo cuius conscius non erā.

12 Sterilitatem *בְּרִיחַ* orbitatem. sub. rependerunt. i. priuarunt me vita.

13 Quum ægrotarent ipsi *אֶגְרוֹתִי* AEgrotatio metaphoricè accipitur pro quouis incommodo vel tristitia. Significat enim Dauid, quoties illis malè esset socium se doluisse.

Vestimentum meum erat saccus: *כַּסְיִתִּי* sic Hebraicè, pro induebar sacco.

Reuertebatur. *שׁוֹבֵר* Sic quidam vertunt, propterea quòd veteres serè orabant incurui, quum essent in luctu, atque ita precatio quasi in sinum reuertebatur. Si ita accipias, non tam precationem quàm habitum precādi Psalter hac oratione expressit. Hinc nonnulli, In precationibus curuabar. Alij, reuertatur: ac si dicat, Adeò bene precabar vt orationē meā redire velim in memetipsum: si quæ mala illis imprecatus fuero, in me recidat. Alij, & precatio mea super sinū meū versa est. & scribunt eadē

ignorat, & captio quæ abscondit, apprehendat eum, & in laqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultabit in Domino: & delectabitur super salutari suo.

10 Omnia ossa mea dicent, Domine quis similis tibi?

Eripiens inopem de manu fortiorum eius, egenum & pauperem à diripientibus eum.

Surgentes testes iniqui, quæ ignorabam, interrogabant me:

Retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatem animæ meæ.

Ego autem quū mihi malesti essent, induebar cilicio: Humiliabam in ieiunio animam meam: & oratio mea in sinu meo conuertetur.

Queritur de improbitate inimicorum, innocentiam suam cōmemorās.

ratione istud dici, atque Latinis Gaudere in sinu dicitur qui arcano & interiore sensu contentus est: ita etiam in sinu flere & precari aptè dicitur qui suas lachrymas & vota in aërem non spargit ad captandam hominum gratiam, sed contentus vno Deo teste, affectus suos apud se continet. q. d. tacitè mecum & remotis arbitris precado testatus sum quàm sincere & ex animo dolerem de illorum incommodis & aduersitatibus.

Quasi proximum, quasi 14 fratrem nostrum, sic complacbam: quasi lugens & contristatus sic humiliabar.

Tanquam amicus, tanquam frater meus esset, sic ambulabam: tanquam lugens matrem, pullatus humiliabar me.

Et aduersum me letati 15 sunt, & conuenerunt: congregati sunt super me flagella, & ignorant.

Sed ipsi in claudicatione mea lætati sunt, & cōgregauerunt se, congregauerunt se inquam aduersum me claudi, nec sciebam: prosciderunt me, & non siluerunt:

Dissipati sunt, nec compuncti: tentauerunt me subsannauerunt me subsannatione, frenduerunt super me dentibus suis.

Congregauerunt se inquam cum hypocritis & subsannatoribus qui indulgent ventri, frendendo aduersum me dentibus suis.

14 Tanquam amicus וְכִי Quasi socius. Humiliabar me. וְיָרִיבוּ incuruabar. i. tristis deiecto capite incedebam, ut qui mortui sunt.

15 Sed ipsi in claudicatione mea וְכִי Claudicatio pro infirmitate & morbo: vel potius hac claudicatione notantur casus aduersi. ac si dixisset, Simulac labascere me viderunt, & ruina propinquum, quasi facto concursu simul conati sunt me prorsus euertere. Claudi, וְכִי percussi, vel, flagellati. Alii, dolore affecti, vel, afficientes. Accipimur pro hominibus probris vel cōtemptis. ut significet Dauid se à sordida plebe fece contumeliose fuisse tractatum. Prosciderunt וְכִי aperuerunt. sub. os suum prae vehementi risu. q. d. labiis distentis petulantè sua conuitia iactauerunt in me. Alij, obloquuti sunt Alij, sciderunt. sub cor meum. Silverunt. וְכִי cessauerunt. Repetitio Hebraeis frequens, ad vehementiam exprimendam vel excessum: ac si dicat, maledictus nullum fuisse finem.

16 Cum hypocritis, &c. וְכִי Cum impiis subsannatoribus subcinerit panis. i. indulgentibus ventris, & paratis. Alij, Cum adulatoribus & subsannatoribus subsannatione. vel, verbo otioso. Alij, cum simulatoribus derisionum vanitatis. i. cum hypocritis qui sannis dediti sunt. sannus inquam futilibus & vanis. Alij, Inter perfidos subsannatores subcinerit panis, frendendo aduersum, &c. & iungitur praecedenti versui. Simpliciter Dauid narrat hostium suorum conspirationem, dicens, inter homines dolosos, & ad fallendum natos, atque praeculi pudoris, vnum hoc assidue agitari quomodo miserum hominem perdant. Redit autem ad amicos pro-

ceres Saulis, aliosq; non absimiles: quos primum vocat perfidos, hypocritas, vel sceleratos: deinde sub sannatores, perfricta fronte & omni verecundia excussa, proiectos ad quidvis audendum. Vox *וַיִּן* proprie significat panem sub cineribus coctum. Quidam tamen quia sensum appositum elicere non poterant, sumi putarunt pro garrula dicacitate, vel sermone otioso. Alij dixerunt illis subsannationem esse loco panis, quia scilicet pascant se, & oblectent sannis & ludibriis. Certè propria nominis significatio retinenda videtur. Quamquam potest adhuc duplex esse sensus. quidam enim *וַיִּן* sumentes pro placenta, putant hic perstringi liguritores qui lautas & opiparas mensas aucupabatur. quales semper multi in aulis principum circumuolabant. Aliis verò magis placet, seruales & sordidos homines perstringi, qui minimo linguas suas ad maledicendum addicerent: sicuti omnibus seculis reperti sunt qui frusto panis (ut loquuntur) linguas venales prostituerent. At si alios locos expendas ubi David ingenia, moresq; hostium suorum describit, facile conicias, mensarios scurras notari, qui inter pocula de eius cado disputabant.

Domine quousque videbis? 17 Domine quando respicies?
 "eripe animam meam à desolationibus eorum, à leonibus vnicam meam.
 restitue animam meam à
 malignitate eorum, à leoni-
 bus vnicam meam:

Celebrabo te in cœtu magno, 18 Confitebor tibi in ecclesia
 in populo forti laudabo te. magna, in populo graui
 laudabo te.

Iterum describit
 inimicos suos.
 Ioban. 15. d. 25

Ne latentur qui inimici mei 19 Non supergaudeant mi-
 sunt im meritò: neq; odio habē- hi qui aduersantur mihi
 tes me sine causa, innuant oculo. iniquè: qui oderunt me gra-
 tis, & annuunt oculis.

Quia non loquuntur pacem, 20 Quoniam mihi quidem
 & contra humiles terræ verba pacificè loquebantur: &
 in iracundia terræ loque-

17 Videbis? וַיִּן sub. istud, & conuinebis. Potest etiam esse sensus,
 Quando eadem post longam dissimulationem videre incipies? Eripe
 וַיִּן retrace. reuoca. reduc. A desolationibus eorum, וַיִּן
 à tumultibus eorum. à calamitatibus eorum. Vnicam meam.

וַיִּן Vnicam vocat solitariam, & quæ subsidiis omnibus destituitur.
 Vide Psal. 22. c. 21.

18 Forti וַיִּן robusto. valido. id est multo.
 Suo more bis idem repetit. Significat David frequentiam & multitudi-
 nem populi quæ ad Sacros conuentus agendos in Sanctuarium ascendere
 solebat.

19 Neq; odio habētes me g. וַיִּן More Hebr. eo-
 rum negatio præcedens, secundo loco subaudienda est. Alij, qui oderunt
 me sine causa, & innuunt oculis. Innuant oculo, וַיִּן
 colliment oculo. Alij, nictent oculo. sine, limis oculis. i. subinde ocu-
 lum claudant aduersum me per ludibrium.

20 Loquuntur וַיִּן Fut. Heb. pro præf. Et contra humiles
 terræ וַיִּן & contra mansuetos terræ. Vel, tranquillos. ant,

quietos. i. pingues & saturos qui placido otio fruuntur. Mansuetos terræ vocat qui pacato animo viuunt, & quieto. Nonnulli, & cum quietis terræ. i. cu pinguibus & diuitibus. Aliis magis placet; & super filias terræ. i. homines calamitosos, qui velut fracti sunt ac mutili.

tes, dolos cogitabant.

fraudulenta cogitant.

Et dilatauerunt super me os suum: dixerunt, Euge euge, viderunt oculi nostri.

Et dilatauerunt aduersum me os suum: dixerunt, Euge euge, vidit oculus noster.

Vidisti Domine, ne sileas: Domine ne discedas à me.

Vidisti Iehoua, ne taceas: Domine ne elonges te à me.

Magno dolore orat, excitans Deum in auxilium.

Exurge, & intende iudicio meo, Deus meus, & Dominus meus in causam meam.

Excita te, & euigila ad iudicium meum, Deus mi, & Domine mi ad causam meam.

Iudica me secundum iustitiam tuam Domine Deus meus, & non supergaudeat mihi.

Iudica me secundum iustitiam tuam Iehoua Deus mi, & ne latentur de me.

Non dicant in cordibus suis, Euge euge anime nostræ: nec dicant, Deuorauimus eum.

Ne dicant in corde suo, Euge anime nostræ: neque dicant, Disperdidimus eum.

Erubescant & reuerentur simul qui gratulantur malis meis.

Pudore afficiantur, & erubescant pariter, lati malo meo: induantur pudore & erubescantia,

Induantur confusione & Et dilatauerunt aduersum me loquuntur.

Et distendunt. dilatant. i. aperto ore sub. quæ optauimus videre.

Sibi cum plausu gratulantur quod Dauidem viderint prostratum iacere: atq; ita leto spectaculo potiti sint.

Vides. sub. iniurias quibus me afficiunt. Hæc verba & sequentia recte emittere potest Dauid qui iam persuasus erat, pauperes & afflictos à Deo respici, & obseruari omnes iniurias.

Excita te, Exurge. Expergiscere. Ad iudicium meum, ut ius mihi dicas. i. ut ius meum vindices.

Iudica me Ius mihi redde. i. Pronuntia de iure meo. Confirmat proximam sententiam, ut Deus iuris sui patronus sit atq; assertor.

Euge anime nostræ: Vah anima nostra. Vel, Vah votum [sic, desiderium] nostrum. q. d. pro voto successit. & propterea significat etiam votum, desiderium, & cupiditatem. Disperdidimus eum.

Pariter, simul. q. d. omnes ad unum vno ictu prosterantur. Et erubescantia, & ignominia.

hi.

Exhortatio ad la-
titiam.

Iustitia Dei.

Impius nullus
Dei timor.

'magnificātes sese aduersus me.

'Laudent, & exultent' qui vo-
lunt iustitiam meam : & dicant
semper , Magnificetur Iehouāh
'qui vult pacem serui sui.

Et lingua mea loquetur iusti-
tiam tua, omni die laudem tuā.

XXXVI.

¶ Victori, serui Iehoua Da-
uidis.

Dicit prauaricatio impio, in
medio cordis mei, Non est
pauor Dei ante oculos eius.

Quoniam blanditur ei in o-
culis eius, vt inueniat iniquita-
tem suam ad odium.

Magnificantes sese attollentes sese. Vt Deo exosus
reddat Dauid, contumelia & fastu plenus esse dicit.

27 Laudent & exultent. Qui volunt iust. meā:
delectantur iustitia mea. fauēt iustitiæ meæ. quibus pla-
cet iustitia mea. Fidelibus hunc affectum tribuit, quod ius hominis im-
mox saluum esse cupiunt. Qui vult qui amat, i. cui placet,
sine cordi est vt seruus suus rerum successu fruatur.

28 Loquetur meditabitur. resonabit. Hac clausula repetit.
se Dei iustitiam laudibus celebraturum qua seruatus fuerit.

I N P S A L M V M XXXVI.

1 Victori Vide Psal. 4. a. 1. 2 Dicit prauaricatio
impio, in medio cordis mei. Ad verbum, Dictum prauaricationis
est ipsi impio in medio cordis mei. i. sic cogito apud me & in anima
mea, improbātem suggerere impio, Non est quod timeas, idcirco nō est ti-
mor Dei, &c. Alii, Dicit scelus de improbo. Loquitur iniquitas in
pili in medio cordis mei, quod non est timor, &c. q. d. Testantur mihi
in animo meo scelera impij, nullum illi esse Dei timorem. siue, ex sceleri-
bus quæ perpetrant impij, penitus sentio, nullo ipso tangi Dei timore.
Aut eodem tamen sensu. Propheta dicit malitiam impij hominis quæ vi-
detur latere incognita, clarè in corde suo loqui seqq. certum esse testem quid
ipsa suggerat.

1 Blanditur ei vt suam peccandi voluntatem expleat, desi-
gnet iniquitatem quam cupit, ad odiendum illam: hoc est ad odium usq;
& fastidium. Alii vertunt, Blanditur sibi in oculis suis ad inueniē-
dum iniquitatem eius ad odiendum, vel, odium, i. donec digna inue-

reuerentia quæ magna lo-
quuntur super me.

Exultent & letentur qui
volunt iustitiam meam &
dicant semper, Magnifice-
tur Dominus, qui vult
pacem serui eius.

Et lingua mea medita-
bitur iustitiam tuam, tota
die laudem tuam.

XXXV.

In finem, seruo Domini
Dauid.

Dixit iniustus vt de-
linguat in sinu suo,
Nō est timor Dei an-
te oculos eius.

Quoniam dolose egit in
conspectu eius, vt inuenia-
tur iniquitas eius ad odiū.

biatur iniquitas eius quæ odio habetur: siue, donec summo odio digna iniquitas eius euadat. Dicit eos blanditiis sua vitia alere, ne sibi peccando displiceant. atque consueque blanditiis suis progrediuntur, vt cori iniquitas sit omnibus execrabilia. Alij posteriorem partem vertunt, Vt inueniat iniquitatem suam ad odium. i. consueque persuadet illi transgressio vt male agat, vt ipse tandem fastidio teneatur illius, & lasceatur peccandi asiduitate. nemo enim adeo nequam est quin sibi interdum displiceat. Inuenire hic pro deprehendere, palamq; cognoscere accipitur.

Verba oris eius iniquitas & dolus: noluit intelligere vt bene ageret.

Iniquitatem meditatus est in cubili suo: astitit omni vi e non bonæ, malitiam autem non odinit.

Domine in celo misericordia tua: & veritas tua vsque ad nubes,

Iustitia tua sicut montes Dei: iudicia tua abyssus multa.

4 Desiit intelligere, &c. *לֹא הִשְׁתַּחֲוֶה* desiit instituire cor suum, vt emendat viam suam. Alij vertunt, renuit erudiri vt bene faceret. vel, detrectat intelligere vt bene agat. Dicit reprobus fugit a rationem bene agendi, ne vitam suam in melius corrigere cogantur.

5 Stat *יָצַח* Futura Hebræis pro præsentibus, aut præteritis, vt & mox. Alij, insisit in via nō bona. Abiicit. *עָזַב* auersatur. abominatur.

6 Vsque ad celos misit. *וְעַד שָׁמַיִם* vsque ad celos bonitas tua. i. altitudine celos ipsos aequat. Admiratur Dauid incredibilem Dei patientiam, quid humanum genus tanta scelerum colluie referat, fauore & benedictia prosequi non desinat.

Veritas t. *אֱמֻנָה* Veritas hoc loco vel pro fide accipitur quam Deus in suis promissis præstat: vel pro iusto temperamento in quo liquida & minime fallax relictudo eius perspicitur.

7 Dei: *יְהוָה* i. altissimi. nam quicquid eximium, magnum, & præstans est, id Dei esse dicunt Hebræi. Et silet Scriptura, ad augendum aliquid, coniungere illi nomen Dei: quia vt maxime vnaqueq; res excellit, ita Dei gloria in ea resfulget. Vide Gene. 1. a. 2. & 10. b. 8. & Psal. 80. b. 11. Job 6. a. 4. q. d. Tam immensa est bonitas, siue misericordia tua, quā sunt immensi montes, quātumuis alti. Iudicia tua, &c. *מִשְׁפָּטֵי יְהוָה* Dicit iudicia Dei magnis & profundis abyssis similia esse: nam quacūque vertamus oculos sursum ac deorsum, iusto Dei iudicio omnia disponuntur: quātumuis magna scelerum abyssus inter homines exundet, terrāque obruat, maior tamen est prouidentia Dei abyssus qua omnia dispensat ac temperat.

Verba oris eius sunt iniquitas & dolus: desiit intelligere vt bene agat.

Iniquitatem cogitat in cubili suo, stat secus viam non bonam, malum non abiicit.

O Iehoua, vsque ad celos misericordia tua: veritas tua vsq; ad nubes.

Iustitia tua sicut montes Dei: iudicia tua, vorago multa: ho-

Misericordia Dei abundantissima, quæ etiam bestis omnibus prouidet.

minē & animal' seruas Iehoua.

Quam pretiosa est misericor-
dia tua Deus: ideo filii hominū
in vmbra alarum tuarū sperant.

Inebriabuntur pinguedine
domus tuæ, & torrente delicia-
rum tuarum potum dabis eis:

Quoniam apud te est vena vi-
tæ, & in lumine tuo videbimus
lumen.

Protrahe misericordiam tuā
ad cognoscentes te, & iustitiam
tuam ad rectos corde.

Ne veniat mihi pes superbiæ,
& manus impiorum ne migra-
re faciat me.

Seruas *וַיְרַחֵם* conseruare soles *פְּטָן*. Heb. pro *פְּטָן*. q. d. & ad ho-
mines, & ad bruta animalia curam tuam extendere dignaris.

8 Pretiosa *קִיָּא* præclara. i. excellit, & magnificē se profert.
Sperant. *יִסְתַּכְּלוּ* *פְּטָן*. Heb. sperabunt. q. d. quāuis perditē lux *מִיֶּרֶק*
in sceleribus impij, nihil tamen obstat quominus fideles Dei bonitate fre-
sti, in paternam ipsius curam se cōij. iant. Alarum similitudine Deus ex-
primit non aliter sua tutela nos foueri, quā pullos sub alis matrū. at q.
ita familiariter & blandē ad se nos inuitat.

9 Inebriabuntur *יִשְׂכְּרוּ* Inebriabunt se. Implebunt se. Satura-
buntur opulētia domus tuæ. Pinguedinē domus Dei appellat bonitātē
affluētiam quæ non omnibus promiscuē est proposita, sed reposita est filiis
qui totos se eius fidei committunt. Comprehēdit omnia Dei beneficia quæ
tam ad præsentis vitæ usum, quā ad æternam & celestem beatitudi-
nem pertinent.

10 Vena vitæ, &c. *וְנֵי חַיִּים* fons vitæ,
in lumine tuo. Hebraismus, quo significat nullam vitæ guttam extra
ipsum posse inueniri, & quæ nō fluat ex eius gratia. præterea luce carerēt
homines, nisi quatenus ipse irradiat eos: q. si hoc de luce vitali verē præ-
dicatur, quomodo ad vitæ celestis intuitum erimus oculati, nisi Spiritus
Dei nos illuminet?

11 Protrahe *סִוֵּךְ* Obtende. Extende.
Prolixam fac. 12 Pes superbiæ, *וְכַף לִי* propes superbo-
rum. hoc est, ne innadant me superbi. Migrare faciat me. *וְכַף לִי*
impellat me. commoueat. dimoueat. abducat, sub loco meo. Pedern
superbiæ, siue superborum, & manum sceleratorum, eodem sensu po-
sunt, rogans vt compeſcat tam ipsorum pedes quā manus.

Misericordiā Dei
& iustitiā petit.

Homines & iumenta sal-
uabis Domine: quemadmo-
dum multiplicasti miseri-
cordiam tuam Deus.

Filij autem hominum in
tegmine alarum tuarum
sperabunt.

Inebriabuntur ab hu-
bertate domus tuæ, & tor-
rente voluptatis tuæ pota-
bis eos:

Quoniā apud te est fons
vitæ, & in lumine tuo vi-
debimus lumen.

Præstende misericordiam
tuam scientibus te, & ius-
titiam tuam iis qui recto
sunt corde.

Non veniat mihi pes su-
perbiæ: & manus peccato-
ris non moueat me.

16i ceciderunt qui operā
tur iniquitatem: expulsi
sunt, nec potuerunt stare.

'Illuc ceciderunt operarii ini-
quitate: impulsī sūt, nec potue-
runt surgere.

Impiorum exitus.

XXXVI.

Psalmus ipsi Dauid.

Nōli amulari in ma-
lignantibus, neque
zelaueris facientes
iniquitatem:

Quoniam tanquam fax-
num velociter arescent, &
quemadmodum olera her-
barum cito decident.

Spera in Domino, & fac
bonitatem, & inhabita
terram, & pascere in di-
uitiis eius.

13 Illuc ceciderunt וְלִי וְלִי Vel est prat. profus. Illuc cadent.
quō scilicet me impellere conabantur. Alij, Illic ceciderunt. Im-
pulsī, &c. וְנִי וְנִי impelluntur, nec poterunt surgere. Quo certius
ad bene sperandum se animet, impiorum ruinam, licet sit adhuc abscon-
dita, quasi digito ostendit. IN PSALMVM XXXVII.

1 Ne commoueat propter mal. וְלִי וְלִי Ne succen-
seas ob malos. Ne irriteris propter malignos. Ne bilem tibi mo-
ueant malitiosi. Alij docti cerē inter Hebræos, minus rectē vertunt, Ne
admisceas te cum noxiis. Vel, Ne societatem in eas cum perueris
agentibus: nam versu 8, ubi disertē furoris & iracundia fit mentio, ab-
surdum esset verbum hoc quod subiicitur eodem sensu & in eūdem finem,
aliō trahere. Neque zelaueris, &c. וְלִי וְלִי neque inuideas
facientibus iniquitatem. i. ne illis inuideas prosperū rerum successum.
Alij, neque vrat te æmulatio neque æmulatione tangaris Tob fa-
cientes iniquitatē. 2 Tanquam herba, &c. וְלִי וְלִי

instar graminis velociter marcescēt. aut, marcescendo cōcident.
sue, flaccescent. Et sicut olus germinis וְלִי וְלִי & sicut vi-
ror herbæ. i. virens herba.

3 Spera נַחֵם Confide. Inha-
bita terram וְלִי וְלִי His verbis diuturnum fore illorum statum pro-
nuntiat: quia etsi hospites & inquilini sunt in mundo, Dominus tamen
sua manu eos protegit suis alis, vt secūre quiescant inter motus turbulen-
tas, & quasi in tuto portu saluos praestat. Sic infra versu 22. 29 & 34.

Et pascere veritatem. וְלִי וְלִי & pascere fidē. i. nutri te fidē &
veritate: hoc est da operam vt fides tua subinde augetur & fiat maior.
Alij, & pascere fidē. vel, fideliter. i. doce. vt Ierem. 1. c. 19, & pascens vos
scientia & intelligentia. Chald. paraph. robora te fidē. aut, veritate.
Alij, imperatiua vertunt per futura, Inhabitabis terram, & pascere
biii.

XXXVII.

¶ Dauidis.

N'E cōmoueat propter
malignos, neque zela-
ueris facientes iniquitatem:

Exhortatur pias
ne vrantur impio-
rum prosperitate.

Quoniam tanquā herba ve-
lociter succidētur, & sicut olus
germinis dēcident.

3 Spera in Ichoua, & fac bo-
num: inhabita terram, & pascere
veritatem:

Delectemur in
Deo.

in veritate. q.d. si spem collocaueris in Iehoua, & feceris bonū, licebit te terram inhabitare, & nutriaris fideli & certo, sine confirmato rerum successu. nam id fides hoc loco significare videtur, nempe respondentem expectationi nostrae rerum successum, vt nihil desit timentibus Iehouam, Psal. 34. b. 10. Alii volunt esse verbum passiuum, ac vertunt, & pascere fideliter. nam Dei custodia fretus, sine cura & anxietate, hoc est secure quiete, & triumphum enim Hebraeis non solum est veritas, aut fides, sed etiam firma diuturnitas. Significantius autem loquitur per imperatiuum, quam si promitteret iustos tuto habitaturos in terra: nam perinde est ac si in rem praesentem adducens in possessione locaret.

Et oblectare in Iehoua, & dabit tibi petitiones cordis tui.

1 Deuolue super Iehouā viā tuā, & cōfide in eo, & ipse faciet:

2 Et educet sicut lumen, iustitiam tuam: & iudicia tua sicut meridiem.

3 Tace Iehoua, & spera in eo: ne cōmouere propter eū qui prosperatur in via sua, propter virum facientē abominationes.

4 Desine ab ira, & missū fac viam tuam, Sing. Heb. pro plur. vias tuas. i. negotia tua omnia. Vias suas in Deum deuoluit qui actionum suarum euentum eius arbitrio resignans, & patienter expectans vtraque fortunā, curas quibus angitur, & quicquid oneris cum premit, in eius sinum exonerat. nos Gallicè dicimus, Luy remettre ses affaires.

5 Et educet, &c. Ad noctē alludit, cuius tenebrae aurora repente exorients dissiunt. q.d. quoties indignē granamur, & Deus sibi innocentiam nostram probari dissimulat, non est cur nos magis conturbet ista vicissitudo, quam dum noctis tenebrae operiunt terram: quia diurna lucis expectatio spem nostram sustinet.

6 Tace Iehoua, i. ne tumultueris, sicut faciunt increduli, nec cum fremitu opponas te Dei imperio, sed patienter & moderatē fer quicquid accidit tibi ab illo. Alii vertunt, Fer patienter dolorem coram Deo, vel, Temperatē doleas. Alii, Dole coram Iehoua, vt scilicet testis sit omnium tuarum molestiarum. Ne cōmouere Idem verbū quod in principio primi versus. i. ne moueat tibi bilem e-rum posteritas, neq. inuideas. Abominationes. fraudes. scelera.

7 Ab ira quam scilicet concepisti ob improborum felicitatem. Et missum fac furem

Negotia in Deum deuoluenda. prouer. 16. a. 3. 1. pet. 5. b. 7

Repetitio prioris versus.

Delectare in Domino, & dabit tibi petitiones cordis tui,

Revela Domino viā tuā, & spera in eo: & ipse faciet:

Et educet quasi lumen iustitiam tuam, & iudiciū tuum tāquam meridiem: subditus esto Domino, & ora eum.

Noli amulari in eo qui prosperatur in via sua, im homine faciente inuistias.

Desine ab ira, & de-

re-

re-

re-

re-

linque favorem: noli commu-
lari ut maligneris.

Quoniam qui malignā-
tur, exterminabuntur: su-
fficientes autem Dominum,
ipsi hereditabunt terram.

Et adhuc pusillum, & non
erit peccator: & quæres lo-
cum eius, & non inuenies.

Mansueti autem here-
ditabunt terram, & dele-
clabuntur in multitudine
pacis.

Ostendit peccator in-
stus, & stridebit super en-
dentibus suis.

Dominus autem irride-
bit eum, quoniam prospicit
quod veniet dies eius.

Gladium euaginauerūt
peccatores, intenderunt ar-
cum suum,

ut decificent pauperem
& inopem, ut trucident re-
ctos corde.

Gladius eorum intret in
corda ipsorum, & arcus eo-
rum confringatur.

Ne mouearis וְלֹא תִּזְעַזַּע ! יְהוָה Rursum idem verbum quod in principio
primi versus, Ne succēseas, utique ad peccandū. i. ut & tu nocere ve-
lis. Vel ut alij, saltem ad malefaciendū. ac si David inbeat iram miti-
gare ne ad nocendum proficiat.

10 Contemplaberis וְעָנִין Hebraismus, pro, quumq; contem-
platus fueris siue aduerteris animum diligenter ut scias locum ubi ha-
bitat, usquam reperies.

11 At humiles וְעָנִין At afflicti.
mansueti. Multitudine pacis. וְעָנִין Hebraismus, pro, plu-
rimo rerum successu. Vel ut alij exponunt, multa pace oblectabūt se, dum
impii turbas sibi movebūt, & Deus vndiq; terris ipsos implicabit.

12 Cogitat וְעָנִין Molitur. Machinatur.

13 Quod veniat dies eius. וְעָנִין i. propinquum esse diem in-
teritus eius.

14 Euaginauerunt וְעָנִין Præterita Hebrais
pro præsentibus, educunt impii, & arcum suum tendunt ut proster-
nant pauperem & egenum, &c.

furorem: ne mouearis, verun-
tamen ad malefaciendum.

9 Quoniā maligni excidentur: *Malè agentes, &
Deo fidentes.*
at expectantes lehouam, ipsi hæ-
reditate accipient terram.

10 Et adhuc paululum, & non
erit impius: contemplaberisq;
locum eius, & non erit.

11 At humiles hereditate ca-
pient terram, & oblectabuntur
multitudine pacis.

12 Cogitat impius contra iu-
stum, & frendet aduersus eum
*Quales impij ang-
pior.*
dentibus suis:

13 Sed Dominus irridebit eum:
quia videt quid veniat dies ei.

14 Gladiū euaginauerunt im-
pii, & tetenderūt arcum suum,
ut ruere faciant pauperē & ino-
pem, ut iugulent rectos via:

15 Sed gladius eorum ingredie-
tur cor eorum, & arcus eorum
confringentur.

Piorum & impiorum fors differēs.

16 Melius est paululum iusto, quàm diuitiæ impiorum multæ.

17 Quia brachia impiorum confringentur: sustentat autem iustos Iehouah.

18 Nouit Iehouah dies perfectorum, & hæreditas eorum in seculum erit:

19 Non afficientur pudore in tempore malo, & in diebus famis saturabuntur.

20 Quia impii peribunt, & inimici Iehouæ sicut pretiosum agnorum consumentur, in fumo consumentur.

21 Mutuum accipit impius, & non reddit: sed iustus donat, & dat.

Melius est modicum iusto super diuitias peccatorum multas.

Quoniam brachia peccatorum conterentur: confirmat autem iustos Dominus.

Nouit Dominus dies imaculatorum, & hæreditas eorum in æternum erit:

Non confundentur in tempore malo, & in diebus famis saturabuntur. quia peccatores peribunt.

Inimici vero Domini max. ut honorificati fuerint & exaltati, deficientes quemadmodum fumus deficient.

Mutuat peccator, & non soluet: iustus autem miseretur, & tribuet.

16 Paululum iusto פאָללעם און אַ פאַקלעם iusto. Tenuem vnius iusti hominis fortunam cum opibus & copiis multorum impiorum comparat. q. d. paululum quod possidet iustus, plus est quàm omnes impiorum æterni. De arcana Dei benedictione quæ verè iustos locupletat, loquitur: quia etsi in diem victitent, è calix tamen, non secus ac manna pascuntur.

Multæ מַגְּנִים magnorum. magnatum. i. qui authoritate & potentia valent. 18 Perfectorum מְּתִימִים integrorum. innocentium. Iehouam nosse dies perfectorum, significat eum minimè latere quibus illi subiaceant periculis, & quibus subsidii opus habeant.

19 Non afficientur, &c. הֵן יִכְזָּבוּ .i. non frustrabuntur votis suis tempore afflictionis. quod vocat tempus malum & aduersum.

20 Quia impii peribunt, כִּי יִפְּתָרוּ Quandos vel, Quo tempore impii peribunt. Sicut pretiosum כִּי קָרָא sicut pretiositas agnorum. aut, optimum quod est in agnis. Periphrasis est adipis. q. d. sicut adeps agnorum. Quidam vertunt, pretium agnorum, & agnas selectiores & eximie pinguedinis intelligunt. Consumetur. יִפְּתָר deficient. disperibunt. euanescent. Sic max, in fumo cõsumentur. vel, absumentur. i. breui euanescent, sicut pinguedo liquefit vel arefcit. aut versi in fumum, abibunt in nihilum. Quidam distinguunt post agnorum, alii post Iehouæ.

21 Donat יִתֵּן miseretur. benignè largitur.

Quia benedicientes ei ha-
reditabunt terram: maledi-
centes autem ei, disperibunt.

Apud Dominum gressus
hominis diriguntur: & viā
eius vult.

Quum ceciderit, non colli-
detur, quia Dominus suppo-
nit manum suam.

Iunior fui, etenim senui,
& non vidi iustum dereli-
ctū, nec semen eius quærens
panem.

Tota die miseretur & cō-
modat, & semen illius in be-
nedictione erit.

Declina à malo, & fac
bonum, & inhabita in secu-
lum seculi.

22 Benedicti ab eo וְבֵרְכִי sub. Iehoua. siue Dominus. Ad verbū, be-
nediti eius. Quidam exponunt, qui illi bene precantur, benedicientes ei,
iuxta illud Gen. 12. a. 3. Benedicam benedicientibus tibi, & maledicam
maledicentibus tibi, sed huic loco non conuenit ista expositio, ostendit enim
à solo Deo provenire fidelibus quicquid habent ad tuendam vitam & co-
lenda humanitatis officia.

23 Et viam eius vult. וְרָצוֹן רַחֵם
& vix eius fauet, vel, viam eius gratam habet. aut, & via eius grata
est ei. Fut. Heb. pro pres. Quidam scribunt hic, pro id est, positum esse, sic
resilientes totum versum, Quoniam Deo grata est piorum via, gressus i-
psum ad latū finem adducit. Cōtinuat enim David Divinæ erga pios
benedictionis elogia. q. d. quia videt Deus fideles recta conscientia agere,
neque desistere à via quam præscripsit, ideo benedicit ipsorum studiis.

Via pro ratione & instituto vivendi hoc loco, ut & alias.

24 Quum ceciderit, nō proster. וְכִי יִפֹּל אֵין יָסֵד Fut. Heb. quod per
presens verti potest, Quum ruit, non corrui. Quum cadit, non colli-
ditur. Signandi Deus servos suos calamitatibus affligit, eas simul miti-
gat, ut non prorsus succumbant, sicut Paulus dicit, deici quidē ipsos, sed
non perire, 2. Corin. 12. 4. c. 9.

26 Donat וְרַחֵם beneficus est.
miseretur, benignè agit. Est in bened. וְרַחֵם est in benedictio-
nem. id est, ab omnibus laudatur, & bene audit. Alij, erit in beneficiū.
vel, beneficentiam. i. perpetua Dei beneficentia fructur. Sic Psal. 21. b. 7.
Celebrat enim David continuam favoris Dei à patribus in filios seriem.
ac si dicat, non extingui Dei benedictionē ubi iustus quispiā moritur, sed
pervenire vsque ad eius filios.

27 Et habitabis in seculū, וְרַחֵם
וְרַחֵם & habita in æternū. Imper. Heb. pro fut. habitabis perpetuū.

Quia benedicti ab eo, hære-
ditate accipient terram: & ma-
ledicti ab eo excidentur.

21 A Iehoua gressus hominis
diriguntur, & viam eius vult.

24 Quum ceciderit, non pro-
sternetur: quia Iehouāh sustētat
manum eius.

23 Puer fui, etiā senui, nec vi-
di iustum derelictum, ac semen
eius quærens panem.

Quotidie donat, & mutuum
dat, ac semen eius est in bene-
dictione.

20 Recede à malo, & fac bo-
num: & habitabis in seculum.

Deus dux & re-
ctor fidelium.

Fideles non derelin-
quuntur à Deo.

Exhortatio ad o-
pera fidei.

sub. in terra. q. d. multum diuque inhabitabis terram. Sic in principio huius Psalmi, versu tertio, inhabita terram.

Quia Iehouah amat iudiciū, 28
& nō derelinquit misericordes
suos, in seculum custodientur:
semen autem impiorum succi-
detur.

Quia Dominus amat iudiciū: & non derelinquet sanctos suos in æternum cōseruabuntur:

Iniusti punientur, & semen impiorum peribit.

Y iusti hæreditate accipient 29
terram, & habitabunt in secu-
lum super eam.

Iusti autē hæreditabunt terram: & inhabitabunt in seculum seculi super eam.

D Os iusti loquetur sapientiā, 30
& lingua eius loquetur iudiciū.

Os iusti meditabitur sapientiam, & lingua eius loquetur iudiciū.

Lex Dei eius in corde eius, 31
deo non nutabunt pedes eius.

Lex Dei eius in corde ipsius: & non supplantabuntur gressus eius.

X Speculatur impius iustū, 32
& quærit interimere ipsum:

Considerat peccator ipsum: & quærit mortificare eum.

At Iehouah non derelinquet 33
eum in manu eius, nec cōdem-
nabit eum quum iudicatus fue-
rit ipse.

Dominus autem non derelinquet eum in manibus eius, nec damnabit eum quum indicabitur illi.

P Expecta Iehouam, & custo 34
di viam eius, & exaltabit te, vt
hæreditate capias terram:

Expecta Dominū, & custodi viam eius, & exaltabit te vt hæreditate capias terram:

30 Loquetur sapientiam, & non 30 Loquetur sapientiam, & non
pientiam hoc est, verba sapientie plena. Alij, differit de sapientia. Alij, meditatatur sapientiā. i. iusti alijs ad bene viuendū duces sunt ac magisiri. Alii exponunt, iustos honorificē & reuerenter Dei iustitiam extol-
re, vt se & alios in tota pietate erudiant: deinde tam in suis quā in a-
liorū negotiis eos loqui iudiciū, hoc est quod rectum est, sine fūco probare,
nec sophistice colorem inducere malis causis. denique nunquam a vero de-
flectere. Iudiciū vñ æquitatem, id est recta & vtilia.

31 Pedes eius. vñ gressus eius. i. fixo gradu stat in proposito: vel,
certè rectum cursum tenet.

32 Speculatur 32 Obseruat.
Seipsum max declarat, quum dicit, Et quærit interimere eum.

33 Nec cōdemnabit, &c. 33 Nec damnabit eum
quum iudicabitur. i. non sine eum iniuria iudiciorum opprimi dum ac-
cusabitur, & causa eius agetur. Vult pius quum in iudiciū tracti fue-
rit, & calumniis ferè oppressi, vt damnatus sint similes scientes esse Dei
præsidio, qui tandē ab iniquis hominū iudiciis afferet eorū innocentiam.

quum perierint peccatores, quū succisi fuerint impii, videbis.

Vidi impium superexaltatum, & eleuatum sicut cedros Libani.

Et transiit, & ecce non erat: & quasiui eū, & non est inuentus locus eius.

Custodi innocentiam, & vide aequitatē: quoniam sunt reliquiae homini pacifico.

Iniusti autē dissipabuntur simul: reliquiae impiorum interibunt.

Salus autem iustorum à Domino: & protector eorum in tempore tribulationis.

Et adiunabit eis Dominus, & liberabit eos: & eruet eos à peccatis illius, & saluabit eos, quia sperauerunt in eo. XXXVII.

Psalmus David in commemoratione diei sabbathi.

34 Quum succisi fue. וְכָרְתִּי quum excidentur. vel, exterminabuntur.

35 Fortem & virese. וְיָרֵחַ robustum terrificum. potentem. i. magna auctoritate praeclitum, & se extendentem.

36 Et transiit וְעָבַר Et praeteriit. abiit. i. euannit.

38 At prauaricantes dissipabuntur וְהַפְּזִי אֶת הַפְּזִי At transgressores delebuntur. Vel, scelerati confumentur. Aut, iniqui destruentur. Præter. Heb. pro fut.

Nouissimum impiorum succ. וְהַפְּזִי רֵשָׁעִים finis impiorū succiditur. i. impī ad postremum percuti: aut sine suo frustrantur. Præter. Heb. pro fut. aut præf.

39 Salus verò iustorum, &c. וְיִשְׁעֵי יוֹשְׁדֵי צִדִּיק Significat, quicquid accadat, iustos tamen saluos fore, quia in manu Dei sunt, & nunquā potest cor eū obliuisci. Se ipsum

mox exponit, quum dicit, Fortitudo eorum in tempore afflictionis. etiā quod sequitur, velut expositio est.

40 Adiunatq; eos וְיִשְׁעֵי וְיִשְׁעֵי Futura Heb. pro præf. ut quidā vertunt. Sperauerunt in eo. וְיִשְׁעֵי

Vel per præsens, confidunt ei. aut, sperant in eo.

IN PSALMVM XXXVIII.

1 Ad commemorandum לְזִכְרוֹן Subaudi, beneficium Dei, quo à gravi morbo liberatus fuerat: ut alios prouocaret ad similiter crādum, si quando in morbum inciderent. Ita exponit doctus inter Hebræos. Vel, quo

ipse mala sua cōmemorat. Vide Psal. 70. Quidam Hebræorū dicunt לְזִכְרוֹן fuisse initium vulgaris carminis. Sed potius David, ne statim efflueret can-

infideles & summas.

Exhortatio ad innocentiam.

Impiorum interitus.

stigatio qua defunctus erat, memoriale hoc tam sibi quàm aliis composuit, ut ait doctus ille inter Hebræos.

David gravis si-
mo morbo labo-
rans, petit affli-
ctionem minui.

IEhoua ne in furore tuo ar-
guas me, nec in ira tua cor-
ripias me.

Quoniā sagittæ tuæ descen-
derunt in me, & descendit super
me manus tua.

Non est integrum in carne
mea propter iram tuam: nō est
pax ossibus meis propter pecca-
tum meum.

Quoniam iniquitates meæ
transierūt caput meū: sicut on-
græ graviorēs fuerunt me.

Putruerunt, contabuerunt
liuores mei, propter stultitiam
meam.

2 Ne in furore tuo לֹא בִּצְרוּר .i. ne iratus, aut seuerè pro dignitate
delicti mei arguas me, & de me debitas peccato meo pœnas sumas.

3 Sagittæ tuæ כִּי יִקְרָא id est morbi & dolores instar sagittarum. Nomi-
ne sagittarum & manus, intelligit plagam & percussione: quod &
sagittis & manibus plaga infligantur. Descenderūt in me, & de-
scēdit, כִּי יִקְרָא depressæ sunt in me, & depressa est. Vel, con-
tortæ sunt in me, & descendit. Alii, demissæ sunt in me, & demis-
sa est.

4 Non est integrum לֹא כִּשְׁלֵמָה Non est integritas.
Vel, Nulla est integritas. .i. nulla est sanitas. q.d. nulla est corporis mei
pars quæ morbo non afficiatur. Propter iram tuam: בְּעִצְּיָי Ad
verbum, à facie iræ tuæ. Non est pax ossibus meis לֹא שָׁלוֹם id est, non est
quies membris meis. Nam pax pro quiete ponitur, quod in
pace sint omnia tranquilla. Ossa verò pro ipsis membris. Ad eò illa ex-
agitat & exercet vis plaga quam inflixisti mihi ob peccata mea. Causam
mali sui facit David iram Dei concitatem propter peccata sua.

5 Transierunt עָלְיָי Vel per præsens, transcendunt. superant. su-
pergrediuntur. q.d. submersus sum in iniquitates meas, ut quum quis
demergitur in aquam profundam. Graviorēs fuerunt me כִּי יִקְרָא
aggravatæ sunt præ me. .i. ponderosiores sunt quàm ut illas ferre
queam.

6 Cōtabuerunt liuores mei, כִּי יִקְרָא sanies spu-
re difflluunt liuores mei, hoc est, vibices ex castigatione tua contractæ.
Alii, vlcera mea. Propter stultitiam m. כִּי יִקְרָא Ad verbum,
à facie stultitiæ meæ. Per Stultitiæ nomen se desipuissè fatetur, quid
carnis libidini obsequutus fuerat aduersus Deum.

Vis morbi quem
propter peccata
periebat.

Domine, ne in furore
tuo arguas me, neque
in ira tua corripias
me:

Quoniam sagittæ tuæ in-
fixæ sunt mihi, & confir-
masti super me manū tuā.

Non est sanitas in carne
mea à facie iræ tuæ: nō est
pax ossibus meis à facie pec-
catorum meorum.

Quoniā iniquitates meæ
supergressæ sunt caput meū:
sicut onus graue gravata
sunt super me.

Putruerunt & corruptæ
sunt cicatrices meæ, à facie
insipientiæ meæ.

Miser factus sum, & incurvatus sum usque in finem: tota die contristatus ingrediebar:

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: & non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum, & humiliatus sum nimis: rugiebam à gemitu cordis mei.

Domine, ante te omne desiderium meum, & gemitus meus à te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea: & lumen oculorum meorum, & ipsa non est mecum.

Amici mei & proximi mei adversum me appropinquaverunt, & steterunt:

Et qui iuxta me erat, de-

7 Incurvatus sum, incli. f. *וְנִכְרַחְתִּי* Incurvatus & depressus sum. Vel, depressus sum & incurvatus sum. Alij, Distorto corpore sum, & incurvo. Pullatus *וְנִכְרַחְתִּי* atratus, micestus, obscurus & facie subnigra.

8 Illia mea plena sunt fœdo. *sub. vlcere, aut apostemate.* Alij, fœmora mea prorsus occupat ardens vlcus. Alij, coxendicem meum penitus occupavit fœdus. *sub. vlcus.* Integritas *וְנִכְרַחְתִּי* perfectio, sanitas, sani quicquā.

9 Debilitatus sum & attritus *וְנִכְרַחְתִּי* sum & attritus *וְנִכְרַחְתִּי* sum, percussus. Præ fremitu, &c. *וְנִכְרַחְתִּי* præ anxietate cordis mei. præ turbatione

10 Circumit *וְנִכְרַחְתִּי* circumcur-
sat, circumagitur, circumnagatur, vertitur in gyrum. i. alia atque alia versat, q. d. crucior vanis cogitationibus. Verbum istud, peregrinari, aut vagari significat. hic verò pro agitatione capitur quam generat anxietas, ubi destitnimur consilio, prout enim vexantur inquietudine homines ita se in omnes partes versant, atque ita circumagitur cor ipsorum, vel discurret.

Ipsi *וְנִכְרַחְתִּי* sub oculi. id est non funguntur suo officio. Posses etiam legi, ipsum, nempe lumen, ut *וְנִכְרַחְתִּי* pro *וְנִכְרַחְתִּי* accipiat, & cōqueratur ablatum ei fuisse vitæ lumen: quia illic præcipuus se exerit animæ vigor.

12 A conspectu *וְנִכְרַחְתִּי* Ad verbum, de coram. id est, subducti à plaga mea, aversi à me steterunt, quod morbus meus videretur illis contagiosus.

7 Incurvatus sum, inclinatus sum vehementissimè: omni die pullatus ambulo:

8 Quoniā illia mea plena sunt ardore: & non est integritas in carne mea.

9 Debilitatus sum, & attritus sum vehemētissimè, rugio præ fremitu cordis mei.

10 Domine coram te est omne desiderium meū, & suspirium meum à te non est absconditū.

Cor meum circumit, derelinquit me fortitudo mea, & lumen oculorum meorum, etiam ipsi non sunt mecum.

Qui diligebant me, & sodales mei à conspectu plagæ meæ stant, & propinqui mei à lon-

Deseritur ab amicis morbo offensus.

ginkuo 'stant.

Et laqueos tetenderunt quæ-
rentes animam meam, & quæ-
rentes malum meum loquuntur
'pauitates, & dolos omni die
'meditantur.

*Inimici affligentes
non respon-
dent.*

Ego verò tanquā surdus non
'audio, & sicut mutus qui non
aperit os suum:

Sum inquam sicut vir qui
non audit, & in cuius ore non
sunt redargutiones:

Quiate Iehoua expecto, tu
respondebis Domine Deus mi:

Quia dixi, Ne fortè latentur
de me qui dum declinat pes
meus, aduersum me magnifi-
cant os suum.

Quoniam ego ad claudica-
tionem paratus sum, & dolor
meus coram me est semper.

*Ego steterunt: & vim facie-
bant qui quærebant ani-
mam meam.*

*Et qui inquirebant mala
mihî, loquuti sunt vanita-
tes, & dolos tota die medi-
tabantur.*

*Ego autem tanquam sur-
dus non audiebam, & sicut
mutus non aperiens os suū.*

*Et factus sum sicut homo
non audiens, & non habens
in ore suo redargutiones.*

*Quoniam in te Domine
speravi, tu exaudies me Do-
mine Deus meus.*

*Quia dixi, Nequando su-
pergaudeant mihî inimici
mei: & dum conuoluentur
pedes mei, super me magna
loquuti sunt.*

*Quoniam ego in flagella
paratus sum: & dolor meus
in conspectu meo semper:*

Stāt עתיד Futura & prat. Heb. pro præs. 13 Pauitates, חסות
iniqua. pernicioſa. Meditantur. ידון Fut. Heb. pro præs. immu-
murant.

14 Audio. שמע Fut. Heb. pro præs. vel potius ver-
gendum per prat. imperf. audiebam. i. diſſimulabam me audire quæ di-
cerent.

15 Redargutiones תוכחות reprehensiones. i. nō ha-
bes quod respondeat.

16 Expecto עתיד Prat. Heb. pro præs.

Quidam vertunt, ad te Iehoua expecto.

17 Dum declinat עתיד dum nutat. vacillat. cōmouetur.

Aduersum me magni-
ficant os suum. עלי דברתי Prat. Heb. pro præs. i. magnifica & superba
aduersum me loqui solent. i. super me extolluntur, & insultant mihî. Qui-
dam vertunt, aduersum me se extulerunt.

18 Quoniam ego ad claudicationem עתיד Certè ego ad
claudicationem. Nequis existimet ex hoc loco Danidem laborasse aliquo
ulcere, ex quo timenda esset perpetua claudicatio: metaphorica enim est la-
cunctio, qua significat David, nisi Deus celeriter succurrat spem nullam
sibi esse recuperandi pristini status, sed ita esse afflictum, ut tota vita mu-
tilus vel debilis incedat: & expositionis loco sequitur, dolorem semper cum
eo versari. Eadem loquutio legitur & Ierem. 20. c. 10, Omnes viri pacis
meæ obseruāt claudicationē meam, Fortè decipietur, & pergaudebimus ei.

Quoniam iniquitatem
meam annuntiabo: & cogi-
tabo pro peccato meo.

Inimici autē mei viuunt,
& confirmati sunt super
me: & multiplicati sunt
qui oderunt me iniquē.

Qui retribuunt mala pro
bonis, detrahebant mihi,
quoniam sequor bonita-
tem.

Ne derelinquat me Domi-
ne Deus meus, ne discesseris
à me:

Intende in adiutorium
meū, Domine salutis meæ.

XXXVIII.

In finē pro Ieduthun Can-
ticum David.

Dixi, Custodiam vias
meas, ut nō delinquā

19 Quoniam iniquitatem meam annuntio *וְאֵינִי עֹשֶׂה צְדָקָה* Certe
iniquitatem meam fateor. patefacio. *Est. Heb. pro præs.* Non tam re-
putat quæ sustines mala sibi à peccatis provenire, quam tristē & cala-
mitosum deplorat. Ideo peccatū & iniquitas pro afflictionibus sumun-
tur, vel pœnis, quæ signa erant iræ Dei: ac si diceret, manum Dei sibi ad-
uersum esse & infestam, ut ex miserie intuitu vulgò indicet mundus ho-
minem esse damnatum ac reprobū. Qui sensus ut clarior sit, coniunctim
quo isti versūs legendi sunt, Ego iniquitatem meam annuntio: Inimici
autem mei viuunt, &c. Timeo *יִרְאָה* *Est. Heb. pro præs.* anxius
sum, doleo. sollicitus sum de peccato meo.

20 Viuentes roborantur, & multipl. *וְיִשְׁתַּחֲזְקוּ וְיִרְבּוּ* *Præs. Heb.*
pro præs. viuentes inualescunt, & augentur. Viuere istud quod tribuit
hostibus, significat florere rebus prosperis: propterea addit, roborari &
augeri potentia. Non enim augeri eorum numerum conqueritur, sed po-
tius eos attolli, ut cum opibus simul maiore audaciam colligant ad bonos
& simplices opprimendos.

21 Aduersantur mihi, *וְיִשְׁתַּחֲזְקוּ* *Est. Heb. pro præs.* Sequor
sequutus sum.

22 Salutis meæ: *וְיִשְׁתַּחֲזְקוּ* id est salutis meæ, hoc est qui me eripis.

IN PSALMV M XXXIX.

1 Victori *לְמַנְצֵה* vide *Psal. 4. 4. 1.* Ipsi Ieduthun *יִדְיָהוּן* Hic
fuit vnus ex illis præclaris cantorum præfectis quos Dauidem instituisse
legimus, *1. Paralip. 16. d. 38. & 25. a. 1.*

2 Dixi *אָמַרְתִּי* Dicendi

Quoniam iniquitatē meam
annuntio, timeo propter pec-
catum meum:

Et interea inimici mei viuen-
tes roborantur, & multiplicātur
qui odio habēt me sine causā:

Et qui reddunt malū pro bo-
no, aduersantur mihi, eo quòd
sequor bonum.

Ne derelinquas me Ichoua:
Deus mi ne elonges te à me:

Festina ad auxiliū meum,
Domine salutis meæ.

XXXIX.

¶ Victori ipsi Ieduthun Cā-
ticum Davidis.

Dixi, Obseruabo vias meas,
ne peccem lingua mea,

Ob peccatum af-
flictus.

Inimici

Implorat Donna

Fatetur David,
quomodo se ad ecle-
siantiam & silen-
tium parasset, mu-
ris vehemēti-
us victum.

verbo sapissimè quid animo quisque conceperit, notatur. significat, quum animo ad patientiam cōposito, silentium sibi imperasset, ut tamen doloris sibi hoc consiliū excussū fuisse, & voces extortas ex quibus pateret nimis intemperanter eum dolere.

"custodiam os meum clausura,
"quādiu impius fuerit corā me."

Obmutui¹ silētio, "tacui à bono,³ & dolor meus turbatus est.

Incaluit tandem cor meū in⁴ mediomei, in meditatione mea exarsit ignis, & loquutus sum lingua mea.

Brenitas & vanitas vite humane.

"Scire fac me Iehoua finem⁵ meum, & mensuram dierum meorum quæ sit, sciam⁶ quāmundanus sim.

² Custodiam os m. claus. *אֶפְסָרָה לִּי מִפִּי* cohibebo os meum capistro. ponā custodiæ vice ori meo capistrū. vel, fiscellam. Gallicè, *me museliere*. Quidam vertunt, custodiam ad os meum capistrum.

Quandiu *אֶחָד* dum stat. Non simpliciter dicit se improborum cōspectu fuisse retentum ne illis se ridendum propinaret: sed quum staret impij homines, sibi fixum fuisse in animo quiescere.

³ Silentio *שִׁמְשִׁי* Subaudiunt quidam pr. positionem, in silentio. vel, pr. e silentio. Alij, silendo. siue, tacitus. q. d. tandiu silui ut penè viderer mutus. Insigne patientiæ documentū. Tacui à bono *אֶחָד* Quidam existimant istud significare, Davidem tot ac tantis miseriis atque doloribus obrutū fuisse, ut etiam à canendis Dei laudibus prohibitus fuerit. Alij liberius vertunt, & velut exponentes, factus sum diu in silentio mutus, ut ne de bonis quidem rebus loquerer. Alij melius, qui hoc sensu exponunt, Quannus suppeteret iusta defensio, vel non deesset honesti expostulandi prætexus, ultro tamen cecisisse. Et dolor meus tur. *וְהָיָה*

אֶחָד Interim dolor meus in cruduit. irritatus est. exagitatus est. quia magis accensus fuit eius ardor ad tumultuandum, ut versu sequenti dicit.

⁴ In meditatione mea *אֶחָד* dum mecum immurmurarem. ⁵ Scire fac me *אֶחָד* Notum fac mihi. vel, Indica mihi. Et mensuram *אֶחָד* i. numerum. Ironice species q. d.

supputemus annorum numerum qui mihi adhuc residui sunt, an ad malorum quæ perfero, compensationem sufficiant. Quāmundanus *אֶחָד* quādiu mundanus ero. i. quādiu victurus sim in hoc mūdo. siue, ostende an mihi vitam vsque ad mundi finē prorogare velis. Alij, cuius xui ego. vel, quāti xui sim. Alij, quā brevis temporis sim. Alij, quod mundanus sim.

in lingua mea.

Posui ori meo custodiam, quum consisteret peccator aduersum me.

Obmutui & humiliatus sum, & filii à bonis, & dolor meus renouatus est.

Concaluit cor meū intra me, & in meditatione mea exardescet ignis.

Loquutus sum in lingua mea, Notum fac mihi Domine finem meum,

Et numerū dierum meorum quos est, ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurabiles posuisti dies meos, & substantia mea tanquam nihilum ante te.

Veruntamen vniuersa vanitas, omnis homo vniuers.

Veruntamen in imagine pertransit homo: sed & frustra conturbatur:

Thesaurizat, & ignorat qui congregabit ea.

Et nunc quæ est expectatio mea? nonne Dominus? & substantia mea apud te est.

Ab omnibus iniquitatibus meis trues me: opprobriū insipienti dedisti me.

Obmutui, & non aperui os meum, quoniā tu fecisti: amoue à me plagas tuas.

6 Vt palmos posuisti Ad verbum, palmares dedisti. vel, pugillos. hoc est breues vt mensura quatuor digitorū. Stās. 333 consistens. vel, existens. id est, quanlibet firmus consistere videatur. vel dum in principio suo vigore vult aliquid censei. aut, dum maximè excellere videtur.

7 In imagine in tenebris. Vita hominis euanesce significat, antequā possit cognosci. vel, in vmbra. aut, vmbra inftar. nam quidam codices habent 3 similitudinis notam, pro 3 propositione. Significat, nihil esse in homine solidum, sed inanē (vt loquuntur) ap parentia. Tumultuantur: 7777 turbantur, peristrepunt. tumultibus se ingerunt. Fut. Heb. pro pres. Colliget ea. 7777 Pres. Heb. profus.

8 Expectaui Vel per presens, expecto. Postquam confessus est David se animi feruore fuisse nimis turbatū, iam ad sanam & quietam mentem se recipit.

9 Præuaricationibus meis transgressionibus [sceleribus] meis. Opprobrium, &c. 7777 Hebraismus, pro, ne exponas me ludibrio stolidis hominibus. Vel, ne eodem probro cui addicti sunt impij me inuoluas. 7777 enim stultum & contemptibilem ac nihili significat. Reprobos significat, quos stultitia damnat, quia recta intelligentia priuati, furiose in Deum contemptim feruntur.

10 Quia subanditum, vt sit ratio quare nolit esse opprobrio: quia obmutui. i. de malis meis non sum cōquestus. Alij verentur, obmutui, non aperiā os meū, &c. Qui à Deo profectum scit quod patitur, sibi obmutescendum esse statuit. & prateritum arit tempus pro presenti.

6 Ecce ut palmos posuisti dies meos, & aui meum tanquam nihil coram te: profectō vniuersa vanitas omnis homo stans. DScelah.

Profectō in imagine ambulat vir, profectō in vanum tumultuantur: congregat, & nescit quisnam colliget ea.

Et nunc quid expectaui Domine? spes mea in te est.

Ab omnibus igitur præuaricationibus meis libera me: opprobrium stulti ne ponas me:

Quia obmutui, non aperui os meum: quia tu fecisti istud.

Aufer à me plagam tuam:

Se posturbationē conijcit in Deum.

Orat peccata condonari sibi, & afflictionē remitti.

à bello manus tuae ego defeci.

Increpationibus propter iniquitatem corripis hominem, & liquefcere facis, vt tinea, desiderium eius: profectò vanitas, omnis homo. **DSÉlah.**

Audi orationem meam Iehoua, & clamorem meum auribus percipe, ad lachrymam meam ne vt surdum te exhibeas: quia peregrinus sum apud te, incolà vt omnes Patres mei.

Cessa à me, & roborabor, antequam vadam, & non sim.

11 A bello מִמִּלְחָמָה à conflictu. à vulnere. ab exagitatione. Alij, propter infestà manum tuam, id est, nam plaga quā mihi inflixisti, confectus sum.

12 Corripis מִכָּתִיב Præ. Heb. pro præf. Quidam vertunt, castigas. Et liquefcere facis מִשִּׁיב & ilico tabescere facis. Vt tinea, מִשִּׁיב sub. perdere solet. Hac similitudine David aptissimè vtitur, ac si dicat, Quauis non palàm fulminet è calo Deus, non aliter tamen occulta eius maledictione consumitur reprobus, ac tinea ceco morsu pannum vel lignum absūmit.

Desiderium eius: מִדְּשִׁיב desiderabile eius. Vel, quicquid in eo est desiderabile. Alij, decorè eius. Desiderium, pro desiderabili & eximio, vt Thren. i. d. 11, Dederunt desideria sua pro cibo.

13 Et clamorem meum מִכָּתִיב & vociferationem meam. Ne vt surdum te exhibeas: מִכָּתִיב ne ob-

surdesceas. ne taceas. Peregrinus, מִכָּתִיב Non tantum ideo se dicit peregrinū, quod à Deo peregrinatur homines quandiu in mūdo habitant: sed eodem quo prius sensu dixit, Dies mei tanquā nihilum apud te, quod scilicet Deus sine monitore satis nouerit homines exiguo tēpore in terra manere tanquā peregrinos & incolas.

Apud te, מִכָּתִיב In 1. Paral. cap. 29. d. 16, vbi eadem habentur, legitur מִכָּתִיב corā te id est, te teste. q. d. peregrinus sum in terra, neq. in ea patriā meā agnosco: quā in re Patres meus Abraham, Isaac, & Iacob imitor, qui q. tenderent ad te hoc mūdo capti nō sunt, in quo versati sunt vt peregrini in aliena regione versari solent.

14 Cessa מִכָּתִיב Declina. Declina Recede. Decline. Alij, Claude à me. i. fac vt maceria sit inter nos interposita, ne manus tua ad me perueniat. Alij, Claude oculos à me. Eodem recidunt ambæ versiones: nam postulat David sibi dari pauxillum relaxationis, vt vires recuperet, vel saltem respiret ante mortem. Huius verbi duplex est radix, מִכָּתִיב & מִכָּתִיב. pro claudere etiā Iesa. 6. b. 10 legitur, Et oculos eius מִכָּתִיב claude. Et roborabor מִכָּתִיב vt corroborer. vt vires recipiam. vt refociller. Et non sim. מִכָּתִיב Ad verbum, & non ego.

A fortitudine man⁹ tuae egodefeci: in increpationibus propter iniquitatē corripuisti hominem:

Et tabescere fecisti sicut araneam animam eius: veruntamen vanè conturbatur omnis homo

12 Exaudi orationem meam Domine, & deprecationem meam auribus percipe: lachrymas meas

Ne sileas: quoniam aduenā ego sum apud te, & peregrinus sicut omnes Patres mei.

14 Remitte mihi, vt refrigerer prius quā abeam, & amplius non ero.

XXXIX.

XL.

In finem, Psalmus ipsi
David.

¶ Victori ipsius Davidis Can-
ticum.

Expectans expectavi Do-
minum, & intendit
mihī:

Et exaudivit preces meas,
& eduxit me de lacu mise-
riae, & de luto fecit:

Et statuit super petra pedes
meos, & direxit gressus
meos.

Et immisi in os meū can-
ticum novum, carmen Deo
nostro.

Videbunt multi, & time-
bunt, & sperabunt in Do-
mino.

Beatus vir cuius est no-
men Domini sperans, &

Expectando expectavi Ieho-
uā, & inclinavit aurē suā mi-
hi, & audiuit clamorē meum:

Et extraxit me ē cisterna per-
strepente, ē luto cœni, ac statuit
super petram pedes meos, di-
rexerit gressus meos.

Et posuit in ore meo canticū
novum, laudem Deo nostro:
videbunt multi, & timebunt, &
sperabunt in Iehoua.

Beatus vir ille qui posuit Ie-
houam spem suam,

IN PSALMVM XL.

1 Victori וְיִצְחָק Vide Psal. 4. a. 1.

2 Expectando expectavi

וְיִצְחָק וְיִצְחָק Geninatio verbi summam curam & diligentiam significat.

vertere poter, expectabam. Et inclinavit aurē suam mihi, & vultu

& declinavit ad me. vel, diuertit. inflexus est. Clamorē meum:

וְיִצְחָק vociferationē meam. vel, implorationē.

3 Et extraxit

me ē cist. perst. וְיִצְחָק Ad verbū, Et ascendere fecit me ē cl

sterna sonitus. vel, strepitus. i. in quam aqua decidunt magno cū impe-
tu. aut, de puto in quo aqua nimia agitatione perstrebebāt, & sonitum

edebant. Aquarū profunditatē circumloquitur, quibus ingentissimū pe-
riculum significat. Metaphoricē enim ostendit non longius se abfuisse d

mortis periculo, quā si in altū puteū, & violento aquarū seruire perstre-
pentem proiectus foret. Quidam vertunt, ē lacu desolationis. quod huic

loco non convenit. Cœni, וְיִצְחָק Substantivū vice adiectivi, cœnoso.

sine, limoso. i. copioso. idem significat his verbis atq; cisterna resonāte.

Super petram וְיִצְחָק Super rupē. Petram, sine rupem pro tuto

ab omni periculo persugū loco usurpat Scriptura. Vox Hebræa וְיִצְחָק signi-
ficat etiam arcem & munitionē: quod arces replurimū super rupes con-
struuntur.

Direxit וְיִצְחָק confirmavit. corroboravit. vel, appara-
uit. i. viam mihi stravit per quam sine offensione graderer.

4 Laudem Deo nostro. וְיִצְחָק Sub. dedit inquam. Antecedēs

pro relativo, laudem illi. id est, dedit occasionem laudandi se.

5 Posuit de Verti potest per præsens, ponit. aut per futurum con-
iunctivum, posuerit. Spem suam וְיִצְחָק fiduciam suam. Hebræi-
stus, ponens Deum fiduciam suam, pro, collocare in eo suam fiduciam.

David ex ingenti
periculo liberat⁹,
aut multā gratiā
Dei celebrat.

"nec respexit ad superbos, & ad
declinantes ad mendacium.

"Multa fecisti tu Iehoua De⁶
meus, mirabilia tua: & cogita-
tiones tuas erga nos, nemo est
qui ordinare possit tibi: si annun-
tiare & eloqui uelim, plura sunt
quàm vt narrentur.

¶ Sacrificium & oblationem⁷
noluisti: aures autem

non respexit in vanitates
& insanias falsas.

Multa fecisti tu Domine
Deus meus mirabilia tua:
& cogitationibus tuis, non
est qui similis sit tibi.

Annuntiaui & loquutus
sum: multiplicati sunt su-
per numerum.

Hab. 10. 4. 5

Sacrificium & oblationem
noluisti: aures autem

5 Nō respexit ad superbos, וְלֹא רָאָה אֶל הַגִּבּוֹרִים Veri potest per prae-
sens, Non respicit ad superbos. i. non admiratur eos qui iactant vires
suas. aut, nō rapitur, vt perversa emulatione superbos imitetur. Alij ver-
tunt, & non diuertit deflexit. declinauit ad superbos. Alij, non de-
fecit sub. à Deo ad superbos. vel, fortes. aut, prae potētes & magna-
tes. Et ad declin. ad mē. וְלֹא רָאָה אֶל הַגִּבּוֹרִים & ad sectatores mendacii. i.
rerum quae nos fallunt. Sunt qui intelligāt ariolos, & malarum artium
studiosos.

6 Multa fecisti tu Ieh. Deus meus, mirabilia tua,
וְרַבּוֹת עָשִׂיתָ יְיָ אֱלֹהֵי מִלְחָמוֹת Hebraismus, quem nonnulli sic conuer-
tunt, Multa sunt mirabilia tua Iehoua Deus mi, quae fecisti. Alij,
Miranda multa patraſti. Expendit David cum admiratione Dei prou-
dentiam, significans Deum inestimabili sapientia sic moderari res huma-
nas, vt eius opera quae assiduo vsu vileſcunt, longè humanum captum su-
perent.

Et cogitationes tuas erga nos, nemo est, &c. וְלֹא מֵאִישׁ אֶחָד
וְלֹא מֵאִישׁ אֶחָד Hebraicè ad verbū, Et cogitationes tuas nobis nō
est ordinare tibi. Quod sic quidam vertunt, Et cogitationū tuarū er-
ga nos, non potest iniri coram te ratio. Alij postremum verbum prio-
ris partis huius versus coniungunt huic secunda parti, hoc modo vertētes,
Admirādorū facinorū tuorū, & consiliorū tuorū erga nos,
non potest, &c. Alij, Mirabilia tua & consilia tua sunt propter nos,
neque licet illa in ordinem redigere, ac recensere coram te. q. d. tot &
tanta sunt beneficia tua erga nos, vt nemo ea in ordinē redigere, ac coram
te recensere possit. Si annuntiare, &c. אֲנִי אֲנִי אֲנִי Ad
verbum, annuntiabo & eloquar, multiplicata sunt à narratione.

7 Sacrificiū & oblationē noluisti: וְלֹא יָרָא לְךָ זָבָח Sacrificium
& donum non amas. aut, expetis. Sacrificio & oblatione non dele-
ctaris. Sacrificium & oblatio non sunt tibi accepta. Sacrificium est
hostia pacifica: Donum verò, oblatio quae constat simila, oleo dinariū per-
missa. q. d. Quum Domine tibi tam multa debeamus, quidnā tibi offere-
mus? an victimas? nō enim his oblectaris. Puram ergo mentem tibi offere-
mus. Nō cōtendit David, Deū à sacrificiis legalibus abhorruisse, quod sua
etate vigerēt leges per Moſen traditae: sed eò tendit his versibus, vt ostēdat
Deum semper magis optasse volūtatis suae studiū q̄ sacrificia. q. d. Sacri-
ficia per se nō requiris aut p̄bas, sed potius vt homo seipsum tibi addica-

perfecisti mihi.

Holocaustum & pro peccato non postulasti: tunc dixi, Ecce venio:

In capite libri scriptum est de me ut facerem voluntatem tuam, Deus meus: volui, & Legem tuam in medio viscerum meorum est.

Annuntiaui iustitiam tuam in ecclesia: ecce labia mea non prohibebo, Domine tu scisti.

Iustitiā tuā non abscon-

Fodisti mihi: *וְכָרַתְּ לִי*. i. aures canatas tribuisti mihi, atque aptasti, ut audirem Leges tuas: auscultare me fecisti tibi. Hac vox notat docilitatem ad quam formamur Spiritus sancti gratia. David non suo tantum privato nomine hic loquitur, sed in genere quid conveniat omnibus Dei filiis, ostendit. Ideo Apostolus ad Heb. cap. 10. a. 5. aptavit Christo, cuius typus erat David.

8 Veni: *וְיָבֹא*. Vel præt. pro præs. venio. Significat se prompto & alacri animo esse ad parendum, non seruiliter & coacto. In volumine libri *סֵפֶר חַוְלֵת* Veteres Hebræi in membranis aut chartis scribebant quæ in rotundū complicabantur. Vnde in Isaiâ cap. 34. a. 4. dicitur, Complicabunturque cæli sicut liber. In huiusmodi etiam hodie scribunt Legē & Prophetas. Barbari rotulū vocant. In volumine igitur libri. i. in libro plicatili, siue membranis plicatilibus. David de se scriptū esse scribit, quod tamen ad omnes pertinet. Lex namque cunctis hominibus præscribit sanctē viuendī rationem. Sed quemadmodū Imperator militum suorum nomina recipit, ut certus sit eorum numerus: sic magister suos discipulos in catalogum refert: ita Deus filios suos in libro vitæ descriptos habet, ut sub iugo suæ disciplina contineat. Personat igitur vox Dei per totum orbem, ut inexcusabiles reddantur quicunque ei non obtemperat: sed tantum in corda piorū penetrat, quibus in salutē destinata est. Quidam distinguunt post De me, ut principium sequentis versus innegatur verbo Volui, & sit Hebræismus hoc sensu, voluntatem tuam cupio facere, magnōque illius desiderio tenerē. atque ita distinguūt Hebræi. ut rursus distinctionis eadem est sententia.

9 Viscerum m. *וְיִבְלֵם* intestinorum vel, præcordiorum meorum. Vox Hebræa *וְיִבְלֵם*, dualis est numeri, quid superiora viscera significet, nempe cor & pulmonē, quæ à visceribus inferioribus, iecore, liene, & renibus separantur diaphragmate, siue septo transverso. Vnde & pro corde accipitur. q. d. Legem tuam vehementer amplector.

10 Prohibui, *לֹא יָבִיחַ* Est. Heb. pro præet. cohibui. continui.

11 Iustitiam tuam, &c. *וְיִבְלֵם* Iustitiæ Dei coniungitur veritas, salus & misericordia. Misericordia primū locū obtinet,

i. iiii.

fodisti mihi. holocaustum & sacrificium pro peccato non postulasti:

Tunc dixi, Ecce veni: in volumine libri scriptū est de me Ut facerem voluntatē tuam Deus mi: volui, & Lex tua in medio viscerum meorum est.

Annuntiaui iustitiam in cœtu multo: ecce labia mea non prohibui, Ichoua tu nosti.

Iustitiam tuam nō abscondi

Misericordia Dei, iustitia, veritas & salus.

qua sola adlucitur Deus ut nos respicere dignetur. Infitia, est continua eius protectio qua suos tuetur: & Benignitas qua ipsos fouet. Veritas significat Deum semper sui manere similem, nec inuando fatigari, nec unquam manum suam retrahere quin semper inuet ut promisit: ut verax sit perpetuo. Salus, infitig effectus est: quia Deus gratiū suū fauorem erga suos prosequitur, assidue opē ferēdo, donec saluos in solidū praestiterit.

in medio cordis mei: veritatem tuam & salutem tuam dixi, non celavi misericordiam tuam & veritatem tuam in cōtū multo.

Petis misericordiā
& promissionum
adimpletionem.

Tu ergo Iehouā nē prohibeas 12
misericordias tuas à me: misericordia tua & veritas tua semper custodiant me.

Quoniā circūdederunt me 13
mala innumera, comprehendē-
runt me iniquitates meae, & nō
potui videre: multiplicatae sunt
prae capillis capitis mei, & cor
meum dereliquit me.

Nostra peccata
Christus sua fecit.

Velis Iehoua eruere me: Ieho 14
ua ad auxilium mei festina.

Orat contra ad-
uersarios.

Pudore afficiantur, & eru- 15
bescant pariter quærentes ani-
mam meam ut perdant eam: a-
uertantur retrorsum, & pudore
afficiantur volentes malum
meum:

Dixi, וְיִשְׁכַּח דִּיכִי Dixi, pro celebraui, & praedicavi, more Hebræorū pr-
nitur.

12 Prohibeas וְלֹא תִּשְׁכַּח subtrahas. cohibeas. cōtineas.
tanquam clausas scilicet, ne pertingant ad me. Custodiant me.
וְיִשְׁכַּח Salus suae custodiam in Dei bonitate siue misericordia & verita-
te locat, quæ est constantia eius in seruandis promissis.

13 Innumera, וְיִשְׁכַּח Ad verbum, vsque non numerus.

Et non potui וְלֹא תִּשְׁכַּח pro Ut. siue, ita ut non potuerim, &c.
Veri potest, nec quicquam cerno. Multiplicatae sunt וְיִשְׁכַּח prae-
ualuerunt. i. plures fuerunt quàm capilli capitis mei, quare animo de-
stituitur prae dolore.

14 Velis וְיִשְׁכַּח Libeat tibi.

15 Avertantur retror. וְיִשְׁכַּח retrocedāt sagantur retrorsum.

di in corde meo: veritatem tuam & salutare tuū dixi,
Non abscondi misericordiam tuam & veritatem tuam à concilio multo.

Tu autē Domine ne longē facias miserationes tuas à me: misericordia tua & veritas tua semper suscepturunt me.

Quoniā circūdederunt me mala quorum nō est numerus: comprehendē-
runt me iniquitates meae, & non potui ut viderem.

Multiplicatae sunt super capillos capitis mei: & cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi Domine ut eruas me: Domine ad adiuvandum me respice.

Confundantur & reuerentur simul, qui quærent animam meam ut auferant eam.

Cōuertantur retrorsum, & reuerentur simul qui volunt mihi mala:

Orat Deñ vt pec-
catum auferat &
morbū.

stabit illi. David verba eorū qui se aequos indices prabuerāt erga ipsum, & quid de ipso iudicauerint, referre pergit, nempe Dominum custoditurum ipsum afflictum, & penē mortuum restituturū in vitam & bonam valetudinem: praeerea Dominum futurum vt bene & feliciter habeat in hoc mundo. Quidam vt iam dictum est existimant hac debere resolui in precationis formam, custodiat eum, & significet eum, & tanquam David precetur pro amicis suis quod erga eum humani fuerint, sed rectius intelligitur vt priore loco dictum est. Vide versu 7 & 9, cogitationes iniquis, quae opponuntur isti prudenti diiudicationi.

ra, neque trades eum in animā inimicorum eius.

faciat eum in terra: & non tradat eum in animā inimicorum eius.

Iehouah fulciet eum super lectum dolorū, omne cubile eius vertisti in infirmitate eius.

4 Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius: & nūcsum stratum eius versasti in infirmitate eius.

Christus orat pro peccatis nostris, tanquam suis.

Ego dixi, Iehoua miserere mei, sana animam meam: quia peccaui tibi.

5 Ego dixi, Domine miserere mei, sana animam meam, quia peccaui tibi.

Inimici mei dicunt malum de me, Quando morietur, & peribit nomen eius.

6 Inimici mei dixerunt mala mihi, Quando morietur, & peribit nomen eius?

Et si veniebat quispiam ex eis ad visendum, mendacium loque-

7 Et si ingrediebatur vt videret, vana loquebatur: cu-

Neque trades e. 1333. i. Personae mutatio, pro, neque dabit.

In animā 1333. i. voluntati & libidini. 4 Fulciet eū 1333. i. confirmabit, roborabit eū, ne scilicet afflictioni succubāt. De lecto dolorū loquitur, q. qui afflictio sunt animo, & qui sunt mortui, cōiungunt sese in lectulū, & illic decubunt, propterea quod exanimet illos dolor & tristitia. Depingit enim imaginem hominis vehementer afflictī, qui ferē exanimis iacet, nec potest seipsum mouere.

Vertisti 1333. Mutatio persona, pro vertit: vel potius vertet. vt scilicet aliquid lenationis habeat a tam dura afflictione: quemadmodū aliquid lenationis huc affert. egrotus quū lectus eorū sternitur, vt possint melius recumbere. aut potius, vertet quū restituta fuerit illi sanitas. ac si dicant de eo amici, Decūbit quidem hoc tempore, sed Dominus tandem vertet lectulum infirmitatis in lectulū sanitatis.

5 Dixi, 1333. Nonnulli vertunt per pr. et. imperf. dicebam. sub. dum res mea sic essent afflictā. Declarat qualiter etiam tū fuerit affectus. Alij adiectis pauculis vertūt, hinc ego quoque dico.

6 Dicunt 1333. Eū. Heb. quod quidam vertunt per pr. et. dicunt alij per imperf. dicebant: nonnulli per pr. et. perf. dixerunt. i. imprecati sunt mihi malū, sine maledictionē.

7 Mendacium loq. 1333. 731. vanē loquebatur, q. d. nihil fidei nec sincerū est in eorū corde. Fingūt enim se tāgi dolore quū vidēt me male habere, sed est mera vanitas. fucātē eū dolere se testātur: interea cor eorū congregat iniquitatē. i. malitiā in-

ius colligit & coaceruant. Hæc cogitatio iniqua, cū eo quod est nomen versu.
Res impietatis, &c. opponitur æquo & humano iudicio. de quo versu.
primo.

eius congregauit iniquitatem sibi.

Egredebatur foras, & loquebatur in idipsum

Aduersum me susurrabant omnes inimici mei: aduersum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum confiterunt aduersum me, Nūquid qui dormit, non adiciet vt resurgat?

Etenim homo pacis meæ in quo speraui, qui edebat panes meos, magnificauit super me supplantationem.

Tu autem Domine misere mei, & resuscita me:

Loquebatur, רָרָר sub. alia quàm loquutus erat coram. Alij subaudiunt, ea quæ collegerat in animo suo. Futura sunt Hebræis, quæ per imperfecta, aut præsentia verti debent,

8 Murmurabant מְרַמְרִים Fut. Heb. pro præf. vt vertunt quidam. susurrant. mussitant. 9 Res impietatis, &c. רֵס וְכָל עֲוֹנוֹתַי Res praua tenaciter inhæret illi. i. grauiissimo morbo correptus est. Aut vt alij, Iniquitas mala adhæsit ei: vnde par est vt pœna sit magna, non surget vltra à cubili. Futura Heb. pro præf. Alij, Verbum beluāyal effusum est in ipsum. i. vltio grandis cuiuspiam sceleris penitus occupauit, & penetravit istum, vt liberari ab illa nequeat: vnde possumus statuere Deum illi esse aduersum. De beluāyal dictum est Dent. 11. b. 14. & Pron. 6. b. 12.

Non addet vt res. מִן הַיָּד הַזֹּאת .i. Casus Davidis est absque spe futuri boni exitus.

10 Vir pacis meæ מִן הַיָּד הַזֹּאת Hebraismus pro amico, & eo cum quo amicè & pacificè viuimus. Singulare videtur esse pro plurali. q. d. præcipui amici in quibus speraui, vel fisis sum, quos adhibebam mense meæ. Magnificauit aduersum me calcaneum. מְרַמְרִים Calcaneum pro pede. Hebraismus pro, subblato pede, velut calce petiuit me. i. cōtumeliosè etiam me quasi hominem abiectum, magis ac magis impetiuit atque insultauit mihi. Metaphora ab equis calcitronibus. Pulsare aliquem pede, contemptus est. Aut, magnificet passus suos. hoc est, dignū me non habuit quem inuiseret. Quidam aduersum me struxit inlidias. in quem sensum existimāt de pretore Iuda Iohannem, cap. 11. b. 18, locum istum adduxisse.

11 At tu יְהוָה Et pro igitur, sine ergo, vel autem. Tu igitur.

batur, cor eius congregabat iniquitatem sibi: egressus foras loquebatur.

8 Simul aduersum me murmurabant omnes odio habentes me, aduersum me cogitabāt malum mihi,

9 Dicentes, "Res impietatis adhæret ei: & qui decumbit, nō addet vt resurgat.

Etiam vir pacis meæ cui fidebam, & qui māducabat panem meum, magnificauit aduersum me calcaneum.

11 "At tu Iehoua misere mei,

Iuda perfidia.
iohan. 13. b. 18
act. 1. c. 16

Gratiarum actio.

'& erige me, & reddam eis.

Et retribuam eis.

In hoc cognoui quod complacui in me, quod non iubilat inimicus meus super me:

In hoc cognoui quoniam voluisti me: quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

'Et ego, in perfectione mea sustentaſti me, & ſtatuisti me coram te ſemper.

Me autem propter innocentiam ſuſcepiſti: Et confirmasti me in conſpectu tuo in æternum.

Benedictus Ichouah Deus Iſrahel à ſeculo & uſque in ſeculum. Amen, & amen. XLII.

Benedictus Dominus Deus Iſrahel à ſeculo Et uſque in ſeculum. Fiat, fiat.

XLI.

Victori intelligentia filiis Coran.

In ſinem, intellectus filiis Core.

Et erige me, וְיָרִיבֵנִי & reſtitue me. 12 Cognoui quod complacuiſti in me, וְיָרִיבֵנִי Præſ. pro præſ. vel fut. agnoſco. vel, agnoſcā quod complacuit tibi in me. i. charum me habes. aut ut alij, faueas mihi, ſine, mihi bene velis, quod non paſſus ſi inimicos meos triumphare ſuper me, hoc eſt petulanter gloriari quod me videret iā iam quaſi perditū. 13 Et ego, וְעָנִי Loquentio eſt Hebraica, pro, Sed me ſuſtentaſti in integritate mea. ut vacet & o. i. cōfirmasti animū meū ut non deſlecterē a recto curſu, quantumvis variē agitatū ſuerim, Et tē tationes grauiter impulerint. Alij, Sed utinam tucaris me in ſinceritate mea. ut ſubaudias OBSERO, Sed ego obſero ut ſuſtentes, Et. Præſ. pro futuro. Alij inuerſa eſſe verba exiſtimant, Pro integritate mea in qua ego ſum, ſuſtentabis me, hoc eſt in vita ſeruabis. aut, ſeruā. Nonnullis Et hic ſenſus eſſe videtur, ſubauditis etiam pauculis, Et ego in ſinceritate mea viuere ſtudebo, propterea ſuſtentabis me. aut, viuere ſtudiui, ideo ſuſtentasti me. Prior expoſitio eſt verior. Poſteſt Et ad corpus referri: ac ſi diceret, Non tantum ab vno periculo liberaſti me, ſed etiam quum res meæ bene habebant, tu me ſuſtentasti. vel, ſuſtentabas: Et nunc quoque me ſuſtines. Et ſtatuisti וְיָרִיבֵנִי Præſ. pro fut. & ſtatues. q. d. nō me eripuisti hac lege ut me abiicias, ſed ut ſerues in perpetuum. id ſignificat quod dicit, ſtabiliuiſtiſ vel, ſtabilies me corā facie tua in æternum. Prædicat illum futurum perpetuum ſui liberatorem.

14 Amen & amen. וְאָמֵן Id eſt Firmū ſit, & firmū. aut, Sit ita, ſtitita. ſine, Fiat & fiat. Venit enim a verbo וְאָמֵן quod firmum eſſe ac ſolidum ſignificat. vnde Et וְאָמֵן veritas, Et וְאָמֵן fides deducitur. Approbantes ac confirmantes auditum ſermonem, ea voce apud Heb. eos ut videretur: ut Num. 5. c. 23, Et Dent. 27. c. 14, videre eſt. His verbis oſtendit ſe maxime Et ex animo optare ut omnes benedicant Deo: Et hortatur etiam pios ad eundem conſenſum ſuo exemplo.

IN PSALMVM XLII.

1 Victori וְיָרִיבֵנִי vide Pſal. 4. a. 1. Intelligentia וְיָרִיבֵנִי Vide Pſal. 12. Filiis Coran וְיָרִיבֵנִי ſub. datus ut decantaretur. Et d

enim periti musices. Quidam vertunt, Eruditio filiorum Core. i. Psal-
mus eruditio plena scriptus de Davide ab uno è posteris Core. Fue-
runt enim ei tres filij qui doctrina valuerunt, dono ac munere prophetie
insignes: unde & studio musices dediti erant. Doctioribus magis placet,
Davidem hunc Psalmum composuisse: filiis autem Core datum fuisse ut
cantaretur, ut dictum est. nam querimonia quæ hic referuntur, compe-
sunt in personam Davidicæ.

Quemadmodum desi-
derat cernus ad fon-
tes aquarum, ita de-
siderat anima
mea ad te Deus.

Sitiuit anima mea ad 3
Deum fortem, vivum, Quan-
do veniā, & apparebo an-
te faciem Dei.

Fuerunt mihi lachrymæ 4
meæ panes die ac nocte, dū
dicitur mihi quotidie, Vbi
est Deus tuus?

Hæc recordatus sum, & 5
effudi in me animā meam,

2 Clamat צרור glocitat. desiderat. Fut. Heb. pro pres. Singulare itē
pro plurali, ut cernæ sine cernarū armentū. Ad torrētes aquarū,
צור צור צור לַי ad riuos decursus aquarū. Alij, ad diuisiones aquarū.
Torrentes sine diuisiones aquarum pro fluminibus accipiunt nonnulli.

Clamat צרור Idē verbū Hebræū quo cernā glocitantē dixit. i. ar-
denti desiderio fertur. Quos (inquit) desiderio feruntur cernæ siticulose ad
flumina, eo animus meus fertur ad te Deus. Verbum Hebræum reliquis
etiam feris conuenit: ut Joel 1. d. 20, Etiam bestia agri צרור clamabunt
ad te.

3 Sitiuit צמא Præter. pro pres. sitit. sitire solet. i. sum-
mo Dei desiderio tenetur. Et apparebo, &c. וְיִרְאֶה & videbor
(conspiciar) in conspectu Deit. tua. tertia persona pro secunda. hoc est
in templo. Alij, & videbo faciem tuam id est arcam fœderis in templo,
super quam apparere soles. Cupit David restitui in patriam, ut in tem-
plo cum alijs possit Iehouam laudare.

4 Dum dicerent mihi צרור dum dicunt mihi. Vel, quum
diceretur mihi. i. quum obiceretur mihi ab hostibus insultantibus, me
esse à Deo reiectum, nec sperandum mihi esse ab illo ullum auxilium. Vio-
lenti certē impetus quibus Davidis fides prorsus deiici potuit, nisi insigni
virtute Spiritus fuisset suffulta, ac nisi profundas radices egisset.

5 Horū recordabar, &c. וְיִרְאֶה Hæc recordatus sum, &
effudi super vel in me animā meā, quodd, &c. i. Hæc reduxi in memo-
riam, unde animus meus fuit quasi liquefactus in gaudium, hoc est, abie-
cto omni merore (Gallicè, toute fâchevie mise hors) effuso gaudio latatus

Quemadmodum cerua clamat
ad torrētes aquarum,
ita anima mea clamat
ad te Deus.

Sitiuit anima mea ad Deū, ad
Deū viuum, dicens, Quando ve-
niam, & apparebo coram Deo.

Fuit mihi lachryma mea panis
die ac nocte, dum dicerent mi-
hi omni die, Vbi est Deus tuus?

Horum recordabar, & effun-
debam super me animā meam,

David regno pul-
sus à filio Absalō,
dolet se abesse à sa-
cro certu, petit q̄, in
integrū restitui.

Consolatur se, q̄
sit vnus ex iis
quos suscipit
Deus.

sum quòd transierim, siue transibam. Horum inquam recordabar, nempe quòd procul abissem à tabernaculo Dei; quòdque hostes mei obiceret mihi odiū Dei & reiectionem. *Fut. Heb. pro prat. imperf. vel perf. Quidam, Hæc recordor, effundo super me animā meam, quòd trāsibā, &c. .i. recordatio illa festorum qua quondam cum gaudio agere solebam, excutit mihi lachrymas amaras, quòd id amplius facere non liceat. Sic Anna, 1. Sam. 1. c. 15, dicit se effudisse animam suam coram Iehona. Eadem, seipsam exponens, versu sequenti dicit, Ex multitudine eloquii mei & indignationis meae loquuta sum hæcenus. Amplificat David sua mala hac recordatione præteriti temporis, quòd non tantum esset unus aliquis in adendo templo, sed præiret alior, ac deduceret tanquam dux suos commites. Duvior enim solet esse malorum sensus quum diu vixerimus felices. Effundo igitur animam meam super me. i. affectus mei liquefuerunt, ita ut sim quasi dissolutus, & simul liquecam cum anima mea.*

quòd transibam in numero, incedebā cum eis vsque ad domū Dei in voce exultationis & laudis, in multitudine tripudiante.

Cur deiicis te, anima mea, & personarum in me expecta Deum: quoniam adhuc confitebor ei propter salutem faciei eius.

quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, vsque ad domum Dei,

In voce exultationis & confessionis, sonus epulatio.

Quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: saluta re vultus mei, & Deus meus.

Quòd trāsibam, &c. וַיֵּצֵא מִי יְהוָה quòd præibam in caterua, vel, comitatu lento gradu incedebam cum eis. וַיֵּצֵא מִי יְהוָה incedam cum eis. coniunctionis est hithpaël, & deficit. Quidam vertunt, deducebam, siue, adducebā eos vsque, &c. In

multitudine trip. וַיֵּצֵא מִי יְהוָה in turba festum agente, aut, læta subauditur præpositio. In. Alii, deducēs inquam turbam festiuantem. Alii vertūt per nominatiuū, multitudo tripudiās. vel, turbæ tripudiātes. Loquitur de ordine quem seruant fideles quum adirent templum. neque enim turmatim & confuse proficisceretur, sed gradiebantur per numeros, & simul canebant laudes Dei, confitebantur eius bonitatem, & commemorabant eius beneficia, canentes. Alii in genitiuo, in voce exultationis & laudis, veluti multitudinis tripudiantis.

6 Deiicis te, וַיֵּצֵא מִי יְהוָה deiicis, deprimeris. deiecta es. Affectus suos refert David quales senserat. Videtur autem quasi homo diuisus in duas partes: non cum satana confligit, non cum impiis qui obiciebant illum esse reiectum à Deo, sed contra seipsum. In hoc conflictu tentationi non succumbit, tametsi dure & graui: interim non sine magno certamine est superior. Et personarum וַיֵּצֵא מִי יְהוָה & tumultuaris. infremis, inquietas es. Expecta Deum. וַיֵּצֵא מִי יְהוָה spera tantum in Deum.

Adhuc confitebor ei, &c. vel, spem tuam colloca in Deo.

אֲדַבֵּר וְאֶשְׁבַּח אֲדַבֵּר וְאֶשְׁבַּח adhuc celebrabo ipsum, salutem vultus eius, Quia Ad-

huc dicit, perinde est ac si diceret, Anima mea, bene tibi sperandum est. quare? quia Dominus nō tibi deerit. Promissiones Dei arripit, vt sibi promittat salutem à solo Deo expectādam. Salutes vel auxilia vocat salutes vultus Dei quæ apparitura erant ex Dei gratia quæ ad tempus latuerat ipsum Dauidem. Vt intelligatur iste locus, notandum est, Deum tunc faciem suam occultasse à Dauidē quum esset reiectus à populo Dei, quum illi non pateret accessus in templum: tunc non potuit vultum Dei aspici, nec tunc faciem contemplari. neque enim frustra dixit, Quando veniam, & apparebo ante faciem Domini? Loquebatur de arca & Sanctuario: quibus quum priuaret eum Deus, auferbat illi signa presentie suæ, simul faciem nubibus obtectam habebat. igitur per Salutes vultus Dei intelligit quum Deus reduxit illum in templum, tunc cœpisse faciem Dei serenam aspici, & arcam contemplari: tunc agnouit Deum esse sibi placatum. Ergo liberatio Dauidis, & reductio in templum, fuit testimonium presentie Dei: tunc enim Deus vultum suum illi ostendit, qui prius quasi auersus fuerat. Vide Psal. 38. c. 8.

Ad me ipsum anima mea 7 conturbata est, propterea memor ero tui de terra Iordanis, & Hermonim, à monte modico.

Abyssus abyssum inuocat in voce cataractarum tuarum.

7 Deiecta est: propter consternata est. depressa est. q. d. in vides quantis angustis anima mea distrahat. Recordor tui 7 Heb. pro pras. vel prat. Terrā Iarden vocat regionem trans Iordanem, quæ cesserat tribui Gad & dimidia tribui Manasse, vbi aliquandiu Dauid sub Saule errauit quasi vagus & profugus. Paruo.

7 Heb. Mizlār. Quis sit iste mons, ne Hebræi quidem dicere possunt. Quis sentiret Dauid se meritò affligi propter peccata, meditabatur Dei pmissiones: statuebat Deū sic irasci vt tamen paratus esset ad dandā remissionem, quæ admodū pollicitus est se fore propitiū peccatoribus conuersis ad ipsū.

8 Vorago voraginem aduocat ad sonitum fistularum tuarum: Hebræismus, pro calamitas calamitatē inuocat & adducit ea voce & est strepitum quem emittunt fistulae tuæ, siue canales tui, hoc est pluuia vehemens quæ exprimit nubes tuæ. Fistulis, siue canalibus nubes cōparat, quod effundat aquas vt fistula. Vel, ad sonitū fistularū tuarū: quū magna vi perstrepat cataracta tuæ. Siue, per strepitibus ingiter cataractis tuis. q. d. te pluyente super me tribulationes, altera alterā secum trahit. Quidā sic exponunt, Dum mala sua vocat abyssos vel gurgites, significat nullū fuisse leue aut mediocriter malū, sed fuisse quasi gurgites quibus posset absorberi. Deinde subiicit, gurgites istos non aliunde effossos esse quā ab ira Dei. q. d. Vnde aperti sunt isti gurgites qui me trahunt & absorbeant. nisi quia ira tua in me defluxit: hinc canati sunt gurgites.

Queritur de succedentibus calamitatibus.

omnes inundationes tuæ & fluctus tui super me transierunt.

Misericordia.

⁹ Sic cogito, In die præcipiet Iehouáh misericordiam suã, & nocte canticum eius mecum, oratio Deo vitæ meæ.

Dicam Deo petra meæ, Vt quid oblitus es mei? ut quid pul-
latus ambulabo propter oppres-
sionem inimici?

Eius ab inimico
afflictio.

¹¹ Vt occisio est in ossibus meis, qui probris afficiunt me inimi-
ci mei, dum dicunt ipsi ad me
omni die, Vbi est Deus tuus?

Inundationes tuæ & flu. וַיִּשְׁבְּחוּ הַיָּם הַיָּבֵיט fluctus tui & procel-
la tuæ.

⁹ Sic cogito. In die præcipiet וַיִּשְׁבְּחוּ הַיָּבֵיט Hac verba, Sic cogito, subaudita sunt, ut dilucidior esset sensus. Quidam vertunt, Interdum mandabit. i. efficiet ut interdum fruatur sua misericordia. David promittit sibi misericordiam quæ tunc occulta erat: promittit sibi materiam latitæ qua destituebatur. Quidam per præteritum vertunt, præcepit. vel, mandauit: eodem prope sensu, Antea Dominus misertus est mei, ego igitur colligam animum, & confisus illa experientia, rursum consuegam ad Dominum. Alii referentes ad festa de quibus versu 7, vertunt per præter. imperf. Die mandabat Iehouáh bonitatem suam. vel, benignitatem. i. curabat illam populo suo obuenire amplissime. Sic Psal. 133. 2.

Canticum e. וַיִּשְׁבְּחוּ הַיָּבֵיט sub. erat. vel, erit. i. noctu canam de illo carmine, & gratias agam propter beneficia quæ interdum in me contulerit: simulq; precabor ipsum ubi me in vitam restituerit. Hebraicè ponitur pro, unde noster interpres vertit, canticum eius: & ita exponit doctus inter Hebræos.

¹⁰ Pullatus ambulabo, &c. וַיִּשְׁבְּחוּ הַיָּבֵיט mœrens incedam ob tribulationem. Vel, mœstus ingredior: aut, incedere cogar, &c. Hac Dei obliuio nihil aliud est quam dum auxilium suum differt ut non statim succurrat pro voto nostro. Tamen si ex carnis sensu ita loquatur, tamen fide interea retinet hanc persuasionem quod Deus sit cura.

¹¹ Vt occisio, &c. וַיִּשְׁבְּחוּ הַיָּבֵיט Varia est lectio: nam quædam exemplaria habent 3 in: alia, 3, sicut. Ad verbum, In occisione in ossibus meis opprobrio affecerunt me. Vel, Cum sectiones vulnerum in ossibus meis opprobrio affecerunt me, &c. Alii, Quasi gladio in ossibus. i. perinde me afficiunt dolore ac si me gladio confoderent. Vel, Penetrant voces istæ ossa mea & medullas ipsas dum probris me afficiunt.

Omnia excelsa tua & fluctus tui super me transierunt.

In die mandauit Dominus misericordiam suam, & nocte canticum eius

Apud me, oratio Deo vitæ meæ. dicam Deo, Susceptor meus es,

Quare oblitus es mei? & quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus

Dum confringuntur ossa mea, exprobrauerunt mihi qui tribulant me inimici mei:

Dum dicunt mihi per sin-

gulos dies, ubi est Deus tuus? quare tristis es anima mea? & quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus.

XLII.

Psalmus David.

Iudica me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta, ab homine iniquo & doloso eripe me.

Quia tu es Deus fortitudo mea: quare me repulisti? & quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam, & veritatem.

12 Cur deiecta es, &c. וְיִשְׁתַּחֲוֶה עַל הַיָּדָיִם Idem fere est versus cum sexto precedenti. Confitebor ei, &c. וְיִשְׁתַּחֲוֶה עַל הַיָּדָיִם celebrabo eum quod sit salutes faciei meae. Vel, est enim salutes faciei meae, est inquam Deus meus. Hebraismus, salutes faciei meae, i. coram me salus. q. d. auctor est auxilii mei multiplicis & praesentis ac conspicui: ipse est mihi praesentissima salus. vel, est auxilium in quod solum prospicere debet facies mea. Aut, auxilium semper mihi expromptum & expositum mihi ante oculos. Sic panes propositionis, dicitur panes facierum, i. propositi faciei Dei, & in conspectu eius. Aut, salus faciei mea dicitur auxilium propter quod facies mea solet hilarior & letior reddi.

IN PSALMUM XLIII.

1 Iudica me וְיִשְׁתַּחֲוֶה .i. suscipe causam meam. Sic saepe in scripturis accipitur. Et litiga, &c. וְיִשְׁתַּחֲוֶה & discepta disceptationem meam aduersus gentem. Vel, contende contentione meam. i. disceptando tuere causam meam aduersus gentem immisericordem, &c.

Vide supra Psal. 35. a. 1.

2 Fortitudinis meae וְיִשְׁתַּחֲוֶה .i. a quo omnes vires meae habent originem. Latine dixeris, robur meum, fortitudo mea. Repulisti me? וְיִשְׁתַּחֲוֶה Ad verbum, elongasti me. vel, abominatus es me.

Vt quid pullatus לֹא הָיָה לִי Vide eadem verba

precedenti Psalmo, versu 10. **3** Lucem tuam, &c. וְיִשְׁתַּחֲוֶה Declarat David praecipuam meritis sui causam fuisse quod priuaretur templo Domini, & exularet a caetu fidelium. Quidam per lucem intelligunt promissiones. q. d. Fac vt verbum tuum rursus fulgeat. erat enim verbum Dei quasi obnubilatum. Simplicius videtur vi lux Dei pro eius fauore accipitur. q. d. Rursus mihi ostende serenum vultum tuum, vt agnoscam te mihi propitium esse. Veritas ad promissiones spectat. tunc enim gustamus Dei promissiones quum Dominus nobis illuxit, & dedit

Cur deiecta es anima mea? & cur personas in me expecta Deum, quia adhuc confitebor ei quod sit salutes vultus mei, & Deus meus. XLIII.

Iudica me Deus, & litiga litem meam a gente non misericorde, a viro doloso & iniquo eripe me.

2 Quia tu es Deus fortitudinis meae: vt quid repulisti me? vt quid pullatus ambulabo propter oppressionem inimici?

3 Emitte lucem tuam & veritatem

Excitat se ad sperandam liberationem.

Orat afflictus ut luminari cor suum verbo & promissionibus Dei.

aliquem gustum sui fauoris & bonitatis. Possent hæc sic etiam resolui, Emitte lucem veritatis tuæ. Verum simplex est sensus, Domine quem tam inhumaniter me persequantur hostes, non possum faciem tuam aspiciere: nam te abscondis. Deinde ubi sunt promissiones tuæ? non apparent. Emitte igitur, id est fac ut veritas promissionum tuarum me deducant in montem, &c. Tribuit omnia verbo Dei: promittit sibi reditum propterea quod hoc illi Deus promiserat. ac si dicat, Satis erit efficacia in verbo tuo ut restituatur in integrum, modo tu illud emittas. Promisisti fac igitur: & ita spero futurum, quia tu promisisti.

tuam, ipsæ deducunt me, & introducent me ad montem sanctitatis tuæ, & ad tabernacula tua:

Et introibo ad altare Dei, ad Deum lætitiæ exultationis meæ: & confitebor tibi in cithara, Deus Deus mi.

Cur deiecta es anima mea, & cur personas in me spera in Deo, quoniā adhuc cōfitebor ei quod sit salutes vultus mei, & Deus meus.

XLIIII.

¶ Victori filiis Corāph intelligentia.

Deus auribus nostris audiui- mus, patres nostri narraue-

Ipsæ deducēt me, & introducēt me deducant, & introducant. Vel, quæ me deducant, & introducant.

4 Et introibo Ut ingrediar. Ut ingredi liceat. Et, prout frequens in Scripturis. Ad Deum lætitiæ exultationis meæ: Denm lætitiæ gaudii sui vocat Deum authorem summa lætitiæ suæ. Et Lætiā exultationis pro ingenti lætitiā posuit, more Hebraico. Et confitebor tibi ut celebrem te.

5 Cur deiecta es, &c. Idem versus legitur præcedenti Psalmo, versu 6, & 12.

IN PSALMUM XLIIII.

1 Victori, &c. Vide Psal. 4. 1. Filiis Corāph Intelligentia. Vide Psal. 32. Videtur

compositus Psalmus quo tempore Iudæi post reditū à caprinitate grauius premebantur variis cruciatibus: præsertim verò quā Antiochus exercebat grauiissimam illam tyrannidem, & sæuebat aduersus populum Dei.

Erigit se ad sperandam liberationem.

Commemoratis Dei beneficiis erga patres, conqueritur Ecclesia Deum sibi non adesse ut adfuisset olim.

ritatem tuam: ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei, ad Deum qui latificat inuentum meum.

Confitebor tibi in cithara Deus, Deus meus: quare tristis es anima mea, & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus.

XLIIII.

In finem pro filiis Core ad intellectum.

Deus auribus nostris audiuimus: patres nostri annuntiaue-

runt nobis

Opus quod operatus es
in diebus eorum, & in die-
bus antiquis.

Manus tua Gentes dis-
perdidit, & plantasti eos:
afflixisti populos, & expu-
listi eos.

Nec enim in gladio suo
possederunt terram, & bra-
chium eorum non saluauit eos:

Sed dextera tua, & bra-
chium tuum, & illumina-
tio vultus tui: quoniam com-
placuisti in eis.

Tu es ipse Rex meus, &
Deus meus: qui mandas sa-
lutes Iacobi.

In te inimicos nostros. 6
tilabimus cornu, & in no-

2 Pristinis. *דך* prioritatis. i. prioribus. q. d. tempore ipsorum, tem-
pore inquam prisco.

3 Et emisisti eos. *דך* & eiecisti eos, nempe Chanaan eos. Alii, germinare fecisti illos. Vel, & fecisti illos mittere. siue, proiicere. *sub*. radicem. nempe patres nostros. i. propagasti eos. q. d. fecisti ut patres nostri propagines suas expanderent. Hic versus exponit quodnam fuerit opus de quo precedenti versu.

4 Non saluauit eos: *לן* non attulit opem ipsis.

Et lux vultus tui, *דך* Hebraismus, pro auxilio & fauore. Di-
citur facies Dei lucere, quum fauorem suum erga nos declarat: quum te-
fiatur paternum suum erga nos amorem, illud est lumen Diuini vultus. Con-
trà dicitur Deus faciem suam contrahere, quum eum non sentimus pro-
pitium erga nos. Complacueras in eis. *דך* voluisti eos. Vel,
diligebas eos. i. tale erat beneplacitum tuum erga eos.

5 Idem *דך* continuo scilicet tenere. i. non semel tantum fuisti redem-
ptor populi tui, sed etiam illum ingressum terram Chanaan, semper tuo
praesidio tutatus es.

Præcipe salutes *דך* Hebraismus, pro-
iube ut seruetur verus Israel: vel, eripe verum Israel de tantis tribu-
lationibus. Imperatiuus pro fut. & futurum pro prat. perfecto, vel imper-
fecto, ut reddatur à quibusdam. Quidam vertunt per praesens, mandas sa-
lutes Iacobi. ut istud sit expositio praecedentis partis, Tu fuisti idem Rex
meus: quia tu mandasti, & c. q. d. quoties opus habuit populus tuus auxi-
lio tuo, sensit te subinde propitium: nunquam destitutus fuit gratia tua.

6 Cornu petemus *דך* Futura huius versus & duorum sequen-
tium, per praeterita à nonnullis vertuntur, & recte: vel per praeterita im-
perfecta, cornu percussimus, conculcauimus: vel, conculcabamus,

sperabā, seruabat, seruabas, pudore afficiebas, vt lectori magis loco cōgruere videbitur. nam antea cōtra narrat.

cōculcabim⁹ inimicos nostros.

Non enim in arcu meo spera-
bo, & gladius meus non serua-
bit me:

Sed seruabis nos ab hostibus
nostris, & odio habētes nos, pu-
dore afficies:

Propterea in Deo laudabimus
omni die, & nomini tuo in se-
culum confitebimur. *Deſelah.*

Nunc autem etiā repulisti, &
erubescere fecisti nos, & non e-
grederis cū exercitibus nostris.

Reuerſi fecisti nos retrorsū
ab hoste, & odio habētes nos, di-
ripuerunt sibi ipsis nostras opes.

Posuisti nos vt pecudes cibi
& in Gentes disperſisti nos.

mine tuo spernemus insur-
gentes in nos:

Nō enim in arcu meo spe-
rabo: & gladius meus non
saluabit me.

Saluaſti enim nos de af-
ſtigentibus nos: & odientes
nos, confudiſti.

In Deo laudabimur tota
die: & in nomine tuo confi-
tebimur in ſecula.

Nūc autem repuliſti, &
confudiſti nos: & non egre-
diaris Deus in virtutibus
noſtris.

Auertisti nos retrorsum
poſt inimicos noſtros: & qui
oderut nos, diripiebāt ſibi.

Dediſti nos tanquam o-
nes eſcarum, & in Genti-
bus diſperſiſti nos.

In tribulationib⁹
à Deo derelicti, e-
tiā in Deo ſperāt.

7 Sperabo וַיִּשְׁכַּח בְּיָדִי כִּפְדָּא. vel, confidebam.

9 In Deo laudabimus וַיִּשְׁכַּח בְּיָדִי כִּפְדָּא in Deo iactabamus nos.
aut, laudabamus. Vel per præsens, in Deo gloriamur. aut, Deū lau-
damus.

Et nomini tuo, &c. וַיִּשְׁכַּח בְּיָדִי כִּפְדָּא & nomen tuum in

æternum celebrabamus. siue, celebramus.

10 Nunc autem
etiā repul. וַיִּשְׁכַּח בְּיָדִי כִּפְדָּא Subaudita sunt, Nunc autem. nam Hebraicè tan-
tum legitur, Etiā repulisti. Reticentia autem est, ac si dicat, Nūc non sō-
lūm non audis preces nostras, sed etiam repellis nos à conspectu tuo. Qui-
dam volunt esse præterita pro præſ. Alij vertunt, Veruntamen repuli-
ſti. Alij, At tu longè abes. vel, deſeruisti.

Et erubescere fecisti
nos, וַיִּשְׁכַּח בְּיָדִי כִּפְדָּא Alij, & proieciſti nos. & cōfudiſti nos. vel, ignominiz
exponis nos.

Et non egrederis &c. וַיִּשְׁכַּח בְּיָדִי כִּפְדָּא Egredi cum exerciti-
bus, est quasi manu ducere populum suum. Nam militabant prius aſſi-
cijs Dei, & hoc modo victores erant: quia pugnant non ſua, sed illius
virtute. Iam autem non egreditur cum ipsis. i. non protegit eos vt ſolebat.

11 Reuerſi fecisti nos retrorsum ab hoste, וַיִּשְׁכַּח בְּיָדִי כִּפְדָּא
Conuertisti nos vt tergum ab hoste eſſet. i. Vertiſti nos in fugam co-
ram hoste. Nos hosti vertere terga cogis. Præterita pro præſentibus, e-
tiā in ſequentibus verſibus, vt nonnullis placet.

12 Vt po-

endes cibi וְכִלְכִּל וְכָנַן vt oues escæ hoc est, reddisnas similes ouibus cibo se
lectis, & mactationi destinatis. ac si dicat, partim occidis nos, partim in-
ter Gentes dispergis, vt non simus amplius vnum corpus sed dissipati.

Vendidisti populum tuum 11 "Vendidisti populum tuum
sine pretio, & non fuit mul-
tudo in commutationibus
eorum. "nullis diuitiis, neque multipli-
casti rem tuam pretiis eorum.

Posuisti nos opprobriū vi 14 "Posuisti nos opprobrium vi
cinis nostris, subsannationē &
& derisum iis qui sunt in
circuitu nostro. cinis nostris, subsannationē &
derisionem iis qui sunt in cir-
cuitibus nostris.

Posuisti nos in similitudi- 15 Posuisti nos pro uerbum in
nem Gentibus: commotionē
capitis in populis. Gentibus, commotionem capi-
tis in populis.

Tota die verecūdia mea 16 "Omni die verecūdia mea co-
contra me est, & cōfusio fa-
ciei meæ cooperuit me ram me est, & pudor faciei meæ
obtegit me

A voce exprobrantis & 17 Propter vocem probra iaciē-
obloquentis, a facie inimici
& persequentis. tis & cōtumeliis afficiētis, pro-
pter inimicum & ultorem.

11 Vendidisti תָּמַחַר Est. Heb. pro praterito, aut presenti, vt quidam
vertūt, vēdis. Nullis diuitiis, כֶּן בְּלָן Ad verbū, in nō opibus. sine,
pro non opibus. i. nullis opibus, & gratis, nullius pretij nos reputans.

Neque multipl. וְכָנַן. q. d. vēdis populū tuū ita vt
rem tuam non augeas. Alij, nec multiplicasti pretia eorum. sine, auxi
sti. in licitando scilicet, quū distraheres eos. ac si dicat, sumus tibi viles &
despecti, nulliusque pretij.

14 Posuisti nos oppr. וְכָנַח וְכָנַח vel
per præsens, Exponis nos probro.

15 Prouerbiū לֵבן fabulā.

Hebraismus, pro, facis vt fabula simus Gentibus. Alij, similitudinem. i.
facis vt dicant Gentes de re vili, Hac res est tam vilis, quam ludæus.

Vel de homine calamitoso, illum esse infeliciorem Israelita, sine Iudæo.

16 Omni die הַיּוֹם Quotidie. Tota die.

Verecundia
מִלְכָּחִי ignominia. q. d. Omnis tēpore ignominia qua afficior, versatur
mihi ob oculos. nec possum eius obliuisci.

Faciei meæ וְכָנַח
i. pudor quo vultus meus suffunditur, totam faciem meam occupat. Pu-
dore obtegi dicitur qui obruitur, qui non audet rectis oculis calum aspice
re, neque potest attollere: quia depressus est ignominia & contemptu. Mu-
satur numerus, quia de populo Dei agitur, qui erat velut vnum corpus.

17 Probra iacentis וְכָנַח exprobrantis. Propter inimicū

וְכָנַח Ad verbum, a facie inimici. i. propter inimicos qui iacent se a
te immittis vt de me penas sumant. Vltorē autē vocant Hebræi qui est
k. n.

crudeli & hostili animo. faciem accipiunt hinc pro superbo vultu. ut prius de voce loquenti sunt, ita nunc de facie: tamquam dicerent, Nō tantum linguas suas exerunt hostes contra nos, ut maledicant & conuitientur, sed toruē nos aspiciūt & superbo vultu, ut magis contumeliose nos vexent.

Totum hoc venit nobis, nec 18 Hæc omnia venerunt super nos, nec obliiti sumus te, tamen obliiti sumus tui, nec mē- & iniquē non egimus in te titi sumus in pacto tuo. stamento tuo:

Nō vertit se retrorsum cor 19 Et non recessit retro cor nostrum, neque declinauit gressus noster de semita tua: strum: & declinasti semitas nostras à via tua:

Quum contriuiisti nos in loco 20 Quoniam humiliasti nos draconis, & operuisti nos in loco afflictionis, & coope-

18 Nec mentiti, &c. וְלֹא סָקַרְנוּ בְּכַרְתִּיךָ nec præuicati sumus in fœdus tuum. Vel, nec peruersè egimus in testamento tuo. Alij per præsens, nec irritum reddimus fœdus tuum. aut, nec perfidi sumus in fœdus tuum. Proferuntur hinc fideles, se patienter tulisse suas misérias, ita ut non reiecerint Legem Domini, nec fœdus ipsius.

19 Non vertit se retrorsum וְלֹא נָקַע חִזְרוֹ Nō agitur retrorsum. Non retrocedit. Non deflexit retro. Significant se obsequutos esse Diuine vocationi. Metaphora à stadio. Constituit nos Deus in hac via, tamquam in stadio: dein ipse est velut meta ad quam nos assidue vocat. oportet igitur nos properare ad metam. Si à Deo recedamus, dicimur retrocedere à cursu nostro, hoc est à vocatione nostra.

Neque declinauit וְלֹא נָקַע חִזְרוֹ Nulla hinc negatio Hebraica, verum præcedentem negationē repetunt in sequētib. Ad verbum, Non deflexit gressus nostri. Verbum singulare cum nomine plur. propterea quidam vertunt, & deflectere fecisti gressus nostros à semitis tuis. Semita aut Via Domini aliquando in Scripturis refertur ad doctrinam, aliquando ad successum. Via Domini est quando placide nos deducit, & nos fouet instar patris, & amplectitur ut filios suos: benigneq; nobiscum & indulgenter agit, quum omnia nobis feliciter succedunt. Via, doctrinā Dominus aliquando significat: in Lege enim sua nos instituit acsi viam indicaret. Doctrina hinc nulla fit mentio, sed dicunt sancti, Domine tu deflectere fecisti, id est reieciisti nos: ita sumus reiecti & maledicti. Viam inquam pro vita felice & beata accipit. Sic Psal. 17. 11. Tu me deducis per iter prosperum.

20 Quū cōtriuiisti nos כִּי דָרַסְתָּנוּ Quū cōtereres nos. ut ad sequentia referatur. Alij, Nam percussisti nos. aut, Licet attriueris nos, referentes ad præcedentem versum. In loco draconis נַחֲשִׁים נִקְרָא Locus pro regione. q. d. in regione in qua habitant homines feritate draconibus similes. Alij, in locum cetorum. vel, balenarum. i. in profundum maris. hoc est, ita ut demersi fuerimus in profundum.

ruit nos umbra mortis.

Si obliti sumus nomē Dei nostri, & si expandimus manus nostras ad deū alienū,

Nōne Deus requireret ista? ipse enim nouit abscondita cordis.

Quoniam propter te mortificamur tota die: aestimati sumus ut oues occisionis.

Exurge, quare obdormis Domine? exurge, & ne repellas in finem.

Quare faciē tuam auertis, obliuisceris inopiam nostrā & tribulationis nostrā?

Quoniam humiliata est

umbra mortis.

Si obliti essemus nominis Dei nostri, & expandissemus palmas nostras ad deum alienum:

Nōne Deus exquireret hoc? quia ipse nouit abscondita cordis.

Imò propter te occidimur omni die: aestimati sumus ut pecudes ad iugulandū destinatæ.

Euigila, ut quid obdormis Domine? expergiscere, ne repellas nos in seculum.

Ut quid faciem tuam abscondis, obliuisceris afflictionis nostræ & oppressionis nostræ?

Quia incurauit se usque in

Umbra mortis. *Umbra mortis pro afflictionibus posuit que ab homine non facile sustineri possunt. q. d. etiamsi fuerimus obruti morte ipsa.*

21 Et expandissemus, &c. *Expandere manus suas ad deum alienum, est ab illo noua subsidia querere, & in illo spes nostras reponere: quum ad solum Deum confugere nos oporteat, & ab illo solo quicquid est bonorum, petere.*

22 Exquireret inquireret. i. exploratū haberet disquisitione factū. Alij, scrutabitur.

23 Imò propter te occidimur omni die. *Imò propter te occidimur, ut saepe non refugerimus mortem propter te. Alij vertunt, Quoniam propter te. &c. Alij, Et quidē propter te. &c. Alij confirmationis vice accipiunt Et: ac si dictum esset, & tamen nos propter te occisi sumus: non luimus pœnas scelerum nostrorum, sed patimur quod tui simus, propter nomen tuum. Quidam referentes hæc ad sequentem versum, vertunt, Quum ergo propter te occidamur tota die, reputemurque sicut, &c. Ad iugulandum destinatæ.*

24 Ne repellas, &c. *Ne repellas, &c. pro nihilo ductam fuisse vitam suam. Alij, ne absis a nobis in sempiternum.*

26 Incurauit se usque in puluerem *procubuit sine, decubuit humi, Alij, depressa est declinauit. afflictā est in humū. ut scilicet solent qui vi hostili prostrati sunt in faciem. Anima pro corpore, ut sit iteratio sententiæ. Alij potius accipiunt pro parte ipsa vitali: ac si dicerent, se & anima & corpore prorsus esse deiectos. Totus (inquunt) non.*

Rom. 8. 3. 16

Precatur ut virtutē suam tandem exerat, suosque ab iniuriis impiorum auferat.

ster vitalis sensus deiectus est ad puluerem: & venter noster adhæsit terræ: hoc est deiecti sumus in terram proni, ut solent qui occumbunt. His verbis tantum significant fideles, statum vitæ suæ nihil differre à morte ipsa: quemadmodum si quis & anima & corpore prorsus deiectus iaceret. puluerem anima nostra, adhæsit in pulvere anima nostra: cōglutinat us est in terra venter noster.

Surge in auxilium nobis, & redime nos propter misericordiā tuam.

Exurge Domine, adiuua nos: & redime nos propter nomen tuum.

Laudāt filii Core regem Salomonem à dignitate summe, & gratia eloquentiæ, fortitudine, potestate, splendore, & magnificentia tuā in se, tum in coniuge, Christum sponsum & Ecclesiam adumbrantibus.

¶ Victori super Sossannim filiorū Córāph, intelligentia, canticum amorum. XLV.

Eructat cor meum verbum bonū: dico ego opera mea Regi: lingua mea ut stylus

In finem, pro iis qui commutabuntur, filius Core ad intellectum, canticum pro dilecto. XLIIII.

Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea Regi: Lingua mea calamus scri

IN PSALMVN XLV.

1 Victori, ויכניו Vide Psal. 4. Psalmus iste compositus fuit de Salomone: incertus tamen est auctor, fieri potest ut post eius mortem aliquis ex Prophetis, vel piis doctoribus hunc Psalmum composuerit, ut ostenderet Regem Salomonem non per se esse spectandum, sed esse figuram & effigiem regni Christi. Super Sossannim ויכניו Hæc vox significat lilia. Hic verò nomen est musici instrumenti: vel principium cantici alicuius vulgaris apud Hebræos, ad cuius modulos decantatus fuit iste Psalmus. Filiorum Córāph, ויכניו Genitiuus iste iungitur primæ dictioni, Victori, siue præfecto filiorum Córāph, ut illi curaret ab illis decantari. Intelligentia, ויכניו Vide Psal. 12. Canticum amorum. ויכניו carmen dilectionum, id est amatorium carmen, siue de amato. Salomon quidem à Davide patre vocatus fuerat Iedidiah, admonitus à Nathan: nam 2. Sam. 12. f. 25. dicitur missus fuisse Nathan à Domino, qui Salomonem ipsum vocaret Iedidiah, id est, propter Dominum. At hic Iedidoth interpretantur ducti quidam novæ dilectiones ipsius Dei, quibus complexus fuerat Salomonem: sed mutuum amorem qui debet esse inter coniuges. Quoniam autem amores interdum sumi possunt in sinistram partem, ideo vocatur hoc carmen Maschil, id est erudiens, ut sciamus, hic non tractari de obscenis amoribus, vel minus pudicis, sed de sanctis, & quæ Deo probantur. Est igitur hoc carmen amatorium quidem, sed quod tractat castos & Divinos amores.

2 Eructat ויכניו Pra. Heb. pro præf. Ebullit, q. d. præclarum quidpiam gessit dicere cor meum. Dico ego opera mea Regi: ויכניו Istum Hebraismum sic exponunt nonnulli, Censeo ego opus meum, id est, carmina mea dicari debere Regi, id est scribenda esse de Rege ipso. Vel, dico ego, opus meum erit de Rege: ut sit dativus pro ablativo.

ut illud Gen. 20. 19. וְיִדְּעוּ דִּיְהוָה דִּיְהוָה Dic mihi. i. de me. Alii, Quod dicā, erit de Rege. Opera sua vocat carmen ipsum. q. d. ego hic impendam labores meos ut enarrem laudes ac virtutes Regis.

bae velociter scribentis.

Speciosus formosus p. e. fi-
liis hominum, diffusa est
gratia in labiis tuis: pro-
pterea benedixit te Deus
in æternum.

Accingere gladio tuo su-
per femur tuum, potensif-
sime,

Specie tua et pulchritu-
dine tua. intende prospere,

Velocis. וְיִדְּעוּ expediti. properantis. i. velociter et expeditè

scribentis. q. d. quā celerrima eris lingua mea. promptissimè dicam quæ
in animo habeo. disertè et studiose laudes Regis dicam: et lingua mea
non minus promptè excipiet laudes quas illi suggeret animus, quā scri-
bit calamus qui scribendi est peritissimus.

3 Pulcher es admodum וְיִדְּעוּ Ad verbum, Pulchruisti. vel,
Valde pulchruisti. nam verbum Hebraicum est geminatum: geminatur
autem prima et secunda litera radicalis. Doctiores autem Hebræorum
annotant omnem geminationem indicare excellentiam, intensiōem per cor-
roborationem. q. d. formosus es et valde excellis. Significat in vultu ipso
extare præclaram aliquam indolem. et talem esse vultum ut solo aspectu
ostendat Salomon se eximio dotibus esse præditum. nam vultus ipse sepe
demonstrat dona Dei quæ reposita sunt in hominibus.

Diffusa est
gratia, etc. וְיִדְּעוּ Hebraismus, proloquendi gratia, siue de-
xteritate excellis. Mox addit unde hac dona adsint illi: nempe ideo quod
Dominus illum benedixisset. ubi notandum, quod sumi pro causæ reddi-
tione, propterea quod, siue, ideo quod. sic infra versu octavo.

4 Super femur, וְיִדְּעוּ Laudatur Salomon à bellica virtute, quæ
verè regia est virtus ad regnum suum tuendum. Non solent Orientales se
accingere gladio more nostro, sed gestant gladios qui respondeant ad fe-
mur.

O potens, וְיִדְּעוּ heros. vel, fortis heros. Dicitur Hebræa
significat virum fortem, et bellica virtute potentem. Gloria t. etc.
וְיִדְּעוּ decus tuum & splendorem tuum. vel, magnificentiam
tuam. Per appositionem dictum. i. quo gloriā et decus tibi pares. vel, gla-
dius ille quo accinctus eris, tua virtutis et Regia potentie insigne sit.
Alij, gloria tua & decus tuum est. Alij, quo decus tuum & splendo-
rem tuum exeras. i. quo ostendas te gloria et decore pollere.

Et in decore tuo, etc. וְיִדְּעוּ Cum splendore tuo feliciter
ingreditor. q. d. adueni regnum auspiciaturus cum splendore et ma-
gnificetia. Aut significatur his verbis, gloriam Salomoni fore solidam et
h. iij.

dinturnam. habebis (inquit) longum successum hac tua gloria, non erit enanida. Alij, Nam decus tuum est perrumpere. sub. Gentes. id enim etiam significat dictio plj, perrumpere. peruadere. superare. q. d. hoc tibi decus immortale conciliabit si adieris Gentes & peruaseris, quæ Deum non norunt.

Equita super verbū veritatis, & mansuetudinis & iustitiæ, & tūc docebit te terribilia dextera tua.

procede & regna.
Propter veritatē & mā-
suetudinem & iustitiam:
& deducet te mirabiliter
dextera tua.

Euāgelii verbum
conuertens corda
impiarum.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub 6
te cadent: in cor inimicorū Re-
gis cadent.

Sagittæ tuæ acutæ, po-
puli sub te cadent: in corda
inimicorum Regis.

Heb. 11. c. 8.

Solum tuum, Deus, in secu- 7
lum & in seculum:

Sedes tua Deus in secu-
lum seculi:

Equita super verbum ver. מִן הַיָּמִין וְעַד הַיָּמִין .i. perfer citō ad Gentes verbum quod docet veritatem, &c. Alij, Inequita propter verbum veritatis & mansuetudinis, iustitiæ, &c. ut scilicet sint hac causa huius splendoris & successus. significat nanque, hac esse vehicula qua extol'ant Regem in sublime, si veritatem, mansuetudinem, vel clementiam & iustitiam colat: quemadmodum dicit Salomon, iustitia & clementia statilietur thronus Regis. Prov. 16. b. 11. & 21. a. 1. Quidam, equita propter veritatem & afflictionem iustitiæ. i. defensorus fidem populi, & afflictā ac depressam iustitiam. Et docebit te terribilia מִן הַיָּמִין וְעַד הַיָּמִין Hebraismus, pro, mirabilia perpetrabit dextera tua. Alij explicant. Docebit te, fides scilicet, mansuetudo & iustitia, ut per dexteram tuam praeclara designes facinora. Nonnulli vero, Videbis tantum successum adfore dextera tua, ut mirabilia sis perpetraturus. Alii exponunt, Habebis ad manum formidabilem potentiam: Dominus instruet manum tuam ad virtute ut terrori sis omnibus, & perpetres mira facinra quæ incutiant hominibus metum, quo tibi subiiciantur omnes rebelles.

6 Acutæ, חֲרִיטִים Significat Salomonem habere tela quibus hostes procul feriat. non modō igitur terribilis erit hostibus ubi manus conseruerit, sed etiā habiturus est tela quæ eminus proiciat aduersus hostes suos, ita ut feriat priusquam ad ipsum accedant. Cadent יָפְּוּ Verbum istud repetendum, Sagittæ cadent in cor, &c. & populi cadent, postquam scilicet sagittæ illæ defixa fuerint in cor inimicorum Regis.

Inimicorum Regis יְהִי יָדָיו Personæ mutatio, pro, inimicorum tuorum, magnam habet vehementiam.

7 In seculum & in seculum עַד עַד in seculum & vsque. Alii, in sempiternum & perpetuū. Alii, perpetuum est & sempiternum. Hinc videmus Psalmum istum ad Messiam spectare, nec posse omnia conferri in Salomonem: qui certē Deus dici non potest. Salomonem itaque cōpellans nomine Dei, Messiam intelligit. sic autem vocat Salomonem quod rex esset: & quia Deus Regibus insculpsit aliquam gloriæ suæ partem

virga directionis, virga re-
gni tui.

Dilexisti iustitiam, & o-
disti iniquitatē: propterea
vnxit te Deus Deus tuus oleo
latitiæ præ confortibus
tuis.

Myrrha, & gutta, & ca-
sia à vestimentis tuis, & do-
mibus eburneis, ex quibus
delectauerunt te filia Re-
gum in honore tuo.

Astitit Regina à dextris
tuis in vestitu deaurato,
circundata varietate.

Virga vno sceptrum. Dicit sceptrum Salomonis non esse tyranni-
cum, vt multorum Regū qui videnter exercent suum imperium sine vlla
æquitate. Inversa autem sunt vocabula, pro, virga regni tui, est virga æ-
quitas. q. d. tu imperas cum iustitia.

8 Diligis iustitiam. Propterea quod vnxit te. Hic etiam
sumi debet vt sit cause redditio, vt supra versu tertio: ac si diceret, Quia
Deus tuus vnxit te, ideo diligis rectitudinem, &c. Præ participibus
tuis præ sociis & vel, sodalibus tuis.

9 Casia, omnia
vestimenta tua ex ædibus ebur-
neis educta, ex quibus laticificau-
erunt te. Casiam aromaticam & ligneam intel-
ligit. Quidam vertunt, flexuras vel, plicas omnium vestimentorum
tuorum: sequenti ex doctioribus Hebræorum alterum, quod dictio
subiecta sit præcedentibus duabus dictionibus, myrrha & aloë, sine con-
iunctione. Quamquā solet plerumque Scriptura duabus vocibus coniunctione
connexis, tertiam subnecere absque coniunctione, quæ tamē nihilominus su-
perioribus cohercat, ac si cū coniunctione esset addita. Sic versu 1, substan-
tium Iustitiæ, subiectum est dictionibus Veritatis & Mansuetudinis.

Dicit igitur flexuras, siue plicas omnium vestimentorum Salomonis circun-
quaque redolere myrrham. Ex ædibus eburneis. sub. extracta. Alii, ex tabernaculis eburneis. Pala-
tia, siue tabernacula vocat magnas arcas in quibus reponuntur vesti-
menta. Laticificauerunt te. sub. qui ea tibi donauerunt.

10 Inter honorabiles tuas: sunt in inclitis tuis. i. in-
ter vxores tuas inclitas sunt non paucæ quæ à Regibus ducunt originem.
Alij, in pretiosis tuis. vel, in magnificentissimis tuis. i. tibi ad-
stat ornata mundo pretioso & magnifico quo eas condecorasti. Con-
iunx h. concubina. Plures vxores habuit Salomon, quas hic Regum
filias vocat: præcipua verò fuit filia Pharaonis, quam hic vocat ab
actu coniugij, vt quæ præcipuum cum Rege dormiendi ius habuerit.

In auro Ophir. Hebraismus, pro, ornata veste pretio-
sissima, confecta ex auro quod affertur ex Ophir.

virga æquitas est virga regni
tui.

8 Diligis iustitiam, & odio ha-
bes impietate: propterea quod
vnxit te Deus Deus tuus oleo
gaudij præ participibus tuis.

9 Myrrha, & aloë, casia, omnia
vestimenta tua ex ædibus ebur-
neis educta, ex quibus laticificau-
erunt te.

10 Filia Regum inter honora-
biles tuas: astat cōiunx ad dex-
teram tuam in auro Ophir.

Christus vnctus
Spiritu sancto in
Regem & Sacra-
dotem.

sponsus fidem re-
quirit à spōsa, &
abnegationē sui.

Audi filia, & vide, & inclina
aurē tuam, & obliuiscere popu-
lū tui, & domus patris tui:

Et concupiscet Rex decorem
tuum: quoniam ipse est domi-
nustus, & incurua te ei.

Et filia Tyri cū munere vul-
tum tuum deprecabuntur, di-
uites populi.

Tota inclyta es filia Regis

Audi filia, & vide, &
inclina aurem tuā, & obli-
uiscere populum tuum, &
domum patris tui:

Et concupiscet Rex deco-
rem tuum: quoniam ipse est
Dominus Deus tuus, & ado-
rabunt eum.

Et filia Tyri in mune-
ribus vultum tuum deprecab-
untur, diuites plebis.

Omnis gloria filia Regis

11 Filia ꝑ De vxore Salomonis Aegyptiaca, hoc est filia Pharaonis, loqui videtur nā inter Reginas illa excelluit, vt ex Sacra historia colligimus: illa fuit qua a stabat Regi ad latus, & qua nomen Regine sola obtinebat. Quum filiam vocat Propheta, Dei personam sumit, cū authoritate loquens, tanquam ex Dei persona. Audi (inquit) filia, & vide & cogita & expende diligēter qualis sit tua conditio. Et obliuiscere, &c. q. d. non est causa cur indignē seras patrii tui absentiam, & cur agrē careas patria tua, nam ꝑ exlarā compensationem habes in presenti statu.

12 Decorem tuum ꝑ formam tuam. pulchritudinem tuam. id est, conciliabis tibi animum Regis. Et incurua te ei. ꝑ adorabis ipsum. vel, & supplex ei eris. q. d. dominus tuus est, illi obstricta es: illum igitur reuerenter cole, hoc est, tu illi subiecta sis, nec seraris ad diuersa vota, sed in eo solo acquiescas.

13 Et filia Tyri ꝑ Collectiuum nomen est filia ꝑ populo. ꝑpterea verbo plurali, deprecabuntur, iungitur. q. d. Tyrii alienigena allatis muneribus cupient tecum inire amicitiam, etiam qui in populo Israelitico diuites sunt. Alij distinguunt ꝑ munere, sic, Et filia Tyri cum munere: deprecabuntur omnes diuites plebis. Et subaudiunt verbum, venient: cum munere venient. Significat suppliciter venturos qui munera Regi suo afferant. est enim hoc subiectionis symbolū, vt nostra vulgari lingua dicimus, faire hommage. Qui erunt ditissimi in quoque populo, illi deprecabuntur vultum tuum, id est, donis te venerabuntur. Idem dicit aliis verbis.

14 Tota inclyta es filia Regis intr. ꝑ Omnis gloria filia Regis intus est. i. quod in interiore regia sedet cum Rege. Alij, Omnis dignitas filia Regis quod intima est. i. in intima regia sedet. Alij exponunt, Reginam non tantum quum prodit in publicum, ornata esse splendidis vestibus & sumptuosis, sed etiam quum domi sedet. Alludit ad homines superbas qui dediti sunt ostentationi & pompæ: qui quum solennis dies celebratur, aut etiam prodituri sunt in conspectum hominum: nouas vestes induunt, magnificē suas opes ostentant, domi alioqui parum solliciti de vestibus elegantioribus: at ista semper & foris & domi clausa in penetralibus domus, pretiosissimis semper ornata est vestibus.

Opes ac pulchri-
tudines Ecclesiæ.

abintus, in sinibris aureis,
circumamicta varietati-
bus.

Adducentur Regi, virgi-
nes post eam: proximæ eius
afferentur tibi.

Afferentur in lætitia &
exultatione: adducentur in
templum Regis.

Pro patribus tuis nati
sunt tibi filii, constitues eos
principes super omnem ter-
ram.

Memor ero nominis tui in
omni generatione & gene-
rationem:

Propterea populi confite-
buntur sibi in æternum &
in seculum seculi.

Ex vestibus auro ocel. *וְעַל מַעְסֵי אֹרֶז* extexturis auri. vel, ex in-
tertexto auro. q. d. vestes eius intextæ sunt auro.

15 In vestibus Phryg. *וְעַל מַעְסֵי אֹרֶז* i. vestibus acupictis induta. Dicit
Reginam non sibi ornatam esse, ut conuertat in se hominum oculos, & re-
tineat honorem, sed id totum fieri in honorem Regis. Quæ post eam,
וְעַל מַעְסֵי אֹרֶז id est pedisequæ. Proximæ eius *וְעַל מַעְסֵי אֹרֶז* sodales eius.

16 Ingredientur palatium *וְעַל מַעְסֵי אֹרֶז* venient in palatium.
Ipsa enim habitant in palatis illis paratis, quod est domus mulierum, do-
nec Rex voluerit: & vocat eas nominatim, ut veniant ante se. Ita doctus
inter Hebræos.

17 Pro patribus, &c. *וְעַל מַעְסֵי אֹרֶז* Hebrai-
smus, id est posteritas tua dignitate & gloria non cedit patribus unde tu
trahis originem. q. d. non minuetur dignitas generis tui post mortem, sed
aquabit patres, avos, & præuos excellentia & omni genere virtutis. Mox
sequitur quomodo futuri sint pro patribus, quia scilicet constituti erunt
principes & domini totius terræ. Hic Propheta clarius demonstrat se ha-
clennas non tantum de Salomone verba fecisse, sed præcipue spectasse in Chri-
stum. neque enim completus fuit hic versus in Salomone: nam non habuit
filium qui æqualis esset Danidi.

18 Memorare faciā, &c. *וְעַל מַעְסֵי אֹרֶז* Memorabo. Memor ero, Recordabor nominis tui. Alij, Co-
memorabo gloriam tuam. In seculum & perpetuo. *וְעַל מַעְסֵי אֹרֶז*
in æternum & semper. ut supra versu 7. Propheta æternā Messia glo-
riam fore docet: cui omnes Gentes confitebuntur, quia se illi sponte tradit.

intrinsecus: ex vestibus auro o-
cellatis indumentum eius.

In vestibus Phrygionicis
adducetur Regi: virgines qua
post eam, & proximæ eius ad-
ducentur tibi.

Adducentur cum lætitiis &
exultatione, ingredientur pala-
tium Regis.

Pro patribus tuis erunt filii
tui: constitues eos principes in
vniuersa terra.

Memorare faciam nomen
tuum in omni generatione &
generatione: propterea populi
confitebuntur tibi in seculum
& perpetuo.

Iudeis Gentes
successerunt.

Nomen Christi
sanctificandū im-
ter Gentes.

XLVI.

XLV.

¶ Victori filiis Coraⁿh "su-
per yAlamóth Canticum.

In finem, filius Core pr^o
arcanis Psalmus.

Gratulatio est pro
insigni aliquo au-
xilio lato vbi san-
ctæ Ierusalem. Cō-
uenit Ecclesie que
Deo præsiede secu-
ra est in periculis.

Deus nobis "proteccio & for-
tudo, auxiliū in angustiis
"inuenimus abunde.

Deus noster refugium
& virtus: adiutor in
tribulationibus quæ
inueniunt nos nimis.

Propterea nō timebimus "e-
tiam si permutarit terrā, & mo-
uerit montes in cor maris:

Propterea non timebimus
dum turbabitur terra, &
trāfferentur montes in cor
maris.

Et "fremant & turbētur aquæ
eius, & cōtremiscāt mōtes pro-
pter sublimitatem eius. DŒlah.

Sonnerunt & turbata
sunt aquæ eorum: conturba-
ti sunt montes in fortitudi-
ne eius.

IN PSALMVM XLVI.

1 Victori לנצח קורח Videt^r Psal. 4. a. 1. Filiis Coraⁿh לנצח קורח Vi-
de Psal. 42. Super yAlamoth לנצח קורח ad yAlamoth. Musica in-
strumentum: aut initium vulgaris cantilene Hebræis, ad cuius modulos
vt decantaretur, traditus fuit filiis Coraⁿh.

2 Proteccio עזקה
refugium. spes. fiducia. Generali sententia vtitur tanquā præsatione.

Inuenimus חנן inuenimus. Alij, repertus est. siue, inuentus
est. i. auxilium eius præsensissimum fuit. Ita loquuntur Hebræi quum
opportunum aliquid significant, dicunt inueniri: vt Psal. 12, Orabit ad
te omnis sanctus in tempore inueniendi. i. opportuno. Hortatur Prophetæ
omnes pios vt generaliter statuunt, Deum Ecclesie suæ esse tutore & præs-
sidem: deinde nunquam deesse suis, qui succurrat quoties postulat ipsorum
vsus.

3 Etiam si permutarit terrā, נחמך נחמך etiam si nu-
tet terra. Alij, etiā si moneatur terra. sub. loco suo. Et mouerit, &c.
והרים נחמך נחמך etiam si moueantur (i. transferantur) montes in
cor maris. Alij, et si commoueantur montes in corde maris. aut, nu-
tent montes in medio maris siti. Significat montes decidere in cor ma-
ris, quum procelle & tempestas auellunt rupes ipsas in profundum maris,
& montes: vt videmus promontoria vi & impetu maris cadere. Describit
tempestatem suam.

4 Fremant נחמך Futura Heb. quæ per
præsens coniunctiui vertunt qui cū præcedenti istum versum cōnectunt,
Perstrepant, strepitum faciunt. Turbentur נחמך intumescāt.

Alij, intulentiæ fiant, sub. præ nimia agitatione. Contremiscant
montes prop. sublie. ויהרים נחמך concutiantur montes in su-
perbia eius. i. in elevatione, sine astu eius, vt alij vertunt. Nonnulli, in
cellitudine vel, elevatione eius: qui vertunt omnia in futuro, vt est He-
braicè, non coniungentes hunc versum præcedenti, sed sequentibus, Son-
bunt, tumultuabuntur aquæ eius, & concutientur montes in ele-
uatione eius, &c. q. d. Quannus aquæ maris turbentur & intumescāt,
quannus montes ipsi labefactentur violento eius impetu: tamen, &c.

Fluminis impetus latificat civitatem Dei: sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio eius, non commovebitur: adiuuabit eam Deus mane diluculo.

Conturbata sunt Gētes, & inclinata sunt regna: dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutū nobis-

Relatiuū vacat, quod refert flūmen. Vertendum, Fluminis riuī exhilarabunt. q. d. Etiam si Ierusalem non habeat mare aliquod tempestuosum quod illi opponatur, sed exiguum fluuium Siloe, & placidum: tamen riuuli illius fluuii exigui & contemptibiles civitatem Dei exhilarant. Sensus huius loci est, Ecclesiam Dei, quauis destituta sit praesidiis in speciem & quantū attinet ad aspectum humanū, contenta tamen fore praesidio Dei, etiam si Dominus nihil illi dederit praeter exiguum fluuiū. Rectē intelligitur locus iste ex loco Iesaiā, cap. 9. a. 6. confer locum.

Sanctum Nomen Toar per comparat. aus superlatiuum versēdum, sanctissimum tabernaculorum, siue habitaculorū. Nam omnis terra Israel est habitaculum Dei sed Ierusalem est sanctior locus.

In medio eius, Relatiuum est femininum, nempe ciuitatis. Ostendit Dauid vnde tanta Ecclesiae securitas. Commouebitur vix nutabit sub. ciuitas, non commouebitur loco suo, fixum habebit statum.

Appetente mane. Ad verbum, dum aspiciet mane, vel, aurora. sub eam. Alii, ad prospectum aurorae. i. quū tempus postulabit. Ideo mane, quod tunc oppugnantur vrbes. Alii, ad cōspectus aurorae, plurali numero. i. quoties noua aurora exurget: hoc est, singulis diebus.

Statim ut infrem. G. & c. Cōcurrerunt turmatim Gentes, collapsa sunt regna: statim ut edidit vocē suā, defluxit terra. i. statim atque fremitu ipso aut concursatione ostenderūt Gentes se moliri aduersum nos perniciem, coniderunt & corruerūt: insit enim Dominus ut deficerentur omnibus viribus, ideo animos abiecerunt, atque ita perierunt vires earum, ut terra ad solcm liquefiat, & postea euanesceat, ut de niue est manifestum. Alii per prae. plusquamperf. vertūt, Confremuerant Gentes, mota fuerāt regna: dedit vocem, & c. Alii per prae. presens indicatiui, Tumultuantur Gentes, & commouentur regna: dedit vocem, & c. Nonnulli per prae. presens coniunctiui, coniungentes hunc sequenti versui, Tumultuentur Gentes, motus cōcitant regna, & tellus dato fragore defluet, Iehouāh tamē exercitū à nobis stat-

Nobiscum à nobis stat. Significat non esse timendū quādiu ille nobis opitulabitur. Deum exercituū vocat. i. instructum satis valida potentia ad nos seruandos.

Fluminis^r riuī eius exhilarabunt ciuitatem Dei, sanctum habitaculorum Altissimi.

Deus^r in medio eius, non cōmouebitur: adiuuabit eā Deus^r appetente mane.

Statim ut infremuerunt Gentes, nutauerunt regna: dedit vocem suam, defluxit terra.

Iehouāh exercitū^r nobiscū:

Aduersarij fidelis conturbati.

Arx sublimis est nobis Deus Iacob. *DSélah.*

cum: susceptor noster Deus Iacob.

Exhortatio, ut facta Dei egregia contemnemur.

Venite, videte opera Iehouæ, 9
qui posuit solitudines in terra.

Venite, & videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: auferens bella vsque ad finem terræ.

Cessare facit bella vsque ad extremum ipsius terræ: arcum conterit, & concidit hastam, plaustra comburit igni.

Arcum conteret, & confringet arma: & scuta comburet igni.

Adversarios alloquitur Deus.

Cessate, & scitote quod ego sum Deus: exaltabor in Gentibus, exaltabor inquam in terra.

Vacate, & videte quoniam ego sum Deus: exaltabor in Gentibus, & exaltabor in terra.

Iehouah exercituū nobiscū: arx sublimis est nobis Deus Iacob. *DSélah.* XLVII.

Dominus virtutū nobiscum: susceptor noster Deus Iacob.

XLVI.

Victori filiis Coran̄h cantus.

In finem, pro filiis Coran̄h psalmus.

Arx sublimis *אֲרֶץ מְבִלָּה* Vide Psal. 3. b. 10. Quum Deū Iapacób vocat, respicit ad promissiones. Vt igitur fidem rectam illi habeamus, consideranda est illius virtus & potentia: atque etiam gratia qua se nos adiuturos promissit.

9 Qui posuit solitudines *מִדְּבָרִים* de *דְּבָרִים* qualnam solitudines fecerit. Ponere solitudines in terra, pro, totam terram vastare, Hebraismus. Arguit hoc loco David ingratitudinis eos qui Dei potentiam non aestimant ut par est: eos item qui non confidunt Deo, quod existiment satis non esse illi potentia, aut terreantur obiectu periculi.

10 Cessare facit. *וַיִּסְרֹם* Futura Heb. quæ per præterit. pers. quidam vertunt, Deleuit bella vsque ad fines ipsius terræ, arcum contriuit, & lanceam fregit, plaustra combussit igni. Alij per præsens, Abolet sine, Quiescere facit bella vsque ad fines terræ, arcum confringit, detruncat sine cōcidit lanceas. sine, hastam, &c.

11 Cessate, & scitote *וַיִּסְרֹם* Desistite, & cognoscite. Remittite, & agnoscite. Conuertit sermonem ad hostes populi Dei, qui tumultuantes non reputabant Dei virtutem. q. d. Si vultis cogitare, reprimite istos affectus nimis violentos, ut tandem succedat recta cognitio. Potest esse & exhortatio ad fideles.

Exaltabor *וַיִּסְרֹם* excelsus ero. vel, sublimis. extollar. q. d. virtus mea non est inclusa in finibus Iudææ, sed sese exeret ubi mihi visum fuerit. Dicebat rex Syria, Ille est Deus montium, descendamus igitur in planitiem. 1. Reg. 20. d. 23. 24.

IN PSALMVM XLVII.

Victori *וַיִּסְרֹם* Vide Psal. 4. a. 1. Filiis Coran̄h *וַיִּסְרֹם* vide Psal. 42. Cantus *וַיִּסְרֹם* Psalmus.

O Mnes Gentes plaudite manibus, iubilare Deo in voce exultationis:

Quoniam Dominus excelsus, terribilis, Rex magnus super omnem terram:

Subiecit populos nobis, & gentes sub pedibus nostris.

Elegit nobis hereditatem suam, speciem Iacob quem dilexit.

Ascendit Deus in iubilo, Dominus in voce tubæ.

Psallite Deo nostro, psallite: psallite Regi nostro, psallite.

Quoniam Rex omnis terræ, Deus: psallite sapienter.

1 In voce exult. *וְהִתְהַלְלִי* in voce ouationis. Alii, laudis, siue cantici. 2 Altissimus, *וְהִתְהַלְלִי* sublimis. in sublimi loco positus. excelsus. 3 Ducit *וְהִתְהַלְלִי* Fut. Heb. pro præt. s. Deduxit. Vel pro præs. Agit. aut, subiicit populos nobis. Alii, Ordinauit. Versus iste præcedentem exponit aliqui obscurum. nam quæ dixisset Iehouam altissimum, terribilem, &c. nunc subiicit quomodo Deus gentes alias colligat in regnum suum, ita ut omnibus terris & gentibus imperet. quæ scilicet illas subiicit, & ordinat populo suo: hoc est quum facit ut Iudæi emineant quasi in capite: Gentes autem sponte se colligant ad Iudæos.

4 Selegit *וְהִתְהַלְלִי* Futurum Heb. pro præt. i. donauit nos hereditate propria, atque ita distinguit à reliquis populis. Gloriam ipsi præstantiam magnificentiā, splendore. Per appositionē dictum. i. id de quo verus Israel gloriatur. vel, quod est ipsi Iacob materia gloriæ, magnificentiæ & splendoris.

5 Deus *וְהִתְהַלְלִי* Pro arca Dei ponitur, quid super eam in medio Cherubim loqueretur populo suo Deus: quodque populus quum ad arcam respiceret, habebat certum symbolum Diuinæ præsentis. Alludit Prophetia ad veteres Legis ritus. Ascendit Deus in iubilo, quum celebrarentur sacri conuentus in templo.

6 Quotquot intelligitis. *וְהִתְהַלְלִי* Quidam, cum intelligentia. Alii, intelligibiliter. Alii, prudenter. i. non bacchantium more, sed cum recta intelligentia & composita mente. Hebraicè, canite intelligens. Singulare cum verbo plurali, quod per nomen partituum unusquisque, re, solui debet, hoc modo, quicunque sapientia & eruditione præcellitis: vel periti canendi.

O Mnes populi plaudite manu, iubilare Deo in voce exultationis:

Quoniam Iehouah altissimus, terribilis, Rex magnus super omnem terram:

Ducit populos subtus nos, & nationes sub pedes nostros.

Selegit nobis hereditatem nostram, gloriam Iacob quem dilexit. b. Sélah.

Ascendit Deus cum iubilo, Iehouah cum voce tubæ.

Cantate Deo, cantate: cantate Regi nostro, cantate.

Quoniam rex vniuersæ terræ, Deus: canite quotquot intelligitis.

Ædificato templo, & arca in eo reposita incitat Salomon omnes ad laudandum Deum.

Deus pro arca Dei.

'Regnat Deus super Gentes: 9
Deus sedet super thronū suum
sanctum.

Regnavit Deus super Gē-
tes: Deus sedet super sedem
sanctam suam.

Gentes cum Abra-
ham collecta.

Principes populorū congre-
gati sunt, ut sint populus Dei A-
braham: quoniā Dei sunt scuta
terræ, vehementer eleuatus est.

10 Principes populorum cō-
gregati sunt cum Deo A-
braham: quoniam dii for-
tes terræ vehementer eleuati
sunt.

XLVIII.

XLVII.

¶ Canticum psalmi filiis Cō-
raph.

1 Psalmus cāticī, filiis Co-
resecunda sabbathi.

Videtur hic psal-
mus scriptus ob
insignē aliquam
urbis Ierusalem,
Deo propugnante,
victoriam: sub cu-
ius typo, Ecclesia
nascentis initium
describitur.

M' Agnus Iehouah, & laudā-
dus valde in ciuitate Dei
nostri, & monte sancto eius.

2 Agnus Dominus, &
laudabilis nimis in
ciuitate Dei nostri,
in monte sancto eius.

'Pulcher termino, gaudium
vniuersæ terræ mons Sion, qui
est ad latera Aquilonis, ciuitas
Regis magni.

3 Fundatur exultatione
vniuersæ terra mons Sion,
latera Aquilonis, ciuitas
Regis magni.

9 Regnat, &c. מלך עני Aliis verbis idem dicit quod præcedēi ver-
su. Deus totum orbem terrarum redegit sub potestate Filij sui, & fecit ut
non amplius solum Iudæis esset cognitus, sed etiā omnibus aliis nationibus.

10 Congregati sunt, ut sint pop. מְרַבְּרֵי אֱלֹהִים adiunxerunt se
populo Dei. Alij. subaudito & r, adiunxerūt se, & populus Dei. Qui-
dam legentes מְרַבְּרֵי cum hirc subscripto, quod tunc significat cum, (nā cum
pathah, est Populus) vertunt, cōgregati sunt cū Deo. Vel, adiungēt se
Deo. Dei sunt scuta terræ, מְרַבְּרֵי אֱלֹהִים Dei sunt clypei ter-
ræ. i. defensio eorū qui in terra sunt, accepta referri debet Deo. siue, quo-
niam protectio Dei extenditur ad totam terram, vehementer exaltatus est.
Vel ut alij, Magnates & Reges qui subiectis sunt vice clypei, & illorum
protectores, accedent ad Deum. Eleuatus est. מְרַבְּרֵי exaltatus est.

IN PSALMUM XLVIII.

1 Canticum psalmi מִן חֲזוֹן סִיר Vide Psal. 30. Filiis Cōraph.
לְכַנִּי קִרְקִי Vide Psal. 42. Quidam existimant psalmum hunc fuisse compo-
situm quum soluta esset obsidio tempore Achaz, quum rex Syriæ & Is-
rael putarent iam se fore victores. Vel potius tempore Iosaphat.

2 Magnus מְרַבְּרֵי Quidam in superlatiuo (quo carent Hebr. xi) ver-
tunt, Maximus. Quamuis Dominus nobis ponat ante oculos materiam sui
laudandi quocunque spectemus, præcipue tamen vult laudari in sua Ie-
rusalem, hoc est in Ecclesia sue gubernatione.

3 Pulcher ter-
mino, מְרַבְּרֵי Elegans climate, vel, regione. Alij, Pulchrum clima.
Pulcher locus. Amœna regio. Ad latera Aquil. מְרַבְּרֵי Mons
ille prospicit versus Aquilonem, ut etiam dicit Iesaias cap. 14. c. 13.

Deus in domibus eius cognoscitur quoniam suscipiet eam.

Quoniam ecce, Reges terra congregati sunt: conuenerunt in vnum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis: in spiritu vehementi cœres naues Tharsis.

Sicut audiuimus, sic vidimus in ciuitate Domini virtutum, in ciuitate Dei nostri: Deus fundauit eam.

4 In arcem sublimem *id est agnoscitur esse vice presidii.* Alij, ad exaltandum. Quidam, ad protegendum. aut, ad eleuationem. Nec omnia pro refugio accipiuntur: propterea nonnulli vertunt, veluti utum refugium. Prosequitur laules templi et vrbis sancta, eo quod Dominum habeant tutorem, ut etiam psalmi 46 videre est. q. d. Tametsi Ierosolyma palatium resurgat, magnificas aedes habeat, et turribus referta sit: non illis tamen fides Ierusalem, sed Deum solum agnoscit sibi esse instar minium munitionum et arcium, illo solo confidit, illique soli innititur, non suis arcibus.

5 Transierunt pariter: *id est accesserunt simul.* Dicit Reges fuisse congregatos, et conspirasse inter se de subuerienda Ierusalem: sed simulac viderunt urbem solo conspectu fuisse teritis et actus in fugam.

6 Festinauerunt. *id est precipitauerunt.* 7 Quasi vento, etc. *id est ut ventus Orientalis confringere solet naues Tharsis.* Fut. Heb. pro pres. vel pres. Alij, Velut vento Orientali, scilicet, per ventum Orientalem quicquid conringit naues Tharsis. sub. sic dissipati sunt. Hac pars versus, qui cœterit, etc. virtutem venti describit. Hac similitudine usus est et Ieremias cap. 18. c. 17. Per ventum Orientalem Euxum intelligit. Dicit Prophetam Reges illos non secus fuisse deictos, ac solent naues subita procella in eam exortur ubi tranquillum est mare.

9 In ciuitate *id est in ciuitate Iehoua exercituum, de ciuitate inquam, etc.* Bifariam potest accipi hic versus, vel quod Prophetam in persona omnium fidelium sic dicat, Nos quidem a Patribus accepimus, Deum sepe opem Iulij et populo suo: Sacra historia celebrant multa Dei beneficia quibus dignatus est Patres nostros: sed iam sumus experti eandem Dei misericordiam in vobis inuandis. Vel, Quemadmodum Deus pollicitus est se opem laturum populo suo, ita reipsa prestitit.

4 Deus in palatiis eius agnitus est in arcem sublimem.

5 Quoniam ecce, Reges congregati sunt, transierunt pariter:

6 Ipsi viderunt, et sic admirati sunt: territi sunt, et festinauerunt:

7 Timor apprehendit eos ibi, dolor tanquam parturientem.

8 Quasi vento Orientali qui cœterit naues Tharsis, dissipati sunt:

9 Sicut audiuius, ita vidimus in ciuitate Iehoua exercituum, in ciuitate Dei nostri: Deus

Conspicua Ierusalem terrenis Reges conspirati.

'firmabit eam usque in seculū. *in æternum.*
DSelah.

'Considerauimus, Deus, mi- *10* *Suscipimus, Domine, misericordiam tuam in medio templi tui.*
sericordiam tuam in medio tē-
pli tui.

'Sicuti nomen tuum, Deus, sic *11* *Secundum nomen tuum, Deus, sic exultans tua in fines terra: iustitia plena est dextera tua.*
laus tua usque ad fines terræ: iu-
stitia plena est dextera tua.

'Latabitur mons Sion, ex- *12* *Latetur mons Sion, & exultent filia Iudæ, propter iudicia tua Domine.*
ultabunt filia Iehudāh propter
iudicia tua.

Circundate Sion, & circui- *13* *Circundate Sion, & complectimini eam: narrate in turribus eius.*
te eam, numerate turres eius:

'Ponite cor vestrū ad antemū *14* *Ponite corda vestra in*

Firmabit *firmabit.* Ent. Heb. pro praterito, & quidam variant, fir-
manit. stabiluit. *10* Considerauimus, *animō con-*

cupiebamus. Alij, Expectauimus. In medio templi tui

Fideles spern concipiunt ex verbo & promissionibus Dei non ex suo
cerebro. Promiserat Deus se adfuturum populo suo ubi nomen ipsius inno-
cicaretur. Atqui invocabatur in monte Sion, & locum illum delegerat in
quo presentia sua dederat pignus, Arcā scilicet & sanctuarium ideo hic
dicit, In medio templi tui.

11 Sicuti nomen tuum, &c.

Quidam exponunt hunc versum ut respondeat superiori senten-
tiæ: ac si dicat, Tu non vis frustra nomen tuum celebrari: simul enim sup-
peditas nobis materiam laudis. sine, materia laudis est sicuti prædicatio
nominis tui: talem te præstas, qualis prædicaris. Alij vero, Domine, usque
ad extrema terra, quocunque nomen tuum peruenierit, simul coniunctum
erit cum laude, id est cum laudis materia. Omnes enim externi populi in-
telligunt qualem te præstiteris populo tuo, & quam præclara fuerit hæc
liberalitas, bonitas & clementia, quibus testatus es te non frustra pollici-
tum esse salutem fidelibus tuis. Fama namque falsorum deorum per omnes
mundi plagas volitabat sine re, sine vera laude: ubi autem celebratur no-
men Dei Israel, simul accedit effectus operum.

Iustitia, &c. *12* Iustitia hæc, est illa æquitas quam Dominus declarat in seruandis suis
& in Ecclesia sua gubernandis. q. d. tu quasi potestas manu demonstras
iustitiam tuam, ita ut omnes agnoscant te esse verum Ecclesia governa-
torem.

12 Latabitur. Ent. pro præ. ut quidam ver-
sunt. Montem Sion & filias Iehudāh vocat incolæ Sion & Iudæ. q.
d. Templi Dei & omnes Iudæi agnoscunt de illis fuisse auctorem salutis.
Iudicia vocat vindictas quas sumit Deus de impiis.

14 Ponite cor vestrum Ent. Heb. pro, considerare, ani-
mum adiciat. studium applicat.

Exhortatio ad cō-
templandam ma-
gnificentiam Ec-
clesiæ.

virtute eius, & distribuite
domos eius: ut enarretis in
progenie altera.

Quoniam hic est Deus, 11
Deus noster in aeternum &
in seculum seculi: ipse reget
nos in secula.

XLVIII.

In finem, filius Core Psal.

Audite hęc omnes gen-
tes: auribus percipi-
te omnes qui habita-
tis orbem,

Quique terrigenę & fi-
lij hominũ: simul in vauum
des & pauper.

Os meum loquetur sa.

Aspicite turres e ierusalem & exaltate extollite. quasi rem ma-
gnā ducite. admiramini turres eius. q. d. agnoscite quāta sit altitudo
palatiorũ eius. Si aliquid vilipēdimus, dicimur humiliare: ita quā ma-
gnificamus, dicimur extollere. Urbis ierusalem sitũ & robur cōmendat:
ac si dicat, urbem optimē esse munitā & inexpugnabilē: ita tamen ut con-
iungi velit quod quarto versu dixerat de presidio Dei: non enim oculos
illorum & mentes subsistere vult in urbis pulchritudine, sed attollere pō-
tius mentes ad Deum, ut sequenti versu dicit: ut semper Deum habeant
ante oculos, qui est author & fons omnium bonorum.

11 Vsq̃ue ad mortē Noster interpret vertit tanquā sint due
dictiones & & & . Doctus inter Hebręos annotat quosdam legere vnica
dictione, & subaudiendum 3 similitudinis, ut sic veritas, sicut à pueri-
tia, id est quemadmodum deduxit nos tempore pueritia nostra, hoc est à
principio quando elegit nos, & in suam accepit protectionem.

IN PSALMVM XLIX.

1 Victori Vide Psal. 4. 2. 1. Filiis Coraph

Vide Psal. 42. 2 Auscultate auribus percipite.

Orbis 3 Quidam Hebręorum exponunt, temporis, id est huius
vitę presentis quia temporalis est.

3 Etiam filii hominum,
quā dignitate aliqua pollentes. Vel, & plebei & nobiles, sine filii
magnatum. Quidam, tam filii hominum ignobilium, quā filii cu-
iuscunque nobilis. Filios hominis vocat plebeios & vulgares. Filios
autem viri vocat potētes vel divites: ut mox ipse velut exponens seipsum,
dicit, simul dives & pauper.

4 Loquetur 5 Fut. Heb. pro pres. quidā esse volunt. Sapien-
tias 6 scientias. i. quę ad comparandam scienciā plurimum valēt
l. ij.

rale ei, aspicite palatia eius: ut
enarretis generationi posterę.

Quonia iste Deus, Deus no-
ster in seculũ & perpetuũ: ipse
deducet nos vsque ad mortem.

XLIX.

Victori filiis Coraph Psal

mus.

Audite hoc omnes populi:
auscultate omnes habitato-
res orbis,

Etia nos filii hominũ, etiā nos
filii viri, pariter dives & pauper.

Os meum loquetur sapien-

Hortatur & imi-
tat omnes ad do-
ctrinam audien-
dam quam vult
proponere.

tias : & meditatio cordis mei,
intelligentiæ.

pietiam: & meditatio cor-
dis mei prudentiam.

Inclinabo ad parabolam au-
rem meam: aperiā cum citha-
ra ænigma meum.

Inclinabo in parabolam
aurem meam, aperiā in
psalterio propositionē meā.

Vt quid timebo in diebus ma-
li, quum iniquitas calcaneorum
meorum circumdabit me

Cur timebo in die mala?
iniquitas calcanei mei cir-
cundabit me.

In parabolis Chri-
stus loquens.
matth. 13. c. 35
psal. 74. a. 2
Christus ab aua-
ris impetitus non
timeo.

Intelligentiæ. מַדְבָּרָה sub. sunt. Sic melius vertitur, quā ut
quidam in accusativo, intelligentias: nam meditatio cordis non loqui-
tur. Plurali vertitur, quod de multiplici intelligentia loquatur. Quidam
et pro QUIA accipientes, vertunt, Quia animus meus meditatatur
res plenas prudentia. vel, Nam quā apud me ego meditor, ad re-
ctam intelligentiam pertinent. q. d. nihil vulgare hic proponam. pro-
pterea non est quod quispiam contemnat hanc doctrinam, tanquam non
magis ponderis.

Inclinabo ad parabolam לִנְיָ דְבַר אֶ-
commodabo parabolæ. Intendam sententiis. Quod dicturus est, vo-
eat parabolæ, quod similitudine & collatio & non caveant: & tam gra-
ues & præclaras sententiæ, ut etiam ipse illis aures accuratè præbere
velit. q. d. Ego hinc differā de rebus magnis & præclaris. Aperiā
cum cithara מַדְבָּרָה מְנַחֵם exponam adhibita cithara ad quam scili-
cet decantatus fuit Psalmus.

Ænigma meum מְנַחֵם Vox ista
non debet hic referri ad obscuritatem, ut fit apud Ezechielem cap. 17. a. 2:
sed ad granitatē rei qua tractatur. Significat tantum Prophetæ hinc sim-
pliciter se de rebus arduis habere sermonem: nequis hac tanquam non
magis pretij contemnat.

6 In diebus mali, מַדְבָּרָה id est quum
res adversæ sunt mihi molestæ. quum afflictionibus premor.

Quum
iniquitas, &c. מַדְבָּרָה מְנַחֵם Quidam hanc partem versus non iun-
gunt priori parti. nam Hebraicè tantum legitur, Iniquitas calcaneo-
rum meorum circumdabit me. vel, circumdaret me. Alij futurum
verbum per præteritū, Prauitas insidiatōni meorū circūdedit me. id
est improbi tendunt mihi insidias. Alij hunc versum quatuor sequētibz
coniungunt, vertentes, Ecquid pertimescerem in diebus malis, dum
me circumvenit iniquitas supplantatorum meorum, Qui rebus si-
dunt suis, opesque suas grandes ostentant, Si frater neminem re-
dimere, nec Deo quenquam reconciliare potest? Tanti qui ppe re-
demptio talium constat animarum, ut omittere cogatur id perpe-
tuū, etiam si viuat diutissimè, nec intereat, &c. Calcanei sui iniqui-
tatem vocat hostes, quod sic ipsum urgebant ut premerent eius calcaneū:
quemadmodum Gallicè dicimus, Il me pourfuit aux talons. Quum igitur
iniquitas calcanei mei circumdabit me, id est quando undique ingruent
hostes, imò urgebunt, & quasi oppressum me tenebunt, non est tamen
quod metueam.

Qui confidunt in virtute sua, & in multitudine diuitiarum suarum gloriantur.

Frater non redimit, redimet homo? non dabit Deo placationem suam,

Et pretium redemptionis anime sue: & laborabit in aeternum, & viuet adhuc in finem,

Non videbit interitum:

Qui fidunt opibus suis, & in multitudine diuitiarum suarum iactant se.

Fratrem redimendo, non redimet quisquam, nec dabit Deo pretium redemptionis eius.

Nam pretiosa est redemptio anime ipsorum: & desinet in seculum,

Vt viuat vltra in seculum, nec videat foueam.

Christus solus redemptor, non diuitia est aliud quicquam.

7 Qui fidunt opibus suis וְהַאֲדִינִים בְּכֹסֵי הַיָּדָיִם Qui spem collocant in opulentia sua, & multitudine diuitiarum suarum gloriantur. subaudi, Timent tempore aduerso, quia opes fluxae sunt. Vel, illi sunt qui circumdant me. Alij, Sunt qui sperant in, &c. Alij, Nitentes opibus suis, & qui de amplitudine diuitiarum, &c. referentes ad calcaneos, pro quibus verterunt, insidiatores. Ostendit quare non debeat timere, quod scilicet hostes eius habeant vmbrailem potentiam quae statim euanesceat. Quum turbamur ab hostibus, reputare debemus quid sint ipsi, & qualis sit eorum conditio.

8 Fratrem redimendo non redimet quisquam, וְהַאֲדִינִים בְּכֹסֵי הַיָּדָיִם Ad verbum legitur, Fratrem non redimendo redimet vir. Vbi negatio transposita est, pro, Fratrem redimendo non redimet vir: sic versu 18, Quonia non quum mortuus fuerit, accipiet quicquam. Hebraismus autem est, pro, Nemo fratrem suum vlla ratione redimere potest quin moriatur, & impetrare vitam longiorem pecuniis. q. d. Non tantum ipse qui videtur sibi scilicet, non poterit diu frui hac vita: sed si contingat ipsum mori, & habeat fratres, nemo fratrum redimet ipsum. q. d. nullo pretio nullisve diuitiis possunt effugere quin moriantur. Seipsum sequenti versu exponit.

9 Nam pretiosa est redemptio anime ipsi. וְהַאֲדִינִים בְּכֹסֵי הַיָּדָיִם Nimis siquidem pretii est redimi a morte animam ipsorum. Doctus inter Hebraeos exponit, pretiosum, pro, non erit, nec inuenietur: vt & 1. Samu. 1. a. 1. Et verbum lehoua erat pretiosum in diebus eorum. i. non erat ibi verbum Prophetiae. Videtur tamen pretiosum dici potius illo loco Samuelis, pro raro. Relatiuum IPSORUM pro antecedente Hominum. Et desinet in seculum וְהַאֲדִינִים בְּכֹסֵי הַיָּדָיִם & cessauit in aeternum. desinit esse in aeternum. q. d. id nunquam fiet, nempe quod sequenti versu legitur, vt quis viuat in aeternum. Alij legentes וְהַאֲדִינִים בְּכֹסֵי הַיָּדָיִם vertunt, & seculum perpetuum.

10 Videat foueam וְהַאֲדִינִים בְּכֹסֵי הַיָּדָיִם Hebraismus, videre foueam sine sepulchro, pro corrumpti in sepulchro, sine mori. l. iij.

Studium diuitum
et ruina.

Quia quilibet videt quod sapiē-
tes moriatur, quodque simul stul-
tus & insipiens pereant, & relin-
quant alienis diuitias suas.

Interiora eorum, quod mensu-
ra sine domus suæ in seculum: &
tabernacula sua in generatione
& generatione: vocauerunt no-
minibus suis terras.

At homo in honore non per-
manebit: similis est iumentis que
intercunt.

Hæc via eorum stultitia i-
psius: & tamen posterius eorum

11 Videt *וְיִרְאֵה* Ent. Heb. Videre est ut sapiētes, &c. Quidā versum
istū iungūt sequēti hoc modo, Quū quilibet eorū videat etiā sapientes
mori, &c. tamē interiora eorū, &c. i. fingunt sibi perpetuū fore in hoc
mūdo domiciliū. Alienis *וְיִרְאֵה* aliis. nō filijs, quos nullus relinquit,
atque ita extinguitur nomen familia illorū.

q. m. sint domus suæ *וְיִרְאֵה* Ad verbū, Intima illorum, domus
illorum. Est autē Hebræismus, pro, in animo cogitant quod mansuri sint
perpetuū in domibus suis. Quidam, Intima illorum cogitatio quod do-
mus ipsorū futuræ sint sempiternæ. Alij, Et tamen cogitatio eorum
est quod domus suæ maneant in æternum.

וְיִרְאֵה habitacula sua. Nominibus suis terras. *וְיִרְאֵה*
וְיִרְאֵה Ad verbū, in nominibus suis super terras. i. indiderunt nomi-
na regionibus, ut scilicet monumentū gloria suæ posteris relinquerent. A-
liis videtur Prophetam aliud voluisse, nempe quod famā suam velint ce-
lebrari in mundo: atque hoc vnum propositum sit illis ut celebrētur in ter-
ra, & versentur in ore hominum. q. d. fecerunt ut nomina sua haberent
sonitum suum in terra, ut ubique exaudiretur.

11 In honore
וְיִרְאֵה in splendore. in pretio. Istud repetit postremo versu huius psalmi.

Intercunt *וְיִרְאֵה* Ent. Heb. pro *וְיִרְאֵה*. 14 Hæc via eorū, stul-
titia ipsis: *וְיִרְאֵה* Hæc via ipsorū stultitia est eis. Vel, stul-
titia eorū est. id est, (ut quidā vertunt) Hoc illorū institutū, planē stul-
titia illorū est. Aut ut alij, Quūque hæc eorū consuetudo tam stulta sit,
tamen posterius eorū, instituto ipsorū delectantur. Alij subaudiūt causalem
particulā *וְיִרְאֵה*, hoc sensu, Ipsi sic instituunt vitā suam, quia stulti sunt: hoc
est, destituuntur recto consilio. Alij existimant Prophetam simpliciter lo-
quutum fuisse, perinde ac si diceret, Hæc via ipsorū cedit in ruinam. q. d.
re ipsa coarguuntur stultitia, quia Dominus cogitationibus ipsorum ma-
ledicit *וְיִרְאֵה* nemadmodum alibi dicitur, Dominus dissipat consilia ipsorum,
atque cogitationes dispergit.

quum viderit sapiētes mor-
vientes, simul insipiens &
stultus peribunt:

Et relinquet alienis diui-
tias suas: & sepulchra eo-
rum, domus illorum in æ-
ternum.

Tabernacula eorum in
progenie & progenie: voca-
uerunt nomina sua in ter-
ris suis.

Et homo quum in honore
esset, non intellexit: compa-
ratus est iumentis insipienti-
bus, & similis factus est
illis.

Hæc via illorum, scanda-
lū ipsis: & postea in ore suo
12 Interiora eorū
q. m. sint domus suæ

Ad verbū, Intima illorum, domus
illorum. Est autē Hebræismus, pro, in animo cogitant quod mansuri sint
perpetuū in domibus suis. Quidam, Intima illorum cogitatio quod do-
mus ipsorū futuræ sint sempiternæ. Alij, Et tamen cogitatio eorum
est quod domus suæ maneant in æternum.

Tabernacula sua
Nominibus suis terras. *וְיִרְאֵה*
וְיִרְאֵה Ad verbū, in nominibus suis super terras. i. indiderunt nomi-
na regionibus, ut scilicet monumentū gloria suæ posteris relinquerent. A-
liis videtur Prophetam aliud voluisse, nempe quod famā suam velint ce-
lebrari in mundo: atque hoc vnum propositum sit illis ut celebrētur in ter-
ra, & versentur in ore hominum. q. d. fecerunt ut nomina sua haberent
sonitum suum in terra, ut ubique exaudiretur.

11 In honore
וְיִרְאֵה in splendore. in pretio. Istud repetit postremo versu huius psalmi.

Intercunt *וְיִרְאֵה* Ent. Heb. pro *וְיִרְאֵה*. 14 Hæc via eorū, stul-
titia ipsis: *וְיִרְאֵה* Hæc via ipsorū stultitia est eis. Vel, stul-
titia eorū est. id est, (ut quidā vertunt) Hoc illorū institutū, planē stul-
titia illorū est. Aut ut alij, Quūque hæc eorū consuetudo tam stulta sit,
tamen posterius eorū, instituto ipsorū delectantur. Alij subaudiūt causalem
particulā *וְיִרְאֵה*, hoc sensu, Ipsi sic instituunt vitā suam, quia stulti sunt: hoc
est, destituuntur recto consilio. Alij existimant Prophetam simpliciter lo-
quutum fuisse, perinde ac si diceret, Hæc via ipsorū cedit in ruinam. q. d.
re ipsa coarguuntur stultitia, quia Dominus cogitationibus ipsorum ma-
ledicit *וְיִרְאֵה* nemadmodum alibi dicitur, Dominus dissipat consilia ipsorum,
atque cogitationes dispergit.

amplacebunt.

Sicut oves in inferno positi sunt, mors depasciet eos:

Et dominabuntur eorum iusti in matutino, & auxilium eorū veterascet in inferno à gloria eorum.

'ore ipsorum ibunt. **DSÉlah.**

15 'Tanquam pecora, in inferno ponentur, mors pascet eos: at dominabuntur illis recti mane: & figura eorum ut veterascat, egredietur ad foueam ab habitaculo quod erat sibi.

Dinitium cruciatu, & piorum resurrectione cum Christo.

Ore ipsorum ibunt **וְיִשְׁמְרוּ** in ore ipsorum ambulant. Alij, currunt. *Fut. Heb. pro pres.* **וְיִשְׁמְרוּ** in ore eorum, *pro* **וְיִשְׁמְרוּ** secundum os eorum positum est. Os pro sermone, proceptis & sententiis. Propterea quidam vertunt, Præcepta ipsorum cupide sectantur. Alij, ori ipsorum acquiescent. Alij, Verbum eorum approbat. Rurum versionem probant doctiores. Vident filij patres suos *mors* postquam somnauerant non modo æternum vite statum, sed immortalitatem nunquam finiendam: vident illos rideri à Domino, & consilia ipsorum everti, & tamen ori eorū & præceptis acquiescent: hoc est idem sentiunt & idem loquuntur. Nonnulli, Os eorum diligunt. i. quæ illi commendarunt, placent. vel. gratissima habent eorum præcepta & sententiam de dinitiis coacervandis. Non desunt qui vertunt, Ut iusserunt, perscipient. nam verbum **Hebraicum** id etiam significat

14 'Tanquam pecora, &c. **וְיִשְׁמְרוּ** i. quemadmodum in ovile aggregantur oves, ita etiam descendent in sepulchrum. Pascet eos: **וְיִשְׁמְרוּ** reget eos. id est pastoremaget erga illas. q. d. quum isti velint omnium domini esse, adesque vsurgent suū primatū inter homines, tandem venturi sunt sub iugum mortis: hoc est, ad extremas miseras redigentur: priuabuntur enim vita æterna, qua fruuntur recti. Mane **וְיִשְׁמְרוּ** exorta luce. Sic vocat futurū statum quem nunc speramus, & qui nūc apparet. Dicit confidentes in dinitiis priuandos esse vita æterna: pios verò futuros æterni & celestis regni heredes, & regnū commune cum capite suo habituros, ut, sicut ille inimicos suos subiicit pedibus suis, ita & pī dominantur impiis, & subiiciant eas pedibus. nam dominium Christi commune est omnibus eius membris.

Et figura, &c. **וְיִשְׁמְרוּ** Multa subaudienda. Et figura eorum ita cōparata est ut absumat eam sepulchrum, tralatam de termino suo. Vel, habitaculo suo. Figuram eorū vocat gloriam illorum quæ nihil habet solidi, quemadmodū Paulus loquitur, Præteris huius mundi figura. 1. Cor. 7. f. 31. significans mundū istum habere speciem evanidā, quæ admirabilis quidem est primo aspectu, sed interim nihil aliud est quā figuræ status. Alij, pro figura, sine forma, vertunt robar sic, Et robar illorum peribit: infernus cuique illorū pro habitaculo erit. Nonnulli, Et forma eorū ut veterascat vel, aboleatur in inferno domiciliū eius. pro, ipsis. Alij vertunt posteriorē partē versus ferē eodē sensu cum nostro interprete, in vetustatem sepulchri à domicilio illis. ac si diceret, ab ipsorum domiciliū est illis sepulchrum. hoc est, habitant quidem in suis adibus magnifici: sed Dominus ipsis tandem cogit egredi: & exitus eorum tē-

liiij.

dit ad sepulchrum. vel sepulchrū illos statim excipit. Alludit Prophetā ad vanis pompis in qui: ut sibi placent homines terreni, qui prudens in publicum sese ostentaturi.

Certè Deus redimet animam 16
meā de potestate inferi, quoniam
suscepit me. *DSélah.*

*Exhortatio, ne di-
mites metuamus
propter diuitias.*

Ne timueris quum ditatus 17
fuerit vir, quū multiplicata fue-
rit gloria domus eius:

¶ Nam quum morietur, non 18
accipiet quicquam, neque de-
scendet post eum gloria eius.

Quoniam animæ suæ in vita 19
sua benedicit:

16 De potestate *וּמִי* Ad verbū, de manu. Quod testatus est prece-
dente versu de filiis Dei, id iam agnoscit suū esse, & priuatim sibi accom-
modat. sic quum vocamus Christū Redemptorem nostrum, debet quisque
nostrum statueret redemptionem hanc esse suā. Quoniā suscepit me,
וְיִקְחֵנִי Fut. Heb. pro præter. sic cū nostro interprete alij quidam, hoc sensu,
Quia semel me elegit, quia assumpsit me quasi vnum ex suis, ideo redimet
animam meam de sepulchro. i. resurgere faciet me ad vitā. Ita electio gra-
tuita, qua Dominus nos sibi adoptat: in filios, causa est omnium bonorum
quibus nos prosequitur: deinde per totam vitam, in ipsa morte, & ultra
moriē. Alij per fut. vertunt, ut est Hebraicè, atque ita exponunt, Etiam
si corpus in terrā descendat, & putredine corrumpatur, ut videatur quo-
dammodo anima hominis euanescere quum ē corpore migrat, etiam si non
cernatur amplius vlla vita: Dominus tamē suscipiet suos, & est fidelis cu-
stos animarū. Quoniā igitur non abiicit Deus animas nostras ut pereāt,
sed recipit in sinu suū, ubi fideliter seruantur: ideo exprimit redemptionem
illam ē sepulchro.

17 Quū ditatus fuerit vir, *כִּי יַעֲרַךְ* Ad verbū, Non in morte sua accipiet
quicquam. Negatio inuersa. p. in morte nō accipiet quicquā, siue ne minimū
quidē ex omnibus quæ habet. 18 Quū morietur, nō ac-
cip. quicq. *לֹא יִקְחֵהוּ וְיִקְחֵהוּ* Ad verbū, Non in morte sua accipiet
omnia. Negatio inuersa. p. in morte nō accipiet quicquā, siue ne minimū
quidē ex omnibus quæ habet. 19 Animæ suæ in vita sua bene-
dicet *וְכָכִי וְכָכִי* Heb. aismus, p. beatū se pradicabit quādiu viuet:
aut, quod viuat in hoc mundo. Nonnulli fut. in præf. ōuertunt, Animæ
suæ benefacit. i. diuitiis fruītur dum viuit, iuxta illud Luc. 12. c. 19,
Anima mea habes multa bona, &c. Benedicere animæ suæ alij expo-
nunt, benedicere sibi in corde suo, hoc est blandiri. Sic Moyses Dent. 29. c. 19,
Ut benedicat sibi in corde suo, &c. Benedicet igitur animæ suæ in vi-
ta sua, id est intus sibi faciet delicias incredulus, quādiu potietur suis
deliciis: & postposito timore Dei, abiectione omni pietatis sensu, finget se i-
deo esse beatum quoniam in mundo bene habeat.

bitur tibi quum benefeceris ei.

Introibit vsque in progenies patrum suorum: & vsque in aeternum non videbit lumen.

Homo quum in honore esset, non intellexit, comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

XLIX.

D Psalmus Asaph. **E**us deorum Dominus

& laudabunt te quum benefeceris tibi.

Introibit vsque ad aetatem patrum suorum: vsque in seculum non videbunt lumen.

Homo in honore, & non intelligit. similis est iumentis quae intereunt.

L.

D Cantus ipsi Asaph. **E**us deorum Ichoua loquu-

De vero Dei cultu contra hypocritas. Ad homines suae gentis hac accendit Prophetam.

Et laudabunt te, **וְיִלְלֶיךָ** Mutatio personae, Scripturis frequens. Laudabunt te o impie, & qui diuitiis tuis confidis, quum, &c. pro. Et laudabunt eum quum benefecerit sibi. i. quum suauiter vixerit in mundo. Dicit illos communem plausum habere ab hominibus: id est non tantum populi iudicio esse fauiles, sed etiam omnes illis applaudere, & eorum errores confirmare suis blanditiis & adulationibus: neminem esse qui non celebret illorum fortunam, Quid, ille est faelix, inquit omnes.

20 Introibit **וְיִלְלֶיךָ** sub anima. nam **וְיִלְלֶיךָ** est femineum. Anima autem pro ipso homine, q. d. tandem morietur cum maioribus suis. Hic locus sic ferè ab omnibus exponitur, Venit ad aetatem patrum suorum, pro. ele scender in sepulchrum una cum patribus suis. & Patres hic intelligunt qui similes fuerunt. Alii sub auditis particulis Quannus & Tamen, sic vertunt, Quannus venerit ad aetatem patrum suorum, tamen in perpetuum non videbunt lucem. Per lucem intelligit praesentis vitae usum, q. d. quannus ad aetatem patrum suorum veniant increduli, tamen non sunt visuri lucem in perpetuum. hoc est non poterunt hac luce nisi ad breue tempus.

21 In honore, & non intel. **וְיִלְלֶיךָ** in pretio, & non intelligit, Alii, in splendore viuens, & scientia destitutus. Alii, quum sit pretiosus vel nobilis non expendit. Repetit quod supra versu 13 dixerat.

IN PSALMVM L.

1 Ipsi Asaph. **וְיִלְלֶיךָ** sub. traditus ut decantaretur. **D**eus deorum **יְיָ יְיָ** Fortis Deus. vel, fortissimus deorum. Significat Prophetam Deum coram caelo & terra acturum cum populo sui hypocrita, vs ex quarto & octauo versu huius psalmi apparet. Sic Moses loquitur, Deuter. 32. a. 1, Audite celi quae loquar, & audiat terra verba oris mei. Et 4. d. 26, Testor contra vos hodie caelum & terram quod, &c. Extollit autem hic magnificè vocem Domini: acsi diceret, Si putatis vos esse tutos in isto angulo iudeae, & alii aliis applauditis, & ita contemnitis Deum à vobis, Deus exurget in aliud iudicium maius, & aduocabit terram ab ortu solis vsque ad Occasum. Quidam existimant propter principium psalmi, non posse exponi nisi de Christi regno. Ex quo enim patefactum fuit

toti mundo Eu angelium, Deus tunc terram vocauit, nam inclusa erat prius vox Dei in sola Iudæa. Deus quum Legem suam promulgauit, non vocauit totam terram, sed Iudæam duntaxat. Sic etiam audita fuit eius vox in templo: silebat interea apud alias gētes. Prior expositio verior.

tus est, & aduocauit terram, ab Ortu solis vsq; ad Occasum ei⁹.

loquutus est: & vocauit terram

Ex Sion perfectione decoris Deus resplenduit.

1 A solis Ortu vsque ad Occasum: ex Sion species decoris eius,

Veniet Deus noster, & non silebit: ignis coram eo vorabit, & in circuitu eius tempestate commouebitur terra vehementer.

Deus manifeste veniet, Deus noster, & non silebit. Ignis in conspectu eius exardescet, & in circuitu eius tempestas valida.

Aduocabit celos desuper, & 4 Aduocauit celum desuper

3 Perfectione decoris Deus resplenduit. מְלִיץ הַיָּסוֹד הַיָּסוֹד הַיָּסוֹד consummat pulchritudinis Deus emicuit, vel, ornamento pulchro Deus effulgebit. ant. perfecte decorat⁹ Deus illustris prodit. Hebraice legitur, Vniuersitate formæ, per appositionem, i. perfecte pulchritudinis. Huius versus talis est sensus, Dicetis, scio, Deū è Sion resplenduisse, hoc est dedisse vobis Legē: iactabitis etiā vos habere Legē, propterea nō oportere aliud afferre quam quod iā recepistis: at illud nihil proderit. Deus enim ab ipsa Lege petet regulam sui iudicii quod aliquando de vobis faciet, ex eadem de vobis pronuntiabit sententiā. Vocat Sion perfectionē decoris, siue pulchritudinis, quod Deus peculiariter locū illū sibi delegisset, ubi inuocaretur. Deinde scimus totum mundum tunc fuisse demersum in tenebris, & alibi non fuisse cognitum Deum. Quoniam ergo Deus illuc se patefecerat Iudæis, ideo Sion habet tam honorificum nomen.

3 Silebit: שָׁמָּה tacebit, absurdesceat. Iudæi non semper habebant Prophetas qui eos acriter pungerent, propterea Deus silere videbatur quū illi suis sacrificiis defuncti, negligebant totum spirituale cultum & vram pietatem: interea non putabant se Dei iudicio obnoxios. Sensus est, Tandem coget vos audire vocem suam qua penetret vsque in conscientias vestras, vt sentiat is vos nihil habuisse præter externas ceremonias. Alludit ad Legis promulgationem, tum enim aer refertus fuit fulgoribus, tonitruum auditum in celo, terra commota, ignis ubique accensus. Vide Exodus 19. c. 16.

Coram eo vorabit, מְלִיץ הַיָּסוֹד de conspectu eius flagrat. Tempestate commouebitur שָׁמָּה Præter. Heb. profutū vobis, semine autē: nam subauditur terra hoc modo, in circuitibus eius perturbabitur terra valde. Quidam indefinite accipiunt, turbabitur valde, i. turbo excitabitur, in circuitu Dei scilicet, hoc pacto illis plenius & clarior allusio erit ad Legem.

4 Aduocabit, &c. מְלִיץ הַיָּסוֹד. q. d. Deus quotidie sedet pro tribunali in Ecclesia sua, mittendo Prophetas & verbi sui ministros: sed quum vi

deat vos contemnere, exurgat & attollet tribunal suum, ut sentiat rem serio agi: non patietur vltra vos torpere, ut hactenus, sed protrahet vos in lucem & iudicium.

sum: & terram discernere
populum suum.

Congregate illi sanctos eius, qui ordinant testamentum eius super sacrificia.

Et annuntiabunt celi iustitiam eius: quoniam Deus iudex est.

Audi populus meus, & loquar: 7
quar: Israel, & testificabor tibi: Deus Deus tuus ego sum.

terram, ut iudicet populum suum.

Cōgregate mihi sanctos meos qui pepigerunt pactum meum super sacrificio.

Et annūtiabunt celi iustitiā eius: quoniam Deus iudex est. *DSelah.*

Audi populus mi, & loquar: 7
Iſrael, & testificabor tibi: Deus Deus tuus ego sum.

Fiduciam sacrificiorum reuocat Deus.

Sanctos meos & misericordes meos. bonos meos pios meos. Deus tanti astimas suos qui in vera pietate manēt, licet exiguus sit numerus, ut denominet totam multitudinē ab ipsis. Quoniam adhuc erāt in populo sinceri Dei cultores, propterea quā de tota multitudine loquitur, præcipue respicit illos qui erant instar pretiosi thesauri.

Pactum meum. &c. *Ad verbum, pactum meum* (pro mecum) cum sacrificio. vel, adhibito sacrificio. i. sacrificijs videntur, non quod cultus meus in sacrificijs subsidat, sed ut fœdus meum apud illos magis ratum sit, ut signetur in ipsorum cordibus, quemadmodum solent incidi in tabulas fœdera. Alij exponunt, super sacrificio, loco sacrificiorum, id est ratum habens cultum meum pro sacrificijs. quasi opponat propheta veram pietatem externis illis exercitijs quæ per se nihili erant. Alij exponunt, præter sacrificia. i. percutiunt fœdus præter sacrificia. ac si diceret, Agnoscunt me alius aliquid requirere in fœdere meo quàm externas ceremonias. non igitur subsistunt in istis externis, sed spiritualiter me colunt. Doctioribus magis placet prior expositio.

6 Et annuntiabunt Scriptura mos est ut id celi & terra committat dicendū quod vult esse notissimum, quæ enim celi annuntiant, maxime nota sunt, quum ab omnibus conspiciantur & luce cuncta detegant. q. d. Vos existimatis totam iustitiam & pietatem sitam esse in sacrificijs quæ sunt puerilia exercitia: verum celi ipsi ostendunt longe aliam esse iustitiam meam quàm quæ in mentibus vestris insidet: ego ipse iudex mundi qui penetro vsque ad intimas cogitationes, ipse discutiam tandem vestras tenebras. De se loquitur in tertia persona.

7 Et testificabor tibi: & cōtestabor te. Alij per præsens, testificor per te. id est, te ipsum in testem adhibeo. Vel, conueniam te de pacto inter nos inito.

Nō super sacrificia tua arguā 8
te, nec super holocausta tua quod
non fuerint coram me semper.

Nō accipiam ē domo tua iu- 9
uēcum, nec de septis tuis hircos:

Quoniam mea est omnis be- 10
stia sylvarum, & animalia pascentia
in montibus mille.

Noui omne volatile mon- 11
tium: & fera agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi: 12
quia meus est orbis, & plenitu-
do eius.

Nunquid comedam carnes 13
taurorum, & sanguinem hircor-
um bibam?

8 Super *h*, propter. i. sacrificia simpliciter nō postulo, nec moror, sed
ut ea prestetis in quem usum instituta sunt à me. Ceremonia, si per se re-
putentur, nihili sunt: sed dū referuntur ad suum finē, sunt vtilēs, & pro-
bātur Deo. Deus ergo non voluit frustra occupari Veterem populum in sa-
crificiis, sed voluit illa esse pietatis exercitia quæ fidem alerent & con-
firmarent. Multi sunt tales loci in Scripturis, ut Iesā. 1. c. 11. Ierem. 7. e. 21.
Versum: & cum istis coniunge. Nec super, &c. נשיתן לך עולות

Ad verbum legitur, & holocaustomata tua coram me iugiter. Nega-
tio præcedens repetenda, ac præcedentibus ita connectenda, Non ar-
guam te propter sacrificia tua, nec propter holocausta tua quæ co-
ram me sunt semper. vel, corā me sem. sub. esse debent Alii, quod holo-
causta tua non sint iugiter. coram me. i. quod rarius mihi hostias com-
bures Alii, holocausta tua non coram me semper. q. d. Nō est quod po-
tes haberi respectum tuarum ceremoniarum. ego enim non tanti eas facio
ut à spectu meo digner. Quare? Oculi enim Domini respiciunt veritatem.
Ierem. 6. v. 1. Alii nihil subiungunt, holocausta tua circa me semper
i. usque ad fastidium tu offers mihi holocausta. nam quod assiduum est,
nō solum vilescit, sed afficit nos quodam tædio.

9 De septis eius 10 Singularare
pro plurali, Meæ sunt omnes bestię, &c. Hic in יקין redundat, ut do-
cti inter Hebræos scribunt.

11 Noui יקין id est in numerato ha-
ber. Mecum est. יקין apud penes me est. i. in animo meo. vel in po-
testate mea. Aut idem est quod d. 12 sequentis versus, meus est orbis.

12 Et plenitudo eius יקין & quicquid illum implet. i. quicquid
ille continet.

13 Nunquid comedam יקין Nunquid vescor.

Nō in sacrificiis tuis ar-
guam te: holocausta autem
tua in conspectu meo sunt
semper.

Nō accipiam de domo tua
vitulos: neque de gregibus
tuis hircos.

Quoniam meæ sunt om-
nes fera sylvarum, iumen-
ta in montibus & boves.

Cognoui omnia volatilia
celi: & pulchritudo agri
mecum est.

Si esuriero, non dicam ti-
bi: meus est enim orbis terra
& plenitudo eius.

Nūquid manducabo car-
nes taurorum, aut sangui-
nem hircorum potabo?

Immola Deo sacrificium
laudis, & redde Altissimo
vota tua.

Et inuoca me in die tribu-
lationis: & eruat te, & ho-
norificabit me.

Peccatori autem dixit
Deus, Quare tu enarras in-
finitas meas, & assumis te-
stamentum meum per os tuum?

Tu vero odisti disciplinam,
& proiecisti sermones meos
vetrosum.

Si videbas furem, curre-
bas cum eo: & cum adulte-
ris portionem tuam ponebas.

Os tuum abundavit ma-
litiis, & lingua tua concin-
nabat dolus.

14 Deo דִּיכִּי Antecedens pro relativo, Mihi. Oslendit quoniam sit
verus Dei cultus, nempe ipsum laudare, & gratias agere: invocare quo-
que in die angustia. si ille culus ceremoniarum iungatur, tum placent Deo
ceremonia, quae ad id hominem inducere debent. Oslerna vt vota vocet
laudes sine gratiarum actiones.

16 Quid tibi Vt enarres, &c.
וְכִי־אֵלֶיךָ־יְהוָה i. quomodo tu audes, sine qua est ista audacia quod verba
mea ore tuo profers, & foedus meum accipis? Sic Enarrare verba Domini,
& Assumere foedus eius, nihil aliud est quam obtemperare eius nomen, vel
pietatem apud hominis profiteri. Hoc enim praeceptum est in profitenda
pietate, quum testamur nos habere unicum Deum, & complectimur eius
foedus, atque ore testamur esse certam veritatem, doctrinamque salutis. Ta-
lis confessio praecepta est pars externae pietatis.

17 Disciplinam, וְכִי־יְהוָה correptionem. Quid disciplinam vocet, sine
correctionem, max dicit, nempe verbum Dei. idem enim bis repetis diuer-
sis verbis. Verbum Dei est nobis, id est carni nostrae adversum, mortificat o-
mnes concupiscentias nostras, est quasi gladius qui penetrat usque ad car-
nis intimum. Quoniam ergo Dominus prosternit nos verbo suo, mortificat,
& redigit in nihilum: durum est & asperum. hinc exandescimus, quod
correctio eius ferri nequeat a nobis. tandem propinquamus post nos, omnes
eius sermones id est abicimus omnem reverentiam verbi ipsius.

18 Si vides וְכִי־יְהוָה Præteritum Hebraei, Quando vidisti.
Statim curris וְכִי־יְהוָה Ad verbum, & ecurristi. Docti inter Hebr. eos e-
tia vertunt, volebas cum illo subesse, vel sociari, vel, volebas ut manus
tua esset cum illo. i. consentiebas cum illo. Sequuntur si nectus impietatis &
contemptus verbi Dei. 19 Mittis in malum וְכִי־יְהוָה Præter. Heb.
Misti in malum, sub sermonem. i. sermone tuo lacias fratrem tuum.
Concinnat וְכִי־יְהוָה cōcinnas, vel, nectis, vt LINGVA sit ablativus.

Vota, quae & lau-
des.

Vt inuocetur, ex-
hortatur Deus.

Ab impiis iactan-
tibus observantiam
Legis, non vult De-
us verbum suum ar-
rumpi.

20 *Sedes, & contra fratrem tuum loqueris, contra filium matris tuæ das probum.*

Hæc fecisti, & tacui: propterea existimasti quod futurus sum sicut tu: sed arguam te, & ordinabo in oculis tuis quicquid fecisti.

Intelligite quæso hoc, qui obliuiscimini Dei: ne fortè rapiā, & non sit qui eruat.

21 *Qui sacrificat laudem, hono-
rificabit me: & ponenti viam
Dei coram se, ostendam*

20 Sedes כסא sub. cum alijs in compitis. Alii subaudiunt, in porta. hoc est in ipso foro, ubi calumniantur improbi bonos viros, & grauāt eis falsis criminibus.

Das probum דבר טוב ponis probum. Hebraismus, pro filium matris tuæ probro afficis. Quidam, struis calumniam, q. d. nō solum aliens obloqueris sed etiā fratribus. Hoc dicit ut melius exprimat quā inhumani sint hypocritæ, qui etiā sanguini suo nō parcunt.

21 Et tacui: prop. existi. ונחמתי ונחמתי Præteritum Hebraum pro præf. & taceo: ideo arbitraris. Perinde est ac si dixisses, quoniam ego ad tempus dissimulo, putatis non agnosci à me tam crassa scelera. nam non agnoscis me indicem nisi coacti.

Futurus sum. ויהיה ה' עמך Ad verbum, essendo ero. Hebraismus, pro, omnino futurus sum. planè ero.

Et ordinabo, וצוהו & proponam ante oculos tuos. Alii, resistam tibi in faciem. vel, statuum me contra oculos tuos. Alii, & producam quæ fecisti ante oculos tuos. q. d. cogam te, velis nolis, agnoscere mala tua. Solēt enim hypocritæ & securi Dei contemptores proicere peccata sua post tergum.

22 Qui sacrificat laudem ויהי עמך Qui sacrificat sacrificium laudis. Nam verbum includit nomē verbale. i. qui laudat me ex animo.

Honorificabit me יכבדני Est. Heb. pro præf. glorificat me. i. honore me afficit.

Et ponenti viam. וצוהו & componenti viam. i. recte instituenti viam suam. Vel ut alii, siquis rectè ad me veniat, hoc est, qui non peruertit cultum meum, quemadmodum passim faciūt improbi qui habēt obliquas vias & flexuosas: illi quidem simulant se querere Deum, ut est in Iesaja, 18. a. 2, Me tamen per singulos dies quaerunt, & scire vias meas volunt: veluti gens quæ iustitiam fecerit, & iudicium Dei sui non dereliquerit, interrogant me iudicia iustitiæ, appropinquare Deo volunt. Alii, Et hic iter est. nam varia est lectio: legitur enim & cum puncto in dextro cornu, hic, illic, ibi: & de cum puncto in sinistro cornu, & significat posuit.

Sedens aduersus fratrem tuum loquebaris, & aduersus filium matris tuæ ponebas scandalum. hæc fecisti, & tacui:

Existimasti inique quid ero tui similis: arguam te, & statuum contra faciem tuam.

Intelligite hæc qui obliuiscimini Deum, nequando rapiat, & non sit qui eripiat.

Sacrificiū laudis honorificabit me: & illic iter quo

Exhortatio ad hypocritas.

Sacrificiū laudis.

ostendam illi salutare Dei.

salutem Dei.

L I.

In finem, psalmus David,
quoniam venit ad eum Nathan
propheta, quando intravit
ad Beth-sabee.

1 ¶ Victori psalmus ipsius Da-
vidis,

2 Quando venit ad eum Na-
than propheta, posteaquam in-
trauerat ad Bath-ysabay.

Miserere mei Deus se-
cundum magnam
misericordiam tuam,
Et secundum multitudi-
nem miserationum tuarum
dele iniquitatem meam.

3 Miserere mei Deus secun-
dum misericordiam tuam,
secundum multitudinem mise-
rationum tuarum dele prauar-
icationes meas.

Amplius laua me ab ini-
quitate mea: & a peccato
meo munda me:

4 Multiplica lauare me ab ini-
quitate mea, & a peccato meo
munda me:

Quoniam iniquitatem meam
ego cognosco: & peccatum
meum contra me est semper.

Quoniam prauaricationes
meas ego agnosco, & peccatum
meum coram me est semper.

Salutem Dei. וידע Quidam exponunt salutem Dei pro exi-
mia salute, nam Hebraei Dininum appellant quicquid excellit. Alii sim-
plicius exponunt, Ego ostendam me illi seruaturam, nam Dominus hic lo-
quitur. & antequam ponatur loco relatiui salutem Dei, pro salutem meam.
Ipsi (inquit) sentient se sincerè quassisse Deum.

IN PSALMVM LI.

1 Victori וידע Vide Psal. 4. a. 1. 2 Intrauerat ad Bath-
ysabay. כח כח כח כח Ingredi, sine intrare ad mulierem, pro congedi
cum illa, & rem habere, more Hebraico dicitur, sic Gene. 29. c. 21.

3 Prauaricationes meas. ויעש scelera mea. 4 Mul-
tiplica lau. me. כח כח כח כח Multiplica misericordiam, laua me. Aut, in
multitudine laua me. Vel, Multum laua me. Plurimum, &c. David
hoc genere dicendi testatur se non opus habere mediocri Dei clementia ut
purgetur a peccatis suis, sed sibi necesse esse ut Dominus singulariter se de-
monstret beneficium & misericordem. q. d. Domine, sordes meae non sunt
vulgares sed tenaciter haerent, imò sunt profundae: ergo nisi tu me insolito
quodam & raro modo expurges, ego certè manebō semper pollutus &
inquinatus.

5 Prauaricationes meas ויעש scelera mea. Em-
phasin habent ista. q. d. Domine tu scis me non simulatè abs te hoc petere
ut me recipias in gratiam, scis enim quāto in tenebris verser, quoniam pec-
catum meum coram me est semper. i. sentio quāto grauiter peccauerim: i-
gitur necessitas cogit me ad istam precandi vehementiam. Quidam hæc
vsque ad illam partem sequētis versus, ut iustificeris, &c. includunt pa-
renthefi, ut illud ut iustificeris, &c. referatur ad tertium præcedentem
versum. Vide sequenti versu.

Rom. 3. 4. 4

Tibi, tibi soli peccaui, & malum in oculis tuis feci: ut iustifi Tibi soli peccaui, & malum coram te feci: ut iustifi

• Tibi, tibi soli תִּיבִי לְיָ Quidam id perinde exponunt ac si David dicat se neminem habere confcium sceleris sui prater Deum. Alij ita accipiunt, Dominus etiam si offenderim homines, vnum tamen hoc me excusat, quod tam impiè violaverim Legem tuam. Alij simplicius, Dominus etiam si homines me absoluant, tamen mihi plus quam satis est, quod scio quam graviter coram te peccaverim: & conscientia mea sic me accusat ut nihil proficiat oēs levationes quæ mihi afferri possunt ab hominibus, ita premor gravitate iudicii tui, & obrutor, ut videar mihi habere totum mundum adversum. Ut iustificeris dū loq. &c. וְיִצְדַּק דְּכַכְךָ וְיִצְדַּק וְיִצְדַּק ut iustus sis in sermone tuo, & purus quum iudicaveris, Alij, ut iustus agnoscaris in verbis tuis, &c. Hebræice ad verbum, Ut iustificeris in loquendo te, purus sis in iudicando te. Quo loco Hebræis pronomen affixum potest significare personam agentem & patientem. Idcirco quidam sic vertunt, Quapropter iustificaberis in verbis tuis, & purus eris quum iudicaberis, aut, quum iudicaris. siue reprehenderis ab alijs scilicet tanquā iniustus, quā non stes promissus. Nō debet hac pars versus coniungi cū tertio, quinto, & priorē parte huius versus inclusis parēthesi, ut satis apparet ex loco Pauli ad Rom cap. 3. a. 4. ubi quum hoc testimonium citat iuxta LXX interpretum versionem, non loquitur de misericordia Dei sed opponit iniquitatem hominis Dei iudicio. dicit enim, Quid ergo iniustus erit Deus si quidam ex Iudæis fuerint increduli? vel Deus nō erit stabilis in suis promissionibus? Absit: imo sit Deus verax, omnis autē homo mendax, quemadmodum scriptum est. Ut iustificeris in sermonibus tuis, & vincas quum iudicaris. ut autem intelligatur iste locus, notandum est, si quem videmus præditum aliqua Dei gratia qui postea deficiat a fide, aut in aliquod gravius peccatum incidat, non simpliciter dānamus illum sed attollimus capita nostra in calum, & exquirimus quare Deus ita illum extulerit, & tam celebrem esse voluerit inter alios, ut postea tam graviter cadere permitteret. Videbatur Deus posse quodammodo trahi in iudicium, & esse implicitus ut posset reus fieri cum Davide. Quorsum? inquit impii electus fuerat David? quorsum donatus tam eximio beneficiis? voluerat Deus in Davide extare quasi imaginem suæ gratiæ, ut esset conspicuus in tota ecclesia. quid? ille cecidit in tam grave peccatū: an non videtur simul collapsa esse Dei gratia? Hanc ob causam dicit David, ego in te peccaui solū, &c. q. d. Non est quod homines vel transcribant in te partem aliquam culpæ, quod ita ceciderim: ego enim solus sum vnoximus: tu interea manebis integer, tua iustitia erit illæsa & veritas. Ut ergo iustificeris in sermonibus tuis, & purus sis quum me iudicas, ego fateor me vnum esse reum, & improbè facturas omnes qui voluerint deriuare in te culpā. siquid est mali, illud volo ab omnibus mihi imputari. Sermones Dei vocat iudicia quibus nos iudicat: res enim diuersas non exprimit sed vnam duntaxat. Parterea V T particula non tantum est finalis, nec consequentiam longè petitam notat, sed illationem ra-

let, hoc sensu, Tibi peccavi: proinde iure de me pœnas sum-re tibi licebit. Hæc liquetio, Et purus eris, vel, sis in iudicando te. Vel, quæ iudicas, aliud non vult quam Deum in omnibus suis iudiciis omni laude dignum esse, quantumvis obstrepant impij. Iustum & purum pro eodem posuit.

ceris in sermonibus tuis, & vincas quum indicaris.

ceris dum loqueris, & sis purum dum iudicas.

7 Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, & in peccatis concepit me mater mea.

Ecce, in iniquitate genitus sum, & in peccato calefacta est de me mater mea.

Depravata natura etiam a conceptione.

8 Ecce enim veritatem dilexisti: incerta & occulta sapientia tua manifesta sibi mihi.

Ecce, veritatem voluisti in renibus: & in occulto sapientiã scire fecisti me.

9 Asperges me Domine hyssopo, & mundabor: lauabis

Purifica me hyssopo, & mundabor: laua me, & præ niue

7 Genitus sum, & factus sum. formatus sum. natus sum, siue, in lucem editus. Et in peccato conceptus sum. Quidam vertunt, quod significat & in postquam, sic, Postquam in peccato calefecit me mater mea, ac si dicat, Postquam me peccatum habentem genuit & vtero mater mea.

Calefacta est, &c. calefecit me. Doctus inter Hebræos vertit, calefecit se de me, id est, granida facta est de me, ac si legeretur, Alis magis placet, calefecit me. i. fouit me in vtero suo mater mea postquam formatus fui, & inclusum me habuit in vtero suo iam referunt & delibutum impietate: ita ut in vtero clausus, iure tamen reus coram Domino peragi possem.

8 Voluisti in renibus, dilexisti in intimis. optasti in interioribus, vel, in reconditis. Præterita quidam vertunt per præsens: alij per præterit. imper. Significat Deum non modo requirere ut vita nostra composita sit ad aliquam iustitiæ formam: sed illi probari integritatem cordis, ita ut nihil fictum sit vel duplex in homine. Id significat dictio Veritas. Et in occulto, &c. & in abstruso sapientiam notam mihi faciebas. Vel, & in penetrabili s. i. in corde sapientiam mihi manifestam facis. Alij, & in absconditis ostendisti mihi sapientiam. Amplificatio est. nam eo minus excusabilis erat David, quum ita patefactus esset illi Dei voluntas. quanta enim fuit ista ingratitudo, quod quum excelleret intelligentia celestis doctrine, tamē instar brutæ pecudis proiecit se ad sordidam libidinem?

9 Purifica me hyssopo. Fuit. Heb. Expiabis me, vel, Lauabis: pro imperatiuo. Hyssopi meminit alludens ad legales carcerum. nam in solenni expiatione adhibebatur hyssopus. Exod. 12. d. 12. Lenit. 14. a. 4. q. d. tu ratum hoc esse mihi ostendes quod testaris per externas caeremonias populo tuo, expiatum sibi licet esse peccatum meum. Vides Davidem non locare fiduciam salutis suæ in externis caeremoniis, & tamen hic mentionem hyssopi facere quod ille viles essent ad confirmationem piorum. Et præ niue, &c. & niue candidior. vel, præ niue albescam.

mi.

dealabor.

Audire fac me gaudium & 10
lætitiā: & exultent ossa quæ
contriuisti.

Abconde faciem tuā à pec- 11
catis meis, & omnes iniquitates
meas dele.

Cor mundū crea mihi Deus: 12
& Spiritum rectum innoua in
visceribus meis:

Ne proicias me à facie tua, 13
& Spiritum sanctum tuum ne
auferas à me.

Redde mihi gaudium salutis 14
tuæ, & Spiritus volūtarius con-
firmet me.

10 Contriuisti. *וַיִּכַּח* Subaudiendum *et* quæ contriuisti. Alij, quæ percutisti. His verbis significat Dauid se tam graniter fuisse afflictū vt non potuerit concipere gustum aliquem lætitiæ, nisi Deo placato. quod nemo scire potest nisi per eius verbum, quod est nobis tanquam vnicum pignus, vt ita loquar. 12 In visceribus meis. *בְּקִרְבִּי* in intimo meo. siue, in medio mei. vel, intra me. Hic versus iungi debet sequenti, vt intelligamus quid velit. Per Spiritum rectum, nempe Spiritum sanctum, qui cor mundum in nobis creat, & facit vt recta velimus. Innouari petit gratiam Spiritus in se, quam agnoscit ita suffocata fuisse in medullis suis, vt iam non possit in eo videri quicquam luminis.

14 Salutis tuæ, *וְיָצִי* id. de ope tua. q. d. tum verè mihi gaudere licebit vbi tu mihi fueris seruator, vbi ptero salutem abs te certò sperare.

Et Spiritus, *וְרוּחַ דְּיִצְחָק* & Spiritus libertatis vel, liberalis & vltroneus suffulciat me, id est, quo pronus & facilis reddar ad faciendum quæ præcipis. Vel, potius Dauid petit sibi restitui spiritum liberum, ne scilicet constructus sensu iudicij Dei & mala conscientia, & constructus peccati seruitute, sit satanæ mancipium. Verè (inquit Christus) liberi eritis, si Filius vos liberauerit. Iohan. 8. e. 36. Alij, & Spiritu munifico sustenta me. Vel, Spiritu principali. Hoc erat Dauidi specia te quod Rex esset creatus à Domino. Neesse autem habebat ab illo erigi supra alios: quia non erat homo prinatus. Scimus autem principes (quorum est difficile & arduum munus) opus habere singulari Spiritus mderatione. Dauid autem dignus erat quem Dominus abdicaret regno, ideo dicit, Et Spiritu principali stabilias me. Vel, & Spiritu spontaneo tant, voluntario stabili me.

me, & super nixem dealabor.

Auditui meo dabis gaudium & lætitiā: & exultabunt ossa humiliata.

Auerte faciem tuā à peccatis meis, & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: & Spiritum rectum innoua in visceribus meis:

Ne proicias me à facie tua: & Spiritum sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiā salutis tuæ: & Spiritu principali confirma me.

Pax à peccatis per Christum.

Cor mundum. Spiritus rectus.

Spiritū sanctum petis.

Docebo iniquos vias tuas: 15
& impij ad te convertentur.

Docebo prauaricatores vias
tuas, & peccatores ad te conuer
tentur.

Libera me de sanguini- 16
bus Deus, Deus salutis meę:
& exultabit lingua mea
iustitiam tuam.

Erue me de sanguinibus De
Deus salutis meę, & prædica
bit lingua mea iustitiam tuam.

Petit vt cades v-
ria sibi ignoscatur

Domine, labia mea ape- 17
ries: & os meum annuntia-
bit laudem tuam.

Domine labia mea aperi, &
os meū annūtiabit laudē tuā.

Sacrificia Deo
grata.

Quoniam si voluisses sa- 18

Quoniam non est tibi acce-

15 Præuaricatores דוּרְיָא transgressores. sceleratos. iniquos. q.
d. Vbi mihi ignoueris, scelerati habebunt insigne in persona mea exemplum
vt respiciant, freti tua bonitate, vbi viderint te ita fuisse mei miserum.
Docemur etiam ex hoc, vt recepti à Domino in gratiam, omne studium no
strum & operam ponamus vt alijs ab exitio reducamus.

16 De sanguinibus דוּרְיָא per sanguines, Hebræi cades & homi
cidium intelligunt: & de cade Vria cum loqui existimant. Alijs potius
videtur sanguines huc loco accipi pro scelere capitali: ac si dicat Dauid,
Domine, ego fateor me dignum esse qui peream: sed libera me. Hoc autem
nota tu dignum ac vile, quod tuus repetit eandem precationem. Deum
salutis suę vocat, à quo salutē expectat. ac si dicat se esse perditum, nisi
salutem Dominus restituat à qua ipse sua culpa exciderat. Prædi
cabit. דוּרְיָא decantabit. resonabit cum ouatione, cōmendabit. cla
ra & læta voce declarabit.

Iustitiā tuam דוּרְיָא iustitiam pro
bonitate accipit. Nam Deus nō semper ideo vocatur in Scripturis iustus
(vt multi existimant) quod penas exigit de peccatis, quodque rigidus sit
ad exigendam vindictam de peccatis: sed sepe vocat iustum, quod teneat
suos, & non patiatur illis fieri iniuriam. deinde quod benignē par
cat, si quis ad eius misericordiā confugiat: quod paratus sit ad dandam
veniam peccatoribus.

17 Aperi, דוּרְיָא Fut. Heb. pro
imperat. Alijs magis placet futurum per optativum vertere, vt sit, ape
rias. Quidam hunc locum sic exponūt, ac si dicat Dauid, Dirige linguam
meam Spiritu tuo: quia nihil proferre possum ad laudem tuam, nisi tu
aperias os meum, nisi verba suppedites, & tanquam præas. Alij verò
hunc sensum afferunt, Domine labia mea aperiās. i. suggeras mihi argu
mentū lætitiæ ita vt possim canere laudes tuas. Sicuti alijs locis cōqueri
tur Dauid se fuisse mutum quandiu oppressus erat manu Dei, vsque adeo
vt vndique circumspectiens, nullam spem vitæ aut salutis habere: tunc
obmutuit. Vbi autem sensit Deum sibi fauere, & peccata sua esse aboli
ta, tunc habet os apertum. Petit igitur hic Dauid, vt Deum sentiat mi
sericordem, vt possit hac de causa laudes Dei canere. Alio loco dicit, Dedit
in os meū canticum nouum, Psal. 40. a. 4. i. materiā canendi laudes Deo.

18 Non est tibi acceptum sacrificium, דוּרְיָא non delo
& aris sine, oblectaris sacrificio. non vis desideras sacrificium. Alij

non habebis acceptum. Dauid testatur se confidere Dei misericordia, etiam si nulla sacrificia adducat, quibus expiet peccata sua, & reconciliet sibi Deum. q. d. Domine, etsi nudus ad te venio ac inops, tamē non reijciar. Quare? Quia non miraris sacrificia: non est illa ratio qua se homines reconcilient tibi, vt scilicet sacrificia offerant: sed vnicum est sacrificium quod postulas, spiritus scilicet contritus & humiliatus. Non reijcit Dauid sacrificia: (neque enim dubium est quin obtulerit sacrificium pro peccato, item sacrificium pro gratiarum actione, vbi audiuit ex ore Nathan prophetę sibi remissum esse peccatū) sed dicit sacrificia per se nō esse Deo accepta, nisi offeratur cor contritum & afflictum: nisi pręterea doceantur fideles talibus cęremoniis, quoties agitur de peccatorum remissione, confugiendum esse ad verum & vnicum sacrificium Christi.

ptum sacrificium, & dedissem:
holocaustum non placet.

crificium, dedissem viique:
holocaustis nō delectaberis.

Sacrificia Deo grata.

Sacrificia Dei, spiritus contritus: cor contritum & confractum, Deus, non despicias.

Sacrificium Deo, spiritus contritulus: cor contritum & humiliatum, Deus, non despicias.

Ecclesię Dei prędicatione Euangelij edificari orat.

Benefac in voluntate tua ipsi Sion, & edifices muros Ierusalem.

Benignę fac Domine in bona voluntate tua Sion, & adificentur muri Ierusalem.

Tunc accepta habebis sacrificia,

Tunc acceptabis sacrificia.

Et dedissem alioqui darem. Alij, & dabo. i. non enim vis sacrificia, etiā si dederō. Sunt qui coniungunt hoc sequentibus sic, Et si dem holocausta, non moraris. Non placet

desideras. non exis. non vis. 19 Contritus & depressus. vel, concussus. 20 In voluntate tua

Varie vertunt interpretes verbum istud Hebraicum, eodem tamen sensu. Quidam, cum vel, ex beneuolentia tua. Alij, per bonā voluntatem tuam. vel, secundum voluntatem tuā. aut, voluntate tua. Non priuatim Dominum orat Dauid pro se, sed pro tota Dei Ecclesia: quid per ipsum non stetit quin concideret totum regnum Christi. erat enim creatus Rex in hunc finē, vt esset Christi speculum & imago, vt effice caput totius Ecclesię. A Edifices, etc. 21 Erat quidē Iersolyma extructa, sed nōdū ad perfectionē suā venerat: præcipua nāque pars defuit sub regno Dauidis, quod erat templū in quo poneretur arca Domini: erat nāque duntaxat tuguriū. Nec tantum de edificio vnus mēsis loquitur, sed vt Dominus Ierusalem retineat in suo statu. Proprium igitur Dei est edificare Ecclesiam. possunt quidē homines extruere lapidibus, materia, & cemento vrber: sed spirituale hoc edificium requirit manū Domini.

21 Accepta habebis sacrificia iustitię. vel, acceptabis sacrificia iustitię. Sacrificia iustitię opponit sacrificiis quę nihil habēt

præter inanem pompam: & sunt veluti mortua, ubi deest fides. sacrificia quæ offerebāt Iudei sine poenitentia & corde contrito, sine fructu erāt, quum vellent offerre ea meriti & compensationis causa. sacrificia autem iustitiæ, id est iusta & legitima, ea erant fidei exercitia quæ valebant ad profitendam poenitentiam: dum fideles se confirmarent in speranda misericordia Domini, & Christi sacrificio: deinde quum fideles se stimularent ad poenitentiam & gratiarum actionem.

cium iustitiæ, oblationes & holocausta: tunc imponēs super altare tuum vitulos.

L I.

In finem, intellectus David:

Quum venit ad eū Doeg Idumæus, & annuntiavit Sauli, & dixit, Venit David in domum Abimelech.

Quid gloriaris in malitia, qui potēs es i

Et oblationem לִבְלִי Docti inter Hebræos dicunt idem geminari, quia holocaustum erat לִבְלִי: totū enim comburebatur. Vel appellat לִבְלִי sacrificium sacerdotis, quia erat לִבְלִי. i. totum combustum, ut legimus Levit. 26. d. 23. Sed quoniam in sacrificiis Sacerdotum libatio cōburebatur, ideo alij putant distinctē positum esse pro Sacerdotum sacrificio. Significat autem David, quū diversas species accumulat, hac vna ratione probari Deo sacrificia, nempe quando sunt sacrificia iustitiæ, id est quando referūtur in rectū suū finem, exercendo scilicet homines in fiducia gratiæ Christi, in poenitentia, & ad gratiarū actionē stimulando. Vitulos דִּירָא Quidā existimāt Davidē hīc metaphoricē per vitulos notare gratiarum actiones, & spiritualem sacrificandi ritū qui hodie viget in Ecclesia, de quo Osee 14. a. 3. ita ut iam nullo in loco essent caeremoniæ & illi visibiles ritus & carnales. Aliis istud videtur nimis argutum, & simplicius accipitur, quod tunc grata erunt Deo sacrificia laudis & gratiarū actionis, quum scilicet primum receperit Davidem ipsum in gratiā: deinde complexus fuerit favore suo Ecclesiam totam. Notandum adverbium Tunc: quum scilicet ignoveris mihi peccata mea, & toti Ecclesiæ fueris propitius.

IN PSALMVM LII.

Victori וִיכְנִי Vide Psal. 4. a. 1. Intellectus וִיכְנִי vide Psal.

32. 2 Edomæus יִמְחִי Sic dictus quod in terra Edom peregrinatus esset, non quod natione esset Idumæus. Vide hanc historiā in 1. Sam. 22. b. 9.

3 Cur iactas te de malitia, מַה תְּהַלֵּל מִן הַרְעָא Quid gloriaris in malo, vel, de malo. O potens? וְהָיָה. i. qui etiam in saecula is te viribus pollere arbitraris, & hac de causa gloriaris. Hoc nomine m. iij.

ficia iustitiæ, holocaustum & oblationem: tunc offerent super altare tuum vitulos. LII.

Victori intellectus ipsius Davidis:

Quum venisset Doeg Idumæus, & nuntiasset ipsi Sauli, ac dixisset ei, Venit David in domum Abimelech.

Cur iactas te de malitia, o potens? misericordia Dei

Vituli labiorum, laudes.

1. Sam. 22. b. 9

Describit David percutsum animū Doeg, & omnium impiorum.

notatur Dœg non fuisse hominem sordidum & gregarium qui excubias
ageret ad custodiendum gregem Regium, sed fuisse præfectū Regis peco-
ribus. habebat enim Saul diversa armēta procul domo. In 1. Sam. 22. b. 9
legitur, Respondit Dœg Edomaeus qui cōstitutus erat super serenos Saulis.

omni die.

iniquitate

Contritiones cogitat lingua tua, sicut nouacula acuta faci-
ciens dolum.

Tota die iniustitiam co-
gitauit lingua tua: sicut no-
uacula acuta fecisti dolū.

Diligis malū potius quā
bonum: mendaciū potius quā
loqui iustitiam. Cēlah.

Dilexisti malitiam super
benignitatem: iniquitatem
magis, quā loqui equi-
tatem.

Diligis omnia verba perdi-
tionis, linguam dolosam.

Dilexisti omnia verba
præcipitationis, linguam
dolosam.

Interitus Dœg.

Etiā Deus destruet te in æ-
ternum: tollet te, & euellet te.

Propterea Deus destruet
te in finem: euellet te, & e-

Omni die. *וְכָל יוֹם* sub. est cum sanctis, & nunquam ea destituitur,
quantūnis affligatur. Quidā vertunt, quotidiana est. Offēdit Da-
uid Dœg frustra se iactare, & antevictoriā canere triūphū: q. daturus
esset pœnas suæ malitiæ. Dominus enim nunquā deserit suos fideles quin
illis subueniat in tempore.

Contritiones cogitat *וְכָל יוֹם*

Perniciem meditatur. Præuitates, aut, puerisitates cogitat.

Faciēs dolum. *וְכָל יוֹם* Refertur potest & ad nouaculā (quæ ab-
errans, petit ingulum: vel quam si leuiter contingas, sua acutie vulnerat
grauissimè:) & ad linguam: item ad Dœg. Tu es faciēs dolū, pro, dolose
agis meū.

Diligis malū potius, &c. *וְכָל יוֹם* Ad ver-
bum, Dilexisti malum præ bono: mendacium præ quā loqui iu-
stitiam, sine quod iustum est. Substantiuum pro adiectiue, & præ. pro
præf. Iustitiam vocas veritatem, siue quæ vera sunt, equitatem & recti-
tudinē.

Verba perditionis *וְכָל יוֹם* verba corruptionis.
absorptionis. demersionis. voraginis. i. quæcunque perniciem afferre
possunt proximo. Versio illa verba absorptionis, siue, verba quæ ab-
sorbēt, meli⁹ loco quadrare videtur: quoniā hīc agitur de lingua. lingua
enim attrahit quā aliquid sorbemus vel deglutimus. Ita hæc metaphora
optimè cōpetit in linguam hominis. quum enim studet quis alterum per-
dere suis calumniis, tunc quodammodo illum deglutit: lingua autem at-
trahit homines, ita vt absorbeātur.

Linguam dolosam *וְכָל יוֹם*
Hebraismus, pro, dilige sermonem fraudulentum & delatorium. Quidam
vertunt in vocatiue, lingua.

Destruet te, & perdet te.
confringet te. euellet te. q. d. quod patraſti, nō impune feres: Deus quo-
que te perdet, vt sacerdotes Nobis occidisti manu tua. Tollet te
sub. ē medio. Vel, exuret te, a verbo *וְכָל יוֹם*. Et euellet te *וְכָל יוֹם* abra-

det te. demolietur te. Nomen tabernaculi videtur positum esse respectu
Doeg: alludit enim ad statum eius. scimus namque pastores habitare so-
litos in tabernaculis.

migrabit te de tabernaculo
tuo, & radicem tuam de
terra viventium.

Videbunt iusti, & time-
bunt, & super eum ridebunt,
& dicet, Ecce homo qui non
posuit Deum adiutorem suum,
Sed speravit in multitu-
dine diuitiarum suarum, &
pregnauit in vanitate sua.

Ego autem sicut olina fru-
stifera in domo Dei, spera-
ui in misericordia Dei in
aeternum, & in seculum seculi.

Confitebor tibi in seculum,
quia fecisti: & expectabo
nomen tuum, quoniam bo-
num est in con-

tabernaculo, & eradicabit te de
terra viventium DSélah.

Et videbunt iusti, & timebunt,
& super eum ridebunt, dicentes,

Ecce vir qui non posuit Deum
fortitudinem suam: sed fidit mul-
titudini diuitiarum suarum, ro-
boratus est in prauitate sua.

Ego autem erosicut olea viridis
in domo Dei: speraui in miseri-
cordia Dei in seculum & seculum.

Celebrabo te in seculum, quon-
iam facturus es: & expectabo
nomen tuum, quoniam bonum

Impiorum lapsus
eruditio est pro
ut Deo fidant;

Pij in misericor-
dia Dei fidunt.

Gratiarum actio

Eteradicabit te & radicem tuam. at verbum est ex coniugatione Pihel.

Fortitudinem suam, & c. ויטו כחיו ויטו כחיו ויטו כחיו
suum, sed spem posuit in multitudine diuitiarum suarum, & in prau-
tate sua obfirmatus est. Vel, robur suum ponit in perniciem suam.
in hoc putat se fortem si alios laeserit. Alij, roboratus est per fraudem suam.
Obserua, ponere Deum fortitudinem suam, & Fidere multitudini diui-
tiarum, contraria.

Viridis & c. Malè quidam vertunt,
frondosæ. in seculum & seculum. & c. in sempiternum
& perpetuo. Qui vertunt, in seculum & ultra, obscurius sanè, & pra-
ter veram Hebraicæ dictionis & significationem, maxime quum prae-
ponitur, aut postponitur dictioni & c. quod seculum significat. Quidam sub-
audiunt & c. ut sit in seculum, & ultra seculum, pro perpetuo.

Quoniam facturus es: & c. quod feceris. Præ. Heb. quod
nonnulli pro futuro positum putant more prophetico, quod futurus sis.
sub. quod dixi. Rectius videtur per præteritum, quia tu fecisti. i. agnosco hoc
esse opus tuum quod elapsus sum è manu Doeg, quod non perierim centies,
quum tam multi possent eius exemplo conspirare in meam perniciem. hoc
dicit quod quum liberantur homines, non semper agnoscant Deum autho-
rem eius gratia. transferunt enim ad fortunam: aut siquid illis succedat ex
voto, attribunt illud suæ industrie. Nomen tuum, & c. Nomen
pro favore. Expectare nomen Domini, est patienter expectare Domi-
num, quum occultat suam gratiam, & videtur non respicere nostras mise-
rias: vel saltem ita auxilium differt ut possimus labi scire.

est coram misericordiis tuis.

specu sanctorum tuorum.

LIII.

LII.

¶ Victori super Maphalath
"intelligentia ipsius Davidis."

*In finem, pro Amaleth
intelligentia David.*

*Quales sint infide-
les. Vide eadem.
Et psalmo 14.*

D'ixit stultus in corde suo,
Non est Deus: corruerunt
uiam suam, & abominabile fecerunt
iniquitatem: non est qui
faciat bonum.

D'ixit insipiens in cor-
de suo, Non est Deus.

*Corrupti sunt, & abomi-
nabiles facti sunt in ini-
quitatibus: non est qui fa-
ciat bonum.*

Deus è caelo prospexit super
filios hominum; ut videat an sit
intelligens, & requirens Deum.

*Deus de caelo prospexit su-
per filios hominum: ut vi-
deat si est intelligens, aut
requirens Deum.*

Omnes ipsi retrocesserunt pa-
riter, foetidi facti sunt: non est
qui faciat bonum, non est etiam
vnus.

*Omnes declinauerunt, si-
mul inutiles facti sunt: non
est qui faciat bonum, non
est vsque ad vnum.*

Nonne cognouerunt omnes
operantes iniquitate, qui come-
dunt populū meum ac si come-

*Nonne scient omnes qui
operantur iniquitatem, qui
deuorant plebem meam ut
cibum panis?*

Coram misericordiis tuis. *מִסְרִיכֵיךָ* Misericordes Dei vo-
cat quos bonitate & misericordia sua dignatus est. Alij exponunt huma-
nos, siue qui clementer & benigne agunt cum proximis suis. Sensus est, Ni-
hil magis probatum esse debere fidelibus, quam patienter expectare Domi-
num: tunc enim nobis succurrere & opē ferre solet. Alij bonū adiectiue ex-
ponunt pro sancto & equo. Iustitia & bonitas nominis Dei inde est, quod
Dominus beneficus est erga suos: & quia quā semel eos recepit in gratiam,
nunquam eos destituit. Increduli expertes sensus, illam Dei bonitatē sen-
tire non possunt, quum tamen multis modis declaret se beneficium erga i-
psos. omnia enim Dei beneficia conculcant. Quidam referunt hanc poste-
riorem partem ad priorem, celebrabo nomen tuum coram misericor-
diis tuis. Sed istud coactius videtur.

IN PSALMV M LIII.

¶ Victori, *מִסְרִיכֵיךָ* Vide Psal. 4. a. 1. Super Maphalath *מִסְרִיכֵיךָ*
Nomen est instrumenti musici: aut initium cantilena vulgaris apud He-
bræos: ad cuius modulos decantatus fuit hic psalmus. Intelligen-

tia *מִסְרִיכֵיךָ* Vide Psal. 11. 2. Dixit stultus *מִסְרִיכֵיךָ* Vide va-
rias lectiones psalmi x l i i i, qui est idem cum hoc, paucis mutatis, ut in
sexto versu. Iniquitatem *מִסְרִיכֵיךָ* In x l i i i. psalmo legitur *מִסְרִיכֵיךָ* opus.

¶ Ac si comederent *מִסְרִיכֵיךָ* Ad verbum, comederunt. Non de exter-
nis tyrannis, vel profectis Ecclesie hostibus habetur sermo, sed de proceribus

p[er] fins populi qui potentia & honore pollebant. Cum admiratione exclamant, Quanam est ista dementia, quod fixarum more, absque v[er]bo humanitatis sensu in populu[m] meum grassantur qui eum fonere & omnibus officiis prosequi debebant? Similis etiam querimonia legitur Michæa 1. a. 1. Audite principes domus Israel, Annon vestrum est scire iudicium? Raptis vero pellem a populo meo, & carnem ab ossibus.

Dent non inuocauerunt: illic trepidauerunt timore ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipauit ossa eorum qui hominibus placent: confusi sunt, quoniam Deus spreuit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel? quum conuerterit Deus captiuitatem plebis sue, exultabit Iacob, & letabitur Israel.

LIII.

In finem, in carminibus intellectus Dauid:

Quum venissent Ziphæi, & dixissent ad Saul, Nonne Dauid absconditus est apud nos?

Deus in nomine tuo saluum me fac, & in vir-

6 Non fuit timor לֹא הָיָה פֶּחַד non fuit pauor. Docti inter Hebræos subaudiunt, similis isti pauori. Alij referunt ad cacas perturbationes quibus vexantur mentes impie. Sic minatur Dominus Leuit. 26. c. 17. Fugiant nemine persequente, &c. Alij exponunt quod rebus tranquillæ & prosperis, repente in ipsos Deus fulmineat. Nam ubi dixerint, Pax & securitas, &c. 1. Thess. 5. a. 3.

Dispersit וַיִּפְּסֶה dissipauit. Clarius explicat quomodo iustus præsideat Deus: nempe dum eos eripit è mortis faucibus, ac si quis obsidione liberet qui in angustum redacti erant. Ossa metaphorice robur & potentiam significant. Populum Dei alloquitur.

Spreuit eos. וַיִּפְּסֶה contemptibiles eos reddidit. Vel, probro & ignominie subiecit.

IN PSALMVM LIII.

1 Victori in Neginoth לְמַנְחֵם נְגִינֹת Vide Psal. 4. a. 1. Intelligentia וְיָדָה Vide Psal. 12.

2 Quum venissent Ziphæi, &c. וַיָּבֹאוּ הַזִּיפְחִי Dauidem sepius quasiisse latebras in deserto Ziphæarum, notum est ex 1. Samu. 23. c. 15. & 26. a. 2.

derent panē, & Deū nō inuocāt

6 Ibi timebunt timore ubi non fuerit timor: quoniam Deus dispersit ossa castrametantis contra te: pudore affecisti illos, quoniam Deus spreuit eos.

Quis dabit ex Sion salutes Israelis? quando conuerterit Deus captiuitatem populi sui, exultabit Iacob, letabitur Israel.

LIIII.

1 Victori in Neginoth, intelligentia ipsius Dauidis:

1 Quum venissent Ziphæi, & dixissent ad Saūl, Nonne Dauid absconditus est apud nos?

Deus in nomine tuo saluum me fac, & in fortitudine tua

1. Samu. 23. c. 19, & 26. a. 2

Implorat Deum contra Ziphæarū insidias.

iudica me.

tute tua iudica me.

Deus, audi orationem meam, 4
ausculta sermones oris mei.Deus, exaudi orationem
meam: auribus percipe ver-
ba oris mei:Quoniam alieni insurrexerunt
aduersum me, & formidabiles
querunt animam meam, nō po-
suerunt Deum coram se. *De Selah.*Quoniam alieni insurre-
xerunt aduersū me, & fur-
tes quasi erunt animā meā:
non proposuerunt Deum an-
te conspectum suum.Auxiliū Dei præ-
sens, unde illi gra-
tias agit.Ecce, Deus auxiliatur mihi: 6
Dominus est inter sustentatores
animæ meæ.Ecce Deus adiuuat me:
Dominus susceptor est ani-
mæ meæ.Reddet malum istud inimicis 7
meis: in veritate tua succide
illos.Auerte mala inimicis
meis: in veritate tua dis-
perde illos.Agnitio beneficii
accepti, & gratia-
rum actio.Voluntariè sacrificabo tibi: ce 8
Iudica me. *אָפּטוּר* ages discepta-
causam meam. Quidam, iudi-
ca me, Hebraismum exponentes. Vel, ius meum tuere, siue, innocen-
tiā. q. d. Domine, tu quidem mihi testis es mea causæ: ego ex animo tuū
auxilium imploro, sed interea nullus appareat in mūdo qui mihi manum
porrigat. Afferas igitur bonam causam meam: quoniam vnicus superes
meus vindex fortis & robustus.Et formidabiles *אֲדֹנָיִם* & tyranni. præpotentes, terribiles,
præualidi. Saul cum assensu tribus suis intelligit: quos alienigenas
vocat, tametsi Israelitas, quod (vt mox dicit) Deum non ponerent in
conspectu suo, hoc est, Dei nullam haberent rationem.6 Inter sustentatores animæ meæ: *אֲדֹנָיִם* inter eos qui tutā
tur animam meam. i. aderit iis qui auxilium ferent, atque meas par-
tes tuebuntur. Alij, inter eos qui circumdāt animā meā. Alij, qui ful-
ciunt & stabiliunt animam meam. Non significat Dominum esse vnum
ex numero eorum qui illum iuuant sed potius Dominum stare a parte eo-
rum quibus vita eius esset cura. q. d. Ego quidem paucissimas habeo qui
mihi faueant, vt Ionathan & similes: sed sufficit mihi quod Dominus a
parte ipsorum stat, & præstet, qui non patietur vanum esse ipsorum au-
xilium. Constituit Dominum presidē salutis suæ. 7 Reddet *אֲדֹנָיִם*
Ent. Heb. quod quidam per optatum vertunt, Rependat. Alij, Re-
uertetur malū ad inimicos meos.In veritate tua *אֲדֹנָיִם* in
fide tua, per fidem tuam. i. vt promissisti, siue vt promissa præstet.
Succide illos *אֲדֹנָיִם* Mutatio personæ, quod vehemēti affectu rape-
retur. Quidam precationem esse existimant: quorum sententiā tametsi non
improbatur doctioribus, existimāt tamen Davidē potius prosequi suū con-
textū, licet mutetur tertia persona in secundam, præ vehemēti affectu.8 Voluntariè sacrificabo tibi *אֲדֹנָיִם* Spōte vel, liberaliter
sacrificabo tibi. Voluntariū sacrificiū faciam tibi. Vltro neq sacri-

scio sacrificabo tibi. Vtitur hac loquendi forma, non tantum quod gratiarum actiones essent voluntariae (quippe quae non quotidie, vel certis diebus fierent, sed tantum quoties experti erant singulare aliquod Dei beneficium) sed ideo etiā volūtariē dicit, q. elapsus periculū, non vt ingratis homines, postquā liberati sunt, innito animo offert, sed prompto & alacri. bi. confitebor nomini tuo Domine, quoniam bonum est:

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: & super inimicos meos despectus oculus meus.

LIIII.

In finem, in carminibus intellectus David.

Exaudi Deus orationem meam, & ne despexeris deprecationem meam: intende mihi, & exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione mea: & conturbatus sum à voce inimici, & à tribulatione peccatoris:

Quoniam declinauerunt in me iniquitatem: & in ira molesti erant mihi.

super me mendacium,

Cor meum conturbatum

9 Erui me

Quod volui. vel, ultionem.

1 Victori in Neginoth,

telligentia ipsius Davidis.

3 Nā clamo,

ne meo, & strepā.

4 A voce inimici,

facie angustiae impii:

quoniā coniciūt

aduersantur mihi.

Propterea cor meū dolet in me.

mutatio personae, pro eruiisti, sine liberaisti.

Quoniam ex omni angustia eruit me, & in hostibus meis quod nolui vidit oculus meus.

LV.

Victori in Neginoth, intelligentia ipsius Davidis.

Avribus percipe Deus orationem meam, & ne abscondas te à deprecatione mea.

Intende mihi, & exaudi me: nam clamo in sermone meo, & tumultuor,

A voce inimici, & à facie angustiae impii: quoniā coniciūt aduersantur mihi.

Propterea cor meū dolet in me.

IN PSALMVM LV.

1 Victori in Neginoth, intelligentia ipsius Davidis.

2 Abscondas te à deprecatione mea.

3 Nā clamo, & strepā.

4 A voce inimici, & à facie angustiae impii:

quoniā coniciūt aduersantur mihi.

Propterea cor meū dolet in me.

mutatio personae, pro eruiisti, sine liberaasti.

1 Victori in Neginoth, intelligentia ipsius Davidis.

2 Abscondas te à deprecatione mea.

3 Nā clamo, & strepā.

4 A voce inimici, & à facie angustiae impii:

quoniā coniciūt aduersantur mihi.

Propterea cor meū dolet in me.

Petit David à Deo vt liberetur à conurbatione Absalom 2. Samu. 15. 16. Christus autē ab inimicis.

dio mei, & terrores mortis ceciderunt super me.

est in me: & formidat me
cecidit super me.

Timor & tremor venit super me: & operuit me tremor.

Timor & tremor venerūt
super me: & contexerunt me
tenebræ:

Et dixi, Quis dabit mihi alas
sicut columbæ, ut volarem, & re-
quiescerem:

Et dixi, Quis dabit mihi
pennas sicut columba: &
volabo, & requiescam?

Ecce elongarem fugam, cō- 8
morarer in deserto. D'Sélah.

Ecce clongani fugiens: &
mansi in solitudine.

Festinare me eruer me à ven
to qui excitatur à turbine.

Expectabā eum qui sal-
uū me fecit à pusillanimi-
tate spiritus & tempestate.

Mortis tūm .i. lethales sine lethiferi. Significat mortem sibi ante oculos obversari. q. d. Domine non tantum cernis quam violenti sint impetus hostium meorum sed tu vides cor meum esse trepidum. Nō tantum habeo certamen cum externis hostibus. sed sentio quasi in me luctari cor meū.

6 Et operuit me tremor וַיִּתְּרֵנִי & obtexit me terror.
vel. adobruit me horror. 7 Quis dabit יִתֵּן *Hebraisimum*

fic quidam vertunt, Vtinam essent mihi alæ tam celeres quàm sunt columbæ. Existimât vulgò hanc autè pernici esse volatu. Ferinde itaque est ac si dicat, Domine, ego tantum mihi dari peto columbæ alas, quàm nūquā habere quierē nisi in exiliō si non possum hoc impetrare ut quiescā in patria. saltem detur mihi elabi in aliquem angulum & recessum. Exulabo igitur, ac quiescam. hoc est, cedam hostibus meis, non resistam illis in faciem, tantum mihi liceat petere latebras aliquas, & effugere eorum aspectum.

8 Elongarem fugam, חרקי נדוד Chald. paraph.

8 Elongarem fugam, חֲרִיק נָדַד Chald. paraph. Elongabo locum ad fugiendum. vel. fugiendo. Quidā vertunt. longē profugerem. Alij, elongam me au fugiendo. sive, migrando. nam sunt qui נָדַד vidunt esse macor sive infinitivum. q. d. non habitabo in finibus iudeæ, sed potius mare transiam.

9 Eruc me, עָרָע

וְנִסְתָּרָה לִּי מִפְּנֵי הַצָּרִים
liberationē vel effugium] mihi velocius ven-
to qui excitatur à tempestate. Alij, saluationem mihi propter ven-
tum turbinis & tempestatis. Vel, à vento euellente & disperdente.
Aut, à vento procelloso & tempestate. Festinatione, siue acceleratione
liberationis, attendis se nolle moras neclere, quemadmodum faciunt quib-
us adhuc aliquid spei superest: nam querunt inducias, & protrahunt
tempus quantum possunt: siquid spei affulzeat, procrastinant. David
autem hic testatur mortem ita sibi esse presentem, vt statim arrepturus
sit fugam, modo pateat aliquis exitus. Verbum צָר pro quo excitatur ven-
tis noster interpret, nusquam alibi legitur in Scripturis, vt dicunt Hebræi
doctiores. Comparat David impietatem Saulis vento procelloso, & repenti
à procella excitato. hac comparatione valde apta videtur volens expri-
mere se paratum esse ad fugam, ac si procella aliqua ventum irgeret.

Præcipita Domine, & di-
uide linguas eorū: quoniam
vidi iniquitatē & contra-
dictionem in ciuitate.

Die ac nocte circumdabit
eam super muros eius: ini-
quitas & labor in medio e-
ius, & iniustitia.

Et non defecit de plateis
eius rursus & dolus.

Quoniam si inimicus meus
maledixisset mihi, sustinuis-
sem utique.

Et si is qui oderat me, su-
per me magna loquutus

Perde Domine, diuide lin-
guam eorū: quoniam vidi vio-
lentiam & contentionē in vrbe:

Die ac nocte circumdāt eam
super muros ei⁹, & iniquitas &
peruersitas est in medio eius.

Prauitates sunt in medio e-
ius, & non recedit ē platea eius
fraus & dolus.

Neque enim inimicus pro-
bris affecit me: alioqui susti-
nuissem, neque odio habēs me,
aduersum me magnificauit os

*Consilia inimico-
rum frangi postulas*

10 Diuide ¹⁰ *יִסְדֵּךְ* finde. disparti. i. dissipa sententias eorum varias.
Videtur esse allusio ad pœnā quā influcta fuit Babylonis quādo Domi-
nus vltus est superbiam illorum hominum qui volebāt arcem extruere, Ge-
nes. 11. b. 7. q. d. fac ut mutuo inter ipsos non conueniat. Sepe enim videmus
subitis dissidiis abrumpi impiorū consilia, vel quia inter se laborant dis-
fidentia: vel quia vnusquisque vult dominari, & alter alterius consilia
cedere non sustinet: vel quum flectuntur ad varios affectus. Violentia
propter iniquitatem iniuriam vim. i. in vrbe Ierusalem nihil ordi-
ne geritur, nec moderatē sed per vim & iniuriam omnia.

11 Circumdant ¹¹ *יִסְדֵּךְ* Ent. Heb. pro præs. Sub. violentia & conten-
tio. acsi diceret, Ierusalem (non enim loquitur de Ceila, ut quidam puta-
uerunt) vndique cincta est violentia & iurgis ac contentionibus.

Et peruersitas ¹² *יִסְדֵּךְ* & molestia. vel, & dolor. i. infert damna. &
molestiis afficit innaxios. sue, homines quieti & innoxij illic multis mole-
stis vexantur, & iniquē multas sustinent iniurias. Seipsum exponit se-
quenti versu.

12 Prauitates ¹² *יִסְדֵּךְ* Fraudes, Corruptelæ.
Alij, Prauitatum. sub. homines. i. prauī homines illic regnant. E pla-
tea eius. *יִסְדֵּךְ* in compitis eius. Sing. pro plur. Non intelligit singu-
lus vias vrbis: sed vbi solebant haberi magis frequentes conuentus, quem
admodum in plateis. In hac descriptione sumit David quæ cōtraria sunt
politica bene composita & ordinata.

11 Probris affecit me
¹¹ *יִסְדֵּךְ* Ent. Heb. pro præs. Alioq̃i sustinuissem: *יִסְדֵּךְ* Ad verbum,
& feram. Modus loquendi Hebraicus, alius linguis durus: pro, alioqui su-
luissem. sub. patienter. Quidam existimāt *יִסְדֵּךְ* hic potius significare repel-
lere: ut dicimus Gallicè, n'eusse recen les coups, Ego tuluissem, vel eleuasset,
& eleuando ego abstuluissem. q. d. potuissem opponere aliquā defensionem.
cauemus enim nobis à professō hoste, quem scimus nobis maxime infidio-
sum esse. nihil autem facilius quā decipi prætēxtu simulatæ amicitia.

Quod sequitur, abscondissem enim me sensum istum ducere videtur.

Magnificauit os ¹³ *יִסְדֵּךְ* sese erexit. vel, extulit.

sui, abscondisse enim me ab eo.

Sed tu homo iuxta estimationem meam, dux meus, & notus meus,

Qui simul dulciter communicabamus secretum, in domo Dei ambulabamus in societate.

Exigat debitum mors ab eis, & descendant in infernum viuentes: quia mela sunt in societate eorum, in medio eorum.

Ego autem ad Deum clamabo, & Iehoua seruabit me.

Vespere, & mane, & meridie

14 Iuxta estimationem meam, כַּעֲרִי .i. quantum ego iudicare potui. Alij, iuxta pretium meum. i. quem in tanto pretio habebam atque me haberi cupio. Vel ut iungatur sequentibus, quem habebam loco ducis. i. qui reputabaris à me dux meus. Nonnulli, secundum ordinem meum id est, æqualis & socius meus. Debet hoc esse causa mutue cõiunctionis, quoniam Dominus nos associat: cõstituit enim quasi in eadem statione.

Dux meus, מוֹדֵי־חַיִּים p̄ceptor meus. vel, magister. Non quod fuerit magister Davidis sed magister cum ipso. q. d. debebas mecum lucere in populo Dei. Notum vocat familiarem.

15 Dulciter communicabamus secretum. נֶדְוָה־בְּרֵחַ Ad verbum, dulcescere faciebamur secretum. i. cum summa animi voluptate de rebus nostris consiliū inibamus. Fuit. Heb. pro prat. imperf. Nonnulli vertunt, Dulciter fruebamur secreto. Alij, Dulce erat secreta communicare.

In societate. בְּרֵחַ .i. cõiunctim & simul. Alijs, in cõtatu. i. quoniam celebres essent connectus, & turmatim populus confluere in templum. Alij, in strepitu. neque enim fieri potest, quum magna turba hominum concursat, quin tumultus surget, & edat magnum strepitum. Cõqueritur David, ab eo homine se proditum, quem non tantum in terrenis negotiis socium & familiarem habuit, sed qui etiam comes erat in cultu Dei. Religio enim sacratissimum est inter homines vinculum.

16 Exigat debitum mors ab eis: מוֹדֵי־חַיִּים Exatricem cõstituat Deus mortem aduersus illos. Alij, Irruat super illos mors. Vel, Condemnet illos mors. Cõtracta est ista versio. Imprecatio vel prophetia de fine proditoris & consortium.

In infernum h̄pc in sepulchrum. Alludit ad penam quæ inflicta fuit ipsi Core, Dathan, & Abiram, Num. 16. d. 26. In societate eorum, בְּרֵחַ in habitatione vel, in conuenticulis, aut congregatione eorum.

17 Clamabo, אֶשְׁמַח־בְּיְהוָה clamabam, & Iehoua seruauit me.

fui, & abscondissem me fuititan ab eo.

Tu verò homo vnanimis, dux meus & notus meus,

Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo Dei ambulabamus cū consensu.

Veniat mors super illos: & descendant in infernum viuentes.

Quoniam nequitia in habitaculis eorum, in medio eorum.

Ego autem ad Deum clamaui: & Dominus saluauit me.

Vespere, & mane, & me-

vidie narrabo & annuntia-
bo, & exaudiet vocem meam.

Redimet in pace animam
meam ab iis qui appropin-
quant mihi: quoniam inter
multos erant mecum.

Exaudiet Deus, & hu-
miliabit illos qui est ante
secula.

Non enim est illis comu-
tatio, & non timuerunt Deum:
extendit manum suam in
retribuendo.

18 Loquor & tumultuor *וְיִשְׁמַע ה' וְיִשְׁמַע ה'* Futura Heb. quæ per præ-
sens aut imperf. quidam vertunt, loquebar & fremitum edebam. vel,
clamabam & conquerebar. aut, precabor & importunus ero, & exau-
diet vocem meam. Verbo Tumultuari, non significat David se fuisse
tumultuatum, ita ut plenus gutture clamaret atque vociferaretur: sed eo
exprimit vehementiam & fervorem suum, quam non frigide sit precatus, aut
precaturus. Præterea hic ostendit quantum futurus erat ille clamor, quum
dicit se precaturum vespere, & mane, & meridie. Simul docet statas
fuisse horas ad orandum.

19 Redemit in pacem, &c. *וְיִשְׁמַע ה' וְיִשְׁמַע ה'* Heb. pro, Eripuit me a prælio, & restituit mihi pacem. Di-
cit autem redemptam fuisse animam suam, ut melius exprimat quam grane
fuerit periculum a quo ereptus sit. ac si dicat fuisse prælium capitale, nec
se potuisse effugere mortem nisi Dei manu & auxilio. Multi erant
mecum. *וְיִשְׁמַע ה' וְיִשְׁמַע ה'* Sic 2. Reg. 6. c. 16, dicebat Eliseus, Plures qui no-
biscum sunt, quam qui cum illis. Hebraei verò legitur, In multis. quod
nonnulli vertunt, cum multis fuerant mecum. i. multi impugnaverunt
me. Prior expositio verior.

20 Audiet *וְיִשְׁמַע ה' וְיִשְׁמַע ה'* sub. eos. Et ma-
nens *וְיִשְׁמַע ה' וְיִשְׁמַע ה'* & qui sedet. Non frustra hoc epitheton adiectum: nam quum res
in mundo confuse sunt, putamus nullum amplius Deum esse in celo, aut ad
tempus quiescere dum hic tumultuantur homines, causas ignorantes. Quidam
vertunt *וְיִשְׁמַע ה' וְיִשְׁמַע ה'* in nam, vel quia. Psal. 3. Quibus non
sunt mutationes, *וְיִשְׁמַע ה' וְיִשְׁמַע ה'* nam non sunt mutationes ipsis,
i. non est spes illos mutatum iri: obstinati sunt in malitia. Alij expo-
nunt, Non sunt illis mutationes, id est prospere semper habent, non vi-
dentur ullis incommodis esse subiecti. Si ita exponas, quod sequitur, ver-
tendum erit, ideo non timent Deum. Quidam versunt, quibus non
sunt excisiones, eodem sensu cum posteriore expositione. Psal. 73. a. 5, in
labore hominum non sunt, & cum hominibus non flagellantur.

21 Misit *וְיִשְׁמַע ה' וְיִשְׁמַע ה'* sub. factus ille amicus. In eos qui, &c. *וְיִשְׁמַע ה' וְיִשְׁמַע ה'*
Ad verbum, in paces suas. Vel, in virum pacium suarum. aut, fœderum
suorum. Sic & Psal. 109. a. 4, Et ego oratio. pro, vir orationis. i. adortus est
virum quicum in tranquillitate summa vivebat. Quidam vertunt eodem sen-
su, in pacificos suos. Accusat David hostes suos perfidia, quod in media
pace bellum intulerint, ac violaverint fidem datam.

Exaudiet.

pacifici erant cum eo: polluit patrum suum.

Leniora sunt magis quam butyrū verba oris eius: at praelium in corde eius: leniora verba eius oleo, & ipsa sunt gladii.

¶ Proice super Iehouam pondus tuum, & ipse sustentabit te: non dabit in seculum nutationem iusto.

Tu autem descendere facies eos in foueam corruptionis, viri sanguinarij & dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem fidam tibi.

LVI.

¶ Victori super columbam. At praelium in corde eius: *וְקָרָב לִבּוֹ* Et ipsa gladii *וְיָדָהּ וְיָדָהּ* & ipsi sunt homines gladiatorum. i. quā tamen sunt sanguinarij, & studeant me perdere. Quidam subaudiunt sermones. q. d. ipsi quoque sermones, insidiosi erant gladij.

¶ Pondus tuum *וְכָבֶד* onus tuum. molestiam tuam. quod te male habet. Docti inter Hebr. eos vertunt, dare tuum. vel, donum tuum. siue, quod dedit tibi: & exponunt, Proice super illum id quod habes opus, & ipse educabit te ut hactenus fecit. remitte illi, & resigna curā omnium eorum quae tibi vsui sunt, & reice in ipsum Deum. Istud dare nihil aliud est quā quod expetimus nobis dari. Sustentabit te *וְיָסֵד* suffulciet te. Alij, pascet te. q. d. ne dubites quin Dominus suppedicare tibi velit ea quae tibi opus erunt. Pascendi verbo comprehendit Dauid quicquid opus est ad vitam nostram sustinendam.

Nutationem *וְנִיב* lapsum, casum. Hebraismus, pro, non sinet perpetuò moueri vel labascere iustum. Videmus quidem ad tempus nutare iustos, & agitari huc & illuc quasi varijs procellis, sed tandē Dominus ipsos stabiliet ut non nutent in perpetuum.

24 Descendere facies eos in foueam corrupti. *וְקָרָב לִבּוֹ* deduces eos in foueam perditionis. aut, deicies vel, detrudes eos in foueam sepulchri. vel, in puteum interitus. i. in gehennā. Significat Dauid instare hostibus suis nō modo cladē temporālē, sed aeternū exitiū.

IN PSALMVM LVI.

1 Victori *וְכָבֶד* Vide Psal. 4. a. 1. Super columbam nutam in remotis *וְיָסֵד* de columba taciturnitatis in remotis. i. De columba taciturna & muta, constituta in locis remotis à Terra

Cura rerum omnium in Deum reicienda.

Matth. 6. d. 25.

Luc. 12. c. 27.

1. pet. 5. b. 7.

Contaminauerunt testamētum eius: dimisi sunt ab ira vultus eius, & appropinquauit cor illius.

Molliti sunt sermones eius super oleū: & ipsi sunt iacula.

23 Iacta super Dominum curam tuam, & ipse te enutriet, non dabit in aeternum fluctuationem iusto.

24 Tu verò Deus deduces eos in puteum interitus.

¶ Viri sanguinum & dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te Domine.

LVI.

In finem, pro populo qui

Ad verbum, & praelium

& ipsi sunt

homines gladiatorum. i. quā tamen sunt sanguinarij, & studeant me perdere.

¶ Quidam subaudiunt sermones. q. d. ipsi quoque sermones, insidiosi erant gladij.

23 Pondus tuum *וְכָבֶד* onus tuum. molestiam tuam. quod te male habet.

Docti inter Hebr. eos vertunt, dare tuum.

vel, donum tuum. siue, quod dedit tibi: & exponunt, Proice super illum id quod habes opus, & ipse educabit te ut hactenus fecit.

remitte illi, & resigna curā omnium eorum quae tibi vsui sunt, & reice in ipsum Deum.

Istud dare nihil aliud est quā quod expetimus nobis dari.

Sustentabit te *וְיָסֵד* suffulciet te. Alij, pascet te. q. d. ne dubites quin Dominus suppedicare tibi velit ea quae tibi opus erunt.

Pascendi verbo comprehendit Dauid quicquid opus est ad vitam nostram sustinendam.

Nutationem *וְנִיב* lapsum, casum. Hebraismus, pro, non sinet perpetuò moueri vel labascere iustum.

Videmus quidem ad tempus nutare iustos, & agitari huc & illuc quasi varijs procellis, sed tandē Dominus ipsos stabiliet ut non nutent in perpetuum.

24 Descendere facies eos in foueam corrupti. *וְקָרָב לִבּוֹ* deduces eos in foueam perditionis. aut, deicies vel, detrudes eos in foueam sepulchri.

vel, in puteum interitus. i. in gehennā. Significat Dauid instare hostibus suis nō modo cladē temporālē, sed aeternū exitiū.

IN PSALMVM LVI.

1 Victori *וְכָבֶד* Vide Psal. 4. a. 1. Super columbam nutam in remotis *וְיָסֵד* de columba taciturnitatis in remotis. i. De columba taciturna & muta, constituta in locis remotis à Terra

sancta. Columbam se vocat David, metaphora qua prius petebat sibi dari alas columbae quae perniciose volat.

à sanctis longè factus est, David in tituli inscriptione, quum tenuerunt in al-
lophylis in Geth.

Miserere mei Deus, quoniam concitauit me homo: tota die impugnans tribulauit me.

Concitantur me ini-
mici mei tota die: quoniam
multis bellantes aduersum
me.

Ab altitudine diei time-
bo: ego verò in te sperabo.

In Deo laudabo sermo-
nes meos, in Deo speraui: nō

Ad Michtham *חַמְתָּא* Hac vox Hebraea significat aurum: propterea quidam vertunt, Davidi insigne aureolū. alii dicunt, Psalmū, sine can-
tū istum tam preciosum fuisse Davidi, quā aurum. Vide Psalmū x v i.
Hac historia scribitur i. Sam. 21. d. 11.

אֶחָד Præf. Heb. absorpsit me, vel hausit, aut deglutinit me. quod nō
nulli vertunt per præf. absorbet me. aut, absorbere me conatur. q. d.
Domine, tēpus est vt me recipias in tuam tutelā ac fidem: parati sunt e-
nim homines ad me vorandum & deglutendum. Quotidie bellās,
&c. *וְכָל יוֹם* tota die oppugnans diuexat me. vel, iugiter
impugnando coarctat me.

וְכָל יוֹם Præf. Heb. absorbuerunt me, &c. pro præf. Absorbēt
me hoīes mei per singulos dies. aut, iugiter. Vt magis amplificet
quod dixerat, eandem sententiā repetit in plurali numero. O excelsē
וְכָל יוֹם Quidam vertunt, elato animo, referentes ad dictionem Pugnan-
tes.

4 Quo timebo &c. *וְכָל יוֹם* Vel per præf. imperf.
timebam, ego te timebam. Aut per præfens, Quocūque die metu cor-
ripior, fiduciam ego meam in te colloco. Alij, Licet per diē time-
rem, tamen in te sperabā.

5 Laudabo verbū eius: *וְכָל יוֹם*
וְכָל יוֹם Hebraismus, pro, Deum laudabo propter verbum suum. Quidā ver-
tunt, gloriabor de verbo eius. Promissionem intelligit de regno Israelis.
Alij, In Deo laudabo, verbum eius. sub. laudabo. i. gloriabor in Deo. vñ
de enim laus, nisi ex gaudio? quū scilicet Deus nos exultat: tunc enim
laudamus, & gratias illi agimus. Verbū eius laudabo, etiā si nullam
mei curā habere videatur, adhuc tamē sperabo in verbo eius, & eius pro-
missiones celebrabo, quibus promisit se nunquā defuturū suis. Vide paulo
post vñdecimum versum. Fidam *וְכָל יוֹם* Præf. Heb. speraui.

1. Sam. 21. d. 11

Orat vt à pericu-
lo præsen. i. p. m. u. u.
beretur, Saulis &
assentatorum eius
illos & vim a
pud Deum accen-
sans.

ciat caro mihi.

Tota die verba mea dolore afficiunt me: aduersum me sunt omnes cogitationes eorum in malum.

Congregantur, delitescunt, ipsi vestigia mea obseruant, dū expectant animam meam.

Propter iniquitatē euasio eis in furore populos dei: Deus.

Migrationes meas numera- sti: pone lachrymas meas in v-

timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea ex- crabantur: aduersum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt & abscon- dent: ipsi calcaneum meum obseruabunt,

Sicut sustinuerunt ani- mam meam: pro nihilo sal- uos facies illos: in ira popu- los confinges.

Deus, vitā meam annū- tians tibi: posuisti lachry-

6 Verba mea dolore afficiunt me: רכרי עיני Hebraismus, Rea meae, siue, negotia mea me fatigant. Subauditū est pronomen. Alij ver- tunt, Quotidie hostes mei verba mea sermones meos conturbant, vel, molesta reddunt. Alij, Quotidie hostes mei conturbant molestia afficiunt propter sermones meos. Conqueritur Dauid, sibi omnia ma- le cedere, ut ubique occurrat tristitia matiria, etiā si varia consilia agi- tet, etiā si conetur malis suis moderi, et iam si expendat omnes rationes a- pud se quibus seipsum leuare possit. q. d. Quicquid volo, quicquid insti- tuo & loquor, hoc totum mihi in tristitiam vertitur.

7 Congregantur, delitescunt, יקרו יקרו Fut. Heb. pro praes. Si- mul ipsi morantur, & delitescunt. Alij, Conuenerunt, contempla- ti sunt. Alij, cōspirant & insidiatur. Dū expectāt animā meā. רכרי עיני sicut vel, quā expectāt animā meā. Alij, si quo pacto capiāt unimā meam, Præf. Heb. Nonnulli, quemadmodum expectauerunt animam meam.

8 Propter iniquitatē euasio eis? וכן לך Quia peccauerunt, seruabis eos? Aut sine interrogatione, Spē euadendi collocant in versutia. Alij legunt vno contextu, Super ini- quitate euasio ipsis, in ira populos dei: cies. s. Quannus sit illis euasio in prauitate, tamen tu dei: cies populos. Loquitur Dauid ex sensu impio- rum, freti enim suis viribus, deinde quia Deus dissimulanter fert illorum iniurias & malitiam, & quiescunt ad tempus, ideo imaginantur se sem- per saluos fore: propterea dicit hīc Dauid, Quannus ita statuant, & sibi persuadeant posse se effugere malē agēdo, hoc tamen nihil impediet quom- nus exerceas in eos tuum iudicium.

9 Migrationes meas נדתי Vagationem meam. Fugas meas. Ad verbum, Motionem meam. Sing. pro plur. Numerasti נדתי numeratas habes. i. cognoscis nu- merum migrationū quib' migraui. i. quoties fugerim. q. d. Tu scis Domine quod multis annis sum vagus homo & profugus, nec usquam datur mihi quies. Pone lachrymas, &c. נדתי דמתי Hebraismus, & metaphora ab aquis, ac si dicat, Memor esto lachrymarum mearum quas fudi coram te, & ne obliuiscaris. Solebant enim in viribus seruare

vinum & deum, & liquores alios quos habebant in suis penariis: propterea dicit, Repone lachrymas meas in vtre, ut eas illic serues.

mas meas in conspectu tuo.

tre tuo: nonne in libro tuo sunt?

Sicut & in promissione tua, tunc conuertentur inimici mei retrorsum,

10 "Tunc vertetur inimici mei retrorsum, die qua clamauero: hoc noui quòd Deus pro me est.

In quacunque die inuenero te, ecce cognoui quoniam Deus meus es.

11 In Deo laudabo verbū tuum: in Ichoua laudabo verbum.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: in Deo speravi, non timebo quòd faciat mihi homo.

12 Deo fido, non timebo quid faciat homo mihi.

In me sunt Deus, vota tua, quae reddam, la-

13 "Super me Deus sunt vota tua,

Vota sua (quae vocat laudem) Deo reddis, laudans eum.

Nonne in libro tuo? *וְכָתוּב בְּסֵפֶר* nonne in commentario tuo sunt? Haec interrogatio praeparationem siue accinctionem quandā ad rem peragendam notat: & etiam confirmationē, reique certitudinē. propterea quidam vertunt, Certē in libro tuo sunt. Providentiam Dei praedicat, quòd, si quid molestiarum patiātur homines, illae veniāt in rationē coram Deo, & ab eo numerentur omnes nostra fuga & molestiae. Sic Christus, Quin & capilli capitis vestri omnes numerati sunt. Luc. 12. a. 7. Hinc nascitur illa precandis fiducia, ut lachrymas nostras conferret Deus in vtre suo.

10 Tunc vertentur, &c. *וְכָתוּב* *וְהָיָה* Haec particula Tunc notare voluit opportunum tempus quod Deus praeviderat apud se: interea tribuit hoc precibus suis: ac si diceret, Dominus quidem non ita festinat quēnam modum ego cu perem, nec eodem momento hostes meos dissipat quo precatus sum: sed tamē preces meae non erunt irritae ex quo enim inuocaui, exauditus sum, atque ita fit ut inimici mei retrorsum vertantur. Quidam *וְהָיָה* tunc, vertit in quoties: & *וְהָיָה* per praesens, Quoties inuoco, hostes mei retrocedunt: in hoc certē scio quòd, &c. Pro me est *וְהָיָה* Ad verbum, mihi, sub. fauet. Alij vertunt, mecum est. Alij istam clausulam sic transferunt, in hoc cognoscam quòd Deus pro me est.

11 In Ichoua *וְהָיָה* Repetitione hac, vim fiducia suae in Dei promissione exprimit. Debemus in Deo laudare bonitatem & sapientiam & virtutem, debemus laudare omnia beneficia quibus nos prosequitur: haec enim sunt nostra exercitia & studia: celebrare debemus Dei gratiam, cuius experimenta quotidie nobis praebet. Sed ubi haec nobis deficiunt; id est, ubi nobis videtur auferre à nobis Dominus omnē sensum suae bonitatis & potentiae, debemus tamen contenti esse verbo quo promisit auxilium. & si patitur nos diutius languere, debemus tamen persistere in hac tolerantia. Ideo bis posuit, In Deo laudabo verbū, &c. Iste versus cum sequenti, eandem sententiam habet quā quintus praecedens.

13 Super me *וְהָיָה* In me Hebraismus, pro, mea interest reddere tibi

vota, nempe vt te laudem: laudo igitur. Sunt qui Hebraismum sic reddunt, Vota nuncupabo tibi & Deus. Alij exponunt, Ego sum damnatus votorum: vt dicunt Latini, vbi consequuntur homines quod optabant. vbi enim sentiunt se obstrictos esse ad gratias agendas, dicunt se damnatos votorum. Sic etiam David damnatus erat votum: ipse enim votum conceperat: nam quum laborares & esset in periculis, confugit ad Dominum, pollicitusque est se gratum & memorem fore beneficiorum Dei. Vota Davidis erant id quod ipse promiserat. erant & vota Dei: nam David obstrictus erat Deo postquam promisit se gratum fore. Super se vota illa esse dicit, quia Dominus illum liberauerat. Sentiens se esse consequentem salutem gratia Dei, simul potuit dicere se teneri obstrictum, & fidem suam obligatam esse Deo. Vota enim sub conditione concipimus: Domine, si tu me ex hoc discrimine eripueris, ego tibi solennes gratias agam in cætu piorum. Vbi illa conditio est impleta, tunc vota debentur Deo. Præstiterat Dominus quod David petierat: supererat itaque vt David vicissim vota illa quæ nuncupauerat, persolueret.

reddam laudes tibi.

dationes tibi.

Quoniam eripuisti animam
meam à morte: nonne & pedes
meos à lapsu, vt ambulē coram
Deo in lumine viuientium?

Quoniam eripuisti animam meam de morte, & pedes meos de lapsu, vt placeam coram Deo in lumine viuientium.

LVII.

LVI.

¶ Victori, Ne disperdas, i-

In finem, Ne disperdas,

Reddam tibi rependā. solū.

14 Nonne & pedes,

Hebr. וְיָרֵם לְךָ. Certè pedes, &c. Vide notam versus annotationem. Hebraei interrogatione vtuntur quum magis affirmare volunt: quod Latinis ineptum esset, apud quos vno contextu dicendum esset, Eripuisti animam meam à morte, pedes meos à lapsu. Vt ambulem coram Deo, &c.

וְיָרֵם לְךָ Ambulare coram Deo dicuntur fideles, quia conuertunt oculos & referunt omnes sensus suos in Dominum: & tribuunt illi quicquid habent bonorum: præsertim verò fatentur se vitam suam illi debere, & se totos pendere ex eius gratia. Hinc dicuntur ambulare & viuere coram Deo, & in eius conspectu. Impij contra, quia Deū non respiciunt, dicuntur esse extra eius præsentiam. Alias Ambulare coram Deo, est cõponere vitam suam ad Dei arbitrium: quod & Ambulare cū Deo dicitur, Gen. 1. c. 22, & 17. a. 1. In lumine viuentiū, id est inter mortales. Vt ambulem in luce viuientium, id est vt in vitam restituatur, sine vt vita fruatur. q. d. vt ego vita fruatur & luce, agnoscendo me Dei beneficio viuere.

IN PSALMVM LVII.

1 Victori וְיָרֵם Vide Psal. 4. a. 1. Ne disperdas וְיָרֵם sub. me. Scimus Davidē tūc vix à præsentī morte elapsū esse: quumq; similis esset perditio & desperatio, mirabiliter Dominus eū eripuit: ideo hūc Psalmū sic inscriptū esse, Ne disperdas, quidā existimāt. Alij putāt initium fuisse canticæ veteris, Ne perdas. Alij putāt tā anxie precatū fuisse Davidē ne Dominus sineret ipsum perire ac perdi, quā instaret Saul, vixque illū

pateret effugium, Domine ad sis mihi, ne perdas me. Quum enim Saul ad perdendum David instaret, videret autē David se nihil posse aduersus illū nisi Dei permissu: ideo in precibus suis petebat à Domino liberari. Alij scribunt inscriptionē hāc ideo positā fuisse, quia Abisai à Davide reuocatus fuerit à medio impetu, quum iam parum abesses quin occideret Saul: in qua quidem reuocatione hac oburgatione vsus sit, וְיִפְתֹּךָ יְיָ, Ne disperdas ipsum. vbi idē est verbū, nisi quod pronome additū est. 1. Sam. 26. b. 9. Sed non videtur sensus iste quadrare. David enim precatur valde anxius, quū nondū repressus esset ab eo Abisai ne Regē occideret. Vnde magis placet alterutrum ex duobus illis, aut cantilenę initium fuisse: aut quod David precationē suam ad Deum dirigat. David itaque ostendit quā anxius fuerit, nec abs re, quum tanta sauitia arderet hostes. Dein gratias agit vbi videt se liberatum, vel saltem spe concipit quod nondum oculis eius patebat Dei auxilium.

David in tituli inscriptione, quum fugeret à facie Saul in speluncam.

Miserere mei Deus, miserere mei: quoniam in te cōfidit anima mea: 2

Et in vmbra alarū tuarum sperabo, donec trāseat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum: Deum qui benefecit mihi.

Misit de calo, & libera-

Michthām, וְיִפְתֹּךָ Vide Psalmū 16 & 56.

Præter. Heb. confusa est, fiducia habuit. Spero, וְיִפְתֹּךָ Ent. Heb. cōfidam. sperabo. vel, hospitabor. aut, quiescam. Alij, ero testis.

Transierit cōtritio וְיִפְתֹּךָ Ad verbū, transierit contritionū. sub. tēpus. vel, calamitatū, sine fraudum. Alij volunt verbum singulare iungi nomini plurali, proinde vertunt, transeāt cōtritiones. i. afflictiones. quemadmodū si quis sub ramos arboris confugiat quū vrget grandis vel imber.

3 Clamabo וְיִפְתֹּךָ Ent. Heb. pro præter. vt quidam vertunt, Clamaui. Alij, Clamabam. Retribuentē mihi וְיִפְתֹּךָ perficientem mihi. sub. quā promisit. Alij, qui benefecit mihi. Alij, reddentē mihi. sub. misericordiā. Nonnulli, qui transigit eausam mihi impendentem.

4 Mittet וְיִפְתֹּךָ Entura Heb. pro præteritis, vt quidā vertūt. Quidam subaudiunt Angelos: ministerio enim Angelorum seruamur, quorū opera vititur Dominus ad nos cōseruandos. Aliis verò is videtur esse sensus, Tam clarū & euidenti miraculo me eripiet vt omnibus appareat meum esse liberatorem. Deus enim aliquando fert opem suis, sed obscurē: non semper virtus eius cōspicua est. Aliquando verò tā illustrem habemus eius gratiam, vt non possit negari venire à Deo nobis auxiliū.

n. iij.

psius Davidis Michthā, quando fugit à facie Saul in speluncā:

Miserere mei De⁹, miserere mei: quoniā in te sperat anima mea, & in vmbra alarum tuarum spero, donec transierit contritio.

1 Clamabo ad Deū altissimū, ad Deum retribuentem mihi.

2 Mittet ē calo, & seruabit me

1. SAM. 22. A. 7.

Et 24. A. 4

a'probrio deglutire volentis me.
 Oselah. mittet Deus misericordiam suam, & veritatem suam.

Anima mea est inter leones,
 iaceo inter vrentes: inter filios
 hominum, quorum dentes sunt
 ut lacea & sagittæ, & lingua eorum,
 gladius acutus.

Exalta te super cælos Deus,
 super omnem terram

nit me: dedit in opprobriū
 conculcantes me.

Misit Deus misericordiā
 suam & veritatem suam,
 & eripuit animam meam
 de medio catulorū leonum:
 dormini conturbatus.

Filiū hominum, dentes eorum,
 arma & sagittæ. &
 lingua eorū, gladius acutus.

Exaltare super calos,
 Deus: & in omnem terram

Probrio deglutire volentis me. *יִשְׁתַּחֲוֶה* probrio absorbente
 me. vel, vorante. Quidā Hebræorum dicūti *יִשְׁתַּחֲוֶה* esse prateritū, vertentes,
 probriis affecit absorbentem me. vel, spreuit robur illius qui me ab-
 sorbere cupit. Alii, in opprobrium expectantibus me. Verbum He-
 bræum significat absorbere & expectare: atque id in malā partem, quum
 quispiā inhiat alterius malis, & cupide expectat dū aliqua adueniat ca-
 lamitas: vel occultus in insidiis latet ut possit ex inopinato nocere. q. d. Vi-
 deor illis iā perditū, sed Dominus mirificē me seruabit, it. ut pudefiāt qui
 nullum sperant mihi fore effugium. Et veritatem suam *יְרֵמֶה* ve-
 ritatē promissionum Dei intelligit. sciebat enim quid sibi promissum esset
 per Samuelem: & tot oraculis confirmatus erat ut meritis posset iactare se
 seruandum esse, quia fideles esset Dominus.

5 Anima mea, &c. *אֲנִי חַיָּה* Anima pro vita, ut aliās sapisime.
 Dicit vitam suam obsessam esse à leonibus, hoc est ab hominibus trucu-
 lentis, qui leonum potius similes sunt, quàm hominū. Iaceo inter vren-
 tes: *אֲנִי בְּתוֹכָם* habito inter flamma succensos. Accubui inter
 flammis exurentes. inflammantes. sub me suis Lycophantiis & ma-
 ledictis. Repetitur *יְהוָה* primo loco positum. Fut. Heb. pro præs. Exprimi
 quid sibi voluerit per præcedentem metaphoram, Ardent (inquit)
 furore & scintilla.

6 Exalta te super cælos *יְהוָה* attolle te supra cælos. q. d. Ostende potentiam, ut homines te extollant
 supra cælos. Alii istum Hebraismum sic exponunt, Quia aduersarij, quid
 non mox mihi succurras, ita se attollunt ut supra cælos se efferant, & cæ-
 lum digito attingere videātur: ac ita terram occupāt ut effræne impietū
 sibi usurpent, nobis imperent & dominantur: ostende vim tuam & poten-
 tiam è cælo. insigni miraculo me libera, ut terreni homines glorificent te.
 Quando Deus nō opitulatur suis, tūc magis ferociunt improbi: nec sātūm
 insultant bonis & iustis, sed etiam contra Deum ipsum insurgunt. patat
 enim vel Deum nihil posse, vel non curare res humanas: vel etiam imagi-
 nantur se esse Deo superiores. Atque ita Deus probriis exponitur tanquam
 iacens & dormiens, nec videtur amplius tribunal suum tenere: ideo dicit
 Dauid, Exaltare, &c. Voluit Deus in eo gloriam suam statuere inter ho-
 mines, si a desset suis & verax esset: quāpropter non patietur nos opprimi,
 in magnam gloriā suā iacturam.

gloria tua.

Laqueū parauerunt pedibus meis, & incuruauerunt animam meam:

Foderunt ante faciē meā foueam, & inciderūt in cā.

Paratum cor meū, Deus, paratū cor meum: cātabo, & psallam.

Exurge gloria mea, exurge psalterium & cithara: exurgam diluculo.

Confitebor tibi in Popu-

Gloria tua כְּכֹר sub. extendatur. Sunt qui veniunt, gloriam tuam sub. attelle.

7 Incuruauit ille כָּכָר depressit. sub. Saul. i. studuit me prosternere. Anima pro toto homine. Alij, incuruata est anima mea Verbum masculinum substantiuo כָּכָר iunctū, quod etiam in masculino genere legitur. quū videret sibi vndique paratis insidias, vt solent meiciclosi, contrahabat jē. quemadmodum aues quum metuunt sibi, non audent alas expandere, sed anxie clam aufugiunt: sic etiam David dicit se fuisse quasi incuruatum: quū enim videret vndique laqueos, & se circumdatū multis mortibus, contrahabat animam suam in angustum, vt laqueos sibi paratis vitare posset.

Ceciderunt כָּכָר Nondum forte ceciderant: sed David spe iam cernebat quod nondum completum erat. sciebat enim quid pollicitus esset illi Dominus, ideo gloriabatur de eius virtute, tanquam iam expertus esset.

8 Paratū כָּכָר Gallicè dicimus, le suis dispose & deliberé. Significat hoc verbo animi promptitudinē & alacritatem: ac si dicat, Accensus sum cupiditate canendi laudes tuas. Alij eodē ferē sensu verunt, Confirmatū. vel Firmum. aut, Stabile. vt significet se diu meditatiū esse istas laudes quas nunc persoluit Deo. Similia prorsus leguntur & Psal. 108. a. 2.

9 Gloria mea כְּכֹר decus meū. i. anima mea. aut vt alijs, laus quam illis instrumentis volebat reddere. Hebraismus. ita enim solet se excitare & hortari ad laudē Dei. Idem Psalmo 146. a. 1, dicit, Lauda anima mea Ichoua. Alij malūt linguā significari, vt illam aduocet cū cithara, & vt praeſto sit ad celebrandum nomen Dei. q. d. assis voce, & instrumentis musicis celebrabo nomen Dei. poetice enim exprimit illā vehementiā & illum ardorē affectus sui de quo loquutus est.

Nebel כְּכֹר psalterium. Ekurgam עֲקִירָא euigilabo. vel. suscitabo. sub. vis ad laudandū Dominum. Alij, quum euigilauero. q. d. quotidie mane dicam, Excitare, &c. Vel, quū expergiscent in aurora.

10 Celebrabo te כְּכֹר Quidam subaudiunt Quia, sic, Quia laudaturus sum te.

gloria tua.

Rete parauerūt gressib⁹ meis, incuruauit ille animā meā: foderunt ante me foueam, ceciderunt in medium eius. Dſelāh.

¶ Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: cantabo, & psallam.

Excitare gloria mea; exurge nebel & cithara: exurgam diluculo.

10 Celebrabo te ī Populis, Domi-

Psal. 108. 2

Bene confirmatus & affectus laudes canit.

ne, & canam tibi in Gentibus:

Quoniam magna est usque
ad calos misericordia tua, & us-
que ad nubes veritas tua.

Exalta te super calos Deus,
super omnem terram gloria tua.

L VIII.

Victori, Ne disperdas, i-
psius Davidis Michtham.

N Vm verè, ô congregatio,
iustitiâ loquimini, æquita-
tes iudicatis filii hominum

Quin potius in corde ini-
quitates machinamini: in terra

lis Domine, psalmum dicā
tibi in Gentibus:

Quoniam magnificata est
usque ad calos misericordia
tua, & usque ad nubes ve-
ritas tua.

Exaltare super calos
Deus, & super omnem ter-
ram gloria tua. LVII.

In finem, Ne disperdas,
David in tituli inscriptio-
ne.

Si verè utique iustitiam
loquimini: recta iudica-
te filij hominum.

Etenim in corde iniquita-
tes operamini: in terra ini-

Malitiam assen-
tatorum Saulis
& inimicorum
Christi describit.

Canam, &c. סוף חן חן psallam tibi in nationibus.

11 Veritas tua חן חן Fides vel fidelitas tua. q. d. Vbiq; omnes te
veracē & fidelem in promissionibus experiri tur. Non temere hac duo serē
semper coniungit David, misericordiā, siue clementiā: & veritatē, ut osten-
dat nobis fontem omnium beneficiarum Dei: ac si diceret, Deū gratiā esse
liberatore nobis, non quid alibi causam reperiāt, sed quod petat ex se ipsi.
Quia autem diffidimus, tamen si toties experti ipsum esse clementē & be-
nificum, ideo addit veritas: ac si diceret David, Dominū non minus cō-
stantem esse in suis promissionibus, quā promptum in benefaciendo.

12 Exalta te חן חן Idem versus cum sexto.

IN PSALMVM LVIII.

1 Victori, חן חן Vide Psalm. 4. a. 1. Ne disperdas, חן חן Vi-
de Psalm. 17. & 19. Michtham. חן חן Vide Psalm. 16. & 16.

2 Iustitiam loquimini, חן חן Fut. Heb. pro presenti. Quidam
vertunt, Quod iustum est decernitis. vel, pronuntiatis. Ideo sic hostes
alloquitur, quod vulgò iactarent ipsum esse hominē nequā & sceleratū,
sumendāsq; esse de ipso pœnas, quid cōspirasset adversus Regem. Sciebat
David illos sinistros rumores vulgò sparsos esse, idque ab ipsis indicibus:
propterea nunc cum ipsis expostulat. Quidam Congregationem inter-
pretantur conspirationem impiorū, quemadmodum impij suos conuentus
habere solent. & hīc Davidē metaphorice loqui de suis hostibus quod ini-
vent inter se sceleratum consilium. Alij existimāt Davidem ad consiliarios
Saulis respexisse, qui convenerunt quasi acturi de bono publico. q. d. O cō-
cilium: habetis conuentus quasi legitimos, interim estis insensī hostes ius-
titiæ. Filii hominum: חן חן filiis hominum. vel, mortalibus.

3 Quin potius q̄ Etiam. Machinamini חן חן Ad ver-
bum, operamini.

fitis manus vestras concinnant.

Abalienati sunt peccato
res à vulua: errauerunt ab
vtero, loquenti sunt falsa-

Enur illis secundum si-
militudinem serpentis, sicut
aspidis surdæ, & obthuran-
tis aures suas,

Quæ non exaudiet vo-
cem incantantium, & ve-
nifici incantantis sapiēter.

Deus conteret dentes eo-
rum in ore ipsorum: molares
leonum confringet Dominus.

Ad nihilū devenient tā-
quā aqua decurrēs: intēdit

Violentiam manuum, &c. וְכַח מַלְכוּת מַלְכוּתֵי עוֹלָם vim & calumniā,
rem iniustam manus vestræ appendunt, Hebraismus, pro, quasi im-
pondere & aequitate factum videri vultis quod per vim agitis. Dicit Da-
uid illos se opprimere sub specie aequitatis. Ac si dicerent, Annon asseren-
dus est nobis honor regis? annon etiā nobis retinenda pax publica? iste cō-
tumax fuit adversus Regem, & quietem populi turbavit. Alij exponunt
Hebraismum istum, quod hostes manibus suis exequantur id quod sceleratē
conceptum in cordibus habebāt. nam verbum significat etiam ordi-
nare & dirigere q. d. in terra ordinatis, siue dirigitis quæ in corde conce-
peratis.

4 A vulua, וּמִלִּילָה q. d. à prima infantia imbiberūt
hanc licentiam: imò non tantum vna cum lacte matris imbiberunt ma-
litiam, sed nati sunt perverſi & improbi: ipsa malitia, ipsa crudelitas, ip-
sa perfidia cum ipsis nata est. A vulua, & Ab vtero, idem.

6 Incantantis incantationum periti. וְכַח מַלְכוּת מַלְכוּתֵי עוֹלָם magi
inter magos præstantis. vel, magi magicas artes scitē excentis:
aut eruditi. David dicit hostes suos nō quibusvis serpentibus esse similes,
sed illis astutissimis serpentibus qui etiam sibi cavent à fascinis & ma-
gicis artibus.

7 Catulorum leonum כְּחִירֵי לֵוִי Sic vocat hostes
suos David, quòd in illis tāta esset crudelitas, ut feris bestiis potius similes
essent quàm hominibus.

8 Colliqueſcant sicut aqua, & abeant sibi ipsis. וְכַח מַלְכוּת מַלְכוּתֵי עוֹלָם
Modum præcādi habent hæc quibusdā: alijs magis placet ut sint prædi-
ctiones pernarū adversus impios. Similitudine aquarū vsus est & Psal.
22. b. 15, Sicut aqua effusus sum. Eadem similitudine utitur Scriptura,
2. Sam. 14. c. 14, Moriēdo morimur, & sumus veluti aqua qua defluit
in terrā qua non congregantur. Et abeant sibi ipsis וְכַח מַלְכוּת מַלְכוּתֵי עוֹלָם Re-

ra violentiam manuum vestra-
rum appenditis.

Abalienati sunt impii à vul-
ua, errauerunt ab vtero, loquen-
tes mendacium.

Venenum est illis instar ve-
neni serpentis, sicut aspidis sur-
dæ quæ obthurat aurem suam:

Quæ non audit vocē incan-
tātium, incantantis incantatio-
num periti.

Deus contere dentes eorū in
ore ipsorum: molares catulorū
leonum confringe, Iehoua.

Colliqueſcant sicut aqua, &
abeant sibi ipsis:

Predicit exitum
eorum, vindictā
que precatur.

dundat SIBI IPSIS, sicut Gene. 12. a. 1, לך לך Vade tibi, id est ena-
 scant prorsus ut aqua evanescunt quum vertuntur in caloris in vapo-
 rem aut aerem. q. d. irriti sint conatus illorum. Alij ad aquas referunt,
 vertentes, quæ pertranseunt in seipsis. quæ dilabuntur. quæ abeunt sibi.

intendat quisque eorum sagittas suas, sed sint acsi essent excisæ. arcum suum, donec infir-
 mentur.

Sicut limax quæ liquefcit, a- 9 Sicut cera quæ fluit, au-
 beat quisque eorum, sicut abortiuū feretur: supercecidit ignis,
 mulieris, quæ non viderunt solē. et non viderunt solem.

Antequā sentiant lebetes ve- 10 Priusquam intelligerent

Intendat ירדן Ita et alij quidam, quod tenso arcu tendatur
 et sagitta. Alij, dirigat. Sed sint acsi, וְעַל אֲשֵׁי אֵשׁ Ad verbum,
 acsi excideretur. vel, confringerentur. Quidam vertunt istam versus
 partem, extendant arcum suum, et sicut quasi cōtracta sagitta.

9 Abortiuū mul. quæ non viderunt solem. וְעַל אֲשֵׁי אֵשׁ Non viderunt,
 nempe lumē & abortiuum. Magni nominis apud Heb. vir coniunctim legit וְעַל אֲשֵׁי אֵשׁ talpam. Creatura (inquit) est cui non sunt o-
 culi. Nā Lenit. 11. e. 30, pro וְעַל אֲשֵׁי אֵשׁ talpa, Thargū habet וְעַל אֲשֵׁי אֵשׁ. Hæc exposi-
 tionē affert doctus inter Hebræos, qui וְעַל אֲשֵׁי אֵשׁ subaudit, et exponit ut mōster
 interpret vertit. Alij exponunt disiunctim, et subaudiunt cōiunctionem,
 sicut abortiuum et talpa quæ non viderunt solē. Sic Chaldaeus pa-
 raph. Sicut reptile et vermibus tabefactū, quod liquefit in via sua: sicut
 abortiuū & talpa quæ cæca sūt, & non viderūt solem. Alij per futu-
 rum vertunt, non aspiciunt solem. 10 Antequam, וְעַל אֲשֵׁי אֵשׁ

Ad verbum, Antequam intelli-
 gant lebetes vestri vel, spinæ vestrae thammū: sicut viuum aut cru-
 dum, sine caro cruda sic ira, ut turbo, perdat eū. aut perdet eos. sin-
 gul. pro plur. Petiit ut celeriter pereant aduersarii sui. aut præuidet eos ci-
 tissime perituros. quod duabus similitudinibus, spinarū videlicet et car-
 nis cruda citò raptæ ostendit: aut vna tantum, nempe carnis cruda. nā
 varia est lectio. Si vna fuerit similitudo, inuersus est ordo, qui sic ordinabi-
 tur, Quam citò cruda caro rapitur antequam lebetes in quibus ipsa co-
 quitur, senserint (id enim hoc loco INTELLIGERE significat) ignem
 thammī velociter excitatum: tam celeriter Deus perdat istos impiis.
 sine perdet, per futurū: si præuideat. Vel, Quam subito extinguitur ignis
 spinarū, antequam lebetes senserint illum: unde fit ut caro remaneat cru-
 da: sic vel, tam citò iratus Dominus perdat eos, sine tollat de medio. Si verò
 similitudines duæ fuerint, pro illis vertendo spinas (nam utrunque signi-
 ficat דִּירָת) rectus erit ordo, hoc sensu, Antequam spinæ vestrae minores
 adoleuerint et excreuerint in thammum, et ut caro cruda celerimē ra-
 pitur antequam excucta sit sic tam repentē pereant impii, aut peribunt:
 ut præuideat potius (ut dictum est) quàm optet, futurum ut impii illi
 perdantur, et id quàm celerimē, antequam perversitas illorū crescat.

Spina vestra rhamnum: sicut viuentes, sic in ira absorbet eos.

Lætabitur iustus quum viderit vindictam: manus suas lauabit in sanguine peccatoris.

Et dicet homo, Si vtique est fructus iusto? vtique est Deus indicans eos in terra.

stri ignem rhamni: sicut caro cruda, sic ira vt turbo perdat eum.

Lætabitur iustus quum viderit vindictam: pedes suos lauabit in sanguine impii.

Et dicet homo, Verè est fructus iusto: vtique est Deus indicans in terra.

Latitia iustorum videntium poenā impiorum.

LVIII.

In finem, Ne disperdas, Dauid in tituli inscriptione, quando misit Saul, & custodinit domū eius vt

LIX.

Victori, Ne disperdas, ipsius Dauidis Michtham, quum misisset Saul vt obseruarent

Chald. paraph. Priusquam impij teneri durecant sicut spina, donec sunt herba, turbine destruet illas. Quidam notam similitudinis secundam mittunt, ac vtuntur, Antequam ollæ vellæ sentiāt rhamnum, quā crudam carnem ira Dei dissipet eos quasi per turbine.

11 Lætabitur, פתח. Veri potest per optatum, Lætetur iustus, &c. Videtur Dauid crudelem affectum tribuere iustus. At notandum est, Dauidem laudare affectus puros & vite compositos in filio Dei: quum enim dominatur in illis Spiritus Dei, caro non euomit impetus suos, neque ebullit in illis, sed Spiritus Dei habet suam moderationem.

Lauabit, ירחץ. lauerit, id est, dum viderit Deum tam grauem relationem de impijs sumere, vt possit pedes suos lauare in sanguine ipsorum. Si poena sumitur de sceleratis, necesse est iustos gaudere. videt enim Deum habere curam mundi, vt sequenti versu dicitur: videt suam salutem charam & pretiosam esse Deo. vnde ipsum glorificant, videntes auxilio eius non destitui fideles. ita lauant pedes suos in sanguine impiorum.

12 Et dicet homo, פתח. Singulare pro plur. Hac loquutione significat longè latèque patere hanc confessionem, q. d. passim celebrabitur iustitia Dei a fidelibus.

Iudicans, יסוד. Impij qui affligunt fideles, fingunt Deum inclusum esse suo celo, & fortunam in mundo dominari. at iusti aliter est persuasum: nempe Dei providentiam extendi ad hunc mundum: agnoscunt se non ludere operam quum purè Deum colunt. vident enim, Deum, postquam res confusa fuerunt ad tempus, tandem impios persequentes iudicare, hoc est, de impijs supplicium sumere.

IN PSALMVM LIX.

1 Victori, פתח. Vide Psal. 4. a. 1. Ne disperdas, פתח. sub. me. i. ne sinas me perdi. Vide Psal. 57. Ipsi Dauidis Michtham, פתח. Vide Psal. 16, & 56. Vt obseruarent, פתח. וימרוךך לך. Ad verbum, & custodierunt domum, vt interficerent eum. pro, vt custodirent sine obseruarent domum, & interficerent eum.

David proximus
periculo, opem pe-
tis à Deo, violētā
inimicorum decla-
rant, & suam in-
nocentiam.

domum vt interficerent eum.

ERipe me ab inimicis meis
Deus mi, ab insurgentibus
contra me attolle me.

Eripe me ab operariis iniquis,
& à viris sanguinum serua me.

Quia ecce insidiantur animæ
meæ, cōgregati sunt aduersum
me robusti absque præuaria-
tione mea, & absque peccato
meo Ichoua.

Ab absque iniquitate mea accu-
rerūt, & parauerunt se: excita te
in occursum meum, & vide.

Et tu Ichoua Deus exercituū,
Deus Israel, expergiscere ad vi-
sitandum omnes gentes: neque
misereris omnium præuaria-
torum iniquorum. **DSélah.**

Reuertuntur ad vesperam, la-
trant vt canis, & circueunt ciui-
tatem.

2 Attolle me: **תַּעֲלֵנִי** statue me in loco alto. i. tuto. nam subli-
mus locus pro tuto sepe ponitur. Alij, recipe me. Alij, protege me.

4 Insidiantur. **יִרְוּחַ** Præf. Heb. insidias parauerunt. insidiati
sunt. Absque præuariatione mea. **לֹא עָלַי** nō ob scelus meū.
aut iniquitatem meā. Alij, non transgressionis meæ gratia. vel, nul-
la transgressionem mea adducti. Testatur David se iniuste pati talem
violētiam ab hostibus suis.

5 Absque iniquitate, **לֹא עָלַי** **כִּי לֹא עָלַי** Ad verbum, In non iniquitate current, & instruent se.
Ent. pro præf. aut præf. Excita te. **עֲלֵנִי** euigila. exurge.

6 Præuicatorum iniqu. **יִרְוּחַ** præuicatorū iniquitatis.
Vt magis amplificet sceleratas ipsorum cogitationes, sic loquitur. q. d. ne
misereris omnium impie & scelerate agentium. i. quos tu vides Domine,
data opera ita transgredi, & quos etiam iam ad iudicasti extremo exitio.

7 Reuertuntur, **יִרְוּחַ** Futura Heb. pro præsentibus. Idē
versus cum is sequenti. Cōparat rabiosis canibus & famelicis hostes suos.
Quum dicit, Reuertūtur ad vesperā: non significat eos toto die quietos ia-
ruisse: sed perinde est ac si dixisset, Vbi ceperint ab anxia, & sepe conati

interficeret eum.

ERipe me de inimicis
meis Deus meus: & ab
insurgentibus in me li-
bera me.

Eripe me de operantibus
iniquitatē, & de viris san-
guinum serua me.

Quia ecce ceperunt ani-
mam meam, irruerunt in
me fortes.

Neque iniquitas mea,
neque peccatum meum Do-
mine, sine iniquitate cucur-
ri & direxi.

Exurge in occursum meū,
& vide: & tu Domine De-
us virtutum, Deus Israel,

Intende ad visitandas
omnes gentes: nō miserearis
omnibus qui operātur ini-
quitatem.

Conuertentur ad vespere-
ram: & famem patientur
vt canes, & circumibunt
ciuitatem.

Studium inimico-
rum in obsidenda
domo sua, descri-
bis.

fuerint me deprehendere, si nihil profecerint, tum singulis horis redeunt ut me apprehendant, etiam sub vesperam: nunquam fatigantur. Significat incredibilem sedulitatem hostium ad male agendum.

Ecce loquentur in ore suo, 8
Et gladius in labiis eorum.
Quoniam Quis audiuit?

Es tu Domine deridebis
eos: ad nihilum deduces omnes gentes.

Fortitudinem meam ad
te custodiam: quia Deus susceptor meus es: Deus meus,
misericordia eius praeueniet me.

Deus ostendit mihi super 11
inimicos meos:

Ecce loquuntur ore suo, gladii sunt in labiis eorum: quoniam dicunt, Quis audit?

Tu autem Ichoua deridebis eos, subfannabis omnes gentes.

Fortitudinem eius tibi referuabo: quoniam Deus eleuatio mea est.

Deus misericordiae meae praeueniet me: Deus videre faciet me operata in inimicis meis.

8 Loquuntur ore suo, יִכְנַע נְפִישׁ Hebraismus, ac si dicat, non tantum intra se machinantur mihi exitium, sed proferunt aperte quid sentiant, ac inter se consilia conferunt. Gladii in labiis eorum:

סִימְנֵי חַרְבֵּי חַרְבֵּי Hebraismus, loquuntur meras cades: singula eorum verba totidem sunt gladii ad ingulandos homines. Id faciunt quod putant Deum in calo dormire, et res humanas non curare. De Deo enim potius dicunt illud, Quis audit? quam de hominibus. nam nemo erat in populo qui mutire auderet pro Danide, totiusque populus erat illi insensus propter calumnias.

10 Fortitudinem eius tibi referuabo: דְּמִצְחָתִי בְּיָדֶיךָ De se loquitur in tertia persona. i. apud te habeo fortitudinem meam repositam. Alij, Robur illi sub. Sauli, ac te observabo. I. si tu custodiā ad te, pro te observabo, more Hebraico dicitur. q. d. Video Saulē instructum esse magno robore: si cum illo cōparer, nihil sum. hoc vñ superest, ut scilicet te observē. Alij, fortitudinē eius ad te custodiā perinde accipiunt, ac si dicat, Quamvis hostem meum videam robustū, non terrebor tamen, quia sciorobur eius esse in manu tua, ut nihil possit nisi permiseris: Fortitudinem eius igitur ad te custodiam. i. constitutam te arbitrum et dominum fortitudinis eius qua gloriatur: conuertā oculos meos in tuam providentiam, omnemque eventū tibi committam: quia scio, quicquid conetur, tamen irritum fore eius conatum, nisi tu permittas. Alij, fortitudo eius ad te, custodiā. q. d. eius fortitudo est tibi astricta, nec potest ea vti nisi quum voles. custodiā igitur, id est maneo placido et securi animo, stabo tranquillus, neque trepidabo, etiamsi Saul videatur instructus esse plus satis in meum exitium.

Eleuatio mea est. אֲרֶץ אֲרֶץ [protection] mea est: aut, vice arcis altissima et propugnaculi. Paulo post, versu 17, eleuationem et refugium coniungit.

11 Misericordiae meae רַחֲמֵי Hebraismus, qui beneficis et misericus est erga me, qui tā clemēter mecum egit hactenus. Celebrat Dei gra-

Reiicit se in Deū
certus de auxilio.

tiam quam ipse expertus est. Scribitur Hebraicè **וְיִתֵּן** misericordia eius, & legitur **וְיִתֵּן** misericordiz meæ. prænisiit (inquit) me, id est occurret mihi, ut quum fuero in periculo, ipse me eripiat.

Orat inimicos op-
rimi paulatim.

Ne occidas eos, ne forte ob-
liuiscatur populus meus: vaga-
ri fac eos fortitudine tua, & de-
pone eos, clypee noster Iehoua:

12 ne occidas eos, nequando obliuiscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua, & depone eos protector meus Domine:

Propter peccatumoris eorum,¹³
propter verbum labiorū ipsorū:
& capiantur propter superbiam
suā, & ob execrationē & mendacium eorum quod narrant.

Delictum oris eorum, sermo labiorum ipsorum, & comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione & mendacio annuntiantur.

In consummatione, in ira consummationis, & non erūt.

Et scient quia Deus dominatur Iacob, & finium terra.

Consume in furore, consume,¹⁴
& ne sint. sciāntque quòd Deus
dominatur in Iayacòb & fini-
bus terræ. **MSélah.**

Iterum ostendit
studium inimico-
rum in obsidenda
domo sua.

Et reuertentur ad vesperam,
latrabunt vt canis, & circumi-
bunt ciuitatem.

Et conuertentur ad vesperam, & famem patientur vt canes, & circumibunt ciuitatem.

¹² Ne occidas eos, **וְלֹא תִמָּוֶת** Chaldaeus paraph. addit. statim. Quia facile obrepit obliuio iudiciorum Dei, ideo imprecatur Dauid hostibus suis **לֹא תִמָּוֶת** q. d. teneas eos quasi in theatro, vt quotidie agnoscāt manū tuā quicūq; eos aspexerint. Dicit enim postea, Vagari fac eos, & c.

Vagari fac eos fortitudine tua, **וְיִתֵּן כֹּחַךְ** commouet eos in exercitu tuo. i. in populo tuo. Alij, disperge eos in exercitu tuo.

Et depone eos, **וְיִתֵּן כֹּחַךְ** sub. de dignitate sua. ¹³ Et capiantur propter sup. **וְיִתֵּן כֹּחַךְ** & illaqueentur in superbia sua.

Et ob execrationem, & c. **וְיִתֵּן כֹּחַךְ** & de maledictione & mendacio eorum narrant alij. Quidam pro mendacio, vertunt maciem. q. d. sint fabula vulgo. dicas populus quòd a te maledicti sint, & confecti macie. Alii, & de maledicto & de mendacio narrant. vel, loquuntur.

¹⁴ Et finibus, **וְיִתֵּן כֹּחַךְ** & vsque ad fines.

¹⁵ Et reuertentur, **וְיִתֵּן כֹּחַךְ** Et conuertantur. Rectius tamen per futurum: simplicissimus enim sensus est, Dauidem sibi promittere, cessurum hostibus suis aliter quàm sperens. Gloriatu r igitur de victori a, quasi iam certus esset de successu & de victoria: quemadmodum fideles postquā suas curas in Deum comiecerunt, tunc sibi promittunt certam salutem. Prius, versu septimo, conquestus fuerat ipsos circuire ciuitatem, quum tenderent illi insidias, & nūquā fatigari: atque ideo dicebat, Reuertūtur ad vesperam: idem verò hīc dicit, sed alio sensu, nempe, Reuertentur famelici

postquam toto die frustra sese fatigauerint, tandem reuertuntur ad vesperam, &c. Non est igitur ista querimonia, sed gloriatio potius.

Ipsi dispergentur ad mē. 16
ducendum: si verò non fuerint saturati, & murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam, & exaltabo mane misericordiā tuā:

Quia factus es susceptor meus, & refugium meum in die tribulationis meae.

Adiutor meus tibi psal. 18
lam, quia Deus susceptor menses: Deus meus misericordia mea.

LIX.

LX

Laudes Deo pro victoria.

In fine, pro iis qui immu-

Ipsi vagabuntur vt comedant: si non fuerint saturati, murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuā, & laudabo mane misericordiam tuam: quia fuisti eleuatio mihi, & refugium in die angustiae meae.

Fortitudo mea, tibi cantabo: quia Deus eleuatio mea, Deus misericordiae meae.

Victori super ʾSUSAN yedúth.

16 Ipsi vagabuntur, &c. וְהָיוּ כְּחֵלְדָּיִם הֵמָּה יִיגָעוּ חֵלְדָּיִם חֵלְדָּיִם חֵלְדָּיִם Ipsi vagentur ad comedendum: profecto non saturabuntur quādo hospitium ad pernoctandum quaerent. i. diuerſent ad hospitium incanati. Hic חֵלְדָּיִם pro certe, & pro quando ponitur. Alij volunt חֵלְדָּיִם praecedens ſeruare loco duorum, & legunt, Ipsi vagabuntur vt comedant: si non fuerint saturati, & non dormient. vel, nec dormient. Chald. paraph. Ipsi fatigabuntur quaerentes praedam vt comedant: & non quiescent donec saturētur, & dormiant. Nonnulli futura per praesentia vertunt, Ipsi vagantur ad edendum: si non saturantur, & dormiunt. Quidam liberius, sic, Vagabuntur pro cibo, at nec ſatiabuntur, nec tectū eis ſubire dabitur. Alij vertunt וְיִיגָעוּ in attamē, ſine nihilominus, ſic, quanuis non fuerint saturati, tamen ibunt cubitū. ac si dicat Dauid hoſtes ſuos nihil profecturos quum toto die errauerint ad quaerendum cibum. cogentur enim etiam tunc ire cubitum incanati.

17 Et laudabo, וְהִלְלוּ & ouabo. vel clara voce laudabo.

Eleuatio mihi, וְהִלְלוּ Vide ſuprà verſu 10 18 Fortitudo mea, &c. וְהִלְלוּ Fortitudo mea ad te, canam. vel, Fortitudinem meam ad te canam. i. referam ad te totum robur meum. Significat Dauid, ſe non cōſidere virtuti ſuae: ſed tribuere Domino quicquid habet virtutis, & ferre illi acceptum. Eleuatio mea, וְהִלְלוּ Eadem vox Hebraea quae verſu proxime praecedenti, & ſuprà 10 verſu.

IN PSALMVM LX.

1 Victori לְמִנְחָן Vide Psal. 4. וְהִלְלוּ Sufan yedúth וְהִלְלוּ. Non enim inſtrumēti muſici, aut initium vulgare cātilena fuit, ad cuius modum compoſitus fuit hic Psalmus. Quidam vertunt roſam teſtimonii, Alij, Sufan decorum. Nonnulli, Sufan teſtimonii.

'Micht'hām ipsius Davidis 'ad docendum.

2. Sam. 8. a. 1. c.

10. a. 1.

2. Paral. 18. a. 2.

'Quum bellum gereret con-
tra Aram Naharāim, & contra
'Aram & Sobah: & quum reuer-
sus esset Ioab, & percussisset 'NE
dom in Valle salis duodecim
milia.

Gratiarum actio
est pro victoria
quā contulerat ei
Dominus contra
fortissimos hostes
Syros.

D^Eus proiecisti nos, 'dissipa-
sti nos, iratus es: proinde re-
uertere ad nos.

'Tremere fecisti terram, 'sci-
disti eam: sana 'fracturas eius,
quia 'nutat.

Micht'hām מִיכְתָּהָם Vide psal. 16. c. 16. Ad docendū מִיכְתָּהָם Id est,
ut quidam exponunt, ut ij qui eum non agnoscebant pro Rege, ipsa expe-
rientia docerentur ipsum verē a Deo constitutum esse Regem, qui tot &
tantis victoriis (quas hic narrat) eum nobilitasset in oculis hominum.

2 Quum bellum ger. קָרַח Ad verbum, in rixando eum. i.
Quum rixaretur. contenderet. Dicitur inter Hebræos, quando deflauit A-
ram, &c. Aram Naharāim, אֲרָם נַחְרָאִים Ad verbum, cum A-
ram Naharāim. quod quidam vertunt, cum Mesopotamia. Alij, con-
tra eā Syriæ partem quæ Mesopotamia dicitur. Alij, contra Syriā
Mesopotamiæ. Vide libellum interpretationum nominum Hebræicū
quem subiunximus Bibliis. Aram & Sobah, אֲרָם וְסוֹבָה Syriam So-
ba. Alij, cōtra eā Syriæ partem quæ vocata est Soba. ¶ Edom

דִּם דִּם Dilucidius verteris in genitivo, Edomitarum.

3 Proiecisti nos פָּרַחְתָּנוּ Sūt qui istos duos versus per plusquā perf.
vertunt, repuleras, sine deserueras, aut abieceras: aut ut quidam, elō-
gaueras. Quū Deus palām ostenderet se gubernare regnum Davidis, hic,
ut melius illustret gratiam illam, & amplifcet gloriam Domini, ostēdit
quale fuerit tempus sub Saule. Loquitur autem in persona totius populi.

Dissipasti nos, פָּרַחְתָּנוּ diripuisti nos. discerpisti. vel, discerple-
ras.

4 Tremere fecisti terrā, רָדַחְתָּ אֶת הָאָרֶץ. Commouisti terram.
Cōcusseras terrā. Contremuit terra. Scidisti eam: פָּרַחְתָּ diri-
pisti eā. aperueras eā. aut dehiscere feceras eā. Non quod terra tūc
chasmate perierit, sed sūt similitudines. sic enim vastaueras hostes totam
Iudæā, ut illæ clades essent quasi hiatus terræ: & quædam modū deformis
est vastatio post chasma, siue hiatus: sic etiam tam duræ fuerant clades,
ut iam nulla esset facies vel forma terræ.

Fracturas eius, פְּרוּתֶיהָ contritiones eius. confractiones. rupturas. Nutat נִטְוֶה, mota
est. inclinata. commota. aut, vacillat.

t abuntur, in tituli inscri-
ptione ipsi David in doctri-
nam.

Quum succendit Mesopo-
tamiā Syriæ & Sobal, &
conuertit Ioab, & percussit
Idumæam in Valle salina-
rum duodecim milia.

D^Eus repulisti nos, &
destruxisti nos: ira-
tus es, & misertus es
nobis.

Commouisti terram, & cō-
turbasti eā. sana contritio-
nes eius, quia commota est.

Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino compunctionis.

Dedisti metuentibus te significationem: ut fugiant a facie arcus:

Ut liberentur dilecti tui: saluum fac dextera tua, & exaudi me.

Deus loquutus est in Sancto suo, Latabor, & parti-

5 Videre fecisti populū tuum dura, propinasti nobis vinum soporiferum.

6 At dedisti metuētibus te vexillum ad eleuandum propter veritatem: **DSélah:**

7 Ut liberarentur dilecti tui: saluum fac dextera tua, & exaudi me.

8 Deus loquutus est per Sanctitatem suam, unde latabor,

Punit De^{us} aliquādo populum ob peccata: at conuersus, versis vicibus liberat.

5 Videre fecisti &c. **דַּרְכֵי עֲוֹן רָאִיתָ** Ostendisti populo tuo dura. Hebraismus, pro, Dura saepe fecisti experiri populū tuū, vel, duriter & asperē illum tractasti. Soporiferum. **וַיִּשְׁכַּר** lethale, toxicum, tremoris, perturbationis. Hebraismus, pro, perturbasti nos plurimū: fuim^{us} obstupefacti tanquā venefica potione, ut mentes non constarent nobis amplius. 6 Vexillum ad eleuandum **דָּגֵל עֲלֵי** signum, ut triumpharent. Alij, signum ad sustollendum ipsum. Alij, prae. dedisti vertunt per imperatiuum, Da timentibus te vexillum quod erigant. Optat dari suis milicibus in bello animum. Doctioribus magis placet ut per praeteritum vertatur, acsi diceret, iam Domine affulsit nobis signum & testimonium bonitatis ac gratiae tuae: tu nanque dedisti signū, ut iam quasi expanso vexillo triumphes. quemadmodum victores solent erigere vexillum, vel trophaeum, ita eriges trophaeum de hostibus tuis. Propter veritatem: **וְעַל אֱמֻנָה** Ad verbum, A facie veritatis. i. ut ostenderes promissiones liberationis tuae esse veras. q. d. Dedisti signum, ut ostenderes te non frustra pollicitum esse Abraha hanc terram & semini eius.

7 Ut liberarentur **וְיִלְוֶהוּ** Quidam versūt, Propterea liberabantur. Rectius ut noster interpret. vel, ut euaderent, nihil enim ampliū restabat nisi ut hostes vndique populū ipsum intercluderent, & quasi deprehensum tenerent.

8 Per Sanctitatem suam, **בְּקִדְשׁוֹ** in Sancto suo. Alij, in sacrario suo. aut, sanctuario. hoc est (ut quidam exponunt) quemadmodum certa oracula, & quae nunquam fallunt, edere solet Dominus ē sanctuario suo, ita etiam nunc loquutus est, ut esset indubia fides promissionum. Alij simplicius interpretari videntur, nēpe, Deus loquutus est in sanctitate sua, hoc est sanctē, firmē & asseneranter, ita ut certō statimere possem, non fuisse quicquam à Samuele confictum. q. d. Vos quidē iam sentitis re ipsa nunc Deū nobis esse propitiū, qui insensu fuerat sub Saulis regno: praeipū autē est ut reputemus promissionē Domini. ego enim non temere vobis sumpsi regnum hoc, nec vlla fui factio quae me Regem vobis crearet: Deus est author regni mei: ita promiserat mihi, & illius testimonio fretus, hactenus haec bella gessi. Nūc igitur qui antea non

poteratis fidem mihi habere, experimentis certis edocti, amplexamini oracula illa & promissiones Dei.

Se futurū Regem
super totū Israe-
lem confidit Da-
uid, quia promi-
ssus Deus.

quod diuidam in Sechém, & val-
lem in Suchóth metiar.

Meus erit Gilyád, & meus e-
rit Manasséh, & Ephraím for-
titudo capitis mei, Iehudáh le-
gifer meus.

Moab olla ablutionis meæ: 10
super Nedóm proiciam calcea-
mentum meum, super me Pe-
léseth iubila.

bor Sichimā, & conuallem
Tabernaculorum metibor.

Meus est Galaad, & me-
us est Manassés, & Ephraim
fortitudo capitis mei.

Iuda Rex meus, Moab ol-
la spei meæ.

In Idumæam extendam
calceamentum meum: mihi
alienigena subditi sunt.

Quis deducet me ad ciuitatē 11 Quis deducet me in cini-

Diuidam & Diuidere & metiri dixit pro, possidere iura
hereditario, quod eo iure possidendi primū diuidant & dimetiantur.
Lazabor, inquit, nepe certa spe subnixus, quod omnia ita ut premiserat
Deus, mihi enētura sint & cessura. Hæc loca, fortis Ephraim fuerunt, in qui-
bus Abner princeps exercitus Saulis, Regē constituerat Isbozetb filium do-
mini sui, propterea, minus, quā alia cessura erāt Dauidi. Ab hoc versu
vsque ad finem Psalmi, eadem leguntur & Psalmi 108, paucis mutatis.

9 Fortitudo capitis mei. & Hebæismis, pro quo quidam vertunt,
principatus mei robur. Alij, firmamentū regni mei. Legifer
meus, dux meus. Vox Hebræa propriè conditorem legum significat,
& etiam Regem. Rex autem pro regno accipitur. q. d. regio Iuda est re-
gnum meum. 10 Olla ablutionis meæ: & Hebæismis,
quem sic quidam conuertunt, Moabitæ mihi feruili-
ter subditi erūt. Alij, Moab mihi subiecta erit, seu lebes in quo lauem pedes.

Proiciam calceamentum meum, & Phrasim Hebrai-
ca, proicere calceamentum, pro, immistere pedem. q. d. calcabo Edom
sanguam mihi subiectam. Super me Peléseth iubila. & Philistina
ad me Palæstina veni cum plausu. Alij, mihi Philistina
cum plausu acclama. Quidam, Aduersum me Palæstina iubila. ut
sit ironia, quia Palæstinarum superbiam taxat. q. d. non poteris iubila-
re, quia fortior tesum. Palæsthini diu riserant Dauidem, neque pusabant
inquam futurum ut venirent in eius potestatem. superbe ergo illudere so-
liti fuerāt. propterea Dauid nūc pronuntiat, nō semper locum fore talibus
ludibriis, quia cogerentur ipsum agnoscere Regem, quem prius contempse-
rāt. Doctrinis magis probatur prior expositio, iubila Palæstina, an signū
obediētiæ. plausu testare me esse Regem tuū: etiamsi non facias sponte, nec
ex animo.

11 Ad ciuitatē munitā: & Hebæismis, Singularis numerus
pro plurali, ut quidā existimāt, id est in vrbes munitas, nā deuictis muni-
tionib; Idumæi venerūt sub eius imperiū. Dauid oraculo illo & promissione

cuius meminit versu octavo, fretus, perinde certus est de victoria, ac si iam haberet Idumeos sub pedibus. Dicit enim mox, Annon tu Deus? quod est signum certitudinis: ac si diceret, Rideant hostes, ac putent me inanem canere triumphum, adhuc me magna molestia afficiant: vincam tamen.

tatem muniam? quis deducet me usque in Iamam?

munitam? quis deducet me usque ad NEdom?

Nonne tu Deus qui repulisti nos, & non egredieris Deus in virtutibus nostris?

12 Nonne tu, Deus, qui proieceras nos, & non egrediebaris, Deus, cum exercitibus nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.

13 Da nobis auxilium de angustia: nam mendax salus hominis.

Precatio pro victoria, & quare.

In Deo faciemus virtutem, & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

14 In Deo faciemus fortitudinem, & ipse conculcabit inimicos nostros.

L X I.

In finem, in hymnis David.

¶ Victori super Neginath, ipsius Davidis.

Exaudi Deus deprecationem meam: intende orationi meae:

AVdi Deus clamorem meum, Attende orationi meae:

Oratio est qua petit liberari a gravibus periculis, & se gratum fore pollicetur.

A finibus terrae ad te clamaui, dum anxietur cor

3 Ab extremo terrae ad te clamabo, dum in mœrore est cor

12 Proieceras nos, וְיִתְּנוּ אֵלֶיךָ וְיִתְּנוּ אֵלֶיךָ וְיִתְּנוּ אֵלֶיךָ Idem verbum quod in principio tertij versus. Et non egrediebaris, &c. וְלֹא יֵצֵא מִן הָאָרֶץ Hanc loquutionem vide Psal. 44. 10.

13 Da nobis auxilium de angustia, וְיִתְּנוּ אֵלֶיךָ Fer nobis auxilium propter tribulationem. vel, in tribulatione. Nam mendax הִיא נָא vana. Ad verbum, & vanitas.

14 In Deo faciemus fort. וְיִתְּנוּ אֵלֶיךָ וְיִתְּנוּ אֵלֶיךָ Hebraismum sic quidam reddunt, In Deo fortiter faciemus. Vel, Deo freti fortiter agemus. Alij, faciemus militiam, id est, fauente Deo pugnabimus, & egregia facinora edemus.

IN PSALMUM LXI.

1 Victori super Neginath, וְיִתְּנוּ אֵלֶיךָ וְיִתְּנוּ אֵלֶיךָ Vide Psal. 4. a. 1. Quidam vertunt, Ad precipiendum in canticis Davidis. Alij, Vincenti in melodii Davidis. Quidam existimant hunc Psalmum compositionem fuisse a Davide quum esset in solio regni: & referri debere ad coniurationem Absalon: quia hic habetur, Ab extremo terrae ad te clamabo. quibus verbis significat David se fuisse exulem a patria, vel saltem non licuisse sibi venire ad templum.

2 Clamorem meum, וְיִתְּנוּ אֵלֶיךָ vociferationem meam. 3 Clamabo וְיִתְּנוּ אֵלֶיךָ Nonnulli futurum conuertunt in praesens, clamo. Dum in mœrore est וְיִתְּנוּ אֵלֶיךָ dum anxietur. Alij, quum defec erit. vel, quando affligetur.

meum: ad petram⁴ quæ celsior est
me, deduc me:

Quoniã fuisi⁵ spes mihi, & 4
turre fortitudinis à facie inimici.

Habitabo⁵ in Tabernaculo tuo
in secula, sperabo in abscondito
alarum tuarum: DSélah:

Quoniã tu Deus audisti⁶ vo- 6
ta mea: dedisti hæreditatem

meū, in petra exalta sti me.

Deduxisti me, quia fa-
ctus es spes mea: turris for-
titudinis à facie inimici.

Inhabitabo in Taberna-
culo tuo in secula: protegar
in velamento alarū tuarū:

Quoniam tu Deus exau-
disti orationem meam: de-

Quæ celsior est me, אֶבֶן צֶדֶק Ad verbum, quæ exaltabitur à me.
Fut. propræf. Quidam vertunt, editiorem quàm ut ego illam conscen-
dere queam. Petram, siue rupem, per translationem vocat arcē, & pro-
pterea tutum refugium: ac si diceret, Tu vides me obsessum esse tot pericu-
lis, ut non pateat mihi à morte effugium: deduc me igitur in locū tutum,
hoc est libera me à præsentis periculo. Quidam vertunt, exaltatur supra
me: ut translatitiè loquatur David. quoniam enim circumspectabat an
aliqua esset liberationis spes, videbantur illi omnia propugnacula, omnes
arces, & omnia perfugia quasi in sublime tolli, ne illuc ascenderet. Fingit i-
gitur David se similem esse homini destituto omnibus auxiliis: qui quū vi-
deret mortem undique sibi instare, vertebat huc atque illuc oculos. Quid?
annon potero saltem hac parte effugere? annon aliquod aliud effugium
patēbit ab altera parte? Quum David se ita huc & illuc verteret, perim-
de erant omnia ab ipso aliena ac si vellet in arcem conscendere, & arx illa
abriperetur in altum, ne posset illuc pervenire.

4 Spes סֵפֶד pro-
tectio, asylū. Nihil est quod melius animet nos ad bene sperandū, quàm
recordatio gratiæ Dei: si enim semel & sæpius nos liberauit, hoc idem fa-
cturus est in posterum.

5 In tabernaculo tuo בְּחֹהֶל Taber-
naculum erat symbolum ac pignus præsentis æ Dei. Quū David in solio es-
set, voluit Deus cōiunctum esse eius palatio Sanctuarium, ut Rex ipse esset
quasi Dei vicarius. Dicit igitur, Habitabo in Tabernaculo tuo, id est
restituar in regnum meum. De palatio autem suo non loquitur, quia plu-
ris habuit cultum Dei, quàm potentiam suam & opes, & quicquid illi
propriū fuit. Alludit autē ad præsentem suam fortunā, Domine (inquit)
nunc exulo à Sanctuario tuo, sed mox restituar: neque tamen ad breue
tempus, sed ut illic habitem in secula.

Sperabo סֵפֶד tutus agā.
Alij, securē agam sub velamento, &c. Quibusdam, nomine alarum vi-
detur alluisse ad Cherubim: verū simpliciter videtur esse expositio, ut
David se constulerit sub Dei tutelam, & metaphoricē vsus sit nomine a-
larum, quemadmodum alijs locus solet.

6 Vota וּבְרָא Hic David vota intelligit preces illas quibus annexa
fuerant vota. neque enim simpliciter oravit, ut solemus quotidie: sed ad-
didit quod fieri solet in maximis periculis, vota: ac si dixisset, Domine, si
me servaueris, ego me tibi obstrictum ita fatebor, ut tibi gratias aclarus
sim simulque solenne eius liberationis testimonium redditurus.

disti hereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies Regis ad-
iicies : annos eius usque in
diem generationis & gene-
rationis.

Permanebit in aeternum
in conspectu Dei : misericor-
dians & veritatem eius
quis requireret?

Sic psalmū dicam nomi-
ni tuo in seculum seculi: red-
dā vota mea de die in diem.

timentium nomen tuum.

Dies super dies Regis ad-
iicies, & erunt anni eius ut gene-
ratio & generatio.

Habitabit in seculum coram
Deo : misericordiā & veritatē
præpara quæ conferuent eum.

Sic canam nomini tuo in se-
culum, ut reddam vota mea de
die in diem.

Regnū Davidis,
regnum Christi
permanens.

Vota gratiarum
actionis.

Timentium יִרְאוּ .i. quod soles dare cultoribus tuis, hoc mihi etiā præ-
stitisti. Alij vertunt in dativo, timentibus: ac si dicat David, iam expe-
rior, nunquam falli cultores tuos dum te inuocant in suis miseriis. nā est
illos exerceas ad breue tēpus, tamē nō fraudatur sua hereditate perpetua:
tandem sentient se habere aeternam salutis & vitæ possessionē: impij autē
quantumvis sibi placeant, tamen semper sunt miseri.

7 Adiicies יִקְוּ addas. Et erunt anni, עֲרֻךְ שָׁנָיו .i. quantum homo vivere natura
solet ipse viuet. Alij, annos ei⁹ generationi ac generationi æquabis.
Alij, annos ei⁹ in multas generationes produces. Hic David sibi pro-
mittit regnū diuturnū. quanquā certum est, hoc debere potius referri ad
Christū. sciebat enim quā personā sustineret: ideo ita de seipso loquutus est
semper, ut tamen haberet oculos defixos & intentos in Christum. Ad vlti-
mum quidem senium peruenit, & ad vnius hominis dies duntaxat: non
igitur dies super dies adiecti sunt ei, & anni non fuerūt ei sicut generatio
& generatio: hoc est, non excefferunt ætatem hominis. Dicuntur ergo an-
ni Christi esse sicut generatio & generatio, quoniam conservat mirabiliter
Regem suū, & tuetur Ecclesiā suā per successiones continuas: in qua non
regnat usque ad finem vitæ duntaxat, sed ultra hanc vitam.

8 Habitabit יָסֵב. Sedebit. Vel per optatum, Sedeat. Aliis verbis
repetit quod quinto versu dixerat, Habitabo in Tabernaculo tuo in
secula. Videtur idem significare quod etiam Psalmo 16, versu vltimo di-
xit, Habitabo coram Deo in lumine viventium. Potest fieri ut alludat ad
Tabernaculum: sed potius innotet veritatem ipsam, neque subsistit in fi-
gura illa externa: ut scilicet Deus ipsum gubernet, & sit regni eius custos,
atque etiam vitam eius protegat.

Misericordiam & veritatem,
יְרַחֵם יְיָ Bisariam potest exponi: primum, Domine, ostende te beneficū
& veracem, ut hoc modo Rex custodiat, vel serua eum clementia & ve-
ritate tua. hoc est, in conservando ostende te esse misericordem, & veracem
in tuis promissionibus. Secundo, Fac Domine ut Rex semper sequatur re-
ctitudinē & clemētiā: quoniam virtutes istæ sunt fidæ regni custodes.

Sic Psal. 41. 4, Equita super verbū veritatis, & mansuetudinis, & iustitiæ.

9 De die in diem. יוֹם בְּיוֹם Ad verbū, dies, dies, vel, die die, i. quo-

tidie sine per singulos dies. Significat David hoc loco se non tantum loqui de votis illis quæ in Lege præscripta erant (neque enim quotidie solui poterant) sed de gratiarum actione quæ semper rigere debet.

L X I I.

L X I.

¶ Victori ipsi Ieduthun, psal- *In finem, pro Ieduthun,*
mus ipsius Davidis. *Psalmus David.*

*David projicit se
in Deum in aduer-
sis, à quo solo auxi-
lium expectat.*

Tantum Deo filet anima
mea: nā ab ipso salus mea.

Nonne Deo subiecta
erit anima mea, ab
ipso enim salutare
meum.

Tantum ipse est petra mea,
& salus mea, eleuatio mea, nō
labascam multo lapsu.

Nam & ipse Deus meus,
& salutaris meus, susceptor
meus, nō movebor amplius.

*Audacter compel-
las improbos.*

Usquequo cogitabitis praua
contra vnūquenque interficie-
mini vniuersi vos, eritis tanquā

Quoniam irruitis in ho-
minem, interficitis vniuersi
vos, tanquam

IN PSALMVM LXII.

1 Victori ויחיה Vide Psal. 4. a. 1. Ipsi Ieduthun ידוּתוּן *Vi-*
de Psal. 19. Quidam vertunt, pro Ieduthun. *ut scilicet illi cōmitteretur*
decantandus. Quibusdam, quia inscriptio habet Victori, sine Præfatio
cantorum, magis placet ut ipsi Ieduthun, fuerit initium celebris can-
tilenæ.

2 Tantum יה Duntaxat. Alij, Vtique. Sic versu
sequenti. Quidam vertunt יה aduersatiōe, Attamen sine Et tamen
Deo filet, &c. dicuntque abruptum esse initium Psalmi: quia David hic
loquitur postquam victor euaserat supra tentationes in quibus multum
habuerat negotij & molestia. Neque enim fieri potest ut tam bene com-
positæ sint piorum mentes ut non percellat eos satan ubi obicit graues
machinas: sed tamen emergunt ex difficultate. & hoc nobis ostendit Da-
uid. Istud silere, nihil aliud significat quā se subijcere Deo, & patienter
expectare quicquid daturus est.

3 Petra mea, כֶּהָרִי propu-
gnaculum meum. Eleuatio mea, מַגְדָּלִי exaltatio mea. arx.
munimentū. perfugium. significat arcem sublimem ad quam ascendit
quis ut tutus sit. Non labascā multo lapsu. כִּי לֹא אֶבְדֶּה nō vacil-
labo multo. sub. lapsu. i. graui. hoc est grauiter. Quidā, nō nutabo mul-
tum. Alij, non movebor multum.

4 Cogitabitis praua con-
tra vn. עֲשֵׂה לִי רָעָה Quidam, loquimini contra virū: ab עֲשֵׂה. Alij,
fraudem struitis cuique: vā, cogitatis praua cōtra quēque: ab עֲשֵׂה. Alij,
insidiamini quibuscūque: ab עֲשֵׂה. Fut. pro præf. Chald. paraph. detra-
hetis singulis? Alij scribunt vertendū esse potius, tēdetis insidias viro?
vel, cogitabitis super virum. i. super me. nam David conqueritur, im-
pios sibi esse molestos.

Eritis tanquam paries כְּקִיר Ad verbum,
tantum legitur, sicut paries. Significat David sic improbos stare ad tem-
pus, ut tamen subito sint ruituri, quemadmodū paries inclinatus, & ma-
teria impulsā. nā paries inclinatus projicit quidē ventrē, stat autē longo
tempore: deinde momento ruit ita impetuoso impetu ut sua mole non modō
frangat seipsum, sed prorsus conterat in minutas partes. propterea dicit
David sic ruituros, ut violenta sit futura ipsorum mors.

parieti inclinato, & maceria depulsa?

Veruntamen pretiū meū cogitauerunt repellere, cucurri in siti: ore suo benedicebant, & corde suo maledicebant.

Veruntamen Deo subiecia esto anima mea: quoniam ab ipso patientia mea.

Quia ipse Deus meus, & saluator meus: adiutor me, non emigrabo.

In Deo salutare meū, & gloria mea: De' auxiliij mei.

paries inclinatus, & maceria impulsa.

Tantummodo à magnitudine ipsius Dei cōsultant repellere alter alterū: diligunt mendacium: ore suo benedicūt, & in intimo suo maledicunt. **DSélah.**

Tantū Deo tace anima mea, quoniam ab ipso est quod præstolor.

Rursum se Deo fideri ostendit.

Tantum ipse est petra mea, & salus mea: eleuatio mea, nō nūtabo

In Deo est salus mea, & gloria mea, & robur fortitudinis meæ,

5 Tantummodo à magnitudine ip. Dei cōsultant rep. **יְהוָה יְחַיֵּנוּ** sub. eos. i. Consultant quomodo depellant vnumquemque à fiducia quā habent in Deo excellenti, magno & potente. Quidā, Vtique exaltationē eius cōsultant deicere. Alij, Vtique dignitatē eius deturbare cogitāt. Alij, Vtique ne ipse Deus quinquā exaltet cōsultāt, molianturque impellere. Alij, Attamen super eleuatione cōsultant vt impellāt. **Danid** duas res sibi proponit. ab vna parte adificat fidē suam vt perstet in gratia Domini & auxilio: ac si dicat, Quinquā video me grauiter affligi, atque mens mea tumultuetur, ego nihilominus in Domino quiescā. Ex altera parte proponit sibi impetus hostiū, ac dicit, Ego tamen video istos plenos esse audacia, vt etiā conentur modis omnibus deicere quod Dominus erigit.

6 Tantūm **יְהוָה** Verūtamen. Vtiq; Alij, Attamē. **vers. 2.** dixerat, Tantū Deo silet anima mea. Nōdū erat in Dauidē tā plena quies, quin sentiret aliquas agitationes carnis: & sciebat nos semper esse vnoxiōs tētationib⁹, ideo hortatur seipsum, Attamen perge in hoc siletiō, anima mea.

7 Tantū ipse est petra mea, **יְהוָה** Vtique ipse est fortitudo mea. vel, rupes sub. in qua sita est fortitudo mea. Alij, Attamen ipse est rupes mea. Eleuatio mea

וְהוּא Eadem vox quæ & Psalmo 119, versu 10, & versu 3. huius psalmi.

8 In Deo **יְהוָה** Apud Deū. Super Deū. i. Salus mea reposita est in Deo. itaque non gloriōr de meis viribus, neque carnis auxilio sufficit mihi vnus Deus. & quia statuo salutē meam in manu Dei esse, ego potero gloriari, quannus hostes me irrideāt. Robur fortitudinis meæ, **וְהוּא** rupes roboris mei. vel, petra fortitudinis meæ. Hoc ideo dicit **Danid**, quod vndique circumdemur hostibus, à quibus non essemus tuti, nisi Dominus nos seruaret, & ipse nobis esset instar arcis.

Spes mea in Deo est.

Spes mea in Deo est.

Ad sperandum in Deo, exhortatio.

Sperate in eo omni tempore,
ô populi, effundite coram illo
cor vestrum: Deus est spes no-
stra. Osélah.

Sperate in eo omnis con-
gregatio populi, effundite
coram illo corda vestra; De-
us adiutor noster in æternum.

Vanitas homi-

Tantum vanitas sunt filii ho-
minum: mendacium, filii viri:
in stateras si ascendant ipsi, le-
uiores erunt vanitate simul.

Veruntamen vani filij
hominum, mendaces filij ho-
minum: in stateris vt deci-
pian ipsi de vanitate in
idipsum.

Iniquitas.
Rapina.
Diuitia.

Ne fidatis calumniæ & rapi-
næ, neque euanesceatis: substantia si
multiplicetur, ne apponatis cor.

Nolite sperare in iniqui-
tate, & rapinas nolite con-
cupiscere. diuites si affluunt,
nolite cor apponere.

Semel loquutus est Deus:
bis hoc audiui, quod fortitudo
est Deo.

Semel loquutus est Deus:
duo hæc audiui, quia pote-
stas Dei est.

10 Tantum qd Certé. Simpliciter affirmat David, vt quidã scri-
bunt. Exclamat autem, omnes homines esse vanitatem & mendacium.

In stateras, &c. מִשְׁכַּלִּים id est si simul ponantur in trutina, ipsa va-
nitate leuiore erunt. Quidam hæc præcedentibus iungunt sine distinc-
tione, sic, mendacium filij viri in lanceibus, sic vt ascendant præ nihilo
saut, vanitate simul. Ad verbum, In statera ad ascendendum. i. ita vt
in statera ascendant præ vanitate. Si nõ sit æquilibrium, pars leuior at-
tollitur in statera: quõ igitur huc facit ascendere homines respectu va-
nitatis, significat ipsam vanitatem non tam esse leuem quàm sunt homi-
nes. Neque de singulis seorsum loquitur, sed de toto genere humana.
addit enim Simul. q. d. Si in vnum cumalũ adducatur vniuersum huma-
nũ genus, tamẽ oēs sic conseruati, nihil aliud erũt q̃ mendaciũ & vanitas.

11 Calumniæ & rapinæ, מַלְוָה & רַבִּינָה in iniuria & rapina. in ma-
lè parto & rapina. Quidam istud, & rapina, sequentibus iungunt, &
pro rapina ne inaniter satagite. Vel, & in rapinis ne confidatis. A-
lij sic vertunt, Ne cõfidatis in rapinis, & in præda ne euanesceatis:
diuitiæ si affluant, &c.

12 Bis hoc audiui, שְׁנַיִם נִסְיוֹת Duo
hæc audiui. Alij, Vice vna loquutus est Deus, atque secundò, quod
& audiui. Vel, Semel atque iterũ loquutus est Deus, idque audiui.
Hebraismus, pro, Sapius audiui, nempe in Legē & Prophetis. Quidã sic le-
cũ istum exponunt, Dominus semel loquutus est, hoc est pronuntiauit
quod iam dicturus sum. vt sit certum decretũ & inuolabile, nullòq̃ modo
mutari possit sententia Dei. Iam ego secundò hoc audiui. i. sic me exer-
cui in Dei verbo, vt nõ tantum semel audierim quod profectũ erat ab ore
eius, sed sapius audierim propter cõtinuã meditationẽ. Sufficit enim semel
loquutũ esse Deum: sed interea oportet nos assiduos esse, nõq̃ exercere tota
vita in Scripturæ lectione, & meditandis Dei promissionibus. Dicit autẽ

Deū semel pronuntiasse sibi esse robur sine fortitudine tam ad protegendos suos, quam ad perdendos impios: clementiam autem erga solos fideles suos, quibus bene vult & est propitius: ne dubitent de salute sua. Habet igitur Deus in manu sua & arbitrio totum mundum, atque omnia ab ipso dispensantur & gubernantur.

& tibi Domine misericordia, quia tu reddis unicuique iuxta opera sua.

LXII.

Psalmus David quum esset in deserto Iudamæ.

Deus Deus meus ad te de luce vigilo.
Sitiuit in te anima mea, quā multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, & inania, & in aqua sic in Sā. Et apparui tibi, ut videre virtutem tuam, & gloriā tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te.

Et quod tibi Domine misericordia: quia tu reddis unicuique secundū opus suū.

LXIII.

Cantus ipsius Davidis quum esset in deserto Iehudāh.

Deus Deus meus es, quare te mane. Sitiit te anima mea, desiderat te caro mea in terra deserti & sitibunda, in qua non est aqua.

Sic ut in Sanctitate vidi te, ut videam fortitudinem tuam & gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua quā vita: propterea labia mea laudabunt te.

IN PSALMVM LXIII.

2 Quare te mane. *proph* quæram te mane. mane vigilabo ad te. *Ent. Heb.* pro præfenti quibusdam. Desiderat te *proph* ardet te. concupiscit. *Præf. Heb.*

Deserti, *proph* siccitatis. i. sicca & arida. Alij, squalida. vel horrida. Testatur David, nunquā sibi fuisse excussam fiduciam quā habebat de bonitate & gratia Dei, neque ita sensationibus fractum quin Deum innocaret. Nam illud, Deus meus es, refertur ad fidē: reliquū autē, Sitiit te, sine sitiuit ad te, &c. ad vocem gemitus refertur debet.

3 Sic ut in Sanctitate vidi te, *proph* quod per præfens quidam vertunt, Sic quasi in sanctuario contemplor te. Alij, in futurum, Sic in sacrario contemplor te. Rectius per præteritum vel per præfens. confirmat enim David quod præcedenti psalmo dicitur, Quum in deserto ageret, tamē se numquam fuisse oblitum Domini. Sic, inquit: hoc est etiam si nihil in hac solitudine appareat nisi horrendum & triste, nunquā tamen immemor tui, sed erigo mentem meam & sensus meos ad te contemplandum quemadmodum faciunt qui in sanctuario tuo versantur, atque intersunt sacrificijs, qui se exercent in illo cultu quem tu mandasti in Lege. Perinde igitur ac si particeps essem istorum omnium, ego conspicio ac cōtemplor & gloriam tuā & robur tuum. Nōmē Sāctuarij, allusionē cōtinet: testatur enim se hoc ma-

Potentia & misericordia Dei.

Exul David magnum habet desiderium redendi ad sacrum cultū, quo æstuans petit restituī à Deo.

Misericordia Dei omnia excedens.

do adiutum fuisse Sacerdotio Domini, & sacrificiis, & totol egie cultu: in-
terea tamen non substitit in illis elemētis, sed spiritualiter Deum coluit.

'Sic benedicam tibi in vita 1 Sic benedicam te in vita
mea: in nomine tuo leuabo ma- mea. & in nomine tuo leua-
nus meas. bo manus meas.

Quam incundum
bonitatem Dei co-
gitare ex qua om-
ne auxilium.

Sicut adipe & pinguedine 6 Sicut adipe & pinguedi-
ne repleatur anima mea,
& labiis iubilati- & labiis exultationis lau-
dationum laudat te os meum: dabit os meum.

'Quum recordor tui in cubi 7 Sic memor fui tui super
libus meis, & in vigiliis medi- stratum meum, in matenti-
tor de te. nis meditabor in te: quia
fuiſti adiutor meus.

Quia fuiſti auxilium mihi, 8 Et in velamento alarum
& in vmbra alarū tuarū exulto. tuarum exultabo, adhæſit
anima mea poſt te, me ſuſce-
pit dextera tua:

'Adhæſit anima mea tibi, me 9
'ſuſtentat dextera tua.

Interitū inimico-
rum ſuum præ-
dicat.

'Ipsi autem qui ad deſolatio- 10 Ipsi verò in vanum qua-
nem quærun animam meam, ſerunt animam meam, in-
introibunt in inferiora terræ: terribunt in inferiora terræ:

5 Sic p. Iſtud Sic, videtur complecti quod prius dictum eſt, id eſt,
Quum ita res habeat, nempe quum ego tibi affixus ſim, quum ego non de
ſinam aſpicere etiam in deſerto gloriam tuam & robur tuum, quum
ſenſus iſte habites in animo meo, miſericordiam tuam eſſe meliorem vi-
ta laudabo te.

Leuabo ꝑꝑ extollam Alij, leuo. Leuare ma-
nus ſuas in nomine Dei, eſt conſugere ad Deum ſolum, & petere ab illo ut
nobis ſuppeditet quicquid opus eſt ad ſalutem tam animæ quàm corporis.
Alij, In nomine tuo, exponunt, in laudem tuā. Alij, fretus tuo auxilio,
intrepidus ero contra hoſtes. qui duo ſenſus minus quadrare videntur.

6 Saturatur פָּקַד פִּי. Heb. ſatiabitur, ſub. etiam ſi egeſtas mea me
hic ſolicite ad deſperationem: Et labiis iubilati-
onum פָּקַד פִּי cum labiis exultationum laudat te os meum.

7 Quum recordor tui וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים Quum meditator te. Præſ. &
ſut. Heb. præſentibus. Quidam interrogati-
nè legunt, Annò tui recor-
datus ſum in ſtratis meis, & in vigiliis meditatus ſum de te? Alij,
Certè recordabor, & recordor tui. In vigiliis nocturnis ſe exercet in
memoria Dei. Et in vmbra וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים ideo ſub vmbra.

Exulto. פָּקַד פִּי. Heb. ouabo, exultans cantabo. 9 Adhæſit
anima mea tibi, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים Ad verbum, Apprehendit anima
mea poſt te. i. Te amplexa eſt anima mea. Suſtētat פָּקַד Præſ. Heb.
pro præſ. ſuffulcit, ſuſtinet. 10 Ipsi autem qui ad deſ. וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים Illi
autem fruſtra. Alij, Illi verò ad deſtandū. Quidā, Illi verò qui de
naſtare quæ-
rūt. Quidā, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים accipiūt pro ꝑꝑ atque ita vtrūq; Qui et
go quæ-
rēt ad per-
dēdū animā meā. Inferiora terræ vocat ſepulchrū.

adentur in manus gladii, 11
partes vulpinmerunt.

Rex verò letabitur in 12
Deo, laudabitur omnis qui
iurat in eo: quia obstructum
est os loquentium iniqua.

LXIII.

In finem, Psalmus David.

EXaudi Deus orationē 2
meam quum deprecor:
à timore inimici eripe
animam meam.

Protexisti me à conuentu
malignantium, à multitu-
dine operantium iniquitatē.

Quia exacerunt ut gla- 4
dium linguas suas, inten-
derunt arcum rem amarā:
ut sagittent in oculis

'Occident eum gladio, pars
vulpium erunt.

'Rex verò letabitur in Deo,
gloriabitur omnis qui iurat per
eum: quia obstructum os loquen-
tium mendacium. LXIIII.

'Victori catus ipsius Davidis.

AVdi Deus vocē meam 'in
oratione mea, à terrore ini-
mici custodi vitam meam.

Absconde me à secreto mali-
gnorum, à congregatione ope-
rantium iniquitatem:

Qui acuerunt ut gladiū lin-
guam suam: tetenderunt sagittā
suam, verbum amarum:

'Ut iaculentur in absconditis

Orat aduersus fal-
sas linguas: quæ
illū iniquē accu-
sabant.

Delatorum ingo-
nium.

11 Occidēt eum, יורדו Occidēt eum, nempe Saulem, vel ipsum
Saulem cum suo exercitu, vel vnumquemque ex hostibus meis perdet Do-
minus. Alij, Fundere faciēt eum. Alij, Distrahēt eum in acie gladii.
Alij, Pertraxit eum in manus gladii. Alij, Deiciēt eos in acie gla-
dii. Pars vulpium erunt. פתח זאבים פתח Pars vulpium, signifi-
cat prædam vulpium, ac si diceret, partem luporum, partem canum. i. iac-
cebunt insepulti, & vulpes sese pascent ex ipsorum cadaueribus. Pars e-
nim saepe accipitur pro præda: ut si quis dicat Gallicè Portion.

12 Rex verò, והתלך De se loquitur David in tertia persona. Letā-
bor in te quum nidero me tua manu liberatum, & gratia: neque solus agna-
scam tuam gratiam, sed pii omnes quas tu in salute mea adiuueris.

Qui iurat per eum, הוה עניו Hac nota vel titulo David designat
cultores Dei. Nam profiteamur nos colere Deum, & esse etiam ex eius popu-
lo, quum per ipsum iuramus. tribuitur enim illi summus honor quū sta-
tuitur & testis veritatis, & index. IN PSALMVM LXIIII.

1 Victori, לנצח Vide Psal. 4. 2 In oratione mea, נדתי in sermo-
ne meo, in prece meo. Custodi, תצור Est. Heb. pro imperativo.

3 A secreto, מקח, à cōsilio. Dicitio סוד significat & ipsam de-
liberationem quam agitant inter se homines, & cōuentum consultantium.
dicit igitur, Occulta, vel Protege me à conuentu hominum inter se consul-
tantium contra me, vel, ab occultis illorum machinationibus. A con-
gregatione, מרחץ A societate. à turba. à commotione, vel tumultu.

4 Acuerūt נצחו Præf. Heb. pro præf. ut quidam vertunt, exacuant.
Tetenderunt נצחו Præf. Heb. pro præf. dirigunt, emittunt.

5 Ut iaculentur in absconditis in integrum, לירות נסתרים

ut iaciant absconditè innocentem. Alij, Ut sagittis impetant in absconditis syncerum. vel, eum qui est integer.

in integrum, subito sagittas iaciunt in eum, & non timent.

immaculatum:

Subito sagittabunt eum & non timebunt. firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narrauerunt ut absconderent laqueos: dixerunt, Quis videbit eos?

Corroborant sibi ipsis verbū nequam, narrant de absconditis laqueis: dicunt, Quis videbit eos?

Scrutantur iniquitates, perficiunt scrutinium scrutatum, & intimum vniuscuiusque, & cor profundum.

Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutantes scrutinia.

Accedet homo ad cor altum: & exaltabitur Deus.

Et iaculatus est in eos Deus

Sagitta paruulorum facta

Sagittas iaciunt in eū

6 Corroborant sibi ipsis verbum nequam, Firmarunt sibi verbū malum. Vel, Obfirmant sibi rem malam. i. multis technis corroborare student noxiam delationē apud Saulem. Quidam, Corroborat se in re mala. Significat hostes suos fuisse obstinatos in prauis suis consiliis, quibus sane plus audacia dabat Davidis infirmitas. Narrant

7 Scrutantur iniquitates, &c. Inuestigant prauitates, consummat peruestigationem. Alij, Scrutantur occasiones, perficiunt scrutiniū astrictū inuestigatum. Alij, Exquirunt malitias, & exequentur quod scrutando excogitatum est. i. subtiliter excogitarūt omne genus malitiarum & fraudum, fabricarunt omnes nocendi modos, & nihil residuum fecerunt ad exquisitum scrutiniū, hoc est ad omne artificium quamlibet subtile.

Et intimum, &c. sub. absoluunt. Repetitione utitur. q. d. quicquid inueniri potest humana diligentia, quicquid excogitare potest homo: congerūt omnia cōsilia ita ut nihil consilij & astutiae possit in hominibus reperiri quod non ipsi ad se trahāt, ut ne possint perdere: habent quicquid potest esse intimum in hominibus, vel reconditum. Alij sic exponunt, ipsi non ita proferunt suam malitiam quin simul foueant occultas fraudes in corde suo. Gallicè, leur malice est cachée.

q. d. Non adhibent hostes mei apertam vim, nec sese proiciunt ad nocendum, ut furiosi homines solent, qui interea nihil habent consilij: sed violenti sunt, & rapido feruntur impetu, simulque fouent malitiam in corde. Quidam, etiam intimum, &c. Alij in ablatino, & intimo cuiusque & corde profundo.

8 Et iaculatus est in eos

Sed sagittabit eos. Alij, Et iaculabitur in eos.

Et sunt plagæ eorum: & infirmati sunt contra eos lingua eorum.

Conturbati sunt omnes 9
qui videbant eos: & timuit
omnis homo.

Et annuntiaverunt ope- 10
ra Dei, & facta eius intel-
lexerunt.

Latabitur iustus in Do-
mine, & sperabit in eo: &
laudabuntur omnes recti
corde. LXIIII.

In fine, Psalmus David, 1
Canticum Ierechie, & E-
zechie populo transmigra-
tionis, quando incipiebant proficisci.

Fuerunt פרוט. Heb. profuturo quibusdam, erunt, inquam, aut
existent. Alij vertunt, subitæ inquam erunt plagæ illorum.

9 Et impingere fecerunt &c. ויכּוּ ויפּלוּ עַל לִשְׁוֹנָם. Ad verbum,
Et impingere facient eam contra se linguam suam. Relativum cum
antecedente, pro antecedente solo, more Hebræorum. id est, facient ut lingua
sua in seipsos impingat. q. d. suis delationibus perituri sunt. Quidam, fa-
cient impingere seipsos linguis suis. Alij, Et irruere illum aduer-
sum se lingua sua cogent. Alij, Prosternebantque super se linguam suam.
Significat David quod Psal. 9. d. 16, diversa forma exprimit, Demersæ
sunt gētes in foueā quā fecerūt, in reti quod absconderūt, captus est pes eo-
rum. Vibrarunt & acuerunt linguas suas quasi gladium, ut postea vul-
nerent bonos: sed Dominus nō permittet talem esse exitum machinationi-
bus eorum quales sperauerunt: imò faciet ut retorqueant gladios suos &
sagittas in suum exitium. Fugient יפּוּ ויפּלוּ exagitabuntur. com-
mouebuntur. stupebunt.

10 Timebuntque, ויפּוּ ויפּלוּ Vide-
buntque Intelligent. ויפּוּ ויפּלוּ prudenter cōsiderabunt, sine expē-
dent. Alij, & rem gestam intelligere facient.

11 Et sperabit in eo: ויפּוּ ויפּלוּ & fiduciam in illum collocabit.
Iustus & rectus corde, eodem sensu posuit: unde colligimus veram iustitiā
esse quæ nō tantū apparet corā hominibus, sed quæ interior est & in corde.

IN PSALMV M LXV.

1 Victori לַמְּנִיחַ Vide Psal. 4. Canticum, וי. Ex hoc loco qui-
dam colligunt aliquid discriminis esse inter מְנִיחַ psalmum, & וי. can-
ticum: quod utrumque ponat hoc loco David: וי. מְנִיחַ latius accipiant,
pro carmine vel psalmo: וי. autem sit canticum in laudem compositum:
quod genus carminis, oda Græcis dicitur. Hoc est igitur carmen quo cele-
brantur laudes Domini. Vide Psal. 30.

sagittam subito: mox fuerūt pla-
gæ eorum.

Et impingere fecerunt in se-
metipsos ipsam linguam suam:
fugient omnes videntes eos:

Ruina illorum.

Timebuntque omnes ho-
mines, atque annuntiabūt opus
Dei, & opus eius intelligent.

Latabitur iustus in Iehoua,
& sperabit in eo: & gloriabun-
tur omnes recti corde. LXV.

Victori psalmus ipsius Da-
uidis, canticum,

Omnes inuitas
David ad Deum
laudandum: & o-
sten dit cur in toto
mundo dignus sit
laude.

TE' expectat laus Deus, in
xiiiō, & tibi reddetur votū:

Exaudiēs orationem, propter
ea ad te omnis caro veniet.

'Res iniquæ præualucrāt mi-
hi, & præuaricationibus nostris
tu propitiaberis.

Beatus quem elegeris, & ap-
propinquare feceris tibi, ut habi-
tet in atriis tuis: saturabimur bo-
no domus tuæ, loco sanctiore tē-
pli tui.

In terribilibus miraculis, in iu-
stitia exaudies nos, Deus salutis

2 Te expectat תִּיבִי Tibi silet. q.d. *Tanta sunt opera tua, ut te nemo dignè laudare possit. Verbum istud תִּיבִי silete quidē significat: sed metaphoricè magis placet doctis accipi, pro expectare, hoc sensu, Domine tu ita liberalis es erga tuos & quotidie novis beneficiis eos prosequeris, ut nisi ingrati esse velint semper habent cur te laudent.* Votum.

77 Hic votum pro solenni gratiarum actione accipitur. Confirmatio est superieris membri. q.d. *semper fideles tui habebūt cur tibi vota soluāt.*

3 Veniet. וְיָבִיחַ Ostendit ideo facilem accessum patere ad Deū, quia preces exaudit. 4 Res iniquæ רְשָׁעוֹת Verba iniquitatum. vel, prauitatum. Alii, Rationes iniquitatū i. iniquitates. q.d. *Iniquitates nostræ facessunt nobis negotiū: neque id modo, sed etiā nos penitus obrunt.*

Præuaricationibus nostris, &c. וְעֲוֹנוֹתֵינוּ אֲדָרְבָּיָהוּ Ad verbum, scelera nostra tu expiabis vel, condonabis. Relatiuum cum antecedente, pro solo antecedente. Alii, præuaricationes nostras tu expias. Quod dixerat in sua vnius persona, ad totam Ecclesiam postea extendit.

5 Quem elegeris, &c. וְיִבְרַח תִּבְרַח Fut. Heb. pro præs. ut quidam vertunt, quem eligis, & tibi adiungis. Loco sanctiore templi tui. קֹדֶשׁ יִיכָר sanctioris loci tabernaculi tui. vel, sacrarii templi tui. Alii, sacræ regie tuæ. Figuratè sub illo externo simbolo & visibili atri-
um domus & templi describit nobis David spiritualem illam coniu-
ctionem quam habemus cum Deo, atque eius diuitias quas liberaliter
in nos effundit.

6 In terribilibus mir. in iustitia exau. nos, וְנִשְׁמַח בְּכָדְךָ מִפְּנֵי הַמִּלְחָמָה Per stupenda miracula pro tua iustitia exaudies nos. Alii, Ex iustitia tua stupenda annues nobis. Alii, Terribiliter pro iustitia respondes nobis. Fut. Heb. quod per præsens quidam vertunt. Alii per præs. imperf. respondebas. Nonnulli, Terribilia in iustitia respōdebis. Hic David

TE decet hymnus De-
us in Sion, & tibi
reddetur notum in
Ierusalem.

Exaudi orationem meā:
ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum præua-
luerunt super nos: & impie-
tatibus nostris tu propitia-
beris.

Beatus quem elegisti &
assumpsisti: inhabitabit in
atriis tuis.

Replebimur in bonis do-
mus tuæ: sanctum est tem-
plum tuum, mirabile in æ-
quitate.

Exaudi nos Deus saluta-

alludit ad miracula quæ Moyses edita fuisse narrat quum Dominus populum suum liberavit: deinde in promulgatione Legis. Iustitia Dei hoc loco significat bonitatem qua tuetur suos: ac si diceret David, Domine, tu ita exaudies nos ut potentia illa tua perinde manifesta sit, ac fuit olim Patribus nostris quum liberati fuerunt ex Aegypto quemadmodum tunc apparuit visibilis tua potentia sic etiam nunc non vulgariter nos exaudies, vel ordinario aliquo modo servabis, sed cum magna potentia quæ homines exterreat: quia beneficus es erga populum tuum, & quia illi scdes tuæ. *ris noster: spes omnium finium terræ, & in mari læge.*

Preparans mōtes in virtute tua, accinctus potentia: qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum eius.

Turbabuntur Gentes, & timebunt qui habitant terminos, à signis tuis: exitus matutini & vespere delectabunt.

Et insul. maris distantium. *קוקי וי* Ad verbum, & maris remotorum. longinquorum. distantium, sub. à Sione. Quidam, & eorū qui renioti degunt in mari. vel, & eorum qui procul ad mare habitant. q. d. Tu Domine extends gratiam tuam usque ad regiones transmarinas, ut non tantum vicini nostri sentiāt te esse sibi propitium, sed etiam qui procul ultra mare habitant in regionibus longinquis. De illa salute qua diffusa fuit per totum orbem loquitur.

7 Qui firmat, *קקי* Qui innituit. vel, parat. Per occasionē describit virtutem Dei quæ perspicitur in rerum natura & in mūdi opificio, ac si dicat, Non debes illud videri tam absurdum quod Deus diffundat bonitatem suā per totum orbem, & quod gratiam suam communicet omnibus populis: nā statim ab initio mundi nullus fuit angulus terræ qui non cōspexerit relucentē eius gloriā. 8 Sonitū pro strepitū. fastū. cōmotionem. fremitū. Et strepitum *קקי* & fremitum. tumultum.

9 Et timent *קקי* Fuit Heb. Et timebunt. Signa hīc vocat omnia Dei opera in quibus insculpsit aliquas gloriæ suæ notas, siue in quibus illustrius resulget Dei maiestas, ut in sole & similibus. Ob exitus, &c. *קקי* qui in progressibus matutinis & vespertinis laudē excitas. Vel, per futurū, (ut Hebraicè legitur,) egressus matutinos & vespertinos exultare siue laudare, aut ouare facies. Sunt qui vertunt, Egreddientes mane & vespere exhilaras. Dicit David, egressus matutinos & vespertinos exhilarare homines: quia aurora, & deinde sol, exortu suo facit

nostræ: spes omnium finium terræ, & insularum maris distantium.

Qui firmat montes potentia sua, qui accinctus est fortitudine:

8 Qui compescit sonitum marium, sonitum fluctuum eorum, & strepitum gentium:

9 Et timent habitatores finium terræ à signis tuis: ob exitus matutini & vespere exultare facis.

De annis fertilibus

ut animi erigantur in lætitiā. Deinde si post occasum solis fulget luna & stelle, est etiam aliqua leuatio. Alij exponūt, Extremas illas partes orbis sine quæ ad occasum solis vergunt, sine quæ spectant ad ortum, exhilaras.

De annis fertilibus.

Visitas terram pluuiis, postquam desiderare fecisti eā, plurimum locupletas eam: riuus Dei repletus est aquis: præparas frumentum eorū, quia sic præparas eam.

Visitasti terram, & inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis: parasti cibum illorū, quoniam ita est præparatio tua.

Liras eius inebrias,

Riuos eius inebrians,

Postquam desiderare fecisti eam, וַיְבִרְכֵּהָ sub. terrā tandem ficcam. Quidam, & desiderium dedisti ei. Alij, & bene cupis ei. Nonnulli à radice וַיְבִרְכֵּהָ deducētes, vertūt, & irrigasti eam. quā significatiōe huic loco magis congruere existimant doctiores.

Locupletas eam: וַיְבִרְכֵּהָ Significat David omnes terræ diuitias provenire ex Dei bonitate. Diuitias autem terræ vocat abundantiam omnium bonorum quæ terra nobis suppeditat.

Riuus Dei נַחַל יְהוָה Fluvius Dei. Fluvium Dei quidā interpretantur magnum, sine copiosum & uberem, ut Montes Dei. Verum aliud doctioribus videtur dixisse David, nempe ipsum opponere riuum Dei, alijs riuis naturalibus, atque alluisse ad illū Moysis locum, Deut. 11. 6. 10. Terrā quam tu ingrederis ut possideas eam. nō est sicut terra Aegypti, &c. nam exundatio Nili fecundabat totam terram illam, ut satis notum est. Terra autem in quam populum suum Dominus erat adducturus, non abundabat magnis nec multis fluminibus, sed expectabat pluuiam à celo. David igitur riuos qui fiunt ex pluuiis opponit naturalibus riuis. q. d. Iudæa quidem non abundat fluminibus naturalibus, quemadmodum aliæ regiones: sed sunt fluxū Dei qui transeunt per ipsam, & eam fecundant: illi autē sunt fluvii Dei qui procreantur ex pluuiis.

Præparas וַיְבִרְכֵּהָ Futurum Heb. dispones. adornabis. instrues. Confirmat quod dixerat, riuos Dei esse plenos aquis, hoc est, terram non sua sponte matrem esse hominum, ut ipsos alat, sed hanc illi à Deo dari fecunditatem: Tu (inquit) facis ut habeant homines unde pascantur: quia terra iam à te parata est ut ipsos nutriat.

Liras eius inebrias, וַיְבִרְכֵּהָ Sulcos eius inebriabis. id est, irrigabis. Hebraismus, pro, fertilem reddes terram copia aquarum. Infinitivus est, וַיְבִרְכֵּהָ pro וַיְבִרְכֵּהָ (ut magni nominis apud Hebræos vir dicit) ut וַיְבִרְכֵּהָ pro וַיְבִרְכֵּהָ qui pro omnibus temporibus ponitur, quæ sequuntur cēpora, futura sunt quæ per præteritū noster interpret. Doctus inter Hebræos dicit וַיְבִרְכֵּהָ esse imperativum, inebria. Propterea nonnulli existimant esse precationem: quod doctioribus minus placet: sed infinitiva & futura ponuntur potius pro presentibus. commendat enim hic David & commemorat Dei beneficia, non precatur: ac si dicat, Domine, quum inebrias sulcos terræ, & pluuias descendere facis in eius liras, quumq; eam liquefacis pluuiis, tunc simul etiam suggeris virtutem & fecunditatem.

multiplica gemina eius:
in stillicidiis eius letabitur
germinans.

Benedices coronæ anni be-
nignitatis tuæ: & cāpi tui
replebuntur hubertate.

Pinguetient speciosa de-
ferti: & exultatione colles
accingentur.

Induti sunt arietes ouium,
& valles abundabunt fru-
mento: clamabunt, etenim
hymnum dicent.

Descendere facis pluuiam in sulcos eius, וְנָתַתְּ דְּמִיטִיתַּא pluuiam in valliculas eius. vide præcedentem annotationem. Be-
nedicis. פָּרַךְ Ent. Heb. i. feliciter provenire facis germen eius.

12 Coronas annum bono tuo, וְעֹרֶתְךָ שָׁנָה טוֹבָה Præteritum Heb.
pro Futuro, Cinges vel, Cumulabis, aut Exornabis, sub. bonis o-
mnibus) annum bonitatis tuæ, id est, in quo bonitatem tuam notam fa-
cies. Bonum Dei vocat beneficentiam. Quidam dicunt annum tunc
coronari bono Domini, quum maiorem copiam bonorum effundit, nec pu-
tant singulos annos esse tales: sed annum bonitatis Divina esse qui prae-
alio excellit in copia & varietate bonorum. Alij existimant Davidē hic
loqui de continua Dei beneficentia. nam tametsi non seruet Dominus eun-
dem tenorem sed nunc liberalius nos dices, nunc restrictius nobis erogat sua
bona: tamen nullum esse annum qui non sit testis Divinae beneficentiae, &
afferat secum aliquam copiam, unde sciamus Deum nobis esse propitium,
& nostri curam habere. Et semitæ tuæ וְדִלְגֵּיךָ & velligia tua.
Per semitas, sine vias, aut velligia, intelligit nubes super quas ambula-
re dicitur Psal. 104. a. 4. Nubes defluunt, unde fit ut terra humorem han-
riat, & pareatur ad segetes proferendas.

13 Stillant super habitacula past. וְיִרְעִיבֵיךָ Ad verbum, Stilla-
būt mansiones. vel, habitacula. Alij, stillabūt super campestria, sine
pascua. Non tantum (inquit) una terra portio haurit humorem ex calis,
ut inde reddatur fecunda, sed etiam Dominus effundit pluuiam suam su-
per desertā, ut loca etiam illa aliquam benedictionis partem percipiant.

14 Induerunt se pascua וְכָרִים Præteritum Heb. pro futuro, prout præ-
cedentia versa fuerūt, Operiuntur planities, plana, campi. Ope-
ruerunt se וְעָרְוּ Ent. Heb. accingentur, amicientur. Alij, obteguntur, operiuntur. Clamant, וְיִשְׁמְעוּ iubilabunt, sine, iubilant.
Quum clamare, sine iubilare sit aliquid maius quam canere, mirum est
secundā loco poni verbum Canendi, atque interponi particulam quæ
videtur posita esse augendi causa. Verum in lingua Hebræa non observa-
tur ille ordo, imo sæpius est inuersio ordinis, ut Psal. 121. a. 4. Non dormita-

bit, neque dormit. sic etiam dici potest hoc loco. Sunt qui pro eodem accipiunt Iubilare & Canere, atque exponunt, Tam agri plani, quam montes clamabunt, vel iubilabunt pro gaudio: quod non fiet semel tantum, sed erit continua latitia. Est autem prosopopœia in hoc versu: tribuit enim David terræ, quæ sensu caret gaudium, propterea quod incolæ iubilant & canunt quoties colligunt triticum, vestiuntur omnibus plana, quoties utuntur copia & ubertate frugum, quam Dominus illis largitur.

LXVI.

LXV.

Victori, canticum psalmi.

Promocat omnes
ad laudandum
Deum, & ad con-
sideranda eius o-
pera.

Iubilare Deo omnis terra.

Cantate gloriā nominis eius: ponite gloriam laudē eius.

Dicite Deo, Quam terribilia sunt opera tua! propter magnitudinem fortitudinis tuæ, mentientur tibi inimici tui.

Omnes habitatores terræ incuruabunt se tibi, & psallent tibi, psallent nomini tuo. *De Selah.*

Venite, & videte opera Dei: terribilis opere super

In finem, Canticum psalmi resurrectionis.

Iubilare Deo omnis terra, psalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius.

Dicite Deo, Quam terribilia sunt opera tua Domine! in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, & psallat tibi psalmum dicat nomini tuo.

Venite, & videte opera Dei: terribilis in consilio su-

IN PSALMVM LXVI.

1 Victori, *לַיְיָ נִסְחָה* Vide Psal. 4. a. 1. Vide Psal. 30. & 65.

Canticū psalmi *סִר מְחֻמָּר* 2 Gloriam nominis eius: *כְּכֹד שְׁמוֹ* Hebraismus, pro, glorioso nomini eius. Alij vertunt, gloriam nomini eius.

Ponite gloriam, &c. *שִׁמּוּ כְכֹד תְּהִלָּתוֹ* Hebraismus, id est, pro summa gloria ducite, Deum laudare: eò tendant omnes laudes vestrae ut glorificetur nomen Dei. Alij aliter exponunt istū Hebraismum, nempe, extolite laudem Dei ut sit gloriosa: sine magnificē celebrate laudem Dei: aut, pleno ore predicate Dominum. illud est ponere laudē Dei gloriam, id est ponere in gloriam, ut verē sit gloriosa, hoc est, ut obtineat id quod meretur. Alij, date decus laudis eius, eodem sensu.

3 Quam terribilia sunt opera tua! *מִה נִרְאָה מַעֲשֵׂיוֹ* Hebraice verbum plurale iungitur nomini singulari, Quam terribile est opera tua. quod genus dicendi sic resolvunt Hebræi, Quam terribile est unumquodque operum tuorum. Alij vertunt, Quam tremendus es operibus tuis. Mentientur tibi *יִכְחֹוּ* .i. erunt tibi supplices, & sese tibi subijcient, ficto tamen animo. Vide idem verbū, & eādem ferē sententiā, Psal. 18, versu 45.

4 Omnes habit. terræ incuruabunt se tibi, *כָּל הָאָרֶץ יִסְתַּחֲבֹן לְךָ* Ad verbum, Omnis terra adorabit te. Alij, adoret te. ut sit fut. pro imper.

5 Terribilis opere *נִרְאָה מַעֲשֵׂיוֹ* Opus pe-

scit pro operibus. Dicit Propheta Dominum se terribilem ostendere in gubernando genere humano. Maiestas namque Dei tametsi ubique resulget sursum & deorsum in toto mundo, & opificio cali & terre: tamen maxime illustris est super filios hominum: id est, quia genus humanum tuetur: & sicut homines creauit, ita etiam res ipsorum administrat, nam hic maxime apparet Dei providentia. Quidam vertunt, tremendum facinus, per filios hominum.

filios hominum.

Qui conuertit Mare in a- 6
ridā, in Flumine pertransi-
bunt pede: ibi letabimur in
ipso.

*'Conuertit Mare in aridā: per
Flumen trāsierunt pede, ibi læ-
tati sumus in ipso.*

Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi eius super Gentes respiciunt: qui exasperant, non exaltentur in semetipsis.

Dominatur fortitudine sua
in seculum, oculi eius Gentes
speculantur: rebelles non exal-
tabunt se. **PSélah.**

Providentia Dei
erga omnes popu-
los.

Benedicite Gentes Deum 8
nostrum, & auditam faci-
te vocem laudis eius.

Benedicite populi Deo nostro, & audire facite vocem laudis eius:

Qui possit animā meam 9

'Qui posuit animā nostram

6 Conuertit ¹⁵ Est præteritum. Loquitur de liberatione populi sui, in qua quidẽ liberatione prius siccauit Mare, deinde Iordanẽ. Postquã loquitur est Prophetæ de toto genere humano promissive, nunc Ecclesiam Dei quasi illustre speculum proponit, ubi yma Dei gloria ostenditur. Terribilis est igitur Dominus super filios hominum, sed maxime in populo suo.

Excitat populos,
ad laudandum
Deum qui eos li-
beravit ex affli-
ctionibus ab ipso
profectis.

7 In seculum, וְלִפְנֵי הַיָּמִים latabamur de ipso. Hic enim וְלִפְנֵי pro tempore, vel pro mundo potest accipi. Dominatur ergo seculo in sua fortitudine, id est vniuersis gentibus. vel dominatio eius & imperiū extenditur ad totum orbem. Habebat speciale imperium inter Iudæos: sed dominabatur etiam in aliis gentibus sua fortitudine: nullus enim erat mundi angulus expers Diuina virtutis. Oculi eius, עֵינָיו וְעֵינָיו q. d. habet etiam curam gentium. Deus quidem peculiari modo regebat Iudæos, sicut paterfamilias domesticos suos curat: interea tamen totū mundū regebat. Rebelles non exaltabunt sese, וְלִפְנֵי הַיָּמִים defectores non exaltabuntur. vel, increduli non extollent seipfos, i. cadet dignitate sua. Hinc probat oculus Domini esse super gentes, id est, providentiam eius patere vsque ad exterarum nationes, nempe quod sumat peccata de improbis & sceleratis. neque enim cadunt fortuito.

8 Et audire facite וְשִׁמְעוּ & resonate.

9 Qui posuit anima nostra in vitam, חיים נפשו בעד Hebraise-
mus, pro, servavit nos in vita. Significat Iudæos non vulgari modo fuisse
adiutos a Domino, sed sic expertos fuisse eius opẽ, ut esset quedã spes refu-
sionis. perinde est igitur acsi dixisset, Dominus excitavit nos a morte,

in vitam, & non permisit vt declinaret pes noster.

ad vitam, & non dedit in commotionem pedes meos.

Nā probasti nos Deus, con-
flasti nos sicut conflatur argen-
tum.

Quoniam probasti nos
Deus: igne nos examinasti,
sicut examinatur argentū.

Induxeras nos in rete, posue-
ras angustia in lumbis nostris,
Imposueras hominem super
caput nostrum, ingressi eramus
igne & aquam: & eduxisti nos

Induxisti nos in laqueū,
posuisti tribulationes in dor-
so nostro, imposuisti homines
super capita nostra,
Transiimus per ignem
& aquam: & eduxisti nos

Et non permisit vt, &c. *וְלֹא מָנַע מִן הַיָּדָאֵל* Ad verbum, & non dedit in commotionem pedes nostros. *וְלֹא מָנַע מִן הַיָּדָאֵל* vel, & non dedit vt labarēt pedes nostri. i. non passus est nos cadere. Nō loquitur Propheta de quolibet lapsu, significat enim fieri aliter non potuisse quin populi salus concideret, nisi fuisset erecta potenti Dei manu. q. d. Vos populi laudate Deum nostrum, & resonante vocem laudis eius, exivit enim nos quācumq; actum esset de nobis, neque enim vnquam stetisset Ecclesia, nisi Dominus porrexisset e caelis manum.

10 Probasti nos, *וְכִנִּיתָנוּ* Probat nos Dominus quū affligit, vt in posterum mortificet affectus carnis nostrae: deinde examinat hoc est vult habere testimonium patientia nostrae. Conflasti nos, &c. *כִּנִּיתָנוּ* examinasti vel, examinabas nos sicut examinatur igni argentū. A tertia persona praecedentiū versus transit ad secundā. Quidam vertunt, excocisti. Sunt qui hunc locū sic accipiūt, Deum suos examinare vt purget, quemadmodū argētum purgatur a sua scoria: & gratias agūt Deo quod non fuerint cōsumpti sed tantū probati. Alij existimant grauitatē afflictionū notari hoc loco, propterea quod sequitur, Venire fecisti nos in laqueum, &c. q. d. Examinaisti nos non vulgari modo, non leui aliqua tribulatione: sed quemadmodū argentum examinatur, quod saepius reuocatur in ignem: ita nos saepius reduxisti ad examen, & durius tractasti ac seuerius grauitate nos afflixisti vt probares.

11 In rete, *וּבְרֶשֶׁת* in laqueum. Alij, in angustū. Angustiam *וּבְרֶשֶׁת* coartationē. vel, arctum. sub. vinculum. q. d. non fuit iste laqueus vel rete ex filis compositū, sed fuit etiam catena quae nos constringeret, fuit durum vinculū quod nos coartaret. Alij, anxiam molestationem, vel, morbum constringentem.

12 Imposueras *וּבְרֶשֶׁת* Equitare feceras, id est feceras vt homo potius imperio supra nos insultaret vt silent crudes tyranni.

Ignem & aquam: *וּבְרֶשֶׁת* Ignis & aqua duo sunt praecipua elementa ad vitam nostram fouendam. vnde etiam solebant interdicare aqua & igni, quum vellet hominem extinguere & deleri ex societate hominum. His igitur verbis significāt se non vno afflictionum genere tentos fuisse, sed multiplices fuisse arummas. q. d. lachasti nos huc & illuc, ita vt perpetierimus varias clades.

in refrigerium.

Introibo in domū tuam 13
in holocaustis: reddam tibi
vota mea, quæ distinxerūt
labia mea

Et loquutū est os meum 14
in tribulatione mea.

Holocausta medullata 15
offeram tibi cum incenso a-
rietum: offeram tibi boues
cum hircis.

Venite, & audite: & nar- 16
rabo (omnes qui timetis
Deum) quanta fecit ani-
ma mea.

Ad ipsum ore meo clama- 17
ui, & exaltavi sub lingua
mea.

Iniquitatem si aspexi in 18
corde meo, non exaudiet Do-
minus.

In terram irriguam. 137. In refrigerium. Alij, in satietatem
istam. Significat fideles deductos fuisse manu Dei in latum & hilarem
locum postquam duriter tractati fuerant.

Ad verbum, aperuerunt. vel, distinxerunt. i. quæ diductis labiis voui
tibi. Videmus qualiter vota nuncupari soleant, quum scilicet laboramus
gravi aliqua necessitate.

Dum esset angustia mihi. 137. Ad
verbum, in angustia mihi, sine, mea. Quidā, dū esset coartatio mihi.

15 Cum suffitu 137. Cum incenso. Faciam boues cum
hircis. 137. Facere pro sacrificare. Alij, faciam boues
& hircis. sub. sacrificium tibi.

16 Audite, & narrabo (om-
nes, &c. 137. Narrabo quæ, &c.

17 Lingua mea. 137. Ad
verbum, sub lingua mea. Quidā exponunt, in corde meo, quod sub lingua la-
tet. quæ expositio nimis coacta est: rectius exposueris, voce mea exaltatus
est. Exaltatur autem Deus voce nostra, quum ad ipsam confugimus, to-
stantes hoc pacto nos ab ipsi vno petere salutem.

18 Iniquitatē si spe. in corde meo, 137. Iniquitatem
videre in corde suo, phrasi Hebraica significat intentum esse ad malefi-
cia. quum intus habemus conclusas cogitationes, in illis nobis blandimur,
atque illis incepti & defixi sumus. Etenim non potest quin Sancti etiam mul-
tas in se iniquitates videant & agnoscant: sed vident ut displiceat, & cū

'in terram irriguam.

Ingrediar domū tuam cum
holocaustis, & reddam tibi vo-
ta mea

Quæ vouerunt labia mea, &
loquutum est os meum dū esset
angustia mihi.

Holocausta agnorum pinguiū
offeram tibi, cum suffitu arie-
tum: faciam boues cum hircis.
Dēlah.

Venite, audite, & narrabo (o-
mnes timentes Deum) quæ fecit
animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamaui,
& exaltatus est lingua mea.

Iniquitatem si spectassem in
corde meo, non exaudiuisset Do-
minus.

Sacrificia pro gra-
tiarum actione. no-
mine totius populi
loquitur.

Narrat ut sumis
exauditus.

penitentia orant Patrē vt eos docuit filius Christus saluator, Remitte nobis peccata nostra, &c. etiam si peccatis laborent, & fateantur se peccatores corā Deo, tamen non indulget sibi in peccatis: & licet peccatū in ipsis sit, nō tamē regnat. Cōtrā sentiendū de peccatorib⁹ i. impiis & sceleratis.

¶ Sed exaudiuit Deus, attendit voci orationis meæ. 19 Propterea exaudiuit Deus, & attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus qui non amouit à conspectu suo orationem meā, & misericordiā suā à me. 20 Benedictus Deus qui non amouit orationem meam, & misericordiā suam à me.

LXVII.

LXVI.

¶ Victori in Neginóth psalmus cantici.

In finem, in hymnis Psalmus cantici David.

Orat totius populi nomine, vt regnū Dei quā latissimē inter ipsas propagetur, imò per vniuersum mundum. Prophetia de regno Christi.

Deus misereatur nostri, & benedicat nobis, lucere faciat vultum suum in nobis. D. S. E. lah.

Deus misereatur nostri, & benedicat nobis: illuminet vultū suum super nos, & misereatur nostri.

¶ Vt cognoscāt in terra viam tuam, & in omnibus gētibus salutem tuam.

Vt cognoscamus in terra viam tuam, in omnibus gentibus salutare tuum.

19 Sed ph Certé.

IN PSALVM LXVII.

1 Victori in Neginóth וינניח וינניח Vide Psal. 4. a. l. Psalmus cantici. וינניח וינניח Vide Psal. 30. & 61.

2 Lucere faciat, &c. וינניח וינניח illuminet facie sua nos. Alij, illustret nos lumine vultus sui. Alij, illustret inter nos lumen vultus sui. Deus tunc dicitur illuminare faciē suam super nos, quā declarat se nobis esse propitiū & fauentem, atque etiam ipso effectū hoc confirmatur. Quum ergo percipimus nos à Deo amari, & quasi fidei oculis contemplamur serenam eius faciem, quā nobis illucet, tunc impletur quod hic dicitur. Deinde quum fruimur eius beneficiis, & colligimus fructū illius gratuiti fauoris, etiam apparet splendor Diuini vultus.

3 Vt cognoscant וינניח Ad verbum, Ad cognoscendum. Viam tuam, וינניח Mutatio personæ. Via Domini dicitur ratio quam tenet erga populum suum. Tunc agnoscitur via Domini, quum homines Deum agnoscunt qualis sit erga fideles, & qualiter in ipsis agat. hoc est dum cognoscitur suorum seruator. Ideo vt clarius exprimeret viam Domini, adiecit nomen salutis. Idem enim via & salus Domini, nisi quidā via generalius est. Perinde igitur est ac si diceret David, Vt sciant homines simulac te hominibus patefacis, te simul afferre salutem, & in eo esse plenam & solidam felicitatem, sicut dicitur Iohā 17. a. 1. Hæc est vita æterna, vt cognoscant te verum Deum, & quem misisti Iesum Christum.

Confiteantur tibi populi
Deus: confiteantur tibi po-
puli omnes.

Letentur & exultent
gentes, quoniam iudicas po-
pulos in æquitate, & gen-
tes in terra diriges.

Confiteantur tibi populi
Deus, confiteantur tibi po-
puli omnes, terra dedit fru-
ctum suum.

Benedicat nos Deus Deus
noster, benedicat nos Deus
noster: & metuant eum om-
nes fines terræ.

LXVII.

In finem, Psalmus canti-
ci ipsi David.

Exurgat Deus, & dissi-
petur inimici eius, &
fugiant qui oderunt

4 Tunc celeb. te יתרו Celebrant te.
uabunt יתרו Latentur & exultent, vel iucundentur.

Iudicabis יתרו Istud nō intelligitur simpliciter de vniuersali Dei
gubernatione, sed de alio regno Dei, quo renouat corda hominum. Deus di-
citur iudicare sine rege (idem enim significant) populos in æquitate non
tantum quum ipsis apparet iustus, sed etiam quū homines atque eorum
vitam componit, & reformat in obsequium iustitiæ suæ.

6 Celebrabunt te יתרו Idem versus cum quarto.

7 Terra dabit fructum יתרו Sub vna parte comprehendit omne felicità-
tis genus. Suppetent igitur nobis omnia ad plenam felicitatem, modò
benedicat nobis Deus. Quidam admonēt, quod hic priore loco ponitur, post-
ponendū esse, hoc modo, Benedicat nos Deus Deus noster, ideo terra
dabit fructū suum. hoc est, quia Dominus benignus est, ideo terra libera-
liter etiam suppeditat nobis victū, & omnes creaturae sese impendūt ad
nos iuuādas. 8 Benedicet inq. n. יתרו Benedicat. Benefaciat.
Benignè foueat nos. Repetitio est propter ingratitudinē hominū qui sa-
turati Dei bonis, non sentiunt illū esse authorem: vel propter illorum diffi-
dentiā, quibus etiā si Deus sit propitiū, tamen trepidāt & metuent sibi
nequid desit.

IN PSALMVM LXVIII.

1 Victori יתרו Vide Psal. 4. a. 1.

Psalmus cantici יתרו

2 Exurgat
יתרו Vide Psal. 30. & 65.

3 sub. tantum. qd. Digitum suum tantum muneat, & dissipabuntur
p. 117.

4 "Tunc celebrabunt te populi
Deus, celebrabunt te populi oēs.
5 "Latrabunt & ouabunt gen-
tes: quoniam iudicabis populos
in æquitate, & gentes in terra di-
riges. D'Selah.
6 "Celebrabunt te populi, Deus,
celebrabunt te populi omnes.
7 "Terra dabit fructum suum:
benedicet nobis Deus Deus
noster,
8 "Benedicet inquam nobis Deus:
& tunc metuent eū omnes fines
terræ.

LXVIII.

1 "Victori Davidis 'psalmus
canticum.

Exurgat Deus, & dispergen-
tur inimici ei, & fugiet qui

5 Latrabunt & ouabunt

Gratiarum actio
pro victoriis, quas
contulit Deus Da-
uidi contra hostes
potentissimos &
ferocissimos, qua-
les erant Ammo-
niti.

hostes. Possunt hæc verti quasi precetur David, aut potius optet: aut quasi vaticinetur futurâ impiorû perniciem. Exurget, &c. Melius tamen (ut quibusdâ placet) per præsens vertitur, Simulatque Deus exurgit, nempe ut potentiam suam depromat. Versum hunc ex Mose sumpsit David. Nâ Num. 10. d. 35. dicitur quâ arca exurgeret, Moſen istud cecinisse Dominus. Tancum differt, q. illic loquitur Moſes in ſecunda perſona, quia Deum compellat: hic autem David in tertia perſona. Voluit autem & Moſes & Prophetæ iſte inſtruere piorum animos certa fide, ne dubitent, quandiu Deum habent ſecum, quin tuti ſint ab omni hoſtium impetu. odio habent eum, à facie eius: eum, à facie eius.

Sicut propellitur fumus, propelles eos: sicut liqueſcit cera à facie ignis, ſic peribunt impii à facie Dei.

Sicut deſicit fumus, deſiciant: ſicut ſluit cerâ à facie ignis, ſic pereant peccatores à facie Dei.

Iuſti autem lætabuntur, & exultabunt coram Deo, & geſtiant præ lætitia.

Et iuſti epulentur, & exultent in conſpectu Dei, & delectentur in lætitia.

Cantate Deo, psallite nomini eius: exaltate eum qui equitat ſuper cælos, in Iah nomen eius, & exultate coram eo.

Cantate Deo, psalmû dicite nomini eius: iter facite ei qui aſcendit ſuper occaſum, Dominus nomen illi.

Et exultate in conſpectu eius (turbabuntur à facie eius) patris orphanorum, & iudicis viduarum.

Pater eſt pupillorû, & iudex viduarum: Deus ille qui præſidet in habitaculo Sanctitatis ſuæ.

Deus in loco ſancto ſuæ

4 Et exultabunt וְיִשְׂמְחוּ & exultent. tripudient.

5 Exaltate eum qui equitat ſuper cælos, וְיִשְׁבְּחוּ אֱלֹהִים Eleuate viam lapidibus equitanti cælos. Alij, Elcuate aſcendentem in cælos. Alij, Tollite offendiſcula de via ei qui orbibus cælorum veluti equo inſidet.

In Iah nomen eius, וְיִשְׁבְּחוּ Hebraiſmus, pro, vocatur Iah: & hoc nomine celebrandus. Quidam, cû Iah nomen eius. Alij, in Iah nomine eius. Iah ab הוה fuit: quid per eum ſint & exiſtât omnia. Prophetæ oſtendit hoc nomen eſſentia non competere niſi vni Deo.

6 Et iudex, וְיִשְׁפֹּט & vindex. Alij, & cauſam agit. In habitaculo Sancti. ſuæ. וְיִשְׁפֹּט Ferè omnes exponunt de celo. Doctiores referunt ad templum. Prophetæ enim accommodat doctrinam illam quam poſuit, ad omnes pios. acſi diceret, Si qui ſunt aſſecti, conſugiât ad Deum: neque procul quærendus eſt, habitet enim in medio noſtri. Deus in hunc finem elegerat tēplum, ut fideles certò perſuaſi eſſent illum ſibi adeſſe, ideo non procul quærendum eſſe. q. d. Dominus habet domicilium inter nos, i. vult eſſe nobis familiaris. Si ergo opus habemus eius auxilio, porrigit nobis vltro manum, & ſeſe offert: habemus certum pignus eius præſentia in arca fœderis.

Exhortatio ad
laudandû Deum,
& quare.

Deus qui inhabitare facit 7
vnius moris in domo.

Qui educit victos in fortitudine, similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

Deus quū egredereris in 8
conspectu populi tui, quum pertransires in deserto:

Terra mota est, etenim ca 9
li distillauerunt à facie Dei Sinai, à facie Dei Israel.

Pluuiam voluntariam 10
segregabis, Deus, hereditati tuæ, & infirmata est, tu verò perfecisti eam.

Deus habitare facit vnicos in domo, educit victos compedibus: rebelles autem habitant in siriculoso loco.

Deus quum egredereris corā 8
populo tuo, quum incederes per desertum: O Selah: Exitus ex Aegypto.

Terra tremuit, etiam cæli distillauerunt à facie Dei: iste O Sinai tremuit à facie Dei, qui est Deus Israelis.

Pluuiam abundantem eleuabas, Deus, super hereditatē tuā: & si fatigata fuit, tu confirmasti eam.

7 Habitare facit vnicos in domo: ויחיה בם יחידים נקרא Hebraismus, pro, efficit ut qui liberis carebant, habeant amplam familiam. Vnicos vocat solitarios & desertos in familia. sic Psal. 22, versu 21.

Habitant ויחיה Præter. Heb. pro Fut. ut quidam vertunt. i. tamen priuabit impios suis bonis.

8 Quū egredereris, ויחיה Deum egressum coram populo suo, & amulasse in deserto, significat fuisse ducem populo. partes enim ducis, sunt præire. Vel comparat Deum pastori, ut solet. Deus egressus est coram populo suo quum manum illi porrexit, & siccauit Mare rubrum.

9 Iste Sinai ויחיה ille Sinai. Demonstratiuum pronomen, quod Sinai mons esset inclutus & nobilis. Quidam volūt esse relatiuū Dei, vertētes, A facie Dei isti qui in Sinai, à facie, &c. Sic Iesaias, 25. c. 9, etiā loquitur, Ecce Deus noster iste, expectauimus eū, & seruabit nos. iste Iehonah expectauimus eum, &c. bis repetit demonstratiuū, ut discernat fidem nostram à commentis omnium hominum: quia totus mundus habet quiddē suas religiones. sed interea miseri homines concipiunt sibi falsas deas.

10 Abundantem eleuabas, ויחיה Ad verbum, munificentiarum vel liberalitatum, aut voluntatum stillare facies. pro, stillasti. aut, stillas, siue stillabas. Alij, pluuiā liberarū voluntatum rigas Deus hereditatē tuā, Pluuiā munificentiarum, siue liberalitatum, aut voluntatum, vel voluntariam vocat quam voluntate & liberalitate sua, pro necessitate, in tempore stillare facit copiosam & abundantem. Alij, Ex munificentia, o Deus, pluuiam distillabas.

Et si fatigata, &c. ויחיה & defessam recreabas Alij, & labore affectam vel laborantem tu confirmasti. Alij, & quū defæta est viribus, tu reficis eam. i. restituis illi fecunditatem qua ad tempus visus ex illam priuasse.

'Congregatio tua' habitat in ¹¹
ca, 'præparas bonitate tua paupe
ri Deus.

*Animalia tua habita-
bunt in ea. parasti in dulce-
dine tua pauperi, Deus.*

Dominus dedit sermonem: ¹²
'earum quæ nuntiabant, exerci-
tus magnus erat.

*Dominus dabit verbum
euangelizantibus viri-
tute multa.*

Reges exercituum fugerunt, ¹³
fugerunt: ' & habitatrix domus
diuisit spolia.

*Rex virtutū dilecti, di-
lecti: & speciei domus diui-
dere spolia.*

'Si dormieritis inter tripodes, ¹⁴
eritis sicut pennæ columbæ quæ
recta est argento, & cuius alæ
sunt velut rectæ flauo auro.

*Si dormiatis inter medios
clares, penna columba de ar-
gentata, & posteriora dorsi
eius in pallore auri.*

¹¹ Congregatio tua פֶּקֶדֶן Pecus tuum. Alij, Armentum
tuum. q. d. Tu habes respectum Ecclesiæ tuæ quoniam ita terram fecundat.

Habitat יָצַק Præparas, &c. כִּכְנִי כִּכְנִי
Fut. Heb. confirmabis vel stabilies benignitate tua pauperes, o De⁹.
Alij, Tu enim præparabas in bonitate tua pro paupere, o De⁹. Paupe-
res vocat qui alioqui egeret nisi De⁹ illis prospiceret. Alij, Bono tuo pro-
uides afflictis, o Deus. vel, Dirigis in bonitate tua afflictum, Deus.

¹² Earum quæ, &c. הִנֵּה הִנֵּה Quidam non distinguunt post
sermonē, verentes, Dominus dedit verbum renuntiātib⁹, vel annun-
tiatricibus imaginis exercitus. genit. sing. i. quæ predicarent victoriam
exercitus Israelitici magni. Duo hic dicit Propheta, quod fluere facias
pluviam spontaneam super hereditatem suam: deinde quid det victoriā
populo suo contra hostes. De victu dixit, nunc de victoria, Dedit, inquit,
vel dabit carmen mulieribus quæ celebrent victoriam quoniam populus re-
portabit de incredulis. In usu enim fuit apud veterem populum, ut mulie-
res celebrarent cantu victorias, ut de Maria sorore Moysi legimus, Exod. 15.
c. 20. Sic videmus etiam cecinisse coram Davide quoniam hostes essent profligati,
1. Sam. 18. b. 6 Ab ipso igitur est victoria, quæ det mulieribus carmen
quo illam celebrent. Ista loquutio perinde valet ac si diceret, Dominus ro-
bur dabit populo suo quo profligentur eius hostes.

¹³ Exercituum, הִרְבּוּ Hebraismus, pro Reges ingentibus copiis in-
structi. Fugerunt, fugerunt, יָדָחוּ יָדָחוּ Fut. Heb. elongabuntur,
elongabuntur. Et habitatrix domus, &c. יָדָחוּ יָדָחוּ Et ha-
bitatrices domus diuisent spolia. q. d. Nō tantum milites distribuunt
prædam, sed etiam mulieres, quoniam sint ignavae, & domi sedeant, habe-
bunt tamen partem lucris.

¹⁴ Si dormientis inter tripodes, עֲלֵי טַפְסֵי עֲלֵי טַפְסֵי Etiam si habitaueritis inter ollas, vel, chytropo-
des. i. in loco in quo reponuntur ollæ & caldaria. q. d. etiam si iacueritis
inter vasa plena fuliginis. i. etiam si oppressi fueritis magna calamitate:

candidi latique reddemini ob liberationem. Ad verbum legitur, Si iacueritis inter ollas, vel chytropodes alæ columbæ obductæ argento, & pennæ eius in fulvore auri. Quæ verba obscuriora sic quidam transferunt, Si etiam tanquam inter ollas desidentes, atri sitis, iam eritis candidi, velut tecti pennis columbæ, quæ ob candorem operta videtur argento, & alas habet tãquam aurum fulvas. Alij, Licet sederitis inter ollas fuliginosi, sicut pennæ columbæ deargentatæ facti estis, & cuius alæ sunt deauratæ. Dicit Propheta, Etiam si contingat fideles ipsos ad tempus in tenebris iacere, tamen non fore hoc perpetuum, quia tandem Dominus lucem suam illis restituet.

Dñ discernit Calestis Reges super eam, nix dealbatur in Salmon. mons Dei, mons pinguis.

15 Quum dissipauit Omnipotēs Reges in ea, alba facta est velut nix in Salmon.

16 Mons Dei, mōs Basan: mōs

15 Quum dissipauit, וַיִּפְּרֹק Quā dispergeret. In fin. Heb. Quasi dicas, In dispergendo Omnipotentem. Alij, Quū frangeret. Alij, Quum extēderet. i. Quum traduceret Reges, velut in triumpho, in ipsa Ierusalem.

In ea, וּבָהּ propter eam. Alba facta est, עָרָא בְּלִבָּנָהּ & אֶרֶץ. Quid si transitium fuerit, & eris signum secundæ personæ, ideo vertēdum, Dealbabas aut reddebas eos candidos, sub. d. Deus tanquam niuem in Salmō. Dicitur enim mons Salmon hybernis niuibz semper albere. Alij, intransitiuē vertunt, Albescebas tãquam nix, qui antea fueras in tenebris. nam Salmon tenebras significat. Alij verò in tertia persona, sic, candescebat velut nix in Salmon. Alij, canduit in Salmon. Alij, nivea erat velut Salmon. Sensus huius loci est talis, Quum Omnipotēs extēderet Reges in ipsa Ierusalē, id est traduceret velut per triumphū, d. Domine: fuit hoc nouū miraculū, apparuitque tuū esse opus: nam in hac terra tu fecisti ningere tanquam in Salmon, hoc est attulisti cādorem huic terra quæ prius nigra erat & squallida præ mæore, tu attulisti huic terra nouum candorem vt semper albicat mons Salmon. Hoc genere dicendi significat ideo Reges victis fuisse & profligatos in Terra sancta quia Dominus opem tulerit populo suo: vnde fructus latitiæ sequutus est, quē Propheta comparat candori niuis qualis spectari solet in monte Salmon.

Mons Basan: בָּסָן Quidam existimant hoc loco montem Dei, siue montem Sion comparari monti Basan, quod mons Sion similis sit monti Basan, quamlibet fecundus sit & opimus. Alij dicunt opponi monti Basan, nam quantum ad pascua, mons Sion nihil habebat fertilitatis: erat namque monticulus sterilis, vnde non potuit aliis conferri in vbertate: sed propter Dei gratiam quæ ab illo loco omnibus diffundebat, præfertur mōti Basan, hoc sensu, plus referri pinguedinis ab hoc mōte in quo Dominus residet, quàm si haberemus opimas possessiones. Nō debet igitur cēseri sterilis mōs Sion: quia non debet cōsiderari per se, neque in sua natura, sed debet agnoscī & cēseri Dei sedes, vt sequenti versu dicit.

Deus habitans in
Sion, à quo victo-
ria.

“excelsus, ut mons Baulan.

Vtquid exilitis montes excel-
si? mons ille est quem desideravit
Deus inhabitare, certe Iehoua
hunc inhabitabit in seculum.

“Currus Dei, viginti milia, mi-
lia Angelorum; Dominus inter
illos, in Sinai in Sanctitate.

“Ascendisti in altum, captiuam
duxisti captiuitatem, accepisti
dona in hominibus: & etiam

Inimici subiecti
Dauidi, qui figu-
ra erat Christi.
Ephes. 4. 6. 8

Excelsus, אֶלְעִזָּר Ad verbum, excelsum, id est, velut vnus ex al-
tissimis montibus. aut, in iuga assurgens, & gibbosus.

17 Exilitis אֶלְעִזָּר saltatis. prae desiderio scilicet perdendi montem
quem amat Deus; vel, laudantes vos ipsos, qui prae monte Dei estis minimi
pretii. Alij, litigatis, vel contenditis. Alij, humiliabitis, sine humilia-
re & deprimere conabimini montem quem diligit, &c. Nonnulli,
Quare inuidetis vos, &c.

Mons ille, &c. אֶלְעִזָּר. Ad verbum, montem istum desideravit Deus ad inhabitandum eum.
Quod nonnulli vertunt, Hic est mons Dei in quo complacuit ei ha-
bitare. vel per praesens, Mons iste est in quo desiderat Deus habitare.
Alij, Hic non solum Deo placet. Propheta metaphoricè hic loquitur de mon-
te Sion & de alijs montibus hoc sensu, Excellere Dei Ecclesiam supra om-
nes gentes & populos, non quidem magnifica specie, qua talis appareat
coram hominibus: sed quoniam habet Deum custodem suum, & quia viuit
sub eius praesidio & gratia.

18 Currus אֶלְעִזָּר Equitatus. Com-
mendat Dei potentiam, ut fideles confidentius agant sub tutela ipsius.

Angelorum: אֶלְעִזָּר Quidam deducunt אֶלְעִזָּר a אֶלְעִזָּר, & vertunt, dupli-
cata, vel duo. i. duae myriades. Alij, secunditatis. i. millia quae statun-
tur secundo loco: & Dominus est in ea secunda acie.

In Sanctitate. אֶלְעִזָּר in Sacrario, vel, in Sanctuario. Significat Deum praesentem se ex-
hibere suae Ecclesiae, tametsi in caelo sit, nihilominus esse in suo Sanctuario,
sive templo, de quo supra, versu sexto. Et ne quis disputet de Sanctuario Do-
mini, exprimit Sinai nomen motu. Declarauit eum semel in monte Sinai se
praesentem esse per verbum suum. Sub nomine igitur Sinai Propheta decla-
rat non alibi querendum esse praesentiam Dei, nec aliunde querendum,
nec petendam esse rectitudinem salutis nostrae, quam in verbo illo quod cõ-
prehensum est in Lege & Prophetis.

19 Ascendisti in altum, &c. אֶלְעִזָּר Quando Deus exercet iudicis officium, tunc dicitur in al-
tū ascendere: vel quum reprimat hostium suorum superbiam & proter-
uiam, tunc manum suam exerit, & ascendit in altum, quemadmodum si
victor ascendat in currum triumphali. Ascendisti igitur in altum, id est

Mons coagulatus, mons
pinguis: ut quid suspicami-
ni montes coagulatos?

Mons in quo beneplaci-
tus est Deo habitare in eo
etenim Dominus habitabit
in finem.

Currus Dei decem milli-
bus multiplex, millia letā-
tium: Dominus in eis in Si-
nai in sancto.

Ascendisti in altum, ce-
pisti captiuitatem: accepi-
sti dona in hominibus:

potitus es gloriosa victoria, quum inimici tui gloriaretur, & se impune facere omnia arbitrantur, tanquam dormires in caelo. Et captiuos hostes cepisti, qui prius grassati sunt in populum tuum furiose: illis enim habes in tuo arbitrio. Deinde accepisti dona in hominibus, id est, fecisti ut tributum pendant tibi hostes qui prius oppresserunt populum tuum tyrannide, tanquam summo Regi.

Etenim non credentes, inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus die 20
quotidie: prosperum iter faciet nobis, Deus salutarium nostrorum.

Deus noster Deus saluus
faciendi: & Domini Domini
exitus mortis.

Ut inhabitent in tabernaculo. & c. וְיָשְׁבוּ בְּתֵבָה Ad verbum, ad habitandū, & lah Deus. q. d. an quidē non potitus es victoria solum contra dedititios, in quibus non fuit tantum virtutis ut auderent contra te consistere, sed etiam rebelles in domuisti, ut nouerint sese habere domicilium in monte Sionis, utque intelligant omnes fideles se esse sub eius protectione. In quem sensum Paulus in sua epistola ad Ephesios, 4. 6. 8. versum istum adduci, ex doctiorum commentariis in eandem potes discere. Alij, ut habitet Dominus Deus. i. ut ostendat se habitare in Ierusalem: hoc est, ut Deus declaret se victorem contra hostes, non sua causa, sed in salutem nostram: id est ut sciamus ipsum residere in medio nostrum, neque unquam destitui eius praesentia.

20 Confert nobis, וְיַצִּילֵנוּ For-
tat nos. apportat sine affectu nobis, sub. bona. Alij, onerat nos. sub.
beneficiis suis ingentibus.

21 Iste inquam Deus, nobis, & c. יְהוָה הוּא אֱלֹהֵינוּ Iste Deus noster, salutum vel saluationum Deus est, & Iehoua Domini sunt mortis egressus. Vel, Ipse est Deus noster, Deus enim sunt salutes: Iehoua Domini etiā est mors, & animarū exitus. Alij, ille Deus nobiscum. Deus auxiliorum, & Iehoua Domini egressus ad mortem. Salutes plurali numero dicit, primum ut sciamus etiamsi mille mortes nos obsideant, Deo suppetere satis virtutis ad nos liberandos. Deinde ubi nos hodie eripuerit, si cras inciderimus in nouum periculum, noua etiam salus erit parata Domino, ut nobis succurrat sicut prius. Deus igitur saluum, hoc est, qui modis omnibus & semper liberare suos potest. Qui vertunt, Domini exitus sunt ad mortē: significant Dominum posse hostes suos tradere ad mortem quum volet. Alij vertūt, exitus in mortē: & exponunt, mors non potest praualeare quin Dominus seruet suos, etiam quin viuificet, postquam mortui fuerint. Istud, Domini exitus ad mortē, potest etiā expōni, si Dominus habet in manu sua egressus à mortē: certē ex periculis vulgaribus & quotidianis multumagis nos eripiet: liberat suos à mortē mirabiliter.

Veruntamen Deus transfiget 22 *Veruntamen Deus cōfrin-*
get capita inimicorum suo-
rum, verticem capilli per-
ambulantium in delictis
suis.
caput inimicorum suorum, &
verticem capilli ambulantis in
delictis suis.

Dixit Dominus, Ex Basan 23 *Dixit Dominus, Ex Ba-*
san conuertam, conuertam
in profundum maris:
reducam meos, reducam de pro-
fundis maris:

Vt rubescat pes tuus sangui- 24 *Vt intingatur pes tuus*
in sanguine, lingua canum
tuorū, ex inimicis, ab ipso.
ne, & lingua canum tuorū, san-
guine dico inimicorum, & ipsius.

Viderūt incessus tuos Deus, 25 *Viderunt ingressus tuos*
Deus, ingressus Dei mei,
incessus Dei mei, & Regis mei
qui est *Regis mei qui est*

Solennis gratiarū
actio quæ Deo fuit
reddita.

22 Veruntamen Deus transfiget, וְיִתְּנֶה לָהֶם יְהוָה Etiam Certē
 Deus vulnerabit. siue vulnerat. Lethale est vulnus in capite: ubi ca-
 put ipsum transfigitur, actum est de vita. Quidam vertunt, Ergo Deus,
 &c. Verticem capilli. וְעַל הַקֶּדֶף Sing. pro plur. verticem capil-
 lorum. i. capillatum. Alij, cæsariei. Significat summam partem capitis
 in qua capilli diuiduntur, parte vna ad dexteram, altera ad sinistra ten-
 dente. 23 Ex Basan reducam בְּיַד יְהוָה Quidam conuerso ordine
 vocum, Restituam meos sicut ex Basan. Mare Prophetarū hoc dicit, qui
 dum prædicant Dei beneficia erga Ecclesiam, proponunt in exemplum li-
 berationē illam ex AEgypto. Perinde igitur est ac si dixisset, Deus statuit
 nos liberare, quemadmodum tunc mirabili sua potentia testatus est quan-
 tam curam haberet suæ Ecclesiæ quā denicit Og regem Basan, & quum
 populum suum traiecit per Mare. Sic etiam exponit doctus inter Hebræos.

24 Vt rubescat, וְיִתְּנֶה לָהֶם Propterea rubebit. Sang. di.
 inimicorum & ipsius. וְעַל הַקֶּדֶף Ad verbum, de inimicis, de ipso.
 sub. sanguine, q. d. de inimicorum sanguine, de ipso inquam sanguine. Ant
 de eo, id est de vnoquoque ipsorum inimicorum: וְעַל הַקֶּדֶף sit additū ex-
 plicandi gratia. nam quum dixisset, de inimicorum sanguine, rursum
 dicit, de sanguine inquam singulorum inimicorum. Alij, ex inimicis
 ab ipso. i. rubescet lingua canum ab ipso sanguine qui effusus fuerit ex
 inimicis. Alij volunt esse relatiuum sine antecedente, de sanguine eius, nem-
 pe Regis qui totius exercitus moderator erat.

25 Viderunt יְהוָה sub. qui aderant quum gratias ageret populus
 in Sanctuario propter victoriam. Incessus Dei significat pompam illam
 quæ spectata fuit quum solenne sacrificium oblatū est Domino. Vbi voca-
 mur ad audiendum verbum Domini, & ad preces publicas, Deus quidē
 ipse non apparet visibili modo, sed sumus eius incessus: hoc ita dum in hūc
 finem agimus conuentus nostros vi quasi vno ore profiteamur fidem nostrā

Et simul uno consensu inuocemus Dominum, Deus ipse chorum agit, et pri-
mas tenet in illo incessu. quod plurimū alacritatis nobis addere debet,
quod sciamus eum illic inter nos incedere. Quidam per futurum vertunt,
Videbunt: et sequenti versu, precedent.

in Sancto.

in Sanctitate.

Præueniunt principes 26
cōiuncti psallētibz, in me-
dio iuencularum tympa-
nistiarum.

Præcedebant cantores, post
pulsantes musica instrumenta:
in medio, puellæ tympanistrix.

In Ecclesiæ benedicite Deo 27
Domino, de fontibus Israel.

In congregationibus benedi-
cite Deo, et Domino, nos qui estis
ex vena Iſrahel.

Ibi Benjamin adolescen-
tulus in mentis excessu:

28 Ibi erat Biniamin paruulus,
dominator eorum, et principes
Iehudāh congregatio ipsorum,
principes Zebulūn, principes
Naphthalī.

Principes Iuda, duces eo-
rū: principes Zabulon, prin-
cipes Nephthali.

Manda, Deus, virtuti
tuæ, cōfirma hoc Deus, quod 29
operatus es in nobis

Præcepit Deus tuus fortitu-
dinem tuam: robora ô Deus,
hoc quod operatus es nobis

Victoria Dei est.

A templo tuo in Ierusa-
lem: tibi offerent Reges mu-
nera.

30 A tēplo tuo super Ierusalem
im: tibi offerēt Reges munera.

Populi subiecti Da-
nidi, id est Christo.

In Sanctitate. קָדְשׁ in Sāctuario, in Sacrario, templum significat

26 Præcedebant cantores, et c. קָדְשׁ קָדְשׁ קָדְשׁ Præeunt can-
tores, sequuntur canentes organis, vel, modulatores. Prat. Heb. Da-
uid incessus illos, sine conuentū illū populi coactū ad celebrādas Deida-
des, describit, de quo præcedenti versu. De puellis, quod solerent adhiberi
mulieres ad solenne carmen decantandum in victoriis, dictum est suprā
versu 12.

27 Ex vena מַמְקָר ex fonte, id est, qui emanastis vt d
fonte, ex Iacob, periphrasis est Iudæorum. q. d. vos qui estis posteri Iacob,
vel ex eius familia.

28 Principes Iehudāh congregatio eorū
רַגְמָנִים חֲרֵי יְהוּדָה Hebraismus, pro Congregatio principum Iuda illis ad-
erat. Quidā posteriorē parsē versū purpurati eorū. Alj, Lapis eorū, id
est, robur et fortitudo, vt etiam nonnulli conuertunt.

29 Præcepit Deus tuus fortitudinem tuam, נָתַן לְיָדְךָ ה' He-
braismus, pro, Suppeditauit tibi Deus tantum robur, nequid superbias. Iſ-
raelem alloquitur: mox conuertitur ad Deum. Robora, et c. עוֹז

Fortitudo Deus, hanc operatus es nobis. vel, ro-
bur istud ô Deus, fecisti nobis. עוֹז potest esse nomen, et verbum in-
peratiui modi, teste docto inter Hebræos.

30 A templo tuo, et c. מִבֵּית יְרוּשָׁלַם Iſtud fini præcedentis
versus coniungitur. Ierusalem vocat populum suum electum. Quidam non

coniungunt precedentibus, propterea pauculis subanditis vertunt. A tēplo tuo super Ierusalem prodit salē auxilium: ob id tibi offerēt, &c. A templo tuo, id est à te. Alij, A templo tuo in Ierusalāim prodeat robur tuum: & offerāt tibi, &c. quia scilicet hoc tibi referri debet acceptū.

"Disperde congregationem"
calami, congregationem taurorum cum vitulis populorum, conculcatum cum fragmentis argenteis: "disperdit populos qui bella volunt.

Increpa feras arundinis, congregatio taurorū in vacuis populorum. ut excludat eos qui probati sunt argēto.

Disipa gentes quæ bella volunt:

Venient magni principes ex
Aegypto; Aethiopia currere faciet manus suas Deo.

Venient legati ex Aegyptio: Aethiop. a prænuntiet manus eius Deo.

Regna terræ cantate Deo, canite Domino, "psēlah:

Regna terræ cātate Deo, psallite Domino:

31 Disperde ירר Increpa. Alii, Quum disperdideris. Calami, קנן canna. arundinis. i. gentem armatam longis sustibus instar arundinis lancearius.

Taurorum תאריס Quidam velut exponēt, vertunt fortium, sine validorum. Cum vitulis וצאן in vitulis. inter vitulos. Vocibus istis taurorum & vitulorum designat metaphorice eos qui protervunt & intemperanter insultant bonis & simplicibus. Notat David crudelitatem hostium, quod vuerent violento impetu contra fideles & populum Dei.

Conculcatum cum fragmentis argēteis, כרס כרס כרס gloriantē in incisionibus vel fragmentis argenti. Alii, donec quisque eorum conculcatus sit in frustis argenti. i. donec calcandos se prabeat coram te, ut dent tributū. ita ex doctioribus Hebræorum alter. Sine, donec deiecti, vestigalesque facti, argenti tributa pensitent. Alii, dum supplicet quisque fragmentis argenti. Quidā, supplicem in tributis argenti reddendis. Ita conculcatū, exponunt supplicem, qui se veluti conculcandum prabet victori, non mansueto animo, sed rebeli & feroci, paratus rursus insurgere si vires recuperaris.

Disperdit ירר Præter. pro imper dissipa, disperde. Bella volūt. ירר bellis delectantur. quibus cordi sunt bella. Est. pro præs.

32 Magni principes מלכים Variē transfertur hac dictionem pro ea quidam vertunt munera, alii satrapas, alii viros magnos & duces, alii optimates, alii præstantiores. Non desunt inter Hebræos qui existimant fuisse nomen familiæ.

Currere faciet, &c. ירר ירר accelerabit sceleriter protēdet. celeriter exhibebit, curret manibus suis ad Deū. Hebraismus est, pro, promptē offeret munera Deo, testando obedientiam suam. Dixit de manibus (ait quidā inter Hebræos doctus) currere faciet, quod est proprium pedum, eo quod manus munera ferant, & subditi manibus offerant tributum, vel quia protendunt manus suas quum volunt petere veniam.

33 psēlah: פסל Vide Psal. 1. 4. 3.

Psallite Deo qui ascendit
super calum cali, ad O-
rientem.

Ecce dabit voci suæ vocē
virtutis, date gloriam Deo,
super Israel magnificentia
eius, & virtus eius in nubib⁹.

Mirabilis Deus in San-
ctis suis, Deus Israel ipse da-
bit virtutem & fortitudi-
nem plebi suæ: benedictus
Deus.

LXVIII.

In finem, pro iis qui com-
mutabuntur, David.

Aluū me fac Deus, quo-
niā intraverūt aquæ
vsque ad animā meā.

In fixus sum in limo pro-
fundi: & non est substantia.

34 Equitanti super cælos cæl. antiq. לְרִכְכָּךְ עַל הַשָּׁמַיִם Insiden-
ti cælis cælorum ab initio. i. in extremi calorum sempiternorum. He-
braismus est, pro, Regente calum amplissimum quod tale ab initio durat.

Edit יְהוָה Est. Heb. pro præs. Est autem Hebraismus, dat in voce sua
vocem robustam, vel, præs. validam. Vocem lehouz vocat tonitru. quum
igitur audimus tonitrua sciamus Deū ipsum loqui, hoc est sensibile reddi.

35 Date fortitudinem Deo דַּע הַיָּמִין לַיהוָה id est, Date laudem for-
titudinis. Hebraismus, pro, Referte Deo omnes acceptas vires, vel. Laudate
Deum à potentia. Hortatur homines vt sentiant hanc Dei potētiam quæ
illis apparet, illumq; satis esse potētē contra omnes hostes, q. d. Agnoscite
virtutem eius huc spectare vt Ecclesia seruetur. Magnificētia ei-
us, נְהִיָּה splendor eius. In cælis. עֲלֵי הַשָּׁמַיִם in nubibus.

36 A Sanctuariis tuis: מִמִּקְדָּשֶׁךָ à Sacriariis tuis. i. propter gloriā
quæ habitabas in Sanctuario tuo. Vñ erat Sanctuariū: plurali autem
numero vtiur, quod templum constaret tribus partibus, quarum prima
vocabatur מִזְבֵּחַ porticus, altera הֵיכָל templum externum, tertia אֹרְחַי
aulicum, adytum, pars templi interior. Ita Hebraei. Terribilis igitur à San-
ctuariis tuis, id est à templo, hoc est propter opera tua quæ proficiunt
à te habitante in templo tuo.

IN PSAL. LXIX.

1 Victori לַמְּנַצֵּחַ Vide Psal. 4. a. 1. Super תְּסֹפְסַנִּים Super
טֹפְסִים Vide Psal. 45.

2 Aquæ vsque ad animā. מִיָּם עַד נֶפֶשׁ
Hebraica phrasi dicuntur aquæ vsque ad animam intrare, pro, omnibus
afflictionibus vsque adeo premi vt de vita periclitemur, & propè suffoca-
mur.

3 Profundū, תְּהוֹמוֹת Hebraicè, profundū, aut voragine.

David typus Chri-
sti, conqueritur de
afflictionib⁹ quas
à populo suo, pro
eoque patiebatur,

'firmatus: veni in profunda aquarum, & fluxus aquarum operit me.

Veni in altitudinem maris: & tempestas demersit me.

Delassatus sum clamādo, siccatum est guttur meum: defecerunt oculi mei dum expectare Deum meum.

Laboravi clamans, rauce facta sunt fauces meae: defecerunt oculi mei dum spero in Deum meum.

Plures sunt quā capilli capitis mei qui odio habent me sine causa: roborati sunt qui disperdūt me inimici mei absque causa: quā non rapui, tunc reddidi.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persequuti sunt me inimici mei iniuste: quā non rapui, tunc exdebam.

Deus tu nosti stultitiā meam, & delicta mea à te nō sunt abscondita.

Deus tu scis insipientiā meam, & delicta mea à te non sunt abscondita.

Non erubescāt in me qui expectant te Domine, Domine virtutum:

Non confundātur super me qui quærunt te, Deus Israel:

'Ne pudore afficiantur in me qui expectant te: Domine Iehoua exercituū: ne erubescāt in me qui quærunt te, Deus Iſraēl:

Firmatus עָמַם roboratus. sub. limus. Quidam cōuertunt, firma consistentia. Alij, statio. Alij, nec est vt queam subsistere. Quidā Hebraeorum exponit, Et non est vllum membrum meorum statutum, sine firmatū & roboratum. i. non est vllum membrum quod sustentetur, sine subsistere queat. Et fluxus נַחֲלִי & cursus. sub. aquarum. Gallicē, le fil de l'eau. Vide plenā loquutionē paulo post, versu 16. Operit me. עָרַפּוּ Præf. Heb. pro præf. inundat. rapit. obruit me.

4 Dū expectare, עָרַפּוּ אֶת־יְהוָה à suspiciendo ad Deum meum. 5 Roborati sunt עָמַם confortati sunt. inualuerunt. aucti sunt. Ad quantitatem referri debet: nam repetit more suo eandem sententiam.

Reddidi. עָרַפּוּ Est. Heb. pro præf. rependi. aut, rependebam. Vel fut. pro præf. rependere cogor. q. d. non tantum direpta sunt facultates meae & fortune, vt solet fieri, sed ego passus sum tanquā fur & raptor.

6 Nosti עָרַפּוּ Ironica loquutio. q. d. Tu ipse scis Domine illos mihi facere iniuriā. ita me accusant ac si aliquod scelus admiserim: sed tu nosti meam integritatem: ego certè mihi bene conscius sum, & tu eris mihi optimus testis.

7 Ne pudore afficiantur עָרַפּוּ Commemorat quid mali inestet si visus fuerit relinqui à Domino: nempe quod multi inde accipiet materiam desperationis. Ne igitur pudefiant vbi me viderint relictum, & passum fuisse repulsam, vel saltem si nullus appareat fructus mearum orationum.

Propter peccata nostra patitur Christus.

Precatur ne ob afflictiones suas avertantur fideles à se.

Quoniam propter te sustinui
opus opprobrium: operuit con-
fusio faciem meam.

Extraneus factus sum
fratribus meis, & peregrinus
filiis matris meae:

Quoniam zelus domus tuae
comedit me: & opprobria
exprobrantium tibi, ceciderunt
super me.

Et operui in ieiunio ani-
mam meam: & factum est
in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum
cilicium: & factus sum illis
in parabolam.

Adversum me loqueban-
tur qui sedebant in porta:
& in me psallebant qui bi-
bebant vinum.

8 Confusio חִשְׁוֹן ignominia.
9 Alienus habitus fui.

10 Zelum domus Dei vocat studium quod impendere debemus in
cultum Dei, & veram religionem, cuius peculiare domicilium erat domus
Domini. Reciderunt super me. וַיִּפֹּל עָלַי. i. perinde affectus fui ac si
meipsum impeterent, videndo ita blasphemus expositus esse nomen tuum,
quum alij soleant suis tantum contumeliis moveri.

11 In ieiunio נָצַח Doctus inter Hebræos subaudit conjunctionem.
& verbū Afflixī, sic, & in ieiunio afflixī animam meam. Integra lo-
quutio legitur in Psal. 35. c. 13, Affligebam in ieiunio animam meam. q. d.
sugiter ieiunavi. Chaldaeus paraph. Et fleui in ieiunio animæ meæ.

Et fuit in opprobrium mihi. וַיִּהְיֶה לִּי לְחִצְיוֹן Potest esse verbum secundæ
persone, fuisse. i. sua causa probris affectus sum, quod fierem te iniuriis
affici.

12 Et posui vestimentum meum saccum loco ves-
tis. Psal. 31. c. 13, dicit, Vestimentum meum saccus. Et 1. Reg. 20. f. 32, Accin-
xerunt lumbos saccis. Et 2. Reg. 19. a. 1, Et operuit saccis. Solebant, quo-
ties volebant suscipere aliquod solenne ieiunium, simul etiam induere sac-
cos: talis fuit mos orientalium. Vide Amos 8. c. 10. In parabolam.
לְפָנַי in proverbum. q. d. quum de vili aliquo homine loquebatur, eius
mihi comparabant.

13 Et cantiones factus sum וַיִּהְיֶה לִּי לְחִצְיוֹן Vox
Hebræa significat cantiones ad instrumenta musica. q. d. de me compone-
bāt suos versus & cantilenas.

Quoniam propter te sustinui
opprobrium, operuit confusio
faciem meam.

Alienus factus sum fratri-
bus meis, & extraneus filiis ma-
tris meae:

Quia zelus domus tuæ exē-
dit me, & probra eorū qui pro-
bris afficiunt te, reciderunt su-
per me.

Et fleui, in ieiunio afflixī a-
nimam meam: & fuit in oppro-
brium mihi.

Et posui vestimentum meum
saccū: & fui eis in parabolam.

Loquebantur contra me se-
dentes in porta: & cantiones fa-
ctus sum bibentibus vſechār.

Iohan. 2. d. 18

Rom. 15. 4.

Irrisiones iſ
Christum.

Non cessas orare
in angustis.

At ego orationem meam
conuerto ad te Ichoua, tempore
beneplaciti: Deus, propter mul-
titudinem misericordiae tuae ex-
audi me, propter veritatem sa-
lutis tuae.

Erue me de luto, & ne infigar:
fac eripiar ab odio habentibus
me, & de profundis aquarum.

Ne inundet me decursus a-
quarum, nec absorbeat me pro-
fundum, neve claudat super me
puteus os suum.

Exaudi me Ichoua, quoniam
bona est misericordia tua, secun-
dum multitudinem miserationi-
um tuarum respice ad me:

Ego vero orationem meam
ad te Domine: tempus bene-
placiti Deus.

In multitudine misericor-
diae tuae exaudi me, in veri-
tate salutis tuae.

Eripe me de luto, ut non in-
figar: libera me ab iis qui o-
derunt me, & de profundis
aquarum.

Non me demergat tempe-
stas aquae, neque absorbeat
me profundum: neque ir-
geat super me puteus os
suum.

Exaudi me Domine, quo-
niam benigna est misericor-
dia tua: secundum multi-
tudinem miserationum tuarum
respice in me.

14 At ego orationem meam, &c. וְהִנֵּי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עַד דְּרַחֵם Noster
interpres vertit locum istum iuxta illud Iesa. 55. b. 6. Quare Dominum
dum inueniri potest, & inuocate eum dum propè est. Ad verbum, Et ego
oratio mea ad te, tempus beneplaciti Deus. Hebraismus, pro, Tunc
ego ad te orani: & oratio mea, erat tempus beneplaciti o Deus. Id est, Te
orauit ut adueniret tempus in quo me exaudires: qua exauditione decla-
rares tuam erga me bonam voluntatem. Vide 20 o similiter positi Iesa.
45. b. 10. & 1. Paral. 22. b. 7. Alii vertunt, Et ego, precatio mea ad te le-
houa, tempus beneplaciti Deus. & putant Dauidem referre verba
quae tunc in animo conceperat. q. d. Tempus nunc est turbulentum, non ap-
paret mihi quicquam auxilij, erit tamen tempus serenitatis, ubi te propitium
ostendes mihi.

Propter veritatem salutis tuae. וְכִי יִשְׁמַח בְּיִשְׁרָאֵל in ve-
ritate salutis tuae. i. iuxta promissiones tuas veras. Veritatem salutis
posuit pro salute veraci, vel certa. q. d. Domine tu quidem propensus es ad
misericordiam, & ex hoc fonte manant promissio es tam benigna quibus
nos ad te inuitas: sed non minus est certa tua salus. i. tu verax es in pro-
missionibus, praestas haud dubie & absque fallacia quod possumus ex te
sperare.

15 Et ne infigar. וְלֹא יִשְׁטָח וְלֹא יִשְׁטָח Et ne immergar, pro,
ut non immergar.

16 Ne inundet me, &c. וְלֹא יִשְׁטָח וְלֹא יִשְׁטָח Ne transuersum rapiat me cursus [fluxus] aquarum. i. Ne adobrat
me tempestas vnda. Hic integra est loquutio, quae supra versu 3, est im-
perfecta. Profundum, וְלֹא יִשְׁטָח vorago.

Et ne auertas faciē tuā
à puero tuo, quoniam tribu-
lor, velociter exaudi me.

Intende animæ meæ, &
libera eam: propter inimi-
cos meos eripe me.

Tu scis improperiū meū,
& confusionem meam, &
reuerentiam meam:

In conspectu tuo sunt om-
nes qui tribulant me, im-
properium expectauit cor
meum & miseriam:

Et sustinui qui simul cō-
tristaretur, & non fuit: &
qui consolaretur, & non
inueni.

Et dederunt in escā meā
fel: & in siti mea potaue-
runt me aceto.

Fiat mensa eorum coram
ipsis in laqueum: & in re-
tributionem, & in scanda-
lum.

18 Festina, exaudi me. *וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹלִי* Duo imperatina sine coniunctione,
quorum alterum verti debet in futurum, Festina exaudire me. vel, vt
me exaudiat. Aut primum vertendum per aduerbiū Festinantes aut
celeriter exaudi me Quidam, prope & exaudi me.

19 Appropinqua animæ meæ, red. eā: *וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹלִי* Rursum
imperatina sine coniunctione, pro, Appropinqua ad animam meam vt re-
dimas eam. Hoc dicit, quia Deus ad tempus Dauidem deseruisse visus fue-
rat. neque enim statim fuerat auxiliatus ei quum vrgerent eum hostes.

20 Et pudorem meum, & confusionem meam.

21 Contriuit, &c. *וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹלִי* Quidam versūt hoc
præteritum cum futuris per plusquam perfect. & imperf. fregerat cor
meum, & afflictabat: & expectabam qui consolaretur. vel, contri-
staretur.

22 Sit mensa eorum, &c. *וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹלִי* De men-
sa metaphoricè loquitur, acsi diceret, Quicquid est illis vinificum & sa-
lutare, hoc in laqueum vertatur. Et quod ad paces, in offendicu-
lum.

& pro pacibus, in rete. i. vt Hebræi exponunt,
quum expectauerint pacem, vertantur paces in offendiculum, hoc est per-
eant iis rebus quas putabant sibi fore salutis, & prosperè cessuras. Quidā
vertunt, Et ubi pacem sperant, illic impingant.

18 Et ne abscondas faciē tuam à
seruo tuo, quoniam angustia est
mihi: festina, exaudi me.

19 Appropinqua animæ meæ,
redime eam: propter inimicos
meos redime me.

Tu nosti probrium meum, &
pudorē meum, & ignominiam
meam: coram te sunt omnes ho-
stes mei.

21 Probrū contriuit cor meum,
& dolui: & expectaui qui con-
doleret, & non fuit: & cōsolato-
res, & non inueni.

Nemo illum con-
solatur.

2 Et dederunt in escam meam
fel, & in siti mea propinauerūt
mihi acetum.

Matth. 27. f. 48
Iohan. 19. c. 28

3 Sit mensa eorum coram eis
laqueus: & quod ad paces, in of-
fendiculum.

Ind. eorum ruina
ob contemptum
Christum.
Rom. 11. b. 9

'Obscurētur oculi eorum ne²⁴
videant:& lumbos eorum sem-
per nutare fac.

*Obscurentur oculi eorum
ne videāt: & dorsum eorum
semper incurua.*

Effunde super eos irā tuam,²⁵
& furor iræ tuæ comprehendat
eos.

*Effunde super eos iram
tuam: & furor ira tuæ com-
prehendat eos.*

Aff. l. d. 26]

[Sit palatium eorum desola-²⁶
tum, in tabernaculis eorum non
sit qui habitet:

*Fiat habitatio eorum de-
serta: & in tabernaculis eo-
rum non sit qui inhabitet:*

Quoniam cum quem per-²⁷
cussisti, persequuntur, & de do-
lore vulneratorū tuorū narrant.

*Quoniam quem tu per-
cussisti, persequuntur sunt, &
super dolorem vulnerū meo-
rum addiderunt.*

'Pone iniquitatem super ini-²⁸
quitatē eorum; nec ingredian-
tur ad iusticiam tuam.

*Appone iniquitatem su-
per iniquitatem eorum: &
nō intrēt in iustitiā tuam.*

²⁴ Obscurentur oculi eorum, &c. *'וַיִּכְשְׁמוּ עֵינֵיהֶם* Oculi
pravatione mentis & sensus hic accipiuntur: ut lumbi pro viribus quæ
suppetunt ad exequenda consilia. q. d. priva eos ratione & sensu: priva e-
tiam eos viribus, ut ad agendum prorsus sint inutiles.

²⁷ Persequitur *וַיִּקְרַח* Præter. Heb. pro præsi. nō cōtenti plagis tuis, ipsi
etiā persequuti sunt eos qui iam erāt vulnerati tua manu. Alij exponit,
finxerūt & gloriati sunt se habere iustā causam quā me persequerentur,
acsi tu mihi iam esses infensus. ergo finxerunt se esse ministros ira tuæ. A-
lij verō sic, Quem tu percussisti, id est qui tua causa erat percussus, &
propter nomen tuum. *וַיִּקְרַח* Put. Heb. pro præsi. iactant
se dolore afficere quos vulnerari iubeas: tanquam zelo faciant. Quidam
vertunt, Et super dolorem vulneratorum tuorum addiderunt. Alij
exponunt, consiliū inter se inierunt quomodo augerent dolores vulneratorū
tuorū. Vulneratos Dei intelligit, nō quos Deus vulneravit sed qui vul-
nerati erant sub eius vexillo: quemadmodum si haberet suos milites qui
præliarentur sub eius auspiciis. Iuxta hunc sensum Paulus se vocat vin-
ctū Christi, quod teneatur in vinculis ob Christi causam. Sic circa finem
huius psalmi versu 34, vocat victos Dei.

²⁸ Pone iniquitatē, &c. *וַיִּשְׁכַּח* Hebraismus, pro, Permit-
te ut iniquitatem iniquitati cumulent, desere eos in iniquitatibus suis,
nec iustos pronunties illos: non innuntiant penitentiæ locum. Quum ali-
quis perdendus est, Dominus illū destituit suo Spiritu, & coniicit in sen-
sum reprobū: neque id modo, sed etiam coniicit eum in laqueos satanæ.

Nec ingrediantur ad iusticiam tuam: *וְלֹא יִכְנְסוּ* hoc est, nū-
quam respiciant: vel, nunquam eos iustifices, aut nunquā absolvas eos.
Quidā vertūt, Da poenā super iniquitatē eorū. quod est valde durū.

Deleantur de Libro vi-
uentium: & cum iustis non
scribantur.

Ego sum pauper & dolens: &
salus tua, Deus, suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum
cântico, & magnificabo eum
in laude:

Et placebit Deo super vi-
tulum novellū cornua pro-
ducentem & vngulas.

Videant pauperes & la-
tentur: quærite Deum, &
viuet anima vestra:

Quoniam exaudiuit pau-
peres Dominus, & victos
suos non desepxit.

Laudent illum cæli &
terra, mare & omnia repti-
lia in eis:

Quoniam Deus saluam

29 Deleantur, &c. יִמְחָלוּ .i. ne recenseas eos in numero filiorū tuo-
rum: & si locum habuerint in Ecclesia tua, inde eos exturba, & abijce, ne
amplius locum obtineant inter fideles. Ad externam speciem Ecclesie respe-
xis David, in qua impij magnificē se efferunt pro Dei filijs, & superbiunt
externo titulo.

30 In loco, &c. יִשְׁבֵּנִי eleuet me. i. in loco
sublimi, ac proinde tuto, statuat me. hoc est, tu auxilio tuo me iuves. Alij,
protegat. Alij, extrulit.

31 Cum canticō, &c. כְּתִיר .i. Canticū in
laude Dei componā, quo celebrabo eam redemptionē quæ mūdū mihi ap-
paret, sed tamen certa est.

32 Quam bos vitulus, &c. כְּבֹר כֶּרֶן
Secūda voce voluit exprimere atatem bonis: ac si dixisset, etiamsi bos obla-
tus fuerit in flore atatis, & selectissimus, sit q̄, quasi optimū & optimum
sacrificiū, tamen plurius est gratiarum actio coram Deo. Dicit cornutum
& vngulatum: nam tunc sunt tenerissimi iunēci quū incipiunt producere
cornua & vngulas.

33 Videbunt hæc humiles, & quærentes Deum, &
viuet cor vestrum. וְיִשְׁכַּח הַלְוִיִּם inquirētes Deum, sub. videbitis. nam crebra sunt
mutationes personarum. Videbitis vos qui studio Dei tenemini, & renū-
scet animus vester qui prae metu emori videtur.

36 Seruabit, &c. יִשְׁמְרֵנִי Futura Heb. pro praes. Deus est qui
saluat Sion, & adificat, &c.

Deleantur è libro viuētium,
& cum iustis non scribantur.

Ego autem sum afflictus &
dolens: salus tua, Deus, in loco
alto statuet me.

Tunc laudabo nomen Dei cū
cântico, & magnificabo illud cū
celebritate:

Gratius erit Iehouæ quàm
bos vitulus cornua producens
& vngulas.

Videbūt hæc humiles, & gau-
debunt, & quærentes Deum, &
viuet cor vestrum.

Quoniam audit pauperes Ie-
houah, & victos suos non de-
spicit.

Laudent eum cæli & terra,
maria, & omne repens in eis:

Quoniam Deus seruabit

Laudat Christus
Patrem, quod cruce
glorificatus sit.

Exhortatio ad
quærendū Deum
& laudandum.

⁂ Siōn, & ⁂ ædificabit ciuitates
Iehudāh: & habitabūt ibi, & hæ-
reditate accipient eam.

Et semen seruatorum eius hæ-
reditate accipient eam: & dili-
gentes nomen eius habitabunt
in ea.

LXX.

⁂ Victori, ipsius Davidis, ⁂ ad
commemorandum.

Deus vt eruas me, Iehouāh
ad auxilium mei festina.

Pudore afficiantur, & erube-
scant quærentes animā meam:
cōuertantur retrorsum, & eru-
bescant volentes malū meum.

⁂ Conuertantur ⁂ pro mercede
pudoris sui, qui dicunt, Euge,
euge.

⁂ Gaudeant, & latentur in te o-
mnes quærentes te: & dicāt sem

faciet Siōn: & ædificabun-
tur ciuitates Iudæ.

Et inhabitabunt ibi, &
hereditate acquirunt eam.

Et semen seruatorum eius
possidebit eam: & qui dili-
gunt nomen eius habitabunt
in ea.

LXIX.

In finē, Psalmus David,
in rememoratione, quod sal-
uum fecerit eum Dominus.

Deus in adiutoriū meū
intēde: Domine ad ad-
iuuandū me festina.

Confundantur & reue-
reantur qui quærent ani-
mā meam.

Auertātur retrorsum, &
erubescant qui volunt mi-
hi mala.

Auertantur statim eru-
bescantes: qui dicunt mihi,
Euge, euge.

Exultēt & lætētur in te
oēs qui quærit te, & dicāt

Celerem opem sibi
orat, & rēuionem
de hostibus.

Latitia fidelibus
videntibus eum li-
beratum.

Et ædificabit ⁂ & instaurabit. Spiritu prophetico respexit Da-
uid ad clades Ecclesiæ: sciebat enim multa mala instare populo Dei. Inci-
pit à templo, quum dicit, seruiabit Siōn: postea comprehendit totum re-
gnum. Quoniam ergo templū erat quasi certum pignus gratiæ Dei, David
exordium illinc facit, quum vult promittere certam salutem à Domino,
& sibi & aliis fidelibus, & sedem perpetuam.

IN PSALMV M LXX.

1 Victori ⁂ Vide Psal. 4. a. 1. Ad commemorandū. ⁂
Vide Psal. 48. Quidā vertunt, ad reminiscendū. Alij, ad narrandū. i. me-
moriam dignus. videtur hoc adijcere, quod formulam orandi contineat hic
Psalmus, quam sequi debent fideles. Psalmus iste desumptus est ex Psalmo
XL, à 14 versu ad finem vsque. Vide & Psalmi 31, versum 26 & 27.

4 Conuertantur ⁂ Reuertantur retrorsum. Retro agantur.
Repellantur. Abeant retrorsum. q. d. Frustrati spe sua abeāt, pro mer-
cede pudoris quo me afficere conabantur. Hic enim pudor, sine confusio
actiue accipitur: neque enim intelligit David confusionem quæ obruet ho-
stes, sed quā ipsi moliti sunt. Pro mercede ⁂ in finem. q. d.
tandem obruas eos cōfusione, vt pereant. Alij, pro vestigio, id est fraude
& occultis insidiis. i. Pudore affecti abeant quod insidiati sint mihi.

semper, Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare suum.

Ego verò egenus & pauper sum: Deus adiuua me.

Adiutor meus es tu: Domine ne moreris.

LXX.

Psalmus David, filiorum Ionadab, & priorum capti uorum.

IN te Domine speravi, non confundar in aeternum: in iustitia tua libera me, & eripe me.

Inclina ad me aurē tuā: & salua me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in locum munitum: ut saluum me facias,

Quoniam firmamentum meū, & refugium meū es tu.

Deus meus eripe me de manu peccatoris, & de manu cōtra legē agētis & iniqui:

Quoniam tu es patiētiā mea Domine, Domine, spes mea à iuuentute mea.

5 Magnificetur Deus, *יְהוָה מְגִלָּה* *Hac uerba sunt interposita, quod frequens est Hebraeis, pro, Et qui diligunt salutē tuam dicant semper, Magnificetur Deus. q.d. qui abs te solo, non ab humanis praesidiis, aut suis consiliis opem quarunt, dicant perpetuo, Magnus habeatur, vel appareat Deus.*

IN PSALMV M LXXI.

1 In aeternum. *עַד עַד* *vnquam. Duplex est sensus: potest enim ita exponi, Domine tu quidē nunc me uides cōsum, at ne permittas ut hoc sit perpetuum, porrige tandem manum mihi, & me libera ab hac cōfusione, atque eripe potest etiam sic, Ne vnquam cōfundar, sed semper me sustine. Idem principium habet & Psalmus 31.*

2 Eripe me, *קַדְמִי עֵמֶד* *Est. Heb. pro Imperat. siue optatino, eripias. Vide secundum per se ipsum Psalmi 31.*

3 Robustum habitaculum, *בֵּית עֲרֵב* *Ad uerbum, in rupē fortitudinis. vel roboris. Frequētes namque rupes erāt in Terra sancta, in quas se recipiebant metu hostium.*

Præcepisti, *צִוִּיתִי* *Præteritum pro futuro, & futurum pro optatino, Mandes ut me seruent. sub. Angeli tui. Nonnulli præteritum seruant. subaudientes Quemadmodū, ac uertētes, Quemadmodum præcepisti ut me seruant. Quidam exponunt, mā*

per, Magnificetur Deus, qui amant salutem tuam.

Ego autem afflictus & pauper sum, propterea Deus festina ad me: auxilium meum, & erutor meus es, propterea Ichoua ne tardaueris.

LXXI.

IN te Ichoua speraui, ne pudore afficiar in aeternum.

2 In iustitia tua eripe me, & erue me: inclina ad me aurē tuā, & serua me.

3 Esto mihi robustū habitaculū, ut illud ingrediar iugiter: præcepisti seruare me, quia petra mea, & munitio mea es tu.

4 Deus mi erue me è manu impij, è manu peruersi & violenti:

5 Quoniam tu es expectatio mea, Domine Ichoua, fiducia mea ab adolescentia mea.

Certus David de Domini ope, cōtra Absalō opem eius implorat.

Quam à iuuentute fiduciā habueris in Deo, orat ut etiam in senectute fidat.

clasti, pro, ita apud te statuisti, ac promissisti. Mandatum istud est in verbo suo & promissionibus.

6 Tibi innixus sum ab vtero, 6
è visceribus matris meæ tu ex-
tractor meuses: de te laus mea
semper.

In te confirmatus sum
ex vtero, de ventre matris
meæ tu es protector meus:

7 Tanquam portentū fui mul- 7
tis: attamen tu fiducia mea præ-
ualida.

In te cantatio mea sem-
per, tanquā prodigium sa-
ctus sum multis, & tu ad-
iutor fortis.

8 Repleatur os meum laude 8
tua, tota die gloria tua.

Repleatur os meum lau-
de: ut cantem gloriam tuā,
tota die magnitudinē tuā.

9 Ne abiicias me tēpore sene- 9
ctutis: quum defecerit fortitu-
do mea, ne derelinquas me:

Ne proicias me in tem-
pore senectutis: quum defi-
ciet virtus mea, ne derelin-
quas me:

10 Quia loquuti sunt inimici 10
mei de me: & obseruantes ani-
mā meam, consilium inierunt
pariter,

Quia dixerunt inimici
mei mihi: & qui custodie-
bant animam meam, consi-
lium fecerunt in vnum,

11 Dicendo, Deus dereliquit eū, 11
persequimini: & comprehendi-
te eum: quia non est qui eruat.

Dicentes, Deus dereli-
quit eum: persequimini, &
comprehendite eum: quia nō
est qui eripiat.

12 Deus ne elōgeris à me: Deus 12
mi ad auxilium meum festina.

Deus ne elongeris à me:
Deus meus in auxiliū meū
respice.

13 Pudore afficiantur, pereant 13
aduersarii animæ meæ: operian-
tur probro & pudore quærētes
malum meum.

Confundantur & defi-
ciant detrahentes anima
mea: operiantur confusione
& pudore qui quærūt ma-
la mihi.

6 Tibi innixus sum, &c. עָלֶיךָ כְּדָרְתִּי בְּיָדַי Eadē sentētia quæ & psal.
22, versu 10. Laus mea תְּהִי לִי גְלוּרִיati mea. q.d. de te glorior in-
desinenter. 8 Repleatur הַלְלוּ Replebitur. promittit Deo se gratiū
fore postquam seruatus fuerit: simul etiam promittit sibi liberationē à Do-
mino. q.d. quotidiana erit ista mea meditatio, ut celebrem tuū auxiliū.

10 Loquuti sunt in. m. de me, וְלִי חֲנִיפֵי לִי Præ. pro præf. ut
quidam vertunt, loquuntur inimici mei contra me.

13 Pudore afficiantur וְלִי חֲנִיפֵי לִי Vel per futurum, Cōfundentur, &c.
frustrati scilicet sua opinione.

Perseuerantia in
oratione.

Ego autem semper spera- 14
bo: & adiiciam super om-
nem laudem tuam.

Ego autem semper expectabo, & adiciam super omnē laudem tuam.

*Constantia fidei
& confessionis.*

Os meum annuntiabit 15
iustitiam tuam, tota die sa-
lutare tuum.

Os meum narrabit iustitiam
tuā, quotidie salutem tuā: tam-
etsi non nouerim numeros.

Quoniam non cognovi li- 16
teraturam, introibo in po-
tētiās Domini: Domine me-
morabor iustitiæ tuæ soli?

'Ingrediar in potentias Do-
mini lehou: & recordabor iusti-
tiae tuae solius.

14 Laudem tuam, לְהוֹדוֹת לְךָ סִיגוּלָּהּ pro plur. laudes tuas. quibus
scilicet te laudare solebam. nam me non novis beneficiis semper afficis: unde
et ego perge in te laudando. 15 Iustitiam tuā דִּקְדוּשָׁתְךָ iustitia Dei re-
feritur ad illam fidem promissam quam servat suis postquam semel susce-
pit eos in tutelam suam: quia nunquam illis abiicit, sed tuetur perpetuo.
Iustitia & salus idem significant: nisi quod iustitia causam ostendit cui
Deus suos liberet. Ego, inquit, celebrabo perpetuo fidem illam quam servas
in liberandis tuis. Tamen tu non no. עַד סְפִירוֹת חֵי יְיָ. i. quā-
vis salus tua sit mihi incomprehensibilis, et excedat captum mētis meae.
Alii retinent propriā significationem חַיִּים quia non novi numeros. sub-
beneficiorum tuorum. q. d. quia tot sunt beneficia tua ut nullo numero
cōprehendi possint: ideo quotidie celebrabo tuam salutem. Nam nihil est
quod nos magis excitare debeat, et studium nostrum accendere ad laudes
Dei canendas, quā vbi toties et tot ac tam variis modis nos tuetur, ut
bonitas eius immensa sit erga nos. 16 Ingređiar in potentias Do-
mini Iehoua: אֶדְרֹשׁ בְּכֹחַ הַיְיָ אֱלֹהֵי הַיְיָ Hebraismus, pro aggrediar narrare
fortia facta tua. Anteced. pro relas. Vel, adiciam animum ad contemplā-
dam fortitudinem tuam, qua vteris in iuvandis tuis. Dum enim nō re-
spicimus in Deum, collapsi iacemus: vbi autem attulimus mentes nostras
sursum, et agnoscimus Deum esse nostrum liberatorem, tunc sumus in i-
pso fortes. Quidam vertunt, Incedā in virtutibus Domini Iehoua: i. fortitudine
Domini fretus. Ingredi, vel incedere, et manere in firmo et perpetuo sta-
tu. etiam si multa mala ingruāt, non deficiet, quicquid accidat, nec decli-
nare a recta via, neque retrocedere, et alienare se a Deo. q. d. etiamsi longē
plura et graviora mala mihi impēdeāt, ego sēper incedā fretus es virtute
tua. servator est meus, et satis habet potentia ad me liberandū. Re-
cordabor iustitiæ tuæ solius. אֶחְזֹק בְּדִקְדוּשָׁתְךָ. i. ego non vagabor (ut
homines profani faciunt) in variis fiducia, non circūspiciam huc et il-
luc ut certus sim de salute mea, sed in te vno tantūm si. am omnes sensus
meos, et in illa tutela quam mihi pollicitus es. Id significat nomen Iu-
stitiæ: de qua præcedenti versu. Ego nō mea industria vel cōsilio inmixtus,
non fretus ope humana salutem mihi promittam, sed tu eris mihi vnus ser-
uator: quia iustus es servans promissi.

Commemorat Dei beneficia post varias afflictiones.

Deus docuisti me ab adolescentia mea, & hactenus annuntiavi mirabilia tua.

Quin & usque ad senium & canitiem, Deus, ne derelinquas me: donec annuntiem brachium tuum generationi, omni qui venturus est fortitudinem tuam:

Et iustitiam tuam, Deus, quia est usque in excelsum, quia fecisti magna: Deus quis sicut tu

Qui ostendisti mihi angustias multas & malas,

17 Docuisti me *וְיָדַעְתִּי*. i. Tu ostendisti quantum per te debeam tibi confidere. Deus docet nos verbo & factus. Verbo docet nos, quum promittit, etiam si rem ipsam non ostendat oculis. Docet etiam effectum, quum succurrit in necessitatibus & manum suam porrigit. Et hactenus annuntiavi *וְיָדַעְתִּי* Fut. Heb. & usque in praesens annuntiabo. Alij, annuntio. Mirabilia tua. *וְיָדַעְתִּי* abscondita tua. Hoc nomine exprimit David magnitudinem gratiae Dei. q. d. verbis complecti nequeo quam magnificet mecum egeris superant captum meum beneficia tua. Significat his verbis se non fuisse edoctum una gratia, neque semel, sed perpetuo. & quoniam non desierat monere ipsum, & multis documentis testatus fuerat se curam salutis eius habere, nihil aliud supererat nisi ut eius mirabilia celebrare non cessaret. 18 Generationi, *וְיָדַעְתִּי* Singul. pro plur. & posteros intelligit. Mirus seruet Davidis in celebranda bonitate Dei: non enim voluit suis aequalibus tantum, & praesenti saeculo illam esse testatam, sed posteris quoque. Perge (inquit) o Domine servare me usque ad finem vitae meae, donec sine usque adeo ut laudes quas tibi cumā, perveniāt ad futuras generationes.

Fortitudinem tuam, *וְיָדַעְתִּי* robor tuum. i. quam potenter me liberaueris. vel, quale, & quam illustre documentum ostenderis potentia tua & robore tui in me servando.

19 Et iustitiam tuam, *וְיָדַעְתִּי* Quidam in nominativo vertunt, ut sit principium alterius sententiae. Iustitia Dei vocat, ut in praecedentibus, auxilium sibi allatum a Deo, quemadmodum promiserat. Eam vocat excelsam & sublimem, quod non possit comprehendi humano sensu. quis enim comprehendat suo ingenio modum & rationem quam observat Deus in liberandis suis?

20 Ostendisti mihi *וְיָדַעְתִּי* fecisti me videre. Hebraismus, pro, Qui afflictiones magnas & difficiles experiri me fecisti. Non tribuit fortuna quod iactatus fuerit per varias tribulationes, sed hoc totum tribuit Deo.

Tentationibus videlicet amplius fidere discimus.

Deus docuisti me a iuventute mea: & usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

Et usque in senectam & senium, Deus, ne derelinquas me:

Donec annuntiem brachium tuum generationi omni quae ventura est:

Potentiam tuam & iustitiam tuam, Deus, usque in altissima quae fecisti magna: Deus quis similis tibi?

Quātas ostendisti mihi tribulationes multas & malas

Et conuersus uiuificasti me:
Et de abyssis terra iterum
reduxisti me:

Multiplicasti magnificen-
tiam tuam: Et conuersus cō-
solatus es me.

Nam Et ego confitebor ti
bi in uasis psalmi ueritatē
tuam, Deus: psallam tibi in
cithara sanctus Israel.

Exultabunt labia mea
quum cantauero tibi: Et a-
nima mea quam redemisti.

Sed Et lingua mea tota
die meditabitur iustitiam
tuam: quum confusi Et re-
ueriti fuerint qui querunt
mala mihi.

Reuersus uiuificasti me: *פניו פניו פניו* Futura Heb. cōuerteris, ui-
uificabis me: pro prateritis, conuersus es, uiuificasti me. Alij, Cōuer-
sus uiuificasti me. Ita solent uertere quoties duo uerba coniunguntur sine
coniunctione. Alij, restituiſti me, Et recreasti. Ista conuersio, hoc est ista
mutatio ostendit à solo Deo esse uitam, quum scilicet mors ante apparuit,
Et postea repente uita nobis affulget.

Conuersus, Et. *פניו פניו*
Fut. Heb. etiam sine coniunctione, reuertēris, ascēdere facies me.
pro, conuersus [sine placatus] reuocasti me nempe à morte ad uitam.
Alij, iterum reduxisti me. uel, extulisti.

21 Auxisti magnitudinem meam, *פניו פניו פניו* Fut. Heb. pro
præs. Auxisti magnificentiā meam. Multiplicasti dignitatem uel
amplitudinem meam. Fuit hoc non uulgare Diuine bonitatis pignus,
quod non tantum pristinam fortunam restituit seruo suo, sed Et in subli-
miorem honoris gradum ipsum extulit.

Et conuersus consolatus es me. *פניו פניו פניו* Fut. Heb. sine cōiunctione. ad uerbum, & circui-
bis, cōsola beris me: pro, & cōuersus cōsolatus es me. Alij, & rursus
consolatus es me. uel plaeatus es mihi. Tercio repetit non idem uerbū,
sed eiusdem significationis. nam oportuit Deum aliquandiu latere quasi
haberet faciem abscon ditam à Dauide, Et tergum duntaxat illi ostende-
ret, ut tandem sentiret, unde esset uita.

23 Exultabunt *פניו פניו* Ouabunt. Laudabunt.

24 Tota die loquetur, Et. *פניו פניו פניו* quotidie me-
ditabitur iustitiam tuam.

Laud Et gratiarū
actio pro omnibus
beneficiis.

'Ipsi ō Selomōh. LXXII. 1

LXXI.

Sub typoregni Salomonici orat advenire regnū Dei per Christum.

Pax & iustitia per Christum.

Deus iudicia tua Regi da, & iustitiam tuam filio Regis: Iudicabit populū tuū in iustitia, & pauperes tuos in iudicio.

Afferent montes pacem populo, & colles ob iustitiam.

Iudicabit pauperes populi, servabit filios pauperis, & confringet calumniatorem.

Deus iudiciū tuū Regi da, & iustitiam tuam filio Regis: Iudicare populum tuū in iustitia, & pauperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacē populo, & colles iustitiam.

Iudicabit pauperes populi, & saluus faciet filios pauperum, & humiliabit calumniatorem.

IN PSALMVM LXXII.

1 Ipsi Selomōh, *ἡμεῖς* Ipsi Selomōh. i. d. Salomone scriptus. Alij, De Selomōh. sub. psalmus à Davide scriptus. Precatur David in persona totius Ecclesiæ, ut regnum quod semel erexit, & cuius ipse initium fuerat, perpetuò teneatur & conferret in Salomone filio suo. Obiter regnū Christi describitur. Iudicia tua, *ἡμεῖς* *ἡμεῖς* q. d. O Deus gubernas spiritu iustitiæ & iudicii Regem nostrum: fac etiam ut tua virtute instructus obtineat partem tuam quam dedisti. Per iudicia & iustitiā, intelligit bene compositum regimen regni. Opposuit enim Tyrannica dominationi hæc iudicia & hanc iustitiam. Da igitur filio Regis, id est, successoribus. Respicit ad illam promissionem Psal. 132. c. 11, De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Et 2. Sam. 7. b. 14, Statuam semen tuum post te quod egredietur de ventre tuo, & firmabo regnum eius.

2 Iudicabit, *יָדִין* Futura, quæ nonnulli vertunt per præsens optativum, Iudicet, Afferant montes, &c. vel potius subaudienda particula aliqua, Tunc iudicabit, &c. aut, ut iudicet populū, &c. ubi prædictus fuerit iudiciis tuis & tua iustitia, quibus ornatus, iudicabit rectè & ex æquitate. Sine Spiritu enim Domini nulla erit æquitas, nec ullus ordo sed omnia potius dissipata. Et pauperes tuos, *וְעֲנִיִּים* & afflictos tuos. 3 Ob iustitiam, *בְּיָדִיךָ* Ad verbum, in iustitia. Hebræi dicunt 3 hoc loco significare propter. q. d. montes & colles afferent pacem propter iustitiam. Alij vertunt, & colles iustitiam. & 3 redundabit. Quod montes pacē afferre dicit, & colles iustitiam, trāslatitiū est & metaphoricum sumit enim hanc similitudinem à terra fecunditate: ac si diceret, Vbiq; terra producet pacem & iustitiam, quemadmodum profert triticum, & alias fruges. non tantum nascentur fructus ad homines alendos, sed simul etiā pronentus ille pax & iustitia accedet. q. d. vbiq; regnabit vera felicitas (paci enim nomine omnem optabilem successum intelligit) nam populus iustè gubernabitur. Iustitia & pax coniunguntur, ut causa & effectus. vbi iniquitas, ibi omnia pessum eunt: contra, vbi iustitia, ibi felicitas. 4 Iudicabit pauperes populi, *וְעֲנִיִּים* Vindicare afflictos populi. Iudicare, more Hebræorum positum pro tueri & defendere. Et confringet cal. *וְיִדְרֹס* & atteret vel contundet

calumniatorem. id est, eum qui per calumniam pauperes opprimit.

Et permanebit cum sole
ante lunam in genera-
tione generationum.

Descendet sicut pluvia
in vellus, & sicut stillici-
dia stillantia super terram.

Orietur in diebus eius in-
stitia & abundantia pa-
cis, donec auferatur luna.

Et dominabitur à Mari
usque ad Mare: & à Flum-
ine usque ad terminos or-
bis terrarum.

Coram illo procident AE-
thiopes, & inimici eius ter-
ram lingent.

Reges Tharsis

10

Reges Tharsis

Cum sole & ante lunam, *וְיָרֵם יְהוָה עִם* Hebraismus, pro, quā-
diu sol iste lucebit, & quoad subsisterit luna. siue, dū sol & luna lucebūt,
hoc est perpetuo. Sequitur mox expositio, In generatione generationū
id est, per cunctas generationes, siue per continuam seriem annorum.

Stillantes super terram, *וְיִרְדּוּ מִן* i. super herbam excisam ter-
ra. nam hū quod praefixit, pro duobus ponitur, & more Hebraeorum repe-
titur. Alij verentur, Sicut imbres vel stillicidia & ros super terram.
Hac similitudine dicit Regem similem esse pluviae. nam inter medios calo-
res aestatis, ubi conssa fuerint prata, etiam ipse radices arescerent nisi se-
queretur pluvia: sic nisi politicus ordo accederet quem ipse Dominus inter
homines instituit, non pullularet genus humanū, neque conservari posset.

À Mari, *עַד הַיָּם* i. à mari Rubro, usque ad mare Pala-
stinum & mare Syriacum: & à flumine Euphrate usque ad desertum
magnum, ut vocant.

Habitatores deserti, *וְיִשְׁכְּנוּ* AEthiopes. Quidam nautas in-
terpretantur. Alij vocem Hebraeam *וְיִשְׁכְּנוּ* relinquunt. Incipit David lon-
gius extendere regnum filii sui. Terram lingent, *וְיִלְכְּשׁוּ* hoc est,
osculabuntur terram in signum reuerentiae. Ex historiis enim notum est o-
rientales vsos fuisse hac caeremonia. Loquitur autem de populis quos ma-
nu & armis subegit Salomon.

Tharsis, *תַּרְשִׁישׁ* i. Cilicia. Nomen Tharsis significat plagam
Meridionalem. Mare enim Tharsis vocatum fuit Iudeis Mare Ciliciae:
& totam illam partem hoc nomine complexi sunt.

Timebunt te cum sole & an-
te lunam, in generatione gene-
rationum.

Descendet sicut pluvia super
excisam herbam, sicut imbres
stillantes super terram.

Florebit in diebus eius iu-
stus, & multitudo pacis, donec
non sit luna.

Et dominabitur à Mari vs-
que ad Mare, & à Flumine vs-
que ad terminos terræ.

Coram illo procident habita-
tores deserti, & inimici eius ter-
ram lingent.

Regnum Christi
aeternum.
Christus regnare
faciens iustos, &
pacem, ut pluvia
herbam germina-
re facit.

Dilatatio regni
Christi.

'& Insularum munus afferet: reges *U* Seba Arabica & *S* Seba Aethiopica munus offerent.

'Et incuruabunt se ei omnes Reges, omnes gentes seruiet ei:

Quoniam eruet pauperem clamantem, & afflictum, cui non est auxiliator.

Miserebitur egeni & inopis; & animas egenorum seruabit.

A dolo & ab iniquitate redimet animam eorum, & pretiosus erit sanguis eorum in oculis eius.

'Et viuet, & dabit ei de auro

Et Insularum *וְיִי* Per Insulas intelligit totum illum tractum qui adiunctus erat Cilicie usque in Graciam. Nam Iudei contenti patriæ suæ commodis, non navigabant ad alias gentes: incluserat enim eas data opera Dominus, ne sese corrumpere externis moribus. *U* Seba, & *S* Seba *וְיִי וְיִי* Hebraice, *U* Seba & *S* Seba. Primū per *U* scribitur, & significat Arabiam felicem. Alterum per *S*, & significat Aethiopiam. Vide libellum interpretationum nominum Hebraicorum.

11 Et incuruabunt se ei, *וְיִי וְיִי* Et adorabunt eum.

13 Et animas, *וְיִי וְיִי* Animam pro vita ponis. Illud magis exprimit sequenti versu, quum dicit, A dolo & ab iniquitate redimet animam eorum. Servare animas egenorum, est cohibere iniustas malorum violentias, ne vim & mortem illis inferant.

14 Et ab iniquitate *וְיִי* & à violentia. fraude. iniuria. id est, opponet sese peruersis hominibus, & illorum impetus cohercebit, habens sub sua tutela miseros, neque patietur illos vel fraude, vel armis opprimi, & occidi. Pro anima, max sanguinem dicit.

Et pretiosus, *וְיִי* nam pretiosus, *וְיִי* i. t. āti magnificet egenorū mortem, ut eā vltificetur. Eadem loquentio & psal. 116. b. 15, Pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum eius. Sic 2. Reg. 1. c. 11, Pretiosa sit quasi anima mea in oculis tuis. 15 Et viuet, *וְיִי* sub. Rex. q. d. Non erit momentaneus, qui ad breue tempus sese ostendet, & mox euascat ex oculis hominum: hoc est Non erit caducum hoc regnum, quod statim concidat, sed habebis firmas radices.

Et dabit ei *וְיִי* indefinitum est, sub. populus. dabit illi aurū, vel dabitur illi aurū. Significat potentiam huius regni. Dixit regnum fore diuturnum, nunc autem ornatur illud diuitiis & opibus. Doctores inter Hebræos de paupere interpretantur, Et viuet vnusquisque

& Insula munera offerent: reges Arabum & Saba dona adducent.

11 Et adorabunt eum omnes Reges: omnes Gentes seruiet ei.

13 Quia liberabit pauperē à potente, & pauperem cui non erat adiutor.

14 Parcet pauperi & inopis: & animas pauperum saluas faciet.

Ex vris & iniquitate redimet animas eorum: & honorabile nomen eorum coram illo.

Et viuet, & dabitur ei

de auro

pauperum cum Rege, & Rex dabit illi de auro quod allatum fuerit ei de
Saba, ut sustentetur: pauperque orabit pro Rege.

Arabie, & adorabunt de
ipso semper: tota die benedi-
cent ei.

'VSeba Arabica, & orabit pro eo
semper, tota die benedicet ei.

Et erit firmamentum in 16
terra in summis montium,
superexaltetur super Liba-
num fructus eius: et flore-
bunt de ciuitate sicus sa-
num terræ.

Erit pugillus frumēti in terra
satus in capite montiū, & con-
tremiscet sicut Lebanō fructus
eius: & florebut de ciuitate si-
cut herba terræ.

Sit nomen eius benedictū 17
in secula. ante solem perma
net nomen eius:

Erit nomen eius in seculum,
'quandiu fuerit sol, propagabitur
nomen eius: & benedicēt se
in eo omnes Gentes, & beatum
dicent eum.

Per Christum be-
nedictio

עSeba סְבָא per e, Arabi
סְבָא quotidie, semper.

16 Pugillus frumenti, &c. 23 rna

3. seminabitur exigua tritici portio in montibus, & quia in ipso monte
fastigio, ubi nō talis est fertilitas qualis in planitie, vel saltem in colliculis:
& tamē excreset exigua illa portio tritici in tantā copā & altitudinē,
ut simile sit arboribus Libani. Contremiscent tyri agitantur. cō-
mouebit se. strepitum edet. Et florebut 1331 & egrediētur.
Alij, progerminabuntque. Significat non tantū futurā tritici abun-
dantiā, sed etiā hominū copiam. Pertinet autem hoc ad salicem regnū
statum, ut multa soboles nascatur. Dicit vrbes non sive desertas sed potius
refertas magna hominum copā & multitudine.

17 *Quandiu fuerit sol.* *Hebraismus, pro, quandiu videbitur sol, nomē eius erit in memoriam eius. q. d. ut filius ducit nos in memoriam patris, & est eius memoria, sic erit nominis eius memoria in seculum. Dilucidius erit si interpretis, Filiari, pro propagari hoc modo, Corā sole nomen huius Regis propagabitur. nā sicut sol quotidie dicitur mundo, sic etiam Dominus efficit ut continua sit successio regni, ne unquā pessum eat. Vocat hūc David solē quasi testem sicut Psal. 89. f. 57. dicit, Semen eius in seculum erit, & thronus eius sicut sol coram me. i. quandiu sol fulgebit in calo, stabile erit regnū istud. Quidam vertunt, Cum sole permanebit. Et benedicens s.*

Quidam vertunt, Cum sole permanebit. Et benedicent se
וַיְבָרֶכְיוּ Doctus inter Hebræos exponit, quòd Salomon erit quasi formula
benedictionis: quoties gentes valent sibi vel alijs bene precari sument illud
nomen, Beneficium fit sibi Deus & liberalis, quemadmodum se erga servum suum
Salomonem præstitit. Alij simplicius exponunt, Benedicent se in Rege illo. i. o.
agnoscent Deum tam beneficium & tam liberale erga Iudæos, ut cupiant
sibi eandem fortunam. sequitur enim, Et beatificabunt illum: id est bea-
tum dicens. Ista est ratio cur gentes benedictura sint se in Salomone, & R.

gibus aliis, quia scilicet videbunt illos Reges esse felices, & Dominum illud esse propitium. Quidam, & gloriabuntur.

GRATIARUM ACTIO.

Benedictus Iehouah De⁹ Iſraēl, qui facit mirabilia solus: **Et benedictum nomen gloriæ eius in seculum, & repleatur gloria eius vniuersa terra.** Amen, & amen.

Benedictus Dominus De⁹ Iſrael, qui facit mirabilia solus: **Et benedictū nomen maiestatis eius in æternum, & replebitur maiestate eius omnis terra.** Fiat fiat.

Finem habent orationes Dauidis filii Iſſai. LXXIII.

Psalms⁹ ipsius Aſaph.

Psalms Aſaph.

Cant in consolationem sanctorum qui felicitate impiorum videntur offenduntur, quam infelicem ea exitum habeat: & quam felix sit exitus illorum qui in hoc mundo afflictionibus exercetur

Profecto bonus est Iſraēli Deus, mundis corde.

Quam bonus Iſrael Deus his qui recti sunt corde.

Et ego, penè declinauerunt pedes mei, ferè nihil absuit quin

Mci autè penè moti sunt pedes, penè

Benedictus Iſraēl Laudandus. **Et benedictū nomen gloriæ eius**

Amen, & amen Voces Hebraicæ quæ significant, Verum sit & verum. Vel, stabile & firmum sit: aut, Sit ita vt dixi.

Finem habet, &c. **Versus iste** (aiunt Hebraei) **adiectus fuit ab iis qui Psalmos Dauidis in ordinem redegerunt.** Significant autè his verbis istam fuisse ultimam precationem Dauidis, in qua inter postremos suos spiritus respexit ad regnū promissum, in quo quidem regno salus populi fundata erat.

IN PSALMVM LXXIII.

Ipsius Aſaph. **Id est, traditus ipsi Aſaph cantori decantandus.** ita Hebraei exponunt. **Profecto** Attamen. Veruntamen. Videtur enim abruptum esse principium. nam postquā Dauid cum magna difficultate oppesuit quicquid habuit neruorū & facultatis, tentationibus satanæ, obijcientis Deum non habere hominum curā, vel eū non regere mundū sua providētia, vel esse iniustū, vel non satis esse propinquū suis: tandem erumpit in hanc vocem, **Et tamen Deus est bonus Iſraeli,** dico vero Iſraeli, mundo vel recto corde, qui sese totum consecrat Deo, & colit re

am puritatem cordis. **Maledictæ sint igitur omnes cogitationes istæ quæ me ita torserunt.**

Et ego, penè declinauerunt **Similis loquutio** & **Psal. 69. c. 14.** **Quidam,** **Parum absuit quin lapsi sint pedes.** **Dauid** referens suas tentationes, proponit se nobis exemplum. **Ego quoque,** vel, **ego tamen,** inquit, qui tanta cura & studio obferuo vt placeam Deo meo, & illi inferuiam, eo prolapsus sum vt amularer eos qui nullis afflictionibus tentantur, & quibus omnia prospera succedunt, innidi illis tam prosperā fortunā, reputans eos esse felices.

effusi sunt gressus mei:

Quia zelavi super iniquos, pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus mortis eorum: & firmamentum in plaga eorum.

In labore hominum non sunt, & cum hominibus non flagellabuntur:

Ideo tenuit eos superbia, aperti sunt iniquitate & impietate sua.

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis.

effusi sint gressus mei:

Quia zelavi in insanos, quum pacem impiorum viderem:

Quia non sunt ligamina in morte eorum, quin sana est fortitudo eorum.

In labore hominis non sunt, & cum hominibus non flagellantur.

Ideo ut torques cingit eos superbia, induitur quisque eorum veste violentiæ.

Egressi sunt præ adipe oculi eorum: transgrediuntur cogitationes cordis.

Effusi sint gressus mei *וַיִּפְּחוּ הַלְּבָבוֹת* Hebraismus, pro, recesserim, nempe à mandatis Dei. Metaphora ab aqua, quæ dum effunditur, locum mutat.

Zelavi in insanos *וַיִּזְלַע בְּכַחֲזֵל* zelo raptus sum contra insensatos. Alij, urebat me æmulatio propter stultos. Alij, æmulatus sum in stolidis. Viderem *וַיִּרְאֶה* Ent. Heb. pacem impiorum vocat prosperum illorum in omnibus rebus successum.

In morte eorum, *וַיָּמוּתוּ* ad mortem illis. Alij, morti eorum id est, nullis morbis, quasi vinculis, ad mortem trahuntur, sed sunt prosperæ valetudine. Quin sana, &c. *וַיִּשְׁלֵמוּ* quin integrum robur eorum. Quidam, sed sani sunt ut palatium forte. Has duas expositiones probant docti inter Hebræos. Alij, quin pingues sunt & prævalidi. Alij, & pingue robur ipsorum.

In labore *וַיִּשְׁבְּחוּ* in miseria, vel, molestia. q. d. immunes sunt omnium miseriærum & afflictionum.

Induitur *וַיִּלְבַּשׁ* Sing. p. plur. induitur veste violentiæ. i. per violentiâ parata. Quidam vertunt, amictus violentiæ inuoluit eos. Alij, violentia amicit illis nates. Alij, operiet occultabit se ut tollat prædā sibi. sic doctus inter Hebræos. q. d. habent caput amictum vel ornatum superbia: totum verò reliquum corpus tectum violentia sine indumento violentia & rapina parata.

Egressi sunt *וַיִּצְאוּ* Sing. Heb. pro plur. i. Prominent eis oculi præ pinguedine, &c. Metaphorica est loquutio. neque enim tractat Propheta de ipsa forma corporis, sed potius de tota impiorum fortuna, dicit ita eos affluere omnibus copiis ut multum illis supersit.

Transgrediuntur *וַיִּתְּנוּ* superant. nempe bona quæ illis obveniunt. i. plura à Deo recipiunt quam cogitent & optent. Sic Dactus inter Hebræos. Ex doctioribus illorum alter exponit, eos transisse statutum hominibus cogitando. i. plus cogitarunt quam par sit homines cogitare. non enim sese continens intra communem modum, sed mentes suas longius efferunt, Specie

lantur aliquando quomodo possint totum mundum occupare. ut sunt insatiabiles illorum mentes, ita enamide sunt & vaga, ut nullū modū teneant.

8 Dissoluunt, & loquuntur malitiosē calumniam, imō de Excelso loquuntur. Cogitantur, & loquuntur sunt nequitiam: iniquitas ē in Excelso loquuntur sunt.

Ponunt in cælū os suū, & lingua eorū perambulat in terra. Posuerunt in cælū os suū & lingua eorū transiit in terra.

Ideo reuertitur populus eius huc, & aqua pleni calicis exprimentur eis. Ideo conuertetur populus meus hic: & dies pleni inuenientur in eis.

Et dicūt, Quomodo cognoscit Deus? an est scientia in Excelso? Et dixerunt, Quomodo scit Deus, & si est scientia in Excelso?

8 Dissoluūt דמם Dissolutos reddūt. sub. perfectas verbis suis malis. Ent. Heb. pro prof. significat impius formidolosus esse, ita ut quū apparens sint omnibus terrori. Ita ducti inter Hebræos. Quidam neutraliter accipiunt, & vertunt. diffluunt. i. lasciniunt in tantam superbiam ut nullus sit modus, obliuiscuntur se esse homines. Calumniam per oppressionem. occupationem alienorum bonorum. q. d. non verentur loqui de oppressione, & occupatione rei alienae quam occuparunt. q. d. carent omni pudore, ut iam non occultē peccent sed in sceleribus suis gloriantur, & pleno ore proferant. Quid? annon possum capere quod tuum est?

De excelso דמם de Celsitudine. q. d. negāt Excelsum esse super se. Quidam, Contra Excelsum loquuntur. Alij, ē sublimi loquuntur. i. cum fastu & superbia alios despiciunt, tanquā supra alios collocati sint, & non ē communi hominū sorte.

9 Et lingua eorū perambulat in terra. וְלִשְׁוֹן הֶעָרִים Et Hebraismus, pro, etiam de hominibus male loquuntur, ut de Deo. subijciunt sua libidini quicquid est in cælo & in terra. Siquis Deum illis obijciat, putant eum non fore ipsis obstaculo quominus exequantur quicquid animis conceperunt: inter homines nihil reperiunt difficultatis, non existimant quenquam illos posse resistere.

10 Reuertitur populus eius huc, וְיָשׁוּבֵם redire facit Deus populū suū huc. i. ad hanc cogitationem, nempe cur impius tanta prosperitas, & rerum abundantia, pijs autem contrā. Vel, conuertetur siue reuertetur populus eius illuc. i. non modō vulgus profanū sed etiam fideles qui agnoscunt Deum sincerē & puro animo colendum esse, illi ferē obtruentur hac tentatione: parūque aberit quin ad mala ruant, & adiungant se improbis, inuidentes illorum fortune. Pleni פֶּלִי אֲדִיעֶתִי um sine substantino, propterea subaudiendum calicis. phraſis Hebræica, quæ significat bonos hausuras magnū dolorem & cruciatū ex prospero illo successu in quo sibi placent improbi.

11 Scientia, &c. וְיָדָעֵם cognitio apud Altissimum? Quidam ad profanos homines

hac verba referunt, qui de providentia Dei subinde dubitant, ubi videtur
in mundo esse confusus, expostulantq. cum eo, & accusant iniustitiam. Alij
rectius, qui dicunt Prophetam loqui de ipsis fidelibus, quorum sic fides con-
stititur ut inclinent ad hanc blasphemiam, mundum non gubernari à Deo,
nec habere rerum humanarum curam.

Ecce ipsi peccatores & a-
bundantes in seculo, obti-
nuerunt divitias.

Et dixi, Ergo sine causa
iustificavi cor meum, & la-
ui inter innocentes manus
meas,

Et fui flagellatus tota die,
& castigatio mea in manu
sinis.

Si dicebam, Narrabo sic:
ecce nationem filiorum tuo-
rum reprobaui.

Ecce, isti impii, & pacati se-
culi, multiplicant divitias.

Verè in vanum mundaui cor
meum, & laui in munditia ma-
nus meas,

Et fui flagellatus omni die,
& fuit increpatio mea singulis
matutinis.

Si dicam, Narrabo sic: ecce
generatio filiorum tuorum di-
cent quòd pravaricatus sum.

Iterum describit
tentationem fidelis
videntis felicitatem
impii.

12 Et pacati seculi *וְהַיָּשִׁים* i. qui in hoc seculo alta pace fruun-
tur. Alij, & locupletes seculi. Vel, felices in seculo. Multipli-
cant divitias. *וְהַיָּשִׁים* augent facultates.

13 Et laui in mun-
ditia ma. m. *וְהַיָּשִׁים* Vera integritas est, quum studemus habere cor
purum: deinde vt appareat exterior mundities, hoc est vt cum proximis
nostris versetur sine fraude, sine violentia ac sine iniuria aliqua. Manus
pro operibus externis ponuntur.

14 Et fui flagellatus, &c.
וְהַיָּשִׁים Nam quotidie plagas fero, singulif-
que matutinis afflictio mea est. q. d. ita flagellor, siue affligor, vt ne mo-
mentum quidem quietis habeam: simulatque surgo, videtur excubias e-
gisse aliqua vix miseria que me excipiat.

15 Narrabo sic
וְהַיָּשִׁים Narrare significat pronuntiare quasi de re certa. q. d. pronun-
tio nullam esse Deo curam de suis, neque illis providere. Hic se cohibet David
in medio cogitationum suarum cursu, & retrahit mentem ab illis peruersis
cogitationibus, ac si diceret, Quid tu agis? si sic pronunties, annon vides te
iniuriam & Deo & omnibus pie facere? David autem nunquam prorupit in
illam audaciam, vt diceret negligi mundum & res humanas à Deo, neque ita
apud se statuebat: sed tamen varias cogitationes haberet, cunctis tamen
se, & tandem videns naufragij periculum, vela retraxisit.

Generatio
filiorum tuorum, &c. *וְהַיָּשִׁים* generatio filiorum tuorum
reprobaui. vel, sefellui. i. omnes fideles tuos fraudari spe sua, qui sentiunt
se humana curare, & ipsorum curam habere. Alij, in nationem filiorum
tuorum transgressus sum. i. iniurius fui. Quidam dicunt vocum *וְהַיָּשִׁים*
esse peruersum apud Hebræos, apud quos sic ad verbum legitur, Narrabo
vt ecce generatio filiorum tuorum, pravaricatus sum: atque sic ordi-
nant, Narrabo sicut generatio filiorum tuorum: ecce pravaricatus sum. Et

r. iij.

exponit perinde ac si David dicat, Si quando statui apud me pronuntiare de hac re, quod scilicet fideles tuos non cures, ut nonnunquam pronuntiares solent qui quorum etiam pater es, qui a te processerunt, et tamen non putant te habere sui curam, afflictionum mole pressi: sensi utique me defecisse a te, ut illi. Alij vertunt, Narrabo sic, ecce generatio filiorum tuorum, transgressus sum. ut verbum *וַיֵּצֵא* legatur sine constructione. i. pronuntio te non providere tuis. nam ecce generatio filiorum tuorum multis miseriis exercetur. si sic dicam, perverſe agam.

Cogitavi itaque ut scirem
hoc, sed labor fuit in oculis
meis:

16 Existimabam ut cognoscerem hoc: labor est ante me:

Docet enim Deus
exitum impiorum

Donec ingrederer in Sanctuaria
Dei, & intelligerem novissimum
eorum.

17 Donec intrem in Sanctuarium Dei, & intelligam in novissimis eorum.

Profecto in locis lubricis posuisti
eos, & corruiere facies eos in
desolationes.

18 Veruntamen propter dolos posuisti eis: deiecisti eos dum alienarentur.

16 Cogitavi itaque *וַיֵּצֵא* Hec dictio significat supputare, & expendere, siue considerare. Verti potest, adieci itaque animum. vel, applicul studium meum aut cogitationem ad sciendum hoc. Labor *וַיֵּצֵא* res molesta. q. d. quoties de hac questione disertavi sine spiritui tuo, laborem maximum mihi peperit, & nihil profeci. etiam si quis ratione praeclatus, ut sunt homines, studeat cognoscere rationem operum Dei, quando regat hunc mundum, ita sinat res confusas & perplexas in terra, implicabit se multis molestiis, nec tandem poterit reperire aliquem exitum, sed manebit illi labor molestus.

17 Ingredere in Sanctuaria Dei, *וְיִכְנֹס בְּחַיְכִל* Fut. Heb. quod quidam vertunt per praet. perf. ingressus sum. Sanctuaria, siue Sacraia Dei vocat Dei arcana. Propterea quidam vertunt, secretiora Dei adyta. Alij per Sanctuaria intelligunt potius doctrinam illam quae iam exposita est nobis. Alludit autem ad ipsum Sanctuarium ubi erat Lex reposita, & ad illam docendam rationem externam quam Deus instituerat in populo suo. Deus enim (ut scimus) semper Ecclesiae suae se patefecit per oracula. Quoniam ergo praescripta erat illa ratio fidelibus, ut peteret scientiam ex verbo Domini, & Deus templum in hunc finem ordinaverat, ideo David dicit, Donec ingrederer in Sanctuaria Dei, hoc est, in scholam Dei ipsius, donec fit mihi Deus magister, egoque discam & ab illo accipiam quod mens mea non capit. Senſus enim mei omnes deficiunt in hac consideratione.

Novissimum eorum. *וְיִכְנֹס בְּחַיְכִל* nempe impiorum, qualiter scilicet de illo pronuntiat Dominus in Scripturis, & interdum ipse etiam effectus & experientia demonstrat.

18 Posuisti eos in locis lubricis. *וְיִכְנֹס בְּחַיְכִל* Fut. Heb. quod quidam vertunt per praet. deiciis. Alij per futurum, corruiere facies, id est ita eos deiciis ut plane vastentur. Phrasis est Hebraica.

Quomodo facti sunt in de-
a ationem! subito defec-
erunt, perierunt propter ini-
quitatem suam.

Velut somnium surgen-
tium Domine, in ciuitate
tua imaginem ipsorum ad
nihilum rediges.

Quomodo fuerunt in deso-
lationem quàm citò! defecerunt,
consumpti sunt à terroribus.

Sunt velut somnium ex-
pergefatto homine: Domine quum
suscitabis, imaginem eorum
spernes.

19 Quomodo fuerunt in desolationem quàm citò! וְיִי הָיוּ כִּי
כְנַעַן Vt vastati sunt penè in momento temporis. Subaudi, dicent
homines aliquando, admirabundi. Defecerunt וְיִי finem cepe-
runt.

A terroribus וְיִי id est, interitu repentino, vt expo-
nunt Hebræi. Bisariā alij exponunt: Vel quòd Dominus in ipsos fulminet
in solitis modis: vel quòd solo terrore ipsos exanimet, atq; in nihilum redigat.
Consumpti sunt igitur à terroribus, hoc est, violentis & inusitatis atq;
extraordinariis Dei iudiciis concuti solent impij.

20 Experge-
facto hom. וְיִי Hebraicè, ab expergiscendo, vel, expergiscendi, est
enim infinit. Quidam vertunt, quasi somnium expergefatti. Alij ver-
tunt subauditis pauculis sic, Velut somnium quod euannit ab euigi-
lante. Cōparat David impios somnio. Mira phantasia nobis obrepit inter
dormiendū: fabricam regna, inò nouas mūdus, & fingimus quod nunquā
fuit: vbi autem expergiscimur, statim hoc euannescit. Vnde ergo tanta nobis
admiratio fortune impiorū, nisi quia somniamus & dormimus? Qui enim
vigilant, hoc est qui oculos habent apertos, & quibus Deus per verbū suū
assulget, non multum se fatigant, nec excruciant ob impiorum successum.
Dicit igitur David se dormiuisse, seq; detentū fuisse istis falsis somniis
vt reliqui homines, sed Dominus illū excitauit: tunc agnouit se somniasse,
quum tantopere impiorum prosperitatē admiraretur. In hanc sententiam
dicit Iesaias cap. 29. b. 7, Sicut somnium visionis nocturnæ, multisudo om-
nium gentiū quæ dimicant contra Ariel, &c. Sicut qui somniat esuriens,
& ecce comedit: quūque expergiscitur, vacua est anima eius, &c. sic erit
multitudo, &c.

Quā suscitabis וְיִי Hic וְיִי pro וְיִי positum,
in suscitando. Alij vertunt, in ciuitate. Doctus inter Hebræos dicit pa-
trem suum sic exponere locum istum, Dum suscita ueris mortuos, vel quā-
do suscitabis mortuos, imaginē vel figurā eorum spernes, quemadmodum
dicit Scriptura, Dani. 12. a. 2, Multique dormientium in terra pulueris
expergiscuntur, ibi ad uitam aternā, & illi ad opprobria & ad contem-
ptū sempiternum. Et imaginem interpretatur animā hominis quæ fir-
mata est ad Dei imaginē. Alij accipiunt imaginem pro toto illo fulgore
externo & visibili, in quo sibi tantopere placebant, & cuius gratia ha-
bebantur in magno pretio apud homines, sicut & Psal. 39. b. 7, dicitur, In
immagine pertrāsi vir. quibus verbis significat hominē nihil habere solidū
nec firmū. Imaginē igitur vocat apparentiā, vt loquuntur. q. d. Apparet
quidē in homine aliquid externū, quod nihil firmum habet. Sic & hoc lo-
quuntur externa illam pompam & authoritatē, gratiā & prudentiā,
r. iij.

quā mundus in proceribus admiratur. Paulus figurā mundi appellat, 1. Cor. 7. f. 31. Sensus igitur huius loci iuxta istos talis est, In suscitando, id est, postea quā transierint ista somnia, vel, quā coeperis ostendere aliquod signū tūc providentiæ, nepe quum res mūdi restitueris in aliquē statum tolerabilem, ostendes illam præclaram ostentationē in qua sibi placebant, nihil fuisse nisi somnium: idque ostendet exitus. Qui legunt, in ciuitate: exponunt, in conspectu totius populi, non obscure, nec in aliquo angulo, sed coram multis testibus.

Rursus tentatur
fidelis prosperitate
impiorum.

Profecto excauit cor meū, 21 Quia inflammatum est cor
& lumbi mei compuncti sunt. 22 Quia renes mei commu-
tati sunt: & ego ad nihilū

Ego autem insipiens eram, 22 redactus sum, & nesciui.
nec cognoscebam: ut iumenta
eram apud te. Ut iumentum factus sum
apud te: & ego semper tecū.

Laudat bonitatē
& providentiam
Dei ex 2. a se.

Tamē ego semper tecū fui, 23 Tenuisti manū dexterā
& tenuisti manū dexterā meam. 24 Tenuisti manū dexterā
Cōsilio tuo deduxisti me, & deduxisti me, & cum glo-
postea cum gloria excepisti me. ria suscepisti me.

21 Excauit *פִּתְּחִי* Fut. Heb. quod per præf. perfectū. vel imperf. redditur, quasi aceto acri perfundebatur. Aut, veluti acore affectum erat. Alij, acetosum erat. Alij, acerbum factum erat. Verbum Hebraicum deducitur à nomine quod acetum significat, item fermentum sine fermentatum, unde quidam vertunt, inflatum fuit. Et lumbi mei compuncti sunt *כִּי־נִכְרְסוּ* Fut. Heb. & uterque renum meorum quasi telo acuto pungebatur. Alij, & renibus meis spinosus eram. Alij, & renes mei aculeis puncti. Chaldaeus paraphrastes, renes mei ardebant sicut ignis. Dicit itaque David non tantum aestuasse in diuersas cogitationes, sed erupisse usque ad indignationem, habuisse cor suū inflatū instar fermenti, & renibus suis compunctum fuisse, ubi videbat res ita incompuestas esse in mundo. Quidam iungunt versum istum sequenti, & 22, pro quo noster interpres vertit profecto, conuertunt in aduerbium temporis, atque etiam, quod est in principio sequentis versus, hoc modo, Dum inflatum est cor meum, & renibus meis compunctus fui, tunc ego fui stultus.

22 Ut iumenta *כִּי־אֲנִי־כַגֶּבֶר* Quidam pro 2 similitudinis, legunt 2, & ver-
tunt, inter iumenta, eodem tamen sensu. Dicit, Coram te. q. d. Licet in-
ter homines visus fuerim aliqua ratione esse pradius & iudicio, ego ta-
men coram te, id est in operibus tuis, & agnitione tūc providentiæ & re-
ctitudinis, ut brutum animal. 23 Tamen ego *כִּי־אֲנִי־כַגֶּבֶר* Hebraicè,
Et ego, id est tu nunquam voluisti me abijcere, sed de salute mea fuisti
solicitus. Tenuisti *כִּי־אֲנִי־כַגֶּבֶר* apprehendisti. ne scilicet prorsus exciderē.

24 Cōsilio tuo *כִּי־אֲנִי־כַגֶּבֶר* In consilium tuum, id est in cognitio-
nem cōsiliij tui. Cum gloria excepisti me *כִּי־אֲנִי־כַגֶּבֶר* Subauditur
prepositio Hebræis: quidam *כִּי־אֲנִי־כַגֶּבֶר* ad, & vertunt, ad gloriam. Alij, 2, in
vol cum, id est, in gloriam, vel cum gloria. Verbum futurum est Hebræicè

*ſuſcipies. Sunt qui vertunt, gloria ſuſcepit me. Quidam per futurũ ver-
tunt totum verſum, Conſilio tuo diriges me, & poſtea in gloriam ſu-
ſcipies me. q. d. Domine, tu non paſus es me prout excidere: videor nã-
que mihi nũc iam fortiũ & robuſtior: tu igitur deduces me tuo conſilio,
& tandem ſuſcipies me in gloriam. Sub hac gloria comprehenditur etiam
æterna vita: non tamen excludit Dauid particulares gratias & benefi-
cia quibus nos Deus in hac terrena vita proſequitur. acſi dicat, Poſtquam
gubernaveris me recto conſilio, facies vt mihi proſpere omnia cedant, &
tandem colliges me in caeleſtem gloriam.*

*Quid enim mihi eſt in
cælo? & te quid volui ſu-
per terram?*

*Defecit caro mea & cor 26
meum. Deus cordis mei, &
pars mea Deus in æternũ.*

*Quia ecce, qui elongant
ſe à te, peribunt: perdidisti 27
omnes qui fornicantur abs
ſe.*

*Mihi autẽ adhærere Deo
bonum eſt, ponere in Domi- 28
no Deo ſpem meam:*

*Vt annuntiet omnes pra-
dicationes tuas in portis ſi-
liæ Sion.*

*25 Quis mihi, &c. מי לי כחיים וכו' Laqueatio Hebræis frequens,
iungere interrogationem cum particula negativa. Interrogando enim for-
tius negat. Sic reſoluenda eſt oratio, Nullus mihi in cælo eſt, & neminem
in terra optavi præter te vñ. q. d. à te ſolo p̄deo, in te vñ ſus omnia mea
ſubſidia, in te vñ omnis mea prudentia & induſtria, in te ſolum recum-
bo. nemo neque in cælo, neque in terra præter te vñum poteſt me iuuare.*

*26 Defecit כלל Quidam vertunt per præſens, Conſumitur, aut
Deficit. Alij per futurum, finem habitura eſt. Nonnulli exiſtimant Da-
uidem præ deſiderii ardore deſeciſſe. Alijs videtur potius Dauidẽ ſenſiſſe,
ſe quidem deſicere carne & corde, in Deo autem ſe ſatis habere roboris,
imò plenam & perfectam ſalutem. Confirmat quod prius dixerat, ſe
vñ Deo eſſe contentũ. Partis nomine intelligitur poſſeſſio & ſors qua quis
que contentus eſt. Quum igitur Deus ſit noſtra portio, ille ſolus ſufficere no-
bis debet, à quo perfectæ eſt ſalutis. Robur כח rupes. vel ſta-
bilitas.*

*27 Peribunt: ſuccidis ויכרר הנהגות Fut. cum præſ.
Heb. Quidam, pereunt: perdes. Alij, pereunt: conficis. Vel, perdidisti.*

*Omnem fornicantem à te. כל זונה ערך Spiritualis mentis caſti-
tas eſt quum ſtatuiamus Deum eſſe vñicum auctorem bonorũ omnium, ab
illo ſolo pendemus, in eo ſolo incluſa eſt ſpes noſtra, ipſum ſolum innocamus,
pendemus ab eius verbo, & ſinimus nos ab ipſo gubernari. Qui contrà fa-
cit, fornicatur à Deo.*

28 Et ego, &c. ואני קרבת להים ליטוב Ad verbum, Et ego acceſſio ſua

*Spirituale aduſto
rium.*

Commemorat Dei beneficia post varias afflictiones.

Deus docuisti me ab adolescentia mea, & haecenus annuntiavi mirabilia tua.

Deus docuisti me à iuventute mea: & usque nunc promuntiabo mirabilia tua.

Quin & usque ad senium & canitiem, Deus, ne derelinquas me: donec annuntiem brachium tuum generationi, omni qui venturus est fortitudinem tuam:

Et usque in senectam & senium, Deus, ne derelinquas me:

Donec annuntiem brachium tuum generationi omni quæ ventura est:

Et iustitiam tuam, Deus, quæ est usque in excelsum, quia fecisti magna: Deus quis sicut tu?

Potentiam tuam & iustitiam tuam, Deus, usque in altissima quæ fecisti magna: Deus quis similis tibi?

Qui ostendisti mihi angustias multas & malas,

Quætas ostendisti mihi tribulationes multas & malas

Tentationibus vitiis amplius fidere discimus.

17 Docuisti me. *וְנִלְמַדְתָּ לִּי. i. Tu ostendisti quantum opere debeam tibi confidere. Deus docet nos verbo & factis. Verbo docet nos, quum promittit, etiamsi rem ipsam non ostendat oculis. Docet etiam effectum, quum succurrit in necessitatibus & manum suam porrigit.*

Et haecenus annuntiavi. Eut. Heb. & usque in præsens annuntiabo. Alij, annuntio. Mirabilia tua. וְנִסִּיךָ אֲבֻרְתֶּיךָ abscondita tua. Hoc nomine exprimit David magnitudinem gratia Dei. q. d. verbis complecti nequeo quæ magnifice mecum egeris superant captum meum beneficia tua. Significat his verbis se non fuisse edoctum vna gratia, neque semel, sed perpetuo. & quoniam nō desierat monere ipsum, & multis documētis testatus fuerat se curam salutis eius habere, nihil aliud supererat nisi ut eius mirabilia celebrare non cessaret.

18 Generationi. *וְלִדְוָר שִׁינְגֻל. pro plur. & posteris intelligit. Mirus seruet Davidis in celebranda bonitate Dei: nō enim voluit suis aequalibus tantum, & præsentī seculo illam esse testatam, sed posteris quoque. Perge (inquit) o Domine seruire me usque ad finem vitæ meæ, donec sine usque adeo ut laudes quas tibi cana, perveniāt ad futuras generationes.*

Fortitudinem tuam. *וְנִרְוַח וְנִרְוַח robor tuum. i. quam potenter me liberaueris. vel, quale, & quam illustre documentum ostenderis potentia tua & robore tui in me servando.*

19 Et iustitiam tuam. *וְיִשְׁתִּימִי Quidam in nominatio vertunt, ut sit principii alterius sententia. Iustitia Dei vocat, ut in præcedētibus, auxilium sibi allatum a Deo, quemadmodum promiserat. Eam vocat excelsum & sublime, quod non possit comprehendi humano sensu. quæ enim comprehendat suo ingenio modum & rationem quam observat Deus in liberandis suis?*

20 Ostendisti mihi. *וְנִסִּיךָ fecisti me videre. Hebraismus, pro, Qui afflictiones magnas & difficiles experiri me fecisti. Non tribuit fortunæ quod iactatus fuerit per varias tribulationes, sed hoc totum tribuit Deus.*

Et conuersus uiuificasti me:
Et de abyssis terra iterum
reduxisti me:

Multiplicasti magnificē
tiam tuam: Et conuersus cō
solatus es me.

Nam Et ego confitebor ti
bi in uasis psalmi ueritatē
tuam: Deus psallam tibi in
cithara sanctus israel.

Exultabunt labia mea
quum cantauero tibi: Et a-
nima mea quam redemisti.

Sed Et lingua mea tota
die meditabitur iustitiam
tuam: quum confusi Et re-
ueriti fuerint qui querunt
mala mihi.

reuerfus uiuificasti me: & ex-
voraginibus terræ conuersus a-
scendere fecisti me:

Auxisti magnitudinē meā,
& conuersus consolatus es me.

Etiam ego celebrabo tibi in-
strumento nébel ueritatem tuā
Deus mi: cantabo tibi in citha-
ra, sancte israelis.

Exultabunt labia mea quū
canam tibi, & anima mea quam
redemisti.

Insup̄ lingua mea tota die
loquetur de iustitia tua: quia pu-
dore affecti sunt, quia inquam
ignominia affecti sunt quæren-
tes malum meum.

Reuerfus uiuificasti me: *פניך פניך* Futura Heb. cōuerteris, vi-
uificabis me: pro prateritis, conuersus es, uiuificasti me. Alij, Cōuer-
sus uiuificasti me. Ita solent uertere quoties duo uerba coniunguntur sine
coniunctione. Alij, restituiſti me, Et recreasti. Ista conuersio, hoc est ista
mutatio ostendit à solo Deo esse uitam, quum scilicet mors antè apparuit,
Et postea repente uita nobis affulget. Conuersus, Et. *פניך*
פניך Fut. Heb. etiam sine coniunctione, reuertēris, ascēdere facies me.
pro, conuersus (sine placatus) reuocasti me. nempe à morte ad uitam.
Alij, iterum reduxisti me. uel, extulisti.

21 Auxisti magnitudinem meam, *פניך גדלתי* Fut. Heb. pro
prat. Auxisti magnificentiā meam. Multiplicasti dignitatem uel
amplitudinem meam. Fuit hoc non uulgare Diuina bonitatis pignus.
quod non tantum pristinam fortunam restituit seruo suo, sed Et in subli-
miorem honoris gradum ipsum extulit.

Et conuersus consola-
tus es me. *פניך פניך* Fut. Heb. sine cōiunctione. ad uerbum, & circui-
bis, cōsolaberis me: pro, & cōuerſus cōsolatus es me. Alij, & rursum
consolatus es me. uel placatus es mihi. Tertio repetit non idem uerbū,
sed eiusdem significationis. nam oportuit Deum aliquandiu latere quasi
haberet faciem absconditam à Davide, Et tergum duntaxat illi ostende-
res, ut tandem sentiret, unde esset uita.

23 Exultabunt *פניך* Quabunt. Laudabunt.

24 Tota die loquetur, Et. *כל היום תנאך* quotidie me-
ditabitur iustitiam tuam.

Lani Et gratiarū
actio pro omnibus
beneficiis.

'Ipsi ſelomóh. LXXII. 1

LXXI.

Psalmus in Salomonem.

Deus iudiciū tuū Re-
gi da, & iustitiam
tuam filio Regis:

Iudicare populum tuū in
iustitia, & pauperes tuos
in iudicio.

Suscipiant montes pacē
populo, & colles iustitiam.

Iudicabit pauperes po-
puli, & saluus faciet filios
pauperum, & humiliabit
calumniatorem.

Sub typo regni Sa-
lomonici erat ad-
venire regnū Dei
per Christum.

Pax & iustitia
per Christum.

Deus iudicia tua Regi da, &
iustitiam tuam filio Regis:

Iudicabit populū tuū in iu-
stitia, & pauperes tuos in iudi-
cio.

Afferent montes pacem po-
pulo, & colles ob iustitiam.

Iudicabit pauperes populi,
servabit filios pauperis, & con-
fringet calumniatorem.

IN PSALMVM LXXII.

1 Ipsi ſelomóh, וְיִשְׁלֹמֹה Ipsi ſelomóh. i. a Salomone scriptus.
Alij, De ſelomóh. ſub. psalmus a Davide scriptus. Precatur David in
persona totius Ecclesiæ, ut regnum quod ſemel erexit, & cuius ipse initium
fuerat, perpetuò teneatur & conſervet in Salomone filio ſuo. Obiter regnū
Chriſti deſcribitur. Iudicia tua, &c. וְיִשְׁלֹמֹה q. d. O Deus gubernā
ſpiritu iuſtitie & iudicii Regem noſtrum: fac etiam ut tua virtute in-
ſtructus obtineat partem tuam quam dedisti. Per iudicia & iuſtitia, in-
telligit bene compoſitum regimen regni. Oppoſuit enim Tyrannica domi-
nationi hæc iudicia & hanc iuſtitiam. Da igitur filio Regis, id eſt ſuc-
ceſſoribus. Reſpicit ad illam promiſſionem Psal. 132. c. 11. De fructu ventris
tui ponam ſuper ſedem tuam. Et 2. Sam. 7. b. 14. Statuam ſemen tuum poſt
te quod egredietur è ventre tuo, & firmabo regnum eius.

2 Iudicabit, וְיִשְׁלֹמֹה Futura, quæ nonnulli vertunt per præſens opta-
tini, Iudicet, Afferant montes, &c. vel potius ſubaudienda particu-
la aliqua, Tunc iudicabit, &c. aut, ut iudicet populū, &c. ubi prædi-
tus fuerit iudiciis tuis & tua iuſtitia, quibus ornatus, iudicabit rectè
& ex aequitate. Sine ſpiritu enim Domini nulla erit æquitas, nec ullus
ordo, ſed omnia potius diſſipata. Et pauperes tuos, וְיִשְׁלֹמֹה & affli-
ctos tuos.

3 Ob iuſtitiam. וְיִשְׁלֹמֹה Ad verbum, in iuſtitia. Hebræi
dicunt 3 hoc loco ſignificare propter. q. d. montes & colles afferent pacem
propter iuſtitiam. Alij vertunt, & colles iuſtitiam. & 3 redundabit.
Quod montes pacē afferre dicit, & colles iuſtitiam, trāſlatiū eſt &
metaphoricum ſumit enim hanc ſimilitudinem à terra ſecunditate: acſi
diceret, Vbiq; terra producet pacem & iuſtitiam, quemadmodum pro-
fert triticum, & alias fruges. non tantum naſcentur fructus ad homines
alendos, ſed ſimul etiā proventus ille pacis & iuſtitie accedet. q. d. ubiq;
regnabit vera felicitas (pacis enim nomine omnem optabilem ſucceſſum
intelligit) nam populus iuſtè gubernabitur. Iuſtitia & pax coniunguntur,
ut cauſa & effectus. ubi iniquitas, ibi omnia peſſum eunt: contrā, ubi iu-
ſtitia, ibi felicitas. 4 Iudicabit pauperes pop. וְיִשְׁלֹמֹה Vin-
dicabit afflictoſ populi. Iudicare, more Hebræorum poſitum pro tueri &
defendere. Et confringet cal. וְיִשְׁלֹמֹה & atteret vel contundet

calumniatorem id est eum qui per calumniam pauperes opprimit.

Et permanebis cum sole
& ante lunam in genera-
tione generationum.

Descendet sicut pluvia
in vellus, & sicut stillici-
dia stillantia super terram.

Orietur in diebus eius in
stitia & abundantia pa-
cis, donec auferatur luna.

Et dominabitur à Mari
usque ad Mare: & à Flum-
ine usque ad terminos or-
bis terrarum.

Coram illo procident AE-
thiopes, & inimici eius ter-
ram lingent.

Reges Tharsis

10

Reges Tharsis

Cum sole & ante lunam, *וְעַד לְלֵיל וְעַד לְיָמִים* Hebraismus, pro, quā-
diu sol iste lucebit, & quoad substituerit luna. sine, dū sol & luna lucebūt,
hoc est perpetuo. Sequitur mox expositio, In generatione generationū
id est, per cunctas generationes, sine per continuam seriem annorum.

Stillantes super terram, *וְעַד לְלֵיל וְעַד לְיָמִים*. i. super herbam excisam ter-
ra. nam *וְעַד* quod praecessit, pro duobus ponitur, & more Hebraeorum repe-
titur. Alij vertunt, Sicut imbres vel stillicidia & ros super terram.
Hac similitudine dicit Regem similem esse pluviae nam inter medios calo-
res aestatis, ubi conssa fuerint prata, etiam ipsa radices avescerent nisi se-
queretur pluvia: sic nisi politicus ordo accederet quem ipse Dominus inter
homines instituit, non pullularet genus humanū, neque conservari posset.

8 A Mari, *וְעַד לְיָמִים*. i. à mari Rubro, usque ad mare Pala-
estinum & mare Syriacum: & à flumine Euphrate usque ad desertum
magnum, ut vocant.

9 Habitatores deserti, *וְעַד לְיָמִים* Aethiopes. Quidam nautas in-
terpretantur. Alij vocem Hebraeam *וְעַד לְיָמִים* relinquunt. Incipit David lon-
gius extendere regnum filii sui. Terram lingent, *וְעַד לְיָמִים* hoc est,
osculabuntur terram in signum reverentiae. Ex historiis enim notum est o-
rientales usos fuisse hac caeremonia. Loquitur autem de populis quos ma-
nu & armis subegit Salomon.

10 Tharsis, *וְעַד לְיָמִים*. i. Cilicia. Nomen Tharsis significat plagam
Meridionalem. Mare enim Tharsis vocatum fuit Iudaeis Mare Ciliciae:
& totam illam partem hoc nomine complexi sunt.

Regnum Christi
aeternum.

Christus regnare
faciens iustos: &
pacem, ut pluvia
herbam germina-
re facit.

Dilatatio regni
Christi.

⁹ & Insularum munus afferēt: reges ¹⁰ vSeba Arabica & vSeba AEthiopica munus offerent.

¹¹ Et incuruabunt se ei omnes Reges, omnes gentes seruiēt ei:

Quoniam eruet pauperem clamantem, & afflictum, cui nō est auxiliator.

Miserebitur egeni & inopis: ¹² & animas egenorum seruabit.

A dolo ¹³ & ab iniquitate redimet animam eorum, & pretiosus erit sanguis eorum in oculis eius.

¹⁴ Et viuet, & dabit ei de auro

Et Insulae munera offerent: reges Arabum & Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes Reges, omnes Gentes seruiēnt ei.

Quia liberabit pauperē à potente, & pauperem cui non erat adiutor.

Parcet pauperi & inopis: & animas pauperum saluas faciet.

Ex v'suris & iniquitate redimet animas eorum: & honorabile nomen eorum coram illo.

Et viuet, & dabitur ei

de auro

Et Insularum ¹⁵ *וּבְיָם* Per Insulas intelligit totum illum tractum qui adiunctus erat Cilicie vsque in Graciam. Nam Iudei contenti patriae suae commodis, non nauigabant ad alias gentes: incluserat enim eas data opera Dominus, ne sese corrumpere externis moribus. *vSeba*, & *vSeba* ¹⁶ *וּבְיָם* *וּבְיָם* Hebraice, *vSeba* & *pSeba*. Primum per *ו* scribitur, & significat Arabiam felicē. Alterum per *ב*, & significat AEthiopiam. Vide libellum interpretationum nominum Hebraicorum.

¹¹ Et incuruabunt se ei, *וְיִכְרְעוּ* Et adorabunt eum.

¹² Et animas, *וְנַפְשֵׁי* Animam pro vita ponit. Illud *מַגִּישׁ* exprimit sequenti versu, quum dicit, A dolo & ab iniquitate redimet animam eorum. Seruare animas egenorum, est cohibere iniustas malorum violentias, ne vim & mortem illis inferant.

¹⁴ Et ab iniquitate *וּמִפְשָׁעוֹ* & à violentia. fraude. iniuria. Id est, opponet sese peruersis hominibus, & illorum impetus cohercebit, habens sub sua tutela miseros, neque patietur illos vel fraude, vel armis opprimi, & occidi. Pro anima, max sanguinem dicit.

Et pretiosus, *וְנִיחָא* *וְנִיחָא* nam pretiosus, *וְנִיחָא* i. tātū magnificet egenorū mortem, vt eā vlciscatur. Eadem loquutio & psal. ¹⁷ *וְנִיחָא* *וְנִיחָא* *וְנִיחָא* Pretiosa in conspectu Domini mors Sanctuarum eius. Sic 2. Reg. ¹⁸ *וְנִיחָא* *וְנִיחָא* *וְנִיחָא* Pretiosa sit quæso anima mea in oculis tuis. ¹⁹ Et viuet, *וְחָיָה* sub. Rex. q. d. Nō erit momentaneus, qui ad breue tempus sese ostendet, & max euascat ex oculis hominum: hoc est Non erit caducum hoc regnum, quod statim concidat, sed habebit firmas radices.

Et dabit ei *וְנִיחָא* *וְנִיחָא* *וְנִיחָא* indefinitum est sub. populus. dabunt illi aurū, vel dabitur illi aurū. Significat potentiam huius regni. Dixerat regnum fore diuturnum, nunc autem ornatur illud dinitis & opibus. Doctiores inter Hebraeos de paupere interpretantur, Et viuet vnusquisque

pauperum cum Rege, & Rex dabit illi de auro quod allatum fuerit ei de Seba, ut sustententur: pauperque orabit pro Rege.

Arabie, & adorabunt de ipso semper: tota die benedicent ei.

Es erit firmamentum in terra in summis montium, superexaltetur super Libanum fructus eius: & flore bunt de ciuitate ficus sa- rum terræ.

Sit nomen eius benedictum in secula. ante solem perma- net nomen eius:

Et benedicentur in eo omnes tribus terræ: omnes- gentes magnificabunt eum.

Seba Arabica, & orabit pro eo semper, tota die benedicet ei.

Erit pugillus frumenti in terra satus in capite montium, & con- tremiscet sicut Lebanō fructus eius: & flore bunt de ciuitate si- cut herba terræ.

Erit nomen eius in seculum, quandoque fuerit sol, propagabi- tur nomen eius: & benedicet se in eo omnes Gentes, & beatum dicent eum.

Per Christum be-
nedictio.

Seba hic per e, Arabiam salicem significat. Tota die, 13
וְיָמָיו quotidie. semper.

16 Pugillus frumenti, &c. 13 רֶפֶס
i. seminabitur exigua tritici portio in montibus, & quia in ipso monte fastigio, ubi nō talis est fertilitas qualis in planitie: vel saltē in colliculis: & tamē excrescet exigua illa portio tritici in tantā copia & altitudine, ut similis sit arboribus Libani. Contremiscet 13 תִּרְמֹסֶה agitabitur. cō- mouebit se. strepitum edet. Et flore bunt 13 תִּפְרֹחַ & egrediētur. Alij, progerminabuntque. Significat non tantū futurā tritici abun- dantiā, sed etiā hominū copiam. Pertinet autem hoc ad salicem regni statum, ut multa soboles nascatur. Dicit verber non fure desertas sed pueri refertas magna hominum copia & multitudine.

17 Quandoque fuerit sol, &c. 13 וְיָמָיו אֲדָמָה Ad verbū, corā sole filiabitur nomē eius. Hebraismus, pro, quandoque videbitur sol, nomē eius erit mnefomē eius. q. d. ut filius ducit nos in memoriā patris, & est eius memoria sic erit nominis eius memoria in seculum. Dilucidius erit si inter- preteris, Filiari, pro propagari, hoc modo, Corā sole nomen huius Regis prop- agabitur. nā sicut sol quotidie oritur mūdo, sic etiā Dominus efficit ut cō- tinua sit successio regni, ne vnquā possum eat. Vocat hic Dauid solē quasi seipsum, sicut Psal. 89. f. 37, dicit, Semen eius in seculum erit, & thronus eius sicut sol coram me. i. quandoque sol fulgebit in calo, stabile erit regnū istud. Quidam vertunt, Cum sole permanebit.

Et benedicent se 13 וְיָמָיו
Doctus inter Hebræos exponit, quod Salomon erit quasi formula benedictionis: quoties gentes volens sibi vel alijs bene precari sument illud nomen, Beneficus sit tibi Deus & liberalis, quemadmodū se erga seruū suū Salomonem prastitit. Alij simplicius exponunt, Benedicent se in Rege illo. i. agnoscent Deum tam beneficū & tam liberalē erga Iudæos, ut cupiant sibi eandem fortunam. sequitur enim, Et beatificabūt illum, id est bea- tum dicent. 13 הֵאֱלֵא est ratio cur gentes benedictura sint se in Salomone, & Ro

effusi sunt gressus mei:

Quia zelavi super iniquos, pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus morti eorum: & firmamentum in plaga eorum.

In labore hominum non sunt, & cum hominibus non flagellabuntur:

Ideo tenuit eos superbia, operi sunt iniquitate & impietate sua.

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis.

effusi sunt gressus mei:

Quia zelavi in insanos, quum pacem impiorum viderem:

Quia non sunt ligamina in morte eorum, quin sana est fortitudo eorum.

In labore hominis non sunt, & cum hominibus non flagellantur.

Ideo ut torques cingit eos superbia, induitur quisque eorum veste violentiæ.

Egressi sunt præ adipe oculi eorum: transgrediuntur cogitationes cordis.

Effusi sunt gressus mei *וְיִפְּחוּ שְׁבִיבֹתַי* Hebraismus, pro, recesserim, nempe à mandatis Dei. Metaphora ab aqua, quæ dum effunditur, locum mutat.

3 Zelavi in insanos *וְיִפְּחוּ שְׁבִיבֹתַי* zelo raptus sum contra insensatos. Alij, vrebatur me æmulatio propter stultos. Alij, æmulatus sum in stolidis.

Viderem *וְיִפְּחוּ שְׁבִיבֹתַי* Est. Heb. pacem impiorum vocat prosperum illorum in omnibus rebus successum.

4 In morte eorum, *וְיִפְּחוּ שְׁבִיבֹתַי* ad mortem illis. Alij, morti eorum, id est, nullis morbis, quasi vinculis, ad mortem trahuntur, sed sunt prosperæ valetudine.

Quin sana, &c. *וְיִפְּחוּ שְׁבִיבֹתַי* quin integrum robur eorum. Quidam, sed sani sunt ut palatium forte. Has duas expositiones probant docti inter Hebræos. Alij, quin pingues sunt & prævalidi. Alij, & pingue robur ipsorum.

5 In labore *וְיִפְּחוּ שְׁבִיבֹתַי* in miseria, vel, molestia. q. d. immunes sunt omnium miseriærum & afflictionum.

6 Induitur *וְיִפְּחוּ שְׁבִיבֹתַי* Sing. p. plur. induuntur veste violentiæ. i. per violentiam parata. Quidam vertunt, amictus violentiæ inuoluit eos. Alij, violentia amicis illis nates. Alij, operiet occultabit se ut tollat prædā sibi. sic doctus inter Hebræos. q. d. habens caput amictum vel ornatum superbia: totum vero reliquum corpus tectum violentia, siue indumento violentiæ & rapina parata.

7 Egressi sunt *וְיִפְּחוּ שְׁבִיבֹתַי* Sing. Heb. pro plur. i. Prominent eis oculi præ pinguedine, &c. Metaphorica est loquutio. neque enim tractat Propheta de ipsa forma corporis, sed potius de tota impiorum fortuna, dicens ita eos affluere omnibus copiis ut multi illis superstit.

Transgrediuntur *וְיִפְּחוּ שְׁבִיבֹתַי* superant. nempe bona quæ illis obveniunt. i. plura à Deo recipiunt quam cogitent & optent. Sic Doctus inter Hebræos. Ex doctioribus illorum alter exponit, eos transisse statutum hominibus cogitando. i. plus cogitarunt quam par sit homines cogitare. non enim sese continent intra communem modum, sed mentes suas longius efferunt.

hac verba referunt, qui de providentia Dei subinde dubitant, ubi vides res in mundo esse confusas, expostulantque, cum eo, & accusant iniustitia. Alij rectius, qui dicunt Prophetam loqui de ipsis fidelibus, quorum sic fides comendatur ut inclinent ad hanc blasphemiam, mundum non gubernari à Deo, nec habere rerum humanarum curam.

Ecce ipsi peccatores & abundantes in seculo, obtinuerunt divitias.

Et dixi, Ergo sine causa iustificavi cor meum, & laui inter innocentes manus meas,

Et fui flagellatus tota die, & castigatio mea in matutinis.

Si dicebam, Narrabo sic: ecce nationem filiorum tuorum reprobaui.

Ecce, isti impii, & peccati seculi, multiplicant divitias.

Verè in vanum mundaui cor meum, & laui in munditia manus meas,

Et fui flagellatus omni die, & fuit increpatio mea singulis matutinis.

Si dicam, Narrabo sic: ecce generatio filiorum tuorum dicent quòd prauaricatus sum.

Iterum describitur tentatione fidelis videntis felicitatem impiorum.

12 Et peccati seculi abundantes. i. qui in hoc seculo alta pace fruantur. Alij, & locupletēs seculi. Vel, felices in seculo. Multiplicant divitias. וְיִשְׁכַּח אֲדָמָה augent facultates.

13 Et laui in mundum. deinde ut appareat exterior mundities, hoc est ut cum proximis nostris verseremur sine fraude, sine violentia ac sine iniuria aliqua. Manus prosperibus externis ponuntur.

14 Et fui flagellatus, &c. וְיִשְׁכַּח אֲדָמָה. Nam quotidie plagas fero, singulifque matutinis afflictio mea est. q. d. Ita flagellor, siue affligor, ut ne momentum quidem quietis habeam: simulatque surgo, videtur excubias egisse aliqua mea miseria qua me excipiat.

15 Narrabo sic. וְיִשְׁכַּח אֲדָמָה. Narrare significat pronuntiare quasi de re certa. q. d. pronuntio nullam esse Deo curam de suis, neque illis providere. Hic se cohibet David in medio cogitationum suarum cursu, & retrahit mentem ab illis peruersis cogitationibus, ac si diceret, Quid tu agis? si sic pronunties, annon vides te iniuriā & Deo & omnibus pijs facere? David autem nunquam prorupit in illam audaciā, ut diceret negligi mundum & res humanas à Deo, neque ita apud se statuebat: sed tametsi varias cogitationes haberet, cōtinuit tamē se, & tandem videns naufragij periculum, vela retraxit.

Generatio filiorum tuorum, &c. וְיִשְׁכַּח אֲדָמָה. generatio filiorum tuorum reprobaui. vel, fecelli. i. omnes fideles tuos fraudans spe sua, qui sentiunt se humana curare, & ipsorum curam habere. Alij, in nationem filiorum tuorum transgressus sum. i. iniurius fui. Quidam dicunt vocum ordinem esse peruersum apud Hebræos, apud quos sic ad verbum legitur, Narrabo ut ecce generatio filiorum tuorum, prauaricatus sum: atque sic ordinant, Narrabo sicut generatio filiorum tuorum: ecce prauaricatus sum. Et

exponit perinde ac si David dicat, Signādo statui apud me pronūtiare de hac re, quod scilicet fideles tuos non cures, ut nonnunquam pronūtiari solent ij quorum etiam pater est, qui a te processerunt, et tamen nō putant te habere sui curā, afflictionum mole pressi: sensu utique me defecisse a te, ut illi. Alij vertunt, Narrabo sic, ecce generatio filiorū tuorū, transgressus sum, ut verbum *וַיֵּצֵא* legatur sine constructione, i. pronūtiatio te nō providere tuis, nam ecce generatio filiorum tuorum multis miseriis exercetur, si sic dicam, pernerse agam.

Cogitavi itaque ut scirem ¹⁶ Existimabam ut cognoscerē hoc: labor est ante me: hoc, sed labor fuit in oculis meis:

Donec ingrederer in Sāctuarium Dei, & intelligerem novissimum eorum. ¹⁷ Donec intrem in Sanctuarium Dei, & intelligam in novissimis eorum.

Profecto in locis lubricis posuisti eos, & corruiere facis eos in de solationes. ¹⁸ Veruntamen propter dolos posuisti eis: deiecasti eos dum alienarentur.

¹⁶ Cogitavi itaque *וַיִּחְשַׁב* Hæc dictio significat supputare, & expendere, siue considerare. Verti potest, adieci itaque animum, vel, applicul studium meum, aut cogitationem, ad sciendum hoc. Labor *וְיָמֵי* res molesta. q. d. quoties de hac quaestione dissertavi sine Spiritu tuo, laborem maximum mihi peperit, & nihil profeci, etiam si quis ratione præditus, ut sunt homines, studeat cognoscere rationem operum Dei, quomodo regat hunc mundum, ita sinat res confusas & perplexas in terra, implicabit se multis molestiis, nec tandē poterit reperire aliquē exitū, sed manebit illi labor molestus.

¹⁷ Ingrederer in Sanctuarium Dei, *וְיָבִיחַ* Heb. quod quidam vertunt per præf. perf. indicativum, ingressus sum, Sanctuarium, siue Sacrarium Dei vocat Dei arcana. Propterea quidam vertunt, secretiora Dei adyta. Alij per Sanctuarium intelligunt potius doctrinam illam quæ iam exposita est nobis. Alludit autē ad ipsum Sanctuarium ubi erat Lex reposita, & ad illam docendā rationem externam quam Deus instituerat in populo suo. Deus enim (ut scimus) semper Ecclesie suæ se patefecit per oracula. Quoniam ergo præscripta erat illa ratio fidelibus, ut peteret scientiam ex verbo Domini, & Deus templi in hunc finē ordinaverat, ideo David dicit, Donec ingrederer in Sāctuarium Dei, hoc est, in scholā Dei ipsius, donec fit mihi Deus magister, egoque discā & ab illo accipiam quod mens mea nō capit. Sensus enim mei omnes deficiunt in hac consideratione. Novissimum eorum, *וְיָבִיחַ* nempe impiorum, qualiter scilicet de illo pronūtiat Dominus in Scripturis, & interdum ipse etiam effectus & experientia demonstrat.

¹⁸ Posuisti in locis lubricis eos, & corruiere facis eos, id est ita eos dejicias ut planē vastentur. Phrasis est Hebraica.

Docet eum Deus
exitum impiorum

Quomodo facti sunt in de-
olationem! subito defece-
runt, perierunt propter ini-
quitatem suam.

Velut somnium surgen-
tium Domine, in ciuitate
tua imaginem ipsorum ad
nihilum rediges.

Quomodo fuerunt in deso-
lationem quàm citò! defecerunt,
consumpti sunt à terroribus.

sunt velut somnium ex-
pergefatto homine: Domine quum
suscitabis, imaginem eorum
spernes.

19 Quomodo fuerunt in desolationem quàm citò! וְכֵן הָיוּ
כְרָנָם Vt vastati sunt penè in momento temporis. Subaudi, dicent
homines aliquando, admirabundi. Defecerunt וְכֵן finem cepe-
runt. A terroribus וְכֵן id est, interitum repentino, vt expo-
nunt Hebræi. Bisariā alij exponunt: Vel quòd Dominus in ipsos fulminet
insolitis modis: vel quòd solo terrare ipsos exanimet, atq; in nihilum redigat.

Consumpti sunt igitur à terroribus, hoc est, violentis et inusitatis atq;
extraordinariis Dei iudiciis concuti solent impij.

20 Experge-
fatto hom. וְכֵן Hebraicè, ab expergiscendo, vel, expergiscendi. est
enim infinit. Quidam vertunt, quasi somnium expergefatto. Alij ver-
tunt subauditis pauculis, sic, Velut somnium quod euannit ab euigi-
lante. Cōparat David impios somnio. Mira phantasia nobis obrepit inter
dormiendū: fabricam⁹ regna, imò nouos mūdes, et fingimus quod nunquā
fuit: ubi autem expergiscimur, statim hoc euannescit. Vnde ergo tanta nobis
admiratio fortuna impiorū, nisi quia somniamus et dormimus? Qui enim
vigilant, hoc est qui oculos habent apertos, et quibus Deus per verbū suū
assulget, non multum se fatigant, nec excruciant ob impiorum successum.
Dicit igitur David se dormiuisse, seq; detentū fuisse istis falsis somniis
vt reliqui homines, sed Dominus illū excitauit: tunc agnouit se somniasse,
quum, tantopere impiorum prosperitatē admiraretur. In hanc sententiam
dicit Isaias cap. 29. b. 7. Sicut somnium visionis nocturne, multitudo om-
nium gentiū que dimicant contra Ariel, etc. Sicut qui somniat esuriens,
et ecce comedit: quumque expergiscitur, vacua est anima eius, etc. sic erit
multitudo, etc.

Quā suscitabis וְכֵן Hic וְכֵן pro וְכֵן positum,
in suscitando. Alij vertunt, in ciuitate. Doctus inter Hebræos dicit pa-
trem suum sic exponere locum istum, Dum suscitaueris mortuos, vel quā-
do suscitabis mortuos, imaginē vel figurā eorum spernes, quemadmodum
dicit Scriptura, Dani. 12. a. 2. Multique dormientium in terra pulueris
expergiscuntur, hi ad vitam eternā, et illi ad opprobria et ad contem-
ptū sempiternum. Et imaginem interpretatur animā hominis que for-
mata est ad Dei imaginē. Alij accipiunt imaginem pro toto illo fulgore
externo et visibili, in quo sibi tantopere placebant, et cuius gratia ha-
bebantur in magno pretio apud homines, sicut et Psal. 39. b. 7. dicitur, In
immagine pertrāsit vir, quibus verbis significat hominē nihil habere solidū
nec firmū. Imaginē igitur vocat apparentiā, vt loquuntur. q. d. Apparet
quidē in homine aliquid externū, quod nihil firmum habet. Sic et hoc lo-
cus exponit externā illam pompam et auiditatem, gratiā et prauitiam,
r. iij.

quā mundus in proceribus admiratur. Paulus figurā mundi appellat. 1. Cor. 7. f. 31. Sensus igitur huius loci iuxta istos talis est. In suscitando, id est, posteaquā transierint ista somnia, vel, quā corporis ostendere aliquod signū tuæ providentiæ, nepe quum res mūdi restitueris in aliquē statum tolerabilem, ostendes illam præclarā ostentationē in qua sibi placebant, nihil fuisse nisi somnium: idque ostendet exitus. Qui legunt, in ciuitate exponunt, in conspectu totius populi, non obscure, nec in aliquo angulo, sed coram multis testibus.

Rursus tentatur
fidelis prosperitate
impiorum.

Profectō excāduit cor meū, 21
& lumbi mei compuncti sunt.

Quia inflāmatum est cor
meum, & renes mei com-
tati sunt: & ego ad nihilū
reductus sum, & nesciui.

Ego autem insipiens eram, 22
nec cognoscebam: vt iumenta
eram apud te.

Vt iumentum factus sum
apud te: & ego semper tecū.

Laudat bonitatē
& providentiam
Dei erga se.

Tamē ego semper tecū fui, 23
'tenuisti manū dexterā meam.

Tenuisti manum dexterā
meam: & in veritate tua
deduxisti me, & cum glo-
ria suscepisti me.

Cōsilio tuo deduxisti me, & 24
postea cum gloria excepisti me.

21 Excāduit פרוץ Fut. Heb. quod per prat. perfectū. vel imperf. redditur, quasi aceto aeri perfundebatur. Aut, veluti acore affectum erat. Alij, acetosum erat. Alij, acerbum factum erat. Verbum Hebraicum deducitur à nomine quod acetum significat, item fermentum sine fermentatum, vnde quidam vertunt, inflatum fuit. Et lumbi mei compuncti sunt פרוץ פרוץ Fut. Heb. & vterque renum meorum quasi telo acuto pungebatur. Alij, & renibus meis spinosus eram. Alij, & renes mei aculeis puncti. Chaldaei paraphrastes, renes mei ardebant sicut ignis. Dicit itaque David non tantum aestuasse in diuersas cogitationes, sed erupisse vsque ad indignationem, habuisse cor suū inflatū instar fermenti, & renibus suis compunctum fuisse, vbi videbat res ita incompuestas esse in mundo. Quidam iungunt versus istum sequenti, & פרוץ, pro quo noster interpres vertit profectō, conuertunt in aduerbium temporis, atque etiam, quod est in principio sequentis versus, hoc modo, Dum inflatum est cor meum, & renibus meis compunctus fui, tunc ego fui stultus.

22 Vt iumenta פרוץ Quidam pro 3 similitudinis, legunt פרוץ, & ver-
tunt, inter iumenta, eodem tamen sensu. Dicit, Coram te. q. d. Licet in-
ter homines visus fuerim aliqua ratione esse præditus & iudicio, ego ta-
men coram te, id est in operibus tuis, & agnitione tuæ providentiæ & re-
ctitudinis, vt brutum animal. 23 Tamen ego פרוץ Hebraicè,
Et ego, id est tu nunquam voluisti me abicere, sed de salutē meā fuisti
solicitus. Tenuisti פרוץ apprehendisti. ne scilicet prorsus exciderē.

24 Consilio tuo פרוץ In consilium tuum, id est in cognitio-
nem consilij tui. Cum gloria excepisti me פרוץ Subauditur
propositio Hebraicis: quidam פרוץ ad, & vertunt, ad gloriam. Alij, פרוץ
vel cum, id est, in gloriam, vel cum gloria. Verbum futurum est Hebraicè

165

*Insipies. Sunt qui vertunt, gloria suscepit me. Quidam per futurū ver-
sunt totum versum, Consilio tuo diriges me, & postea in gloriam su-
scipies me. q. d. Domine, tu non passus es me prorsus excidere: videtur nā-
que mihi nūc iam fortius & robustior: tu igitur deduces me in consilio,
& tandem suscipies me in gloriam. Sub hac gloria comprehenditur etiam
aeterna vita: non tamen excludit David particulares gratias & benefi-
cia quibus nos Deus in hac terrena vita prosequitur. ac si dicat, Postquam
gubernaveris me recto consilio, facies vt mihi prospere omnia cedant, &
tandem colliges me in caelestem gloriam.*

Quid enim mihi est in 25
calore? & à te quid volui su-
per terram?

Defecit caro mea & cor meum. Deus cordis mei, & pars mea Deus in eternū.

Quia ecce, qui elongant
se à te, peribunt: perdidisti 17
omnes qui fornicantur abs
te.

Mihi autē adhaerere Deo
bonum est, ponere in Domi- 28
no Deo spem meam:

Ut annuntiet omnes præ-
dicationes tuas in portis fi-
liæ Sion.

25 Quis mihi, &c. מי כמיני? Laqueatio Hebraeis frequens, iungere interrogationem cum particula negativa. Interrogando enim fortius negat. Sic resolvenda est oratio, Nullus mihi in caelo est, & neminem in terra optavi prater te vñ. q. d. a te solo p̄deo, in te vñsunt omnia mea subsidia, in te vñ omnis mea prudentia & industria, in te solum recumbo. nemo neque in caelo, neque in terra pr̄ter te vñms potest me iuvare.

26 Defecit 𐤀𐤁𐤁𐤀 Quidam vertunt per praesens, Consumitur, aut Deficit. Alij per futurum, ainein habitura est. Nonnulli existimant Davidem pra desiderij ardore defecisse. Alius videtur potius Davidē sensisse, se quidem deficere carne & corde, in Deo autem se satis habere robore, imo plenam & perfectam felicitatem. Confirmat quod prius dixerat, se vno Deo esse contentū. Partis nomine intelligitur possessio & fors qua quis quae contentus est. Quum igitur Deus sit nostra portio, ille solus sufficere nobis debet, a quo perfecta est felicitas. Robur vno rupes. vel sta-

27 Peribunt: succidis יִכְרֹךְ הַחַיִּים *Eni. cum prat.*
Heb. Quidam, pereunt: perdes. Alij, pereunt: conficis. Vel, perdidisti.
 Omnem fornicantem a te. כָּל זֹנֶה עִיךְ *Spiritualis mentis casti-*
tas, est quam statuimus Deum esse unicum autorem bonorū omnium, ab
illo solo pendemus, in eo solo inclusa est spes nostra, ipsum solum innouamus,
pendemus ab eius verbo, & sinimus nos ab ipso gubernari. Qui contrā facit,
fornicator a Deo.
 28 Et ego יִנְיֹהוּ אֵלֹהִים לִי וְיִנְיֹהוּ

cit, fornicatur à Deo. 28 Et ego, ואני קרבת אללים ליטוב. Ad verbum, Et ego accessi sine

appropinquatio ad Deū bona est mihi, ac posui in Dom. &c. illud
Et ego, significat quod Latine dicimus, quod ad me spectat, sine attinet.
Hebraismus cum mutatione personarum, pro, Bonum est mihi accedere ad
te, ac me totum à te pendere, vt narrare possim aliis omnia opificia tua,
quæ maxima arte facta sunt à te. Quidam vertunt, Mihi autem coniti-
gi Deo, bonum est, posui in Dominū Iehouā spem meam, vt enar-
rem omnia opera tua. Alii, Appropinquatio autem mea ad Deum,
bona est mihi, vt ponā in Domino Iehoua spem meā, & enarrē, &c.

LXXIII.

LXXIII.

Intelligentia ipsius Adasaph.

Intellectus Asaph.

Populus Israel con-
queritur de vasti-
tate ac desolatione
templi, in exilio
Babylonico, vel po-
tius tempore An-
tiuchi.

VT quid Deus repulisti nos,
in seculū fumat furor tu
contra pecudes pascuæ tuæ

VT quid Deus repul-
isti in finem, iratus est
furor tuus super oues
pascuæ tuæ

Recordare congregationis
tuæ quam acquisiisti ab anti-
quo, quod redemisti virgam hæ-
reditatis tuæ, montem Sion i-
stum, in quo habitas.

Memor esto congregationis
tuæ, quam possedisti ab in-
itio.

Redemisti virgam hære-
ditatis tuæ: montem Sion
in quo habitasti in eo.

Inimicitia & crude-
litas inimicorum.

Leua pedes tuos

Leua manus tuas

IN PSALMUM LXXIII.

1. Intelligentia huius Maschil. i. Intelligentia: vel vt alii, er-
uditio, siue eruditio. Vide Psal. 32. 2. Repulisti nos, elogasti. Alii,
abominatus es. In seculum, in perpetuum, id est penitus.

Fumat furor tuus. Heb. fumabis. Quidam conuertunt in praesens, fu-
mat, ita exasuat vt fumum emittere videatur. Metaphora ab equis aut
tauro qui fumum per naves emittunt. q. d. ira tua feruor ostendit nos
grauiter peccasse. 3. Ab antiquo iam dimissa pridem. prius. Vi-
detur alludere ad liberationem ex Aegypto. Quod redemisti. &c. p. h. i.

Quidam, mutato ordine verborum Hebraicorum ver-
bunt, & virga hereditatis tuæ quam redemisti, vel, eripuisti in montis
Sion istius. Virga hereditatis vocat hereditatem perticis aut funiculis di-
uisam, vt in Palestina fieri solebat. Alij, absque inuersione ordinis, sub-
auditis pluribus, transferunt, Et quam redemisti, recordare inquam tri-
bus hereditatis tuæ, montis Sion istius, &c. In quo habitas

Ad verbum, quem habitasti in eo. Hebraismus, pro, quem inha-
bitare soles. Redundat in eo.

3. Pedes tuos, gressus tuos, vestigia tua. Hebraismus est,
Leua pedes tuos, pro, Accelera, Attolle te. & est sicut illud Psalmi 68,
a. 2. Exurgat Deus, & dissipentur inimici. q. d. Domine celeriter aduola,
vel, festina vt hostes tuos percutias & perdas. Doct. inter Hebræos etiam
exponit, malleos tuos, Eleua (inquit) malleos tuos, vt perdantur manu
qua moues hostes tui qui templo nocuerunt.

in superbias eorum in finē,
quanta malignatus est i-
namicus in Sancto.

Et gloriati sunt qui ode-
runt te, in medio solennita-
tis tue.

Posuerunt signa sua, si-
gna: & non cognouerunt si-
cut in exitu super summū.

Quasi in sylua lignorum
securibus

ad desolationes in seculū, super
omnem inimicum qui malefecit
in Sanctitate.

4 Rugierunt hostes tui in me-
dio synagogarum tuarum: po-
suerunt signa sua signa.

Notus erat velut afferēs su-
perne qui inferebat in perplexita-
tem ligni secures.

Ad desolationes, &c. *למחית נחל הרע חיר נקד* Ad verbum, ad
vastationes in perpetuum, in omnem qui malefecit inimicū in Sā-
ctitate. Quidam conuertunt nomē in verbum, sic, Ut vastes in perpetuū
omnem hostem qui afflixit Sacrarium. Vel, ut perdas perpetuū hos-
tes vniuersos qui mala intulerunt Sacrario tuo. Sive, qui male egit
in Sanctuaria. Alii, ad vastationes perpetuas, nihil non labefecit
inimicus in Sancto.

4 Synagogarum tuarum *מקדשי* ec-
clesiarum tuarum. Id est, templi. Plurali numero vtitur, quod templum
constaret tribus partibus, ut dictum est Psal. 68. g. 16. Quidam vertunt,
sanctuariorum tuorum.

Signa. *אמית* Repetit nomen ad certi-
tudinem & veritatem rei. nam signa certa habebant quibus sibi persua-
debant se capturos templum sanctum. Ezech. 21. e. 21, traditur quomodo cō-
sulerint exta, quum in destructionem templi sancti proficiscerent. r. q. d.
ea signa quibus adducebantur se capturos templum, crediderūt esse verā.
Alii subaudiunt præpositionem, vertētes, pro signis, vel trophæis. id est,
in signum victoriæ. q. d. Domine triumphos suos agunt, ita ut prorsus de-
iciant signa maiestatis tue, ut non videaris amplius regnare inter nos.
Ista expositio doctioribus magis placet.

5 Notus erat *מפורסם* Celebris, Nobilis. Illustis erat, vel fuit.
nam futurum est, quod quidam per præf. perf. alii per imperf. vertunt.

Velut afferens supernē *כוכבית למעלה* velut adducens ad subli-
me. Aut, velut adducēs ligna ad sublime aliquid. q. d. qui in sylua dē-
sa (id significat perplexitas lignorum) abscondebat arbores ad edificium
templi, in tanto pretio habebatur, in quāto habitus fuisset si eadem ligna
Deo in calo obtulisset: vel, tam celebris erat, tamque bona fama, quasi Deo
offerret sacrificia. Vel, videbatur rem tam gratam agere, quā si obtulisset
corā Deo in calo. Quidam vertunt, Palam est quomodo in superio-
ra templi, velut in condensa sylvarum, secures intulerint. Et per su-
periore intelligunt tabulata templi quæ auro ornata, hostium præda pa-
uerunt, atque ab illis, securibus decussa, non secus quā si in sylvis arbo-
res detruncentur. An ex veritate transferant hi, videant lectores. versus
sequens videtur aduersari, quum dicit, Nūc autem opponit enim præco-
dantibus sequentia.

Nunc autem calaturas eius pariter bipenni & malleis con-
terunt.

6 exciderunt ianuas eius in
idipsum: in securi & ascia
deiecerunt eam.

Miserunt ignem in Sanctua-
ria tua, in terram turbantes pol-
luerunt tabernaculum nominis tui

7 Incenderunt igni Sanctua-
rium tuum, in terra pollue-
runt tabernaculum nomi-
nis tui.

Dixerunt in corde suo, De-
populemur eos pariter: incen-
derunt omnia tabernacula Dei
in terra.

8 Dixerunt in corde suo, co-
gnationum simul, Quie-
scere faciamus omnes dies
festus Dei à terra.

Coguntur se de-
stitui omni ope &
consilium Dini-
na.

Signa nostra non videmus,
non est ultra Propheta, nec est
nobiscum qui cognoscat usque-
quo.

9 Signa nostra non vidimus,
iam non est Propheta, &
nos non cognosces amplius.

Usquequo, Deus, probris af-
ficiet te aduersarius, spernet ini-

10 usquequo, Deus, imprope-
rabit inimicus, irritabit

6 Bipenni & securi. Conterunt. *Eus. Heb.*
pro prof. vel prat. deiciunt. confregerunt. conquassarunt.

7 Ignem in Sanctuaria tua. *Ad verbum, in ignem*
Sanctuaria tua. pro, ignem in Sanctuaria tua. Incenderunt igni Sa-
ctuarii tuum. hoc est Templum.

8 Depopulemur eos. vim inferamus
illis. deprædemur eos. à *Omnia tabernacula om-*
nes synagogas. i. totum Templum. Docti quidam pro synagogis acci-
piunt: quod Propheta non loquatur de vno Templo duntaxat, sed de loco o-
mnibus qui destinati erant in eum usum, nempe ut illuc convenirent fideles
ad audiendam Legis doctrinam. Volebant enim extinguere nomen Dei, &
abolere puram Legem, & Prophetarum doctrinam.

9 Signa nostra Prodigia nostra quæ scilicet olim faciebat
Deus nostra causa, quibus testabatur, quantum nos affligeret, tamē se esse no-
stri liberatūrē. Alii latius extendunt nomen signi: nā non solū interpretā-
tur de signis illis vel symbolis quibus Propheta confirmabant suā doctri-
nam: sed generaliter accipiūt pro omnibus testimoniis quibus Dominus so-
litus fuerat olim populum suum in miserie solari. quemadmodum dici-
mus vulgè signa dari vel amoris, vel odii. Videmus *Prat. pro*
prat. Nec est nobiscum, &c. Repetitio est e-
iusdem rei: nam quā dicunt non esse qui cognoscat, intelligunt non esse Pro-
phetam.

10 Spernet inimicus nomen tuum, Alij, comminabitur nomi-
ni tuo. Alij, floccifaciet. spernet. contemnet.

aduersarius nomen tuum
in finem

Vt quid auertis manū
tuam, & dexteram tuam
de medio sinu tuo in finem

Deus autem Rex noster
ante secula operatus est sa-
lutem in medio terra.

Tu confirmasti in virtu-
te tua Mare, contribulasti
capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita dra-
conis: dedisti eum escam po-
pulis Aethiopum.

micus nomen tuum in seculū

Vt quid reducis manum tuā
& dexteram tuam? è medio si-
nus tui prohibe manum tuam.

Deus autem Rex meus ab in-
itio, operatur salutes in medio
terra.

Tu confregisti fortitudine
tua Mare, confregisti capita ce-
torum in aquis.

Tu contriuiisti capita Liui-
athan, dedisti eum escam populo
deserta incolenti.

Concipiunt spem
liberationis, repa-
titis Dei in ipsius
beneficiis.

In seculū? וְעַד עַד in perpetuū, perpetuū. Vide Psal. 79. b. s. 11 Re-
ducis וְעַד Fut. Heb. pro pras. auertis. nēpe ab ope ferēda. Dicitur Deus
manū suā auertere, quā potentiā suā re ipsa non declarat nobis: sicuti et
uerso dicitur manum suam porrigere, ubi testatur sese nobis adesse, & alio
quod specimen auxiliū sui ac virtutis praebeat. Et dexteram tuam,

& dexterā tuam de medio sinu tuo arce-
Alij, & dextera tua è medio sinus tui otiosa est? Alij, & dexterā tuā
de medio sinus tui profer, ut hostem consumas. Metaphora ab iner-
tibus & cessatoribus. Alij, & dexterā tuam? è medio sinus tui consu-
me. q. d. Domine, hostes mei ideò te contemnūt quia putant te ignauū iac-
cere, ac si quis haberet in sinu manus compressas: tu igitur fac ut re ipsa
sentiant te posse illos consumere, etiam si te non moueas, neque attollas ma-
nus tuas.

Deus autem, &c. וְעַד עַד וְעַד עַד
At tu, o Deus, olim Rex meus eras, qui ferebas auxilia in, &c. Regis
nomen, significat Deum Ecclesiam suam fide & praesidio suo tutatum sem-
per fuisse. Alij 11 T pro Q v m accipiunt vertentes, Quum Deus Rex
meus, sub. fuerit, &c. Locns concisus. q. d. Quomodo id accidere potuit,
quum Deus fuerit Rex meus iam olim, siue ab initio, & quum hucusque
inuerit me, & fecerit mihi salutes? id est, tulerit mihi opē in media hostiū
ditione? vel manifestam & conspicuā, & quasi in theatro ut ab omnibus
conspici potuerit. Salutes plurali utitur, ut magis exprimat quā ma-
gnifica fuerit illa liberatio.

Confregisti וְעַד עַד diuulsisti.
diremisti secuisti, ut scilicet transitum dares Israelitis.

Contriuiisti וְעַד עַד confregisti. concidisti. Cetora, וְעַד עַד
Per cetos, dracones, magnos pisces, & Leniathan, intelligit Pharaonē, &
eius exercitū: alludēs ad terrā suā, quoniā Aegyptus mari vicina erat,
respexit etiam ad Nilum.

Deserta inc. וְעַד עַד deserti. vel solita
dinum. Alij, in desertum, subaudi, proficiscenti.

Tu excidisti fontem & torrentē: tu siccasti fluuios fortes.

Tuus est dies, etiā tua est nox, tu præparasti lumen & solem.

Tu statuisti omnes terminos terræ: æstatē & hyemem tu plas-
masti.

Memento huius, quod inimicus probris affecit Iehouam, & quod populus stultus spreuit nomen tuum

Ne tradas congregationi inimicorum animam turturis tuæ: cōgregationis pauperū tuorū ne obliuiscaris in æternum.

Respice ad pactum tuum: quia repleta sunt loca tenebrosa terræ habitationibus iniquitatis.

Ne redeat attritus affectus pudore:

15 Excidisti fontes & secuisti. i. ex scissa petra produxisti torrentē, siue aquas. De Petra loquitur ex qua fluxerunt aquæ populo murmurante, Exod. 17. b. 6. Et torrentem & flumen. Fortes. i. p.

Ad verbum, fortitudinis, validos, ingentes. Id factum fuit quum Dominus siccauit Iordanem, quum filii Israel ingederetur Terram sanctā.

Iosue 3. 15. d. 17 Plasmasti. i. p. Ad verbum, formasti eas. vel ea. Pronomen redundans more Hebræorū. Alii, sinxisti.

18 Spreuit. i. p. violauit. Idem verbum quod supra versu 10. 19 Congregationi ani. i. p. bestię animam. Comparat Ecclesiam Dei iuranti quæ & vnica est & imbellis: hostes verò à quibus vexabatur, bestia fera, siue multitudini & exercitui. Pauperum tuorū i. p. afflictorum tuorū. In æternū. i. p. in perpetuum. penitus. perpetuò.

20 Repleta sunt, & c. i. p. repleta sunt tenebrositates terræ habitaculis violentiæ. i. quia terra tenebris obruta, plena est hominibus studiis iniuriæ. Quidā, tenebrositas terræ, plena sunt habitaculis violentiæ. Alii, repleverunt tenebræ terram, habitacula prædonum. Alii, repleta sunt omnia tenebrosis carceribus terræ, & habitaculis violentis.

21 Attritus affectus pudore. i. p. pauper vel afflictus. contritus confusus. Vel, Ne reuertatur contritus cum ignominia. i. ne reuertatur à conspectu tuo obrutus ignominia,

Tu dirupisti fontes & rēnes: tu siccasti fluuios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: tu fabricatus es auroram & solem.

Tu fecisti omnes terminas terræ: æstatē & ver tu plas-
masti ea.

Memor esto huius, inimicus impropertauit Dominos & populus insipiens incitauit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animā confitem tibi: & animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem.

Respice in testamentum tuū: quia repleti sunt qui obscurati sunt terræ domibus iniquitatum.

Ne auertatur humilis factus confusus:

Cōtinuatio orationis aduersus iniuriam.

Obiiciunt Deum suum factus.

pus, ego rectè iudicabo.

Diffoluta est terra, & habitatores eius: ego uero stabiliam columnas eius. DSélah.

Dixi insanis, Ne insanietis: & impiis, Ne exaltetis cornu,

Ne extollatis in Excelsū cornu vestrū, neque loquamini collo pingui:

Quia nec ab Exortu, nec ab Occidente, neque ab Aquilone

venit exaltatio:

Rectè, מִסִּדִּים rectitudines, æquitates. i. summa æquitate iniquitatem profligabo, & pietatis studium asseram.

4 Diffoluta est terra תִּפְּסוּ אֲדָמָה Ad verbum, Dissoluti sunt vel Liquefunt terra. Verbum plurale nomini singulari iunctum, frequens Scripturis. Dicit Propheta Deum restitutum in melius quā collapsa sunt & quasi liquefacta. ac si dicat Deus, Quāvis terra dissoluta sit & dissiliat, ego tamen stabiliam eius columnas: hoc est, ego efficiam ut in ista perturbatione maneat stabilis. Potentiam suam nobis commendat, cuius decumētum satis illustre apparet in ipsa terra. Quidam per futurum, Diffluent. Colligescunt. sub. præ timore: tantum abest ut mihi possint resistere. Stabiliam מְסִדֵּם Præf. Heb. pro fut. disposui summa arte. Alij, confirmaui. Alij, fixi.

6 In Excelsum cornu vestrum תִּפְּסוּ אֲדָמָה Cornu vocat robur. q. d. vires vestras ne iactetis contra Deum. Refert Propheta suas cogitationes: & non tam sua causa loquitur, quā ut filius Dei instituat quomodo se gerere debeat in rebus aduersis, ubi videntur oppressi: nempe ut resistent fortiter, agnoscendo quicquid machinantur impii, hoc provenire ex mere furorē, & furorē ex superbia.

Pingui. פִּינְיָ דִּירוּרוּ. præf. & o. i. cum fastu, & superbiē. Refertur potest ad collum, & ad v. ERBV. M. subauditū. collo pingui, & collo pingue verbum. i. durum. Alludit ad gestum ipsum qui eminet in hominibus superbis: habent enim guttur quadammodo inflatum.

7 Ab Aquilone מִן הַצֶּפֶן à deserto. q. d. dignitatis nullum est emporium, nusquam terrarum venditur dignitas sine potentia: sed à solo Deo est. Monet ne quis exaltetur contra Deum ob dignitatē, aut vires, quod ea à Deo sint. Causam unde superbiā homines, declarat, dum scilicet circūspiciunt in hanc vel illam partem, promittentes sibi, vel industria vel opera hominum se posse consequi quod cupiunt. Qui volūt emergere & eminare supra omnes, circūspiciunt quidnam habeant vel opus, vel honorem, aut apud se consilii & pecunie.

pus, ego instituas indicabo. Liquefacta est terra, & omnes qui habitant in ea: ego confirmari columnas eius.

Dixi iniquis, Nolite iniquè agere: & delinquentibus, Nolite exaltare cornu,

Nolite extollere in altum cornu vestrum, nolite loqui adversus Deū iniquitatē:

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque à desertis montibus: quoniam Deus index est,

Corripis insanos & impios.

Hunc humiliat & hunc exaltat: quia calix in manu Domini vini meri, plenus misto:

Et inclinavit ex hoc in hoc: veruntamen sax eius non est exinanita. bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in seculum, catabo Deo Iacob.

Et omnia cornua peccatorum confringā: & exaltabuntur cornua iusti.

LXXV.

In fine in laudibus, Psalmus Asaph canticum ad Assyrios.

8 Iudex est: vñ Iudiciū hoc loco, nihil aliud est quā gubernatio. Iudex igitur est Deus, hoc est ita præst mundo gubernando, ut nihil geratur in eo nisi arbitrio ipsius, ut constituat & ordinet res humanas prout visum est. Non igitur tribuendæ sunt neque fortuna, neque industria nostra, quæcunque cernuntur in mundo mutationes.

9 Rubet: רוב Præf. Heb. pro præf. Alij, turbidum & turbulentum est. Calix pro vñtione Divina, ut Ierem. 51. b. 7. Calix aureus fuit Babel in manu Domini, de cuius vino, &c. Quod illic vocavit calicem aureum, hic vocat calicem vini rubri, quod fortius sit vino albo, & insaniore reddat potatores. q. d. Dominus habet vnde acerrimè puniat malos. Iram Dei comparat vino optimo, quod ut optimum vinum citissime penetrat, ut etiam turbet cerebrum hominis, febrem geueret, & exitiale sit nimium potum, ita mira vis est vindictæ Divinæ.

Misto: יין mitione. Quidam existimant mitionem hic poni, quod raro bibant vinum merum in illis regionibus, quod calidiores sint: quodque illic vinum sit generosius, quā in istis plagis frigidis. Alij putant dixerunt significari, quod vinum sit aromaticum. Non tantum ergo Deus propinat vinum simplex & nativum, sed addita mitione, ut plus habeat vigoris.

Sugent, & bibent יונו Quibusdam transposita verba videtur, pro, bibent & sugent. q. d. non tantum bibent sed ad vltimam usque guttam ebibent, & usque ad faciem. Loquutio satis vulgaris Hebræis, ut verbum quod plus habet vehementiæ, primo loco ponatur. Quidam vertunt, expriment, bibent, pro, bibentes sugent. Gallicè, esgousteront. Confringam: ירש Propheta cognoscens Deum sui perpetuo similem esse, non dubitat quin etiam velit in posterum iuvare suos, quemadmodum hactenus fecit: propterea sibi promittit virtutem qua prosteruat omnes impios.

IN PSALMVM LXXVI.

1 Victori in Neginoth ליהודי נגינת Vide, Psalm. 4. ipsi Asaph. cant. וירש ליהודי נגינת Vide Psalm. 30.

Psalmus
LXXVI.

8 Quoniam Deus iudex est: hunc humiliat, & illum exaltat:

9 Quia calix in manu Iehoux: & vinum quod in eo, rubet: & plenus est misto, & effundit ex hoc: utique faeces eius sugent, & bibent omnes impii terræ.

10 Ego autē annuntiabo in seculum, & psallam Deo Iayacob:

11 Et omnia cornua impiorum confringam, exaltabuntur vtrō cornua iusti.

LXXVI.

12 Victori in Neginoth psalmus ipsi Asaph, & canticum.

Landes Des.

Impiorum vñtione
& piorum exaltatio.

Laudat populus Deum, quod inimicos à Ierusalem profligauerit. Idē prope cum Psalmo XI. VIII argumentum.

Descriptio victorie.

Notus in Ichudáh Deus, in Iſraél magnū nomē ei⁹: Et est in ſalēm tabernaculū eius, & habitatio ei⁹ in Sion. Illic cōfregit ſagittas arc⁹, ſcutū, & gladiū, ac bellū. Dſelah. Splendidus es, & fortis præ montibus prædæ. Spoliati fuerunt fortes corde: dormierūt ſomnum ſuum, nec inuenerunt omnes viri fortes manus ſuas. Propter increpationem tuā Deus Iacob, cōſopitus eſt cur-

Notus in Iudea Deus, in Iſrael magnum nomen eius: Et factus eſt in pace locus eius, & habitatio eius in Sion. Ibi confregit potentias arcum, ſcutum, gladium, & bellum. Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis: turbati ſunt omnes inſipientes corde. Dormierūt ſomnum ſuū, & nihil inuenerūt oēs viri dinitiarū in manib⁹ ſuis. Ab increpatione tua Deus Iacob dormitauerunt qui

2 Notus נִכְוָה Celebris. ex victorijs ſcilicet quas ipſe Iehuda tradidit, vt mox verſu 4: quibus oſtendit virtutem ſuam ſufficere ad Eccleſie ſue praſidium: dein ad omnes perdendos impios. Et eſt in ſalē, &c. וְיֵשׁ בְּשָׁלֵם Nam in Salem, &c. Hac fuit cauſa ſeruanda Ieruſalem, quod locum illum ſibi deſtinaret, & quod vellet illic innocari nomen ſuum. Quum autem inter nos habitet Deus per Chriſtum, & Eccleſia ſit eius templum, non dubium eſt quin eundem ſe præſtet erga nos quoties opus fuerit. 4 Ac bellum מלחמה. i. omnia inſtrumenta bellica. 5 Splendidus, &c. נֶחֱדָר חָדָר חָדָר חָדָר Conſpicuus es, admirabilis præ mōtib⁹ prædæ. i. ad prædam idoneis. Vel, Illuſtris es, robuſtus vel admirandus montium prædæ. i. ſimilis leoni forti & indomito habitanti in montibus. Alij, Illuſtris tu, præclarior montibus prædonum. Alij, Suſpiciendus præ montibus prædæ. Alij, Magnificenti⁹ montibus prædæ. Per montes prædæ intelligit regna violenta. Quoniam enim per vim & iniuſtas cædes ſibi multi Reges ampla dominia acquiſierant, vocat regna illorū mōtes prædatores, ac ſi conferret illos beſtijs quæ raptō viuūt. Dicit igitur, Quannis alia regna plus habeāt potentie in ſpeciem, & magnas copias, tamen excellis ad ſeruandum populum tuū. 6 Spoliati fuerunt שָׁלְלָהִם Significat fuiſſe priuatos cōſilio ac fortitudine ſua. Alij, Prædæ fuerunt. Subaudiſtur, Propterea. q. d. ideo ceſſerunt in prædā hoſtes tui forti animo præditi. Alij, Spoliis expoſiti ſunt. Dormierunt נָמָה dormitarunt. Quidam per præſens, dormiunt. Significat ſopito fuiſſe torpore & ignauia, quum eſſent prius alacres, & magnopere induſtrij, ac ſtrenui. Nec inuenerunt &c. וְיָדָהִם Hebraiſmus, pro, nihil manibus ſuis potuerunt efficere cuncti viri bellicoſi. Vel, manus præſtatas & expeditas non habuerunt ut ſe tuerentur, non fuerunt illis vires ad manum, ubi opus fuit, vt ſperabant, qui prius inſtructi erant arte bell.

ascenderunt equos.

Tu terribilis es, & quis resistet tibi? ex tunc ira tua.

De celo auditum fecisti iudicium, terra tremuit & quieuit,

Quum exurgeret in iudicium Deus, ut saluos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi, & reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vouete, & reddite Domino Deo vestro: omnes qui in circuitu

rus & equus.

8 Tu terribilis es, tu inquam, & quis stabit coram te? simulatque exarserit ira tua?

9 E cælis audire fecisti iudiciū, terra timuit & quieuit,

Quum exurgeres ad iudiciū Deus, ut seruares omnes humiles terræ. *De Sclah.*

Profecto ira hominis confitebitur tibi, residuū irarū accinges.

Vouete, & reddite Iehouæ Deo vestro, omnes qui estis in circuitu eius:

8 Simulatque, &c. *פסל תהו* Ad verbum, ex quo ira tua? pro, ex eo tempore quo exarserit ira tua?

9 Audire fecisti *שמע* *פסל תהו* Præter. Heb. pro sunt quibusdam, audire facies? vel proferes iudiciū tuū: terra timebit & conquiescet. Rectius in præterito. Significat autem, hoc iudicium non modo clarum fuisse, sed etiam sic magnificum ut resonaret tanquam tonitru aliquod. Videtur enim alluisse Prophetā ad tonitru & fulmen.

10 Quum exurgeres, &c. *קום* *פסל תהו* Ad verbum, In exurgendo ad iudicium Deus, ad seruandum. Quod quidam in secunda persona vertunt, alii in tertia, i. quum Deus cepit exercere iudicium in impios ut seruaret omnes, &c. Humiles

mansuetos afflicto. 11 Confitebitur tibi, & celebrabit te. i. qui prius erant tibi irati, laudabunt te. vel cedit tandem in laudem Dei hostium furor non quod agnoscat ipsi Deū victorem, sed quia res ipsa ostēdet, illos, dū omnia machinati fuerint, tamē denictos esse à Domino.

Residuū irarū accinges. *פסל תהו* i. accinges te ad reliquias indignationū. ac si diceret, Domine quum nondum profligati sint omnes Ecclesia hostes, tu accinges te ad perdendos qui residui sunt. In eundem sensum alii vertūt, reliquo indignationū accinges te. Alij melius, quod reliquū est furorū cōstringes. q. d. quasi vinculo cohibebis ne quis posthac irascatur tibi, ne re exequatur suos conatus impios. 12 Vouete *פסל תהו* Hortatur ad gratulationē fideles, postquā Dominus ita virtutē suā exercuit in illis seruandis, ut beneficiū hoc celebrent. Respiciit autē ad cōsuetudinē Legis, quū dicit, Vouete. vouebāt enim sacrificia pro acceptis beneficiis, si positi erāt insigni aliqua victoria publicè: si quis itē rebus fuerat ex magno periculo, vel cōualuerat ex morbo aliquo graui, priuatim & publicè vouebant sacrificia in testimonium gratiarū actionis.

Qui in circuitu eius: *פסל תהו* De fidelibus quidam locum istum

Dei potentiā laudat in liberando populo.

exponunt. nam dicantur esse in circuitu Dei, quemadmodum Deus vicissim dicitur habitare in medio ipsorum. quum enim Israelita haberent castra sua, Tabernaculum Dei erat fixum in medio, ita ut illuc omnes confugerent, & agebant quasi custodias Tabernaculi ex omni parte. Alij iungunt hæc sequentibus, sic. Omnes qui in circuitu eius, afferent munera. q. d. Vos qui servati estis tam admirabili Dei virtute, agite illi gratias. nã qui in circuitu sunt, illi quoque afferent munus.

'afferat munus' terribili,

eius assertis munera

Qui succidit spiritum princi-
pũ, terribilis est Regibus terræ.

Terribili, & ei qui au-
fert spiritum principũ,
terribili apud omnes Reges
terræ.

LXXVII.

LXXVII.

'Victori pro Ieduthun, ipsi
Asaph psalmus.

In finem pro Ieduthun
Psalmus Asaph.

Docet Propheta, se
in rebus afflictis,
confugisse ad Deũ

Vox mea ad Deum, & vociferatus sũ: vox mea ad Deũ,
& auscultavit mihi:

Voce mea ad Dominũ
clamaui: voce mea
ad Deum, & inten-
dit mihi.

In die angustia mea Domi-
num quasi vi: plaga mea noctu
'defluebat, nec quiescebat: re-
nuebat consolari anima mea.

In die tribulationis meæ
Deum exquisivi, manibus
meis nocte contra eum: &
non sum deceptus.

12 Afferant יָבִיחַ afferite. Fut. Heb. pro imperat. Terribili
פָּחַד Ad verbum, terrori. timori. Potest esse adiectivũ dictiois munus:
afferite munus tremendum. Ratijs exposueris, terribili Domino. nã hoc
epitheton tribuitur Deo propter circumstantiã: am salutis populo suo allata,
quemadmodum visum est paulo ante, versu 8, Tu terribilis es, & Psal. 47.
a. 3. Alii existimant 3 causalem esse particulam, & vertunt, propter ti-
morem. quòd scilicet alienigena tributũ pendent, quia attoniti erunt ac
sibi metuent, ubi viderint eius potentiã. 13 Succidit יָבִיחַ Fut. Heb.
Succidet, nempe ut vindemiator racemos. Quidam, Vindemiabit. i.
auferet animum principibus. Alij Spiritum interpretantur consilium
& fiducia. quòd consilium sit initium rei bene gerendæ. Hostes enim Eccle-
sia vtp plurimum astuti sunt, & pollent multis & varijs artibus: filii au-
tem Dei, vel simplices sunt, vel sæpe ita perplexi propter angustias suas,
ut nõ provideant rebus suis: ideò promittit illis tale Dei auxilium, ut ho-
stes nihil proficiant sua astutia neque acutis suis consilijs.

IN PSALMVM LXXVII.

1 Victori יָבִיחַ Vide Psal. 4. 2 Et vociferatus sum
וָעָנִיתִי & clamaui. Alij, & vociferabar. Præt. pers. Heb. pro imperf. ut,
& mox auscultabat mihi. Est autem Hebraismus, pro voce mea ad Deũ
vociferatus sum, voce inquam mea vociferatus sum, & exaudivit me.

3 Dominum יְיָ Domine Defluebat וָעָנִיתִי Præt.
Heb. Metaphora à vulnerato, cuius sanguis non potest fisci. Alii vertunt,

7 in propria significatione, hoc modo, manus mea nocte effluxit, vel diffudit sese. i. extendit, sub. ad Deum & non lassata est, vel cessavit & resedit. Ex gestu significat se precatum esse Deum, nam manus in calum attollere, est precari. q. d. ego non fui precando lassatus, quannus anima mea respueret consolationem. i. quannus nusquam spes bona sese ostenderet, ita ut penè oppressus essem dolore.

Renuit consolari anima 4 mea, memini sui Dei: & delectatus sum, & defecit spiritus meus.

Anticipauerunt vigilias 5 oculi mei: turbatus sum, & non sum loquutus.

Cogitavi dies antiquos: 6 & annos aeternos in mente habui:

Et meditatus sum nocte 7 cum corde meo: & exercitabar, & scopebam spiritum meum,

4 Recordabar עֲרַבְתִּי Futura Heb. per prae. imperf. vertenda. Quidā futurū retinent. Quidā subaudiunt, aduersatīnā particulā, Quāuis Dei recorderer, tamē inquietus erā, siue fremebā, aut non sū quietē adeptus. Recordari Deū, est ipsum quærere, & orare. Et tunc iustuabar עֲרַבְתִּי & inquietus eram, infremebam, conturbabar. Loquebar עֲרַבְתִּי querelas faciebam, meditabar, deprecabar. Et angustiiis afficiebatur קָוַמְתִּי & deficiebat. Alij, & totus in oratione fuit. 5 Tenuisti vigilias oculorum meorum עֲרַבְתִּי עֵינַי Tenuisti in vigiliis oculos meos. i. tota nocte, quae solebat distribui in quatuor vigilias, tenuisti oculos meos ne clauderentur. Dicit se duxisse noctes peruigiles & insomnes prae vehementi dolore. Alii vertunt, tenuisti custodias oculorum meorū. i. palpebras, quae sunt veluti custodes oculorum meorum. Idem est sensus. Contritus sum נִכְרַחְתִּי cōsternabar. 6 Supputavi עֲרַבְתִּי Reputavi. Recogitavi. Reduxi in animum. Alij, Recēfui dies ab initio. i. dies iam olim praeiteritis in quibus sepius fueram à Domino liberatus, & benignè tractatus. Quidam distinguunt post NOCTES, quum scilicet solitarius eram, & à conspectu hominum subductus. Cōparat praesentes suas crummas cū praeiterito statu, qui latior erat & felicior.

Seculorum עֲרַבְתִּי עֲרַבְתִּי id est pristinos, siue priscos. 7 Recordabar cantici mei עֲרַבְתִּי נִגְנִיתִי Futura Heb. per prae. imperf. vertenda. i. recordabar temporis quo prae gaudio ob res secundas canebar. In memoriam reuocabā modulationes meas.

Corde meo meditabar עֲרַבְתִּי לִבִּי cum corde meo loquebar. Spiritus meus, רִוּוּי. i. mens mea. sub. sequentia. Dicit Prophetā se discipulasse, quum faceret illam comparationem de qua praecedente versu, quis nā tandē futurus esset finis & exitus malorum. Deinde

siij.

Recordabar Dei, & tumultuabar: loquebar, & angustiiis afficiebatur spiritus meus. Oselah.

Tenuisti vigilias oculorum meorum: contritus sum, nec loqui potui.

Tunc supputavi dies qui fuerunt à principio, annos seculorum:

Recordabar cantici mei: noctu corde meo meditabar, & scrutabatur spiritus meus,

Ex dolore non potest somnū capere.

Recordatione beneficiorum Dei, nō credit se abiectum esse.

qua de causa ipsum tam seuerè tractaret Dominus. Quidam versunt, inuestigauit spiritum meum, sub. Deus. i. me expergefecit, & excussit omnes partes mentis meae, coegitque me agnoscere peccatum.

Nunquid in secula repellet Dominus, nec addet vt bene velit adhuc?

Nunquid defecit in seculum misericordia eius? defecit verbum in generationem & generationem?

Nunquid oblitus est misereri Deus? num conclusit in ira misericordias suas? *De Selah.*

Et cogitavi, Mors mea est: tunc recordatus sum annorum de-
xtra Excelsi:

8 Repellet *ויקח* abominabitur. sub. me. vel elogabit se. Vt bene uelit *ויקח* vt benignè se exhibeat. beneuolus sit. placidus, Tanta erat malorum diuturnitas quae confecerat animum Prophetæ, vt vix sperare posset aliquando tandè Deū posse placari. 9 Nunquid defecit in seculum misericordia eius? Num collegit penitus bonitatem suam? Alij, An desit in æternum bonitas eius? Defecit verbum *ויקח* consumptum est eloquium. finem habet oraculū. i. verbum consolatorium. quia consolatio illa quam affert verbum Domini, non penetrat in animū eius. Alij verbū, siue oraculum referūt ad responsa quæ De⁹ suis (maximè Danidi) dare solebat quū illū in rebus dubiis interrogarent. quæ sanè responsa, tunc cessauerant. 10 Conclusit in ira *ויקח* prohibuit propter irā. Vel per futurum, cōtinebit in ira sua. 11 Et cogit. Mors mea est *ויקח* Ad verbū,

Et dixi, Occidere meum. i. occisio & mors mea est: siue potius, interitus meus est. q. d. succumbam huic calamitati. dixi actum esse de me. ab Alij ab *ויקח* deducentes, quod est agrotare, infirmum esse. versunt, Infirmitas mea est. i. infirmitas mea est. Quidam existimant enim accusare infirmitatem suam, & molliorem, effaminatūque animum ad resistendum tentationi. Alij exponunt, Temporalis est hic morbus meus, oportet me ad tempus deiici: etiamsi sim aeger, non propterea actum est de me, nec sum mortuus: sicut Psal. 118. c. 18, Castigans castigauit me Dominus, & morti me tradidit me.

Recordatus sum. Istud subauditum est ex sequenti versu, in quo seipsum exponit quid significet per dexterā Excelsi, nempe mira eius facinra. q. d. in tanta desperatione recordabar temporis quo Deus dexteram suā manifestabat. succurrando mihi & alijs, atque dicebā, Si repentes annos dextera Excelsi, hoc est quibus adias? es Dei manu,

Versans in ea captiuitate, atque de se actū esse existimās, sperat tamen Deum opem laturnum aliās.

non est quod tantopere desperes, etiamsi longior sit afflictio quā animus tuus sperabat. Alii existimant hic includi consolationem: ut promittat Prophetā vicissitudinem aliquam: ac si diceret, Hæc est agritudo sed erunt anni dextera Excellsi. si Dominus te nūc affligit, aliquādo efficiet ut tibi affligat eius bonitas: quare ne propterea desperes. Alij vertunt, mutationes dextera Excellsi. vel hæc est mutatio dextera Excellsi. q. d. si Deus benefecit tibi, cur n. n. eius severitatem nunc toleras ad tempus? Si bona de manu Domini recepimus, mala cur non sustineamus? Job 2. c. 10.

Memor fui operum Do- 12
mini: quia memor ero ab in-
itio mirabilium tuorum:

Recordabar operum 'Iah: nā
recordabar à principio mirabi-
lium tuorum:

Et meditabor in omnibus 13
operibus tuis, & in adinuē-
tionibus tuis exercebor.

Et meditabar in omnibus o-
peribus tuis, & de operibus tuis
loquebar, dicens,

Deus in sancto via tua: 14
quis De⁹ magnus sicut De⁹
noster? tu es Deus qui facis 15
mirabilia.

Deus, ' in sanctitate via tua:
quis deus magnus sicut Deus?
Tu es Deus qui facis mirabi-
lia: notam fecisti in populis for-
titudinem tuam.

Notam fecisti in populis
virtutem tuam: redemisti 16
in brachio tuo populu tuū,
filios Iacob & Ioseph.

Redemisti in brachio popu-
lum tuum, filios Iahacób & Io-
séph. DS élah.

Viderunt te aquæ Deus, 17
viderunt te aquæ:

Viderunt te aquæ, Deus, vi-
derunt te aquæ:

11 Recordabar מְזִכֹּרִים & מְזִכֹּרִים futura Heb. i. ego colligam omnia
Dei beneficia quibus testatus est quā clementer agere soleat cum filiis
suis. hæc memoria reficiet animum meum, ut restituar in veram illam
spem à qua propemodum excidi. Iah יי Vide supra Psal. 68. a. 5.

A principio מֵרִשְׁתּוֹ ab antiquo. i. in liberandis patribus nostris ex
Aegypto. ab olim. 13 Et de operibus tuis loquebar מְדַבֵּר בְּעֵצֶיךָ

וְעֵצֶיךָ & de studiis tuis loquebar. Alij, & in operibus tuis medita-
bar. 14 In sanctitate מְדַבֵּר בְּקֹדֶשׁ in sancto. Hebraismus instituta

& consilia tua sanctimonia plena sunt. Alii melius, via tua (sub. nota
sunt) in Sacrario. sub. tuo. i. in tēplo, aut calo tuo. Directionibus magis pla-
cet de calo interpretari, hoc sensu, Via tua sunt in calo: id est superant mū-
dum istum, longè altiores sunt quā capiat mēs humana. Deus enim ha-
bet sua consilia quæ non possumus subiicere nostro iudicio. Præbet quidem
aliquem gustum operū suorum, ut aliquid possumus cognoscere de viis eius:
sed illa cognitio inferior est. 15 Mirabilia מְפִלָּה Sing. Heb. pro plur.

miracula. 17 Viderunt te aquæ מֵי קָדְשׁ Quæ dicit ab aquis vi-
sum fuisse Deum, significat hoc fuisse evidens signū præsentia Dei, quid
magis receptis, & præbuit transitum populo, f. iij.

Et timuerunt, etiam commotæ sunt voragine.

Et timuerunt, Et turbata sunt abyssi.

Inundare fecerunt aquas nubes, tonitruum dederunt cæli, etiam fulgura tua discurrerunt.

Multitudo sonitus aquarum: vocem dederunt nubes. Etenim sagittæ tuæ transierunt: vox tonitruus tui in rota.

Vox tonitruus tui in rotunditate, illustrauerunt fulgura orbem, commota est & contremuit terra.

Illuxerunt cornuscationes tuæ orbi terræ: commota est Et contremuit terra.

In mari via tua, & semitæ tuæ in aquis multis: & semitæ tuæ non sunt agnitæ.

In mari via tua, Et semitæ tuæ in aquis multis: Et vestigia tuæ non cognoscuntur.

Deduxisti sicut pecudes populum tuum, per manum Moysæ & Aharon. LXXVIII.

Deduxisti sicut oves populum tuum in manu Moysi Et Aaron.

Intelligentia ipsi Asaph.

LXXVII. Intellectus Asaph.

Timuerunt, *Ecce* יתורו וירגזו חילי הים. *Est. Heb. pro prat. parturie* runt, etiam abyssi exagitatae sunt. Alij, doluerunt, etiam commou-
erunt sese abyssi. Alij, trepidauerunt, conterritæ etiâ sunt abyssi. Si-
gnificat non tantum aquas superiores, idest ipsam superficiem aquarum,
sensisse illam Dei præsentiam, sed usque ad ipsos gurgites penetrasse sensum
illius Divinae virtutis. nam usque ad profundissimos gurgites mare siccatum
fuit, ut pateret iter filius Iacob. 18 Inundare fecerunt aquas

nubes, נחל מים עבים Inundauerunt aquæ, aquæ inquam nubium den-
sarum, siue atrarum. Vel, Nubes densæ inundare fecerunt aquas, id
est demiserunt aquas vehementes. Alij, Nubes effuderunt aquas. Alij, De-
ciderunt nimbi aquarum densarum nubium. Fulgura tua discur-
rent, יתורו וירגזו sagittæ tuæ discurrerunt. *Est. Heb. pro. prat. Quidam vertunt*

grandines. 19 In rotunditate יתורו in sphaera, id est in aere: nam
aer est formæ circularis. Illustrauerunt fulgura orbem, יתורו
illuxerunt fulgura orbi. 20 Via tua, ודרך Vias
& semitæ accipit pro viis populi. Deus enim (ut sequenti versu dicitur,
deduxit populum. Via igitur tuæ, hoc est quas tu patefecisti, vel aperui-
sti populo tuo, fuerunt in mari. q. d. hoc non potest adscribi hominum indu-
stria, quasi viam sibi fecerint Israelitæ per Mare medium: necesse fuit il-
lud iter brachio tuo patefieri: aliqui clausi erant velut in sepulchra.

Non sunt agnitæ. ודרך יתורו Simulac enim transierunt Israelitæ,
quum insequeretur Pharaon, aqua redierunt in locum suum.

IN PSALMUM LXXVIII.

Intelligentia יתורו Vide Psal. 12.

A Tēdite popule meus
legem meam, incli-
nate aurem vestram
ad verba oris mei.

Aperiam in parabola os
meum: loquar propositiones
ab initio.

Quanta audiuiimus &
cognouimus ea, & patres no-
stri narrauerunt nobis,

Non sunt occultata à fi-
liis eorum in generatione
altera,

Legem meam לְקַחְתִּי Non inducit Prophetā Deum loquentem, sed
ipse in sua persona loquitur populo cui constitutus erat doctor: propterea
populum suum vocat. Legem suam vocat suam doctrinam. Neque enim
לְקַחְתִּי Legem Dei datam tantum significat, sed etiam quāvis doctrinam.
Et mox seipsum exponit, quum dicit, verba oris mei. Hortatur igitur
omnes fideles ut attentī sint ad hanc doctrinam.

2 Aperiam in parabola os meum פִּי כְּתֵלָה Hebraismus,
pro dicturus sum parabolās. Seipsum exponit mox sequentibus verbis, lo-
quar ænigmata. Nomen תֵּלָה significat quāvis sententiam grauem &
insignem, ut sunt proverbia & apophthegmata, ut Graci vocat, q. d. non
de leuibus nugis sum verba facturus apud vos, assero argumentum graue
& ponderosum, sententiāsque memorabiles. A principio. מֵרֵאשִׁית

à tempore antiquo. Ab olim. Iam inde ab antiquo. i. exponam vobis
sententias quæ præ vetustate obscuræ sunt, & penè exciderunt, propterea
maxima attentione opus. Citatur hic versus ab Euangelista Matth. 23.
e. 35, & personæ Christi accommodatur, idque commodè. nam Christus
differuit non plebeio sermone & contemptibili, sed per parabolās: ut ita in-
telligerent auditores esse eximium Dei Prophetam, & maiore reuerentiā
exciperent doctrinam eius: subessetque maiestas quædam quæ cogeret ad
obsequium eos qui non essent profus desperati.

4 Non abscondemus à filiis eorum qui gen. posteræ narrabūt
לֹא נִסְתֵּר מִבְּנֵי הָאָדָם Nō celabimus filios eorū, sed gene-
rationi posteræ narrabimus, &c. Alij, Nō celabimus filios eorum,
generationem sequentē, narrantes, &c. i. posteros nostros qui sunt fi-
lij patrum, sicut edocti sumus à maioribus nostris, ita vicissim studebimus
posteros nostros instituere. Alij, Non est celatum à filiis eorum, gene-
rationi posterorum narrantes, &c. Hæc postrema versio consentit cum
versione LXX, fortasse quòd alijs punctis notatum à filiis eorum genera-
tioni posteræ. quare, quia factū est per cōtinuam ætatem seriem ut fide-
les celebrarint laudes Dei, & patres narrauerint filiis. Si recipias istam
expositionem, tertius versus pendebit à secundo, loquar ænigmata à prin-
cipio, Quæ audiuiimus, &c. & in fine tertij versus absoluetur sententiā.

A Vsculta popule mi' legem
meam: inclinate aurē ve-
stram ad verba oris mei:

1 **A**periam in parabola os meū,
loquar ænigmata à principio.

2 **Q**uæ audiuiimus, & cognoui-
mus ea, & patres nostri narra-
uerunt nobis,

3 **N**on abscondemus à filiis eo-
rum qui generationi posteræ

Hortatur Prophe-
ta populum ut au-
diat quæ dictu-
rus est.

Psalm. 43. a. c.
Matth. 13. e. 35

Facta Dei erga
Iudeos admirabi-
lia, a patribus ex
præcepto Dei nar-
rata filiis, &
quæ.

narrabunt laudes Ichoux, & fortitudinem eius, & mirabilia eius quæ fecit.

Et statuit testimonium in Iacob, & legem posuit in Ioseph: quæ præcepit patribus nostris ut nota facerent ea filiis suis:

Ut cognosceret generatio posteræ, & ut filii qui nascerentur, exurgerent, & narrarent filiis suis:

Ut ponerent in Deo spem suam,

Et suscitavit testimonium. Ipse enim suscitavit testimonium. Alij, Statuit quoque testimonium. vel, statutum. aut, decretum. i. testimonium quod contestatione quadam præcepit: hoc est, statuit decreto quadam in populo fideli, ut posteri vestri sciant facinora eius quorum fuistis spectatores. nēpe Deut. 4. b. 9, Hoc vnicū cane Israel, ne obliviscaris eorum quæ oculi tui spectarunt: & illa studiose filiis tuis narra. Hoc sensu restringitur locus iste ad præsentem narrationem, quod scilicet Deus posuerit in Iacob decretum instar legis & regula, ut liberatio populi Israel semper in ore omnium sonaret: ut memoria tantæ & tam memorabilis gratiæ duraret usque ad finem mundi. Deus igitur statuit testimonium in Iacob, id est posuit decretum hac de re, & voluit hanc legem esse fixam, ut patres filiis narrarent qualis fuisset Ecclesiæ origo, & quam potenter liberati fuissent manu Dei à tyrannide Pharaonis. Alij istud exponunt de lege Dei: quas sequutus est noster interpres: quod scilicet Deus Legem suam promulgarit hac conditione, ut perpetua esset, ut patres cognitionem eius transmitterent ad posteros. Deus igitur statuit in Iacob testimonium, & posuit Legem in Israel: deinde mandavit patribus ut in ea doctrina posteros suos instituerent. Quod præceptum sapius repetitur apud Moysen: insignior vero locus præ aliis est Deut. 6. b. 7, Diliges ergo Ichonam, &c. Et repetes ea filiis tuis, & loquēris de eis. Quæ res quod. nempe statutum, & quam legem de narrandis Divinis miraculis, præcepit. &c.

Et ut filii qui nascerentur, &c. filii scilicet qui nascituri sunt, surgant, & narrent filiis tuis. Alij, filii nascituri & otituri, narrarent filiis suis. Alij, filii qui nascentur, surgent, & narrabunt, &c. Istud surgere, sine exurgere, significat succedere in locum patrū, hoc sensu, ut filij nascituri succedant patribus in eundem locum & in idem munus docendi, ita ut restituant doctrinam Dei si collapsa sit: vel non patiantur ipsam collabi & intercidere.

Ut ponerent. Ut ponant, &c. vel, Indēque ponant. Ad verbum, Et ponent.

Narrantes laudes Domini, & virtutes eius, & mirabilia eius quæ fecit.

Et suscitavit testimonium in Iacob, & legem posuit in Israel.

Quanta mandavit patribus nostris, nota facere ea filiis suis: ut cognoscat generatio altera,

Filij qui nascentur, & exurgent, & narrabunt filiis suis:

Ut ponant in Deo spem suam,

Non obliuiscatur operum
Dei, & mandata eius ex-
quirant:

Ne fiant sicut patres eo-
rum, generatio praua &
exasperans,

Generatio quæ non dire-
xit cor suum, & non est cre-
ditus cum Deo spiritus eius.

Filii Ephrem intendentes 9
& mittentes arcum, conuer-
si sunt in die belli.

Non custodierunt testa-
mentum Dei: & in lege eius
noluerunt ambulare:

Et obliuati sunt benefacto-
rum eius, & mirabiliū eius
quæ ostendit eis.

Coram patribus eorum fe-
cit mirabilia in terra AE-
gypti, in campo Tanis.

Interrupit mare, & per-
duxit eos, & statuit aquas
quasi in vitro.

Et deduxit eos in nube 14

nec obliuiscerentur operū Dei,
& mandata eius custodirent:

Nec essent sicut patres sui,
generatio deficiens a Deo & re-
bellis, generatio quæ non dire-
xit cor suum, nec fuit fidelis cū
Deo spiritus eius.

Filii Ephraim armati, iaciē-
tes arcu, verterunt terga in die
belli:

Quia non custodierunt pactū
Dei, & in Lege eius noluerunt
ambulare:

Et obliuati sunt operum eius, &
mirabilium eius quæ ostende-
rat eis.

Corā patribus eorum fece-
rat mirabilia in terra Aegypti
in agro Sôyan.

Secuit mare, & traduxit eos,
ac stare fecit aquas velut accruū.

Deduxitque eos in nube per
diem,

Contumacia infu-
delitâsq̃e Indae-
rum.

Praeliū aduersum
ab israelitis com-
missum, quod Dei
essent obliuati & o-
perum eius in AE-
gypto.

Exod. 14. e. 21

Exod. 13. d. 21,

& 14. e. 24

8 Deficiens & rebellis, סורר ומורה incredula & rebellis. vel, a-
uersatrix & irritatrix. Alij, auersatrix sine, peruersa & inobediens.

Direxit כקק præparauit. vel, stabiliiuit. aut, disposuit. Alij, quæ
recte haudquaquam instituit cor suum. Nec fuit, &c. כקק חסר
חסר nec firmiter adhæsit Deo. vel, nec est nixus Deo. aut, fideliter
egit cum Deo. Alij, nec est creditus cum Deo. Alij, nec credidit
Deo. Doctioribus magis probatur quod vertit noster interpres: qui voluit
repositionem esse eiusdem rei, tametsi cor à spiritu distaret: & exponunt
spiritum fidelem, sine veracem idem significare atque cor rectum.

9 Armati, iacentes arcu, כקק רומדי q. d. Vnde factum est vt
filii Ephraim bellicosi homines, periti sagittandi, & in rebus bellicis val-
de exercitati, non fugaces, sed animosi, adeo tamen timide fugerunt, nisi
quod non custodierunt fœdus Domini, & renuerunt ambulare in Lege eius?

12 Sôyan. כקק id est Tanitica. Vide Libellum interpretationum nomi-
num Hebraicorum.

13 Secuit כקק Interrupit.

& tota nocte in lumine ignis.

[Rupit petras in deserto, & potum dedit eis ex voraginibus magnis.]

Eduxit inquam fluentia de petra, ac descendere fecit tanquam flumina, aquas.

Et addiderunt adhuc peccati, ut prouocarent Excelsum in solitudine:

Tentaueruntque Deum in corde suo, petendo cibum animarum suarum:

[Ac loquuti sunt contra Deum: dixerunt, Nunquid poterit Deus parare mensam in deserto?

[Ecce, percussit petram, & fluxerunt aquae, & torrentes inundauerunt: num etiam panem poterit dare num apparabit carnem populo suo?

Ideo audiuit Iehouah, & iratus est, ignisque accensus est in Iayacob, & etiam furor ascendit contra Iusrahel:

14 In lumine נורא ad lumen. 15 E voraginibus magnis. אֲבִי־סִפְיָא in abyssis magnis. Alij, in abyssis amplissimis. Hebr. ai subaudiunt aduerbiū similitudinis: propterea vertunt quidā, ut ex magna abyssō, vel, quasi ex abyssō multa. 17 Et addiderunt וַיִּסְפוּ Nihilominus addiderunt. Ut prouocarent Excel. וַיִּסְפוּ exacerbantes Altissimum. Alij, irritare Altissimū. Alij, deficere ab Excelso. sub. addiderunt. Alij, ad exasperandum Excelsū.

18 Animarum suarum. נַפְשֵׁיהֶם Hebraismus, pro sibi. Vel, pro desiderio suo. Quidam vertunt, cupiditati suae. 20 Ecce percussit וַיַּכּ Percussit quidem. En percussit. 21 Ignisque תִּשְׁתַּח וִידֵעֵת Propheta alludere ad poenam quae describitur à Mose, Numc. 11. a. 1, ubi dicit deuorata fuisse partem castrorum igne caelesti. Interea hic accipit Ignem metaphoricè pro vindicta Dei.

diei: & tota nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petram in eremo: & adaquauit eos velut in abyssō multa:

Et eduxit aquam de petra, & eduxit tanquam flumina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccare ei, in irā excitauerunt Excelsū in in aquas:

Et tentauerunt Deum in cordibus suis, ut peterent escas animabus suis:

Et malè loquuti sunt de Deo: dixerunt, Nunquid poterit Deus parare mensam in deserto?

Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquae, & torrentes inundauerunt.

Nunquid & panem poterit dare? aut parare mensam populo suo?

Ideo audinit Dominus, & distulit, & ignis accensus est in Iacob, & ira ascendit in Israel:

Petra.
exod. 17. b. 6
numc. 20. b. 10
psal. 105. d. 41
1. corinth. 10. a. 4
apiant. 11. a. 4

Tentare Deum.

Numc. 11. a. 1

Exod. 17. b. 6
numc. 20. b. 11
psal. 105. d. 14

Infidelitas in
daemum puniunt.

Quia non crediderunt in 22
Deo, nec sperauerunt in sa-
lutari eius.

Et mādauit nubibus de- 23
super, & ianuas cæli ape-
ruit,

Et pluit illis manna ad 24
manducandum, & panem
cæli dedit eis.

Panem Angelorum man- 25
ducauit homo: cibaria misit
eis in abundantia.

Transtulit Austrum de 26
cælo, & induxit in virtute
sua Africum,

Et pluit super eos sicut 27
puluerē carnes, & sicut a-
renam maris volatilia pen-
nata:

Et ceciderunt in medio ca- 28
strorum eorum, circa taber-
nacula eorum.

Et manducauerunt & 29
saturati sunt nimis, & de-
siderium eorum attulit eis:
non sunt fraudati à deside-
rio suo.

22 In salute eius 22
buerunt hanc gloriam Deo, quod posset illis prospicere, præsidio suo tueri,
& dare quicquid ad viā necessariū esset.

23 Ad verbum, Et mādauit. Exprobrat Prophetā Israelitis suā ma-
litiā, quod nulla necessitate coacti, sed mera lasciuiā abrepti, petierint
nouum cibum à Domino: ac si diceret, An erant famelici? an perituri ine-
dia? Minime: nam ostia calorum iam aperuerat illis Deus.

24 Cæli 24
magnificorum. potentium. i. calorum, vel nubium. Chaldaus
paraphrastes vertit, cibum qui descendit de habitaculo angelorum.

25 x. x. verterunt, angelorum, & hac tralatīo doctis placet, ac si diceret,
Dominus dederat illis cibum longē præstantiorem quā qui sit in cōmu-
ni vsu.

26 Proficisci fecit 26
28 Castrorum eius 28
29 Et desiderium, &c. 29
30 Non erant alienati à des. 30

30 Non sunt destitu-
ti desiderio suo. præcedentibus adiungitur. Alij sequentibus innuentes.

Quod non credidissent Deo,
nec sperauissent in salute eius.

¶ Nā mādaauerat nubibus de-
super, & ianuas cæli aperuerat,

Et pluerat super eos man ad
comedendum, & triticum cæli
dederat eis.

¶ Panē fortium comedit vir:
cibū miserat eis ad saturitatem.

¶ Proficisci manque fecit Eu-
rum in cælo, & induxit in for-
titudine sua Austrum,

Et pluit super eos sicut pulue-
rem, carnē, & sicut arenam ma-
rium volatile alatum:

Caderēque fecit illud in me-
dium castrorum eius, per cir-
cuitum tabernaculorum eius.

Et comederunt, saturatique
sunt valde, & desiderii illorum
attulit eis.

¶ Non erant alienati à deside-
rio suo.

23 Nā mādaauerat
24 Cæli 24
25 Fortium 25

26 Proficisci fecit 26
28 Castrorum eius 28
29 Et desiderium, &c. 29
30 Non erant alienati à des. 30

30 Non sunt destitu-
ti desiderio suo. præcedentibus adiungitur. Alij sequentibus innuentes.

Manna.

exod. 16. c. 14

num. 11. b. 7

Iohann. 6. d. 31

1. corinth. 10. d. 9

Num. 11. f. 31

Rursum incredula-
ritas eorū puniuntur

Num. 11. g. 33

vertunt, Nondum recesserant à cupiditate sua. Adhuc cupiditas in illis ardebat, quum, &c.

NUM. II. 5. 33

rio suo, adhuc esca eorum in ore eorum erat:

Quum furor Dei ascendit in eos, & occidit pingues eorum, & electos Israel incuruavit.

Cum omni hoc peccauerunt adhuc, & non crediderunt mirabilibus eius.

Ideo cōsūpsit in vanitate dies eorum, & annos eorum festināter.

Si occidebat eos, quærebant eum, ac reueriebantur, & diluculo quærebant Deum.

Atque recordabantur quòd Deus rupes eorum esset, & Deus excelsus, esset redemptor eorum.

Ac blandiebantur ei ore suo, & lingua sua mentiebantur ei:

Cor namque eorum non erat

Et electos & iuvenes selectiores. Per electos & pingues significat eos qui virtute pollebant, & qui placebant sibi in sua excellentia: quibus isē arridebat fortuna, & quorum leta erat cōditio & prospera: tales vocat pingues & vegetos. Incuruavit succūbere fecit. prostravit. humiliavit. deiecit.

In omni hoc. Super hæc omnia, id est nihilominus. Festinanter. cū terrore. aut, perturbatione. q. d. etiam edito miraculo interfecit eos. Doctioribus magis placet vertere, in festinatione. Et vanitatem ac festinationem in eodem sensu accipiunt: ac si dicat, Dominus vitam ipsorum praecepit ut statim migrarent ex mundo. Verti posset, cum tumultu: hoc est tumultuariē: quod celeritati convenit, ubi scilicet vita hominis caduca est, & cito disperit. tunc tumultus nihil aliud est quàm festinatio.

Quærebant eū, & reueriebant eum. Et diluculo quærebant eum. Quasi expergescenti, ac si sentirent Deū præsentem, quærebāt ipsum. In Osea, 6. a. 1, eadem ferè sententia legitur, quæ in isto versu, in tribulatione sua manē quæret me, dicētes, Venite, & reuertamur ad Iehouā, &c.

Rupes e. fortitudo eorum.

Cor namque eorum Ad verbum, Et cor eorum.

Adhuc esca eorum erant in ore ipsorum: & ira Dei ascendit super eos, & occidit pingues eorum, & electos Israel impedivit.

In omnibus his peccauerunt adhuc, & non crediderunt in mirabilibus eius. Et defecerunt in vanitate dies eorum, & anni eorum cum festinatione.

Quum occideret eos, quærebant eum, & reueriebantur, & diluculo veniebant ad Deum.

Et rememorati sunt quia Deus adiutor est eorum, & Deus excelsus, redemptor eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo, & lingua sua mentiti sunt ei:

Cor autem eorum nō erat

Afflicti querunt Deum in hypocrisi, sine ulla in eum fiducia.

Lingua diligere.

Cor non rectum.

rectū cum eo, nec fideles ha-
biti sunt in testamēto eius.

Ipse autem est misericors, 38
& propitius fiet peccatis eo-
rum, & non disperdet eos;

Et multiplicauit ut auer-
teret iram suam, & non ac-
cendit omnem iram suam.

Et recordatus est quia ca- 39
ro sunt: spiritus vadens &
non rediens.

Quoties exacerbauerunt 40
eum in deserto, in iram con-
citrauerunt eū in iniquitatē

Et conuersi sunt, & ten- 41
tauerunt Deum, & Sanctū
Israel exacerbauerunt.

Nec fideles fuerunt 107: 13) nec firmi stabiles fuerunt. Ex-
ponit Propheta quid sit, Cor illorum non fuisse rectum cum Deo, ne-
pe non perstitisse firmos in fovere Domini.

38 Et multiplicauit ut auerteret irā s. 107: 13) 107: 13) Hebrai-
mus, p. magnopere irā sedauit. Vel strenuē curauit ut cohiberet irā suā.
Aut ut alij, s. penumero retraxit irā suam.

39 Caro essent: 107: 13) i. videbat homines esse mortales & caducos, hoc est, non habere
firmum robur, sed esse natura fluxos & euanidos. Spiritus 107: 13) Si-

gnificat hic spiritus, ventū & auram vitalē. Cōparat vento ambulanti
homines, quod nunquā in eodem statu permaneant, ut ait iob 14.4.2, sed
singulis momentis mutantur. Rursum iob eodem capite, versu 7, dicit, ar-
bores quotānis renasci, & uirescere herbas quum hyeme fuerint emortuæ:
hominem autē, ubi semel cōcidit, non recuperare amplius vigorē suum, sed
manere in suo interitu. Hoc sensu dicit Propheta, hominem, postquam con-
fecit suum stadium, non amplius reuerti: quia non reuertitur in nouā vi-
tam. Sic Psalmo 101. c. 15, dicitur, Deum non agere nobiscum seuerē, quod
videat nos sēno esse similes.

41 Et reuersi sunt, & tentauerūt 107: 13)
idem, pro, identidem & sepius tentauerunt Deum. vel,
identidem & sepius tentando Deum. Limitauerunt. 107: 13)

circumscripserūt. i. virtutem eius quasi quibusdam terminis comprehende-
runt, dicentes enim quidem aliqua posse, at non esse omnipotentem. Quidā
circumscribere Deum, vel praefigere Deo terminos, esse putant, quando vo-
lumus ipsum agere qualiter nobis venit in mentem, vel quando volumus
illi esse magistri, & dictare regulam quam sequatur: ut quoties subsisti-
mus in medijs naturalib⁹, nec fidem⁹ Deo nisi quaten⁹ perspicimus quid-

rectum cum eo, nec fideles fue-
runt in pacto eius.

Ipse tamen misericors condo-
nauit iniquitatem, neque dis-
perdidit: & multiplicauit ut a-
uert eret iram suam, neque exci-
tauit omnem iram suam.

Recordatusque est quod 'ca-
ro esset: spiritus vadens, & non
reuertens.

Quoties exacerbauerūt eum
in deserto, irritauerunt eum in
solitudinet

'Et reuersi sunt, & tentaue-
runt Deum, & Sanctum Israē
lis limitauerunt.

Misericors Deus.

Caro sunt homi-
nes.

nam agere velit: vel præscribimus hunc vel illum modum ut ita agat, aliâ rem non posse expediri. Non igitur subiecerunt se israelitæ arcana Dei virtuti, neque reuerenter de eius operibus cogitauerunt, quum non plus ab eo expectauerunt quàm caperent ipsorum mentes: sed voluerunt Deum adstringere ad sua media: & quicquid confinxerant sibi, voluerunt illud esse Deo legem cui subiectus esset.

Non sunt recordati manus eius, die qua redemit eos de angustia: Nō sunt recordati manus eius, die qua redemit eos de manu tribulantis:

Plaga Aegypti.

Neque eius qui posuerat in Aegypto signa sua, & mirabilia sua regione Sôvan: Sicut posuit in Aegypto signa sua, & prodigia sua in campo Tancos:

Exod. 7. d. 20

Et conuertit in sanguinē flumina eorum, & fluentia eorum, ne biberent. Et cōuertit in sanguinem flumina eorum, & imbres eorum, ne biberent.

Exod. 8. a. 6. f. 24

Misit in eis omne genus muscarum, & comedit eos: ranam quoque, & disperdidit eos. Misit in eos cynomyiam, & comedit eos: & ranam, & disperdidit eos.

Exod. 10. c. 13

Et dedit bruchos fructū eorū, & laborem eorum locustæ. Et dedit arugini fructus eorum, & labores eorum locusta.

Exod. 9. a. 2. e. 23

Perdidit grandinē vites eorum, & sycomoros eorum, maiuscula grandine. Et occidit in grandine vineas eorum: & muros eorum in pruina.

Tradidit quoque grandini iumenta eorū, & possessiones eorum carbonibus ignitis. Et tradidit grandini iumenta eorum, & possessionem eorum igni.

Misit in eos furorē indignationis suæ: irā & indignationem & angustiam, immissionem angelorum malorum. Misit in eos iram indignationis suæ: indignationem, & iram, & tribulationem, immissionem per angelos malos.

Ponderauit semitam furori suo. Viam fecit semita ira
45 Omne genus muscarum miscellam, i. turbam miscellaneam ferarum. Vel, muscarum venenatarum. 46 Fructū eorum

47 Maiuscula grandine.
48 Carbonib' ign. אבנים אש 50 Pōderauit
51 Hebraismus, ac si dicat, Adæquauit, sine munivit semitam ira sua, & citra impedimentum exagitaret

impios, hoc est citra murā puniuit eos. Alij vertunt, direxit semitam iræ suæ. i. patefecit sibi viam vt malitiā illius populi viscisceretur. Sustulit omnia obstacula, nequid moretur vel retardet eius vindicta. Idem sensus.

suæ, & non pepercit à morte animabus eorum, & iumenta eorum in morte conclusit.

Et percussit omne primogenitum in terra Aegypti, primitias omnis laboris eorū in tabernaculis Cham.

suo, non prohibuit à morte animam eorum, & vitam eorū peñi tradidit:

¶ Nam percussit omne primogenitum in Aegypto, primitias fortitudinum in tabernaculis ꝑ Ham.

Primogenita.
Exod. 12. c. 19

Et abstulit sicut oves populū suum: & deduxit eos tāquam gregem, in deserto:

¶ Et proficisci fecit velut pecudes populū suum, & deduxit eos tanquam gregem, in deserto:

Exitus ab Aegypto, exod. 13. c. 16

Et eduxit eos in spe, & non timuerunt: & inimicus operuit mare.

Deduxitque eos tutò, nec timuerunt: & inimicos eorum operuit mare.

Et deduxit eos in montē sanctificationis suæ, montē quem acquisiuit dextera eius:

Introduxit autē eos ad terminos sanctitatis suæ, in montē istū quē acquisiuit dextera eius:

Non prohibuit à morte animas eorum, & deduxit eos in montē sanctificationis suæ, montē quem acquisiuit dextera eius. Et vitam eorum. Alij, & iumentū ipsorū. Sing. pro plur. & iumenta eorum. Doctioribus magis placet ita vertere, vt tam in hominibus quā in iumentis exercuerit Deus granes pœnas, atque inde facile cōstiterit quāsovere diligeret populum suum.

¶ Primitias fortitudinum. Vide Gen. 49. a. 3. Ruben primogenitus meus, tu fortitudo mea, & principium roboris mei. i. quem genui quum adhuc essem fortis, florenti scilicet ætate mea, & in quo apparet fortitudo mea, vt ait ex doctioribus Hebræorum aliter. Sic Dent. 21. c. 17, de primogenito loquens, Ipse enim est principium fortitudinis eius, &c. Alij fortitudines exponunt liberos, quia homines qui ad interitū inclinant, renouantur quodammodo in filiis suis, & recuperant robur amissum. Amplificat igitur quod prius dixerat de primogenito, atque idem repetit diuersis verbis, quemadmodum solet.

¶ Ham. ꝑ Ideo Ham siue Cham dicitur, quia Misraim (vnde nomen imposuitur est Aegypto) fuit vnus ex filiis Cham.

Et proficisci fecit & emisit. Et traduxit.

Tutò, pũj confidenter. siue, cum summa fiducia.

Sanctitatis suæ, & Terram quæ antè polluta fuerat, & quæ a-luerat pessimos incolas, Dominus sibi elegit, & voluit illic extare pũrū nō minis sui cultū, pũrē & sanctū colli. ideo vocat terminū sanctitatis suæ.

Iosue 13. b. 7

Et eiecitque à facie eorum gentes, & cadere fecit eas in funiculo hereditatis: atque habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Israel.

Rebelles & idololatras iudici.

Attamen tentauerunt, & exacerbauerunt Deum excelsum: & testimonia eius non custodierunt:

Sed auerterunt se, & prauari cati sunt sicut patres eorum: conuersi sunt ut arcus dolosus.

Et irritauerunt eum in excelsis suis: atque in sculptilibus suis ad emulationem prouocauerunt eum.

Audiuit Deus, & commotus est: & spreuit valde Israel.

Arca Dei, (quæ vocat tabernaculum, tentorium, & similitudinem) quare Philistinis tradita. 1. reg. 4. a. 1

Propterea dereliquit tabernaculum Siloh, tentorium in quo habitauit inter homines.

Et cadere fecit eas in funiculo hereditatis. *i. i. proftravit Gentes in sua hereditate. q. d. partim expulit Gentes, partim in suis finibus occidit. Alij vertunt, proiecitque eis sortem hereditatis. Vel, & in funiculo diuisit eis hereditatem. i. habitare fecit eos in hereditate promissa. Alij, & cadere fecit eos in funiculum hereditatis. i. substantiam & terram illarum cadere fecit in funiculum hereditatis. ac si diceret, Quod Gentes prius habebant iure legitimo, hoc Dominus ad vos transtulit, quasi esset vobis hereditarium. Alij simplicius exponunt, quod Dominus tradidit Gentes Israelitis in hereditatem, quasi legitimi essent ipsarum heredes.* *57* Ut arcus dolosus. *i. i. similitudine vsus est & Oseas, cap. 7. d. 16. Reuertetur non ad Altissimum, sunt tanquam arcus dolosus. Sepe falluntur iaculatorum qui non habent arcum suum bene intentum, nec firmum, sed qui reflectatur. Valde autem apta est similitudo: Dominus enim populum illum regendum suscepit, quemadmodum qui arcum gestat manu sua: debuit ergo populus se regendum præbere ad arbitrium Domini. Atqui perfide & fallaciter alio se reflexit.* *59* Et spreuit & execratus est. auersatus est. Vel, abhorruit ab Israele.

60 Silo. Vide hanc historiam 1. Samu. 4. a. 1. in Silo enim erat arca Domini, ut illic legitur, versu 4. 1. Ieremia, cap. 7. b. 12, exprobat eis destructionem huius loci.

Et eiecit à facie eorum Gentes, & sorte diuisit eis terram in funiculo distributionis:

Et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Israel.

Et tentauerunt, & exacerbauerunt Deum excelsum: & testimonia eius non custodierunt.

Et auerterunt se, & non seruauerunt pactum: quemadmodum patres eorum, conuersi sunt in arcum prauum.

In ira concitauerunt eum in collibus suis: & in sculptilibus suis ad emulationem eum prouocauerunt.

Audiuit Deus, & spreuit: & ad nihilum redegit valde Israel:

Et repulit tabernaculum Silo, tabernaculum suum ubi habitauit in hominibus.

Et tradidit in captiuitate 61
tem virtutē eorum, & pul-
chritudinem eorum in ma-
nus inimici.

Et conclusit in gladio po- 62
pulum suum, & heredita-
tem suam sprenit.

Iuuenes eorum comēdit i- 63
gnis, & virgines eorum non
sunt lamentatae.

Sacerdotes eorum in gla- 64
dio ceciderunt, & viduae
eorum non plorabantur.

Et excitatus est tāquam 65
dormiēs Dominus, tanquā
potens crapulatus à vino:

Et percussit inimicos suos 66
in posteriora, & opprobriū sem-
piternum

61 Fortitudinem suam, *וְכֹחַ* Sic vocat arcem Dei, quod super eam
soleret virtutem & fortitudinem suam declarare filius Israel.

Et gloriam suam *וְדָבָר* & decus suum, magnificentiam suam.
decorē suum. Repetitio est: nam fortitudinem & gloriam suam pro
eodē accipit.

63 Laudata. *וְהָיָה* sub. epithalamiis nuptialib⁹. i.
permanferunt innuptae. Solebant nāque laudes virginum canere in nu-
ptiis, vnde epithalamia fuerunt composita. propterea de nuptiis loquēs,
dicit virgines nō fuisse laudatas, quod nulli essent sponsi qui eas ducerēt.
Quidam vertunt, honoratæ. sub. nuptiis. Alij, nuptiis traditæ.

64 Non fleuerunt. *וְלֹא בָכְּוּ* non sunt deploratæ. aut, defletæ.

65 A vino: *וְיָיִן* post vinū. i. vbi ebri- minit crapulam. q. d. Deus
non statim vltus est scelera populi sui, sed postquam diu quasi sopitus ia-
cuerat. Confert Dei tolerantiam somno, & quidē somno hominis ebriosi, quā
oppressus est crapula. De⁹ surrexit quā populus sāga clade attritus esset
vt parum abesset ab vltimo interitu: surrexit quasi qui dormisset. nam
prius ad scelera conuinebat: interim lasciniebat Israelitæ, exissimam-
tes se impune peccare, quod Deus non statim proferret iudicium.

66 Hostes suos retrorsum, *וְהָיָה* hostes suos in posteriori
parte. Alij, tergum vertentes. i. effecit vt Israel verteret terga hosti, su-
gendoque vulnera acciperet. Vel, Israelē egit in fugam, effecitque vt ho-
stis percuteret eos qui erāt in postrema acie. Israelitas vocat aduersariōs
Dei: sicut etiam ipse loquitur in Iesāia, 1. f. 24, Heu cōsolationem capiā de
hostib⁹ meis, & iudicabo me de inimicis meis. Alij israel de Philisthis in-

terpretantur. Similis series (inquit) conspicitur in Cantico Moysi, Deut. 32. f. 4: nam postquā illic loquutus est Deus de populo suo, iussitque quid factururus esset, tandem subiicit, Ego tamen surgam, & ostendam me non ita punire populum à me electum, quin comescam etiam impios hostes qui contra me superbiunt.

⁹dedit eis.

dedit illis.

Tribu Ephraim
reiecit, elegit De
tribum Iudas, ex
qua deligit Da-
videm.

1. Reg. 16. c. II,

2. reg. 7. b. 8

⁹Spreuitque tentorium Io- 67
seph, & tribum NEphraim nō
elegit:

Et repulit tabernaculum
Ioseph, & tribum Ephraim
non elegit:

⁹Elegit autem tribum Iehu- 68
dah, montem ⁊ Siion quem di-
lexit.

Sed elegit tribum Iuda,
montem quē dilexit.

Et ædificauit sicut palatia ex- 69
celsa, Sanctuarium suum, velut
terrā quā fundauit in seculum.

Et ædificauit sicut vni-
cornium Sanctificiū suum
in terra quam fundauit in
secula.

Et elegit David seruū suū, & 70
tulit eum de septis pecudum:

Et elegit David seruū
suum, & sustulit eū de gre-
gibus ouium: de post fœtan-
tes accepit eum,

2. Reg. 1. a. 2

⁹Euntemque post lactantes ad- 71
duxit eum, ⁊ vt pasceret Iava-
cōb populum suum, & I⁹sra-
Nem hereditatem suam.

Pascere Iacob seruū suū,
& I⁹srael hereditatē suā.

Dedit eis. מן מן tradidit eos.

67 Spreuitque p̄m

idem verbū quod versu 59. bis idem dicit alijs verbis: idem enim signifi-
cat, Tribū NEphraim nō elegit, atque Spreuit tentoriū Ioseph. nā
sub nomine Ephraim saepe decem tribus, vel totus Israel intelligitur. Qui
precedentē versum de Philistinis hostibus intelligunt, sic istum exponūt,
Quāquā surrexit De⁹ aduersus hostes suos ac si euigilasset ē somno, & repē-
te victores ipsos prostrauit: tamē reprobaui tabernaculū Ioseph. hoc est nō
ita vtens est se de Philistinis vt propterea priorē statū restituerit I⁹raeli-
tis: nā priuaui ipsos privilegio & honore quo illos dignat⁹ erat antea, repo-
nēdo arcā suam in alio loco.

69 Sicut pal. excelsa דוד דוד De
locis editioribus intelligit: solebant enim tunc arces extrui in locis editiori-
bus. Nihil igitur aliud intelligit quā templum fuisse instar arcis pra-
claræ: quemadmodum Iesaias & Michas, etiam dum extollunt regnum
Christi, dicunt, Et erit mons Sion excelsus pra alijs montibus. Iesa. 2. a. 2.
Mich. 4. a. 1. Præterea dicit fuisse extructum sicuti terram quæ perpetuō
fundata est, ac si diceret, illud nō esse temporale ædificium, vt Reges solent
ædificare palatia sed duraturum vsque ad finem mundi.

71 Euntemque post lactantes Ad verbū, Depost lactātes vel,
vt alij, fœtas, iuvenire fecit eum. Significat autem per Synecdochen gre-
ges ouium quos pascēbat David.

Et pavit eos in innocentia
cordis sui, & in intellectu
bus manuum suarum deduxit eos.

LXXVIII.

Psalmus Asaph.

DEUS venerunt Gentes
in hereditatē tuam,
polluerunt templum
sanctum tuum, posuerunt
Ierusalem in pomorum cu-
stodiam.

Posuerunt morticina ser-
uorum tuorum escas volati-
libus celi, carnes sanctorū
tuorum bestiis terræ.

Effuderunt sanguinē eo-
rum tanquam aquam in
circuitu Ierusalem: & non
erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium
vicinis nostris, subannatio
& illusio his qui in circui-
tu nostro sunt.

Vsq̃ue quo Domine ira-
sceris in finem: accendetur
velut ignis, zelus tuus?

72 In simplicitate & in integritate. Quidā legunt per & iuxta integritatē. Significat Davidē bona fide executū fuisse munus suum. Memorabilis autem illa mutatio, quod à brutis pecudibus abducus est ut pasceret electum Dei populum.

וְכַוְכּוֹת כַּיָּד cum prudentia manibus suis. Videtur esse impropria loquutio, quod prudentia non sit in manibus. Sed intelligit Davidem non modo fuisse felicem in suis actionibus sed gubernatum fuisse Dei Spiritu, ut prudenter omnia disponderet, nec quicquam temerē tentaret, ut solent homines superbi.

IN PSALMVM LXXIX.

1 Templum sanctitatis tuæ, רֵגֶל הַיְּהוָה regiam sanctitatis tuæ, vel, sanctuarii tui. hoc est, polluerunt sedem tuam quæ erat Sanctuarium & Regia simul. Deus enim volebat agnosci Rex: simulque dabat sacerdotem qui figura Christi esset.

5 In seculum? עַד עַד in perpetuum? Perpetuum vocant Hebræi, quod iam tam diuturnum fuit s. iij.

Pavit igitur eos in simplici-
tate cordis sui, & prudentiis ma-
nuum suarum deduxit eos.

LXXIX.

Psalmus ipsi Asaph.

DEUS venerunt Gentes in hæ-
reditatem tuam, polluerūt
templum sanctitatis tuæ, po-
suerunt Ierusalem in acervos
lapidum.

2 Dederunt cadauera servorum
tuorum escam volatilibus celi,
carnem misericordiū tuorum
bestiis terræ.

3 Effuderunt sanguinē eorum
tanquam aquam in circuitibus
Ierusalem: nec erat qui sepe-
liret.

4 Fuimus probro vicinis no-
stris, subannatio & derisio iis
qui sunt in circuitibus nostris.

5 Quousque Iehoua irascēris
in seculum? ardebit velut ignis
zelus tuus.

Queruntur Israe-
litæ de eversione
templi, vrbisque
Ierosolymæ, facta
per Antiochum: ac
de ingenti cade
gentis suæ.

Orant ut place-
tur Deus, & cōtra
ipsorum inimicos
indignationē suā
convertat.

ut nulla sit spes liberationis. Dicit igitur, Quoniam tu nimis diu iratus fuisti, quousque durabit ira tua? Pro hac loquutione Hebraica, Quousque in seculum, vel perpetuum, Latine dixeris, Quousque tandem?

Ierem. 10. d. 25

Effunde iram tuam in Gentes quae te non nouerunt, & in regna quae nomen tuum non inuocauerunt:

Quia comederunt Iacob, & habitaculum eius desolauerunt.

Iesa. 64. c. 9

Vehemens ardensque oratio ut Dominus ipsis ignoscat: & quare.

Ne memineris nobis iniquitatum priorum: festina, praue-niat nos misericordiae tuae, quia attenuati sumus valde.

Adiuua nos Deus salutis nostrae propter gloriam nominis tui, & erue nos, & propitiare peccatis nostris propter nomen tuum.

Ut quid dicerent Gentes, Vbi est Deus eorum? nota fiat in Gentibus in oculis nostris ultio sanguinis seruorum tuorum qui effusus est.

Introeat coram te gemitus victorum, secundum magnitudinem brachii tui relinque

6 Inuocant: קרבו Pr. et. Heb. pro pr. f.

7 Vorarunt כלל Ad verbum, vorauit. Mutatio numeri sing. pro plur. ut ex max sequenti verbo apparet.

8 Nobis כלל id est in perniciem nostram. Priorum: קדמון antiquarum. Peccata antiqua vocant quibus Dominus non per breue a'iquid tempus, sed per multis annis, imò secula, offensus fuerat tam ab illis, quam a patribus.

Attenuati sumus כלל miseri facti sumus. afflicti sumus.

9 Salutis nostra כלל salus nostra. vel, saluator noster.

Et propitiare peccatis nostris וסלח וסלח & placatus esto super peccatis nostris. Remitte vel, condona peccata nostra.

10 Nota fiat palam fiat. diuulgetur. cognoscat.

11 Relinque filios קדמוני קדמוני Ad verbum, Remanere fac filios mortis. Quidam, residuos fac. i. cōserua in vita homines morti de-

destinatus, sine addictus, vel superstities redde eos qui morti destinati sunt, vel potius, maneant gratia tua superstities, qui iam videtur addicti esse exitio.

filii mortificationum.

Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum, improprium ipsorum quod exprobrauerunt tibi Domine.

Nos autem populus tuus & oues pascuæ tuæ confitebimur tibi in seculum,

In generationem & generationem annuntiabimus laudem tuam.

LXXIX.

In finem, pro iis qui commutabuntur, testimonium Asaph, Psalmus.

Q*ui regis Israel, intende: qui deducis velut ouem, Ioseph.*

Qui sedes super Cherubim, manifestare coram Ephraim, Benjamin & Manasse.

Excita potentiam tuam, & veni ut saluos facias nos.

in uita filios mortis.

Et redde vicinis nostris septuplum in sinum eorum, probrum ipsorum quo probis affecerunt te Iehoua.

Nos autem populus tuus & oues pascuæ tuæ, celebrabimus te in seculum, in generationem & generationem narrabimus laudem tuam.

LXXX.

1 *Victori, super Sossanim, ueduth ipsi Adaph, Psalmus.*

2 *Pastor Israëlis audulta, qui ducis tanquam pecudes, Ioséph: qui sedes inter Cherubim, splende.*

3 *Coram Ephraim, & Benjamin, & Menasséh suscita fortitudinem tuam, & veni in salutem nobis.*

Iterum contra inimicos precatur

Laudes pro liberatione.

Preces ardentes sicut precedenti Psalmo, ut Deus per sua gratia ipsos liberet ex afflictionibus in quibus eos constituit.

IN PSALMVM LXXX.

1 *Victori וינני* Vide Psal. 4. a. 1. Super Sossanim וינני testimonium Adaph. Alij, ornamentum ipsi Adaph. ac si dicat (ut ait quidam Hebræorum) psalmum istum gloriosum & desiderabilem fuisse ipsi Adaph. Alij melodiam fuisse volunt, & per appositionem hic poni ueduth. Non desunt qui versant, Super Sossanim decorat. Quidam existimant in hoc Psalmo prescribi Israelitis, hoc est decem tribubus, quomodo peterent à Domino peccatorum veniam: sicut precedenti Psalmo prescriptum fuerat tribui Iudæ & Benjamin.

2 *O pastor וינני* Qui pascis. Ioséph: וינני Ioseph vocat gregem Domini, quod ista querimonia propriè pertineat ad decem tribus (ut dictum est quosdam sentire) quas quidem Propheta reuocat ad memoriam fœderis, quum de Cherubim loquitur. Sic enim preceperat Dominus Moysi, Exod. 25. a. 8, Facientque mihi tabernaculum, & habitabo in medio eorum. Et versu 22, loquens de arca, inde præcipiã & loquar ad te supra propitiatorium, ac de medio duorum Cherubim qui erunt super arcam testimonij, cuncta que mandabo per te filiis Israel. Splende וינני affulge, id est lucere fac faciem tuam. ut versu quarto dicit.

t. iiij.

Deus conuertere nos, & lucere
fac faciem tuā, & seruabimur.

Iehoua Deus exercituum, viquequo
fumabis in orationem
populi tui

Cibasti eos pane lachrymarum,
& propinasti eis lachrymas
in mensura.

Posuisti nos litē vicinis
nostris, & inimici nostri
subnauerunt nos sibi.

Deus exercituum conuertere
nos, & lucere fac faciem tuam,
& seruabimur.

Vitē ex Aegypto traduxisti;
eiecisti Gentes, & plantasti eam.

4 Conuertere nos, *וְשׁוּבָנוּ* restitue nos. ac si diceret, Tuū est nobis restituere vitam. iuste nos affligi fatemur: sed tamen faciem tuam ostende, prosequere nos solito tuo fauore, & bene habebunt res nostrae. Et seruabimur. *וְשָׁרְנוּ* & salui erimus.

5 Fumabis in orationē
in *וְשָׁרְנוּ* instar irati scilicet, qui per naves fumum emittere solet. q. d. velut iratus repudiabis orationem, &c. Præst. Heb. pro fut. Quidā vertūt, irasceris precatōni.

6 Pane lachrymarū, *וְשָׁרְנוּ* Dicūt se satiator fuisse lachrymis, hoc est doloris materia. quū variē Dominus ipsos affligebat, vt Psal. 42. a. 4. dicitur, Fuerunt mihi lachrymæ panis 40 dies & noctes. Afflicti fuerūt igitur fideles vsque ad vltimā satietatē.

Et propinasti eis lachr. &c. *וְשָׁרְנוּ* & potasti eos lachrymis ampla mensura. vel, copiosissimis. *וְשָׁרְנוּ* nomen mēsuræ est, sic dicta quodd tertiā partē mēsuræ maximæ contineat. quasi Gallicē di cas, A grand mesure.

7 Posuisti, &c. *וְשָׁרְנוּ* Hebraisimus. q. d. Effecisti vt contenderent siue rixarentur nobiscū vicini nostri, qui debebant esse nobis amici. Vel, de nobis. hoc est, contenderent inter se de nobis tanquā de praeda: quemadmodū milites solent contendere dum praeda est dubia, quā quisque vult ad se rapere.

Sibi. *וְשָׁרְנוּ* i. animi causa. Vel, inter se. aut, intra se. Legi potest, subnauerūt eum. sub. Deū. vt sit tertia persona pro secunda. q. d. dixerūt te non posse nos eripere & tueri.

8 De exercituum *וְשָׁרְנוּ* Repetitio quarti versus.

9 Traduxisti: *וְשָׁרְנוּ* Futura Heb. pro prateritis, proficisci fecisti. transtulisti. Hæc verba perinde significant ac si dicerent, Sumus populus tuus quem adoptasti: vide igitur ne enanidum sit fœdus tuū. Transtulerat Dominus populum suum ex Aegypto, vt haberet gregem aliquem separatum à reliquis gentibus.

Deus conuertere nos: & ostende faciem tuam, & salui erimus.

Dumine Deus virtutum, quousque irasceris super orationem serui tui,

Cibabis nos pane lachrymarum, & potum dabis nobis in lachrymis in mēsurā

Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris: & inimici nostri subnauerunt nos.

Deus virtutum conuertere nos: & ostende faciē tuam, & salui erimus.

Vineā de Aegypto transtulisti: eiecisti Gentes, & plantasti eam.

Dux itineris fuisti in cō
spectu eius, & plantasti ra
dices eius, & implevit ter
ram.

Operuit montes umbra
eius, & arbusa eius cedrus
Dei.

Extendit palmites suos us
que ad Mare, & usque ad
Flumen propagines eius.

Vt quid destruxisti mace
ria eius, & vindemiant eā
omnes qui prætergrediun
tur viam?

Exterminavit eam aper
de sylva, & singularis fe
rus depastus est eam.

Deus virtutum conuerse.
re: respice de celo, & vide,
& visita vineam istam,

Et perforce eam quam plā
tauit dextera tua, & super
filiū hominis quem cōfirma
sti tibi.

Incensa igni & suffossa:
ab increpatione vulnus tui
peribunt.

Fiat man^a tua super virū

10 Repurgasti

Fecisti spatium, quia ratione, ipse videris.

11 Cedri

Dei. 12 Cedrus Dei vocat altissimas, & excelsas cedrus. Vide supra

psal. 16. 7.

13 Misit

14 Misit

15 Misit

16 Misit

17 Misit

18 Misit

19 Misit

20 Misit

21 Misit

22 Misit

23 Misit

24 Misit

25 Misit

26 Misit

'Repurgasti locum ante eam,
'& radicare fecisti radices eius,
& implevit terram.

Operiti sunt montes umbra
eius, & rami eius ut cedri Dei.

'Misit ramos suos usque ad
Mare, & usque ad Flumen pro
pagines suas.

13 Vt quid igitur dirupisti mace
rias eius, & collegerunt eam o
mnes transeuntes per viam?

Consumpsit eam aper sylue
stris, & fera agrestis depasta est
eam.

Deus exercituum reuertere
obsecro: respice de celo, & vide,
& visita vitem istam,

'Et vitiarium quod plantauit
dextera tua, & super plantatio
nem quam roborasti tibi.

Incensa est igni, succisa est: ab
increpatione iræ tuæ pereunt.

Sit manus tua super virū de

Euacuasti. Expurgasti. Quidam vertit,

Et radicare fecisti

11 Cedri

Dei. 12 Cedrus Dei vocat altissimas, & excelsas cedrus. Vide supra

psal. 16. 7.

13 Misit

14 Misit

15 Misit

16 Misit

17 Misit

18 Misit

19 Misit

20 Misit

21 Misit

22 Misit

23 Misit

24 Misit

25 Misit

26 Misit

Commemorant be
neficia quæ Deus
in ipsos contulit.

Deplorat suā tui
nam.

Orant ut in pri
stinum statum re
stituantur.

Hebraismus, pro super homines quos virtute tua fortes reddidisti: hoc

est, appareat virtus tua, vel auxilium tuum ad nos liberandos. Quem hic vocat virum, mox filiū hominis dicit. De toto populo loquitur quasi de uno homine i. quos tua virtute eduxisti ex Aegypto.

xterā tuā, & super filiū hominis quem roborasti tibi. *dextera tuā, & super filiū hominis quem confirmasti tibi.*

Et non retrocedemus à te: vi uifica nos, & nomen tuum inuocabimus. *Et non discedimus à te: uiuificabis nos, & nomen tuum inuocabimus.*

Iehoua Deus exercituum cōuertere nos: lucere fac faciem tuā, & seruabimur. *Domine Deus virtutum conuertere nos: & ostende faciem tuam, & salui erimus.* LXXXI.

Victori super Githith ipsi Adaph. *In fine pro torcularibus Psalmus ipsi Asaph, quinta sabbathi.*

Exhortatio est solenne ad laudandum Deum.

Exultate Deo fortitudini nostræ, iubilate Deo Iayacób. *Xultate Deo adiutori nostro: iubilate Deo Iacob.*

Sumite cāticum, & date tympanum, citharam iucundam cū nébel. *Sumite psalmum, & date tympanum, psalterium iucundum cum cithara.*

Clangite in calendis tuba, in tempore constituto, in die festi. *Buccinate in neomenia tuba, in insigni die*

Roborasti tibi. *Hebraismus. pro super homines quos fortes reddidisti in honorem & gloriam tuam.*

19 Viuifica nos, & nomen tuum inuocabimus. *Ad verbū, & in nomine tuo inuocabimus. Idem est sensus, hoc est. Profectebimur te esse Deum nostrum, celebrabimus tuam erga nos bonitatem, testabimur nos abs te esse redēptos, vel liberatos.*

20 Iehoua. *Tertia versus quarti repetitio, quæ facta est ad significandum vehementissimum ardorem.*

IN PSALMVM LXXXI.

1 Victori. *Vide Psal. 4. Super Githith ipsi Adaph. Instrumenti musici nomen est Githith, allatum ex Gath vrbe Palaesthinorum. ac si dicat, Psalmus Asaphi psalmographi, traditus ei qui praeerat cantoribus, ut cantaretur super instrumento Githith. Vide Psal. 8. Ex secundo & tertio versu apparet psalmū istū fuisse cōpositū ut illum canerent Leuitae diebus festis: in quo Dei beneficia erga populū suū in medium proponuntur, atque etiā exprobratio aduersus eundem populū, quod non praestiterit officium suum. 4 In calendis. In noua luna, siue nouilunio. Graece, neomenia. In tempore constituto, &c. i. in tempore ad id determinato: nimirum die festiuitatis, &c. Quidam vertunt, in definito tempore ad diem sacrificii nostri. Alij, in insigni die solennitatis nostræ.*

Solennitatis vestre:

Quia præceptum in Isra-
el est, & iudiciū Deo Iacob.

Testimonium in Ioseph po-
suit illud: quum exires de
terra Aegypti, linguam
quam nō nouerat audiuisti.

stiuitatis nostræ:

Quia statutum in IosraNeli est,
iudiciū Deo Iayacob:

Testimonium in Iehoséph
posuit illud: quum egrederetur
ipse super terram Aegypti, ubi
linguam quam non noueram, au-
diebam.

§ Iudiciū v̄p̄p̄ ius. i. mos iuste institutus in honorem Dei Ia-
cob. Verti potest, & ius à Deo Iacob. sub. profectū. Quidam vertunt, le-
gitimum. Postquam hortatus est Propheta fideles ad laudandū Deum,
praesertim die solēni, dicit hanc legē impositā esse populo Dei, Deūque ipsū
sædus suū sanxisse ea conditione, nepe vt populus sacrosacr̄gentus haberet,
atque illic celebraret Dei laudes. 6 Testimoniū ¶ Quidā suban-
diunt præpositionem, vertētes, Pro testimonio. Alij, Vice testimonii. à
verbo וַי Quidam Hebræorum deriuāt ab וַי ornauit, ac vertunt, Or-
namētum in Ioseph, &c. ac si diceret, Deum hanc legem statuisse in Ia-
cob, vt hoc modo populum suum ornaret. Et sanè verum est solennē illum ri-
tum decus fuisse & insigne Israelis: sed illud non conuenit huic loco. Vult e-
nim Propheta hac dictione testimonii, duo superiora, statutū & iudiciū cō-
plecti. Est igitur testimonium, siue conuentio (sic plerūque in Scriptura ac-
cipitur testimonium) mutuum pactum inter Deum & Israelitas. Po-
nit autem nomen Ioseph pro toto Israele: quod tunc primatus fuerit penes
tribum illam, & nondum penes Iudam. Quam non noueram,

audiebā. וַיִּשְׁמַע הָיָא וַיִּשְׁמַע הָיָא erat. & fut. per plus quā perf. & imperfectū
vertenda, mutatio item personarum, audiebam. sub. in patribus. id est au-
dierunt patres nostri Israelitæ, audierunt maiores sermonem Aegyptium
illis incognitum. His verbis ostendit se fuisse detentos sub misera tyranni-
de, quum haberent barbaros dominos à quibus non poterant intelligi, &
quos etiam vicissim non poterant intelligere. Quidam exp̄nunt, Quum
populus egressus esset super terram Aegypti, linguam audiuisti quam non
nouerat. tanquam loquatur Propheta de egressu ex terra Chanaan. Alij
referunt hoc ad Deum, Quum egressus esset super terrā Aegypti, tunc mā-
dauit populo suo vt celebris esset redemptionis memoria: vt statuti essent
dies, quibus populus profiteretur se fuisse liberatum ingenti Dei gratia. Et
est loquutio satis trita in Scriptura, quod Deus ante populum suum egre-
diatur, vt in Cantico Habacuc, 3. c. 13, Quum egressus es in salutem populi
tui. Comparat enim se ducibus qui exercitum regunt & ordināt. Alij re-
ctius exponere videntur, Egressus est populus super terram Aegypti, quia
terram ipsam peruagatus est. Terreabantur Aegyptii, quum viderēt popu-
lum crescere, & ad tempus animi illius conciderant: interim liuērum fuit

populus calcare terram Aegypti, ac si haberent plenū & liberū imperiū. Atque istud significat Propheta, Deum mandasse istud statutum Israelis quum egressus est super terram Aegypti.

Deus vocat in memoriam sua in Israelitas beneficia.

Subdixi ab onere humerū ei? 7 man' eius' ab ahenō recesserūt.

Diuerit ab oneribus dorsum eius: manus eius in cophino seruiert.

In angustia inuocasti me, & erui te, exaudiui te' in abscondito tonitru: I probaui te apud aquas Meriba. D'Sélah.

In tribulatione inuocasti me, & liberaui te, exaudiui te in abscondito tēpestatis: probaui te apud aquā contradictionis.

Exod. 17. b. 6

Exod. 20. a. 1

Tunc dixi, Audi popule mi, & testabor tibi: Iſrahél si audieris me,

Audi populus meus, & cōtestabor te: Iſrahél si audieris me, non erit in te deus recēs: neque adorabis deū alienū

Er non fuerit in te deus alienus, nec incuruaueris te deo extraneo:

(Nam ego sum Iehoua Deus tuus qui ascendere feci te è terra Aegypti) dilata os tuum, & implebo illud.

Ego enim sum Dominus Deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti: dilata os tuum, & implebo illud.

7 Ab ahenō מִמֶּנִּי à cacabis. vel ab ollis. sub. conficiendis. nam vocabant etiam vasis fingendis, & aliis operibus quæ ex luto fiunt: quæ admodum scriptum est, Exod. 1. c. 14. Et amaritudinibus affecerunt vit à illexu opere duro, & lateribus, & in omni opere in agro, &c. Ita doctus inter Hebræos, qui legit מִמֶּנִּי per 7 daleth in fine, nō per 7 res. Legitur & מִמֶּנִּי per 7 res in fine, & significat pyrā, rogam, vel fornacem, ut quidam interpretantur. Significat autē ita addictos fuisse Israelitas ad fornacem, ut non liceret illis pedem unum ab opere assiduo discedere.

8 Exaudiui te אָזְנִי רָעַד in secretis sub. artem telconitru edito. quo scilicet exercitum Aegyptiorum in Mari rubro conturbauit. Aliis potius videtur exponendū esse, quod Deus extenuerit potentiā suam in liberando populo, tonitru edito: sed sub tonitru nō visa est eius facies. Aegyptii senserunt quidē aliquid agi Diuinis (hinc ille terror quo ad tempus fuerunt percussi) sed nō cernebant Deum oculis. Itaque Dei maiestas dicitur fuisse abscondita sub tonitru. Meriba מִרְיָה Iurgii. id significat vox Hebræa. Exod. 17. b. 6

9 Et testabor tibi אֲמַר לְךָ & contestabor te. i. ego pactum meū sancire tecum paratus sum. Quidam reliquum huius versus cum duobus sequentibus sic iungūt, Si audieris me, nō erit in te deus alienus, nec incuruabis te deo extraneo: Ego enim sum Iehoua Deus tuus qui te eduxi ex Aegypto: tantū dilata os tuū, (i. inuoca me) & implebo illud. 11 Dilata os tuum, פִּתְּחֵה פִּי Hebraismus, pro, ampli

ter & largè pete, & impetrabis. Frequens Hebræis loquutio, dilatare os suū in varia tamen significatione, vt 1. Sam. 2. a. l. & Psal. 35. d. 37. Significat his verbis Propheta, nūquam Deum defuturum Israelitis si modo illum innocent.

Et non auduit populus 12
meus vocem meā, & Israel
non intendit mihi.

Et dimisi eos secundū de- 13
sideriā cordis eorum, ibunt
in adinudationibus suis.

Si populus meus audis- 14
set me: Israel si in viis meis
ambulasset:

Pro nihilo fur sit an inimi- 15
cos eorum humiliasset: &
super tribulantes eos misis-
sem manum meam.

Inimici Domini mentiti 16
sunt ei: & erit tempus eorū
in secula.

Et cibauit eos ex adipe 17
frumenti: & de petra melle
saturauit eos.

13 Fortitudini כְּסִירוּת perplexis cogitationibus. Alii, du-
ritici, vel obstinationi. Id etiā cordis fortitudo significat. Docti qui-
dam existimant idem his dici in hoc versu, vertētes, cogitationi cordis:
& cogitationem idem significare quod consilium. Non amplius (inquit)
obstati quominus facerent cogitationes & consilia sua.

14 Vtinam וְיִחַל. 15 Breui tempore קצת Quām
breui. Humiliaasset מְחִילָה deiecissem. 16 Mentiti fuis-
sent ei, יִכְסֹוּ. Ent. Hob. pro pr. at. i. pr. a nimio timore negassent se aliquid
molitis contra eum. Vel supplices fuissent sed fucato corde. i. simulassent
se libenter velle illis seruire & subdi, vt solent deuicti, qui libenter iugum
excuterent, sed quia nulla est illis melior conditio, quām se victoribus sub-
iicere, ideo simulant necessitate coacti. Illud est mentiri, se ingo submittere
tanquam volentes, vbi ita cogit necessitas. Vide Psal. 18. 45. Tēpus
eorum עֵדָם. i. fœlicitas eorū. Gallicè, ils eussent en le temps a iamais.

Nunquam enim lassatur Deus benefaciendo, neque potest exhaustiri, vel
minui eius potentia.

17 Et cibasset eum מְחִילָה Mutatio per-
sone, pro. Et cibassem te. Adipē frumēti per metaphoram vocat simi-
laginem, hoc est florem farinæ, vel optimum tritici genus. Et de pe-
tra, עַל הַבְּרִיךְ, מִכּוֹר דָּבָר Hyperbole incomparabilis fœlicitatis & fœ-
cunditatis. q. d. rem infœcundam fecissem potius abundare omnibus a d

At non paruit populus meus
voci meæ, & Iſraēl noluit me.

Permisi igitur eos fortitudi-
ni cordis eorū, & ambulauerūt
in consiliis suis.

‘Vtinam populus meus ob-
temperasset mihi, Iſraēl in
viis meis ambulasset:

‘Breui tempore inimicos co-
rum humiliasset, & contra ho-
stes eorū vertissem manū meā:

Odio habentes Ichouam ‘mē
titi fuissent ei, & fuisset tempus
eorum in seculum:

‘Et cibasset eum Deus adipe
frumēti, & de petra melle satu-
rasset te.

Derelicti à Deo
propter inobediē-
tiam,
Act. 14. c. 16

Baruch 3. b. 13
Deus agrefrens,
commemorat bene-
ficia quæ populus
sua inobediētia a-
misit.

vitam necessariis, quàm nō saturassem populum meum. nā dictione M L. 11 id significatur. Simile habes Deut. 32. b. 13. Et fecit vt sugeret mel à petra, & oleum è filice petra.

LXXXII.

LXXXI.

¶ Psalmus ipsius Adaph.

¶ Psalmus Asaph.

Deus in medio Magistratum, eos reprehendit iniustitia.

Deus astat in congregatione Dei, in medio Deorum iudicat.

Deus stetit in synagoga Deorum: in medio autē Deos diiudicat.

Vsquequo iudicabitis iniquitatem, & facies impiorum suscipietis? Selah.

Vsquequo indicatis iniquitatem, & facies peccatorum sumitis?

Iudicate pauperi & pupillo: pauperem & egenū iustificate.

Iudicate egeno & pupillo: humilem & pauperem iustificate.

Eripite pauperem & egenum: & de manu impiorum eruite.

Eripite pauperem & egenum: de manu peccatoris liberate.

Nihil norunt, nec intelligūt, in tenebris ambulant: nutant omnia fundamenta terræ.

Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulant: mouebūtur omnia fundamenta terræ.

I N P S A L M V M LXXXII.

1 Astat in congregatione Dei, הָאֵלֹהִים יָשֵׁב בְּקֶדֶשׁ praesidet in cœtu Dei vel deorum. i. in magnifica & frequenti cōgregatione Iudicem. vel in cōgregatione potentia. i. potentium. hoc est in senatu, qui solet valere auctoritati. Deos vocat iudices, vt ipse Christus exponit Iohan. 10. g. 35. Queritur de Regibus & aliis qui praediti sunt potestate in hoc mūdo, & tyrannidē potius exercent, quàm praesint ratione.

In medio Deorum iudicat. הָאֵלֹהִים יָשֵׁב בְּקֶדֶשׁ. Est. Heb. pro praesēti, in medio Deorum iudicat. Alij, in medio Iudicum iudicem agit. Iudicare, est primatū tenere. Iudices appellantur Reges, Praefecti, & Magistratus, Significat Deum obtinere primatū in medio Deorum. q. d. superbiant Reges & Magistratus, vt solent, non tamen poterunt Deo extorquere ius suum. semper tenebis supremū tribunal, cui & Reges ipsi & Magistratus subsunt: propterea iudicabit ipsos iudices & Reges, & in illos animaduertet vbi peccauerint, & nō red diderint ius ex aequo & bono. Idē bis dicit, aliis verbis.

2 Iniquitatem, הָאֵלֹהִים יָשֵׁב בְּקֶדֶשׁ Quidam sub audito nomine verbi vertunt, iudicium iniquitatis. i. iudicium iniquum. Nam verbum Hebraicum includit nomen à se derivatū. Et facies impiorū suscipietis: הָאֵלֹהִים יָשֵׁב בְּקֶדֶשׁ Hebraismus est, pro, in gratiam impiorū indicabitis, siue, corū rationē habebitis.

3 Pauperem הָאֵלֹהִים יָשֵׁב בְּקֶדֶשׁ afflicto. Iustificate. הָאֵלֹהִים יָשֵׁב בְּקֶדֶשׁ Vt iudicare pupillo dicitur iudex, quum ius dicit pro pupillo: ita, Iustificare pupillū quum sua sententia pupillum oppressum absoluit. Seipsum exponit sequēti versū.

5 Nutat, הָאֵלֹהִים יָשֵׁב בְּקֶדֶשׁ mouetur. i. vniversus orbis vacillat,

Eronev. 24. b. 71

conuersatio perit, ubi vera iudicia cessant, omnis humana vite ratio & ordo confunditur, ubi iudices non funguntur suo officio. Ipsa hominū conditio huic fundamento innititur, si iustitia & equitas vigent. Alij, subaudita particula, hæc duo posteriora iungunt. In tenebris ambulant, etiā si nutret omnia fundamēta terræ. q. d. Istud est horribile monstrum, quod principes nihil discernant, non tangantur rebus tam confusis, etiā si videant instare cladem, & propemodum concuti ipsius terræ fundamenta.

Ego dixi, Dii estis, & filii
iij Excelsi omnes.

Vos autem sicut homines
moriemini, & sicut vnus
de principibus, cadetis.

Surge Deus, iudica terrā: 8
quonia tu hæreditabis in
omnibus Gentibus.

LXXXII. 1
Canticum Psalmi Asaph

Deus, quis similis erit
tibi? ne taceas, neque
compeſcaris Deus

6 Dixi, וְיִרְרָה dixeram. q. d. Fateor quidem vos esse deos, hoc est personam vestram esse sacram: nam quā Deus imposuit vobis vnus, & dedit mandatum regendi mundi: simul etiam consortes fecit sue dignitatis.

7 Sicut homines כַּדֹּם sicut homo. i. vt aliquis ex reliquis hominibus: vt max dicit, Sicut aliquis ē principibus. Et sicut vnus ē principibus כַּדֹּם כַּדֹּם sicut aliquis tyrannorum. vel, violentorū. nam solent vltimum tyranni interfici: quum populus eos ferre non potest. Alij, Et sicut vnus. i. priuatus vnus o principes cadetis. Hæc versio magis probatur doctioribus.

8 Surge. &c. וְקוּם Dicatur sedere Deus quando disimulat suam potentiam, neque exercet munus iudicis: propterea dicit, Surge, id est ascende tribunal: & iudica terram, id est præsis cum legitima potestate, atque compone res turbatas, easque in suū ordinem restitue. Iudica igitur terrā, hoc est, ostende tibi competere totius terræ imperium.

Quonia tu, &c. כִּי תִהְיֶה כֹל הָעָם לְךָ nam tu in hæreditatem accipies cunctas gentes. hoc modo redundat כִּי תִהְיֶה כֹל. Alij vertunt, nam tanquam iure hæreditario in omni gēte possides. sub electus. Quidam existimant hoc esse vaticinium de regno Christi. Alij exponunt quod proprium Dei sit habere totum mundum sub manu sua. q. d. totus orbis tuus est, & ius dominandi tibi perperam atque iniuste eripitur ab hominibus.

IN PSALMVM LXXXII.

1 Canticum & Psal. כִּי תִהְיֶה כֹל Canticum Psalmi. Vide Psal. 30.

2 Ne taceas כִּי תִהְיֶה ne obsurdescas. vel obmutescas. qui surdi sunt, iidem & muti vltimum. Nēve quie. וְקוּם לֹא nēve cesses.

Ego dixi, Dii estis, & filii
Excelsi omnes vos.

Veruntamen sicut homines
moriemini, & sicut vnus ē prin
cipibus cadetis.

Surge Deus, iudica terram:
quonia tu hæreditate posside
bis omnes Gentes. LXXXII.

Canticum & Psalmus ipsius
Asaph.

Deus ne sit silentiū tibi, ne
taceas, nēue quiescas De⁹.

Iste locus exponi-
tur à Christo,
Iohan. 10. g. 35

Ora prophetā vō
Deus ipse iudiciū
exerceat.

Precatio est, vt Do-
minus succurrat
populo suo contra
tot grauissimas &
potētissimos hostes

Quoniam ecce inimici tui
tumultuantur, & odio habentes
te extulerunt caput.

Super populum tuum callide
inierunt consilium, & consulta-
uerunt aduersus absconditos tuos.

Dixerunt, Venite, & succida-
mus eos de gente, & ne memo-
retur nomen Iſraēlis ultra.

Quoniam consilium inierunt
ex corde pariter, contra te fœ-
dus pepigerunt

Tabernacula NEdō & Iſma-
nelitarum, Moab, & Hagarēni,
Gebāl, & yAmmōn, & yAma-
lēc, Pelēſeth, cum habitato-
ribus ySor.

Etiā Aſſur cōiunctus est eis:
fuerunt brachiū filiis Lot. Dſelah.

Fac illis sicut Midian, sicut
DſiDſerā, sicut Iabin in torrente
Ciſſon:

Qui perierunt in yEn-dNor,
fuerunt stercus terræ.

Pone eos, nempe duces eorū,
tumultuantur, & infremunt.

Extulerunt ipe
inierunt consilium, & consulta-
uerunt aduersus absconditos tuos.

Absconditos tuos. Id est quos tegis sine prote-
gato, sicutque sub tuo presidio. Vel, qui a te deserti videntur, quum tamen eos
protegas. Psal. 17 b. 8. dicitur, Sub umbra alarum tuarum protege me.

De gente, i. ne sint amplius gens. Hebraismus.

Consilium inierunt conspirarunt.
Fuerunt stercus
facti sunt sterquiliniū. Hebraismus, pro fuerunt conculcati, &
super terram computruerunt more sterquiliniū.

Pone eos, nempe duces eorum,
alterum relatiuum redundat, pro, Pone duces eorum.

Quoniam ecce inimici in-
sonuerunt: & qui oderunt
te, extulerunt caput.

Super populum tuum ma-
lignauerunt consilium, &
cogitauerunt aduersus san-
ctos tuos.

Dixerunt, Venite, & dis-
perdamus eos de gente, &
non memoretur nomē Iſrael
ultra.

Quoniam cogitauerunt
vnanimiter simul: aduersu
te: testamentum disposuerunt
tabernacula idumæorum &
Iſmahelita,

Moab, & Agarenī, Gebal,
& Ammon, & Amalec: a-
lienigena cum habitanti-
bus Tyrum.

Etenim Aſſur venit cum
illis: facti sunt in adiuto-
rium filiis Lot.

Fac illis sicut Madian
& Siſar: sicut Iabin in tor-
rente Ciſſon.

Disperierunt in Endor: fa-
cti sunt vt stercus terra.

Pone principes eorum

Extulerunt ipe

Callide

inierunt consilium, &

consultauerunt aduersus

absconditos tuos.

Id est quos tegis sine prote-

gato, sicutque sub tuo presi-

dio. Vel, qui a te deserti vi-

dentur, quum tamen eos

protegas. Psal. 17 b. 8. dicitur,

Sub umbra alarum tuarum

protege me.

De gente, i. ne sint ampli-

us gens. Hebraismus.

Consilium inierunt conspi-

rarunt. Fuerunt stercus

facti sunt sterquiliniū. He-

braismus, pro fuerunt con-

culcati, & super terram

computruerunt more ster-

quiliniū.

Pone eos, nempe duces e-

orum, alterum relatiuum re-

dundat, pro, Pone duces

eorum.

Multiplices copie
a quibus tunc di-
scrimē instabat Ec-
clesia Dei.

Iudicum 7. f. 12
Iudicum 4. c. 15
Orat populus vt
inimici sui puenas
fuant, ad gloriam
Dei.

Iudicum 7. g. 25,
& 8. c. 21

sicut yOréb, & sicut Zeb, & Zeb-
bee, & Salmana,

Omnēs principes eorum:
qui dixerunt, Hereditate
posideam^{us} sanctuariū Dei.

Deus meus pone illos vt ro-
tam, & sicut stipulam an-
te faciem venti:

Sicut ignis qui comburit
hluam, & sicut flamma
comburens montes:

Ita persequēris illos in
tempestate tua, & in ira
tua turbabis eos.

Imple facies eorum igno-
minia: & quærent nomen
tuum Domine.

Erubescant & conturban-
tur in seculum seculi: &
confundantur & pereant.

Et cognoscant quia no-
men tibi Dominas, tu solus
Altissimus super omnem
terram.

13 Qui dixerunt, Quia dixerunt. Possideamus
terram. Accipiamus in possessionem. Vendicemus nobis. Accusat im-
pios sacrilegij, quod insolent instar predonum in Dei hereditatem.

14 Velut rotam, velut globum. Phrasij est Hebræa, pro,
Instabiles eos redde, vt rota, vel globus in loco declinui. Quidā Hebræorum
iungunt istud sequentibus verbis, tanquam sit propositus uisus, hoc modo,
Pone eos vt stipulam quæ velut rota circumuoluitur à vento & in orbem
discurrit.

16 Persequere eos. Persequere eos. Ita dicto vt pu-
desiant vt sequenti versu dicitur. Operatur hæc leguntur, vel per futuri
Obrues eos ignominia, & requirent nomen tuum. i. te. nam vexa-
tio dat intellectum, vt ait Isaias, 28. e. 19.

18 Et terreantur & perturbentur. vel, consternentur.

19 Quod tu cuius. Quod tu, o Ieho-
ua, solus es, & nomen tuum solum est: & quod solus sis Altissimus. A-
lii, quod tu, cuius solus nomen est Iehoua, sis, Altissimus. Alii, quod tu solus es nomen
tuum Iehouah, & quod sis Altissimus. i. solus es id quod dicitur, solus
verus Deus Iehouah, qui præes vniuersæ terra, non vni tantum regioni.

LXXXIIII.

LXXXIIII.

¶ Victori super Githith filiis Coranthe Psalmus.

In fine, pro torcularibus filiis Core Psalmus.

Idem argumentum
huius psalmi,
quod XLII.

Qvām amabilia tabernacula tua Iehoua exercituum.

Qvām dilecta tabernacula tua Domine virtutum: con-

cupiscit, atque etiā deficit anima mea ad atria Iehouæ: cor meum & caro mea exultāt ad Deum viuū.

cupiscit & deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum & caro mea exultauerunt in Deum viuū.

Etiā passer inuenit domū, & hirūdo nidū sibi ī quo ponat pullos suos, nepe altaria tua Iehoua exercituum Rex mi, & De' mi.

Etenim passer inuenit sibi domum, & turtur nidū sibi, ubi ponat pullos suos, Altaria tua Domine virtutū, Rex me' & De' me'.

Beati qui in certis
fidelium laudant
Deum.

Beati habitatores dom' tuæ, in seculum laudant te. D'Selah.

Beati qui habitant in domo tua: in secula seculorum laudabunt te.

Beatus homo cuius fortitudo est in te: & viā in corde eorum.

Beatus vir cuius est auxiliū abs te: ascensiones in cor

IN PSALMVM LXXXIIII.

1 Victori וְיִצְחָק Vide Psal. 4. a. 1.

Super Githith, גִּתִּיתִי

Vide Psal. 8. Filiis Coranthe וְיִצְחָק filiorum Coraph, vide Psal. 4. & 45.

2 Amabilia וְיִצְחָק dilecta. suauia. delectabilia. Quidam existimant hunc psalmum compositum fuisse à Dauide quum iam regno potitus esset: cōplexum autē esse suos dolores quibus reatus fuerat tempore exilij.

3 Deficit וְיִצְחָק præ desiderio scilicet. Alij deperit. desiderat. Exultant וְיִצְחָק. Fuit. Heb. pro præf. gestiunt, ornat.

4 Passer inuenit וְיִצְחָק Sing. pro plur. & præf. pro præf. passer inueniunt. Quidā vno cōtextu legunt, Etiā passer inueniunt domum, hirundines nidum vbi reponāt pullos suos prope altaria Domini: nidulantur aues in ipso Sanctuario, ego autem excludor. Alij distinguunt in duo membra, sic, Passeres inueniunt sibi domū, & hirundines nidū: o altaria Iehoua, &c. sub. supradictū cōcupisco: ut si deseruiat exclamatori. q. d. passer inidulantur in Templo tuo, ego autem exulo à templo: in quo nisi fuero, quiescere non possum.

5 In seculum laudant te. וְיִצְחָק Fuit. Heb. pro præf. perpetud laudant te. Alij vertunt per futurum. Verbo Laudandi, etiam hoc designat, quod fruuntur solido gaudio ii quibus licet ingredi ad Sanctuarium: tunc enim materiam laudis suppeditat Deus. Quando sic de domo Domini, vel Tabernaculo loquitur Dauid, significat, præcipuum hoc esse bonum ut se homines exerceant in cultu Dei.

6 Fortitudo וְיִצְחָק robur. i.

qui tota animi fiducia in te vnum recumbit, tantumque in te sperat.

Vix in corde eorum. וְיִצְחָק. i. qui habent animum & fidu-

dinum itineris suscipiendi ad domum suam, aut qui statuerunt se iterum, &c.

pe ad templū tuum. vel, qui nihil aliud cogitāt, quā quomodo ad te perueniant. Hebraismus. Alij Vias Dei intelligūt eius mandata, ac si diceret, Felices qui in votis habēt, & vehementer exoptāt cōponere vitā suam ad Dei mādāta, & sequuntur viam ab ipso præsriptā, non autē quod videtur illis rectum. Dicit enim Iesaias 30. c. 21. Hæc via est, ambulate in ea.

de suo disposuit, in valle lachrymarū, loco quē posuit:

Etenim benedictiones dabit legislator: ibunt de virtute in virtutem: videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum exaudi orationem meā, auribus percipe Deus Iacob.

7 Transcuntes per vallem mori, fontem ponunt eam: etiam piscinas operit pluvia.

8 Eunt de turma ad turmam, donec cōspiciatur quisque eorum ante Deum in XSiion.

9 Iehoua De' exercituū exaudi orationē meam, ausculta Deus Iayacób. DSelāh.

Populi studium in Ierosolymam parificentis ad laudandum Deum cum fidelibus.

Petit ut Ierosolyma possit redire.

7 Per vallē mori fontem, &c. נַחֲלֵי מוֹרִי וְיֵצֵאוּ מִן הַמֵּוֹת Noster interpres legit נַחֲלֵי מוֹרִי per h in fine, & morū arbore significat. propterea cōuertit, Per vallē mori arboris. i. per vallē moris abundanti, hoc est, aridā. in loco enim arido mortuus nasci solet. Quidā Hebræorū interpretātur vocē Hebraicā Habbacha tāquā nomē loci aridi. Vtūq; sit, hoc dicēdi genere affirmat, illis qui adirent Tabernaculū Domini magno animo, nihil defuturū in itinere quātumuis arido, quod illi habituri essent aquas ē cisternis. sic enim max exponit quid hīc per fontem intelligat, nēpe cisternas quas fossuri erant, ut repleverentur pluuiis. Alij legunt נַחֲלֵי מוֹרִי per h in fine quod fletum significat: & ut alij volunt, etiam fontē, quod ex fonte manet aqua, velut lachrymæ ex fletu oculorum. idcirco vertunt, per vallem fletus. Transcuntes igitur per vallem fletus, in qua ob siccitatem & ariditatem, fletus excitatur transcuntibus, ponent eam fontes, id est scaturire facient illic aquas, &c. Obserua, verbum esse futuri temporis Hebraicē, ponent, ut & sequens: quod in præsens quidam vertunt, alij relinquant in futuro.

Piscinas operit pluvia. מַיִם יְכַסּוּ בְּרִכּוֹת פִּיּוֹת Fut. Heb. cisternas obteget vel, replebit pluvia. q. d. non modō fontes, verum etiam piscina plena erunt aquis, ut ascendentibus ad solennitatem nihil desit. Ita exponunt Hebræi, qui docēt בְּרִכּוֹת berachoth, quod per caū mex sub ב, significat benedictiones, poni hoc loco pro בְּרִכּוֹת berachoth p sere sub ב, id est piscinis, & בְּרִיחַ beracha piscina: & docent, sine doctore, aut doctrinam significat. propterea Chaldaeus paraphrastes vertit, Benedictionibus operiet illos qui conuersi fuerint ad doctrinam Legis. Hieronymus, Benedictionibus amicitur doctor.

8 De turma ad turmam, &c. מִן הַתּוֹרָה אֶל הַתּוֹרָה de cumulo ad cumulum vel, de caterua ad cateruam] comparebit quisque eorum apud Deum, &c. id est ad singulas cateruas accedent, ut audiant laudes Dei. vel, lbunt turmatim, donec videant Deum, &c. vel,

apparuerint coram eo in Sion. ac si diceret, Nunquam quiescent donec perueniant ad templū ipsum ubi Deus super arcam cōspicitur. Quidam vertunt, Ibunt de virtute in virtutem, videbitur Deus in Sion. Alij, de doctrina in doctrinam. vel, de academia in academiam. i. crescet illorum doctrina, adeo ut unusquisque videat eam in Ecclesia. aut, crescet donec perueniant ad perfectam Dei notitiam. Doctioribus magis placet illa versio, De virtute in virtutem. i. collectis subinde novis viribus, pergent in suo itinere, donec appareat illis Dominus in Sion.

Clypeus noster vide, Deus,
& intuere faciem christi tui:

10 Protector noster aspice
Deus, & respice in faciem
christi tui:

Quia melior est dies in atriis
tuis, quàm alibi mille: elegi esse
in limine in domo Dei mei, po-
tius quàm habitare in taberna-
culis impietatis.

11 Quia melior est dies una
in atriis tuis super millia.
Elegi abiectus esse in do-
mo Dei mei, magis quàm
habitare in tabernaculis
peccatorum.

Quia sol & scutum nobis le-
houa Deus: gratiam & gloriam
dat lehouah, nec prohibet bo-
num ambulanti bus perfecté.

12 Quia misericordiam &
veritatem diligit Dominus
Deus: gratiam & gloriam
dabit Dominus,

lehoua exercituum, beatus
homo qui sperat in te.

Non priuabit bonis eos
qui ambulant in innocen-
tia. Domine virtutū, beatus
homo qui sperat in te.

Fiducia in Deo.

LXXXV.

LXXXIII.

Victori filiis Corāh psal-

1 In finem filiis Core psal-

mus.

Complacuiſti lehoua terræ

2 Benedixisti Domine ter-
ram

Populus fidelis
gratias Deo agit,
quid illi sit pla-
catum.

10 Et intuere, &c. וְיַבְרֵךְ q. d. ne negligas me, sed rationem ha-
beas mei quem vnxiſti in Regem: etiamsi indignus ſim quem tu reſpicias,
vide tamen & reputa quam mihi perſonam impoſueris: Vis enim me eſſe
regeſt populi tui. 11 Elegi eſſe in li. וְיִשְׁכְּנֵנִי בְּיִשְׁכְּנֵנִי in malo deſidere
ad limen. q. d. malim eſſe poſtremus in Eccleſia, &c. Impietatis.
וְיַבְרֵךְ perturbationis. i. impiorum & perturbatorum.

12 Gratiam & gloriam dat וְיַבְרֵךְ q. d. gratiam & dignitatem
dabit. i. poſtquam Dominus complexus fuerit ſuore ſui fideles, extollet
eos in dignitatem.

Nec prohibet bonum, &c. וְיַבְרֵךְ q. d. nec avertit bonum ab iis qui ambulant per perfectā
riam. Alij, nec retrahit bonum ab iis qui ambulant in ſinceritati-
bus. vel, perfectione. Quidam liberius, velut exponentes Hebraicum di-
cendi genus, Nullo bono deſtituit eos qui in integritate ambulāt. i.
non deſinet benefacere veris cultoribus ſuis.

IN PSALMVM LXXXV.

1 Victori וְיַבְרֵךְ Vide Psal. 4. a. 1. 2 Complacuiſti le-
houa terræ tuæ, וְיַבְרֵךְ Rediſti in gratiam lehoua cū terra

Annon tu conuerteris, uiuifi-
cabis nos, & populus tuus læta-
bitur in te.

Deus tu conuersus uiuifi-
cabis nos, & plebs tua læ-
tabitur in te.

Ostende nobis Iehoua mise-
ricordiam tuam, & salutē tuam
da nobis.

Ostende nobis Domine mi-
sericordiam tuam, & salu-
tare tuum da nobis.

Misericordia &
remissio peccato-
rum per Christū,
vnde oritur pax
in cordibus.

Audiā quid loquatur Deus
Iehouah: quoniam loquetur pa-
cem ad populū suum, & ad mi-
sericordes suos, & non conuer-
tentur ad stultitiam.

Audiam quid loquatur
in me Dominus Deus: qu-
oniam loquetur pacē in ple-
bem suam,

Et super sanctos suos, &
in eis qui conuertuntur ad
cor.

Profecto propinqua est ti-
mentibus eum salus eius, vt in-
habite gloria in terra nostra.

Veruntamen prope timē-
tes eum salutare ipsius: vt
inhabites gloria in terra
nostra.

Fructus iustifica-
tū per Christū.

Misericordia & veritas ob-
uiabunt sibi, iustitia & pax se mu-
tuo osculabuntur.

Misericordia & veritas
obuiauerunt sibi, iustitia
& pax osculata sunt.

7 Cōuertēris, uiuificabis nos, & populus tuus lætabitur in te. Duo verba futura sunt cōiunctione, quorum alterum Latini vertunt in participium, Conuersus uiuificabis. vel, vitæ nos restitues, mutata sententia. Significat claudem illam fuisse tam grauem vt fideles parum differrens à mortuis. Cōuerti dicitur Deus quando recipit nos in gratiam.

9 Audiam quid loquatur Deus Iehouah: quoniam loquetur pacem ad populum suum, & ad misericordes suos, & non conuertentur ad stultitiam. Propheta prius loquutus, nūc quasi indicit sibi silentium, expectans quid velit Dominus. Loquetur pacem & id est efficit vt tandē bene habeat Ecclesia eius. Nam Hebræi, pacis nomi ne omne genus boni significant, & facilem rerum successum. Alludit ad promissiones. Et non conuertentur vt non reuertantur. Alij, ne recedant. Stultitiam pro peccato accipit.

10 Gloria in terra nostra. Opponit gloriam vastitati quæ tunc visa fuit per totam Iudeam, & probro statui qui subiectus erat omnium ludibrio, dicit igitur, vt inhabite, sine appareat gloria in terra nostra: hoc est vt possimus iure in ipso gloriari, & compositi efficiamur eius gloria quæ sumus spoliati.

11 Obuiabunt sibi iustitia & pax. Præterita Hebræis pro futuris, quod satis docent futura Hebræis in versibus sequentibus. Dicit quod in regno Christi florebit misericordia, veritas, iustitia & pax. non quod prædicet hominum laudes: sed ostendit qualis futura sit gratia Domini postquam populo suo reconciliatus fuerit, & quos fructus allatura, vbi deleta fuerint peccata: quid scilicet misericordes erunt homines inter se, non crudeles: fideles erunt, iustitiam & equitatem seruabunt, concor- dia quoque inter ipsas aletur.

Veritas de terra orta est: 12
Et iustitia de celo prospice-
xit.

Etenim Dominus dabit 13
benignitatem: Et terra no-
stra dabit fructum suum. 14
Iustitia ante eum ambu-
labit, Et ponet in via gres-
sus suos. LXXXV.

Oratio ipsi David.

Inclina Domine aurem
tuam, Et exaudi me:
quoniam inops Et pau-
per sum ego.

Custodi animam meam, 2
quoniam sanctus sum: sal-

Veritas è terra germinabit, &
iustitia è celo prospiciet.

Etià lehouah dabit bonū, &
terra nostra dabit fructū suum.

Iustitiam ante se ambulare
faciet quisque, & ponet in via
gressus suos. LXXXVI.

¶ Oratio ipsius Davidis.

Inclina lehoua aurem tuam,
exaudi me: quoniam pauper
& egenus sum.

Custodi animā meam, quo-
niam misericors sum, serua ser-

David afflictus
atque ab omnibus
derelictus, maxi-
mo animo orat ut
liberetur, Et
quare.

12 Prospiciet. וְהָיָה פְּרָט. Heb. pro p. ex. vel fut. præbebit se vi-
sendā. His loquutionibus perinde significat ac si diceret, A summo ad imū
patebit regnum Christi, veritas Et iustitia implebunt celum Et terram:
nullus erit cali vel terra angulus quō non pateat Et diffusa sit veritas,
pax Et iustitia, ubi Dominus reconciliatus fueris populo suo.

13 Bonum, וְיִשְׂרָאֵל Significat externam terræ fecunditatem. Notatur
enim quadam accessio ad bona illa spiritalia de quibus paulo anteq.
d. Dominus non tantum efficiet ut vigeat bonitas, misericordia, iustitia,
pax Et veritas inter nos sed etiam terra bonitatem dabit, neque sine nos
desitui commodis temporalibus. A Domino igitur est veritas terræ, ut fru-
ctum suum proferat, postquam è calo illam benedixit.

14 Ante se ambulare faciet וְהָיָה אֲמָלָא ambulabit ante eum, id
est ante unumquemque illorum qui in regno Christi fuerint. Alij exponūt
quod iustitia ambulabit coram Deo, Et ipsa iustitia ponet gressus suos
in via: hoc est, Ecclesia status compositus erit ad veram iustitiam Et recti-
tudinem: homines iustitia studebunt non tantum in oculis hominum, sed
etiam corā ipso Deo, in corde: Et ipsa habebit cursum suum, ut vulgò lo-
quuntur. Gallicè, Elle aura la vogue. Iustitia ponit gressus in via, dum cō-
spicua est Et praeualeat, iniquitas autem quasi suppressa iacet. Hinc loquu-
tioni contraria est illa Iesaiæ 59. c. 14, Conciderit vel impegit in platea ve-
ritas, Et aequitas nō potuit ingredi. Quibus verbis significat aequitatem
non regnare sed arceri à publico, iniquitatem autem grassari.

IN PSALMVM LXXXVI.

1 Pauper וְיָ. i. omni ope destituitur. Alij, afflictus.

2 Misericors sum, וְיִשְׂרָאֵל misericordiae studeo. Alij, sanctus
sum, vel, bonus, i. sanctitatis, sine bonitatis studiosus. Sic orat David, q.
negotium haberet cum suis hostibus: qui, quum illum iniuste vexarent, Et
ei sine causa molesti essent, potuit hoc asserere in medium, Domine adiuua
v. iij.

me, quia nihil tale meritis sum ab hostibus meis, quin potius studei illis
benefacere, & de illis bene mereri.

num tuum tu Deus mi speran-
tem in te.

num fac seruum tuū Deus
meus sperantem in te.

Miserere mei Iehoua, quoniā
ad te clamo omni die:

Miserere mei Domine,
quoniam ad te clamabo sa-
ta die: letifica animam ser-
ui tui, quoniam ad te Do-
mine animā meam leuaui.

Latifica animam serui tui,
quoniā ad te Domine animam
meam attollo:

Quoniā tu Domine bonus,
& parcens, & multus misericor-
dia omnibus inuocantibus te.

Quoniā tu Domine sua-
vis & mitis, & multa mi-
sericordia omnibus inuocan-
tibus te.

Ausculda Iehoua orationem
meam, & intende voci deprecā-
tionum mearum.

Auribus percipe Domine
orationem meam, & intende
voci deprecationis meae.

In die angustiae meae inuoco
te, quia exaudis me.

In die tribulationis meae
clamani ad te, quia exan-
disti me.

Nō est sicut tu inter deos Do-
mine, nec sunt secundum ope-
ra tua.

Non est similis tui in diis
Domine, & non est secundū
opera tua.

Omnes gentes quas fecisti ve-
nient, & genu flectent coram
te Domine, & glorificabunt po-
men tuum:

Omnes gentes quas cun-
que fecisti, venient, & ado-
rabunt coram te Domine,
& glorificabunt nomen
tuum:

Quoniā magnus es tu, & facis
mirabilia, tu es Deus solus.

Quoniam magnus es tu,
& faciens mirabilia, tu es
Deus solus:

Doce me Iehoua viam tuam,
ut ambulē in veritate tua: vni-
cor meū vt timeat nomen tuū.

Deduc me Domine in via
tua, & ingrediar in veri-
tate tua: lateat cor meū
vt timeat nomen tuum.

Et parcens, & venia largitor.

Inuoco, &c. *יְהוָה יְהוָה יְהוָה* *Est. Heb.* inuocabo te, sciens quod
exaudies me.

Nec sunt secundum opera tua *וְעֵלְיוֹתָם*
Quidam paraphrastice vertunt, nec est qui faciat opera qualia tu fa-
cis. id est, nullus deus probat suam virtutem quemadmodum tu: vnde so-
quitur illos esse commentitios deos.

Et genu flectent & adorabunt & supplicabunt.

Vni *וְיִחְיֶה* constringe. i. fac vt animus meus nomen tuum solum

Isa. 2. c. 13

Laudas potentiā
Dei, pradicat con-
uersionem Gentium.

Orat vt a Domi-
no doceatur, & li-
beretur, vt eū glo-
rificent.

timeat. Potius quum, David dicit, Vni cor meum, respexit ad inquietudinem cordis humani prusquā Dominus gubernet ipsum Spiritu suo: rapitur enim hac illuc, nec tantū fluctuantur affectus nostri intra nos, sed rapimur nunc in vnā, nunc in alteram partem: conflantur inter se etiam affectus nostri. Quum autem Dominus nos gubernandos suscipit, vocat nos ab illa inquietudine, & ab affectibus illis contrariis & dissipatis: colligit nos & continet sub manu sua: tum cor nostrum vni dici-tur. Quidam vertunt, lætifica cor meum: ab p̄p. rectius tamen à p̄p. vertitur, Vni cor meum.

Confitebor tibi Domine ¹²
Deus me⁹ in toto corde meo,
& glorificabo nomen tuum
in æternum:

Quia misericordia tua ¹³
magna est super me, & e-
ruisti animam meam ex in-
ferno inferiori.

Deus, iniqui insurrexe-
runt super me, & synagoga
potensium quasi erunt a-
nimam meam, & non pro-
posuerūt te in cōspectu suo.

Et tu Domine Deus mise- ¹⁵

Celebrabo te Domine Deus
in toto corde meo, & gloriſica-
bo nomen tuum in seculum:

Quoniam misericordia tua
magna est super me, & eruiſti
animam meam ex fouea infe-
riori.

Deus, superbi insurrexerunt
aduersum me, & congregatio
fortium quasi erunt animā meā,
& non posuerunt te coram se.

Conqueritur de
suis aduersariis.

Ex fouea inferiori. ¹³ וְיִצְחָק לִּפְתּוֹן ex sepulchro inferiori. Sepulchrum inferius vocat extremum illud periculum vbi nulla amplius salutis restabat spes. Imò quum secundum carnis sensum deploratus esset, quid Dominus porrexisset illi manum, in eo agnoscit se reductū ex sepulchro, & quidem inferiori.

Superbi ¹⁴ וְיִצְחָק contumaces. temerarii. ex malitia peccātes non laceſſiti. arrogātes. Quidam legerunt וְיִצְחָק per 7, (magna enim af-finitas inter 7 & 7, differunt tantum apiculo) vertētes alienos: nec illud multum recedit à sensu Prophetæ: nam Scriptura alienos vocat hostes bar-baros qui omni sensu humanitatis exuti sunt. Inter vicinos nanque locus est aliquis misericordiæ & clemētiæ: sed vbi loqui sunt hostes, & qui-buscum nihil vnquam fuit nobis commercii, illic grassatur maior barba-ries. Ideo Scriptura alienos saepe accipit pro crudelissimis. Fortium וְיִצְחָק robuūlorum. Significat illas fortes qui propriis fidunt viribus. A-lij, terribilium. Alij, nebulonum. Quidam, violentorum. Superbus, & robustus, vel tremēdas vocat David eos qui toto impetu rapiēbātur ad ip-sum perdendū. Et non posuerunt, &c. וְיִצְחָק 7 נֶחֱסִי Ponere Deū ante conspectum suum, est illius respectum habere, & ipsum timere. nam timor Dei aliquantū cōpescit incredulus: quāuis enim non retineat ipſos in obsequio iustitiæ, saepe tamen refranat ut non se proiciant quemadmo-dum ferret libido carnis.

Prædicans misericordias Dei præcat liberari.

ricors, & clemens, longus ira, & mult⁹ misericordia & veritate

Respice ad me, & miserere mei, da robur tuum seruo tuo, & serua filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonū, & videāt odio habentes me, & pudore afficiantur, quod tu Iehoua adiuueris me, & consolatus fueris me.

ratur & misericors, patiens & multa misericordia, & verax,

Respice in me, & miserere mei, da imperium tuum puerulo tuo, & saluum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, & confundantur, quoniam tu Domine adiuuisti me, & consolatus es me.

LXXXVII.

LXXXVI.

Filiis Córāh⁹ Psalmus cāctici,

Filiis Core Psalmus cāctici

Vndamētum eius in mōtib⁹ sanctis.

Vndamēta eius in montibus sanctis:

Docet Prophetā nihil magis esse optabile, quā vt simus in grege Domini, & cōseamur in eius populo.

15 Longus ira, *לחיים רבים*. i. longanimis. Hebraismus. Et veritate. *אמת* hac duo ferè semper cōiungit Scriptura, misericordiā & veritatē: ac si diceret, Dominum quidem propenso esse ad misericordiā: dissimilē autem hominibus, qui vt sunt faciles ad promittendū, ita mox mutant animum. nam sicuti liberaliter Deus promittit, ita perpetuū sibi cōstat in seruandis promissis. 16 Filium ancillæ tuæ. *בן עמל* Vocat se seruum, & filiū ancillæ, vt multis aliis locis: ac si diceret, se ab vtero matris esse seruū domesticum & vernam. q. d. Ego Domine natus sum tibi seruus: quemadmodum qui in Ecclesia nascuntur, possunt sibi vindicare hoc nomen, quod sint vernæ Domini. Magnum igitur est priuilegium, natum esse in grege Domini, & esse domesticum ipsius ab vtero matris.

17 Fac mecum signum in bonum, *אמן* i. Declara signo aliquo te mihi velle fauere & te esse mihi propitiū. Hebraismus. Quidam, Ede signum aliquod bonitatis tuæ erga me. Alii, Insigniter benefac mihi. Hinc apparet Danidem luctatum fuisse cum multis & grauissimis tentationibus: neque enim vulgare fuit experimentum fidei & constantiæ quod poterant hostes ipsum videre, quasi frustra sperasset in Domino: deinde quod non agnosceret Deum sibi velle esse propitiū.

IN PSALMVM LXXXVII.

1 Filiis Córāh *בני קרח* Filiorum Córāh. Vide Psal. 42 & 45.

Psalmus cāctici. *שיר נקמה* Vide Psal. 30. Fundamentū eius

יסודו Istud est altera pars inscriptionis Psalmi apud Hebræos. Relatiuum autem sine antecedente positum est, more Hebræorum. Nonnulli referunt ad Psalmum, vertentes, Cuius psalmi fundamentū iactū est in montibus Sāctis, id est, de Ierusalem quæ fundata est in montibus, nempe Maria & Sion, qui erāt ferè continuus, imo vnus erat sed biceps: habebat quim duo cornua. Alij dicunt referre Ierusalem, aut templum. Qui Psalmū

propius considerant, scribunt relatinū istud referre Deum, qui selegerit sibi montes sanctos in quibus fundaret urbem suam regiam Ierusalem, & templū suū. Nā versu quinto sequitur, Et ipse confirmabit eā Altissimus. Fundamenta Dei igitur sunt in montibus sanctis: hoc est, Deus conditor est & opifex urbis Ierolyma. Passim Deo titulus iste adscribitur, quod Sionē condiderit, tanquā eius fundamenta iecerit, tanquam eius architectus.

Diligit Dominus portas
Sion super omnia tabernacula Iacobi.

Gloriosa dicta sunt de te
Civitas Dei.

Memor ero Raab, & Ba
bylonis scientium me:
Ecce alienigenae, & Tyrus
& populus Aethiopum, hi
fuerunt illic.

Nunquid Sion dicet, Ho-
mo & homo natus est in ea,
& ipse fundavit eam Altis-
simus.

Dominus narrabit in scri

Diligit Ichoua portas & Sion
magis, quā omnia habitacula
Iayacób.

Gloriosa dicuntur de te Ciui-
tas Dei. DŚlah.

Memorabo Aegyptum &
Babél inter scientes me: ecce Pa-
laestina, & Tyrus cum Aethio-
pia, Iste natus est ibi.

Et de & Sion dicetur, Vir &
vir natus est in ea, & ipse con-
firmabit eam Altissimus.

Dominus numerabit, quando

3 Gloriosa נכדוק Præclara. i. quod multa res præclara tibi
obuentura sunt. 4 Memorabo Aegyptum & Bab. inter scien-
tes me: ויזכיר רחב וכל יודעי Memor ero Rahab & Babylonis cū his
qui me agnoscunt. Alij, Faciam memorari Rahab & Babel cogno-
scentibus me. i. Reputabuntur inter domesticos & familiares meus. Co-
gnoscentes vocat familiares amicos. q. d. Aegyptus & Babel erunt post-
hac Ecclesie membra, & in ordine fidelium, etiamsi fuerint hactenus acer-
rimi hostes, visumque fuerit implacabile dissidium. Iste natus est

ibi. ויולד וי י Pronomē singulare pro plurali, isti nati sunt ibi. q. d. de il-
lis urbibus, inimicissimis aliquando Israelitis, multi in consortium ipsorū
& in populum Dei annumerabuntur, & concines efficientur. Id etiam se-
quens versus & 6 indicant.

5 Vir & vir ויחיד ויחיד Hebrais-
mus. i. iste & ille. siue plures. q. d. cuiuscunque gentis homines, & unde-
cunque nati sint vel oriundi, tamen cupient omnes scribi in catalogo ciuiū
Ierolymitanorum. Natus hic non ponit pro indigenis, sed pro ciuibus qui
consententur esse Ierolymitani. Confirmabit eam יכונן Quidā futurū
vertunt in præteritum, ordinavit eam. stabilivite am. non tantū quia
regitur eius verbo, sed etiam quia fundata est in virtute eius, ac protogi-
tur contra omnes insultus diaboli.

6 Numerabit, יספר recensabit. Ad verbum legitur, Icho-
nah numerabit scribendo populos. Nemo illi dicunt subaudiendā esse

particulam aliquam, ut legatur, *Quum Deus numerabit & scribet populos. Inducis Deum numerantē populos: quod sicuti obtinet summū in mūdo imperiū, ita etiam eius est agere censum inter homines. Quum igitur Dominus censum suumaget, nihil magis optabunt homines quā censeri inter Israelitas: & in eo censu isti reperientur scripti cines Ierosolymitanī, quia potior erit hac ciuitas omnibus regnis. Similis ferē locus legitur, Iesa. 44. a. 1, his verbis, Hic dicit, Iehoua ego sum: & ille innocabit in nomine Iacob: & alius scribet manu sua, Iehoua sum, & nomine Ifraels cognominabit seipsum.*

scribet populos, Iste natus est i-
bi. DSélah,

ptuis populorum, & princi-
pū horū qui fuerunt in ea.

Et cantores: vt tibicines: o-
mnes fontes mei in te.

Sicut Ixantium omniū
habitatō est in te.

LXXXVIII.

Canticum Psalmi filiis Cō-
ranh: victori super Maphalath
ad canendum, intelligentia i-
psius Hemān NEzrahita.

LXXXVII.

Canticum Psalmi filio
Cure in finē pro Mabeleth,
ad respondendum intellectus
Eman Ezrahita.

7 Vt tibicines: *Concisa erat ratio sub laudes dicent. q. d. Et voce & musicis instrumentis cantabunt laudes tuas. Quidā Hebræorum virtutē, Et cantores sicut mulieres. q. d. Tam viri quā mulieres te laudabunt. Alij, At in Sion cantores erunt vt tibicines. q. d. Tam facile erit inuenire in Ierusalem præcones diuinarum laudum, quā in alijs regionibus tibicines. Abundantiā fidelium in urbe Ierusalem Deum laudantium describit. Fontes mei *scaturigines. Alij, modulationes. scaturigines & fontes significat. transfertur autem ad modulationes quia ē pectus, velut ē fonte aqua scaturiunt & ebulliunt. q. d. quicquid animo laudis, quicquid gratiarum actionis, quicquid celebritatis & præconiū excogitari poterit, totū illud impendā in te o Sion celebranda, propter bonitatem Dei erga te. Quidam, oculi vertūt, sine aspectus: ac si dicat, semper oculos meos habeo in te coniectos, quicquid tibi accidat o Sion, sine tristandū sit, sine gaudendū. In eū sensum Psal. 137. b. 1, scribitur, Si oblitus fuero tui, o Ierusalem, obliuiscatur dextera mea: adhæreat lingua mea palato meo, si non meminero tui: si non ascendere fecero Ierusalem super caput latitæ meæ, sensus igitur est, Prophetā sic affectū esse erga Ecclesiam Dei, vt ad ipsam dirigat oculos suos, & omnes aspectus.**

IN PSALMVM LXXXVIII.

1 Canticum Psalmi filiis Cō-
ranh, *filiorū Cōrah. Vide Psal. 42 & 41. Victori* *super Maphalath, ad canendum, & ad laudandum erudiens canticū Hemān, & c. Alij, de afflictione erudiens, ipsius Heman. Alij, ad humiliandum, intellectus Heman. Quidā existimāt istum Heman cōposuiss*

se hunc Psalmum, quod eius sapientia in Scripturis celebretur, vt 1. Reg. 4. d. 31. De לְבָנָן Vide Psal. 32. Quidā Hebræorū dicunt לְבָנָן fuisse initium earminis, ad cuius numeros & hic Psalmus cantatus sit. Alij, instrumentum: alij, certam modulationem hac voce significari arbitrantur.

Domine Deus salutis mea, in die clamaui, & nocte coram te: Intret in conspectu tuo oratio mea: inclina aurem tuam ad precem meam:

Quia repleta est malis anima mea, & vita mea inferno appropinquauit.

Aestimatus sum cum descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber:

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius, & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori, in tenebrosis, & in umbra mortis.

2 In die clamo, in nocte לְבָנָן die ac nocte clamaui. Alij, diei i. tempore quo in noctu vociferor. 4 Et vita mea, &c. לְבָנָן i. ea fuit maturum granitas, vt de vita desperandum mihi fuerit. Hac loquendi ratio frequens in Scripturis, vitam hominis propinquam esse sepulchro, quoties nulla amplius vite spes affulget.

5 Sepulchrum: לְבָנָן foveam, lacum. Confirmat precedentem sententiam, nempe se à morte parum distare.

Sicut vir לְבָנָן sicut robustus Dicit se tantam malorum granitate fuisse obrutum, vt perdidit quicquid antea roboris habebat.

6 Liber: לְבָנָן sub a curis sollicitudinibus, & temptationibus perpetuus. Nulla enim vacatio, quā diu degimus in carne, nulla inducia sed perpetua inquietudo nos exagitat. Libertas ergo datur nobis post mortem, quia tunc quiescimus à laboribus nostris.

Interfecti לְבָנָן q. d. sui finitimi occisis quos violenta mors & sanguinaria subito rapuit ad sepulchrum: Exaggerat malorum suorum magnitudinem, quod Dominus violenter ipsum confecerit. Excisi sunt. לְבָנָן separati sunt. amoto sūt. Manū Dei pro eius tutela accipit. Loquitur iuxta sensum hominis graniter afflicti in quo praeualet moror vsque adeo, vt nō agnoscat bonitatem & gratiam Dei quae appareat: neque enim ita sentiebat in corde suo. 7 In profundis. לְבָנָן in profunditates sub. maris. His

Gravis ad Deum querela hominis, morbo, aut persecutionibus graui-ter afflicti, ac sine ulla consolatione quasi à Deo derelicti.

Super me 'sustentata est ira tua, 8
& cunctis fluctibus tuis afflixisti. *DSelah.*

Elongasti notos meos à me, 9
posuisti me abominationes illis:
conclusus sum, neque egrediar.

Oculus meus elanguit præ afflictione mea: inuoco te ò Iehoua omni die, expando ad te manus meas.

Num mortuis facies 'miraculum? num mortui 'resurgent ut celebrent tei *DSelah.*

Nunquid narrabitur in sepulchro misericordia tua, & veritas tua in perditione?

Nunquid cognoscetur in tenebris miraculum tuum, & iustitia tua in terra obliuionis?

Ego verò ad te Iehoua clamo, 14
& mane oratio mea præueniet te.

omnibus atrocitas afflictionis intelligenda est. 8 Sustentata est furor tuus, & omnes fluctus tuos induxisti super me.

31. a. 4. Die ac nocte aggravata est super me manus tua. Fluctibus tuis Fluctus Domini vocat illas afflictiones quibus propemodum cornebat.

9 Conclusus sum, &c. 10. i. nullus exitus mihi ostenditur. 10 Oculus meus elanguit Sing. pro plur. i. dolore affecti emarcuerunt oculi mei. Inuoco te Præf. Heb. pro præf.

11 Miraculum? פל mirabilia. i. num edito miraculo renocabis omnes ad vitam? Seipsum exponit sequentibus. Dicit Dominum non succurrurum in tempore, nisi festinet: propterea quod iam sit similis mortuo. Vbi autem inquit excisus fuero à societate hominum, an tunc mihi vitam restitues, ut ostendas virtutem tuam? Non loquitur de postrema resurrectione, sed de quotidianis auxiliis Domini.

Num mortui רפחין דף Reperitio. Similes sententiae leguntur & Psal. 6. b. 6. & Psal. 115. d. 17. Non mortui laudabunt te, &c. Confer illa cum istis.

11 In perditione? נכחד in interitum 14 Clamo, נענע

Præteritum Heb. pro præf.

Aversatur mortem propterea quod cum fidelibus Deum laudare non poterit.

Queritur orationem suam non exaudiri.

Vtquid Domine repellis
orationem meam, auertis
faciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in la-
boribus à innēte mea: ex-
altatus autem humiliatus
sum, & conturbatus.

In me transierunt ira tua, &
terrores tui conturba-
uerunt me.

Circumdederunt me sicut
aqua, tota die: circumde-
runt me simul.

Elongasti à me amicum
& proximum, & notas meos
à miseria.

LXXVII.

Intellectus Ethan Exra-
bita.

Misericordias Domi-
ni in aeternum can-
tabo:

In generationem & gene-
rationem annuntiabo veri-
tatem tuam in ore meo.

Quoniam dixisti, In ater-
num misericordia aedifica-

15 Repellis *פני* Futura Heb. pro praes. elongas. abominaris.
16 Pauper sum ego, & def-
ribundus: vel, quasi animam efflans. *נני* significat enim qui lenta mor-
te conficitur.

Animi dubius sum: *נני* suspensio sum animo.
vel, haesitans. Alii, animo attonito. Alii, semper & quotidie dicens, Ne
forte, sub. percam. aut, sit hoc & hoc. Alii deducentes à radice *נני*, versūs
multo tempore. dicuntque tempus in Arabico vocari *נני*

17 Succiderunt me. *נני* perdidierunt, perdidērūt inquam
me. Aut, prorsus perdidierunt me. id significat verbum Hebraicum in
quo vltima syllaba repetitur ad vehementiam. 19 Notos, &c.
נני noti mei in tenebris. sub. sunt. i. delitescunt, nec prouident
opem mihi ferant.

IN PSALMVM LXXXIX.

1 Intelligentia *נני* Vide Psal. 31. Psalmus compositus vel in
exilio Babylónico, vel post reditum, quum subinde noui hostes insurgerent.

3 Dixi, *נני* Id est statutum est apud me, atque in ea sum sen-
sentia. Sic Hebr. aliquando videntur verba dicendi.

A Edificabitur: *נני* i. durabit instar aedificii summa arte cōstructi.

Vtquid Iehoua repellis ani-
mam meam, abscondis faciem
tuam à me?

Pauper sum ego & deficiens
ab adolescētia: portauī terrores
tuos, animi dubius sum.

Super me transierunt ira tua,
terrores tui succiderunt me.

Circumdederunt me sicut a-
qua, tota die: circumdederūt me
pariter.

Elongasti à me amantē & so-
cium, notos meos in tenebris.

LXXXIX.

Intelligentia ipsius NEthān
NEzrahita.

Misericordias Iehoua in se-
culū cantabo: in generatio-
ne & generatione notam faciā
veritatem tuam ore meo.

Quoniam dixi, In seculum
misericordia aedificabitur: quan-

*Meditatio est fa-
deris Domini ut fi-
deles in eius me-
moriam se confirmēs
ad bene sperandū.*

diu' celos stabiles veritas tua
in illis.

bitur: in calis preparabi-
tur veritas tua in eis.

2 Sam. 7. b. II

Percussi fœdus cum electo 4
meo, Iuravi David seruo meo,

Disposui testamentum e-
lectis meis, iuravi David
seruo meo, Vsq̃ue in aternũ
preparabo semen tuum,
Et edificabo in generatio-
nem & generationem sedẽ
tuam.

Vsq̃ue in seculum' stabiliam 5
semen tuum, & ædificabo in ge-
nerationem & generationẽ thro-
num tuum. DSÉlah.

Confitebuntur cali mira-
bilia tua, Domine: etenim
veritatem tuam in ecclesia
Sanctorum.

Celebrant autem cali mira- 6
culum tuum Iehoua: etiam ve-
ritatem tuã in ecclesia Sãctorũ.

Quoniam quis in nubi-
7 bus æquabitur Domino, si-
milis erit Domino in filiis
Dei?

Nam quis in calo æquabitur
Iehoux, quis inquam similis est
Iehoua' in filiis Deorum?

verbum Hebraicum significat edificare & etiam durare. Alij vertunt,
stabilietur. vel. propagabitur. Celos stabiles, &c. פֶּקֶדִי וְיִמּוֹ
Subaudiendum fuit aduerbium quandiu' ut sis sensus, quandiu' sta-
bilis fuerit natura ordo, veritas tua permanebit. Vel, quum stabilis ma-
neat nature ordo, tu ipse non mutaris, nunquam varius es: veritas igitur
tua nõ minus fixa erit quàm cali ipsi. Veritas tua stabilis manebit vñã
cum calo: perpetuo igitur laudandus, quum perpetuo tibi confes, ac ve-
rax sis in tuis promissionibus.

4 Percussi פֶּקֶדִי pepigi. Sub-
audiendum verbum aliquod, Dixisti enim, Pepigi. Inducit Deum loquen-
tem, atque eius promissiones refert, quibus seipsum confirmat in speranda
liberatione, certo persuasus, Deum esse veracem. 5 Stabiliam פֶּקֶדִי
præparabo. confirmabo.

6 Celebrant autem, &c. יְהוֹיָכִן
Ad verbum, Et celebrabunt, vel, nouificabũt cæli mirabile tuũ. Mi-
rabile accipit pro potentia. Deus enim non vulgari modo auxiliatur suis,
sed exercet raram potentiam quã vult eos innare. Et ideo sæpe patitur eos
demergi usque ad sepulchrum, quo maiore potentia eos tandem eruat. Cæ-
los quidam exponunt Angelos: alij ipsum calorum opificium. Verũ rectius
acceperis pro Angelis & pia hominibus. In ecclesia Sancta. יְהוֹיָכִין
in cœtu Sanctu. Plurale. repetendum, celebrant, sine celebrabũt e-
tiam Sancti veritatem tuã in cœtu. Vtroque fidei & potentie sue testes
adhibet Dominus, Angelos & Sãctos, dũ Ecclesiã suã cõseruat sicuti bonita-
tẽ suã per singulas Ecclesie partes effundit sursum & deorsũ, incipiens ab
Angelis, & desinens in hominibus: ita etiã Angeli & homines vno consensu
prædicant gratiam eius. 7 In filiis Deorum? יְהוֹיָכִין Filios Deo-
rum vocat Angelos, quod non trahant genus ex eadem origine nobiscum,
sed habent caelestem naturam & Diuinã. Plurali Deorum vsitur, ut se-
paret ac distinguat naturam angelicam à nostra. Repetitio est.

Deus qui glorificatur in concilio Sanctorum, magnus & terribilis super omnes qui in circuitu eius sunt.

Domine Deus virtutum, quis similis tibi? potens Domine, & veritas tua in circuitu tuo.

Tu dominaris potestati maris: motum autem fluctuum eius tu mitigas.

Tu humiliasti sicut vul- neratum, superbum in brachio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt cæli, & tua est terra: orbem terræ & plenitudinem eius tu fundasti: Aquilonem & Mare tu creasti.

Thabor & Hermon in nomine tuo exultabunt:

8 Terribilis & plurimum formidandus, metuendus. Circuitus Dei vocat Angelos qui solium Dei circumdant. dicitque Deus metui valde in congregatione Sanctorum, hoc est Sanctos illi reuereri, & eucharie supra ipsos Angelos, Deo relinquentes suum honorem integrum, nihil Angelis tribuendo. Refulget quidē gloria Dei in Angelis, sed soli Deo gloria tribuitur à Sanctis.

9 Circuitibus tuis. *צִיְרֹתֶיךָ* circuitus tui sunt. Veritatē Dei vocat promissum eius auxilium quod affert suis Sanctis qui sunt in circuitibus eius. vel, qui sunt circuitus eius. Vide Psal. 76. d. 12.

11 Tu confregisti tanquam vul. *כִּשְׁבַּר כְּחֶרֶט* Tu cōtrivisti cen interemptum, sub gladio, vel, vsque ad internecionē. Brachium fortitudinis, phrasi Hebraica significat brachium forte & robur suum.

12 Fundasti: *סָדַדְתָּ* Ad verbum, fundasti eos. Redundat pronomen: nisi veritas, orbis & plenitudo eius: tu fundasti ea. nempe cælum, terrā & plenitudinē eorū.

13 Et meridiem *מִזְרָח* Ad verbum, & dextram. Meridiem, quod versis ad Orientem, sit Meridies ad dextrā. Thabor mōs est in Occidente, Hermon in Oriente: vnde pro illis partibus accepit Chaldaeus paraph. Præcedēti versu dixit totum mundū subesse imperio Dei, quia ab ipso creatus est: isto autē versu confirmat eandē sententiā: ac si diceret, Domine, tu creasti omnes mundi partes, quas necesse est suslineri tua virtute. Exultant. *יִשְׂמְחוּ* *Eni. Heb. pro præs.*

Deus terribilis in congregatione Sanctorum multa, & terribilis super omnes qui sunt in circuitibus eius.

Ichoua Deus exercituum, quis sicut tu, fortis laus & veritas tua in circuitibus tuis.

Tu dominaris elationi maris: dum attollunt se fluctus eius, tu compescis eos.

Tu confregisti tanquā vulneratum, Aegyptū: in brachio fortitudinis tuæ dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt cæli, etiam tua est terra: orbem & plenitudinem eius tu fundasti:

Aquilonem & Meridiem tu creasti: Thabor & Hermon in nomine tuo exultant.

Gen. 1. 4. 1

Tibi est brachium cum fortitudine: robusta est manus tua, exaltata est dextera tua.

Iustitia & iudicium basis solii tui: misericordia & veritas præcedunt faciem tuam.

Beatus populus qui scit iubilationem: Ichoua in lumine vultus tui ambulabunt.

In nomine tuo exultabunt omni die, & in iustitia tua exaltabunt se:

Quoniam gloria fortitudinis eorum es, & in voluntate tua exaltantur cornua nostra:

Quia Ichoua est clypeus noster, & Sancto Israëlis Rex noster.

14 Robusta est, &c. 'וְיָדְךָ וְזִנְיָךְ *Isid declarat priorē versū partē. Quidam vertunt, roboras manum tuam, attollis dexteram tuam. Alij in imperat. roboras manum tuam, & eleua dexteram tuam.*

15 Basis חֲזָקִים habitaculum, id est, locus paratus solio tuo. Alludit ad Regum insignia, vel pompas: habent solium, ut emineant supra alios: deinde habent apparitores. Dicit autem Deum non auro, nec gemmis, nec purpura, nec diademate, nec alijs insignibus ostendere suam magnitudinē, sed velle esse conspicuum in iustitia, in veritate, in iudicio, & clementia.

Præcedunt יָקֵדִים Fut. Heb. præuenient.

16 Qui scit iubilationē: יָדַעְתָּ יְיָהּ .i. quem tu singulari isto honore dignatus es ut sentiat tuam bonitatem & gratiam, virtutem & iustitiam tuam agnoscat, ut te celebret postea.

17 Exaltabunt se: יִרְנֹנּוּ exaltabuntur. attollentur.

18 Et in voluntate tua, & נִרְנֵנוּ קִרְיֹת קִרְיֹת & pro beneuolentia tua exaltabis cornua nostra. .i. vires nostras, nostram auctoritatem, imperiumque nostrum. id enim hic significat Cornu Hebrais.

19 Ichoua est clypeus noster. יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ & Ichoua est protectio nostra. Anteced. provelat. q. d. a te habemus qui nos protegat & regat, nempe Regem. Metaphoricē clypeum vocat Regem, quoniam sub Regū praesidio vivit totus populus. Est autem Hebraismus, Ichoua est clypeus noster. vel clypeus, sine Rex qui nobis praestitit Domino, hoc est, Rex noster nō seipsum vltro creauit, sed Dominus detulit illi hoc munus. Sequēti particula, versus seipsum declarat, dicēs Regē, quē vocauerat clypeū.

Dominus omnium in omni equitate gubernator.

In quo consistat summa beatitudo ac felicitas populi Dei.

brachium tuum cū potentia.

Firmetur manus tua, & exaltet dextera tua: iustitia & iudicium præparatio sedis tuae.

Misericordia & veritas præcedent faciem tuam: beatus populus qui scit iubilationem.

Domine in lumine vultus tui ambulabunt, & in nomine tuo exultabunt tota die, & in iustitia tua exaltabuntur:

Quoniam gloria virtutis eorum tu es, & in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum:

Quia Domini est assumptio nostra, & Sancti Israel Regis nostri.

Tunc loquutus es in vi-
sione sanctis tuis, & dixi-
sti, Posui adiutorium super
potentem, & exaltavi ele-
ctum de plebe mea.

Inueni David seruum
meum: oleo sancto meo unxi
eum:

Manus enim mea auxi-
liabitur ei: & brachium
meum confirmabit eum.

Nihil proficiet inimicus
in eo: & filius iniquitatis
non apponet nocere ei.

Et cœcidam à facie ipsius
inimicus eius: & odientes
eum in fugam conuertam.

Et veritas mea, & mise-
ricordia mea cum ipso: & in
nomine meo exaltabitur cor-
nu eius.

20 Tunc th pro Olim accipitur. Misericordia tuo, *יְהוָה* san-
cto tuo. i. Samueli. Ex doctioribus Hebræorū alter legit in plurali, *יְהוָה*
misericordibus tuis. vel, sanctis tuis. atque ita præter Samuelem alij
fuerunt testes quod David esset à Deo creatus Rex. Adiutoriū, &c.
וְיָדוּ auxilium in potente. Hebraismus est, pro Constitui fortem
quendam qui futurus est auxilio populo meo. David non pollebat aliqua
propria fortitudine, antequam creatus esset Rex, sed simul ac creatus fuit
Rex, Dominus instruxit eum necessariis virtutibus ad gubernandū. Hanc
autem loquutionem, Posui adiutorium super potentem, sic quidam
resolunt, Ego Davidem constitui adiutorem super populum, ut sit fortis.
q. d. Ego auxilio meo tegam & sustinebo Davidem, ut fretus virtute mea,
sufficiat ad gubernandum populum, ad hostes repellendos, & pacē tuen-
dam.

21 Sanctitatis meæ *קֹדֶשׁ* Hebraismus, pro, sancto meo.
firma & perpetua erit. q. d. nunquā destituam eum auxilio meo. Alij ver-
tunt, Ideo manus mea, &c.

22 Cum quo manus mea stabilis erit, &c. *יְהוָה* Non exigit inimicus ab eo,
sub. tributa, tanquam exactor, aut fenerator. à verbo
לֹא. Quidam vertunt, Non violētus esse poterit contra cum hostis.
Alij, Non seducet eum inimicus. non imponet ei hostis. à *לֹא*.

24 Nā conteram *וְכָרַסְתִּי* Ad verbum, Et contundam. vel, coher-
tiam. 25 Cornu eius. *קַרְנוֹ* Cornu, hoc loco, ut & aliis locis,
pro gloria accipitur. Aget igitur David cum suis successoribus, suos trin-
umphos in nomine meo.

24.

Promisiones Da-
uidi factæ de i-
psius regno super
Israel, eiusq. tran-
quillitate: de qua
multa 2. Samu. 7.
a. 9: ex cuius semi-
ne descendit Chri-
stus Rex sempiter-
nus, vt Lucas nar-
rat cap. 1. c. 32
1. Samu. 16. e. 12;
act. 13. d. 32

Et ponam in mari manum eius, & in fluminibus dexteram eius.

Et ponam in mari manū eius, & in fluminibus dexteram eius.

Ipse innocabit me, Pater meus, Deus meus, & rupes salutis meae.

Ipse innocabit me, Pater meus tu, Deus meus, & susceptor salutis meae.

Etiam ego primogenitū ponam eum, & excelsiorem Regibus terrae.

Et ego primogenitum ponam illum, excelsum pra Regibus terrae.

In seculum custodiam ei misericordiam meam, & pactum meum firmum erit ipsi.

In aeternum seruabo illi misericordiam meam, & testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in seculum semen eius, & thronum eius sicut dies caeli.

Et ponam in seculum seculi semen eius, & thronum eius sicut dies caeli.

2. Sam. 7. b. 14

Si dereliquerint filii eius Legem meam, & in iudiciis meis non ambulauerint:

Si autem dereliquerint filij eius Legem meam, & in iudiciis meis non ambulauerint:

Si statuta mea profanauerint, & praecepta mea non custodierint:

Si inuitias meas profanauerint, & mandata mea non custodierint:

Tunc visitabo virga prauaricationem eorum, & plagis iniquitatem eorum.

Visitabo in virga iniquitates eorum, & in verberibus peccata eorum.

26 Et ponam, &c. וְנָתַתִּי כִּי־יָרֵךְ .i. subiciam potentia eius mare, & flumina imperio eius, multo magis terram illis minorem. Vel, protendam potestatem eius vsque ad mare. Laudat regnū Davidis ab amplitudine.

27 Rupes salutis meae. וְנָתַתִּי כִּי־יָרֵךְ .i. rupes salutis meae. Quidam, firma salutis meae. i. auxilium meum insuperabile.

28 Primogenitum וְנָתַתִּי primogenitum dicit Davidem, non in sua persona, sed quatenus gerit figuram Christi. Excelsiorē Regibus וְנָתַתִּי Hic habet vim cōparandi, ac si dixisset וְנָתַתִּי vel ut exponit doctus inter Hebræos, וְנָתַתִּי q. d. excelsus super oēs Reges terrae.

30 Sicut dies caeli. וְנָתַתִּי Per dies caeli intelligit aetatem regni caelestis. neque enim de caelis intelligit, qui etiam sunt corruptibiles. Est autem aetas illa perpetua: quia non numeratur per annos vel secula, sed est quiddam perpetuum quod initio carnis, nec etiam finem habet.

33 Tunc visitabo וְנָתַתִּי Ad verbum, Et visitabo. Et pro Tunc.

Misericordiam autem meam non dispergam ab eo, neque decipiam in veritate mea:

Neque profanabo testamentum meum, & quæ procedunt de labiis meis, non faciam irrita.

Semel iuravi in Sancto meo, Si David mentiar: semen eius in æternum manebit,

Et thronus eius sicut sol in conspectu meo, & sicut luna perfecta in æternum, & testis in cælo fidelis.

Tu verò repulisti & despicxisti, distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui: profanasti in terra

Neque mentiar, &c.

Et quod, &c.

Per Sanctitatem meam, quam si diceret, Per meipsum. hac enim loquendi forma commendat nobis gloriam suam. ac si diceret, Ego quum per me iuro, habeo fontem sanctitatis & veritatis. Agnoscite igitur quantum pondus habeat hoc insiurandum quod fundatum est in mea sanctitate. Et quia Sanctitas Dei sæpe accipitur pro templo, posset etiam exponi quod Deus iuraverit per Sanctuarium: neque propterea extra seipsum iurat, quum meminit Sanctuarii: quia in ipso habitat: ac si diceret, Ego iuro per me: & quia videor procul abesse à vobis, ego propono domicilium in quo residet maiestas mea.

Et testis, &c.

Repulisti, & sprevisti,

Abiecisti, destruxisti, dissipasti. Dissolvisti. Profanasti dicitur quod subijcitur ludibrio & probro. Oponitur enim hæc profanatio gloriæ & dignitati. Quia ergo cõtemptibile erat diadema, imò etiam erat expositum ad omnes contumelias, dicit profanatum fuisse diadema illud.

14 Misericordiam autem meam non auferam ab eo, neque mentiar in veritatem meam:

35 Nō profanabo pactum meum, & quod egressum est de labiis meis non mutabo.

36 Semel iuravi per Sanctitatem meam, Si Davidi mentiar:

37 Semen eius in seculum erit, & thronus eius sicut sol coram me:

38 Sicut luna stabilietur in seculum, & testis est in cælo fidelis. OSelah.

39 Tu verò repulisti, & sprevisti, iratus es contra Christum tuum.

40 Abiecisti pactum servi tui: profanasti proiciendo in terram

in neque fallam fidem meam.

Ad verbum, & egressum labiorum meorum. i. sermonem non mutabo. vel non retractabo quod pollicitus sum.

Plus exprimit quum dicit, Per Sanctitatem meam, quam si diceret, Per meipsum. hac enim loquendi forma commendat nobis gloriam suam. ac si diceret, Ego quum per me iuro, habeo fontem sanctitatis & veritatis. Agnoscite igitur quantum pondus habeat hoc insiurandum quod fundatum est in mea sanctitate. Et quia Sanctitas Dei sæpe accipitur pro templo, posset etiam exponi quod Deus iuraverit per Sanctuarium: neque propterea extra seipsum iurat, quum meminit Sanctuarii: quia in ipso habitat: ac si diceret, Ego iuro per me: & quia videor procul abesse à vobis, ego propono domicilium in quo residet maiestas mea.

Et testis, &c.

Execratus es, & aversatus es. vel repudiasti.

Destruxisti. Dissipasti. Profanasti dicitur quod subijcitur ludibrio & probro. Oponitur enim hæc profanatio gloriæ & dignitati. Quia ergo cõtemptibile erat diadema, imò etiam erat expositum ad omnes contumelias, dicit profanatum fuisse diadema illud.

2. Samu. 7. d. 16
Iohan. 12. c. 34

Apo. 1. 4. 5
& 3. 4. 5

Cōqueritur deplorās maxima dissipationem ac ruinam regni David, adeo ut videatur Deus non servasse promissum suum.

diadema eius.

sanctuarium eius.

Rupisti omnes macerías eius, posuisti munitiones eius in contritionem.

41 Destruxisti omnes sepes eius, posuisti firmamentum eius formidinem.

Diripuerunt eum omnes transientes per viam, opprobrium est vicinis suis.

42 Diripuerunt eum omnes transientes viam: factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram hostium eius, exhilarasti omnes inimicos eius.

43 Exaltasti dexteram inimicorum eius: letificasti omnes inimicos eius.

Etiam retrudisti aciem gladii eius, & non subleuasti eum in praelio.

44 Avertisti adiutorium gladii eius: & non es auxiliatus ei in bello.

Cessare fecisti splendorem eius, & solium eius in terrâ deieccisti.

45 Destruxisti eum ab emundatione: & sedem eius in terram collidisti.

Abbreuiasti dies adolescentiæ eius, operuisti eum pudore. *OSelah.*

46 Minorasti dies temporis eius: perfundisti eum confusione.

Usquequo Iehoua abscondes te in seculum, exardescet sicut ignis ira tua?

47 Usquequo Domine auertis in finem: exardescet sicut ignis ira tua?

Memento ego quid sim, in contritionem. *propter* terrorem. *vel*, formidinem. *Hebraismus*, profecisti ut propugnacula eius regni contererentur. *vel*, ut in propugnaculis regni formidarent milites Dauidis.

48 Memnare que mea sub-

44 Subleuasti eum *propter* exaltasti. *Vel*, reddidisti stabilem. *id est* fecisti ut non staret, *vel* consisteret. *Quidam*, lupiorem fecisti.

45 Cessare fecisti splendorem eius. *id est* splendore regis eum priuasti.

46 Abbreuiasti *propter* Præcidisti. Minuisti. *i. Fecisti ut regnum senesceret, ac tandem deficeret, priusquam veniret ad maturam conditionem: quemadmodum iuuenis abripitur in ipsa adolescentia, violenta morte antequam maturus sit.* Pudore. *propter* ignominia.

47 In seculum. *propter* Usquequo in seculum, *vel* perpetuo. *loquuntur* *110* *Hebrais* frequens, de qua *Psal. 110. b. 5.*

48 Ego quid sim, quod tempus: *propter* *Ad verbum*, ego quid tempus. *Dictio* *propter* *repeti* debet, & retrahi ad præcedens, ut loquuntur *Hebræi*: ideo vertendum, Memento quid ego sim & quod tempus. *i. quàm fragilis, & quàm bre-*

Suorum animi angore orat ut suis afflictionibus liberetur, cognita profertim breuitate vite humane, ipsius promissiones

nis vite in hoc mundo. Quibusdā redundat 137 Meneris quod sit tēpus vite meae. i. quā longum, aut quātulum futurū sit, nisi redeas mecum in gratiam. Alij vertunt, quantuli xui sim. Alij, ego quanti xui, aut, cuius xui sim. i. quā brevis sit vita nostra spatium. Alij, quātuli temporis ego sim. Vide aliquid simile & Psal. 39, versu quinto, de breuitate vite, vbi eadem ferē verba leguntur.

stantia: nunquid enim vanē constituisti omnes filios hominum?

Quis est homo qui viuet, 49 & non videbit mortem, eruet animam suam de manu inferi?

Vbi sunt misericordiae tuae antiquae Domine sicut iurasti David in veritate tuae?

quod tēpus: propter quid frustra creaueris omnes filios hominum?

Quis vir viuet, & nō videbit mortem, eruet animam suā de manu sepulchri DSalah.

Vbinam sunt misericordiae tuae antiquae Domine, quas iurasti Dauidi in veritate tuae

2. Samn. 7. b. 11

Creaueris 137 Ad verbum, creasti. quod ita resolui debet vt noster interpres, cur frustra creasses? Deus in hunc finē homines creauit vt illos tractet in terra quasi filios suos, & se patrē illis exhibeat, liberaliter tanquā cum suis filiis agendo. Quod si assidue crucientur, neque sentiant vel minimum aliquod signum gratiae Dei, videtur sibi frustra creati. Propterea dicit hic Propheta, Vide Domine quot & quantis malis obruamur, & quibus etiā succumbimus, parū q̄, abest quin detrudamur ad sepulchrum, scis quā brevis sit vita nostra spatium, & quā cito effluat vita ista: nisi acceleres nobis benefacere, vt sentiamus paternum tuum fauorem, non eris postea opportunum: nam actum est de nobis. nisi fortē mortuis benefacere velis. Frustra autem creaueris, si non praestes nobis id propter quod nos creasti, nempe vt nos tanquam filios tractes. Hic non loquuntur fideles ex sensu mentis tranquilla & pacata, sed habēt aliquid turbulentū in hac querimonia: nā perinde loquuntur ac si prorsus oppressi essent malis, neq; vlla esset auxiliū spes. nō prospiciunt quae longius abscondita sunt, spiritualem nempe illam vitam, quia non possunt primo momento penetrare in caelum.

49 De manu 711 .i. de potestate. Repetit quod iam dixerat, & non videbit mortē: sed aliis verbis. nam non videre mortem, & Erui de potestate sepulchri, idem significant, hoc est, non mori. Explicatio autem est praecedentis sententiae, Frustra creatos esse homines, nisi Deus maturet se illis esse patrem, liberando eos ē tantis arumnis. Nam brevis est eorum vita & caduca: mors claudit ianuam, ita vt non possint amplius percipere gustū vllum quo deducantur ad spem vitae aeternae, dum peregrinantur in hoc mundo: nisi eripiantur ā praesenti morte quae illis imminet ā tam multis afflictionibus.

50 Antiquae 137 priores. pristinae. In veritate tuae 711 per fidem tuam. id est fidelis. His verbis sese confirmant, nō insimulant Deum mendacū, neque ei murmurant quasi dubitent de eius

Recordare Domine opprobrii seruatorum tuorum, quod fecero in sinu meo, opprobrii omnium fortium populorum:

Benedictus Iehouah in seculum. Amen & amen.

est quo probis me afficiunt populi multi ac robusti. 52 Quia pro-
bris affecterunt. &c. חר חרפו וחיכך ידוהסר חרפוקנת מתיסר. Quod
opprobriorunt inimici tui Iehoua, quod opprobriorunt calcibus
Christi tui. i. more quam facit Christus tuus. Chaldaeus paraphr. quo
exprobrauerunt tarditatem vestigiorum Messiae tui, quasi nunquam
uenturus. Per calces, Hebraei significant aduentum, ut etiam per pedes, ut
Iesa. 62. b. 3. Quam speciosi pedes annuntiantium pacem. id est quam o-
ptabilis est eorum aduentus qui veram felicitatem afferunt. Expro-
brauerunt igitur calcibus Christi, hoc est, deluserunt Christi aduentum.
Videbant Iudeos teneri suspensus fiducia redemptoris, ac promissione ad-
uentus Christi, qui promissus erat illis in suis miseriis liberator. Christum
autem liberatorem non aduenire, sed magis ac magis illos opprimi: propterea
irridebant illum, & petulantius eas susannabant, ubi id ille redemptor res-
fer? Videtur vos hic putrescere quasi in sepulchro; interea lactatis vos in
ani spe & fiducia.

53 Amen & amen. וכן וכן Voces Hebraeae

ani spē & fiducia. 33 Amen & amē. ׀׀׀׀׀ Voces Hebrææ
quæ significant, Veritas est, veritas est. q. d. Certissime eveniet quod di-
xi. Quidam, Hebræorum dicunt versiculum istum addi solere fini libro-
rum ab Hebræis grammaticis, sine scriptoribus. Alij dicūt fuisse additum
à scriba, quod auxiliatus esset ei Deus in describendo libro: ut scpe fit à La-
tinis, qui in fine librorum addunt, Laus Deo, Gloria Deo, & similia. Alij
volunt fuisse verba cantorū qui per Spiritū viderit reditū Israelis de capi-
tinitate, & salutē Messie breui venturi: propter quod Deū laudaverit.
Rectius sentire videntur qui eiusdem Prophetæ qui Psalmum composuit,
verba esse censent, qui ut à laude Dei Psalmum exorsus est, & præfatione

illa consulto usus, quod velles liberius effundere multas querimonias: ita etiam nunc Psalmum claudit Dei laude. ac si dicerent fideles, Domine, nos quidem libere conquesti sumus apud te, & visi sumus expostulare tecum: sed non hoc fecimus quod velimus tibi obstreperere vel excutere iugum tuum, vel quod velimus minus reuerenter sentire de fide, gratia, & virtute tua: tu sis benedictus, etiam si durius nos affligas.

LXXXIX.

XC.

Oratio Moysi hominis Dei.

Domine, refugium tu factus es nobis in generatione & generatione.

Priusquam montes fieret, & formaretur terra, & orbis, à seculo & usque in seculum tu es Deus.

Ne auertas hominem in humilitatem: & dixisti, Convertimini filii hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos, tanquam dies hesternus quæ præterit, & custodia in nocte.

Quæ pro nihilo habentur,

Oratio ipsi Moysi viri Dei.

Domine habitaculum tu fuisti nobis in generatione & generatione.

Priusquam montes nascerentur, & formares terram & orbem, & à seculo & usque in seculum tu es Deus.

Conuertis hominem usque ad contritionem, & dicis, Reuertimini filii hominum.

Quoniam mille anni in oculis tuis tanquam dies hesternus quæ transierit, & custodia in nocte:

Inundas eos, ut somnus sunt:

Deus perpetuum fidelium refugium, sicut ipse æternus est.

Queritur de breuitate ac miseria vite presentis.

IN PSALMVM XC.

1 Habitaculum *וְיָוָה* refugium. Alij, habitaculum refugii. q. d. Licet simus peregrini, nec appareat certa sedes ubi quiescamus tanquam in patria: tu tamen Domine, quocunque nos ducas, eris habitatio nostra sicut fuisti patribus nostris: degemus sub tuo presidio, & latebimus sub alis tuis per continuas ætates. Generationem & generationem dicit, quia diuturna fuerat illa peregrinatio, non paucorum annorum.

3 Conuertis hominem usque ad contritionem. *וְיָוָה* Reducis hominem donec sit contritus. Vel, usque ad rem minutissimam. i. in puluerem in quem tu reuerti facis eum. q. d. Scis quam nihilum sit hominis tempus: tu autem mille annos non pluris facis, quam homo diem vnum. Intelligit Moyses vitam humanam similem esse gyro, veluti si Dominus versaret nos per gyrum & breuem circuitum, & statim nos ad se colligeret. **4** Et custodia in nocte. *וְיָוָה* & vigilia in nocte. Vigiliam ponit ut magis extenuet adhuc quod dixerat de die hesterno. Tu (inquit) non pluris facis (id significat in oculis tuis) mille annos quam vigiliam vnã noctis quæ tribus tantum horis constat.

5 Inundas eos, *וְיָוָה* Præter. Heb. pro præf. i. Facis cen impetum quodã rueret eos. Vel, Facies instar nubi illos disfluere. Ant. Quasi iunmissa

inundatione subito rapis eos de mudo, & velut somnium traditur obliuioni.
mane sicut herba, vires accipit, eorum anni erunt.

Mane floret, & vires accipit: 6
vesperi exciditur, & siccatur: mane sicut herba transseat, mane floreat & transseat, vespere decidat, indures, & arefeat:

Quia consumimur in furore 7
tuo, & in ira tua terremur. Quia defecim' in ira tua, & in furore tuo turbati sumus.

Breuitas huius vi
e est pena pecca
torum nostrorum.

Posuisti iniquitates nostras 8
coram te, errores nostros in lu
mine vultus tui. Posuisti iniquitates no
stras in conspectu tuo: seculum
nostrum in illuminatione vul
tus tui.

Quoniam omnes dies nostri 9
transierunt propter iram tuam, Quoniam omnes dies no
stri defecerunt: & in ira tua
defecimus.

Dies annorum nostrorum 10
quibus viuimus, septuaginta an
ni: & si in fortitudinibus sit, octo
ginta anni: ac fortitudo eorum
peruersitas & iniquitas: quoniam

meditantur: dies annorum
nostrorum in ipsis, septua
ginta anni.
Si autem in potentatibus
octoginta anni: & amplius
eorum labor & dolor.

Quoniam superuenit
Vires accipit, & roboratur. Fut. Heb. pro prae. Alij, transit.
vel praeterit. sub. homo. Alij, exciditur. Mutat numerum, quid de vnoquo
que loquatur, aut quod pars hominum mori soleat in iuuentute. Quidam re
ferunt ad herbam, vertentes, quasi herba quae mutatur. 6 Et vires
accipit. & crescit. roboratur. Idem verbum quod in fine precedit
tis versus. 7 Consumimur. & defecimus. 8 Errores
nostros abscondit' sine occultu nostru. i. peccata quae puta
mus secreta esse. Alij, adolescentias nostras. i. commissas in adolescentia.
Dicit Deum adiuuare lumen vultus sui, ut in medium protrahat quae ho
mines occultant per hypocrisin. 9 Consumplimus. 10 Præ.

Heb. pro prae. ut quidam vertunt, consumimus. Tanquam sermo
nem. & inquit loquutionis. seu sermonem, qui scilicet tantu est
dum sit: simulac vox proferri coepit, in aerem ipsa sponte euanescit ut in
ea nihil sit firmu. q. d. dicto citius.

10 Quibus viuimus, septua
ginta anni: Ad verbum, in ipsis, septuaginta anni. i. se
ptuaginta anni sunt in ipsis diebus. Quidam vertunt, Anni nostri qui in
ipsis diebus sunt, septuaginta sunt anni. i. in diebus annorum nostrorum
sunt 100 anni.

In fortitudinibus, sub. sit natura nostra.
i. si vinaciores simus. Quidam, in viribus maioribus. Ac fortitudo
eo. & inquit superbia eorum. Vel, robur vigor, sine felicitas leoru,
sub. annoru in qua superbire solem'. q. d. & ut felicissime vinamus, dies
illi sunt ærumna & vanitas. Alij, talium superbia. Alij, & fastus illoru.

Peruersitas, & iniquitas: per labor est & molestia. Alij, mole
stia & ærumna. Vel, ærumna & calamitas.

inā suetudo, & corripiemur.

Quis nouit potestatem irae
tuae, & pro timore tuo irā
tuam dinumeraret?

Dexteram tuam sic nota
fac, & eruditur corde in sa-
pientia.

Conuertere Domine, vsque
quoque deprecabilis esto su-
per seruos tuos.

Repleti sumus mane mi-
sericordia tua: & exulta-
nimus, & delectati sumus
in omnibus diebus nostris.

Recedit citò, & auolamus.

11 Quis cognoscit vim irae tuae
& ut timor tuus, ira tua.

12 Ut numeremus dies nostros,
sic scire fac nos, & adducemus in
cor sapientiam.

Reuertere Ichoua, vsquequo
& placare super seruos tuos.

14 Satia nos mane misericordia
tua, & exultabimus, ac lætabi-
mur omnibus diebus nostris.

Orat Dominum vt
meditatio huius
vitae breuiter serui
at ei ad sapien-
tiam.

Recedit, abijt, præterit, refecatur, sub superbia illa. Præf. Heb. pro
præf. 11 Et ut timor, & כִּירְךָ וְיִרְךָךָ quantum enim quis te
timet, tanta est indignatio tua. Alij, & licet timor tui, seruens ira
tua. Alij paraphrastice, ut te quique timet, ira in eos indignatio tua.
Alij, quum timor tui sit indignatio tua. hoc est, quum videaris in tuos
pro eo quod te colunt & timent, indignari. q. d. Quis habet perspectum
modum irae tuae? nullus: nam quo quis est religiosior, eo in eum ira tua vi-
detur esse atrocior. Id significat, secundum timorem tui, iratum te offendit.
Alij exponunt, Sola tui reuerentia facit sentire iram tuā. Qui vere Deum
colunt, & ex animo illū reuerentur, illi apprehendunt iram eius. Qui au-
tem Deū non timet, ille stupidus manet, etiā si Dominus ipsum variis mo-
dis affligat.

12 Ut numeremus, & כִּירְךָ וְיִרְךָךָ
Aduerbium p s i c, reuocari debet ad principium versus hoc mo-
do, Sic fac scire nos ut numeremus. Hebraismus, pro, Sic fac intelliga-
mus quam breui temporis spatio sumus victuri, ac ita reuitemur sapiē-
tiores, sanctiores, & circūspectiores. id significat, Numerare annos, & Addu-
cere cor sapientia sine adducere in cor sapientiam: Quidā sic paraphra-
sticē verunt, Ut ergo dierum nostrorum numerum sciamus, tu no-
bis planē indica, ut sapientiae animum intēdamus. Quisquis repu-
tat breuitatem huius vitae, illo cor adiicit ad sapientiam hoc est seipsum col-
ligit, nec est erraticus ut sunt huius seculi homines, qui mundo addicti sunt
& praesenti vitae, sed praeteriens in hoc mundo, patriam caelestem respicit.

13 Et placare & כִּירְךָ & consolare. vel consolationem accipe
Aut, poeniteat te seruorum tuorum. Chald. paraph. Et conuertere à
malo quod loquutus es ut faceres seruis tuis. Hebraeorum quidā, sic
exponit, Et poeniteat te more filiorū hominū, quos poenitet aliquid fecisse.
Consolari se dicitur Deus in nobis, quum sese oblectat tanquā pater in fi-
liis, & sumus illi quasi in deliciis, ac ex nobis voluptates capit, quando
placatus est nobis: quādiu enim alienatus est à nobis propter peccata, nō
potest seipsum in nobis oblectare. 14 Et exultabimus, & כִּירְךָ & o-
wabimus. & cantabimus.

Exhilara nos secundum dies
quibus afflixisti nos, secundum an-
nos quibus vidimus malum.

Letati sumus pro diebus
quibus nos humiliasti: an-
nis quibus vidimus mala.

Conspiciatur in seruis tuis o-
pus tuum, & gloria tua super
filios eorum.

Respice in seruos tuos, &
in opera tua: & dirige fi-
lios eorum.

Et sit decor Domini Dei no-
stri super nos, & opus manuum
nostrarum dirige super nos, o-
pus inquam manuum nostrarum
dirige.

Et sit splendor Domini Dei
nostri super nos, & opera
manuum nostrarum dirige
super nos, & opus manuum
nostrarum dirige. XC.

XCI.

Laus cantici David.

Q^{ui} Vi habitat in abscondito
Altissimi, in umbra O-
mnipotētis cōmoratur

Q^{ui} Vi habitat in adi-
torio Altissimi, in p-
tectione Dei ca-
li cōmorabitur.

Describit in qua
securita te uiuat is
qui omnem suam
spem in Deo ponit,
planēque in eius
protectionem se cō-
sicit.

15 Secundum annos, &c. רַב־יָמַי רַב־יָמַי Repetitio est. videre ma-
lū & affligi, idē. Doctus inter Hebræos exponit, Quēmodum afflixisti
nos, & videre fecisti nos malum, sic nunc nos exhilara. q. d. Domine, si per-
petuus fueris tuus iste rigor, quid nobis fiet? certē consumet nos. Ergo osten-
de te esse placatum, & exhilara nos, sitque aliquis gaudii successus post
tam longam tristitiam.

16 Opus tuum, &c. פְּעֻלָּתְךָ Proprium Dei opus est benefacere seruis suis
potius quā affligere. Dominus cōperat populum suum liberare, non erat
autem plena liberatio, donec ingressi essent terrā promissam: imo tanquā
erat obscurata redēptio Dei, quā ipse nō absoluebat quod promiserat pro-
pterea dicit, Appareat opus tuū super seruos tuos. Et gloria tua וְהָדָר
Gloriam, vel decus Dei, aut splendorem vocat quum Deus glorificatur pro-
pterea quod sit beneficus erga populum suū & misericors. Gloria Domini
est mera eius bonitas & misericordia, de qua Ephes. i. b. 6.

17 Decor וְהָדָר Deus, ut exprimat plusquam paternū amorem,
vult haberi pulcher, splendidus, ac nobis esse illustris dum sese beneficū
erga nos demonstrat. q. d. O stende te erga nos beneficū, ut sic decor tuus ap-
pareat in nobis, & sis illustris. Dirige super nos, וְהָדָר עָלֵינוּ cō-
firma in nobis. Alij institue super nos. i. fac feliciter cedat quicquid
instituerimus. Opus inquam, &c. פְּעֻלָּתְךָ Idem bis dicit, q. d. Domi-
ne tuum est disponere opera nostra, quia nihil possumus recte aggredi nisi
tuo ductu, sed hoc non sufficiet, nisi pergas opera nostra disponere, hoc est ni-
si perpetuo & continuo tenore nos deducas ut perseueremus in tuo obsequio.

IN PSALMVM XCI.

1 Qui habitat וְהָדָר Ad verbum, Habitans. Sedens. Com-
moratur. וְהָדָר Ent. Heb. pro pres. ut quidā vertunt. idē significant hac
dno, morari sub mōbra Dei, & morari in eius abdito: res prorsus similes

notat verbis dissimilibus: significat enim, eos qui sub Dei presidio habitant, non esse expositos periculis, sed habere tutam arcem, & inuictum propugnaculum. q. d. Qui in abscondito, id est sub alis Dei habitat, sentiet tandem quid valeat umbra Dei, nempe ut eximat fideles suos ab omnibus malis.

Dicet Domino, Susceptor meus es tu, & refugium meum, Deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, & a verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi: & sub pennis eius sperabis.

Scuto circumdabit te veritas eius: non timebis à timore nocturno.

A sagitta volante in die, à negotio perambulante in tenebris, ab incurso & daemónio meridiano.

2 Dicà de leh. *יְהוָה יִשְׁמְרֵנִי*. i. Ausim polliceri de lehona, nèpe quod sequenti versu dicitur, in quo perficitur sententia. Alii sic vertunt totum versum, Dicà lehonz, spes protectio mea, & arx mea Deus meus, sperabo in ipso. ac præferunt versionem istam priori. neque enim (inquiunt) simpliciter fideles statunt de ipso Deo quid illi habituri sint pro arce, & presidio suo, sed ipsum etiam compellant dum opus est, & cõfugiunt ad ipsum in precibus suis.

3 Certè ipse eruet te *יְהוָה יִשְׁמְרֵנִי* Quod ipse liberaturus sit te. Sic vertunt qui versum istum præcedenti coniungunt. Alii malunt prophetam seipsum alloqui, atque ita esse mutationem personæ, Quia ipse liberabit te. Venatoris, *יָקַץ* aucupis. A peste prauitatum, *יָקַץ* ab excidio exitiorum. i. exitiali.

4 Alis suis *כַּחַרְרֵנִי* Sub penna sua. vel, Sub alis suis. securus eris: *דִּפְדִּפְנִי* defenderis. totus eris. confides. Scutum & clypeus *מָגֵן וְקַוָּיָה* pro scuto & clypeo. i. seruabit te iuxta promissionem suam fidelem & veracem. Alii vertunt, eodem sensu, scuto & clypeo veritate sua. sub. teget te. 5 A timore noctis *לֵיל לַחַשְׁמַיִם* à terrore noctis. vel, nocturno. i. nihil accidere poteris nocte quod te terrere possit.

A sagitta *קֶוֶן*. i. à repentino periculo, quem non prauident & prauident fideles.

6 A peste *מִדֶּבֶר* Ab excidio. vastatione. q. d. Tam diu, quàm noctu a fiduè versantur homines in periculis, nec, quocumque se flectant, possunt mortem effugere: sed Dominus erit illis perpetuus defensor, idque non contra rem mali speciem, sed contra innumerat. quoties opus fuerit.

A peste *מִדֶּבֶר* ab exterminio. à luc. i. à peste, siue exitiali morbo qui grassatur quum calor solis est vehementissimus.

Vastante *מִדֶּבֶר* Ent. Heb. pro præf.

'Cadent à latere tuo mille, & 7
decem millia à dextra tua: tibi
ramen non appropinquabit.

*Cadēt à latere tuo mille,
 & decem millia à dextris
 tuis: ad te autē non appro-
 pinquabit.*

'Tantum oculis tuis aspicias, 8
'& retributionem impiorum vi-
debis.

Veruntamen oculis tuis
considerabis: & retributio-
nem peccatorum videbis.

Quoniam tu dixisti, Iehouah est spes mea: Excelsum posuisti habitaculum tuum: -

Quoniam tu es Domine
 spes mea: Altissimum posui
 tibi refugium tuum:

Non accidet tibi malum: ne
que plaga appropinquabit ta-
bernaculo tuo:

Non accedit ad te malū,
Et flagellum non appropin-
quabit tabernaculo tuo:

Quoniam Angelis suis mandabit de te, vt custodiāt te in omnibus viis tuis:

Quoniam Angelis suis
mādavit de te ut custodiās
te in omnibus viis tuis:

In manibus portabunt te, ne
fortè impingat ad lapidem pes
tuus.

In manibus portabunt te,
ne fortè offendas ad lapidē
pedem tuum.

Super leonem & basiliscum calcabis, cõculcabis catulũ leonis, & draconem.

Super aspidem & basiliscum ambulabis, & conculcabis leonem & draconem.

7 Cadent ^{ibi} Sing. Heb. q.d. Videbis passim peste, & aliis malis interceptus, coram te cadere, misere & que perire: at tu interim securus manebis. Quidam vertunt, Cadant licet à latere, &c. Non appro-

pinquabit et non pertinet sub telum ullum, aut pestis. i. perma-
nebis illasus.

ſpectabis. *Alii*, Vtique oculis tuis videbis. *q. d.* Te nihil mediēte, ſed tā
tam ſpectante. Et retributionem tuam: 8. remissionem

& talionem. 9 Tu dixisti, lehovah, &c. *ps. 137. 8. sic*

qui istum versum sequenti inungunt, & sermonem ad pium dirigi volunt. Vel sic, Quoniam tu Iehouam qui tutela mea est, & est etiam Altissimus, posuisti refugium tuum. Non accedet, &c. Alii dirigunt sermonem partim ad Deum, partim ad pium sic, Tu Iehoua es spes mea. A quo istud rectius videtur, quod nihil subaudiatur, & Propheta continet suum sermonem versus secundo capti, Dicam Iehoua, Spes mea, & arx mea. &c. insertis aliquot versiculis, in quibus seipsi albanitur, interrupto &c.

Excelsum posuisti, &c. *ps. xvi. v. 1. in Deo excelsi. Alii referunt ad lucum, verentes, excelsum posuisti habitaculum refugii tui. Vel, in edito loco collocasti habitationem tuam. Scipsum de novo alloquitur.*

13 Et basiliscum ꝑꝑ & aspidem.

Quoniam in me speravit, 14
liberabo eum: protegam eū,
quoniam cognovit nomen
meum.

Clamavit ad me, & ex 15
audiam eum: cum ipso sum
in tribulatione, eripiam eū,
& glorificabo eum.

Longitudine dierum re- 16
plebo eum: & ostendam illi
salutare meum.

XC I.

Psalms canticum in die 1
Sabbathi.

Bonum est cōfiteri Do- 2
mino, & psallere no-
mini tuo Altissime:

Ad annuntiandum ma- 3
ne misericordiam tuam, &
veritatem tuā per noctem,

In decachordo, & psalte- 4
rio, cum cantico, in cithara:

14 Me valde amat, *קִרְבִּי* in me cōplacuit sibi. mihi adhæ-
sit. ardet me. vehementissimè amat. amplexus est me. Inducit nunc
Propheta Deum loquentem, qui iubet suos bono esse animo, & quasi è calo
pronuntiat se nunquam passurum ut quicquam aduersi accidat, si modo
queratur. Exaltabo eum, *יִשְׁבְּחֵנִי*. i. in loco inaccessu, aut alto ponā
eum. hoc est, liberabo. Vbi homines verè cognouerūt Deum esse liberatorem,
simul etiam in ipso locant fiduciam suā, atque illum inuocant: tunc Deus
exultat & liberat inuocantem. 16 Et videre faciam eum *וְיִרְאֵנִי*
& ostendam ei. & exhibebo ei. q. d. vita lingua donabo eū, ut non de-
cedat nisi plenus, & satur dierum: & tandem vita æterna potietur. Simp-
plicior aliis videtur esse sensus iste, quod scilicet res versentur in hoc mun-
do: unde fit ut nihil sit fixum vel stabile. alia autè est Dei conditio: nā ipse
perpetuo manet sui similis, & despiciet è sublimi istas mutationes quæ in
mundo subinde accidunt. Quod certe à Propheta dicitur, non tantū ut discer-
nat Deū à creaturis sed ut attollat mētes nostras ad verā illā æternitatē

IN PSALMUM XCII.

1 Psalmus canticum *שִׁיר לְיוֹמֵי הַשַּׁבָּת* Vide Psal. 30. 2 Bonum est ce-
lebrare *טוֹב לְהַלְלוֹת* *עֹשֶׂה לְיוֹמֵי הַשַּׁבָּת* Doctus inter Hebr. eos subaudit, dies Sabbathi, ex su-
percriptione psalmi, ut legatur, Bon' dies sabbathi ad celebrandū Do-
minum, & aptus ad psallendum. nam (ut ait) in hoc Psalmo affirmat
Dauid Sabbathi fuisse institutum ut in eo laudaremus Dominum.

4 Cum cantico *עִלֵּי הַקִּיָּן* super higaion. nomen instrumenti musici,

Quoniā me valde amat, pro-
pterea eruā eum: exaltabo eū,
quoniā cognouit nomen meū.

Inuocabit me, & exaudiā eū,
cum ipso ero in angustia, eruiam
eum, & glorificabo eum:

Longitudine dierum satura-
bo eum, & videre faciam eum
salutem meam. XCII.

¶ Psalmus canticum ad diem
Sabbathi.

Bonum est celebrare Ieho- 2
uam, & psallere nomini tuo
Altissime:

Annuntiari mane misericor- 3
diam tuam, & veritatem tuam
in noctibus,

Super decachordo, & super,
nebel, cum cantico in cithara:

Promissio Dei fa-
cta iis qui eum co-
gnoscunt, amant,
innocant ut libe-
rentur.

Psalms cōpositus
ad canendū in die
Sabbathi, exhorta-
tionem continens
ad laudandū
Deum.

nam illi prapofuit, ut super vel ad, quod soles instrumento musico praponi. Quidam vertunt, super instrumento sonoro. Vox ipsa Hebræa meditationem & sermonem significat.

Latatur in operibus Dei.

Quia exhilarasti me Ichoua
in operibus tuis, in operibus manuum tuarum exulto.

Stulti non intelligunt impium florentem periturum.

Quam magna sunt opera tua
Ichoua! valde profundæ sunt cogitationes tuæ!

Vir insipiens non cognoscit,
neque stultus intelligit istud:

Quod floreat impii sicut herba,
& flores emittant omnes operarii iniquitatis, ut dissipetur ipsi in æternum.

Tu autem excelsus es in seculum Ichoua.

Idcirco ecce inimici tui Ichoua,
idcirco ecce inimici tui peribunt, dissipabuntur omnes operarii iniquitatis.

Exulto. פִּיִּי פִּיִּי פִּיִּי. Heb. ouabo. Ostendit, eos qui rite expendunt ac meditantur Dei opera, habere latissimam materiam. 7 Insipiens וְיִטְּלִידִּי. 8 Quod floreat פִּיִּיִּי infinitivus, in florere, vel florēdo. Vnde quidam, Quum floruerint impii sicut herba, atque germinauerint cuncti qui operantur iniquitatem: fiet tandem ut ipsi exterminentur in seculum seculi. Alii in presenti, Quum florent improbi sicut herba, & progerminant cuncti operarii iniquitatis ut vastentur in sempiternum. Alii, Quod quum suppii sicut herba germinant, in hoc floreat cuncti facinorosi, ut in perpetuum excidantur. Idem est sensus cum eo quem translulit noster interpres, nempe cogitationes Dei mire profundas, quod impii floreat ut tandem perdantur. Differit enim de salute fidelium & impiorum interitum, quas stulti felices esse imaginantur quod ita floreat: at non reputant illos non ideo florere ut vigeat illorum felicitas, sed potius ut pereant.

Et flores emittant פִּיִּיִּי & verrent. & germinant. Ut dissipentur וְיִטְּלִידִּי ut pereant. ut excidantur, aut vastentur. 9 Excelsus es וְיִטְּלִידִּי in sublimi. vel in excelso. tanquam scilicet speculator, & curam omnium gerens. Nihil factum sine fortuito fieri affirmat.

Quia delectasti me Domine in factura tua: & in operibus manuum tuarum exultabo.

Quam magnificata sunt opera tua Domine! nimis profunda facta sunt cogitationes tuæ.

Vir insipiens non cognoscet, & stultus non intelliget hæc.

Quum exorti fuerint peccatores sicut fenum, & apuauerint omnes qui operantur iniquitatem,

ut intreat in seculum seculi: tu autem Altissimus in æternum Domine.

Quoniam ecce inimici tui Domine, quoniam ecce inimici tui peribunt: & dispergentur omnes qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut vnicornis cornu meum: & senectus mea in misericordia haberi.

Es desepxit oculus meus inimicos meos: & in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

Iustus vt palma florebit: & sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Plantati in domo Domini, in atriis domus Dei nostri florebut.

Adhuc multiplicabuntur in senecta haberi, & bene patietes erunt: vt annuntiet

Quonia rectus Dominus Deus noster, & non est iniquitas in eo. XCII.

Laus cantici ipsi Dauid in die ante Sabbathu, quando fundata est terra.

Dominus regnavit, de corem indutus est: indutus est Dominus for

11 Conspargar, &c. כִּי יִשְׁפָּר וְיִשְׁפָּר Præf. Heb. pro præf. vel futuro, Delibutus ero oleo fragrantissimo, aut, unguento præstantissimo. q. d. Omnia felicia experiar. Alij retinent præteritum, perfusus sum. Per ealeum viride, recens intelligitur, quod nondum vetustate desoluit, vel marcidum est. Iste similitudinibus significat Prophetæ felices perpetuo esse pios oēs Dei cultores.

12 In hostibus m. וְיִשְׁפָּר in iudiciant. b. mihi.

13 Multiplicabitur. וְיִשְׁפָּר crescet. eminebit. diffundet se. i. mirum in modum accipiet incrementum. 14 Pingues & virides וְיִשְׁפָּר succulenti & viuidi. vel, pleni vigore. Alij, florentes. Sensus huius versus est, Dominus novum robur illis suppeditabit, ita vt postquam visi fuerint tendere ad interitum, de integro renouentur: nec de cursu annorum ad interitum tendes ipsorum felicitas: nam vegeti semper erunt. De regni Christi statu loquitur, de quo & Iesaias, cap. 61. d. 20.

16 Fortitudo m. וְיִשְׁפָּר rupes [petra] mea. Iniquitas וְיִשְׁפָּר prauitas. Intelligit Deum nunquam officio suo deesse: itaque fieri non posse quin tandem miserè perdantur impij.

IN PSALMVM XCIII.

1 Regnat, וְיִשְׁפָּר Præf. Heb. pro præf. Quidam vertunt Rex est.

Gloriam וְיִשְׁפָּר splendorem, decorem, celsitudinem. Alij, vesti-

11 Et exaltabis sicut vnicornis cornu meum, conspargar oleo viridi.

12 Et videbit ocul' meus quod uolo in hostibus meis: de cōsurgentib' aduersum me, de malignantibus audient grata aures meæ.

13 Iustus vt palma florebit, sicut cedrus in Lebanon' multiplicabitur.

Plantati in domo Iehouæ, in atriis Dei nostri florebut.

Adhuc fructificabūt in senectute, pingues & virides erunt:

16 Ad annuntiandū q̄ rectus Iehouah est, fortitudo mea, neq; est iniquitas in eo.

XCIII.

Iehouah' regnat, gloriam induit: induit Iehouah fortitu-

Exhortatio ad fideles, vt se Domino committant.

Felicitas prosperitasque iustorum, ac fidelium qui in domo Domini sunt plantati, vt cum laudent.

uit se. vel. amicus est magnificentia. q. d. vestibus regis ornatum: nam Rex est, continens omnia sub manu sua, siue imperio suo. Hoc dicit ut ipsis experimentis discamus ipsum verè regnare, atque illi subesse omnes creaturas: fortitudine quoque accinctum esse quia humanum genus seruat: quod satis nos docet huius mundi aspectus qui semper in suo statu permanet, tametsi assidue versetur.

dinem, accinxit se: etiam firmatus est orbis, ne se moueat.

Stabilitum est solium tuum ex eo tempore: à seculo tu es.

Extulerunt flumina Ichoua, extulerunt flumina vocem suam, extulerunt flumina fluctus suos:

Magis quàm voces aquarum multarum, & fortium fluctuum maris, fortis est in excelsis Ichouah.

Testimonia tua fidelia sunt:

Firmatus est כָּכָן Fut. Heb. pro praes.

2 Stabilitum est כָּכָן Stabile. Firmum est. Sic coniungi debent duo ista membra, Quum in sis à seculo, solium tuum etiam ab aeterno est. Ostendit Deum semper eadem potentia & maiestate fuisse praeditum qua nunc est. q. d. nihil tibi accessit.

3 Extulerunt שָׁכָן Quibusdam praes. pro praes. Extollunt. Fluctus suos רָכִים contritionem suam. illusione suam. sic vocantur Hebraice fluctus à conterendo & illidendo.

4 Fortium fluctuum, &c. יָמִים וְיָמִים יָמִים וְיָמִים admira-
bilibus fluctibus maris admirabilior est in excelsis Ichoua. Doctus inter Hebraeos sic priori parti huius versus hanc coniungit, Supra strepitus aquarum, ingentium, fluctus maris admirandi vehementer: at Ichouah mirabilior est in caelo. Vel, Magis quàm strepitus aquarum ingentium fluctus maris sunt admirandi praefortitudine: at Ichouah est admirabilior in caelo. Alij magis ad sensum Prophetæ accedere videntur qui vertunt, Vocibus aquarum magnarum, terribilibus fluctibus maris, terribilior in excelsis Ichoua. Atque exponit hoc modo, Etiam si nullum aliud sit Diuinae potentiae specimen, quàm violentus & preceps aquarum decursus: deinde fluctus maris quum mota est aliqua tempestas: certè hic Dei maiestas & potentia se palam demonstrat, quemadmodum etiam in tonitru, vt Psal. 29. a. 4. scribitur.

5 Fidelia sunt יִמִּי probata firma. certa sunt. Testimonia Dei vocat doctrinam. Quum dicit eloquia Dei esse vera, significat certò repositam nobis esse vitam & salutem in ea doctrina qua Dominus voluit promulgari per Moysen & Prophetas. Deinde quoniam ordine aliquo opus est, dicit has partes mandatas esse Ecclesiae (qua Dominus, siue Templi nomine intelligit) quae dispensatrix esset verae doctrinae. Ideo dicit templum ornatum esse gloria, quod Dominus velit verbum suum dispensari Ecclesiae ministris.

Verbum Dei verax.

titudinem, & praecinxit se.

Etenim firmavit orbem

terra, qui non commouebitur.

Parata sedes tua ex tunc: à seculo tu es.

Eleuauerunt flumina Domine, eleuauerunt flumina vocem suam:

Eleuauerunt flumina fluctus suos à vocibus aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris mirabilis in altis Dominus.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis:

domum tuā decet sanctitudo Domine in longitudine dierum. XCIII.

Psalmus ipsi David contra sabbathi.

Deus ultionū Domini, Deus ultionum liberē egit.

Exaltare q̄ iudicas terrā, redde retributionē sup̄bis.

Vsquequo peccatores Domine, vsquequo peccatores gloriabuntur,

Effabuntur, & loquētur iniquitatē, loquētur omnes qui operantur iniusticiam.

Populū tuū Domine humiliaverunt, & hereditatem tuam vexaverunt.

Viduam & advenam interfecerunt, & pupillos occiderunt.

Et dixerunt, Non videbit Dominus: nec intelliget Deus Iacob.

Intelligite insipientes in populo:

Domui tuæ decora est sanctitas עֲרֹכָהּ קִדְּשׁ domū tuam ornat sanctitas. propterea quid Ecclesia demandata est, provincia admistrandi verbi Dei. Alij, domui tuæ pulchræ sanctitas. Alij, domum tuam decet sanctitas. i. itaque tui debent perpetuò sanctitati studere. Sensui Prophete magis accedit nostri interpretis versio.

IN PSALMUM XCIII.

1 Appare. עֲרֹכָהּ fac te conspicuum. Alij, conspicuus appare. Alij, affulge. i. prodi in lucem. Loquutio trita in Scripturis, quid sancti precantur ut Deus affulgeat atque exaltetur, dū postulant ut re ipsa & manifeste effectu Deus se vindicē demonstraret. Nā quando dissimulat, absconditus esse videtur.

2 Exaltare הִרְוֹ Attollere. Eleua te. i. conscende tribunal ut pœnas de impiis sumas. Retributionem huius mercedem.

3 Effutient, עֲרֹכָהּ Pronuntiabunt. Effutient, Loquuntur, &c.

Dura, קָדַח durum. sing. pro plur. dura. i. superba. sub. verba.

4 Conterunt, הִרְוֹ opprimunt. Futura Heb. pro presentibus, vsque ad octauum versum. 7 Et dicunt, עֲרֹכָהּ Fut. Heb. p. pres. Dicunt impii eò impudentia prorumpere ut putent non aspicere res humanas à Deo, ac perinde illum contemnere, ac si non haberet mundi curam seipsam sequentibus verbis declarat.

valde: domui tuæ decora est sanctitas, Iehoua, in longitudine dierum. XCIII.

1 Deus ultionū Iehoua, Deus ultionum appare.

2 Exaltare iudex terræ, redde retributionem superbis.

3 Vsquequo impii Iehoua, vsquequo impii exultabunt,

4 Effutient, loquētur dura, extollēt se omnes operarii iniquit

5 Populum tuum Iehoua, conterunt, & hereditatem tuam affligunt:

6 Viduam & peregrinū interficiunt, & pupillos occidunt:

7 Et dicunt, Non videt Iah, neque intelligit Deus Iayacob.

8 Intelligite stulti in populo:

Imploras Dei auxilium adversus impios opprimentes sanctos.

Ostendit impiis Deū videre atq; cognoscere eorum scelera et cogitationes, ut se contineant.

& fatui quando intelligetis?

Stulti, aliquando sapite.

An qui plantauit aurem, non 9
audiet? an qui finxit oculū, non
videbit?

Qui plantauit aurē, non
audiet? aut qui finxit ocu-
lū, non considerat?

An qui corripit gentes, non 10
arguet? annon docet hominem
scientiam?

Qui corripit gentes, non
arguet? qui docet hominem
scientiam?

Iehouah cognoscit cogita- 11
tiones hominū q̄ sint vanitas.

Dominus scit cogitatio-
nes hominum quoniam va-
nae sunt.

Beatus vir quem erudieris 12

Beatus homo quem tu e-
rudieris Domine, & de Le-
ge tua docueris eum:

ô Iah, & ex Lege tua docueris:

Vt mitiges eum à diebus
malis, donec fodiat̄ur impio
fouea.

Ut quietem praestes ei à die- 13
bus malis, donec fodiat̄ur impio
fouea.

Certè non derelinquet Ieho- 14
uah populum suum, & hæredi-
tatem suam non derelinquet:

Quia non repellet Domi-
nus plebem suam, & hære-
ditatem suam non derelin-
quet:

Nam tandem vsque ad iusti- 15
tiam reuertetur iudicium,

Quoadusque iniustitia con-
uertatur in iudicium:

8 Intelligetis? וְיִשְׁכַּח prudentes eritis? sapietis?

10 Qui corripit וְיִסְכַּח castigat. corripere solet. Annon do-
cet, &c. וְיִסְכַּח Locum istum explicat Iesaiā, 29. d. 15, ubi dicit,
Va in qui profundi sunt vt à Iehoua abscondant consilium, & sunt in
tenebris opera eorum, ac dixerunt, Quis videt nos? & quinam cognoscunt
nos?

12 Erudieris וְיִסְכַּח Quidam vertunt, castigaueris. Re-
ctius, erudieris: ac si diceret, Certè Domine homines deficerent in tribula-
tionibus, nisi essent in schola tua edocti, & à Lege tua eruditi. Nemo no-
strum posset vel momentum perstare quin succumberet rebus aduersis, nisi
tu Domine fulcires ipsum tuo instinctu, & interiore Spiritus tui doctrina.
Postea addit hanc sapientiā nobis proponi & patefieri in Lege: commendās
his verbis externa doctrina usum. nam si volumus patientes esse in rebus
aduersis, debemus haurire ex fonte illo patientiam. Propterea dicit Pau-
lus, Rom. 15. a. 4. Quaecunque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta
sunt: vt per patientiam & consolationem Scripturarum, spem habeamus.
Coniungitur versus iste sequenti.

13 Ut quietem praestes ei
וְיִסְכַּח vt tranquillum illum reddas. vt tranquillitatem illi pa-
rias.

15 Nam tandem vsque ad iustitiam reuertetur iudi-
ciū, וְיִסְכַּח. Quauis Dominus differat sua iudicia, sināt-
que suos diutius affligi, tandem tamen iniustitia & iudicium restituentur
in suum locum. hoc est ex equitate iudicium faciet omnibus. nā populum
suum è manu impiorum eripiet, & impios persequutores perdet. Hebrais-

Quies afflictus &
quare.

Iudicio impiorum
facto, boni cona-
buntur rectè vi-
uere.

vius. Nonnulli iudicium à iustitia separant: dicuntque iudicium accipi promundi gubernatione: atque etiam referri ad Dei prouidentiam. Reuerterem autem iudicium ad iustitiam, quando patefacit illud iudicium suo tempore. Iudicium verò distrahitur & separari à iustitia, quando Dominus laxas habenas improbis non coarctet eos, sed subiicit eorum libidini bonos & miseros homines: tunc nobis videri gubernationem huius mundi esse confusam. Quum autem Dominus restituit res in verum ordinem, quum fideles suos liberat à faucibus impiorum, ac singulis ius reddit: tunc reuertitur iudicium ad iustitiam, hoc est tunc apparet in ipsa gubernatione æqualitas quæ omnes pias mentes placare possit.

& qui iuxta illam omnes qui recti sunt corde.

16 Quis consurget mihi aduersus malignantes? aut quis stabit mecum aduersus operantes iniquitatem?

17 Nisi quia Dominus adiuvit me. pa. Dominus habebat in inferno animam meam.

18 Si dicebam, Motus est pes meus: misericordia tua Domine adiuvabat me.

19 Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tue lætificaverunt animam meam.

Et post illam prophetiam sub iustitia. vel post illud sub iudicio suspirant. aut post illud sub Dominum, ut subintelligas, current. i. Dominum sequentur ubi viderint iudicia eius. Doctioribus istud magis placet, & erit relatiuum sine antecedente.

17 Breui *וְיָמַי* Ad verbum, secundum parum. i. prope modum. max. q. d. Ego non amplius viverem, sed vita mea conuersa esset in mortem. Hic animam pro vita accipit, non pro anime substantia quæ aterna est.

In silentio *וְיָמַי* cum silentibus. ut sit sing. pro plur. i. cum mortuis.

18 Si dicebam, *וְיָמַי* *וְיָמַי* Præter. Heb. per imperfectum vertendum, Si dicebam. vel, Quum dicerem. Dei bonitatem commendat, quod tunc adiutus fuerit ab illo quum propria vitæ discederet. Dixeram, inquit, siue ita statueram, de me esse actum, & ruinam meam esse ante oculos meos, quum Dominus succinuit me. Motus est *וְיָמַי* Lapsus est. vel per perfectum nutat.

Sustentavit me *וְיָמַי* *וְיָמַי* Heb. per præter. perf. vel imperf. vertendum. sustentabat me.

19 In multitudine cogitationum mearum *וְיָמַי* *וְיָמַי* Hebraismus, pro, Dum multa taciis mecum revolvam, aut voluerem. nepe quod nihil iniuste agas, & sis iustus index. Quidam vertunt, Pro magnitudine anxiarum cogitationum intra me. Alij, in multitudine anxietatum mearum, & q. d. sicuti videbam me prorsus obrutum esse anxie cogitationibus, & multis, ita tu lætiam in tempore suggestisti.

g. ij.

& post illam omnes recti corde.

16 Quis consurget pro me contra malignantes? quis statuet se pro me contra operarios iniquorum?

17 Nisi Iehouah auxilio fuisset mihi, breui habitasset in silentio anima mea.

18 Si dicebam, Motus est pes meus: misericordia tua Iehouah sustentavit me.

19 In multitudine cogitationum mearum in intimo meo, consolationes tue lætificaverunt animam meam.

Fidelis nullum contra impios auxilium nisi à Deo, reperit.

*Consolatio fidelis
quod Deus nun-
quam cum impiis
cōsenserit, sed pium
defendit, & de-
fruit impias.*

10 Nūquid sociabitur tibi thro-
nus peruersitatum, formās ini-
quitate pro iure?

*Nunquid adheret tibi
sedes iniquitatis, qui fingis
dolorem in precepto?*

21 Congregant exercitū cōtra
animam iusti, & sanguinem in-
nocentem condemnant.

21 Captabant in animam
iusti: & sanguinem inno-
centem condemnabunt.

At Iehouáh factus est mihi
pro arce, & Deus meus in petrā
fiduciæ meæ:

21 Et factus est mihi Domi-
nus in refugium, & Deus
meus in adiutorium spei
meæ.

Et reddet eis iniquitatē i-
psoꝝ, & malo eorum succi-
det eos, succidet eos inquam Ie-
houáh Deus noster.

23 Et reddet illis iniquitatē
ipsoꝝ: & in malitia eo-
rum disperdet eos, disperdet
illius Dominus Deus noster.

20 Nunquid sociabitur, &c. פון עליו הוה יורו ונר חסד פון חסד
Num tibi quicquam commune erit cum tribunali contradictionum
quod creat iniuriam cum præcepto: vel, de more, sine ex consuetu-
dine. q.d. Nihil habes commune cum tribunali iniusto, cum iudicibus im-
probiis qui solent alius iniuriam facere. Alij, An vero affixum tibi erit
solum prauitatum, ut fingas afflictionem pro statuto? vel, quod fin-
git molestiam ex more? Rectius noster interpret, ut & alij quidam qui
vertunt, An sociabitur tibi solum iniquitatum, operarius mole-
stia pro iure: vel, qui machinatur aut, fingit molestiam pro iure: in-
melisur in tyrannos, qui iuris prætextu opprimebant populum Dei: pro-
pterea solum, sine thronum nominat. q.d. An ille qui solum occupat Deo
consecratum, & illud contaminat ac polluit suis iniquitatibus, habebit te
sibi consentientem? פון significat ius, decretū, vel præceptum, & statutum
ordinem. An malitia (inquit) ipsoꝝ subscribes, dū fabricant molestias
prætextu iuris? Se ipsum declarat sequenti versu.

21 Congregant exercitum ונר Turmatim conueniunt. Con-
globant se. Concurrant. Fut. Heb. pro præf. aut præterito. Dicit eos ha-
bere suum conuentum, ac si esset collectus exercitus, ut interficiant iustum,
Quo verbo significat se & reliquos fideles, non ab uno vel altero fuisse in-
iustē tra:atos, sed ab ingenti copia improborum.

22 Pro arce ונר in refugium. In petrā fiduciæ meæ: ונר
פון in rupem fiduciæ meæ. Hebraismus, pro, in qua fido: sine in qua
satus & securus agam. vel ut alij, rupem inuictam.

23 Et reddet eis ונר Et cōuertet contra eos. Alij, Et repen-
det eis. vel, super eos. Alij, Et reducet super eos. i. Retorquebit in ca-
put impioꝝ quicquid mali bonis intentant. Et malo eorū succi-
det eos, ונר & malo suo perdet eos. Malum ipsoꝝ ve-
cat quod in bonos moluntur. q.d. illis artibus peribunt quibus iustos per-
dere volebant. Alij, Et in malitia eorum perdet eos.

XCIIII.

Laud canticum ipsi David.

Venite, exultemus Domino, iubilemus Deo salutari nostro:

Præoccupemus faciem eius in confessione, & in psalmo iubilemus ei:

Quoniam Deus magnus Dominus, & Rex magnus super omnes deos:

Quia in manu eius sunt fines terræ, & altitudines montium ipsius sunt.

Quoniam ipse est mare, & ipse fecit illud, & siccæ manus eius formauerunt.

Venite, adoremus, & procidamus, & ploremus ante Dominum qui fecit nos: quia ipse est Dominus Deus noster,

Et nos populus pascuæ eius, & oves manus eius.

Hodie si vocem eius audieritis,

XCV.

Vehemens exhortatio ad laudandum Deum maximo animo, & quæ.

Venite, exultemus Ichouæ, iubilemus rupi salutis nostræ: Præoccupemus faciem eius cum laude, in canticis iubilemus ei:

Quoniam Deus magnus Ichouah, & Rex magnus super omnes deos:

In cuius manu sunt ima terræ, & fortitudines montium eius sunt:

Cuius est mare, & ipse fecit illud, siccam manus eius formauerunt.

Venite, prosternamur, & incuruemus nos, genu flectamus coram Ichouah factore nostro:

Quoniam ipse est Deus noster, & nos populus pascuæ eius, & pecus manus eius, Hodie si vocem eius audieritis.

Heb. j. b. 7

IN PSALMUM XCV.

1 Exultemus נִרְנָנָה cantemus. ouemus. Rupis salutis nostræ: נִרְנָנָה לְרֹם פֶּטְרָה salutis nostræ. *Hebraismus, pro, ei qui est propugnaculum in quo tuti sumus. Quidam, propugnatori salutis nostræ.*

2 Præoccupemus faciem eius נִקְדָּמָה פָּנָיו Prodeamus in conspectu eius.

4 Ima נִדְעָוִת & cacumina i. montes altissimi, eius etiā sunt. Et fortitudines נִדְעָוִת & aridam i. partem illam terræ quæ aret, & aquis est vacua.

6 Prosternamur נִשְׁתַּחֲוִי adoremus. Et incuruemus nos נִכְרַעַת Significat caput in terrā inclinare, more eorum qui beneficium accipiunt ab aliis, gratias agunt. Alij, procidamus.

7 Et pecus nianus e. וְכֶהֱנִי Et oues sine grege man⁹ eius i. quæ ipse manu propria regit & deducit: cuius ipsemet curā habet, non mercenarius. *Hebraismus. Perinde est ac si Gallicè dicas, Le troupeau de sa conduite.*

Hodie si, הוֹדִיעַ הוֹדִיעַ Quidam mutant secundam personam in primam, vertentes, Si modo audierimus vocem eius, erimus grex eius. Alij verò exponunt הוֹדִיעַ per Quando, vel Quum, Hodie quum vocem eius audiat, vel, quum vocem eius auditis.

Hic (inquiunt) clarius voluit exprimere quomodo essent Iudæi populus pascuorum Dei, & grex manus eius, nempe quia

y. y. ii.

Dens hac lege ipsos sibi adoptauerat vt familiariter ipsos deduceret. erat autem Lex quasi pedum : & certè fuit illud insigne quo testatus est Deus se esse pastorem populi sui . Dicit igitur idcirco Deū esse pastore populi sui, quia illum gubernat verbo suo . Alij referunt ad versum sextum, Venite, & adoremus eum hodie. Et si pro vtinam accipiunt, vtinam vocem eius audiatis. Alij vocem hodie non referunt ad precedens, sed sequentiōnis iungunt, sic, Vtinam hodie vocē eius audiatis. Paulus ad Heb. 3. 9. citat hac verba ex versione lxx Interpretum, qui hac verba, Hodie si vocem eius audieritis, iungunt sequenti versui, Ne obduretis, &c. Quapropter (inquit) sicut dicit Spiritus sanctus, Hodie si vocem eius audieritis, ne obduretis, &c. Et vocat hodie, tempus reuelati Euangelij.

Commonitio ad populum Dei, ne sit incredulus inobediensque verbo Domini.

Nume. 14. d. 22
Exod. 17. a. 2. b. 7

Nume. 14. f. 34
heb. 4. a. 3

Ne obduretis cor vestrum 8 nolite obdurare corda vestra
sicut in Meriba, sicut in die Masfa in deserto,
In quo tentauerunt me patres vestri: probauerunt me, etiam viderunt opus meum.
[Quadraginta annis litigau cum generatione hac, & dixi, Populus errantes corde sunt, & ipsi non cognouerunt vias meas.

8 Sicut in Meriba, sicut in die Masfa כִּי־מֵרִיבָה כִּי־מַסְפָּה Ita quidā vertunt qui locorum nomina esse volunt. Alij verò nomina Hebræa, tanquam appellatiua exponunt, conuertentes hoc pacto, Sicut in disceptatione sue contentione sicut in die tentationis, &c. Quidā Hebræorum scribunt nomina esse locorum duorum, quorum secundi fiat mentio in Nume. cap. 14. d. 22, vbi dicitur, Et tentauerunt me iam decē vicibus. primi autem in Exodo, cap. 17. a. 2, & b. 7. Alij, utroque nomine vnius loci nomen significari volunt, de quo scribitur eodem loco Exodi, 17. a. 2, vbi veraque dictio legitur his verbis, Cur iurgamini mecum? cur tentatis Dominum? Et paulo post, versu 7, Vocauitque nomē loci Masfa, & Meriba, propter iurgium filiorum Israel, & quia tentauerunt Dominum, dicendo, Num est Dominus in medio nostri, annon?

9 In quo xph sub. deserto. Alij, Vbi. Alij, Quū tentauerunt. Etiam viderunt וַיֵּדְּוּ Qui-

dam resoluunt sic particulam וַיֵּדְּוּ, quum tamen vidissent opus.

10 Litigau uiph rixatus sum. contendī. Alij, molestiam passus sum a generatione. vel, cum tædio pertuli gentem illam.

Errantes corde וַיִּהְיוּ־עֹדְוִים Errantes corde vocat quasi recordes & insensos. ac si diceret, Mihi negotium est non cum hominibus præditis aliquo rationis sensu, sed potius cum bestiis. nihil enim cordis vel intelligentie in ipsis est. Et ipsi non, &c. וַיִּהְיוּ־עֹדְוִים Quidā hic putāt rationem reddi quare fuerint errantes corde: nēpe quia nō cognouerunt vias eius, hoc est, atque nō fuerint ad tot eius opera, & præcipue ad doctrinā. Nā viarū

nomine Deus hic cōplectitur tam Legem & cōtinuas admonitiones quibus
audiri poterant, quā omnia miracula quae ediderat in ipsorum salutē.
ut irani in ira mea, Si introibunt in requiem meam.

XCV.

Canticū ipsi David quādo domus edificabatur post captivitatem.

Cantate Domino canticum novum, cātate Domino omnis terra.

Cātate Domino, & benedicite nomini eius: annuntiate de die in diem salutem eius.

Annuntiate inter Gentes gloriam eius: in omnibus populis mirabilia eius:

Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis: terribilis est super omnes Deos.

Quoniam omnes dii Gentium, & omnia: Dominus autem calos fecit.

Confessio & pulchritudo in conspectu eius: sanctimonia & magnificentia in sanctificatione eius.

11 Propterea quibus. Alij, Quia non admodū congruenter. Alii vertunt, Tunc. Si op̄ iurandi particula aliquando Hebraei, & subaudiunt, Hoc vel illud mihi accadat, vel, sic & sic mihi eveniat, si introierint in regionem in qua pollicebar eis requiem

IN PSALMVM XCVI.

2 Annuntiate Evangelizate, sic lxx & plurimum cōvertunt verbum istud. 4 Et laudabilis valde: & laudatus plurimum. Alij, & plurima laude dignus. Terribilis huius tremendus. Per Deos intelligit omne numen, sine quicquid est in quo potest accipialiqua Deitas, vel aliqua gloria, ut in Angelis resulget aliqua Dei maiestas. q. d. falluntur qui Angelis aliquam Deitatem affingunt, quia Deus supereminet, debentque Angeli in ordinem cogi.

5 Idola simulachra, vel vanitates, merx nugae, nihill. 6 Fortitudo & decor coram eo. Dictio coram eo robur & fortitudinē significat, atque etiam gloriam: propterea quidam vertunt, Celebritas & splendor vel honori coram eo. i. ei adsunt, & illis ornatur. Verum hic idē bis dicit, quid apud Deum sit fortitudo & gloria. Propterea pro eadē

Propterea iuravi in furore meo, Si introibunt in requiem meam.

XCVI.

Cantate Iehouae canticū novum, cantate Iehouae vniuersa terra:

Cātate Iehouae, benedicite nomini eius, annuntiate de die in diem salutem eius.

Narrate in Gentibus gloriam eius, in omnibus populis mirabilia eius:

Quoniam magnus Iehoua, & laudabilis valde: terribilis est super omnes Deos.

Quoniam omnes dii populorum idola: Iehoua autem calos fecit.

Fortitudo & decor coram eo: robur & gloria in saeculario eius.

1. Paral. 16. 23

Summo studio inuitat totum orbē ad laudandū Deū eiusque opera commemoranda.

Eccli. 43. d. 31

accipere videtur conspectum Dei & Sanctuariū. Significat itaque Deum non posse cognosci quin splendeat in ipso & virtus & incomparabilis maiestas. Et quoniam Deus est inuisibilis, ideo Propheta renocat fideles ad Sanctuarium ubi Deus testimonium dabat suæ præsentia. Non potest igitur esse obscura hominibus gloria ista & fortitudo, si modo attendere velint ad conspectum Dei. quannīs enim lucem habites inaccessam, se tamen populo suo patefecit quum voluit extare insignia suæ præsentia in templo, in sacrificiis, & in arca fœderis.

Afferte Ichouæ familiæ populorum, afferte Ichouæ gloriā & fortitudinem:

Afferte Domino patriæ Gen'iu, afferte Domino gloriā & honorem, afferte Domino gloriā nominis eius.

Afferte Ichouæ gloriā nominis eius, tollite munus, & introite atria eius.

Tollite hostias, & introite in atria eius: adorate Dominum in atrio sancto eius.

Incuruate vos Ichouæ in decore Sanctitatis, pauete à facie eius vniuersa terra.

Cōmoneatur à facie eius vniuersa terra;

7 Afferte Ichouæ, &c. glor. & fort. הכן ליהוה וגו' דא-
te Ichouæ, &c. Hebraismus, Datu Deo gloriā, siue laudē fortitudinis,
pro Confitemini Deum esse fortem. q. d. Afferte Deo gloriā qua illi iure
debetur: quoniam pñes ipsum solum est virtus & potentia. Quū enim tri-
buitur Deo quod suum est, tunc verē glorificatur à nobis. Non Iudeos solum
alloquitur, sed etiam populos omnes qui dispersi erant in toto orbe.

8 Gloriā nominis eius, כבודו decus nominis eius. i. qua
eius propria est, & meritis illi debetur. Alij, gloriā nomini eius debita.
i. Glorificate Deum pro dignitate. Tollite munus, & c. תנו תודה
וזהו Minha nō erat victima, vel holocaustum, aut talis aliqua
species, sed oblatio ex similitudine & oleo, sub qua specie comprehendit sacri-
ficia omne genus: quoniam erat solennis fidei confessio & Divini cultus qua
quotidie edi solebat à populo, qua fatabantur se credere verum Deum. Per-
inde igitur est acsi dixisset Propheta, Vos gentes quas hæcenus Dominus
prohibuit à templi sui accessu, nunc venite, ut simul eum colatis cum po-
pulo electo: sed venite cum munere, hoc est parati ad Deum colendum.

9 Incuruate vos תפלתו Supplicate proni. Adorate. Vide
præcedenti Psalmo, versu sexto, tria verba quibus Hebræi solēt exprimere
adorationem, inter quæ istud legitur, nempe שפך quod sese submittere siue
demittere significat, supplicē esse, atque adorare כרך incuruare se, & כרך
genuslectere.

In decore Sanctitatis, כבודו in magnificentia Sanctitatis,
sub eius. Alij, in splendore Sacrarū eius. Alij, in magnifico & splendi-
do Sacratio eius. Non simpliciter dicit ut Gentes Deum adorent, sed ut
adorent in Templo & in Sanctuario: acsi diceret, Gētes fore aliquando do-
mesticas, & quasi familiares Dei, propterea quid inferenda erant per fi-

dem in unum corpus. Et pro Sanctuario, dicit pulchritudinem Sanctuarii. Ut reuerenter accedant populi ad colendum Deum, & attendant ad splendorem illum fortitudinis qui in Deo refulget.

dicite in Gentibus quia Dominus minus regnavit.

Etenim correxit orbem terrarum qui non commouebitur: iudicabit populos in aequitate.

Latentur caeli & exultet terra, commoveatur mare & plenitudo eius gaudebit campi, & omnia quae in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna sylvarum a facie Domini, quia venit, quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit orbem terra in aequitate, & populos in veritate sua.

Dicite in Gentibus, Iehoua regnat, certe firmabitur orbis, non commouebitur, iudicabit populos in rectitudine.

Latentur caeli, & exultet terra: tonet mare, & plenitudo eius.

Exultet ager, & quicquid est in eo: & tunc exultabunt omnes arbores sylvarum.

Coram Iehoua, quia venit, quoniam venit iudicare terram: iudicabit orbem in iustitia, & populos in veritate sua.

10 Regnat, יְהוָה פֶּרַע. Heb. pro praei. regnandi gubernacula obtinet. Firmabitur, &c. וְיָבִיט וְיָבִיט פֶּרַע פֶּרַע פֶּרַע parauit orbem ne nutet. aut, ruat, cadat, vel labatur. Quamquam ordo naturae stabilis est, etiam ubi Deus non cognoscitur (nam increduli eodem pane, vino iisdemque alimentis omnibus viuuntur quibus fideles, idem sol illis lucet, eundem spiritum vitalem trahunt) non est tamen vera stabilitas nisi ubi Dominus regnat. Confusa enim sunt omnia ubi grassatur tenebrae infidelitatis, ubi impietas quasi diluuium, terram occupat.

In rectitudine יָבִיט וְיָבִיט. Ad verbum, in rectitudinibus. Alii, in aequitatibus. i. ex summa aequitate. Iudicandi verbum complectitur in se omne regimen: propterea Deum esse terrae Iudicem & Regem, prorsus idem est. Deus autem non regnat tantum ut potentiam suam declaret, sed ut rite composita sit vita hominum, ut vigeat inter ipsos aequitas & rectitudo.

11 Tonet פֶּרַע perstrepat. reboet. Et plenitudo eius. וְיָבִיט Hebraismus, quicquid in eo est. Exponit Psalter Hebraicum sequenti versu, quum dicit, Exultet ager וְיָבִיט וְיָבִיט & quicquid in eo. 12 Iudicare יָבִיט ut iudicet. Alii, ut regat. nam iudicare, pro Regere promittitur: ut paulo ante dictum est: quod Iudices eam potestatem habent in terra Sancta, quam nunc Reges & Magistratus. Vide Iudicium liber.

In veritate sua. וְיָבִיט וְיָבִיט, ex fide sua, id est fide optima. Iterum designat regnandi modum ut versu decimo. Vbi homines non reguntur Dei imperio, tunc lasciuunt in prauis cupiditatibus, tunc dominatur iniquitas & iniustitia: ubi veritas Dei non regnat, omnia sunt plena mendacii, & implicita tenebris.

De regno Iesu Christi per quem Deus declaravit suam potentiam & gloriam contra Gentiles atque idololatras.

Iehouah regnat, exultet terra, latentur insulae multae.

Nubes & caligo in circuitu eius: iustitia & iudicium habitaculum solii eius.

Ignis coram eo ambulat, & exurit in circuitu hostes eius.

Illustrant fulgura eius orbem: videt, & tremet terra.

Montes sicut cera dissoluntur a facie Iehouah, a facie Domini totius terrae.

Annuntient caeli iustitiam eius, & videant omnes populi gloriam eius.

Pudore afficiantur omnes qui seruiunt sculptilibus, qui iactant

Confusio iis qui adorant imagines. Exod. 20. a. 1 leuit. 26. a. 1 deut. 5. a. 8

Hinc David quando terra eius restituta est ei.

Dominus regnavit, exultet terra, latentur insulae multae.

Nubes & caligo in circuitu eius: iustitia & iudicium correctio sedis eius.

Ignis ante ipsum praedat: & inflammabit in circuitu inimicos eius.

Alluxerunt fulgura eius orbem terrae: vidit, & commota est terra.

Mtes sicut cera fluxerunt a facie Domini, a facie Domini omnis terra.

Annuntiauerunt caeli iustitiam eius, & viderunt omnes populi gloriam eius.

Confundantur omnes qui adorant sculptilia, & qui

IN PSALMVM XCVI.

1 Regnat **יהוה** Præf. Heb. pro præf. ut versu 10 præcedentis Psalmi. Insulae multae **רבים ים** insularum multitudo.

2 Nubes, &c. **נubes** Symbolum Divinae gloriae his verbis commoratur Prophetæ. Deus enim quum obtegat caelum nubibus, tunc conerabit sensus nostros, ita ut cogamur metueri & trepidare. Propter incredulos hoc dicit, qui cuperent, si fieri posset, solium Dei deicere. Atque etiam fideles tali admonitione habent opus, donec subacta carnis fiducia, seipsos coram Deo totos prosternant. Habitaculum **מקום** locus. basis. Vide 10 & 11 versum Psalmi præcedentis.

3 Ambulat, & exurit **יבול** grassatur, aut vadit, & inflammat. sub. ignis ille. **פניו** Heb. pro præf.

4 Illustrant fulgura eius orbem. **יורה** Præf. Heb. pro præf. Illuminant. Perfundit lumine. vel. Illuxerunt fulgura eius orbem. **יורה** sub. terra.

5 Domini **יהוה** dominatoris. 6 Annuntient **יגידו** Præterita Heb. pro præf. opt. aut indic. Quidam vertunt in præterito, annuntiauerunt. viderunt. Cali linguam non habet: sed ideo inducit eos in iustitia Dei præcones, ut ostendat Deum nunquam regnare super nos quin iustitia eius totum mundum impleat, ut cali elogia eius celebrent. Gloriam eius. **תהלה** Gloria Dei consistit in iustitia, quam calus celebrare dixit.

7 Qui iactant se de idolis **יגידו יגידו** qui celebrant fingemta. Vel. qui in iis qui non sunt dii gloriantur. Alii, in diis vanis.

gloriatur in simulachris suis.

Adorate eum omnes angeli eius, audiuit, & latata est Sion:

Et exultauerunt filia Iuda propter iudicia tua Domine.

Quonia tu Dominus Altissimus super omnem terram, nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum, custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatorum liberauit eos.

Lux orta est iusto,

se de idolis: Incuruate vos ei omnes dii.

Audiuit, & latata est Sion: & exultauerunt filia Iehudah propter iudicia tua Iehoua:

Quonia tu Iehoua excelsus super omnem terram: valde exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Iehouam, odio habete malum: custodit animas misericordium suorum, è manu impiorum cruit eos.

Lux lata est iusto,

Hebr. i. b. 6

Israelitæ audientes aduentum Iesu Christi lætantur.

Exhortatio ad bonè viuendum. Amos 5. d. 15 rom. 12. b. 15

Incurbate vos ei וְיִכְרְעוּ לְפָנָיו Imperat. Heb. Vel prat. pro presenti, adorant eum omnes dii. i. qui coluntur pro diis, vt Sol, Luna, stella. q. d. quicquid habetur pro Deo, sine sit figmentum, sine aliquam contineat Deitatis particulam, sicuti in Angelis videmus, hoc totum cadat coram vno & vero Deo vt solus emineat.

8 Audiuit, תִּשְׁמָע sub. potentiam eius magnificam. Quamquam prius commune gaudiū fecerat toti mundo, nunc peculiariter loquitur de electo populo, ac proprie assignat gaudium Sioni & filiabus Iuda, quia illinc exorsus est Dominus regnum suum, & ab illo fonte defluerunt omnes gratiæ per totum orbem. Audiuit igitur Sion iudicia Dei, hoc est Deum regnare etiam in vltimis & remotissimis terræ partibus in filio suo Iesu Christo, non in sola Iudæa.

9 Excelsus super omnem terram: יָבִיחַ עָלֶיהָ excelsior omnibus quæ in terra sūt. Hebraismus. omnia ditioni tuæ subiecta sūt. Hac comparatione quam statuit inter Deum & Angelos, atque omnes potestates quæ eminent, atque excellunt, significat Deum vnum sic debere agnosci vt nihil obscuraret eius gloriam, neque impediat quominus tribunus illi quod suum est, nempe vt solus sit Deus, & penes ipsum resideat omnis maiestas.

10 Misericordium suorum, חַסְדֵּי הַחַסְדִּים sanctorum suorum. Alii, eorum qui sanctitati student.

11 Lux lata est, וְיִרְחַב לָנוּ Lux seminata est. Lucis nomine Hebrei letitiam significant, vel prosperum successum. Metaphora autem à tritico quod aliquādiu sub terra latet, antequam proferat fructum: ita iusti multa patiuntur antequam letitia fruantur, quam post mortem expectant. Aliis videtur potius hic esse sensus, nempe quod longe latèque patet, Dominum esse suorum custodem, neque passurum illos semper affligi, sed tandem proferet lumen letitiæ ipsis: atque ita proferet vt sit quasi semen longè latèque dispersum. ac si dixisset Propheta, iusti videntur quasi cincti esse à mundo, non audent in medium prodire, latent quasi in argulis: deinde ipsum salicis tene-

tur quasi clausa: sed Dominus eam disperget instar seminis: atque ita huc
& illuc sese proferet ipsum felicitas.

& rectis corde latitia.

& rectis corde latitia.

Latamini iusti in Iehoua, & 12
confitemini memoriæ sanctita-
tis eius. XCVIII.

Latamini iusti in Domi-
no, & confitemini memoriæ
sanctificationis eius.

XCVII.

Psalmus.

Psalmus ipsi David.

Exhortatio rebe-
mens ad laudan-
dum Dominum pro
beneficiis quæ per
Davidem typum
Christi Israelis suo
contulit.

Isaia 52. c. 19

Cantate Iehouæ canticū no-
uum, quia mirabilia fecit:
seruauit eū dextera eius & bra-
chium sanctitatis eius.

Cantate Domino canti-
cum nouum: quia mi-
rabilia fecit:

Liberavit eum dextera e-
ius, & brachium sanctum
eius.

Notam fecit Iehoua salutem 2
suam, in oculis Gentium reuelauit
iustitiam suam.

Notum fecit Dominus sa-
lutem suam: in conspectu Gē-
tium reuelauit iustitiā suā.

Recordatus est misericordiæ;
suæ, & veritatis suæ, erga domū
Israel: viderunt omnes fines
terræ salutem Dei nostri.

Recordatus est misERICOR-
diæ suæ, & veritatis suæ
domini Israel:

Viderunt omnes termini
terra salutare Dei nostri.

Et rectis, &c. וְיִשְׂרָאֵל רֵפָא וְיִשְׂרָאֵל רֵפָא Repetitio atque expositio prioris. hic
enim exponit quid per lumē intelligeret: & quos iustus videret, nempe re-
ctos corde. 12 Et confitemini memoriæ וְיִשְׂרָאֵל רֵפָא Hel-raismus, Da-
te gloriā nomini sancto eius. q. d. referre hoc Deo acceptū quod salui sitis.

IN PSALMUM XCVIII.

1 Cantate וְיִשְׂרָאֵל Idem est principium quod & Psalmi 96, atque
etiam argumentum istius respondet prioribus: hortatur enim fideles ad ca-
mendā Deo laudem, quod mira sint & memoratū digna eius beneficia er-
ga Ecclesiam.

Seruauit eum, &c. וְיִשְׂרָאֵל רֵפָא Ad ver-
bum, saluauit sibi dextera sua, & brachio sanctitatis suæ. Quidam, sa-
lutem operatus est sibi dextera sua. Alii, salutē parauit sibi, &c. He-
braismus quidam sibi reddunt, Opem tulit sola sua dextera, &c. Similis lo-
quutio legitur Esa. 59. c. 16, Admirat⁹ est quod nemo esset qui intercederet,
seruauit itaque sibi brachio suo, vel, seruauit, sine saluauit eū, pro salutē
peperit ei brachiū eius. Et cap. 63. a. 1, Admiratus sum, & nemo erat qui
soluaret: seruauit itaque mihi brachium meum, vel, salutem peperit, pro sa-
lo meo brachio opem tuli. Alii vertunt, saluauit illi dextera eius, & bra-
chium sanctitatis eius. i. Christus dextera & brachium Patris, attulit
salutem mūdo: illi. i. in honorem Patris. His verbis significat Ecclesiā fuisse
se seruata non humanis rationibus, nec aliquo ordine prius audito, sed
præter solitam rationem & modum, ita vt emineat hæc sola Dei virtus.

2 Salutem suam. וְיִשְׂרָאֵל Salus Domini, illa est quam Ecclesiæ suæ
contulit: quæ salus ex iustitia Dei manauit. Iustitia autē Dei accipitur

pro eius gratia erga fideles. Quoniam enim Deus pollicitus est se fore seruatore[m] suorum, iustitiam suam declarat in ipsum salute[m].

Iubilare Domino omnis terra: cantate, & exultate, & psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara & voce Psalmi: in tubis ductilibus, & voce tuba[rum] cornu.

Iubilare in conspectu Regis Domini: moueatur mare & plenitudo eius, orbis terrarum, & qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Domini: quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit orbem terrarum in iustitia, & populos in equitate.

XCVIII.

Psalmus ipsi David.

Dominus regnauit, iussu[m] ualcat[ur] populi: qui sedet super Cherubim,

Et exultate, & ouate. uel resonate, & sono Psalmi. Quidam uertunt, citharæ uocem Psalmi iungite.

In buccinis, & voce tuba. Alii, In tubis, & voce buccinæ.

Tonet. Fut. Heb. pro imperat. persitreat. fremat. reboet. Vide hac eadem uerba & Psalmo 96. c. 11.

Exultent uociferentur. Manu tribuit fluminibus, per prosopopœiam, q. d. edant signa lesitie mare gaudentium.

Coram Iehoua, Idem uersus qui & ultimus est Psalmi 96.

IN PSALMVM XCIX.

Iehoua regnat. Prat. Heb. pro præs. Idem principium Psalmi 97. Psalmus iste uidetur in hoc a cæteris differre, quod non extendit regnum Dei extra Iudææ fines: neque eius gratiæ & beneficia ultra statum ueteris Ecclesiæ. nam in aliis Psalmis continetur uaticinium de futuro regno. hic autem propheta non nisi de populo Iudaico loquitur, quem opponit reliquis gentibus, ac docet salutem Dei quodammodo inclusam esse in posteris Abrahamæ quos adoptauerat in peculium suum.

Contremiscant. Heb. contremiscunt. Alii, commoueantur. Alii, turbentur. aut expauescant. tunc enim omnes populi bellum gerebant contra Ecclesiam.

Sedēs habitator. Hoc dicit, quia scriptum est Exod. 25. c. 22, Inde præcipiam & loquar ad te, ac de medio throni Cherubim qui erunt super arcam testimonii, cuncta qua, &c.

Iubilare Iehouæ uniuersa terra: uociferate, & exultate, & psallite:

Psallite Iehouæ in cithara, in cithara & uoce cantus,

In tubis classicis, & sonitu cornu, iubilare corā Rege Iehoua.

Tonet mare, & plenitudo eius: orbis, & habitantes in eo.

Flumina plaudant manu, simul montes exultent

Coram Iehoua, quia uenit iudicare terram: iudicabit orbem in iustitia, & populos in rectitudine.

XCIX.

Iehoua regnat, contremiscant populi: sedēs inter Cherubim

Et uoce can

Et uoce can

'contremiscat terra.

moueatnr terra.

Iehoua in Sion magnus est,
'& excelsus super oēs populos.

*Dominus in Sion magnus,
& excelsus super omnes po-
pulos.*

'Celebrabunt nomen tuum
magnum & tremendum quod
sanctum est.

*Confiteantur nomini tuo
magno, quoniam terribile &
sanctum est: & honor regis
iudicium diligit.*

'Et fortitudo Regis iudicium
diligit: tu apparas omnia ex recti-
tudine, iudicium & iustitiam in
Iayacob tu fecisti.

*Tu parasti directiones, iu-
dicium & iustitiam in Ia-
cob tu fecisti.*

Exaltate Iehouā Deū nostrū,
& incuruate vos scabello pedū

*Exaltate Dominum Deū
nostrū, & adorare scabellū*

Contremiscat terra. *תרטום הָאָרֶץ* *Ent. Heb. commouebitur.*
terra. Alij, agitetur. moueatur. ruat,
על כל העמים וְעַל כָּל הָאָרֶץ *Pro eodem dixit Psal. 97. b. 9. Excelsus est super omnem*
terram.

Celebrabunt *יְהוָה* *Quidam vertunt, Confitebun-*
tur nomini tuo magno & terribili. Dupliciter potest accipi istud Confi-
teri nomini Dei. Si ad fideles referas: laudant ex animo Dominum, atque
innocant. Si ad incredulos, laudant quidem, sed non ex animo, neque etiam
lingua: sed quia Dominus tenet ipsos sub pedibus suis, coguntur sateri po-
tentiam eius. De incredulis hoc loco potius fit mentio, qui quum libenter
contumeliis sacrum Dei nomen afficerent, coguntur tamen victi dare glo-
riam Deo. Vocat nomen Dei terribile, tanquam victoris, qui hostibus suis
imperat, qui ipsos cogit in ordinem, quantumvis ferociter resistat, aut sal-
tem facere conentur.

Quod sanctum est. *הוֹדוּ יְהוָה* Alij subadiunt
coniunctionem, & sanctum est.
4 Et fortitudo *יָמֵי* *Et robur.*
potentia, i. abest à tyrannide. Sūt qui vertūt, Robur est Regi qui amat
iudicium. Significat Deum non ita esse terribile quasi iniuste populos af-
fligit, sed commendat iustitiam eius & aequitatem, quod terribilis quidē
sit propter suam potentiam, sed quae coniuncta sit aequitati & rectitudi-
ni. Nomine Regis, Deū intelligit. Nomen iudicii, pro rectitudine & aequi-
tate accipitur, ut ex mox sequentibus intelligitur. exponit enim seipsum.

Tu apparas ex rectitudine *יְהוָה יָמֵי* *Mutatio personae.*
Ad verbum, tu parasti aequitates. Quidam vertunt, Tu recta dirigis.
Alij, tu fecisti obtinere quae recta sunt. Significat robur Dei non esse vio-
lentum, nec effræne, sed coniunctum cum iustitia, sine rectitudine.

Fecisti *יָמֵי* *Prat. Heb. quod nonnulli vertunt per praesens. Quum*
ista duae voces iunguntur simul, iustitia significat praesidium quo Deus
tuetur omnes bonos & auxilij inopes: iudiciū autem significat defensionē
qua vitur dum compefcit improbos, & reprimis iniustam ipsorum violē-
tiā. Fecisti igitur iudicium & iustitiā, id est, tu ita regnas in populo tuo
ut ubique rectitudo tua & iustum praesidium appareat.

5 Scabello pedum eius *יְהוָה יָמֵי* *in tēplo, ut Chaldaens pa*

raphraſtes cōuertit. Hebrai ſcabellum pedum Dei, intelligunt. nra ſuper quam præſentiā ſuam exhibebat Deus. Alii vertunt, & proſternite vos ad ſcabellum pedū eius. i. Agnoſcite non alibi eſſe verum & legitimum Dei cultum quā in monte Sionis, ſive in tēplo iſto: omnes autem alias religiones eſſe falſas & impias atque à Deo maledictas.

pedū eius: quoniā ſanctū eſt.

Moyſes & Aaron in Sa-
cerdotibus eius: & Samuel
inter eos qui innocant no-
men eius:

Inuocabant Dominum,
& ipſe exaudiebat eos: in
columna nubis loquebatur
ad eos.

Custodiebant teſtimonia
eius, & præceptū quod de-
dit illis.

Domine Deus noſter tu
exaudiebas eos: Deus tu pro-
pitius fuiſti eis, & rēſciſcēs
in oēs adinventiones eorū.

Sanctum eſt. הוּא קדוֹשׁ ſanctus ipſe. Sic quidā malunt vertere, q. in poſtremo huius Pſalmi verſu habeatur, Quoniam ſanctus Iehouah Deus noſter. ubi repetitur eadem ſenſētia, tametsi paululum verba diſcrepēt: nā illic nomen Iehouah Deus exprimitur, quod hic ſubaudiendū.

Moyſes & Aharōn מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן Vi melius perſuadeat peculiarem Dei gratiam erga populum Iudaicum, reducit fideles ad Moyſen & Aharonem aliōſque Prophetas qui fuerunt quaſi intermedij ſponſores Divini fœderis. Inter Sacerdotes dicit fuiſſe Moyſen, quū filij eius fuerint tantū inter vulgares Lenitas: ſed כֹּהֲנִים non tantum Sacerdotes ſignificat, ſed etiā Lenitas quoſlibet: deinde primarios homines, qui præſunt populo: idcirco hic Sacerdotes pro Eccleſiæ proceribus accipi poteſt. Et certē Deus iſtos homines ſibi conſecrauerat, & extulerat in ſummū honorem. Inuoca-

bant Iehouam, הוֹדוּ לַיהוָה clamabant ad Iehouam. His verbis exponit quid ſit illos fuiſſe inter innocantes nomen Dei, nempe illos craſſe Dominum pro eius populo. Totius populi erat innuocare Dominum: ſed erat quidā propria innuocatio Sacerdotalis: nam Sacerdotes benedicebāt populo: preces etiam concipiebant nomine totius populi: erant quaſi media tores inter Deum & populum.

7 Custodiebant נִצְרְתוּ Nempe Moyſes & Aaron. Oſtendit quare exauditi fuerint, quid ex fide & corde ſincero innuocarent: erant enim tū pauci Dei culices, qui ſeruabant Legē ipſiſ.

8 Eis, הֵם ipſis. ſub. populis. Vel, ipſis, id eſt in gratiā ipſorum, Moyſis ſcilicet & Aharonis. q. d. Eo tēpore parebas Iſraeli ad preces eorum.

Et vltionem capiens, וְעַתָּה הוֹקֵם עַל יְיָ & vin-

dicans opera eorum. vel, ſtudia. i. adinventiones quas illi excogitabāt

in perniciem eorum, & vindictam sumens ob iniuriam ipsis illatam. Alij, Tu eras peccata remittens illis. i. in gratiam Moyses & Aharon: & tamen si Moyses & Aharon aliquid suo spiritu agebant & illos puniebas.

Exaltate Iehouam Deum nostrum, & incuruate vos monti sanctitatis eius: quoniā sanctus Iehouāh Deus noster.

Exaltate Dominū Deum nostrū, & adorare in monte sancto eius: quoniam sanctus Dominus Deus noster.

C.

XCIX.

¶ Psalmus pro laude.

*Hortatur sanctos
ut considerantes
infinitam Dei bo-
nitatem erga se,
laudent Dominū.*

I Vbilate Iehoux omnis terra,
Seruite Iehoux in lætitia:
ingredimini coram eo cum exultatione.

¶ Psalmus in confessione.

I Vbilate Domino omnis
terra: seruite Domino in
lætitia:
Introite in cōspectū eius
in exultatione.

Scitote quòd Iehouāh, ipse est
Deus, ipse fecit nos, & non ipsi
nos: populus eius, & pecus pa-
scux eius.

Scitote quoniā Dominus
ipse est Deus: ipse fecit nos,
& non ipsi nos:

Populus eius, & oves pa-
scux eius. introite portas e-
ius in cōfessione, atria eius
in hymnis: confitemini illi,

Ingredimini portas eius cum
celebratione, atria eius cum lau-
de: celebrate illum, & benedi-
cite nomini eius:

Laudate nomen eius: quo-
niam suavis est Dominus,
in æternum misericordia e-
ius, & usque in generationē
& generationem veritas
eius.

Quoniā bonus est Iehouāh,
in seculum misericordia eius,
& usque in generationem & ge-
nerationem veritas eius.

9 Monti לרר *versu sexto dicit scabello: utraque voce idē significās.*

IN PSALMV C.

1 Pro laude. לרר *sub. Diuina misericordia. Decantabatur enim
hic psalmus quum offerebatur sacrificium hostia pacifica pro impetran-
da Dei gratia. Alij, pro gratiarum actione.* 2 Cū exultatione.
לרר *com ouatione. Quidam vertunt, prodite in conspectum eius
cum iubilatione. vel, clamore vehementi.*

3 Populus eius, &c. עמי וכו' ורעיו *Simile vides Psal. 95, versu 7.*

4 Benedicite nomini e. לרר *prædicate nomen eius.*

5 Veritas eius. אמת *fides eius. Vox Hebræa significat veritatem
& constantiam promissorum.*

Psalmus ipsi David.

Misericordiam & in
dicium cantabo ti-
bi Domine.

Psallam, & intelligā in
via immaculata quando
venies ad me.

Perambulabam in inno-
centia cordis mei, in medio
domus mea.

Non proponebam ante o-
culos meos rem iniustam: sa-
cientes prauaricationes o-
dini.

Nō adhæsit mihi cor pra-
uum: declinantem à me ma-
lignam non cognoscebam.

Ipsius David Psalmus.

Misericordiam & iudicium
cantabo: tibi Iehoua psallā.

Prudēter agā in via integra
interea dū venies ad me, am-
bulabo in perfectione cordis
mei, in medio domus mea.

Non ponam coram oculis
meis rem impiam, opus decli-
nantium odiui, non adhærebit
mihi.

Cor prauum recedet à me
malum non agnoscam.

IN PSALMVM CI

1 Misericordiam, & וְיָדָעְתִּי Hebraismus, pro, Ego profite-
bor qualis Rex futurus sim, nempe me fure iustum & equum vbi Domi-
nus me in solium extulerit. Significat se meditari iustitiam & iudicium
apud se, & testimonium edere sui affectus hoc psalmo.

2 Prudēter agam וְיָדָעְתִּי Ad verbum, Intelligam. Prudenter
me geram. Alij paraphrastice, Prudenter me habebō, vitam viuens
innocentē. i. Dabo operam sedulo vt inculpate vitam quando me doce-
bis & instrues.

Interea dū venies ad me, וְיָדָעְתִּי vsquedū
vel, donec ad me venias. id est licet adhuc priuatus degam, nec finar
dignitate promissa, nihilominus studebo integritati vitæ vsque ad diem
illum in quo præsicies me regno, vt promissisti. Alij interrogatine legunt,

Quādo venies ad me: ac si David peteret mathram regni possessionem:
nam profugus agebat à patria.

Ambulabo in perfectione וְיָדָעְתִּי

Impiam, וְיָדָעְתִּי peruer-
sam. Hebraei accipiunt hanc dictionem pro homine maligno, pessimo atq;
impūssimo, quo tanquam suorum scelerum ministro ritur diabolus. Acci-
piunt itē pro impietate, & quacunque nefaria re. Opus declinan-
tium וְיָדָעְתִּי Ad verbum, facere declinantium. Infinitiuus pro no-
mine. i. opus eorum qui deficiunt à Deo. hoc est opus obliquū & tortuosum.

4 Recedet וְיָדָעְתִּי q. d. ego ero & corde sincerus & opere rectus. non cōci-
piam apud me quicquam sceleris, neque etiam manibus exequar. Alij lō-
gius extendunt, nēpe ad perfidos & male fidei homines. q. d. quicunque
sunt peruersi corde, atque improbi facessant à me: abhorreo ab omni ma-
leficio & iniuria. Per cognitionem, sine agnitionem significat David
se omni studio animi & affectu repugnaturum maleficiis. Dicimur enim
agnoscere, sine cognoscere quod appetimus, & quo animi nostri cupiditas
nos rapit: sicut quum aliquid refugimus, dicimur non cognoscere.

Describit quod re-
giam tenere velit
in regendo suo po-
pulo.

Detrahentem in secreto proximo suo, hunc succidam: elatum oculis, & latum corde ipsum non potero ferre.

Oculi mei ad fideles terræ, ut habitent mecum: ambulans in via perfecta, ipse ministrabit mihi.

Non habitabit in medio domus meæ faciens dolū: loquens mendacia non firmabitur coram oculis meis.

Singulis matutinis succidam omnes impios terræ, ut exterminem de ciuitate Iehouæ omnes operarios iniquitatis.

Detrahentem secretis proximo suo hunc persequetur. Superbo oculo & insatiabili corde cum hoc non edebit.

Oculi mei ad fideles terræ, ut sedeant mecum: ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat.

Non habitabit in medio domus meæ qui facit superbiam: qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.

In matutinis interficiebam omnes peccatores terræ: ut disperderem de ciuitate Domini omnes operantes iniquitatem.

CII.

CI.

Oratio pauperis

Oratio pauperis

In secreto in occulto. clam. Succidam: disperdam. Et latum corde.

Alij, & turgido corde. vel, inflato. Lati corde vocantur quicunque aspirant ad res magnas, intus multa fabricant, colligentes sibi magnas spes, concernantque sibi multa. De elatis oculis, & lato corde, vide Proverb. 21. a. 4, & Ies. 2. c. 11.

Ad fideles ad veraces. Potest exponi vel ut intelligat David se daturū operam ut commodè & quietè sub ditione sua habitent probi & veraces: vel ut illos habeat domesticos ministros, ut mox dicit, ambulans in via perfecta, hic mihi ministrabit.

Perfecta, sincera. innocenti. Non firmabitur non stabilietur. i. sedem permanentem apud me non est habiturus.

Singulis matutinis mane, mane inquam. Alij, in dies. vel, quotidie. Festinationem potius significat. q. d. Ego me strenuè geram in puniendis sceleribus, ita ut non differam in longum tempus. neque enim differre bonos principes aequum est, qui armati sint gladio. Ut exterminem ut eliminem. ut excidam.

IN PSALMV M CII.

Pauperis afflicti. vel, pro afflicto. Quidam asserunt hunc Psalmum conscriptum fuisse à quodam Propheta qui voluit dictare fidelibus certam formam precandi dum orandus esset Deus pro templi reparatione. Alij existimant fuisse potius compositū in exilio Babylonico, quum instaret redemptionis tempus. tunc enim ceperunt Propheta erigere animos piorum, & ostendere non frustra Deum pollicitum esse curā sibi fore

salutem sui populi, secundum illud Iesaiæ vaticinium, cap. 40. a. 1. Consolamini, consolamini populum meum, &c. Caterum quia fideles non poterant se probè exercere in fiducia promissæ redemptionis, propterea Prophetæ hanc precandi formulam illis præscripsit.

quum anxius fuerit, & coram Domino effuderis precem suam.

quum angustiis afficietur, & coram Ichoua effundet orationem suam.

Domine exaudi orationem meam, & clamor meus ad te veniat

Non auertas faciem tuam à me: in quacunque die tribulor inclina ad me aurè tuam:

In quacunque die inuocauero te, velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei: & ossa mea sicut cinerem aruerunt.

Percussus sum ut scænum, & aruit cor meum: quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitus mei adhæsit os meum carni meæ.

Quum angustiis afficietur, quum torquebit sese sub ob grauem afflictionem. Vel, constrictus erit, aut, reductus in angustias. Alij vertunt, quum torqueretur consternato, aut afflictio esset animo, & coram Ichoua effunderet, &c.

3 Angustia mea. Ad verbum, sub audito relatio, quo tribulatio mihi. Inuoco, inuocauero. Festina exaudi me. Duo verba sine coniunctione, ut pluribus alijs locis, pro, Festina & exaudi me: vel potius, accelera exaudire me.

4 Defecerunt, consumpti sunt.

5 Percussus est, ut scilicet herba virens percutitur à sole. Doctus inter Hebræos sic in hunc locum, Quemadmodum sol percutit herbam virentem, donec siccetur, vel exarescat: sic aruit cor meum. Et quare? Quia oblitus sum comedere panem meum. q. d. præ multitudine afflictionum oblitus sum cibi. Quia oblitus sum, &c. Quæ adeo ut oblitus sim cibum sumere.

6 A voce gemitus mei, Hebraismus, præ lamentatione continua. Carnem in hoc versu pro cute accipit. ut aliquando contempro carne. q. d. Sic arefactus sum, ut iam non sit succulentum corpus, neque ulla sit caro intermedia: vel, ita ut non sit sanguis.

Oratio populi fidelis pro reparatione templi, tribusque versibus.

Describit summum suum dolorem & angorem.

Queritur se deser-
tum ab omnibus,
habitantem quasi
in desertis.

Opprobria ac con-
tumelia inimico-
rum suorum narrat.

Similis factus sum⁷ pelicano
deserti: fui sicut bubo solitudi-
num.

⁸ Vigilo, & sum sicut passer so-
larius super tectum.

⁹ Tota die probris afficiunt me
inimici mei: infanientes in me
per me iurant:

¹⁰ Quia cinerem tanquam pa-
nem manducaui, & potum meum
cum fletu miscui

¹¹ A facie indignationis tuæ &
iræ tuæ: quia extuleras me, &
proiecasti me.

¹² Dies mei sunt velut umbra
inclinata, & ego sicut herba a-
rescam:

¹³ Tu autem Iehoua in seculum

⁷ Pelicano תרופל onocrotalo. cuculo. Dicit se factum esse simi-
lem auihus syluestribus quarum cantus nec amarus est, neque suavis sed
potius horrorem incutit & auribus & animis audientium.

⁸ Vigilo, ויגרע Præf. Heb. Vigilaui. ⁹ Infanientes in
me, ויחנניו sublannatores mei. Alij vertunt, infanientes mihi. id
est qui mihi videntur insanire hoc est homines nihili homines nulla gra-
uitate crediti, sed similes insani. Per me iurant. וינשבעו Repeti-
tio est. Iurare per nomen alicuius hoc loco, est illud sumere tanquā exēplar
maledictionis, De⁹ tibi maledicat, sicut illi maledixit. Perdat te De⁹ sicut
perdidit Sodomā. Dicunt igitur se fuisse quasi illustre Diuinæ maledictio-
nis speculū.

¹⁰ Quia cinerē tanquam panem ויכרתי כח לחם
Certē cinerē, &c. Alij paniculus suadent, & ordine cōmutato versūt,
Adēo sum fractus malis ut panem tanquā cinerem edam, &c. i. ut pa-
nem non magis mihi sapiat quā cinis. Alij exponunt, illum comedis pul-
uerē instar panis: q. iaceret in puluere, quod solenne erat lugētibz, iacere
scilicet in puluere. Quidam videntur legisse ויכרתי per בֶּתְחַ, vertentes, in
pane, ac si diceret, panem fuisse pulueri permistum, quod iaceret terræ af-
fixus. Huic sensui conuenit quod sequitur, & potum meum cum fletu
miscui.

¹¹ A facie indignationis tuæ ויפני ופני. i. Quia tu
tam vehementer mihi es iratus. q. d. non tantum expendo calamitatem
meam, sed potius hoc venit mihi in mentem, nos extulare & profugos esse,
quia tu merito nobis insensus es & iratus.

¹² Inclinata וננתי su-
gax. i. quæ cito abis. Arescam: ויבשתי Est. Heb. pro præf. arui.

⁷ Similis factus sum pelica-
no solitudinis: factus sum
sicut nicticorax in domici-
lio.

⁸ Vigilaui, & factus sum
sicut passer solitarius in te-
cto.

⁹ Tota die exprobrabant mi-
hi inimici mei: & qui lan-
dabant me, aduersum me
iurabant:

¹⁰ Quia cinerem tanquam
panem manducabam, &
potum meum cum fletu mi-
scebam

¹¹ A facie iræ & indigna-
tionis tuæ: quia eleuans al-
lifixisti me.

¹² Dies mei sicut umbra de-
clinauerunt, & ego sicut se-
num arui.

ternum permanes: & memoria
uale tuum in generatione
& generationem.

Tu exurgens misereberis 14
Sion: quia tempus miserendi
eius, quia venit tempus:

Quoniam placuerunt ser 15
uis tuis lapides eius, & ser-
uæ eius miserebuntur.

Et timebunt Gentes no- 16
men Domini, & omnes Re-
ges terræ gloriam tuam:

Quia ædificauit Domi- 17
nus Sion, & videbitur in
gloria sua:

13 Et memoria tui כחך sub. est, vel duras. Hic memoria Dei
nihil aliud est quam notitia quæ concipitur ex verbo & promissionibus,
quæ inclusa est in fœdere quod Dominus pepigit cum populo suo. Ista me-
moriam continua est per omnes ætatum series. Aeternus est Deus, æternum
etiam est fœdus vitæ & salutis: perpetuo durat promissio illa, nunquam
deerit, saluabit tandem, etiamsi in afflictionibus nihil tale appareat.

14 Tu exurge, & miserearis עורר תרם תרח Tu exurgens mise-
rearis. Exurgit Deus quādo potentiā suam exercet quæ tunc videtur esse
quasi oppressa, quum fideles suos non eripit. Tempus statutū: עת
sub. à Prophetis. Venisse dicit in præterito, quod per præsens intelligendū
est, hoc est instat, & propinquum est tempus illud prædictum à Prophetis
in quo misericordia afficeretur erga populum tuum. Maxime autē à Iere-
mia prædictum est tempus illud, cap. 29. b. 10, Quā implati fuerint in Ba-
bel 1 x x anni, visitabo vos, & suscitabo super vos verbum meum bonum,
ut inducam vos ad locum istum.

15 Serui tui lapides eius. עבדך חך חכני Quidam seruos intelligunt Cyrum & Darium. Rectius in-
tellexit de tota Dei Ecclesia Iudeorum, quæ non simpliciter retinebatur
cōspectu visibilis templi dū staret, sed quanuis subuersum esset templum,
quanuis deformes essent reliquie, fœdæque vastitas & pudenda, in qua
lapides disiecti conspiciantur, & nihil appareret quam pulvis: tamen
defixa erat in amore templi, & in eius ruinas, quod in illis lapidibus
& in illo pulvere agnoscerent Dei gloriam.

16 Gloriam tuam, כבודך חך maiestate tuam, decus tuum. 17 Dum ædificaue-
rit כחך Quod ædificauerit. Visus fuerit, &c. כחך כחך
videbitur vel, apparebit gloria eius. Alij præteritum conuertunt in fu-
turum, Quia ædificabit Ichouáh כחך, & a; parebit in maiestate
sua. Apparuit in gloria sua Deus, quum manifestauit potentiā suā,

permanes: & memoria tui in
generationē & generationem.

Tu exurge, & miserearis
Sion: quia tempus miserendi
eius, quia venit tempus statutū:

Quoniam maximè diligunt
serui tui lapides eius, & pulueris
eius miseret eos.

Et timebunt Gentes nomen
Ichouæ, & omnes Reges terræ
gloriam tuam:

Dum ædificauerit Ichouáh
Sion, & visus fuerit in gloria
sua:

Exoptat Ecclesia
templi restitutio-
nem.

quum internum sibi populum collegit qui prius fuerat dispersus, & quasi a morte suscitauit Ecclesiam suam. Seipsum declarat sequenti versu.

Et respexerit ad orationē eorum qui sunt uelut myricæ, & non spreuerit orationem eorum.

Scribetur hoc pro generatione nouissima: & populus qui creabitur, laudabit Dominum:

Quia prospexit de excelsio sanctitatis suæ, Iehouah è caelo in terram aspexit:

Vt audiret gemitū vinctorū, vt solueret morti destinatos:

Vt narrēt in Sion nomen Iehoux, & laudem eius in Ierusalem,

18. Ad orationem myricæ, *לְהַמְיָרָה* ad orationem solitarii. Alij, pauperis, vel debilis. Vox Hebræa *מְיָרָה* pro qua quidam vertunt debilen, significat arbusculam nascentē in deserto, quæ innipicus vel myrica vulgo dicitur: & per metaphoram, debiles, miseros & afflictos denotat. Significat etiam hominem excitantem se: propterea quidam seditulum vertunt, Respiciet ad orationem excitantis se. vel, seduli & diligentis, nempe ad orationem.

19. Pro generatione noua, *דֹּרֹת* generationi posteræ, postero seculo. id est mandabitur literis hæc liberatio in gratiam posteritatis. Significat memorabile fore hoc Dei opus, quod non tantū laudabitur ad paucos dies, sed cuius glorie vigebit etiam apud posteros. Qui creabitur, *בְּרִיָּה* Chaldaeus paraph. qui futurus est vt creetur. Hebræi vertunt, creatus. Exilium illud Babylonicum fuit quadam mortis forma, & populus fuit tunc velut extinctus. Quum autem Deus manum porrexisset reliquiis vt eas in hereditatem promissam reduceret, tunc populus denuo creatus fuit, & secunda fuit Ecclesia natiuitas. Dicit igitur, Quauis ad tempus perijisset Ecclesia secundum carnis sensum, tamen redimamur, vt essent aliqui fideles in mundo qui Deum colerent.

20. De excelsio sanctitatis suæ, *מִמְּרוֹם* è sublimi Sanctitatis suæ. Alij, è sublimi Sacrario suo. Hæc sublimis locus Sanctuarij, & calum pro eodem ponuntur.

21. Vinctorum, *מְיָרָה* Singul. Hebr. pro plur. Morti destinatos: *בְּנֵי מוֹת* Ad verbum, filios mortis. Hebraismus, pro homines morti ad indicatos, breui interrimendis. Prius dixerat illos esse vinctos qui erant captiuiam vocat filios mortis & morti destinatos, ac si diceret, salutem ipsorum fuisse desperatam, quum diuinitus adiuui sunt. actum enim reuerat de salute ipsorum.

In conueniendo populos in
vnum, & Reges vt seruiāt
Domino.

Quum congregati fuerint po-
puli simul, & regna vt seruiant
Ichouā.

Respondit ei in via vir-
tutis suae, paucitatis dierū
meorum nuntia mihi.

Afflixit in via fortitudinem
meam, abbreviauit dies meos.

Ne reuoces me in dimi-
dio dierum meorum, in gene-
ratione & generationē an-
ni tui.

Dico, Deus mi, ne succidas
me in dimidio dierum meorū:
in generatione generationum
anni tui.

Initio tu Domine terram
fundaſti, & opera manuum tuarum
sunt caeli.

Antea terram fundaſti, & o-
pus manuum tuarum sunt caeli:

23 Populi וְעַם Ostendit longius multo extendi gratiam Dei
quā ad filios Abrahā domesticos: quia non tantū captiuos educet ē ser-
uitute, vel potius mortuos ē sepulchro: sed etiā illos qui prius alienati fue-
rāt, ad se colliget: iā nō vt futura sit Ecclesia ex vno populo, sed ex variis.

24 Fortitudinem meam, וְכֹחַ vires meas. Viam metaphoricē
accipit pro medio cursu. Et substantiuum verbi est Deus: qui veteri populo
stadium assignauerat vsque ad redemptionem promissam. Suspenſi igitur
erant Iudei, & via illorum fuit Christi expectatio: aduentus autem fuit
quasi meta cursus. Dicunt igitur, Domine haecenus sequuti sumus viam
ā te prescriptam: tu ipse metam nobis statuisti: nōdum apparuit redēptio
quam speramus, freti verbo tuo: qui sit ergo vt robur nostrum conteras in
medio cursu?

Abbreviauit וְקָצַר praecidit. Alis, coartauit. vel, in
angustias redegit. i. non continuauit gratiam suam quemadmodum spe-
rauimus. Nam dies Israelis comprehendunt totum tempus illud a scdere
inito cum Abraham vsque ad Christi aduentum. Praescripserat illis tem-
pus, Vos viuetis vsque ad Christi aduentum: & tunc melior vita vobis pa-
rata est. Quum verō Christus nōdum apparuisset, imo quum nullum esset
signum propinqui aduentus, fuit haec valde grauis tentatio populi quasi
exitio destinati. Prius vocauit viam, quod nunc dimidium dierum dicit.

25 Dico, וְאֵת Dicebam. Dicam, sub. ergo. Alij per praeteritum
vertunt, Dixi ergo. In generatione, &c. וְעַתָּה Non tantum de
aeternitate Dei in sua essentia loquitur, sed etiam de illius aeternitate in
verbo suo, quemadmodū dicitur Iesā. 40. b. 6. Omnis caro fœnum, & om-
nis gratia eius quasi flos herbæ: verbum autem Domini manet in aeternū.
Perpetuitas igitur non tantum in Dei essentia, sed etiam in verbo ipsius.
Hinc fit vt illi obiciant nunc ei aeternitatem verbi sui, vnde audens sibi
promittere non modò diuturnum statum, sed aeternum.

26 Antea וְלִפְנֵי In principio. Olim. Pridem. Iam pridem. Idem
dicit quod praecedentibus versibus, Tu fundaſti terrā antehac, caeli sunt
opus manuum tuarū: ipsi peribunt, tu permanes: sed alia est diutur-
nitas Ecclesiæ tuæ: superat enim statum terræ & caeli. nā fundata est in

verbo tuo, quod est stabilis calis & terra ipsa. Dominus semel asseruit se fore perpetuum Ecclesie sue custodem. non est igitur quod dubitemus, etiā si mundus iste quotidie videatur miseri, quin salus nostra sit in tuto.

Ipsi peribunt, at tu perstabis, 27 Ipsi peribunt, tu autem permanes: & omnes sicut vestimentum veterascent: & omnia ipsa sicut vestimentum veterascent: veluti pallium mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.

At tu idem es, & anni tui non 28 consummentur.

Filii servorum tuorum habi- 29 tabunt, & semen eorum coram te stabilietur.

¶ Ipsius Davidis. C. III. Ipsi David. C. II.

Excitat se ad laudandum Deum, quid peccata eis condonavit, morbis atque adversitatibus omnibus liberavit.

Benedic anima mea Iehouā, 1 & omnia interiora mea nomini sanctitatis eius.

Benedic anima mea Iehouā, 2 & ne obliuiscaris omnium beneficiorum eius.

27 Peribunt, 173h corruptentur. non quod Deus in nihilum ipsos redigat, sed mutabitur eorum natura, & alii erunt quam nunc sunt, ut mox dicit, velut seipsum exponens.

28 Consummentur. 173i finientur. 29 Stabilietur. 173j firmabitur. dirigetur. Videtur deesse particula illatina in principio versus, Filii igitur servorum, &c. q. d. Quā igitur idē sis atque aternus, propterea statim nos quoque fore perpetuos. quatenus dignatus es nos tibi coniungere verbi tui vinculo. Homines enim qui sua culpa alienati sunt a Deo, & quasi abscissi à radice vitæ, quum reconciliantur Deo per gratitum sordus, tunc desunt vita quæ penes ipsum solum Deum residet, ac viget, & fiunt participes illius æternitatis à qua prius defecerant. regeneriti enim sunt semine illo incorruptibili, de quo 1. Pet. 1. d. 23, ubi dicitur, Verbum Domini esse semen vitale quod nos vivificat. unde fit ut vis illa æternitatis in nos diffundatur. Hic habitaré, significat se habituros stabilem vitam. propterea bene semper sperādū, etiam si omnia ruant.

IN PSALMUM C. III.

1 Benedic, &c. 173k Lauda. ¶ Prædica anima mea Iehouā. Quod hic vocat animā, mox pro eodē accipit omnia ei interiora. & nomē sanctitatis vocat nomen sanctū. Compellat omnes suos affectus, & facultates, non tantum quibus præditum est corpus ut sese moveat, sed præcipuè alloquitur suam intelligentiam & voluntatem. nam in spiritu residet intelligentia, & anima est quasi sedes rationis & voluntatis.

2 Omnium beneficiorum eius. 173l omniū quæ consulit in me. Alj,

Qui propiciatur omnibus
iniquitatibus tuis: qui sa-
nat cōs infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu
vitam tuam: qui coronat te
in misericordia & misera-
tionibus.

Qui replet in bonis deside-
rium tuum: renouabitur vt
a iuile iuuentus tua.

Faciens misericordias Do-
minus: & iudicium omni-
bus iniuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moy-
se, filiis Israel voluntates suas.

Qui remittit omnes iniquita-
tes tuas, qui sanat omnes infir-
mitates tuas.

Qui redimit de fouea vitā
tuam, qui coronat te in miseri-
cordia & miserationibus.

Qui satiat bono os tuum, &
renouatur vt aquilæ, iuuentus
tua.

Faciēs iustitias Iehouáh, & iu-
dicia omnibus quibus vis infer-
tur.

Notas fecit vias suas Moysēh,
filiis Iſrahel opera sua.

Lex data per Mo-
sen Israeli.

omniū munerū eius. Male alii, retributionum eius. 3 Infirmita-
tes tuas. וְיִשְׁלַח דֹּחֵי דִּיבְרֵי Docti inter Hebræos annotant hoc loco, & sequentibus
duobus versibus, i. iud redundare vel potius additum esse ornatus causa. In
firmitates vocat culpam qua obstricti sumus coram Deo: vitia præterea
quæ nobis inhaerent. Postremo pœnas quæ nos manent quandiu iratus est
nobis Deus.

4 Qui redimit de fouea וְיִשְׁלַח דִּיבְרֵי Qui vindicat à sepulchro.
vel, ab interitu. Fructum gratiæ & peccatorum remissionis commendat.
nam ira Dei certa mors est. Deus ergo se nobis reconcilians, animas nostras
liberat à sepulchro & interitu.

Qui coronat te, &c. וְיִשְׁלַח דִּיבְרֵי Qui coronat te pietate vel benignitate & miserationibus. i.

וְיִשְׁלַח דִּיבְרֵי qui coronat te pietate & cumulat.

5 Qui satiat bono os tuum,

וְיִשְׁלַח דִּיבְרֵי Ex vulgari hominū more hanc loquendi formā sumpsit

Propheta. Gallicè nāque dicimus, Māger à pleine bouche, ou à deux ioues.

Non loquitur autem de cibo, sed commendat vberissimā beneficiorū Dei co-
piam quam effundit in omnes pios, ita vt nihil illis desit quod vtile sit in

salutē. Et renouatur וְיִשְׁלַח דִּיבְרֵי Alii subaudiētes aliquid, verū & cu-
ius beneficiis renouatur, &c. q. d. Domin⁹ non tantū tibi suggerit bonorū

copiam ad paucos dies, sed etiā facit vt bonis ipsis fruaris latius & ve-
getius: quia renouat vires tuas. Aquila exemplum adducit, quod illa vs-

que ad vltimam senectam habeat eundem vigorem ac retineat, vt non
prius confecta sit valetudine, quā ipsa fame intereat. quod Aristoteles &

Plinius fieri dicūt, quia rostrum illi ita succrescat vt non possit cibum ca-
pere. coguntur enim bibere duntaxat, vel sugere sanguinem ex prada. Vn-

de etiā fluxit proverbiū, Aquila senectus: quod præcipuè bibaces sint a-
quila.

Vt aquilæ, &c. וְיִשְׁלַח דִּיבְרֵי Genitiuus est, & subaudiendum iuuentus: vt

legas, Renouatur iuuentus tua vt aquilæ iuuentus.

Num. 14. c. 18

Declarat summā
bonitatem ac mise-
ricordiam Dei pro-
clius ad ignoscen-
dum populo suo.

Misericors & clemens Ieho-
ua, longus ira, & multus miseri-
cordia.

Non in seculum contendit,
nec in æternum seruat.

Non secundum peccata no-
stra fecit nobis, neque secundū
iniquitates nostras retribuit no-
bis.

Quoniam secundum altitu-
dinem cæli super terram, robo-
rauit misericordiam suam super
timentes se.

Quantū distat Oriens ab Oc-
cidēte, distare fecit à nobis præ-
uaricationes nostras.

Quomodo miscretur pater fi-
liorum, miscretur Iehouāh timē-
tium se:

Quia ipse cognoscit figmen-
tum nostrum, recordatur quod
pulis sumus.

Vita humana fra-
gilis & caduca.

8 Longus ira, *עַרְוָה* Heb. *ira* sic reddunt
quidam, Tardus ad irascendū, & multa beneuolentia præditus. Alij,
Longanimis & multæ pietatis Alij, remotus ab ira, & multus mis-
ericordia, siue bonitate. Tardum ad iram, interpretantur qui non illico
puniat.

9 Contendit, *יָרִיב* Est. Heb. litigabit, contendet,
vel nixabitur sub. cum homine. Alii, obiurgabit. Seruat, *יִשְׁמֹר* sub.
iram. Quidam vertunt, succensebit. Alii vertunt, reſeruat memoriā ac-
ceptæ iniuriæ. Sic etiā nos loquimur, il luy garde, il me le garde. quum lo-
quimur de ſolutione ſecreta. aut quum aliquis ſciscendi cupiditatem intus
ſonet, occaſionem expectās. Sic Hebræi dicunt Deum nō ſeruare iniuriā,
hominem verò ſeruare.

11 Roborauit misericordiam suā *רָבַח חַסְדֵּוֹ*
valentem fecit bonitatem suā. Alii, præualuit pietas eius.

12 Distare fecit *רָחַק* longè fecit. elongauit. longè remouit.

14 Figmentum nostrum, *פְּתִילֵנוּ* Vox Hebræa ſignificat opus fig-
linū. q. d. Scit quā fragiles nos creauerit. atque aliud nō eſſe nos quā
puluerem & lucum,

Miseratur & misericors
Dominus longanimis & mul-
tus misericors.

Non in perpetuum irasce-
tur, neque in æternum com-
minabitur.

Non secundum peccata no-
stra fecit nobis, neque secun-
dum iniquitates nostras re-
tribuit nobis.

Quoniam secundum alti-
tudinem cali à terra, corro-
borauit misericordiam suā
super timentes se.

Quantum distat Oriens
ab Occidente, longè fecit à
nobis iniquitates nostras.

Quomodo miscretur pater
filiorum, misertus est Domi-
nus timentibus se:

Quoniam ipse cognuit
figmentum nostrum, recor-
datus est quoniam pul-
uis sumus.

Homo sicut fenum dies eius, 15
tquam flos agri sic efflo-
rebit.

Quoniam spiritus perit, 16
ibit in illo, & non subsistit,
& non cognoscet amplius lo-
cum suum.

Miser cordia autem Do- 17
mini ab eterno & usque in
eternum super timentes eum.

Et iustitia illius in filios 18
filiorum, his qui servant te-
stamentum eius,

Et memores sunt manda-
torum ipsius ad faciendum ea.

Dominus in celo para-
uit sedem suam; & regnum
ipsius omnibus dominatur.

Benedicite Domino omnes 20
Angeli eius, potentes virtute,
facientes verbum illius,
ad audiendam vocem sermo-
nis eius.

Benedicite Domino omnes 21
virtutes eius, ministri eius
qui facitis voluntatem eius.

Benedicite Domino om-
nia opera eius, in omni loco
dominationis eius: benedic
anima mea Domino.

15 Sicut herba כִּסְוִי vt gramen. fenum. 16 Nec agnoscit
eum כִּי יִכְרֹוּ. i. ita perit flos vt non possit postea ostendere ubi creuerit.

17 Et iustitia eius וְיִדְקֶוּ. Iustitia hoc loco nō signifi- at ins quod Deus
hominibus reddit, sed potius fidē ac praesidiū quo tuetur suos. Iustus igitur
Deus est, non quia quemque remuneret prout dignus est, sed quia fideliter
agit nobiscum seruans nos usque in finem, iuxta promissiones suas.

18 Praeceptorum eius פְּקֻדָּוֵי constitutionum eius.

19 Praeparauit כִּפְּץ stabilizauit. firmavit.

20 Benedi- Prædicare Iehouam. Ad obtempe-

randum, &c. כִּדְבַר אֱלֹהֵינוּ Ad verbum, ad audiendum in voce

verbi eius. Quod quidam conuertunt, obediendo voci verborum eius.

Idem bñ dicit. Verū in his verbis aliud subesse videtur, & aliquod pñdus

Hominis dies: sicut herba sūt
sicut flos agri, sic floret:

Quoniam ventus transiit in il-
lum, & non est, nec agnoscit eū
ultrā locus eius.

Miser cordia autem Iehouæ 17
seculo & usque in seculum super
timentes eum, & iustitia eius su-
per filios filiorum,

Super custodientes pactum e-
ius, & eos qui recordantur præ-
ceptorum eius vt faciant ea.

Iehoua in celo præparauit 19
thronum suum, & regnū ipsius
omnibus dominatur.

Benedicite Iehouæ Angeli 20
eius fortes robore, facientes ver-
bum eius, ad obtemperandum
voci verbi eius.

Benedicite Iehouæ omnes ex-
ercitus eius, ministri eius qui fa-
citis voluntatem eius.

Benedicite Iehouæ omnia o-
pera eius, in omnibus locis do-
minationis eius: benedic anima
mea Iehouæ.

Miser cordia Dei
super quos.

Hortatur & Ange-
los & homines ad
laudandum Deū
Regē cali & terræ

habere verba ista: neque enim tantum significat David Angelos exequi Dei mandata. s. d. praesto esse ad capeffenda iussa ipsius. Fieri possit ut Angeli tandem obediret Deo, sed non statim mandata eius exequerentur: hic autem David celebrat promptam eorum obedientiam, quod scilicet intenti sint ad omnes Dei nutus. ut simulatque ipsis praecipit est aliquid statim habeant paratas manus ad obsequium.

Laudes Deo pro creatione rerum omnium, earumque gubernatione ac providentia.

CIIII.
Benedic anima mea lehoua,
lehoua Deus mi magnificatus es vehemeter, gloriam & decorem indutus es.

¹ Qui operit se lumine tanquam vestimento, qui extendit caelum veluti velum.

² Qui contignat in aquis superiora sua, qui ponit nubes curum suum, qui ambulat super alas venti.

³ Qui facit angelos suos, spiritus:

CIIII.
Benedic anima mea Domino: Domine Deus meus magnificatus es vehementer.

Confessionem et decorem induisti. amictus lumine sicut vestimento.

Extendens caelum sicut pellem: qui tegit aquis superiora eius.

Qui ponis nubem ascensum tuum: qui ambulat super pennas ventorum.

Qui facis angelos tuos spiritus:

Hebr. 1.6.7

I N P S A L M Y M C I I I I.

¹ Benedic anima mea lehoua, *לְהוָה יְהוָה* Lauda vel Prædica anima mea lehouam. Gloriam & decorem indutus es.

Hebraismus, pro, ornatis et commendare magnificentia et splendore: per calos te decorum et splendidum agnoscimus, ut hominem per vestem.

² Qui operit se lumine. Alii, Amictus. Opertus. Indutus. Vertere potes, Amictus sine Ornate lumine tanquam veste. ut nulla sit persona mutatio. Sic et max, Extendens: et sequenti versu, contignas, pro, Qui extendis, qui contignas. Veluti velum. *וְהוּלַל כְּפֶלֶא* velut pellē, quā scilicet sit tentorium.

³ Qui contignat in aquis superiora sua. Alii, Qui ponit trabes coenaculorum suorum in aquis. Alii, Qui facit velut contignationem coenaculi sui aquas. i. nubes. Scriptura calos, sine nubes, vocat aquas, quod fiant ex vaporibus in aerem excitatis, et concretis. Ut autem ex vaporibus sunt, ita in aquam facile dissoluntur. Qui igitur in nubibus ipsis compingit, sine edificat sibi domiciliū. i. qui in nubibus habitat. Nonnulli per prateritum vertunt, Qui construxit in nubibus altum suum domiciliū. Infrā versu 13, nubes dicuntur coenacula, sine superiora Dei, Qui irrigat montes de superioribus suis.

⁴ Spiritus, *רוּחַ* Hebraei exponunt, Quis latibus sine ventis, et fulmine, igneque calefi.

titur tanquam ministris, ut in subuersione Sodome. Paulus ad Hebræos, 1.6.7, Spiritus interpretatur Angelos. Exponit quod in fine precedentis versus dixerat, Qui ambulat super alas venit. ritus: & ministros tuos ignē vrentem.

Qui fundasti terrā super stabilitatem suam: non inclinabitur in seculū seculi.

Abyssus sicut vestimentū amictus eius: super montes stabunt aquæ:

Ab increpatione tua fugient, à voce tonitru tui furmidabunt.

Ascendunt mōtes, & descendunt campi in locū quē fundasti eis.

Terminum posuisti quem non transgredientur: neque conuertentur operire terrā.

Qui emittis fontes in conuallibus: inter medium montium pertransibunt aquæ.

5 Ne moueat le uirgā non mutabitur. non mouebitur.

6 Operueras eam: & texisti vel texeras eam sub terram. Duobus modis explicari potest hic locus: vel quod nunc mare operiat terrā tanquā vestis: vel quod Deus initio, antequā inberet ipse Deus aquas colligi in acervum, tūc tota terra abysso cooperta fuerit. Loco tamē melius cōuenire videtur, quod nunc abysus sit ipsi terræ tanquam vestis. nam antequam Deus inberet aquas seorsum colligi, abysus non erat vestis, sed potius sepulchrum. Vestis enim ornatum in se continet. Steterant

7 Fuit. Heb. stabunt. Quidam in modo potenciali vertunt, starent, ac sequenti sic coniungunt, super montes starent aquæ, nisi ab increpatione tua fugerent, à sonitu tonitru festinarent: tunc ascendent, &c.

7 Festinauerunt. futura Heb. pro præ. præcipitauerūt se. Alii, festinanter deiciuntur. Alii, præcipientes cesserunt.

10 Qui emittit subaudi, Lauda inquam anima mea Iehouam qui emittit. Verti potest, Qui emittis, &c. In conuallibus. דלל per valles. g. d. Iussit Deus ut aqua fontana decurrat per valles, Alij, in fluuios qui inter, &c. Alij, qui sunt torrentes, vel fluuii.

Ambulant. ילל Heb. aijinus, pro, decurrunt, sine labuntur.

ministros suos ignē flammātē.

Fundauit terram super bases suas, ne moueat se in seculum & in seculum.

Voragine tanquam vestimento operucas eam: super montes steterant aquæ:

Et tamen ab increpatione tua fugerunt, à sonitu tonitru tui festinauerunt.

Tunc ascenderunt montes, descendenterunt valles ad locum istū quem fundasti eis.

Terminum posuisti eis quem non transibunt: non reuertentur ad operiendum terram.

Qui emittit fontes in conuallibus, inter montes ambulant.

Terra firma: aqua, ac montes.

Fontes in vallibus pro bestijs & ambulant.

'Potū dant omnibus bestiis 11
agrestibus, frangunt onagri li-
tim suam.

Potabunt omnes bestie a-
gri: exspectabunt onagri in-
siti sua.

Iuxta eos fontes volucres cæli 12
'habitant, inter frondes dant vo-
cem.

Super ea volucres cæli ha-
bitabunt, de medio petrarū
dabunt voces.

Pluvie ad irri-
gandam terram,
panemque, vinū,
& oleum procrean-
dum.

Qui irrigat montes de supe- 13
rioribus suis, de fructu operum
tuorum satiabitur terra.

Rigans montes de supe-
rioribus suis, de fructu ope-
rum tuorū satiabitur terra

Qui germinare facit fœnum 14
pro iumentis, & herbam ad v-
sum hominum, vt educat pa-
nem è terra:

Producens fœnum iume-
tis, & herbam seruituti ho-
minum,

Vt educat panem de ter-
ra: & vinum lætificat cor
hominis:

Vt exhilaret faciē in o-
leo: & panis cor hominis cō-
firmet.

Isaie 9. b. 13

[Et vinum quod lætificat cor 15
hominis, vt faciem nitere faciat
præ oleo: & panem qui cor ho-
minis fulcit.

11 Potum dant omnibus bestiis agrestibus, פֶּתוּם לְכָל חַיַּיִם אֲגֵרִי Bi-
bunt inde omnes bestie agri. Vel, potant omnes bestie agrestes.

Frangunt פָּרְסוּ פֶּתוּם Fut. Heb. pro præs. leuant. extinguunt.

12 Habitant, יָשְׁבוּ Fut. Heb. pro præs. & singul. pro plur. sedēt.

13 De superioribus suis, מִיְּלִיָּהּ ē cœnaculis suis. Vide prin-
cipium huius Psalmi, versu 1. Operum tuorum פְּעֻמֶּיךָ Personæ

mutatio, id est imbre, opera tua in nubibus facta. 14 Ad vsum

hominum, לְעֹמֶק עֲבֹדָתָם ad obsequium hominum. Gallicè, pour le serui-
ce des hommes. Alij, ad culturam hominis. i. adhibita cultura hominū.

Vt educat panem עֲלֵי פֶתוּם ad educendum escam. Vel, dum
educit escam. q. d. idque facit dum educit escam omnibus animalibus.

Vel vt alij exponunt, Deus producit herbā quæ seruiat hominibus, nempe
quia hinc aluntur. Panis pro cibo. Terra enim suppeditat hominibus cibū,
suppeditat non tantum in tritico, sed etiam in herbis. deinde in aliis fru-
ctibus. 15 Lætificat פֶּתוּם Fut. Heb. pro præs. q. d. Deus non tan-
tum liberaliter hominibus largitur quod necesse est ad necessarios viua-
tus, sed indulget etiam eorum lætitiæ, dum exhilarat eorum corda oleo at-
que vino. possent enim vino carere.

Vt faciem nitere faciat præ o-
leo: פֶּתוּם יְלֵךְ פָּנֵי הָאָדָם i. illo vino nitidiorem reddat vultum, & splendi-
diorem quàm possit reddi vllō vnguento. Alij vertunt, vt niteant facies

ab oleo. perinde ac si dicat quid Deus faciat etiā provenire vnde niteant
facies, nempe oleum. Hoc nitore faciei, videtur significari vnguentorum v-
sus, de quo Psal. 23. 5. In eundē sensum alij vertunt, Et oleū ad illustrandā
faciem.

Et panem, עֵל פֶּתוּם Quidam sic vertūt hāc versus paritē,

quanguam panis cor hominis fulciat. ac si diceret, Sufficeret solus panis ad tolerandam hominum vitam: (homo enim contentus erit pane) sed Dominus adiungit & vinum & oleum ex abundanti. Repetis enim quod precedenti versu dixerat, educi panem à terra.

Saturabuntur ligna cā-
pi, & cedri Libani quas
plantavit: illic passeris ni-
dificabunt.

Herodij domus dux est eo-
rum: montes excelsi cernis,
petra refugium herinacis.

Fecit lunam in tempora:
sol cognovit occasum suum.

Posuisti tenebras, & fa-
cta est nox: in ipsa pertrāsi-
bunt omnes bestiae sylva.

Catuli leonum rugientes
ut rapiant, & quarant à
Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congrega-
ti sunt, & in cubilibus suis
congregabuntur.

Exiit homo ad opus suū:

16 Saturantur arbores excel.
Saturantur arbores lehoua. pro, Satiatur. v. l. Reficiuntur arbores excel-
se. nam quicquid eximium, magnum, & praeftans est, id Dei esse dicitur:
vnde hic arbores excelsae, dicuntur arbores lehoua. Vide Psal. 36. b. 7.
Satiatur, id est abunde irrigantur ab eadem imbri è caelo misso, de quo
paulo ante. versu. 13.

17 Ut ibi ciconia, & abietes domus eius. id est, Ciconia pro mansione sua habet abietes.

18 Ibicibus: damis. rupicapris. Hospitium lepori-
bus. latibulum herinacis. Alij, cuniculis.

19 In tempora, mensis & annus: & ita accommodata sit ad varios & multiplices usus
huius vita.

20 Ponis reptat Inducis.

Reptat per prae. pernagatur & discurret.

21 Rugiunt subaudiendum aliquid, Tunc etiam rugiunt. per noctis tenebras scilicet.
Dicit, etiam leones non audent progredi interdum, nisi rehemens urgeat
fames. Quod dicit leones à Deo querere cibum suum: non ideo dicit quod
illi agnoscant sibi à Deo provenire alimentum: sed rem ipsam designat, &
leones, nisi Dominus haberet curam ipsorum, & daret illis praedam ali-
quam, statim fame perirent.

22 Et in habitaculis suis

16 Saturantur arbores excelsae,
cedri Libanón quas plantavit,

17 Ut ibi aues nidificent: cico-
nia, abietes sunt domus.

18 Mōtes excelsi ibicibus, petrae,
hospitium leporibus.

19 Fecit lunam in tempora, sol
novit occasum suum.

20 Ponis tenebras, & est nox:
in ipsa reptat omnis bestia syl-
uestris.

Leunculi rugiunt ad prae-
dam, & ad querendum à Deo es-
cam suam.

Oritur sol, congregant se, &
in habitaculis suis accubant.

Tunc egreditur homo ad opus

Ad verum, Saturabuntur arbores excelsae.

Ad verbum, ciconia, abietes domus eius. id est, Ciconia pro mansione sua habet abietes.

Ad verbum, latibulum herinacis. Alij, cuniculis.

Ad verbum, mensis & annus: & ita accommodata sit ad varios & multiplices usus huius vita.

Ad verbum, pernagatur & discurret.

Ad verbum, rugiunt.

Ad verbum, etiam leones non audent progredi interdum, nisi rehemens urgeat fames.

Ad verbum, querere cibum suum: non ideo dicit quod illi agnoscant sibi à Deo provenire alimentum: sed rem ipsam designat, & leones, nisi Dominus haberet curam ipsorum, & daret illis praedam aliquam, statim fame perirent.

Ad verbum, Et in habitaculis suis

Arbores, montes, rupes.

Officium luna in nocte.

Sole orto homo ad opus suum veneritur.

suum, & ad culturam suam vs-
que ad vesperam.

Et ad operationem suam vs-
que ad vesperum.

Omnia à Deo fa-
cta in sapientia.

Quàm multiplicata sunt o-
pera tua Iehoua! omnia ipsa in
sapientia fecisti: impleta est ter-
ra possessionibus tuis.

Quàm magnificata sunt
opera tua Domine! omnia
in sapientia fecisti: impleta
est terra possessione tua.

De summa Dei po-
tentia & sapien-
tia in mari, eius-
que piscibus.

Hoc mare magnū, & latum
locis: ibi reptilia quorum nō est
numerus, bestiarū pusillarū cum
magnis.

Hoc mare magnum, &
spatiosum manibus: illic re-
ptilia, quorum non est nu-
merus,

Iob 40. c. 20

Ibi naues ambulant, [Liui-
thā iste quem formasti ad lu-
dendum in eo.

Animalia pusilla cum
magnis: illic naues pertrās-
ibunt:

Providentia Dei
erga homines &
bestias. psal. 136.
d. 19, & 146. b. 7

[Vniuersa ipsa in te sperant, vt
des escam ipsorū in tēpore suo.

Draco iste quem formasti
ad illudendū ei: omnia à te
expectant vt des illis escam
in tempore.

Das eis, colligunt: aperis ma-
num tuam, saturantur bono.

Dante te illis, colligunt:
aperiēte manū tuā, omnia
implebuntur bonitate.

Iob 34. b. 14

[Abscondis faciem tuam, tur-

Auertente autē te faciē,

24 Quàm multiplicata sunt
Quanta sunt. In sapientia fecisti:

Qui fecit calos cum intelligentia. Possessionibus tuis.
i. opibus. Hinc videmus Deum omnia possidere, & eius propria esse omnia,
atque in eius potestate: vt hic quidam Hebræorum annotant.

25 Et latum locis: Ad verbum, & amplum manibus.
locis & litoribus: aut vt alij exponunt, plagis, siue regionibus.

27 In te sperant, te expectant. 28 Das eis, col-
ligunt: Futura Heb. Dabis eis, colligēt. Quidā, Quam
dederis eis colligent: & quom aperueris manum tuam, satia bñtur
bono.

29 Abscondis Futura item Heb. etiā frequenti
versu. Docet nos stare & cadere pro Dei nutu: quia stamus quātīspcr ipse
nos virtute sua sustinet: cadimus autem & deficimus simul atque subdu-
cit spiritum suum: id est virtutem viuificam quam nobis inspirat. Idem
hic tractat quod Paulus Act. 17. f. 28, Nos in Deo viuere, & moueri, & esse,
nā tā homines quā reliqua animalia non viuunt, nec quicquā habent
vigoris nisi quatenus virtutē suam illis inspirat Dominus. Hic, tanquā
in speculo, nobis ostenditur Dei virtus, dum videmus quotidie mundum
hunc deficere & renasci: asidue homines moriuntur & animalia: quoti-
die nascuntur noui homines, atque noua animalia subolefcunt. vnde ap-
paret mundum renouari.

turbabuntur: auferes spiritum eorum, & deficient, & in puluerem suum reuertentur.

Emitte spiritum tuum, & creabuntur: & renouabis faciem terræ.

Sit gloria Domini in seculum: latabitur Dominus in operibus suis:

Qui respicit terram, & facit eam tremere: qui tangit montes, & fumigant.

Cantabo Domino in vita mea: psallam Deo meo quādiu sum.

Iucundū sit ei eloquium meum: ego verò delectabor in Domino.

Deficiēt peccatores a terra, & iniqui, ita vt nō sint: benedic anima mea Domino. Halelu-ia.

CIII.

Consistemi Domīno, & inuocate nomen eius:

Auferes spiritū eorū, & colligis retrahis spiritū eorum. Quidā congregabis spiritū eorum.

Heb. pro imperat. i. Celebretur Dei nomen inter homines perpetuū. Vult gloriam Dei extare inter homines, atque etiā predicari a nobis.

Latetur pro: Cupit Propheta rectum esse donū Dei vsum, vt fluat illo ordo quem ab initio Deus statuit. Deus quodāmodo sibi displicet in operibus suis, quum videt pollui & inquinari creaturas quæ natura puræ erāt, nostro abusu & corruptela. Latatur autē in suis operibus, quum videt homines respicere in ipsum, nempe quū videt illos percipere ex eius manu victum, & referre vitam suam in hunc finem vt ipse celebretur.

34 Dulce erit ei, &c. יִרְכָּבֵי אֱלֹהִים Ad verbū, Dulce fecit ei. id est, Gratus erit ei sermo meus. Alij, Sit ei suavis sermo meus. Alij, Erit sermo meus de illo dulcis. vel, iucundus. Fatetur his verbis meditationē, quæ aliqui pia est & sancta, non tamen dignā esse quæ Deo placeat, quatenus proficiscitur ab homine impuro & polluto, nisi Dominus sua benedictiō ipsam amplecti velit.

35 Consumatur & Deficiēt. Consumentur. Vltrā ne sint: donec non sint. Ad verbū, donec non ipsi. sub. sint. Vel, Vltrā non ipsi. sub. erunt. Benedic anima mea Iehouæ.

Halelu-lah בְּרַחֲמֵי יְהוָה Dictio ex Imperatiuo Halelu, quod laudate significat, & lah nomine Dei, composita.

batur: auferes spiritum eorum, deficient, & in puluerem suum reuertuntur.

Mittis spiritum tuum, creatur, & innouas faciem terræ.

'Sit gloria Iehouæ in seculū, latetur Iehouāh in operib' suis:

Qui aspicit terrā, & tremit: tangit montes, & fumant.

Cātabo Iehouā in vita mea: psallam Deo meo quādiu ero.

'Dulce erit ei eloquiū meum, ego lābor in Iehouā.

'Consumantur peccatores de terra, & impii' vltā ne sint: benedic anima mea Iehouā. Halelu-lāh.

CV.

Elebrate Iehouam, inuocate nomen eius:

31 Sit gloria Iehouæ. Fut.

Latetur pro: Cupit Propheta rectum esse donū Dei vsum, vt fluat illo ordo quem ab initio Deus statuit. Deus quodāmodo sibi displicet in operibus suis, quum videt pollui & inquinari creaturas quæ natura puræ erāt, nostro abusu & corruptela. Latatur autē in suis operibus, quum videt homines respicere in ipsum, nempe quū videt illos percipere ex eius manu victum, & referre vitam suam in hunc finem vt ipse celebretur.

34 Dulce erit ei, &c. יִרְכָּבֵי אֱלֹהִים Ad verbū, Dulce fecit ei. id est, Gratus erit ei sermo meus. Alij, Sit ei suavis sermo meus. Alij, Erit sermo meus de illo dulcis. vel, iucundus. Fatetur his verbis meditationē, quæ aliqui pia est & sancta, non tamen dignā esse quæ Deo placeat, quatenus proficiscitur ab homine impuro & polluto, nisi Dominus sua benedictiō ipsam amplecti velit.

35 Consumatur & Deficiēt. Consumentur. Vltrā ne sint: donec non sint. Ad verbū, donec non ipsi. sub. sint. Vel, Vltrā non ipsi. sub. erunt. Benedic anima mea Iehouæ.

Halelu-lah בְּרַחֲמֵי יְהוָה Dictio ex Imperatiuo Halelu, quod laudate significat, & lah nomine Dei, composita.

Exhortatio ad laudandum Deum.

Promittit se Deū laudaturum.

Imprecatio aduersus impios.

Vehemens exhortatio ad Deū laudandum, inuocandum, quarēdum, cuiusque praeclara opera in memoriā renocanda. 1. Par. 16. a. 8. ier. 12. b. 4.

'cognoscere facite in Populis' opera eius.

Cantate ei, psallite ei, loquimini de vniuersis mirabilib' eius.

Gloriamini in nomine sancto eius: letetur cor quærentium lehouam.

Quærite Iehouam, & fortitudinem eius: quærite' faciem eius semper.

Mementote mirabilium eius quæ fecit, & prodigiorum eius, & iudiciorum oris eius,

o Semen Abraham serui eius, o filii Iayacób electi eius.

Ipse est Iehouáh De' noster, in vniuersa terra iudicia eius.

'Memor fuit in seculum pacti sui, verbi quod præceperat in mille generationes,

[Quod pepigit cum Abrahā,

annuntiate inter Gentes & opera eius.

1 Cantate ei, & psallite ei: narrate omnia mirabilia eius.

2 Laudamini in nomine sancto eius: letetur cor quærentium Dominum.

4 Quærite Dominum, & confirmamini: quærite faciem eius semper.

5 Mementote mirabilium eius quæ fecit, prodigia ei, & iudicia oris eius,

6 Semen Abraham serui eius, filij Iacob electi eius.

7 Ipse Dominus Deus noster in vniuersa terra iudicia eius.

8 Memor fuit in seculum testamenti sui, verbi quod mandauit in mille generationes,

9 Quod disposuit ad Abra-

Appellās Israhē,
commemorat factus
quod cum A-
braham, Isaac &
Iacob cōstituerat.

Gene. 22. c. 16
Luc. 1. g. 73
Iob. 6. d. 17

IN PSALMVM CV.

1 Cognoscere facite וידעו nota facite. prædicate. Opera eius. ויראו egregia facinora eius.

2 Et fortitudinem eius. ויחזק Arcam fæderis vocat hic fortitudinem Dei, quid in ea virtus Diuina se exhiberet. Faciem eius ויפגש Et hic facies Dei per arcam ponitur, quod Deus pollicitus erat se præsentē exhibiturū super illā. q. d. Cōuenite in eum locum ubi Deus colī vult: si vultis propinqui esse Deo, & cupitis fidem vestram magis ac magis augeri, vtque ipse vnum sit vobiscum, quærite illū qualiter se vobis proponit ac manifestat. vult enim hæc signa & visibiles figuras vobis esse in vsu, quia videt vos esse infirmos.

3 Et iudiciorum oris eius, ויפגש Quidam iudicia oris eius referunt ad prædictionem Moysi: Deus enim per os Moysi iam prædixerat quid futurum esset, priusquam vllum prodigium extaret ab ipso. Alii iudicia oris Dei accipiunt pro portentis quæ quicquid posset facili colligere non fortuito accidisset, sed profecta esse à Deo ipso, vt per Moysen prænuntiabat futura.

4 Memor fuit in seculum וזכר לעולם Perpetuo meminit.

ham, & iuramenti sui ad
Isaac:

Et statuit illud Iacob in
praeceptum, & Israel in te-
stamentum aeternum:

Dicens, Tibi dabo terrā
Chanāan, funiculum hære-
ditatis vestrae.

Quum essent numero bre-
ui, paucissimi, & incolae e-
ius:

Et pertransierunt de gen-
te in gentem, & de regno ad
populum alterum:

Non reliquit hominem no-
cere eis: & corripuit pro eis
Reges,

Nolite tangere Christos

9 Ad Isphac. *וְיִשְׁחָאק* quid fecit de Ithac. vel, pro Ithac. Nam
legimus, in Ithac vocabitur tibi semen, Gen. 21. b. 12. Et sta-
tuit illud ipsi Iayacob in statutum, *וְיִשְׂרָאֵל בְּרִית* Ad verbum,
Et stare fecit illud ipsi Iayacob in decretum. *וְיִשְׂרָאֵל בְּרִית* *וְיִשְׂרָאֵל בְּרִית* *וְיִשְׂרָאֵל בְּרִית*
ipsi Iacob, ita ut habeatur vice legis. *וְיִשְׂרָאֵל בְּרִית* *וְיִשְׂרָאֵל בְּרִית* *וְיִשְׂרָאֵל בְּרִית*
Repetitio est, Ithacem vocans, quem Iacob appellau-
rat. Statutum, sine Legem, & pactum seculi, sine sempiternum ideo
vocat, ut sciamus non ideo illis paucis hominibus loquentū esse Deū ut ipsis
sols prodesset testimoniū salutis, sed ut nobis etiā communis esset hec gratia,
imō ut fructus ad nos præcipuē peruenire. Hinc discamus nos coniungere
cum Abraham, Isaac, & Iacob perinde ac si Deus nos esset alloquutus.

11 Funiculum hæreditatis v. *וְיִשְׁחָאק* Mutatio persona, pro,
sortem possessionis tuæ. Funis pro hæreditate.

12 Viri pauci nu-
mero, *וְיִשְׁחָאק* Ad verbum, homines numeri. i. quū adhuc faciliē nume-
rari possent pro paucitate. Et paucō tempore peregrini *וְיִשְׁחָאק* *וְיִשְׁחָאק*
Ad verbum, quasi modicum, & peregrini. *וְיִשְׁחָאק* *וְיִשְׁחָאק* *וְיִשְׁחָאק*
in præcedentem dictionem, & quasi modicum peregrini. i.
paucō tempore peregrini. Quidam *וְיִשְׁחָאק* præcedentibus iungunt, non obser-
uantes distinctionem Hebraicam quæ supponitur dictioni *וְיִשְׁחָאק*, ac ver-
tunt, pauci admodum, atque aduenæ. vel, viri numero pauci & ad-
tenuæ.

14 Et corripuit *וְיִשְׁחָאק* sed coarguit. Alii, & castiga-
uit. Istud vides in Rege Aegypti, Gen. 12. d. 17. & in Rege Gerar, Gene-
20. a. 3.

15 Christos meos, *וְיִשְׁחָאק* vinctos meos. Vocat
sanctos patres, Abraham & filios eius, vinctos Dei & Prophetas. Alludit
A. iij.

& iuramenti sui ad Iŷŷnhac.

10 Et statuit illud ipsi Iayacob
in statutū, Iŷŷraheli in pactū
sempiternum:

11 Dicendo, Tibi dabo terram
Chenayān funiculum hæredita-
tis vestrae.

12 Quum essent viri pauci nu-
mero, & paucō rēpore peregrini
fuiŷŷent in ea:

13 Et ambulant de gente ad
gentem, de regno ad populum
alterum:

14 Non permisit hominem ini-
iuria afficere eos, & corripuit
propter eos, Reges,

15 Ne tāgatis Christos meos, &

Cura & providen-
tia quam de illis
habuit.

1. PAR. 16. c. 22

autem ad Legale vñtionē. tunc quidē non solēbāt vñgi homines: sed quod in caeremoniis Legalibus postea expressit Deus, iam tunc re ipsa fuisse intelligamus oportet. Quoscunque igitur eligit Dominus, notam suam apponit: hoc est sanctificat eos Spiritu suo, tametsi externa vñctio non accedat, quae erat nota vñctionis Spiritus sancti. Eadē ratione vñcti fuerant Prophetae, quia Dominus familiariter se illis patefecit, non tantum vt haberent singuli doctrinam salutis, sed vt eam traderent posteris. Abraham Prophetae elogio ornatur in Genesi, 20. b. 7. Quia Propheta est, & urabit pro te. Prophetis meis ne maleficiatis. *meos: & in Prophetis meis nolite malignari.*

Defame in Israel,
cui Deus prospexit
ac consuluit
per Ioseph.
Gene. 37. f. 28

Et vocauit famem super terram, omnem virgam panis contriuit.

Et vocauit famem super terram: & omne firmamentum panis contriuit.

Misit ante eos virum: pro seruo venditus est Ioseph.

Misit ante eos virum: in seruum venundatus est Ioseph.

39. d. 20

Affligerunt compedibus pedem eius, & in ferrum venit anima eius,

Humiliarunt in compedibus pedes eius, ferrum pertransiit animam eius,

16 Omnem virgam panis *עֲבֵי דַּוָּד לָא* Per metaphoram vocat virgam, sine baculum panis, fulturam illam quae nos sustinet, quia (vt Psalmo precedente, versu 15, dictum est) officium panis est confirmare, sine fulcire cor hominis. In pane igitur conclusus est quasi baculus qui nos sustineat: velut si quis baculo innitatur, quod vires deficient. Conterit Dominus baculum panis, vel quā panē ipsum remouet, vt non suppetat nobis roopia ad nos alēdos. (Hoc sensu dicitur Ezech. 4. d. 16, Conteram baculum panis in Ierusalem, & comedent panem in mensura, &c.) Vel quum Dominus tollit vigorem illum quem infundit pani, ita vt nos non sustēret. panis enim per se (quemadmodum dicitur Deuter. 8. a. 3) non viuificat nos, sed verbū quod egreditur ex ore Dei: hoc est arcana illa inspiratio. Quatenus ergo Dominus vigorem inspirat pani, sustentat nos: sed non habet intrinsecam illam virtutem vt nos viuificet.

17 Virum: *עֶבֶד* Quisnam ille fuerit, mox declarat, quum dicit, Venditus est Ioseph. Paucis complectitur historiam totam, postea explicat quomodo fuerit missus: Primum (inquit) vir iste est Ioseph, qui venditus fuit, &c.

18 In ferrum venit anima eius. *וַיָּבֵר עָלָיו הַבַּיִת* Hebraismus, pro, ferrum ingressum est animam eius. Animam pro corpore posuit, quid afflicto corpore, affligatur & anima. q. d. Corpus eius vincitum fuit catenis. Idem bis dicit aliis verbis. Propheta narrat quod tunc satis notum erat, & celebre in populo Dei totaque Ecclesia (tametsi Moyses in sua historia nō meminere) nempe quod Ioseph nō fuerit traditus in custodiam liberalem initio, sicut postea contigit temporis progressu: sed quid duriter oppressus fuerit, ita vt pedes eius fuerint in compedibus afflicti, atque ita constrictus, vt esset quaedam mortis species.

donec veniret verbum eius.

Eloquium Domini inflam-
manit eum: misit Rex, &
soluit eum: princeps populo-
rum, & dimisit eum.

19 Usque ad tempus quo venit
verbum eius: eloquium Ieho-
ua purgavit eum.

20 Misit Rex, & soluit eum: do-
minator populorum, & soluit eum.

Gene. 41. b. 14

Constituit eum dominum
domus suae, & principem o-
mnis possessionis suae:

21 Posuit eum dominum domus
suae, & dominatorem in omni
possessione sua:

41. e. 40

Vt erudiret principes e-
ius sicut semetipsum, & se-
nes eius prudentia doceret.

22 Vt alligaret principes eius
secundum animam suam, & se-
nes eius sapientes efficeret.

Et intravit Israel in AE-
gyptum, & Iacob accola
fuit in terra Cham:

23 Et ingressus est Israel in AE-
gyptum, & Iacob peregrina-
tus est in terra Ham:

46. a. 6

Intravit filiorum
Israel in Aegy-
ptum, & quod illis
evenit per Aegy-
ptios, Aegyptiis-
que eorum causa.

19 Verbum eius: וְכֵן Hebraismus, pro, id quod Deus decreverat de
ipso Ioseph: & tum oraculum Dei, id est interpretatio somnii Pharaonis im-
missa à Deo, reddidit illum probatum ipse Pharaoni. Relativum sine an-
tecedente, posset tamen referre Ioseph, quod doctis quibusdam magis proba-
tur, donec venit verbum Ioseph, id est donec Dominus illum eripuit &
carcere, & patefecit eius conditionem quam illi decreverat, & que prius
ignota erat. Purgavit eum. וְכֵן examinavit eum. probavit

eum, nempe ut probatur argentum. Eloquium, sine sermone Iehoua
vocat arcanum Dei secretum quod de Ioseph decreverat, quod suo tempore
cognitum fuit. Hic eloquium Dei vocat quod profani homines Fatum vo-
cant. Quisque verbum suum habet. hoc est, cuique est certa conditio decreta:

21 In omni possessione sua: וְכֵן super cunctas opes suas,

22 Vt alligaret וְכֵן Ad vincendum. i. ut in vinculis etiam con-
tineret principes viros ut prius detentus fuerat. Alij, Ad erudiendum. à quo
quod loco non convenit. Rectius illi qui metaphoricam esse loquutionem di-
cunt. Ioseph dicitur ligasse primores Aegypti, quod tanto imperio fuerit
præditus, ut veluti ligaret ad animum suum, vel ad suam sententiam ac vo-
tū animi sui ipsos principes: hoc est, devinctos teneret arbitrio suo, & sub-
iectus suæ potestati. Valde apta tralatio: quia nemo tunc in Aegypto domi-
nabatur post Regem præter ipsum Ioseph. Secundū animā suā. וְכֵן
Hebraismus, pro, arbitrio suo. Sapientes efficeret. וְכֵן sapientiam
doceret. Ostendit ipsum Ioseph non dominatum fuisse vel crudeliter, vel
sulte & absque iudicio, sed ita usum fuisse imperio sibi tradito, ut sibi i-
psæ regulam & legem imponeret.

23 In terra Ham. וְכֵן Idem alius verbis dicit, Aegyptum vocat
terram Ham, quid Misraim qui anthur vel pater fuit gentis Aegy-
ptiacæ, esset primogenitus Ham, sive Cham.

'Et auxit populum suum val-
de, & roborauit eum præ hosti-
bus eius.

Es auxit populum suum
vehementē: & firmauit eū
super inimicos eius.

Exod. 1. 6. 8. c. 16

| Conuertit cor eorū vt odio
haberēt populū suum: vt machi-
narentur dolos in seruos suos.

Conuertit cor eorum vt o-
dient populum eius, & do-
lum facerent in seruos eius.

3. c. 10. & 4
d. 15. c. 30

| Tunc misit Moysēs seruum
suū, & Aharōn quem elegerat:

Misit Moysen seruū suū:
Aaron quem elegit ipsum.

7. a. 9

| Qui posuerunt in eis verba si-
gnorum eius, & prodigia in ter-
ra ñ Ham.

Posuit in eis verba signo-
rum suorum & prodigia in
terra Cham.

10. f. 23

| Immisit tenebras, & obscu-
rauit: neque repugnarūt verbo
eius.

Misit tenebras, & obscu-
rauit, & non exacerbauit
sermōnes suos.

7. d. 20

| Conuertit aquas eorū in san-
guinē, & occidit pisces eorum.

Conuertit aquas eorum in
sanguinem: & occidit pisces
eorum.

1. b. 6

| Edidit terra eorum ranas in
cūbilibus Regum ipsorum.

Edidis terra eorū ranas
in penetralib⁹ Regū ipsorū.

8. f. 24

| Dixit, & venit cōgregatio mi-
sta bestiarum, pediculi in omni
termino ipsorum.

Dixit, & venit cōgre-
gatio, & cinifes in omnibus
finibus eorum.

9. c. 23. g. 2

| Dedit pluuias eorum gran-
dinem, ignem flammarum in
terra ipsorum.

Posuit pluuias eorū gran-
dinem, ignem comburentem
in terra ipsorum:

Percussitque vites eorum, &
ficus eorum, contriuit quoque

Et percussit vineas eorū &
ficulneas eorū, & cōtrivit

24 Et auxit וַיַּרְבֵּהּ sub. Deus.

וַיַּרְבֵּהּ Hebraismus, pro, facta, vel res signorum Dei. vel potius signa ipsa.
Scipsum mox explicat. hoc est Moyses & Aaron miracula ediderunt inter
Ægyptios.

28 Neque repugnarunt וְלֹא נִבְּלָו neque rebel-
larunt. Commendat fidem Moysi & Aaronis, quod strenuē exequuti sint
quicquid mandauerat Deus.

30 Edidit וַיֵּצֵא produxit.

31 Congregatio mista bestiarum, וְכָל חַיַּת הָאָרֶץ feræ omnis generis. vel,
turba miscellanea ferarum. Alij, insectū. Alij, mistura, vel examen.
sub. insectorum.

32 Dedit pluuias eorum grandinem. וַיִּשְׁלַח מִן הַשָּׁמַיִם מִן הַמַּיִם
posuit imbres eorum grandinem. Hebraismus, pro, Deus vertit imbres
eorum in grandinem. vel, pro pluvia dedit grandinem. Flamma-
rum וַיִּשְׁלַח Hebraismus, pro confligantem & ventem.

fignum finium eorum.

Dixit, & venit locusta 34
& bruchus, cuius non erat
numerus:

Et comedit omne fenum 35
in terra eorum: & comedit
omnem fructum terræ eorū.

Et percussit omne primoge 36
nitum in terra eorum, pri-
mitias omnis laboris eorum.

Et eduxit eos cum argen- 37
to & auro: & non erut in
tribubus eorum infirmus.

Latata est Aegyptus in 38
profectione eorum: quia incu-
buit timor eorum super eos.

Expandit nubem in pro- 39
tectionem eorum: & ignem
ut luceret eis per noctem.

Petierunt, & venit cotur 40
nix: & pane cæli saturavit
eos.

Dirupit petram, & fluxe 41
runt aquæ: abierunt in sic-
co flumina:

arbores termini eorum.

| Dixit, & venit locusta, & bru 34
cus absque numero: Exod. 10. b. 4. d. 15

Et comedit omnem herbam
in terra eorum, & comedit fru-
ctum terræ ipsorum.

| Percussit insuper omnem pri 35
mogenitum in terra eorū, pri-
mitias omnis roboris eorum. 12. d. 19

| Eduxitque eos cum argento 37
& auro, nec fuit in tribubus ei
debilis. 12. e. 36

Latata est Aegyptus quum e-
gressi sunt: quia irruerat pauor
ipsorum super eos. Exitus ex Aeg-
ptum letitia, fi-
cut Deus promise-
rat.

| Expandit nubem in tento- 39
rium: & ignem ad illustrandam
noctem. 12. d. 21
psal. 78. b. 14

| Petiit, & adduxit coturnices: 40
& pane cæli saturavit eos. Exod. 16. c. 12

| Aperuit petram, & fluxerunt 41
aquæ: abierunt per arida loca, in-
star fluminis. 17. b. 6
nume. 20. b. 11
supra 78. c. 20
sap. 11. a. 4
1. cor. 10. d. 4

35 Et comedit חֲסִידִים Et depastus est. deuoravit. consumpsit.

36 Primitias, חֲסִידִים 12a circumloquitur primoge-
nita qua solent gigni quum parentes valent viribus. Vide Gene. 49. a. 3.

37 In tribubus eius debilis. חֲסִידִים in familiis eius in-
firmus, vel impingens. Quidam intelligit relatiuum pertinere ad Deū,
quod Deus populum illum adoptasset, ut essent ipsius tribus. Alii videtur
potius mutatio numeri. Non fuit ergo in familiis ei, id est eorū, vel po-
puli, vel gentis, quisquam debilis. 39 In tentorium, חֲסִידִים in
operimentum, vel tegumentū. Illud in die fiebat, ad vitandas calores.

40 Petiit, חֲסִידִים In malam partem accipitur hoc loco: quia popu-
lus non suppliciter rogauit, sed profiliit cum sua intemperie, & frænum
sic laxauit prauæ cupiditatis ut Deo obstreperet, imò furiose cum ipso
litigaret. Et adduxit coturnices, חֲסִידִים & venire fecit illis De-
coturnices. Et pane cæli חֲסִידִים Sic vocat man. fuit enim in-
solitum ut man è calo deplueret. 41 Abierunt חֲסִידִים. i. deflu-
xerunt, decurrerunt.

Gene. 22. c. 16

Iosue 3. d. 17

Eorum introitus in
terram sanctam,
& quare.

Iudith 13. c. 21
Laudat Deum ut
se & alios fideles
erigat in bonam fi-
duciam.
Eccli. 43. d. 39

[Quoniam recordatus est ver-
bi sanctitatis suæ cum Abraham
seruo suo:

Et eduxit populum suum in
gaudio, cum iubilo electos suos.

Et dedit eis terras Gentium, &
labores Populorum possederunt:

Ut custodirent statuta eius,
& leges eius conseruarent. Ha-
lelu-lâh.

¶ Halelu-lâh. C VI.

¶ Celebrate Ichouam, quoni-
a bonus, quoniam in seculum
misericordia eius.

[Quis eloquetur fortitudines
Ichouæ, & narrabit omnem lau-
dem eius

Beati qui custodiunt iudi-
cium, qui faciunt iustitiam om-
ni tempore.

Memento mei Ichoua in be-
neplacito populi tui: visita me

Quoniam memor fuit ver-
bi sancti sui quod habuit ad
Abraham puerum suum:

Et eduxit populum suum
in exultatione, & electos
suos in letitia.

Et dedit illis regiones Gen-
tium, & labores Populorum
possederunt:

Ut custodiant iustifica-
tiones eius, & legem eius re-
quirant. Halelu-lâ.

Halelu-lâ. C V.

¶ Constemini Domine,
quoniam bonus: quo-
niam in seculum mise-
ricordia eius.

Quis loquetur potentias
Domini, auditas faciet om-
nes laudes eius?

Beati qui custodiunt iu-
dicium, & faciunt iustiti-
am in omni tempore.

Memento nostri Domine
in beneplacito populi tui
visita nos

42 Verbi sanctitatis suæ ^{ידעך} id est promissionis suæ sancta
quam fecerat ad Abraham. 44 Possederunt. ^{יָרְשׁוּ} in hære-
ditatem acceperunt. Labores populorum vocat agros excultos ab ipsis
Chananiis.

IN PSALMUM C VI.

2 Narrabit ^{יְסַמְּרֵם} Ad verbum, audire faciet. i. divulgabit, vel
celebrabit. 3 Iudicium, ^{דִּינִי} Iudicii & iustitiæ nomen eodem
sensu hæc sumuntur. est enim repetitio. Sed tamen priore membro aliud quid-
dam Prophetæ significat, quàm secundo, nam Custodire, siue obseruare iudi-
cium, est ex animo sese addicere ad rectè agendum: facere vero iustiti-
am, pertinet ad externa opera. Brevis est veræ pietatis definitio, ut homines ex cor-
de rectè agant: deinde etiam externis operibus testetur sibi iustiti-
am placere, & cordi esse.

4 In beneplacito populi tui: ^{יְסַמְּרֵם} He-
braismus sic quidam versunt, propter fauorem tuum erga populum tuum.
Alii melius, fauore illo quo prosequeris populum tuum. Petis enim
Propheta à Domino, ut bonitatem & misericordiam qua complexus est Ec-
clesiam suam, in ipsum extendat.

in salutari tuo:

Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad latendum in latitia gentis tue: ut lauderis cum hereditate tua.

Peccauimus cum patribus nostris: iniuste egimus, iniquitatem fecimus.

Patres nostri in Aegypto non intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordiae tuae.

Et irritauerunt ascensiones in Mare, mare Rubrum.

Et saluauit eos propter nomen suum: ut notam faceret potentiam suam.

Et increpuit mare Rubrum, & exsiccatum est: & deduxit eos in abyssis sicut in deserto:

Et saluauit eos de manu adientium: & redemit eos de manu inimici.

In salute tua. **יְיָ מִיְּמִינוֹ** Hebraismus, pro, opo tua salutaris. Salute Dei accipit pro effectu illius beneplaciti. Nam ubi Deus propitius est populo suo simul etiam apparet seruator.

5 Bonum **טוֹב** Ad verbum, in bonitate. Videre bonum, sine in bonitate, Hebraismus, pro, & in bono. Se ipsum exponit mox sequentibus, Ut latet, &c. Videre pro frui, ut Videre regnum Dei, Videre vitam. q. d. ut particeps fiam eius beneficentiae quam semper experti sunt electi tui.

7 Non intellexerunt mirabilia tua, **לֹא יָדְעוּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ** non prudenter perpenderunt mirabilia tua. Alii, non prudentes fuerunt in mirabilibus tuis.

Iuxta mare, in mari pSuph. **יָם סוּפִי** ad mare in mari Suph. i. caricosa, sine iuncosa. dum scilicet transaturi essent Mare rubrum, quod sane arundinibus abundat & iuncis. 8 Propter nomen suum: **בְּיֵמֵינוּ** Mox sequentibus verbis declarat quid sibi velit. Seruatus fuisse Israelitas propter nomen Dei. nam dictum fuisset in Gentibus; vel de fuisse virtutem Domino, ad peragendum opus liberationis quod inceperat, vel proditum miserè fuisse populum. 10 Odio habentis hunc hostis. Et redemit eos **וַיִּלְבֹּטֵם** & liberauit eos. Alii, & vindicauit eos.

in salute tua:

5 Ut videā bonū electorū tuorū, ut latet in latitia gentis tuae, & gloriatur cum hereditate tua.

6 Peccauimus cum patribus nostris, praua fecimus, impia fecimus.

7 Patres nostri in Aegypto non intellexerunt mirabilia tua, non fuerunt memores multitudinis misericordiarum tuarum: sed rebellauerunt iuxta Mare, in mari pSuph.

8 Seruauit tamen eos propter nomen suum, ut notam faceret fortitudinem suam:

9 Et increpuit mare pSuph, & siccatum est, & ambulare fecit eos per abyssos tūquam per desertum:

10 Seruauitque eos de manu odio habentis, & redemit eos de manu inimici.

Indish 7. d. 19

Fatescit Propheta coram Deo, totum populum impiū & perfidē se gessisse.

Cur Deus saluet populum suum.

Exod. 14. 4. 21

Exod. 14. f. 27

¶ Et operuerunt aquæ hostes
eorum, vnus ex illis non re-
manſit.

Et operuit aqua tribula-
tes eos: vnus ex eis non re-
manſit.

Tunc crediderunt verbis eius,
cantauerunt laudem eius.

Et crediderunt verbis e-
ius: & laudauerunt laudē
eius.

¶ Feflinauerunt, obliſi ſunt o-
perum eius, non expectauerūt
conſilium eius.

Ciſo fecerunt, obliſi ſunt
operum eius: & non ſuſtinue-
runt conſilium eius.

87. a. 2
2. cor. 10. b. 6

¶ Et concupierūt concupiſcē-
tiam in deſerto, & tentauerunt
Deum in ſolitudine.

Et concupierunt concupi-
ſcentiam in deſerto: & tem-
tauerunt Deū in iniquitate.

Num. 11. f. 31

¶ Et dedit eis petitionem eorū: ¶
veruntamen immiſit maciem
in animam eorum.

Et dedit eis petitionem i-
pſorum: & miſit ſaturitatē
in animas eorum.

¶ Et inuiderunt ipſi Moſe in
caſtris, ipſi Aharon ſancto le-
houz.

Et irritauerunt Moſen
in caſtris: Aaron ſanctum
Domini.

13 Feflinauerunt, obliſi ſunt וְהָיָה דְּבָרָא בְּפִי Duo verba ſine coniun-
ctione, quorum alterum Latini per aduerbium reddunt, ſic, Feflinanter
obliſi ſunt. q. d. Crediderunt verbis Domini ſed adnugmentum: nam ſtatim
obliſi ſunt.

Non expectauerunt conſilium eius. וְלֹא יָצְקוּ
Non expectare Dei conſilium, eſt non permittere ſe Dei providentia regen-
dum, non ſinere Deum ſapere & nobis proſpicere, quemadmodum vtile eſſe
noſcit. Quum ergo volumus eſſe nimis providi, & petimus vt Dominus ſta-
tim compleat quod tulerit noſtra libido, hic ingum fidei & obedientia ex-
cutimus. Quiſquis nimum feſtinat, oſtendit ſe non credere verbo Domini:
nam fides ſpoliat nos propria ſapientia, vt Deus ſuo cōſilio & arbitrio nos
gubernet.

14 Et tentauerunt Deum וְהָיָה דְּבָרָא בְּפִי Tentatur Deus
vbi non acquieſcimus eius arbitrio, ſed importunē expetimus quod ipſe da-
re non vult. Deus enim, etiā ſi nullis modis ac rationibus ſit aſtrictus, vult
tamen ſenſus noſtros aſtringi rationibus quas nobis proponit. ¶ Ma-
ciem וְהָיָה דְּבָרָא בְּפִי tabem perniciem. q. d. carnes illa quibus volebant corpus
ſuum reddere robuſtius, illas macriores & imbecilliores reddiderunt. Obſe-
quantur quidē eſt Dominus deſideriis ipſorum, ita tamē vt peſimē ceſſerit:
nihil enim retulit amplius quā maciem.

וְהָיָה דְּבָרָא בְּפִי Anima pro corpore.

In animam eorum

16 Et inuiderunt, &c. וְהָיָה דְּבָרָא בְּפִי Et zelati ſunt aduerſum
Moſen in caſtris, & aduerſus Aarō ſanctum lehouz. q. d. Inuiderūt
Moſi in caſtris & Aaroni, quum opinionem labefactare cupiebant, &
ſeſe præferre illis, vel aquare. Nō potuerūt ferre Daſhā & Abiram vt Do-
minus populum reget per manum Moſi & Aaronis: quæ ſanē nimis in-

digna superbia fuit. nō enim volebant Moſi imperiū eripere, ſed ipſi Deo.
Vide Num. 16. a. 1.

Aperta eſt terra, & deglu-
tiuit Dathan: & operuit ſu-
per cōgregationem Abiram,

Et exarſit ignis in ſyna-
goga eorum: flammacumbus
ſit peccatores:

Et fecerunt vitulum in
Horeb: & incuruauerunt ſe
conſtatili.

Et mutauerunt gloriam
ſuam in ſimilitudinem vi-
tuli comedentis ſcænum.

Obliti ſunt Deū qui ſal-
uauit eos, qui fecit magna
in Aegypto, mirabilia
in terra Cham, terribilia in
Mari rubro:

Et dixit vt diſperderet
eos: ſi non Moſes electus eius
ſtetiſſet in conſtractione in cō-
ſpectu eius,

Vt auerteret iram eius
ne diſperderet eos. & pro ni-
hilo habuerunt terram de-
ſiderabilem.

Non crediderunt

20 Gloriam ſuam כבודו Hebraiſmus, Relicto vero Deo, qui erat glo-
ria & decus eorum, coluerunt ſimulachrū bonis, quod illis fuderat Aaron.

23 Et dixit ſe diſp. &c. ויחמר להם מים Ad verbum, Et dixit ad diſ-
perdendū ipſos. i. Decernit, ſine hoc ſibi propoſuit Deus vt ipſis perderet.

In ruptura, &c. ויפץ לפניו Ad verbum, in diuiſione ad faciem
eius. id eſt, niſi in puncto iræ occuſſiſſet Deo recente adhuc ſcelere, quod nō
minus erat periculofum, quā eſt ruptura murorum: quod ea parte pateat
hoſtibus in urbem aditus. Metaphora à ruptione murorum: quod ea parte pateat
qua parte hoſtes irrumpunt. Vide Ezech. 13. a. 1. & 22. g. 30. ſimilem loquu-
ſionem. Stetiſſe in fractura dicitur Moſes, quū ſua interceſſione ita placauit
Deum vt non irrueret in populum, quemadmodum aditus patebat.

24 Spreuerunt etiam & abominati ſunt. auditis ſci-
licet exploratoribus.

[Tunc aperuit ſe terra, & deglu-
tiuit Dathan, & operuit congre-
gationem Abiram:

Et exarſit ignis in congrega-
tionem iſtorum, flamma com-
buſit impios.

[Fecerunt præterea vitulum
in Horeb, & incuruauerunt ſe
conſtatili:

Et permutauerunt gloriam
ſuam in ſimilitudinem bouis co-
medentis herbam.

Obliti ſūt Dei ſaluatoris ſui,
qui fecerāt magna in Aegypto,
Mirabilia in terra Ham, ter-
ribilia in mari Ruſſo.

Et dixit ſe diſperditurum
eos, niſi Moſes electus eius ſte-
tiſſet in ruptura coram eo, vt
auerteret iram eius ne diſper-
deret.

Spreuerunt etiam terram de-
ſiderabilem, non crediderunt

Num. 16. c. 31

dent. 11 a 6

Conſtratio Corch,

Dathan, & Abiram

contra Moſen &

Aaronem.

Exod. 12. a. 4

Vitulus aureus,

eorumque idolola-

tria obliſcentiæ

beneficia Dei.

Exod. 32. c. 11

Moſes pro eis orat.

Murmuratio ab illis facta reuersis exploratoribus terra sancte.

Nume. 14. e. 28

verbo eius.

Et murmurauerunt in tabernaculis suis, non obtemperauerunt voci Ichouæ.

verbo eius: & murmurant in tabernaculis suis, non exaudierunt vocem Domini.

Et eleuauit manum suam super eos, se prostraturum eos in deserto:

Et eleuauit manum suam super eos ut prosterneret eos in deserto,

Prostraturum etiam semen eorum in Gentibus, & dispersurum eos in terras.

Et ut deliceret semen eorum in Nationibus, & dispergeret eos in regionibus.

Eorum idololatria cum Moabitibus, quia Dominus iratus volebat eos perdere nisi Phinees enim placasset.

Nume. 25. b. 7

Adhæserunt insuper ipsi Bal-peyor, & comederunt sacrificia mortuorum.

Et initiati sunt Beelphegor, & comederunt sacrificia mortuorum.

Et irritauerunt Deum operibus suis, & creuit in eis plaga.

Et irritauerunt eum in adinventionibus suis: & multiplicata est in eis ruina.

Tum stetit Pinchas, & diuidicauit, & cohibita est plaga.

Et stetit Phinees, & placauit, & cessauit quassatio

Et reputatum est illi ad iustitiam in generatione & generationem usque in seculum.

Et reputatum est ei in iustitiam in generatione, & generationem usque in sempiternum.

26 Et eleuauit manum suam suam. Hebraismus sublata manu irauit eis. 27 In terras. i. per varias regiones.

28 Adhæserunt insuper Et copulati sunt. Et coniugati sunt. nempe ut par inmentorum ad ingum alligatur. quo tropo & Apostolus utitur, Nolite ingum trahere cum infidelibus. 2. Cor. 6. c. 14.

Mortuorum. Mortuos opponit Deo vino: vocat enim sacrificia mortuorum quæ idolis oblata fuerant. 29 Et creuit & fracta est. vel perrupit. i. amplior facta est. ac si fracta esset maceria plagarum. Alii, Et multiplicata est.

30 Tum stetit Animose surrexit ut poenas sumeret de scortatore. Et diuidicauit, & vindicauit. Alii, iudicauit. i. prauit se vindicæ, non expectata iudicum sententia sumpsit poenas de Zamri. Chaldaus paraph. vertit, & orauit. quem sequuntur quidam. Et cohibita est & cessauit. sedata est.

31 Et reputatum est, & c. Hebraismus, pro iustus reputatus siue habitus est a Deo: ut à bonis operibus homines censentur boni: iusti item, qui pie & sancte viuunt. sic quod iustitiam exercuit, scortatorem occidendo, tametsi priuata tum persona, non publica esset, iustus habitus est, & iustitiæ exercuisse dicitur est quæ Deo probaretur: cuius iustitiæ memoriam perpetuo durare ac rigere voluit: ut fideles quæties legerent historiam illam, agnoscerent Phinees strenuum fuisse

vindicem gloria Dei quæ passim tunc inter Indeos polluta erat. Gallicè dicim⁹, Il fut dict auoir fait acte de iustice. ou d'homme de bien & iuste

Et irritauerunt eum ad 32
aqua Contradictionis, &
vexatus est Moyses propter
eos: quia exacerbauerunt spi-
ritum eius,

Et distinxit in labiis suis.
non disperdiderunt Gentes
quas dixit Dominus illis: 34

Et commissi sunt inter Gē-
tes, & didicerunt opera eo-
rum: & seruierunt sculpi-
tilibus eorum, & factum est
illis in scandalum.

Et immolauerūt filios suos
& filias suas demoniis:

Et effuderunt sanguinem
innocentem. sanguinem filio-
rum suorum & filiarū sua-
rum, quas sacrificauerunt
sculptilibus Chanaan,

32 Irritauerunt etiam illum ויקרינו Ad verbum, Et irritaue-
runt illum. vel, Et prouocauerunt eum ad iracundiam. Meriba,
מריבה Vide Psal. 95. 8. Et malum fuit ipsi Moysi ויטעו quia
scilicet frustratus fuit ingressu terra propter infidelitatē. Tā gyanis fuit
populi contumacia vt pœna vsque ad Moysen ipsum redundauerit.

33 Exacerbauerunt spiritum eius, ויחמרו רוחו rebelles fue-
runt spiritui eius. Vel, rebellare fecerūt sub. Moysen spiritui eius. sub.
Dei. Rectius noster interpres rebellare fecerūt spiritum eius. nempe Moysi.
inductus enim fuit malitia populi, & compulsus etiam quasi violētē ad
peccandum. Et protulit ויטעו & pronuntiauit. sub. verba quæ du-
bitationem præ se ferebāt de promissionibus Dei, nempe, Audite increduli,
an de peira, &c. Nume. 20. 6. 10. Quidam, Et perperam loquutus est.

35 Opera eorum, ופעולתם Opera intelligit peruersos & vitiosos
cultus quibus infecti fuerunt Israelitæ. Sequenti versu seipsum declarat.

36 Sculptilibus eorū, ופסילים fastidiis eorum. tristitiis eorū.
Hebræi idola vocant fastidia, tristitias, & meras molestias. Sequenti ver-
su vocat damnia.

38 Sanguine. נדמים sanguinibus. i. cade.
Istud referri debet ad iniustas neces. Accusat enim populum quod non sã
dom idolatra fuerit, sed etiam crudelis fuerit aduersus homines ipsos.

Irritauerunt etiam illū iuxta
aqua⁹ Meriba, & malū fuit ipsi
Mowseh propter eos:

Quia exacerbauerunt spiritū
eius, & protulit labiis suis.

Præterea non disperdiderunt
populos | de quibus dixerat illis
Iehouah:

Sed miscuerunt se cum Gen-
tibus, & didicerūt opera eorum:

Seruieruntque sculptilibus eo-
rum, & fuerunt eis laqueus.

Nā sacrificauerunt filios suos
& filias suas dæmoniis:

Et effuderunt sanguinem in-
nocentem, sanguinem filiorum
suorū & filiarū suarū, quos sacri-
ficauerunt sculptilibus Chena⁹ yā
& infecta est terra sanguine.

Nume. 20. 4. 3
Murmur eorum
ex inopia aquarū

Dent. 7. 4. 1

Eorum idolatria
in terra Chanaan

Et polluerunt se in operibus suis, ac fornicati sunt in operibus suis.

Et infecta est terra in sanguinibus, & contaminata est in operibus eorum: & fornicati sunt in adiumentionibus suis.

Vnde iratus est furor Iehoux in populum suum, & abominatus est hereditatem suam:

Et iratus est furore Dominus in populum suum: & abominatus est hereditatem suam.

Deditque eos in manum Gentium, & dominati sunt eis odio habentes eos.

Et tradidit eos in manus Gentium, & dominati sunt eorum qui oderunt eos.

Et oppresserunt eos inimici ipsorum, humiliatique sunt sub manu illorum.

Et tribulauerunt eos inimici eorum, & humiliati sunt sub manibus eorum: saepe lacerauit eos:

Summa Dei misericordia in populum suum tam saepe rebellem, liberans eos ex ipsorum inimicis propter foedus suum cum eis initum.

Vicibus multis liberauit eos, ipsi autem exacerbauerunt eum consilio suo, & humiliati sunt propter iniquitatem suam.

Ipsi autem exacerbauerunt eum in consilio suo, & humiliati sunt in iniquitatibus suis.

Attamen vidit quum esset eis angustia, quum audiret ipse clamorem eorum.

Et vidit quum tribularetur: & audivit orationem eorum.

Deut. 30. 4. 3

Et recordatus est illis pacti sui, poenituitque eum secundum multitudinem miserationum suarum.

Et memor fuit testamenti sui: & poenituit eum secundum multitudinem misericordiae suae.

Et dedit eos in miserationes

Et dedit eos in misericor-

41 Odio habentes eos. ויכחם hosiles eorum.

42 Humiliatique sunt ויכחם & prostrati sunt. Alij, & humiliauerunt sub manum suam, vel, & subegerunt eos suae potestati.

43 Ipsi autem ויכחם Ad verbum, & ipsi. Quidam vertunt, ipsi tamen. Exacerbauerunt eum ויכחם repugnauerunt, sub. Deo. Alij, rebelles fuerunt. Et humiliati sunt ויכחם & deiectioni sunt. vel, attriti. Alij, confecti, vel depressi sunt in sua iniquitate.

44 Attamen vidit ויכחם Ad verbum, Et vidit.

45 Illis ויכחם erga illos. Poenituitque eum secundum multitudinem mis. f. ויכחם רבות קדו & poenitudine ductus est ob amplitudinem misericordiarum suarum. Quasi mutasset sententiam, cepit eos benignè tractare iuxta abundantes suas misericordias, vel ob multam suam bonitatem, sine sua ingenti misericordia commotus.

46 Et dedit eos in miserationes ויכחם ויכחם Hebraismus, profecit ut ij qui illos in captiuitatem abduxerant, cum illis summa misericordia agerent. Hac loquutione ostendit homines sic regi manu Dei, ut vel

inflammet ipsum corda ad salutem, vel ad humanitatem fiat quoties visum est.

diis in conspectu omnium qui ceperant eos.

Saluos nos fac Domine 47
Deus noster: & congrega nos
de Nationibus:

Vt confiteamur nomini
sancto tuo: & gloriamur in
laude tua.

Benedictus Dominus Deus 48
Israel à seculo & vsque in
seculum: & dicet omnis po-
pulus, Fiat fiat.

C VI.

Halelu-la.

Confitemini Domino,
quoniam bonus: quo-
niam in seculum mi-
sericordia eius.

Dicant qui redempti sunt
à Domino, quos redemit de
manu inimici, & de regio-
nibus congregauit eos,

A Solis ortu & Occasu,
ab Aquilone & Mari.

Errauerunt in solitudi- 4
ne, in iniquo, viam cuni-

47 Vt laudemus in laude tua. *פְּסַלְמֵנוּ הַזֶּה לְהַלְלוֹת אֶת יְהוָה בְּלֹא לֵב לְהַלְלוֹתוֹ* Hebraismus est lau-
dare in laude, vel laudare laudem: quo significant sibi fere nomen Dei pro
lauds materia. quemadmodum primo dixerant, Vt confiteamur nomi-
ni tuo. ita nunc, ad laudandum laudem tuam. id est vt non gleriemur ni-
si in te vno, & ita lau- tua sit nobis argumentum letitiae & cantus.

48 Et dicat *יְהוָה* & dicet. *יְהוָה* Psalmus est finis libri quarti Psalmo-
rum apud Hebraeos: cui etiam apponitur Amen, vt in fine aliorum librorum: de
qua actione dictum est Psal. 41, versu ultimo, & Psal. 89, etiam versu ultimo.

IN PSALMUM CVII.

2 Dicant *יְהוָה* Quidam existimant aliquid subaudiendum, Dicant,
hoc est pradicent quicquid beneficii in ipsos contulerit. Alij malunt ipsum
versum cum primo coniehere, hoc modo, Celebrate Iehouam: quoniam
bonus, quoniam in seculum misericordia eius, Dicant redempti Ieho-
ua. q. d. Redempti Domini non tantum expendant intus secum quam be-
nignitatem ipsis egerit Dominus, sed celebrent etiam coram toto mundo eius
laudes, alius excitantes ad studium laudandi Dei.

coram omnibus qui captiuos ab-
duxerunt eos.

Serua nos Iehoua Deus no-
ster, & congrega nos de Genti-
bus: vt celebremus nomen san-
ctitatis tuae, vt laudemus in lau-
de tua.

Benedictus Iehouah Deus
Israel à seculo & vsque in se-
culum: & dicat omnis populus,
Amen: Halclu-Iah. C VII.

Celebrate Iehouam, quoniam
bonus, quoniam in seculum
misericordia eius.

2 Dicant redempti Iehoua,
quos redemit de manu inimici,
Et de terris congregauit eos,
ab Oriente & ab Occidente, ab
Aquilone & à Mari.

Quum errarent in deserto in
solitudine à via, &

Ardens oratio pro
ipso liberacione.

Landes Deo.

Exhortatio ad om-
nes quos Domi-
nus ex afflictione
liberauit vt eum
laudent.

Iudith 13. c. 21

Dominus in viam
reducit vagos at-
que errantes.

'ciuitatem habitationis non inuenirent:

tatis habitaculi non inueniunt:

Fame ac siti laborantes, clamantes ad Deum, fatiantur.

Famelici, etiam sitibundi, adeo ut anima eorum in ipsis deficeret:

Esurientes & sitientes, anima eorum in ipsis defecit.

Tum clamauerunt ad Iehouā in angustia sua, & de angustiiis eorum eruit eos:

Et clamauerunt ad Dominum quum tribularentur: & de necessitatibus eorum eripuit eos.

Deduxitque eos per viam rectam, vt irent ad ciuitatem habitationis.

Et deduxit eos in viam rectam: vt irent in ciuitatem habitationis.

'Celebrent ergo Iehouæ misericordiam suam, & mirabilia eius filiis hominum,

Confiteantur Domino misericordiam eius, & mirabilia eius filiis hominum,

Quod saturauerit animam auidam, & animam famelicam impleuerit bono.

Quia satiauit animam inanem, & animam esurientem satiauit bonis.

Captiui vinctique in carcere propter iniquam rebellionem.

Habitantes in tenebris, & umbra mortis, vincti afflictione & ferro,

Sedentes in tenebris & umbra mortis, vinctos in mendicitate & ferro:

Quia rebelles fuerunt eloquiis Dei, & consilium Altissimi despexerunt:

Quia exacerbauerunt eloquia Dei, & consilium Altissimi irritauerunt:

Propterea humiliavit in labore cor eorum: corruerunt, nec fuit auxiliator.

Et humiliatum est in laboribus cor eorum: infirmati sunt, nec fuit qui adiuuaret.

Tunc clamauerunt ad Iehouam in angustia sua, & de angustia

Et clamauerunt ad Dominum quum tribularentur, & de necessitatibus eorum

4 Ciuitatem habitationis עיר מנוח Hebraismus, ciuitatem habitatum, siue habitabilem, in qua possent habitare.

8 Celebrent, &c. יְהוָה לְיוֹמָם Gratias agant Iehouæ propter misericordiam eius, & narrent hominibus mirabilia eius. i. Laudent Deum, & reddant illi testimonium suæ misericordiae.

9 Auidam רָפָא desiderantem. anhelam. id est sitibundam. Alj, inanem. 10 Vincti afflictione עֲבֻדֵי חַוְדֵי constricti afflictione. sub. nervorum. i. constricti vinculis quibus corpus affligitur.

11 Despexerunt: נִסְּתוּ abominati sunt. execrati sunt. flocciferunt.

12 In labore חַוְדֵי in molestia. siue molestiis.

Corruerunt, נָפְלוּ sub in captiuitatem.

ram liberavit eos.

Et eduxit eos de tenebris 14
& umbra mortis, & vincu-
la eorum dirupit.

Confiteantur Domino mi-
sericordia eius, & mirabi-
lia eius filia hominum,

Quia contrivit portas æ- 16
reas, & vinctes ferreos con-
fregit.

Suscepit eos de via iniqui- 17
tatis eorum: propter iniusti-
tias enim suas humiliati
sunt.

Omnem escam abomina- 18
ta est anima eorum, & ap-
propinquaverunt usque ad
portas mortis.

Et clamaverunt ad Do- 19
minum quum tribularen-
tur, & de necessitatibus eo-
rum liberavit eos.

Misit verbū suū, & sana- 20

stis eorum servauiteos:

Eduxit eos de tenebris & um-
bra mortis, & vincula corū dis-
rupit.

Celebrent ergo Iehoua mise-
ricordiam suam, & mirabilia e-
ius filia hominum,

Quod contriuerit portas æ-
reas, & vinctes ferreos cōfregit

Stulti propter viam prauari-
cationis suæ, & propter iniquita-
tes suas affliguntur:

Omnē escam abominata est
anima eorum, & perucnerunt
usque ad portas mortis.

Tunc clamaverunt ad Ieho-
uam in angustia sua, ab angus-
tiis eorum servauit eos.

Mittit verbū suum, & sanat

14 Dirupit. פָּרַץ Fut. Heb. pro presenti aut praterito.

16 Contriuerit פָּרַץ confregit. His verbis exornat Dei gratiam,
quæ apparet in eorum liberatione qui poterant videri addicti perpetuæ
seruituti. Quum ergo illi præter spem exeant, perinde est ac si Dominus vi-
dente sua confringeret portas aneas, & vinctes ferreos contereret. Con-
fregit. פָּרַץ comminuit. destruxit. concidit.

17 Propter viam prauaricationis suæ. דַּעַת פֶּתַח Hebraismus,
ob proclinitatem ad scelera, quæ est velut via. Alij exponunt, Stulti pro-
pter scelera, &c. Quidam vertunt, propter viam defectus suæ. Et
exponunt, Stultos vocari: quia caput sapientiæ est timor Domini: & de-
fectionem hinc prius loco statui tanquam radicem omnium malorum. nam
postquā semel quispiam a Domino recessit, necesse est ut peccatum peccato
accumbat. sequuntur ergo innumera iniquitates primam defectionem.

Affliguntur: אָפְּרָה Fut. Heb. pro pras. vel imperf. affligebantur.

18 Abominata est אָפְּרָה Fut. Heb. pro pras. vel prat. fastidit. vel, fas-
tidinit. Diserte exprimit Propheta se non loqui de morbis communibus:
nam si quis leuatus fuerit à tali morbo, non perspicitur in eius liberatione
ullum Dei miraculum: si autem à morbo grauiore leuatus sit, quis non ag-
noscat quasi excitatum esse à mortuis? Anima eorum, אָנִשָּׁא A-
nima pro appetitu.

20 Mittit verbum suum, מִיָּט מִלָּה He-
braismus. Imper. Fut. Heb. p. prat. vel pras. Significat Deū pro solo nutu

Afflicti morbo pro-
pter ipsorum pec-
cata, implorantes
Deum, liberantur,
propterea enim late-
dant.

aut mandato vel emittere morbos, vel retrahere. ac si diceret, Morbos non influere in homines casu, vel aliis causis naturalibus: sed ipsos exequi Dei mandatum, & esse quasi eius satellites.

eos, & eruit eos de foueis ipsorum.

Celebrent ergo Iehouæ misericordiam suam, & mirabilia eius filiis hominum:

Et sacrificent sacrificia laudis, & narrent opera eius cum iubilo.

Descendentes in mare nauibus, quique faciunt opus in aquis multis,

Ipsi vident opera Iehouæ, & mirabilia eius in profundo.

Dicit nanque, & flare facit spiritum turbinis, & exaltat flatus eius:

Ascendunt usque ad cælum, descendunt usque ad voragines: ita ut anima eorum in malo liquefiat.

Iactantur, & nutant sicut ebrius, ita ut omnis sapientia eorum absorbeat.

Tunc clamant ad Iehouam

De foueis ipsorum. *מִתְּהוֹמֵי קְבוּרָתָם* de sepulchris ipsorum. i. mortibus quibus erant vicini. Alij, retibus. Alij, perditionibus.

23 Descendentes in mare nauibus. *יֹרְדֵי יָם בְּנָוִים* Hebraismus, negotiantes in mari. Scipsum declarat max sequentiibus. Et faciunt opus in aquis. Multis, *רַבִּים* magnis.

24 Vident *וְרָאוּ* Præf. Heb. pro præf. Sic sequenti versu.

25 Dicit nanque *וַיֹּאמֶר* Ad verbum, Et dixit, &c. Turbinis, *קַעֲרָה* procellæ. vel, procellosum. Hebraismus sic quidam vertunt. Quum iusserit, prodit ventus procellofus. Alij, Qui suo imperio ciet ventum procellosum.

26 In malo liquefiat. *וּבְרָעָה תִּתְּחַלֵּשׁ* ob malum dissoluatur. id est, præ anxietate colliquefcat.

27 Iactantur, & nutant *וַיִּתְּנוּ וַיִּנָּעוּ* Præf. Heb. pro præf. Tremunt & mouent se. Alij, Vagantur & mouentur. Alij, Exagitantur & nutant. vel, Circumiaculantur. Sapientia eorum absor. *תִּתְּחַלֵּשׁ* peritias industrialium eorum euaneſcat.

28 Tunc clamant *וַיִּקְרָא* Præf. Heb. *וַיִּקְרָא* & supra 6. 13. 19. Ad *וַיִּקְרָא*

Sacrificia gratiarum actionis.

Mercatores qui in mari negotiantur, vident mirabilia Dei cum maximis iactantur ventis, ac liberantur, ex quo ad laudes excitantur.

uit eos, & eripuit eos de interitionibus eorum.

Conſtitantur Domino misericordia eius: & mirabilia eius filiis hominum:

Et sacrificent sacrificium laudis, & annuntiet opera eius cum exultatione.

Qui descendunt mare in nauibus, facientes operationem in aquis multis,

Ipsi viderunt opera Domini, & mirabilia eius in profundo.

Dixit, & stetit Spiritus procellæ, & exaltati sunt fluctus eius:

Ascendunt vsque ad cælos, & descendunt vsque ad abyſſos: anima eorum in malo tabescebat.

Turbati sunt, & moti sunt sicut ebrius, & omnis sapientia eorum deuorata est.

Et clamauerunt ad De-

minam quum tribularentur: & de necessitatibus eorum eduxit eos.

Et statuit procellam eius 29 in auram, & siluerunt fluctus eius.

Et latati sunt quia siluerunt, & deduxit eos in prorsum voluntatis eorum.

Confiteantur Domino misericordia eius, & mirabilia eius filiis hominum:

Et exaltent eum in ecclesia 32 plebis, & in cathedra seniorum laudens eum.

Posuit flumina in desertum, & exitus aquarum in sitim:

Terram fructiferam in sal 34 suginem, a malitia inhabitantium in ea.

Posuit desertum in stagnum 35 aquarum, & terram sine aqua in exitus aquarum:

Et collocavit illic esurientes, & constituerunt civitatem 36 habitationis.

Et seminauerunt agros, & 37

29 Stare facit turb. in sil. *יָסַד סְעִירָה לְרָחֵק* Ent. Heb. pro prae. Statuit procellam in quiete. Alij, Sedat turbinem, ut sit tranquillitas. Alij paraphrastice, Et sedata tempestate reddit mare tranquillum.

Et silent fluctus ipsorum. *וַיִּסְתְּמוּ הַיָּם* Præf. Heb. & tacent fluctus ipsorum. sub. nautarum, quibus huc illuc iactabantur.

30 Ad terminum voluntatis eorum. *וְהָיָה כְּחֶסֶד הַיָּם* Heb. *isumum* sic reddunt interpretes, Ad portum optatum ipsis. Alij, a d portum in quem est animus eorum.

32 Et in cathedra *וּבִמְנוּחָיו* & in confesso, vel, cōgregatione. 33 Ponit *וְיָסַד* Ent. Heb. pro prae. vel prae. i. faciend. terras interdū arescere facit. Seipsum declarat sequē. si versu.

Et exitus aquarū in sitim: *וַיִּסְתְּמוּ הַיָּם* & scaturigines aquarum in locum sitientem. Repetitio est. 34 In sal suginem, *וְיָסַד הַיָּם* id est terram sterilem. nam sal sugine terra redditur sterilis.

35 In exitus *וְיָסַד הַיָּם* in scaturigines. Idem alijs verbis dicit.

B. iij.

in angustia sua, & de angustiiis eorum eduxit eos.

'Stare facit turbinem in silentium, & silent fluctus ipsorum.

Tunc lætantur quod siluerūt, & deduxerit eos' ad terminum voluntatis eorum.

Celebrent ergo Iehouæ misericordiam suam, & mirabilia eius filiis hominum:

Et exaltent eum in cœtu populi: & in cathedra seniorum laudent eum.

'Ponit flumina in desertum, & exitus aquarum in sitim:

Terram fructiferam' in sal suginem, propter malitiam habitantium in ea.

Contrā Ponit desertum in stagnum aquarum, & terram desertam' in exitus aquarum:

Et collocat ibi famelicos, & præparat civitatē habitationis.

Qui seminant agros, & plan-

Præf. hominū est causa ut Deus reddat sterile quod erat fertile.

Benedictio Dei est ea eos qui sunt illi obediētes.

tant vineas, & faciunt fructum
prouentus.

plantauerunt vineas, & fe-
cerunt fructu natiuitatis.

Benedixitque eis, & multipli-
cantur valde, & iumenta eorum
non minuit.

Et benedixit eis, & mul-
tiplicati sunt nimis, & iu-
menta eorū nō minoraui.

Dein minuuntur, & humi-
liantur à tyrannide, malo & æ-
gritudine animi.

Et pauci facti sunt, &
vexati sunt à tribulatione
malorum & dolore.

Status etiam Prin-
cipum contuma-
cium à Domino
immutatur.
Extollit pauperes,
quemadmodum ei
placet.

Effundit cōtemptū in Prin-
cipes, & errare facit eos in soli-
tudine in qua non est via.

Effusa est contentio super
Principes, & errare fecit
eos in inuio, & non in via.

Subleuat autē pauperem ab
inopia, & ponit eos instar gre-
gis familias.

Et adiunxit pauperē de
inopia, & posuit sicut oves
familias.

Job 22. c. 19

Vident hæc recti, & lætātur:
& omnis iniquitas claudit os
suum.

Videbunt recti, & læta-
buntur: & omnis iniquitas
oppilabit os suum.

Quis sapiens, & obseruabit

Quis sapiēs, & custodiet

37 Et faciunt fructum prouentus. וַיַּעַן כָּרִי כְרוֹס Hebraïsmum
sic quidam reddunt, quæ copiosum fructum proferunt.

39 Et humiliantur, &c. וַיִּסְחוּ וַיַּעַן רַעַי וַיִּנּוּ & deiciuntur ty-
rannide, afflictione, vel diuexatione & dolore. Alij, & deiciuntur
præ sterilitate, noxa & ægritudine. Alij, Humiliantur oppressione,
calamitate, & anxietate. Alij, Et decidunt propter imperium tyran-
nicum, malitiam, & afflictionem.

40 Effundit contem-
ptum וַיִּפְּחֵן id est Reddit ipsos contemptibiles, & spoliat ipsos sua di-
gnitate.

In solitudine in qua non est via. בְּיָדוֹ לֹא דֶרֶךְ in ina-
ni in quo non est via. q. d. & tandem regiones eorū ita euertit, ut nullum
vestigium appareat. Alij, per vasta loca & inuia. Id est expellit eos ex
hominū consortio.

41 Subleuat autem וַיִּסַּח Ad verbū, Et erigit,
attollit. Ab inopia, מִיָּנִי ab afflictione. Et ponit eos, &c.
וַיִּסֵּם כְּכֶרֶם מִשְׁפָּחָתָם Hebraïsmum sic conuertunt quidam, Efficitque illis
familiam instar gregis. vel, ut ex eis exeant plurimæ familiæ. Mu-
tationis numeri quum dicit 20 s. sub. pauperes.

42 Vident יִרְאוּ Futura Heb. pro præf. Alij, Timebunt recti. אֲרָא
Claudit קָפַץ cōtinebit. contrahet. obthurabit. Non dicit Pro-
pheta impiis prorsus tacere: videmus enim ut obstrepere non desinant: sed
re ipsa obstruitur os eorum, quia vtcunque conentur Deo maledicere, con-
fusi tamen iacent: deinde conuicti sunt intus, Deū esse mundi indicem, &
omnia subesse eius imperio.

Hæc? & intelliget misericordias Domini?

CVII.

Canticū Psalmus David.

Paratū cor meum, Deus, paratū cor meū: cantabo & psallam in gloria mea.

Excurge psalterium & cithara: exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine, & psallam tibi in nationibus:

Quia magna est super cælos misericordia tua, & vsque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cælos Deus, & super omnem terram gloria tua: vt liberentur dilecti tui:

Saluum fac dextera tua, & exaudi me:

43 Et aduertet animum, &c. וַיִּתְּנוּ כָּל־לֵבָבָם אֲדָמָה Ad verbum, Et intelligent misericordias Iehouæ. Mutatio numeri, & aduertent animum, vel perpendens multiplicem Dei bonitatem siue multiplicia Dei beneficicia.

IN PSALMVM CVIII.

1 Canticum Psalmi David. Vide Psal. 30.

2 Paratū נָכֹן Cōfirmatum. Hæc ferè ad verbum vsque ad versum septimum, leguntur & Psal. 57. b. 8. Gloria mea. כְּכֹדִי Id est, anima mea. sub. canit: quæ corporis gloria dicitur, quid corpore inanimato nihil sit abiectius. Legi potest, etiam cum anima mea. sub. canam. Vel iungatur sequenti versui, etiam gloria mea Excitare, nablum & cithara.

3 Euigilabo in aurora. חַיְכִימָה עֶרְבָה exurgam diluculo. vel, quum euigilaui, vel, quum exergifear in aurora. vel, summo mane. Legi potest, quum excitabo vos in aurora. i. quum sumam vos in manus ad canendum in aurora. q. d. per vos ne stet ò instrumenta musica, quin canā laudes Dei mane. Vide Psal. 57.

4 Vsque ad cælos, עַל כָּל־שָׁמַיִם Ad verbum, de super. vel. de supra cælos. i. ita vt cælos superet. Veritas tua. חַיְכִימָה fidelitas tua. sub. in promissis seruandis.

5 Gloria tua: כְּכֹדֶךָ decus tuum. maiestas tua. sub. sit, vel appareat. Verti potest, gloriam tuam. sub. ostende.

6 Vt liberentur, וְיִלְכְּטוּ Declarat quæ sit gloria Dei, nempe liberare dilectos. Et exaudi me. וְעֲנֵנִי Legitur & exaudi nos. Ab hoc versu vsque

ad finem Psalmi, eadem leguntur ad verbum in Psalmo 60. b. 7.

B. iij.

hæc, & aduertet animum ad misericordias Iehouæ CVIII.

Canticū Psalmi ipsius David.

Paratū cor meum, Deus, cantabo, & psallam, etiam gloria mea.

Excitare nablum & cithara: euigilabo in aurora.

Celebrabo te in populis Iehoua, & psallā tibi in nationibus:

Quia magna est vsque ad cælos misericordia tua, & vsque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cælos Deus, & super omnē terram gloria tua:

Vt liberentur dilecti tui: serua dextera tua, & exaudi me.

Hi quinque priores versus videtur desumpti ex Psalmo LVII, ab octavo versu vsque ad finem Psalmi.

Hi versus sunt iidem qui Psalmo 60. b. 7. scribuntur.

Deus loquutus est per sancti-
tatem suam, unde exultabo, quòd
diuidam WSechém, & vallem
WSucchóth metiar:

Meuserit Gilyád, meus erit
MenaWléh, & NEphraim forti-
tudo capitis mei: Ichudáh, legi-
fer meus:

Moáb olla ablutionis meæ,
super NEdóm proiciam calcea-
mentũ meum, super PeléWseth
iubilabo.

Quis deducet me ad cinita-
tem munitam: quis deducet me
vsque ad NEdóm?

Nónne tu Deus qui repule-
ras nos, nec egrediebaris Deus,
cum exercitibus nostris?

Da nobis auxiliũ ab angustia:
nam mendax salus hominis.

In Deo faciemus fortitudinẽ,
& ipse conculcabit hostes no-
stros.

C I X.

¶ Victori ipsius Dauid Psal-
mus.

Deus laudis meæ ne taceas:
Quia os impii & os do-
losi super me aperuerunt se, lo-
quuti sunt mecum

IN PSALMVM CIX.

1 Victori וְיִצְחָק Vide Psal. 4. a. 1.

Laudis meæ לְהַלְלָתִי Hebraismum sic quidam conuertunt, qui laudaris à me. Alij, de quo glo-
rior. Ne taceas: אֲשִׁיחַ ne sileas. ne te conũneas.

2 Os impii, & os dolosi וְאִימָתִי וְאִימָתִי os impii, & os doli. vel
fraudis. i. hominis dolosi, quòve improbus & dolosus vti solent. q. d. impij
aperuerunt super me os suum, & quidem dolosẽ.

אֲפֶרְעוּ אֲפֶרְעוּ aperuerunt. sub. delatores. Alij, aperta sunt.

Deus loquutus est in sancta
sua,

Exultabo, & diuidã Si-
chimam: & conuallem Ta-
bernaculorum dimetiar.

Meus est Galaad, & me
est Manasses: & Ephraim
fortitudo capitis mei.

Iuda Rex meus: Moab la-
bes p̄ei meæ.

In Idumæam extendam
calceamentum meum: mihi
alienigenæ amici facti sũt.

Quis deducet me in cini-
tatem munitam? quis dedu-
cet me vsque in Idumæam?

Nónne tu Deus qui repu-
listi nos, & nõ exibis, Deus,
in virtutibus nostris?

Da nobis auxiliũ de tri-
bulatione: quia vana salus
hominis.

In Deo faciemus virtu-
tem, & ipse ad nihilum de-
ducet inimicos nostras.

C V I I I.

In finẽ, Psalmus Dauid.

Deus laudem meam
ne tacearis: quia os
peccatoris, & os dolo-
si super me apertum est.
Loquuti sunt aduersũ me

Conqueritur Da-
uid de iniuriis
quæ tũc illi inferre
bãtur ab hostib⁹.
Christo capiti cõ-
uenit psalmus iste
& fidelibus.

lingua dolosa, & sermonibus
odii circumdederunt me, &
expugnauerunt me gratis.

Pro eo ut me diligeret, de-
trahebant mihi, ego autem
orabam.

Et posuerunt aduersum me
mala pro bonis, & odiū pro
dilectione mea.

Constitu super eum pecca-
torem: & diabolus stet à dex-
tris eius.

Quum iudicatur, exeat cō-
dēnatus, & oratio eius fiat
in peccatum.

Lingua mendaci: *לשון שקר* Ad verbum, lingua mendacii. i. sermo-
ne ficto. q. d. aliud loquuntur me presente, aliud me absente.

3 Odiosis *לשון* Ad verbum, odii. Et pugnaverunt con-
tra, &c. *וַיִּקְרָבוּ* & belligerantur mecum frustra. 4 Pro
dilectione mea *וְיִרְצֵנִי* .i. Quum diligam eos. Vir orationis
וְיִרְצֵנִי Ad verbum, oratio. Hebraismus sic reddunt quidam, pro illis o-
rabā. Alij, orationem fundebam pro eis.

6 Constitu super
eum impium, *וְיִרְצֵנִי* Præfice illi improbum. Sing. ul. pro plur.
Præfice illis improbos, sub. magistratus. De vno tantum homine loquitur
David, quum tamen in plurali numero conquestus sit quasi de magna
turba. Fieri potest ut quispiam primatum tenuerit inter improbos: aut ut
de singulis nunc loquatur singulari numero. Multi putant hūc perstringi
Doeg qui & gratia pollebat apud Saulē, & perfide Davidem sic crimi-
natus est ut constanter illi omnia discrimina quæ postea subiit. Fortasse me-
lius conueniet hac querimonia amico magis familiari. Vt sit, digni sunt
sanè improbi quum ita suas vires explicant ad nocendum, quibus impii
dominentur. nam contempto Deo grassantur ad perdendos bonos & simpli-
ces. Quum David hostibus suis dura imprecatur, non fuit privato affectu
commotus, nec propriam causam egit: præterea non seruire aut zelo inconsi-
derato proiecit se, sed potius hoc fuit spiritus sancti iudicium: postremo æ-
quitatem potius spectauit, quàm priuatā causam agat. Et satan *וְיִרְצֵנִי*
& aduersarius.

7 Exeat impius: *וְיִרְצֵנִי* Hebraismus, condem-
netur impietatis, siue improbitatis, dū agitur de eius causa in iudicio: non
inueniat misericordia locum, etiam si supplex deprecetur. In pecca-
tum. *וְיִרְצֵנִי* id est, reddat illum iudici magis odiosum. Aut, oratio eius
sit frustranea. i. patiatur repulsam, nullam veniam sua deprecatione obti-
neat. Ita Hebraei.

lingua mendaci:

Verbisque odiosis circunde-
derunt me, & pugnaverunt cō-
tra me absque causa.

Pro dilectione mea aduersa-
ti sunt mihi, & ego vir oratio-
nis eram.

Et posuerunt aduersum me
malum pro bono, & odium pro
dilectione mea.

Constitu super eum impiū,
& satan stet ad dexteram eius.

Dum iudicatur ipse, exeat im-
pius: & oratio ei sit in peccatū.

Iohan. 17. c. 12
act. 1. d. 20

Sint dies *vite* eius pauci: præ
fecturam eius accipiat alter.

*Fiant dies eius pauci. &
episcopatum eius accipiat
alter.*

Sint filii eius pupilli, & vxor
eius vidua.

*Fiant filii eius orphani,
& vxor eius vidua.*

Vagando præterea vagentur
filii eius, & medicent, quærant-
que uictum de suis desertis prode-
untes.

*Nutantes transferantur
filii eius, & mendicent: &
eiiciantur de habitatio-
nibus suis.*

Illaqueet fœnerator omnia
quæ sunt ei, & diripiant alieni
laborem eius.

*Scrutetur fœnerator om-
nem substantiam eius, & di-
ripiant alieni labores eius.*

Ne sit ei extendens misericor-
diam, neque sit qui misereatur
pupillis eius.

*Nō sit illi adiutor, nec sit
qui misereatur pupillis ei.*

Nouissimum eius excidatur,
in generatione altera deleatur
nomen eorum.

*Fiant nati eius in interi-
tium: in generatione vna de-
leatur nomen eius.*

Reuocetur in memoriam ini-
quitas patrum eius apud Ieho-
uam, & peccatum matris eius
ne deleatur:

*In memoriam redeat ini-
quitas patrum eius in con-
spectu Domini: & peccatum
matris eius non deleatur.*

8 Præfecturam eius *מנחת* munus eius. Alij, thonus sibi cō-
creditum. Alij, functionem eius. Petrus hoc testimonium ad Iudam ac-
commodat: quia ablatum fuit illi honor quem Christus in eum contulerat
postquam perfidē & sceleratē se gessit. Vide Act. 1. d. 20. 10 De suis
desertis *מקומותיו* de desolatis suis locis. Vel, è vastatis suis locis.
Deus enim ubi honore abdicauit impios, simul etiā vastā & deserta eorū
loca relinquit, vt post ipsorum mortē, totus mundus agnoscat percussos fuis-
se manu Domini.

11 Illaqueet *קוץ* Irretiat. Gallicē, Qu'il attrā
pe. i. ponat laqueum vel rete, & insidietur vniuersis quæ habet. q. d. Quæ
cunque eius sunt, veniant quasi in nassas hominis auari & fœneratoris.

12 Extendens misericordiam, *רחם* protrahens misericor-
diam, vel prorogans. i. non sit qui eius misereatur. 13 Nouissi-
mum eius *אחרון* Postremum eius. Alij, Posteritas eius. Ad verbum,
Sit postremum eius ad excidendum. Quidam vertunt, Sit posteritas
eius in exitium.

In generatione altera *בדור אחר* ita tolla-
tur eorum memoria vt in sequenti seculo nulla sit.

14 Patrum eius *אבותיו* Mutatio numeri, pro eorum.

Fiant contra Dominum 15
semper, & differat de ser-
va memoria eorū. pro eo quod
non est recordatus facere mi
sericordiam,

Et persecutus est hominē
inopē & mendicum, & con-
punctū corde mortificare.

Et dilexit maledictionem, 17
& venit ei: & noluit bene-
dictionem, & elongabitur
ab eo.

Et induit maledictionem 18
sicut vestimentū, & intra-
uit sicut aqua in interiora
eius, & sicut oleū in ossib⁹ eius.

Fiat ei sicut vestimentum 19
quo operitur, & sicut zona
qua semper praecingitur.

Hoc opus eorum qui de tra- 20
hunt mihi apud Dominum,
& qui loquuntur mala ad-
uersus animam meam.

Et tu Domine, Domine, 21
fac mecum propter nomen tuū:
quia suavis est misericordia
tua.

Sint coram Iehoua semper, &
succidat ē terra memoriā eorū:

Eo quod nō est recordat⁹ face-
re misericordiā, & persecutus
est virū pauperē, & mendicū,
& attrito corde, vt interficeret.

Dilexitque maledictionem,
& venit ei: neque voluit benedi-
ctionem, & elongauit se ab eo.

Induit quoque maledictionē
sicut vestimentum suum, & in-
trauit vt aqua in interiora eius,
& vt oleum in ossa eius.

Sit ei sicut vestimētū quo
operiat se, & pro cingulo quo sem-
per accingatur.

Hæc merces aduersariorum
meorū à Iehoua, & loquentium
malum contra animam meam.

Tu autem Iehoua Domine,
fac mecum propter nomen tuū:
quia bona est misericordia tua,
erue me:

15 Et succidat וַיִּכָּרֵם vt exterminet. 16 Pauperem, &
mendicū, וְהִיָּי אֶלְלִיָּם afflictum & miserum. vel, pauperem & inopem.

17 Et elongauit se ab eo. וַיִּלָּחֶם וַיִּקְרַח ideo lōgē recessit ab eo.

18 Induit quoque maledictionē sicut vest. וַיִּלְבָּשׁ כְּלִי מָלֵךְ He-
braismus, pro, Ornauit se maledictione vt vestimētō. vel, in eos veniat ma-
ledictio qui ea se putāt ornari tanquā vestimētō. 19 Operiat se, וַיִּעֲרֵם
inuoluatur. amiciatur. 20 Hæc merces וְזֶה תְּשׁוּבָתִי Hoc opus.

Alij, Hoc operæ pretium. Et loquentium, וְהִיָּי אֶלְלִיָּם Hæc
loqui pro deliberare, vel consultare more Hebræorum ponitur. i. machinan-
tib⁹ mihi pernicien. Hoc est loqui aduersus animam, machinari mortē ho-
mini innoxio. 21 Propter nomen tuum: וְלִשְׁמִיךָ. q. d. age mecum,
non quod mihi debeas quicquam, sed quoniā tu beneficus es natura: dein-
de quia vis gratiam tuam celebrari in gratia quam fidelibus preestas.

Quia bona est misericordia tua, כִּי טוֹב חַסְדְּךָ Hoc est, quoniam pla-
cet tibi nobiscum sic agere, non respectu operum nostrorū, sed tantum vt mi-
sericordiam erga nos tuam exerceas.

*Causa preceden-
tū imprecationū.*

*Postulat auxilium
à Deo, exponens il-
li suam miseriam.*

Quia 'pauper & egenus ego
sum, cor meum 'vulneratū est in
visceribus meis:

22 Libera me, quia egenus &
pauper ego sum: & cor meū
conturbatum est intra me.

Velut umbra quū declinat,
'abeo, 'excutor ut locusta:

23 Sicut umbra quū decli-
nat, ablatuſ sum, & excuf-
ſus ſum ſicut locuſta:

Genua mea 'debilitata ſūt prae
ieiunio, & caro mea 'macruit à
pinguedine.

24 Genua mea infirmata ſunt
à ieiunio, & caro mea im-
mutata eſt propter dēum.

Ego quoque 'ſum opprobriū
eis: quum 'vident me, mouent ca-
put ſuum.

25 Et ego factus ſum oppro-
brium illuſ: viderunt me, &
mouerunt capita ſua.

Orat Deum vt ab
eo ita ſubleuetur
adiuneturque vt
inimici eius ſen-
tiant eam opem
à manu Dei profe-
ctam eſſe, ſicut de-
clarat verſu 27.

Adiuua me Ichoua Deus mi,
ſerua me ſecundum miſericor-
diam tuam:

26 Adiuua me Domine Deus
meus: ſaluum me ſecun-
dum miſericordiam tuam:

Et cognoſcantq' 'manus tua
iſtud, & tu Ichoua feciſti iſtud.

27 Et ſciāt quia manus tua
hæc, & tu Domine feciſti eā

'Maledicent ipſi, & tu benedi-
28

Maledicēt illi, & tu bene-

22 Pauper עני miſer, afflictuſ.
q. d. Ego nō modo graues & atroces iniurias perpeſſus ſum ab hoſtibus meis.
ſed tu noſti me inteuſ etiā afflictuſ eſſe, ita vt ſim ſerē exanimiſ, niſi in te
vnum reſpiciam, & expectem abſ te ſalutem.

-Vulneratum eſt

23 Abeam, עברתי ambulo. Alij, pertranſeo. Dauid dicit ſe fuiſſe inſta-
bilem vt umbra eſſe ſolet quum ſol ad Occaſum declinat.

23 Abeam, עברתי

Præc. Heb. pro præf. ambulo. Alij, pertranſeo. Dauid dicit ſe fuiſſe inſta-
bilem vt umbra eſſe ſolet quum ſol ad Occaſum declinat.

Excutor

24 Debilitata ſunt

Præc. Heb. pro præf.

vacillant. nutant.

Macruit עקם emarcuit. i. exhausta eſt à pin-

guedine, vnde ſum illiſ opprobrio. ita quidam ſequenti verſui iſtum coniu-
gunt. Vel, macilēta fuit à pinguedine, id eſt. exuit ſine depoſuit omnem ſuc-
cum. Nonnulli accipiunt pinguedinem pro lautitiis, acſi diceret, Ego pri-
uatus ſum omnibuſ cibis delicatiſ. Verū aliter ſenſuſ ſimplicior eſt, quid
penē inedia ſuccuſ in ipſo defecerit, ita vt nulla ſerē in ipſo eſſet caro.

24 Debilitata ſunt

25 Sum עמית Præc. Heb. fui.

Vident me, ראוני Eus. Heb. pro

præf. vel præc. De motione capitiſ in ſignum ludibrii eſt Pſal. 22. b. 8. Vide
ſimilem locum

25 Sum עמית Præc. Heb. fui.

27 Manus tua iſtud, ידך

Quid ſignificet hæc loquutio ſequē-

tibus declarat quum dicit, Tu feciſti iſtud,

28 Maledicent, &c.

29 Euenia Heb. quæ nonnulli in modo optandi accipiunt, Ma-
ledicāt ipſi, at tu benedicat: inſurgāt, & cōfundentur: at ſeru' tu' læ-
tetur. vt ſit precatio. Poſſent eſſe verba modi permiſſini. Eodē autem redit

28 Maledicent, &c.

sensus siue in futuro tēpore modi optatini, siue in modo permissiu accipiat. q. d. Modo tu benedicas, ego facile patior ipsos maledicere: surgant vt volent, sed pudefiēt tandē. Alius magis placet in futuro indicatini accipere: vt quasi securus tanquam re impetrata, insulet suis hostibus, & confidenter gloriatur de sua victoria.

dices: qui insurgunt in me, confundantur: seruus autē tuus letabitur.

Induantur qui detrahūt 19 mihi, pudore: & operiantur sicut dipluide cōfusione sua.

Confitebor Domini nimis 30 in ore meo, & in medio multorum laudabo eum:

Quia assistit à dextris 31 pauperis, vt saluam faceret à persequentibus animam meam.

Psalmus David. CIX. 1 Dixit Dominus Domino meo, Sede à dextris meis,

Donec ponā inimicos tuos scabellum pedum tuorum.

30 Multonū מלכין magnonū. hoc enim significat aliquādo hęc dictio vt Esther 1. b. v. q. d. non tantum agnoscā Deū salutis meae anthrōpē sed faciliā vt omnes etiā magni, siue principes & magnates, meo praeconio, hoc intelligāt. Dicit valde: hoc est pro magnitudine beneficii. 31 Quod stet יָסַד Fut. Heb. pro praes. Quia assistat. vel, Quod assistet. i. quid parriat manū pauperi. Confirmat iterū David quod prius dixerat, se adiutū fuisse à Domino quū ipsū deficeret omnia subsidia, & esset ferē perditus. Nā pauperis nomine intelligit quod destitutus fuerit omni auxilio, nisi quate nus illi adfuit Dominus.

Vt seruet eum, &c. וְיִשְׁמְרֵנִי וְיִצְּלֵנִי Ut seruet à iudicibus iniquis animā eius. Rectius nosse interpret. Hoc dicit David quod non à plebeis solūm opprimeretur, sed ab ipsi Rege, & proceribus eius.

IN PSALMVM CX.

1 Dixit Iehoua יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד. Vel אֱלֹהֵי participium est passivum, vel nomē, Dictū Iehouae, aut Sermo Iehouae. sub. erit. i. Dicit Iehoua. Prophetia enim est de futuro per praeteritum tempus, more Prophetarum. Hac dictione frequenter viūtur Prophetae. Psalmus de Christo compositus, vt satis apparet ex Mattheo, 22. d. 44. Item ex 1 Cor. 15. d. 25, Hebr. 1. d. 13 & 10 c. 11. Act. 1. e. 24. Possēt quidē hic versus aliquo modo (vt quidā scribunt) ad Davidē referri: ac si diceret, Nō temerē mihi usurpauit regnū, nec illud hominū fauore adeptus sum: sed ad hunc honore su euectus Dei manu dato. Sede ad dexteram meā, יְמִינִי יְהוָה Hoc est, obtine imperium: vel secundum à me potentia & imperii gradum obtine.

ces: insurgēt, & pudore afficientur: seruus autem tuus letabitur. Induantur aduersarii mei pudore, & operiantur tāquam vestimento pudore suo.

Celebrabo Iehouam valde ore meo, & in medio multorum laudabo eum:

Quod stet ad dexteram pauperis, vt seruet eum à iudicantibus animam eius.

Ipsius David Psalmus. CX. Dixit Iehoua Domino meo, Sede ad dexteram meam, donec ponam inimicos tuos scabellum pedibus tuis.

Venet vota laudis, & quare.

Matth. 22. d. 44
1. cor. 15. d. 25
hebr. 1. d. 13, & 10.
c. 12
act. 2. e. 24
Christi regnū post
ascensionem.

Virgam fortitudinis tuæ mit-
tet Iehoua ex Sion: dominare
in medio inimicorum tuorum.

Populus prædicato
Euangelio se Chri-
sto sponte subiiciēs

Populus tuus spontaneus in
die exercitus tui in splendori-
bus Sanctitatis: ex vtero, ab auro-
ra tibi ros natiuitatis tuæ.

Christus Sacerdos
& Mediator.
hebr. 4. b. 6. & 7.
c. 17. ioban. 12. c. 34

Iurauit Iehoua, & non pœni

Virgam virtutis tuæ em-
ittet Dominus ex Sion: do-
minare in medio inimicorū
tuorum.

Tecum principium in die
virtutis tuæ in splendoribus
Sanctorum: ex vtero ante lu-
ciferum genui te.

Iurauit Dominus, & non
pœnitebit eum,

2 Virgam fortitudinis tuæ *וַיִּשְׁלַח יְהוָה* i. Robur quo roboraberis. vel Ro-
bur regni tui, quod est fortitudo tua. i. Nō patietur Dominus te cadere qua-
si in angulo aliquo mudi, vt sis Rex Ierusalem tantum, & in vrbsum vi-
cinis: sed extendet Deus potentiam regni tui vsque ad vltimos mudi fines.

Dominare *וַיִּשְׁלַח* Imperatiuū pro futuro, dominaberis. Quia futurū
erat vt nō sine magnis obstaculis Christus regnaret non solum inter Iudeos,
sed etiam inter omnes Gentes, ideo hūc Propheta repetiuit quod primo versu
dixerat, quod scilicet dominaturus esset inter hostes suos. 3 Sponta-
neus, *וְכַכּוֹר* spontaneorum. sub. voluntatum eris. Alii, spontanei. Alij,
sponte. sub. veniet.

In die exercitus tui *בְּיוֹם הַמִּלְחָמָה* quum educes
exercitum tuum. Alii, in die roboris tui. i. tempore triumphi & regni
tui. Alii referunt ad solennes conuentus: exponentes, dum vults lustrare po-
pulum tuū: vel dum vults habere solennes conuentus. Gallicè dicimus, Fai-
re les monstres. In splendoribus Sanctitatis: *וּבְהִדְהָרֵי קֹדֶשׁ* in pulchri-
tudinibus Sanctitatis. i. in ciuitate illa clarissima ac celeberrima, nempe
Ierusalem, vbi primū illuxit Euangelii splendor. Alij, in magnificen-
tiis Sanctuarij. Quidam exponunt, Populus tuus liberaliter conueniet non
tanquam ad imperium hominis profani, sed tanquam in conspectum Dei
sui: quia Deus solio Regie te imposuit: ideo præsidet & tibi & toti populo
quem tibi subiecit. Conueniet igitur populus ad te, vt Regem suū agnoscat.

Tibi ros natiuitatis tuæ. *וְרוֹס יִלְדֻתְךָ* sub. eris. Rorem pro benedi-
ctione, & plenitudine gratia posuit. q. d. O Christe, ros natiuitatis tuæ. i.
gratie illæ quæ tibi donabuntur à Patre dum carnem assumes, obueniēt
tibi iam inde ab vtero & à principio natiuitatis tuæ. Plenitudinem gra-
tiarum in Christo laudat Propheta. Alii sic exponunt, Dominus benedices
tibi vt crescat populus, crescat inquam præter ordinariū modum, quem-
admodum aurora emittit rorem, vnde miratur omnes, quū vident terram
irriguam esse, nō viderint autem eum decidentē. Quemadmodū igitur ros
dum cadit è calo, oculos fallit, deinde spectatur in magna abundantia (op-
perit enim omnes ferē herbas) ita nascetur tibi soboles incredibili numero,
& præter vrsitatē naturæ morem. Ordo autē verborum talis est, ab vte-
ro ros pueritiæ nasciturus est, tanquam ab aurora id est, quemadmodum
quotidie ab aurora ros nascitur. Simulac Euāgelium promulgatum fuit
in mundo, quanta multitudo collecta fuit exiguo tempore.

4 Iurauit
Iehoua, & c. *וַיִּשְׁבַּח יְהוָה וְלֹא יִנָּס חֶסֶד כִּי כֹהן לְעֹלָם* Hebraismus sic quidam
exponunt, Immutabili voluntate sua statuit Iehoua te fore sacerdotem æ-
ternū. Quidam vertunt, Iurabit, nec mutabit sententiam, & c. O stem-

ditur Christus mediator Dei & hominum, quod sit summus Sacerdos. Tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedec.

Dominus à dextris tuis, 5 Dominus qui est ad dexteram tuam, vulnerabit in die furoris sui Reges.

Iudicabit in nationibus, 6 Iudicabit in Gentibus, implebit ruinas: conquassabit capita in terra multorum loca cadaveribus, percutiet caput super terram multam.

De torrente in via bibet: 7 De torrente in via bibet, propterea exaltabit caput. propterea exaltabit caput.

Secundum morem וְכִדְרִי אֵל Ad verbum, iuxta verbum. & redit dat. i. secundum rationem, ritum, morē, ordinem. Hebraei exponunt, eo quod sis Rex iustitia. Solus Melchisedech prae dictus fuit utroque in re secundum Dei mandatū ut Rex simul & Sacerdos esset: sic Christus Rex fuit & Sacerdos: atque etiam aeternus, quemadmodum Melchisedec, cuius origo ignoratur: non enim meminit Scriptura unde natus sit, vel ex quibus parentibus traxerit originem, vel quando mortuus sit. unde aeternus Sacerdos dictus est. Propria igitur similitudo inter Christū & Melchisedec, ea est, quod Christus absque fine regnet, atque etiam fungatur sacerdotio.

5 In die furoris sui וּבְיוֹם כְּרוֹס .i. quum maturum sumenda vindictae tempus aduenerit. Describit forte Dei auxilium ad eius regni defensionem, quod ipse erexit & instituit.

6 Iudicabit in Gentibus. Vel potius, Vni populo nō dominabitur, quemadmodum posteri Danidit: sed imperium exercebit in toto orbe. Hic Iudicandi verbum significat regere, vel imperio potiri. Psal. 2. c. 8, dicitur, Postula à me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuā, & possessionem tuam terminos terrae.

Caput, &c. וְכִדְרִי אֵל Singul. pro plur. hoc est percutiet capita, sine Principes qui praesunt regionibus amplius, & Summos potētiatus. Confirmat quod prius dixit de hostibus, nepe nō fore hostes obstaculo, quamlibet robusti sint, quominus Christus emergat victor, & illos cogat in suum obsequium.

7 De torrente וּבְמַקְוֵי תַּבְּחִי sub sanguinis casorum. q. d. Tantum sanguinis fundetur, ut etiam liceat victori bibere & correre sanguinis casorum in via, dum persequetur hostes: satiabitur hostiū suorum sanguine: & propter eam victoriam, multum attolletur Christus, & euadet clarissimus. Alij (quod vero propius est) volūt similitudinē sumptā esse à strenuis ducibus qui minime sunt delicati, sed dū iter peragunt, & festinant ad hostes persequēdos, bibūt & torrente, idque ambulātes: hoc est nō caprāt quietem, sed sufficit illis in transcurso restinguere sitim & stuuio. Gedeon (ut legimus in libro Iudicum, 7. b. 1.) hoc modo expertus est cordatos & industrios milites. Propheta sanē hīc tribuit militare istud robur Christo, quod biberit idque in via. q. d. Nō sumet sibi tempus ad quietem, sed perget usquedum hostes omnes profligauerit.

Halelu-Iáh.

CXL

Halelu-Ia.

CX.

Confitebor Iehoux toto
Corde in cœtu rectorum
& congregatione.

1 Magna opera Iehoux, & ex-
plorata omnibus volentibus ea.

2 Gloria & decor op^{us} eius, & ius-
titia eius manet in seculum.

3 Fecit vt memoria celebrêtur
mirabilia sua: n clemens & mise-
ricors Iehouáh,

4 Escam dedit timentibus se: quia
memor fuit in seculum pa-
cti sui.

5 Fortitudinē operū suorū an-

Confitebor tibi Domi-
ne in toto corde meo in
consilio iustorum & co-
gregatione.

2 Magna opera Domini, ex-
quisita in omnes voluntates
eius.

3 Confessio & magnificen-
tia opus eius, iustitia eius
manet in seculum seculi.

4 Memoriam fecit mirabi-
lium suorum, misericors &
miserator Dominus, escam
dedit timentibus se.

5 Memor erit in seculum te-
stamenti sui.

6 Virtutem operum suorū

IN PSALMVM CXI.

1 Halelu-Iáh. חללו יהוה Hæc inscriptio, quæ significat, Laudate Iáh, ostendit quid contineat Psalmus, nempe exhortationem ad canendas Dei laudes. Digestus est autem ordine alphabetico: ita vt singuli versus contineat duas litteras, a quibus hemistichia incipiunt: præterquam in duobus postremis, in quibus sex sunt litteræ, & ita impletur totum alphabetum.

Confitebor Iehoux יהוה יתיר Celebrabo Iehouam. Eueham laudibus. **2** Explorata omnibus volentibus ea. כל פקדויו חקרו כל peruestigabilia omnibus qui optant ea. vel delectantur ipsis. i. quæ inueniri & cognosci possunt ab iis qui suum studium ad ea consideranda applicant.

3 Gloria, &c. כבודו יהוה Hebraismus, Quicquid agit Deus, plenum est, magnifica dignitate. Non vult autem Deus tantum specimen extare sue virtutis, vel imperii in suis operibus, sed vult prætius cognosci suam iustitiam quam adhibet in suis tuendis & cõseruandis.

4 Fecit vt memoria celebrentur mirabilia sua: וזכר עמו כל פקדויו Ad verbum, Memoriam fecit mirabilibus suis. i. Taliæ sunt quæ fecit vt nunquam possint memoria excidere. vel, vt digna sint perpetua memoria. Alij, Memoriam fecit mirabilium suorum.

5 Escam פרו פראdam, eam scilicet quam secum abstulerunt filii Israel quum egredierentur ex Aegypto. Vel potius significat, se liberale præstitisse erga populum suum. q. d. Memoria fœderis illius fecit vt tot beneficiis assidue prosequutus sit populum suum. Memor fuit יהוה Est. Heb. pro præ.

6 Fortitudinem operū suorū annunt. כח ונחמיו הניך Virtutē factorum suorū manifestauit. vel, declarauit. i. facinora summa virtutis. q. d. Patefecit virtutem operum suorum populo suo quum dedit illis hereditatem Gentium.

*Exhortatur ad lau-
dandum Deū, suo
exēplo, cuiusque cor
de, omnes fideles.*

*Extollit laudibus
opera Dei facta in
Israelem.
Memoria operum
Dei sempiterna.*

annuntiabit populo suo,
ut det illis hereditatem
Gentium: opera manuum
eius, veritas & iudiciū.

Fidelia omnia mandata
eius, confirmata in seculum
seculi, facta in veritate &
aquitate.

Redemptionem misit po-
pulo suo, mandavit in aternum
testamentum suum.

Sanctū & terribile nomē
eius: initium sapientie, timor
Domini.

Intellectus bonus omnibus
facientibus eum: laudatio
eius manet in seculū seculi.

CXI.

Halelu-Ia, reversionis Ag-
gei & Zacharia.

BEatus vir qui timet
Dominū, in mandatis

7 Opera manuum eius, &c. וְעָשָׂה יְהוָה לְעַמּוּלָּא Hebraismus, Quic-
quid agit, id agit ut ostendat se veracem in promissis, & iustum: ut qui
impiis Gentibus terram suam eripiat, & eam suis tradat. Fide-
lia וְהָיָה חֶסֶד certa. veracia. Propheta commendat tam verbum Dei, quā
eius beneficia. Dupliciter enim Deus se veracē, iustum, & rectum esse mon-
stravit. Legē suā promulgādo per Moysen, & addēdo opera ad cōfirmationē.

8 Cōfirmata כְּבִדֻּם Stabilita. Firma. 9 Redemptionē, &c. וְיִשְׁלַח יְהוָה יָדָא Dicit Deum non tantū semel redemptorē populi sui fuisse: sed
statuisse etiam modum quo Ecclesiam suam servaret, ne salus illa esset ir-
rita, vel unquam efflueret, nempe Legem suam promulgando per manum
Moysen. Lex enim fœdus est æterna vitæ. Quā Legē dicit, tantū non intel-
ligit præcepta bene & rectē vivēdi, sed simul etiam cōplectitur gratuitas
promissiones.

10 Principiū sapientie, &c. וְהָיָה חֶסֶד Caput sapientie, timor Iehouæ. q. d. Non aliter quis rectē sapit, nisi
qui se totum addicit in Dei obsequium. Scipsum declarat mox, Intellectū
bonum vocans quod Principium & caput sapientie dixit: & facere
Legē Dei, esse illum timere. Desinit his verbis quisquā sit Dei timor, quū
se Deo totos addicunt homines, libenter ingū eius suscipiunt, patiuntur se
regi eius verbo, & mandata eius sibi constituunt pro regula bene vivēdi.

Permanet וְהָיָה permanens. sub. sit. Hac clausula exhortationē
in se continet.

nuntiavit populo suo, & dando
eis hereditatem Gentium.

7 Opera manuum eius, veritas
& iudiciū: 2 fidelia omnia præ-
cepta eius:

8 Cōfirmata in perpetuum &
in seculum, & facta in veritate &
rectitudine.

9 Redemptionem misit popu-
lo suo, & præcepit in seculum pa-
ctū suum: p̄ sanctum & terribi-
le nomen eius.

10 Principiū sapiētiae, timor Ie-
houæ: & intellectus bonus ōni-
bus facientibus ea: 3 laus eius
permanet in seculū. CXII.

Halelu-Iah.

BEatus vir qui timet Ieho-
uam, & in mandatis eius

Dedit terrā Cha-
naan Israelitis se-
cundum suas pro-
missiones, quas fi-
deliter iusteque
complevit, conser-
uans & liberans
ip̄os ab inimicis.

Prudentia & sa-
pientia. Proverbi
1. a. 7. & 9. c. 10
eccli. 1. b. 16

Beatitudines eius
qui timet Deum,
eiusque mandata
custodit.

delectabitur valde.

1 Potens in terra erit semen eius, & generatio rectorum benedicetur.

2 Opes & diuitiæ in domo eius: & iustitia eius manet in seculum.

3 Oritur in tenebris lumen rectis: clemens, & misericors, & iustus.

4 Bonus vir miseretur, & multo dat: moderatur res suas in iudicio.

eius volet nimis:

Potēs in terra erit semen eius, generatio rectorum benedicetur.

Gloria & diuitiæ in domo eius: & iustitia eius manet in seculum seculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis: misericors & miserator, & iustus.

Iucundus homo qui miseretur & commodat, disponit sermones suos in iudicio:

IN PSALMVM CXII.

1 Delectabitur *פֶּן פֶּרַח* Heb. pro *præf.* vel *sub.* Quidam ita resolunt, Beatus vir qui timet Iehouam, & delectatur valde in eius mandatis. ut secundum membrum sit expositio prioris q. d. Beatus vir qui timet Dominum, id est qui delectatur eius mandatis. Eodem literarum Hebraicarum ordine compositus est iste Psalmus quo & præcedens.

2 Et iustitia eius *יִשְׁרָאֵל* Quidam existimant hic per nam vertendum esse: quod sit ratio quare qui recte & innoxie se gessit, fruatur opibus suis: nempe quod iustitia eius sit tanquam custos opum. Iniquitas absumit opes partas: iustitia recti hominis conseruat quasitas.

3 Oritur in tenebris lumen rectis: *וְרָא חֹשֶׁךְ וְרָא לְיוֹרֵם* Ad verbum, Ortū est, &c. vel, Oriri fecit, ut ait doctus inter Hebræos. Hebraismus quidam sic exponunt, Deus solet eripere rectos dum maximè affliguntur. Alij sic exponunt, Etiam si Dei flagella exundent per totū orbem, rectos tamen esse in tuto & tranquillo statu: quemadmodum si tenebra operirent totam terram, & in aliquo angulo esset serenum & tranquillum celū. Fit enim sapissimè, ut male & miserè se habeat totus mundus: interim Dei benedictio fulgeat super rectos, ita ut sentiant, Deo sibi propitio, se bene habere, & esse felices. Clemens, &c. *וְיִרְאֵהוּ* Quidā hac ad Deum referentes, vertunt, Deus clemens, & misericors, & iustus oriri facit lumen rectis. Quæ opinio doctioribus magis placet, quod hæc gloria maximè in Deum competant. Alij referunt ad rectum, hoc modo, Misericors, clemens & iustus, non obtenebrat mundum ut scilicet impij, qui dum sententiam exercent, quasi ubique tenebras offundūt, permiscant omnia, & peruertunt: sed potius discutit tenebras, tollitque omnem materiam iniuriarum, rapinas, &c. Id est Oriri facere in tenebris lumen.

4 Bonus vir *וְיִרְאֵהוּ* Quidam vertunt, Bene viro qui miseretur & commodat, quemadmodū primo versu dixerat, Beatitudines viri, &c. Res suas *וְיִרְאֵהוּ* Ad verbum, verba sua. atque ita quidam expo-

bescet: n desiderium impiorum
peribit. CXIII.

tabescet: desiderium peccato-
rum peribit. CXII.

Halelu-Iáh.

1 Halelu-Ia.

Exhortatio ad lau-
dandum Deum p
ipsius providentia
in calo & in terra.
Daniel 12. 20

LAudate servi Iehoua, lau-
date nomen Iehoua:
¶ Sit nomen Iehoua benedi-
ctum ex hoc tempore & vsque
in seculum.

LAudate pueri Domi-
num: laudate nomen
Domini:
¶ Sit nomen Domini benedi-
ctum ex hoc nunc & vsque
in seculum.

Malach. 1. c. 11

¶ Ab ortu solis vsque ad occa-
sum eius, "laudabile nomen Ie-
houa.

3 A solis ortu vsque ad oc-
casum, laudabile nomē Do-
mini.

"Excelsus super omnes gen-
tes Iehouáh, super calos gloria
eius.

4 Excelsus super omnes gen-
tes Dominus, & super calos
gloria eius.

Quis sicut Iehouáh Deus no-
ster, "qui eleuat sese ad habi-
tandum,

5 Quis sicut Dominus Deus
noster qui in altis habitat,
& humilia respicit in calo
& in terra?

Qui humiliat sese ad viden-
dum in calo & in terrar

6 Quis sicut Dominus Deus
noster qui in altis habitat,
& humilia respicit in calo
& in terra?

Providentia eius
erga pauperes ac
mulieres steriles.

Qui erigit è pulvere inopem, 7
è stercore eleuat pauperem:

7 Suscitans à terra inopē,
& de stercore erigens pau-
perem:

"Vt sedere faciat eum cum

8 Vt collocet eum cū prin-

I N P S A L M V M CXIII.

3 Laudabile Iehon laudatū. i. clarissima ac celeberrima est gloria
Domini. 4 Excelsus, &c. וְיֵשׁׁוּעָהּ Vt fuit mundi creator, ita
etiā Gētes sub manu sua continuit: verū hac Dei celsitudo amplius pate
facta fuit per Euangelii: tum enim Deus collegit sub suū imperiū omnes
gentes, & cognitus fuit Rex totius terra. nam ante publicatum Euange-
lium Gentes erant tanquam exēta à familia Dei.

5 Qui eleuat, &c. וְיֵשׁׁוּעָהּ qui se attollit ad sedendum. id
est in summo & sublimi deligit sibi sedē, attollit se supra calos. Sic resolu-
debent hæc verba, Quamvis Deus in sublimi habitet, ita vt longa sit di-
stantia inter ipsum & omnes creaturas, tamen eusque se demittit, vt om-
nia quæ condidit, cura habeat. Ita versus iste sequenti iungitur. q. d.
Tametsi Deus excelsus sit supra omnes calos, non tamen impedit hac eius
altitudo quominus foueat paterna cura quæcunque condidit.

8 Vt sedere faciat וְיֵשׁׁוּעָהּ Vt collocet. Vt habitare faciat. Dei
providentiam commendat in variis conversationibus qua sæpe cernitur,
& quas mundus putat fortuitò accidere: ostendens illas omnes accidere
Dei consilio, & pēdere ab eius solius iudicio.

*cipibus, cum principibus po-
puli sui:*

*Qui habitare facit steri-
lem in domo: matrē filiorum
Letantem.*

CXIII.

Halelu-Ia.

IN exitu Israel de AEgy-
pto, domus Iacob de po-
pulo barbaro:

*Facta est Iudaea sanctifi-
catio eius, Israel potestas
eius.*

*Mare vidit, & fugit: Ior-
danis conuersus est retror-
sum.*

*Montes exultauerunt vt
arietes, & colles sicut agni
ouiū.*

*Quid est tibi mare, quod
fugisti: & tu Iordanis, quia
conuersus es retrorsum?*

9 Qui constituit sterilem, familiam: *מְסִיכָה עֵקֶר* Qui habi-
tare facit sterilem in domo. vel, familia. Hebraismus, pro, Efficit vt quae
prius erat sterilis, amplam habeat familiam: efficit inquam eam matrem
filiorum multorum, & propter eos letantem.

IN PSALMV CXIII.

1 Barbaro: *בָּרְבָרִי* Vox Hebraea significat eos qui lingua alia quā
Hebraea loquuntur.

2 Sanctificatio eius *קִדְּשׁוֹ* in sanctita-
tem eius. sub. Dei. Relativum sine antecedente. Hebraismus. i. Cōsecrauit
sibi populum Iuda, hoc est Israel. pars pro toto. Exod. 19. a. 6. Vas estis mī
hi gens sancta. q. d. Dum populum Israeliticum eduxit ē captivitate, o-
stendit se illum in primis delegisse. Alij exponunt, Deum fuisse sanctifica-
tum in populo suo, quum illum redemit: id est tunc gloriam suam patefe-
cisse, tunc specimen exhibuisse sanctitatis suae, vt coacti fuerint homines
tūc illum suspicere & venerari, qui prius erat contemptus & incognitus.

Dominium eius *מְלִכּוּתוֹ* Ad verbum, dominia eius. i. tunc coe-
pit Deus agere principem populi sui Israelitici, tunc regnum suum mani-
festavit. nam prius existimabant increduli Deum illum nihil posse, quod
nondum experti essent eius virtutem: nondum enim Dei potētiā senserat
mūdus vt adoraret tanquā Regem. prius nāque domus Abrahae solitaria
erat, & in Aegyptū descenderat parū honorificē, vbi pastoriā vitam
agebant: at tandē magna cum Dei gloria exiit.

וְיִשְׂרָאֵל כִּדְּבָרִי Ad verbum, sicut filii pecudum. vel, ouium.

C. iij.

principibus, cum principibus
populi sui:

9 Qui constituit sterilem, fa-
miliam: matrem filiorum læ-
tantem.

CXIII.

Halelu-Iáh.

QUum egrederetur Iſraēl
ex Aegypto, & familia Ia-
cob ē populo barbaro:

Fuit Iehudáh sanctificatio e-
ius, Iſraēl dominium eius.

Mare vidit, & fugit: Iordan
conuersus est retrorsum.

Montes subsilierunt sicut a-
rietes: & colles sicut agni ouiū.

Quid tibi mare, quod fugisti
quid tibi Iardén, quod conuersus
es retrorsum?

Breviter commemo-
rat liberationem
Israelis ex Aegy-
pto, Exod. 14. & 21

Iosue 3. & 13

Et nobis mōtes quòd 'subfiliſtis
ſicut arietes : & uobis colles, vt a-
gni ouium

Montes exultaffis ſicut
arietes, & colles ſicut agni
ouium?

A facie Domini cōtremiſcit
terra, à facie Dei Iacob,

A facie Domini mota eſt
terra, à facie Dei Iacob,

Exod. 17. 6. 6

¶ Qui cōuertit petram in ſta-
gnū aquarum, ſilicem in fontem
aquarum.

Qui conuertit petram in
ſtagna aquarū, & rupem
in fontes aquarum.

Vult omnem glo-
riam Deo trioni,
non hominibus, &
liberentur.

Non nobis Iehoua, non no-
bis, ſed nomini tuo da glo-
riam propter miſericordiā tuā,
propter veritatem tuam.

Non nobis Domine, non
nobis: ſed nomini tuo da glo-
riam

Vt quid dicent Gentes, Vbi
eſt nunc Deus eorum?

Super miſericordia tua
& veritate tua: nequando
dicant Gentes, Vbi eſt Deus
eorum?

Quæ differentia
inter Deum & i-
dola.

¶ Certè Deus noſter eſt in celo,
omnia quæ voluit fecit.

Deus autem noſter in celo
omnia quacunque voluit
fecit.

Simulachra autem corū ſunt
argentum & aurum, opus ma-
nuum hominum.

Simulachra Gentium, ar-
gentum & aurum, opera
manuum hominum.

Sapient. 15. 2. 15

¶ Os eſt eis, & non loquuntur:
oculi ſunt eis, & non vident.

Os habent, & nō loquen-
tur: oculos habent, & non
videbunt.

6 Subſiliſtis 1777 Fut. Heb. pro prat. Et plurali viſitur, quòd nō ſo-
lūm mons Sinai, ſed & vicini montes agitati ſunt ob præſentiam Dei.

7 Contremiſcit 1777 contremiſce. Alij, contremiſcere meum.
ſub. eſt. vt ſit infinitiuus, & ſit aff. xū. reſponſio q. ſit terra ad præceden-
tis verſus interrogationem. q. d. Meum eſt expaueſcere. Verum diſſis Ter-
ra o' eſt quominus ita vertatur. Potius eſt infinitiuus, qui p'uitur pro præ-
ſenti, & 1777 redundat.

I N P S A L M V M C X V.

1 Non nobis 1777 h' q. d. Eripe nos à tyrannide Gentium, non vt in-
de eradamus clarioreſ. ſed vt nomen tuū illuſtrius reddatur: eripe inquit,
vt appareas per axin promiſſa miſericordia.

¶ Certè Deus no-
ſter 1777 h' Ad verbum, Et Deus noſter. Quidā vertunt, Atqui Deus
noſter. Hic abruptū ſuam precationem: ſecum enim ipſi loquuntur, &
ſibi confirmationem ſuppeditant quo animoſius precentur. Dixerant, Vt
quid dicerent Gentes, Vbi eſt Deus eorum? Quoniam poterat labefa-
ctari accuſati fides ipſe, illa Gentium ſubſannatione, ideo hunc clypeum
oppoſuit, Deus noſter in celo, an patietur nomen ſuū ſic cōſpui? q. d. nō.

Voluit fecit. 1777 1777 Prat. Heb. pro praſ. 1777 Loquuntur
1777 Futura Heb. etiam ſequentibus duobus verſibus, pro praſ.

Aures habent, & nō audiunt: nares habent, & non odorabunt:

Manus habent, & non palpabunt: pedes habent, & non ambulabunt: non clamabunt in gutture suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea, & omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel speravit in Domino: adiutor eorum & protector eorum est.

Domus Aaron speravit in Domino: adiutor eorum & protector eorum est.

Qui timent Dominum, speraverunt in Domino: adiutor eorum & protector eorum est.

Dominus memor fuit nostri, & benedixit nobis: benedixit domui Israel, benedixit domui Aaron:

Benedixit omnibus qui timent Dominum, pusillis cum maioribus.

Adiiciat Dominus super

7 Resonant יוני loquuntur. immurmurant. *Ent. Heb. pro praf.*

8 Sicut ipsa sine כוידס יוני Imprecatio est, ideo per optatum modum vertitur. Alij per presens vertunt, sicut ipsa sunt qui faciunt ea. ac si dicat, Non minus stupidos esse homines qui simulachra sibi faciunt, quàm sint ipsa simulachra, quæ tamen sensu & motu carent.

9 Auxilium ipsorum דרנן nempe sperantium in eo. nam relatiua sepe sine substantiua ponuntur, quæ ex precedentibus suppleri debet. Vel est personæ mutatio, pro, Est enim auxiliator noster, & propugnator.

12 Memor fuit nostri, וזכרנו. i. respexit nos, vel misertus est nostri. Rursus populum ad fiduciam animat, proposita experientia priorum temporum. q. d. Nisi Dominus nos respexisset, scipius actum erat de nobis: quod non perijimus, quod adhuc stat genus nostrum, quod floremus adhuc, quod etiã bona multa nobis suppetunt. hoc necesse est ascribere Dei benedictioni, quia nos respexit, vel nostri misertus est.

14 Adiiciet ויקח Addet. i. Maiora quàm antea, conferet vobis beneficia. Coniungit spem futuri temporis cum experimento superioris vite.

C. 11.

6 Aures sunt eis, & non audiunt: nares sunt eis, & non odorantur:

7 Manus sunt eis, & non palpant: pedes sunt eis, & non ambulant: non resonant gutture suo.

8 Sicut ipsa sint qui faciunt ea, omnis qui fidit eis.

9 Tu uerò ישראל fide Iehouæ: nam auxilium ipsorum & clypeus ipsorum est.

10 Domus Aharon fidite Iehouæ: quia auxilium ipsorum, & clypeus ipsorum est.

11 Qui timetis Iehouam, fidite Iehouæ: quia auxiliū ipsorum, & clypeus ipsorum est.

Iehouah memor fuit nostri, benedixit nobis: benedixit domui ישראל, benedixit domui Aharon:

12 Benedixit timentibus Iehouam, pusillis cum magnis.

13 Adiiciet Iehouah super vos,

Exhortatio ad israelitem omnesque fideles, ut fiduciam suam in Deo collocent.

Promittit eis benedictionem David, quantum affligantur.

super vos & super filios vestros.

vos: super vos, & super filios vestros.

Benedicti vos à Iehoua, qui fecit cælos & terram.

Benedicti vos à Domino, qui fecit cælum & terram.

Cælum, cælum inquam Iehoua est: terram autem dedit filiis hominum.

Cælum cali Domino: terram autem dedit filiis hominum.

Non mortui laudabunt Iah, nec omnes descendentes in silentium:

Non mortui laudabunt te Domine, neque omnes qui descendunt in infernum:

Nos autem benedicemus Iah ex hoc tempore & vsque in seculum. Halelu-Iah.

Sed nos qui viuimus, benedicimus Domino ex hoc nunc & vsque in seculum. Halelu-Ia.

CXVI.

C X I I I I.

Dilexi, quoniam audiuit Iehouah vocem meam:

Dilexi, quoniam exaudiet Dominus vocem orationis meae:

deprecationes meas,

16 Cælum, cælum Iehoua est: *וְיְהוָה הוּא* His verbis significat Deum vnica gloria sua contentū esse. q. d. Sufficit Deo habitatio cælestis, quanquam illic neque seritur, neque metitur, neque vlla sit frugum copia: nō enim indiget istis adminiculis quæ pertinet ad toleranda hominum vitam: cali sunt illi: pro centum mūdīs: intus est eius felicitas: quicquid autem creauit, illud creauit in vsum filiorum hominum: hoc vnum spectauit in creatione rerum omnium, vt ostendat se esse patrem erga homines, & liberaliter ipsis prospiciat quātum fert eorum vsus: omnia dat & destināt in ipsorum vsum. Tantum hoc vnum vult, vt homines ipsam adeant, & referant illi acceptum quicquid bonorum percipiunt.

17 In silentium: *וְיָחַד* Non legitur præpositio Hebraicæ. Silētium, id est sepulchrum, quid ibi perpetuum sit silentium. Vide Iesa. 38. d. 18, vbi Descendentes in silentium, vocat mortuos. Cōcludit Prophetā, iustam causam esse Deo cur fideles suos conseruet: alioqui pessum iret totus naturæ ordo. Si enim mundus in hunc finem creatus est vt homines fruantur eius opibus & copiis: quid fiet si desināt viuere, præsertim si nulli habitent in terra qui celebrent Dei gloriam, & reputēt omnia bona sibi ex eius manu fluere?

I N P S A L M V M C X V I.

1 Dilexi, *וְיָחַד* sub. Dominum. i. Firmè ac vnice Dominum diligere. q. d. Dominus pronouit me ad sui amorem, quia exaudivit me. Alij expōnunt perinde esse acsi diceret Dauid, In solo Deo quiesco, alibi nulla mihi voluptas, nulla quies, nullū gaudium. Deprecat. m. *וְיָחַד* Per appositionem dictum. q. d. Vocem meam supplicem. Quidam hac vertunt per præsens. Docti inter Hebræos subaudiunt coniunctionem, vocem meam & deprecationes meas. Alij volunt, in *וְיָחַד* redundare, vt veritas, vocem deprecationum mearum.

Orat pro liberatione Israelis, vt lib. ati Deum laudare possint. baruch 2. d. 17 Daniel 2. e. 20

Dauid in deserto Maon obsessus ab affectis Saulis, liberatusque à Domino. gratias agit. 1. Reg. 27. a. 1

Quia inclinavit aurem 2
suā mihi, & in diebus meis
inuocabo.

Circumdederunt me dolo- 3
res mortis, & pericula infer-
ni inuenerunt me:

Tribulationē & dolorem
inueni: & nomē Domini in-
uocaui,

O Domine libera animam
meam misericors Dominus,
& iustus, & Deus noster mi-
seretur.

Custodīs paruulus Domi 6
nus: humiliatus sum, & li-
berauit me.

Conuertere anima mea in
requiē tuā: quia Dominus

2 Et in diebus meis inuocabo. חֲרֹחֵץ יְמֵי עַמִּי Et, pro itaque, sine

propterea. q. d. propterea quandiu vixero, inuocabo eum, & non alium. A-
lii dicunt Dauidem vocare dies suos, dura illa tempora quibus desperatū
erat de eius salute quoad homines. In hac significatione & Psal. 137. b. 7.
accipitur dies Ierusalem, id est tempus quo excisa fuit. 3 Dolores
חֲרֹחֵץ funes. laquei. i. eram morti proximus. Inferni חֲרֹחֵץ sepul-

chri. i. deducentes ad sepulchrum. Angustiam & dolorem inue-
neram: חֲרֹחֵץ יְמֵי עַמִּי Fut. Heb. per prat. plusquam perf. verēdum, tribu-
lationem & mororem, sine anxietatem, &c. Est autem Hebraismus,
tribulationem inuenire, pro incidere in eam.

4 Nomen autem
Iehoua inuocaui, חֲרֹחֵץ יְהוָה יִקְרָא Fut. Heb. pro prat. Ad verbum, Et in
nomine Iehoua inuocabo. 5 Et iustus, יָדִיק יִשְׁטֵם Deum vo-
cat, quia non deserit suos in ipso discrimine, sed quemadmodum pollicitus
est sibi illorum vitam fore cura, ita etiam illis in tēpore fert auxiliū. Hoc
versu perficit sententiam precedentis versus: ac si dixisset, Nomen Iehoua
inuocaui, & misertus est nostri.

6 Simples דִּיחִיךְ Sic vocat il-
los qui destituntur consilio, quibus nulla suppetit ratio vt sibi provideāt:
quemadmodum videmus astutos homines sibi in longum prospicere, & pos-
sere consilio vt res suas dirigant.

Attenuatus eram, חֲרֹחֵץ Id est
viribus destitutus succubueram, sine ad summam paupertatem redactus
eram, id significat verbum Hebraicum.

7 Ad requiem tuam:
יְמֵי עַמִּי ad quietem tuam. i. ad illum apud quem inuenis summā tran-
quillitatem, nempe ad Deum. Vel, Postea dixi, O anima mea fruiere tran-
quillitate qua antea frui solebas, fruiere priore letitia. Doctioribus magis
placet ista expositio. His verbis significat Dauid se passū fuisse graues in
animo agitationes: quē admodū etiā nos ipsi experimur ubi est aliquid pe-

Quia inclinavit aurē suā mi-
hi, & in diebus meis inuocabo.

Circumdederant me dolores
mortis, & angustiae inferni inue-
nerant me: angustiam & dolo-
rem inueneram:

4 Nomen autem Iehoua inuo-
caui, Quāso Iehoua erue animā
meam:

Clemens Iehoua & iustus, &
Deus noster miserans.

Custodit simplices Iehoua: at
tenuatus eram, & me seruauit.

7 Reuertere anima mea ad re-
quiem tuam: quia Iehoua

pra letitia, seipsum
alloquitur, atque
excitat ad reditū
in Ierusalem.

viculi, turbamur, & fluctuamur tãquã inter varias procellas. Tumultuatus ergo secum fuerat David, nec nisi ad sēpus, vera quiete potius fuerat. **Benefecit tibi.**

Quia eripuisti animam meã 8
à morte, oculum meũ à lachry-
ma, pedem meũ ab impulsione.

Ambulabo coram Ichoua in 9
terris viuentium.

¶ Credidi, propterea locutus sũ: 10
ego afflìctus eram valde,

Ego dicebam in festinatione 11
mea, Omnis homo mendax.

Benefecit tibi. יְיָ יֵלֵךְ Ad verbum, rependit super te. i. beneficiũ
in te contulit. 8 Eripuisti מִן פֶּתַח Mutatio persona à tertia ad secun-

dam. id est, eripuisti me de extremo periculo, & omnem tristitiam & mor-
rorem à me sustulisti, effecisti que ne laberer. Ab impulsione. מִן יָד
ab expulsiōe Alii, à lapsu. q. d. Dominus non tantũ me à presenti mor-
te afferuit, sed liberalius egit mecum: nam ab omni tristitia me eripuit, &
porrexit mihi manum ne impingerem.

9 **Ambulabo** corã Ichoua

יְיָ יֵלֵךְ. i. Tutus degam inter viuos, sub favore Domini.

10 **Propterea** loquutus sum: כִּי חִתִּית Fut. Heb. propterea loquar.
q. d. Credidi, siue, Fide promissorum Dei confirmatus sum, certò persuasus,
omnia vt pollicitus est, circa me perfecturum: ideo hanc tantam benignita-
tẽ predicabo. Alii, quia loquar. q. d. Nequis me putes verbis iactare quod
numquam in animo infixum fuit, Quia loquar ego credidi: prius meditat-
us sum quod nunc dicam: & fides in corde meo prius infixã fuit quã er-
perit in hanc vocem quã nunc exibat ab ore meo.

Afflìctus eram

יָדָהָא afflìctus sum. Alii, ad summam pauperiem redactus sum. Alii,

affligebar. 11 **In festinatione** mea, יָדָהָא in præcipitatione mea.

Alii, quum festinarem. i. dum præcepis fugerem exercitum Saulis, valde
afflìctus cogitabam, Nemo non fallit: promiserat Samuel mihi regnum Is-
raelis, & ego credebam: nunc verò miser pereō. Alii exponunt, quum præci-
piti fuga salutem meam consulerem, quo tempore debuissẽ respondere animũ,
maximẽ credidi Deum esse veracem in suis promissionibus, quibus mihi
promiserat regnum: omnes autẽ homines dixi esse mēdaces qui secus dice-
rent. Vide eadẽ Psal. 34. d. 21. Quidam festinati: nem metaphoricẽ hĩc ac-
cipiunt pro trepidatione. neque enim sine metu solent fugere homines. Da-
uid enim hĩc fatetur se fuisse animo consternatum tãquam esset in præci-
pitiõ, vt solemus in rebus extremis. metus enim sic sensus nostros occupat
vt agitemur hinc inde. q. d. Quũ animus ita esset anxius, vt iam nõ possẽ
placide reputare promissiones Dei, quibus per Samuelem regnum mihi pro-
miserat, (præualuerat enim consternatio) cogitavi atque mihi persuasi, ni-
hil certi esse in hominibus, Quid credam, dixi? quid sperabo? quò fugiam?

benefecit tibi.

Quia eripuit animã meã
de morte, oculos meos à la-
chrymis, pedes meos à lapsu.
Placebo Domino in regio-
ne viuorum.

Halelu Ia. CXV.

Redidi, propter quod
loquutus sum ego au-
tem humiliatus sum
nimis.

Ego dixi in excessu mea,
Omnis homo mendax.

3. Cor. 14. c. 13

rom. 3. c. 4

Certò de promissio-
nibus Dei ipsum li-
beratur, pradicat
veritatem eius.

Quid retribuam Domino 12
pro omnibus quæ retribuit
mihî?

Calicē salutaris accipiā, 13
et nomē Domini innocabo.

Vota mea Domino reddā
coram omni populo eius: 14
pretiosa in conspectu Domi-
ni mors Sanctorum eius. 15

O Domine, quia ego servus
tuus, ego servus tuus, et si 16
lins ancillæ tuæ,
Dirupisti vincula mea:

12 Beneficiis eius in me: וְיִשְׁלַח אֱלֹהִים אֶת הַבְּרָכָה אֲדָמָה Ad verbum, retributioni
b^e eius super me: Retributiones pro beneficiis Scriptura usurpat: nequis
existimet Deum aliquid dare nobis quod priores aliquid contulimus in
eum. Scribitur hic וְיִשְׁלַח אֱלֹהִים more Chaldaico, pro וְיִשְׁלַח. Quidā sic vertūt,
totū versum, Quid rependā Iehouæ: omnia beneficia eius super me.
q. d. Dominus præstitit se beneficium erga me, non vno aut altero modo dū-
taxat, sed omni ex parte mihî præstitit quicquid optare potui.

13 Salutum רַחֲמֵי Plurali numero dixit, quod insigne auxilium
significet. Alludit ad morem tunc vsitat: sibi. nam quū solennes gratias
agerent Domino, celebrabant sacrum conuiuiū, vel epulum, et illic profite-
bantur se seruatus esse mirabili Dei gratia. Calicē salutis vocat quo liba-
re solebant Dei cultores quum gratias agerent Domino: quia symbolū erat
salutis acceptæ calix ille, q. d. In omni conuiuiū gratiarum actionis me hi-
larem exhibebo, et coram omnibus hilariter bibam, attollēdo calicem, quo
significum conuiuii me Dei ope seruatum: semper quē nomen eius colam.

Inuocabo. וְיִשְׁלַח .d. est celebrabo, vel prædicabo.

14 Vota mea וְיִשְׁלַח Quid per vota intelligat, Vide Psal. 22. d. 26.

15 Misericordium eius. וְיִשְׁלַח Vide Psal. 4. a. a. q. d. granatē
fert mortem proborum Deus: propterea si quis eos interfecerit, non impnē
fiet: etiamsi non statim extendat brachium suū Deus ad vltiscendū san-
guinem piorū, tandem patebit pretiosam illi fuisse ipsorum mortem, quan-
tūuis in conspectu hominum vilem et sordidam. 16 Vtique וְיִשְׁלַח
Adverbium affirmandi. Confirmat suo exemplo præcedentem sententiam
qua dixerat pretiosam esse piorū mortē in conspectu Dei, q. d. Ita res habet
quod tu non vis pios interfici: nam me liberaſti, qui te colo. Filius an-
cillæ tuæ וְיִשְׁלַח p. i. mulieris qua te purē colit. Ita dicit quod filii, matrū
ingenia et mores ferē imitantur ob educationem primā. Propterea etiam
in libris Regum sepius dicitur, Rex talis, filius mulieris talis, et non pa-
tris. Hæc doct^r inter Hebræos. Alia potior videtur esse ratio cur sic se vocet
de qua Psal. 86. d. 14. Soluiſti vincula mea: וְיִשְׁלַח וְיִשְׁלַח dirupisti
vincula mea. i. seruasti me ne venirem in vincula hostium meorum. Vel,
liberaſti me ē vinculis et potestate hostium meorum.

Quid reddā Iehouæ pro om- *Gratiarum actio*
nibus beneficiis eius in me?

Calicem salutem accipiam,
& nomen Iehouæ inuocabo.

Vota mea Iehouæ reddam
nunc coram omni populo eius.

Pretiosa in oculis Iehouæ
mors misericordium eius.

Vtique Iehouā, quia ego ser-
uus tuus, ego seruus tuus, tui an-
cillæ tuæ, soluiſti vincula mea:

Suo exemplo offen-
dit afflictus curæ
esse Deo.

Sap. 9. a. 5

Sacrificia laudis.

Tibi sacrificabo sacrificiū lau-
dis, & nomē Iehouæ inuocabo.

Vota mea Iehouæ reddā nūc
coram omni populo eius:

In atriis domus Iehouæ, in
medio tui Ierusalaim. Halelu-
lāh.

CXVII.

Gentium vocatio.
Rom. 15. c. 11

Audate Iehouam omnes Gē-
tes, laudate eū omnes populi:

Quoniam roborata est super
nos misericordia eius, & veritas
Iehouæ in seculum. Halelu-lāh

CXVIII.

*Ad gratiarum ac-
tionem totum po-
pulum hortatur Da-
uid, quod Rex à
Deo constitutus.*

Confitemini Iehouæ quoniam
bonus, quoniam in seculum
misericordia eius.

Dicat nunc Iſrahēl quod in
seculum misericordia eius.

Dicāt nūc familiæ Aharō
in seculum misericordiae eius.

17 Laudis, תְּהַלֵּל gratiarum actionis. i. Gratias tibi agam, & te
laudabo. Iehouæ יהוה Persona mutatio, pro, nomen tuum inuoca-
bo. i. non desinam te colere. 19 In atriis תְּהַלֵּל Plurale pro singul.
nam atrium vnicum habebat tabernaculum. In atriis igitur. i. ad ostiū
atrii tabernaculi. Neque enim licebat populo ingredi Sanctuarium.

IN PSALMVM CXVII.

2 Roborata est נָחַץ aucta fuit, exuperavit. i. excelluit & magna fuit.
Hortatur Propheta omnes Gentes vt Dei misericordiam & veritatē prae-
dicent: quod etiam illarum misereatur, vt & Iudeorum, iuxta promissio-
nes suas veraces quas perpetuas esse dicit, & ad omnes populos pertinere.
Vtrumque coniungit, misericordiam & veritatem: nam parum fuerit cer-
tò scire Deum esse misericordē, nisi simul testata nobis sit eius volūtas quā
declarat in suis promissionibus. Hinc colligit Paulus, Rom. 1. c. 11, vaticini-
um hoc esse de Gentibus congregandis in vnitatem fidei vnā cum filiis
Abrahae.

In seculum. וְעַד תָּנִיחַ sub. permanebit, vel durabit.

IN PSALMVM CXVIII.

1 Confitemini Iehouæ תְּהַלֵּל Non priuatim agit David gra-
tias Domino, sed totū populum magna voce hortatur ad hoc officiū pieta-
tis, vt Deus laudetur quasi vno omnium ore in toto piorum cœtu. Nam hoc
lege etiam electus fuerat in Regem, vt viam ostenderet toti populo.

tibi sacrificabo hostiam Lau-
dis, & nomen Domini inuoca-
bo.

Vota mea Domino reddā
in conspectu omnis populi e-
ius: & in atriis domus Do-
mini, in medio tui Ierusalē.

Halelu-la. CXVI.

Audate Dominum o-
mnes Gentes: laudate
eum omnes Populi:

Quoniam confirmata est
super nos misericordia eius,
& veritas Domini manet
in aeternum.

Halelu-la CXVII.

Confitemini Domino
quoniam bonus, quo-
niam in seculum mi-
sericordia eius.

Dicat nunc Israel quoniam
bonus, quoniam in seculum
misericordia eius.

Dicat nunc Domus Aarō
quoniam in seculum mi-
sericordia eius.

Dicant nunc qui timent
Dominum quoniam in seculum
misericordia eius.

De tribulatione inuocauit
Dominum: exaudiuit me
in latitudine Dominus.

Dominus mihi adiutor: nō
timebo quid faciat mihi ho-
mo.

Dominus mihi adiutor: ego
despiciā inimicos meos.

Bonum est confidere in Do-
mino, quān confidere in ho-
mine:

Bonum est sperare in Do-
mino, quān sperare in prin-
cipibus.

Omnes Gentes circūderūt
me: et in nomine Domini
quia ultus sum in eos,

In latitudine נורח Subaudiendum, et statuit me hoc modo,
Quum ego coartarer, imploravi opem Domini, et statuit me in loco lato et
amplo: hoc est, liberauit me.

6 Iehoua mecum, יְהוָה לִי Iehoua mihi, vel, meus erat: nō timebā: quid enim fecisset mihi homo?
Iuxta hanc versionem David recitat affectus suos quos habuit in medio
periculis. Verū recti⁹ videtur quod veritas noster interpres, ut ostēdat Da-
uid, quod liberatus fuerit a Domino, id non esse delevi ex sua memoria: quo-
niam certa et intrepida fiducia armatus sit aduersus omnes tēditiones.

7 Iehoua mecum est, יְהוָה לִי Iehoua meus est, vel, pro me est
cum iis qui auxiliantur mihi. Ita quidam exponunt, tanquā Deus fue-
rit dux eorū qui Davidi auxiliabantur. Alii simpliciter accipiunt, quod
Deus fuerit auxiliator: ac si diceret, Non respicio ad humines: nam si desti-
tuer eorum praesidio, mihi sufficit quid Dominus custodit vitam meam, ac
tuetur. Atque ita David opponit vnius Dei praesidium omnibus humanis
auxiliis. Ita etiam exponit ex doctrinibus Hebr. eorū alter, dicens, Non di-
cit quod Dominus vnus sit de auxiliatoribus suis, sed vice omnīū auxilia-
torum.

Videbo, וַיֵּרֶא Chaldaeus paraph. videbo ultio-
nem in odio habentibus me. Alij, videbo inimicos meos, i. despiciam
eos. 10 Spero, וַיִּשְׁכַּח Hebraicē tantū legitur, In
nomine Iehouae quod succidā eos. Quidā subaudiūt bis SPERAVI,
hoc modo, et speravi in nomine Domini: speravi inquam quod excide-
rē eos. Sic in duobus proximē sequētibz versibus. Ecliptica oratio multis

Dicant nunc qui timent Ieho-
uam quod in seculū misericor-
dia eius.

De angustia inuocavi Iah, &
exaudiuit me in latitudine Iah.

Iehoua mecum est, nō time-
bo quid faciat mihi homo.

Iehoua mecum est inter auxi-
liatores meos: propterea ego vi-
debo quod opo in odio habenti-
tibus me.

Melius est sperare in Iehoua,
quān sperare in homine:

Melius est sperare in Iehoua,
quān sperare in principibus.

Omnes gentes circūdederūt
me: spero in nomine Iehouae q
succidam eos.

Exauditus Deum
que habens pro se
neminem metuit.
Heb. 13. 6

Commemorat quān
mirabiliter cre-
ptus sit.

momenti habet. Equitur enim ex affectus vehementia: ideo plus intelligi vult quam exprimat. De Palestinis, & vicinis Terra sancta populis loquitur, quorum obsidionem quater repetit. Alii dicunt Davidem intelligere, sibi vndeque fuisse mundum infestum, quia & iudei sive omnes in eius mortem conspicerent: & sciebat omnes alios parum sibi esse propitios. Etiam si non essent aliorum populorum collecti exercitus qui oppugnaverent Davidem, hoc satis fuit, omnes illi esse inimicos. Quidam exponunt pro certis, ut sit affirmatio. In nomine Iehoua certe excidam eos. q. d. Non erant instructus magnis copiis, imò nullam erat subsidium à quoquam homine: sed mihi satis fuit unicum Dei nomen, cuius auxilio fretus, certo persuasus fui, quicunque in me insurgerent, statim perituros.

Circumderunt me, etiā circumderunt me: spero in nomine Iehoua quòd succidam eos.

Circumdantes circumderunt me: & in nomine Domini quia ultus sum in eos.

Circumderunt me velut apes, extincti sunt ut ignis spinarum: nam sperabam in nomine Iehoua quòd succiderem eos.

Circumderunt me sicut apes, & exarserunt sicut ignis in spinis: & in nomine Domini quia ultus sum in eos.

Impellēdo impuleras me ut caderem: at Iehoua adiuuit me.

Impulsus eversus sum ut caderem: & Dominus suscepit me.

Nam fortitudo mea, & canticum est laus, & est mihi in salutē.

Fortitudo mea & laus mea Dominus: & factus est mihi in salutem.

Vox iubilationis & salutis in tabernaculis iustorum, dicens, Dextera Iehoua facit virtutē:

Vox exultationis & salutis in tabernaculis iustorum. Dextera Dñi fecit virtutē:

12 Velut apes, כְּנִמְלִיכִים .i. ut multa apum examina. 13 Impuleras me, הִמְלִיכְתָּנִי impulsisti me. Saulē, aut quem alium inimicū alloquitur .i. vehementer & omnibus modis adortus es me ad lapsum sollicitans.

14 Et canticum הַמְלִיכָה Vocat Deum laudem suā, quod sit illi materia laudis. q. d. non reperio in me, nec etiā quero quod ego laudem, sed laudo Dominū. nam non est cur in aliis, quā in ipso glorier: quia ipse solus omnia contulit. Eadem igitur ratione vocat Deum laudem suam, quia robur suum siue fortitudinem suam.

15 Vox iubilationis, &c. הַמְלִיכָה q. d. Domine tu non ita egisti mecum ut tacitus agnoscam salutē mihi ab te esse datam: sed vox personabit in tabernaculis iustorum: hoc est, liberatus ista ut memorabilis est, ita etiam longē lateque celebranda est. Iusti igitur in suis tabernaculis palā n & alta voce cantabunt tibi laudem pro salute in me collata. Hebraismus autem est, Vox exultationis & salutis, &c. pro, iubilabunt, vel tripudiant propter salutem. Facit virtutem: הַמְלִיכָה facit fortitudinem. i. fortia. q. d. fidelibus parit victoriā strenuē pugnando. Facere fortitudinem, siue virtutem, nihil aliud est quā agere ita potenter & magnificē ut ipsa virtus testata sit. Distinguit Da-

Fortitudo nostra,
Deus. Exod. 15. a. 2
Esa. 12. a. 2
Laetitia.

uid salutem quam Dominus ei contulerat, ab aliis beneficiis quæ nō tam erant manifesta: ac si diceret, iam nō potest esse ambiguum unde hæc salus contigerit. Quare? Deus enim exeruit potentiam suam tam magnificè, tātoque splendore, ut omnes coacti sint agnoscere eum huius operis esse authorem. Ideo dicit Dexteram Dei exaltatam esse. Deus enim non semper manum suā profert ut cernatur, sed agit vulgari suo modo. hīc autē dicitur Deus egisse quasi exerta manu, vel in altum sublata, ut etiam procul omnes agnoscerent ipsum fuisse custodem Davidis & liberatorem.

dextera Domini exaltavit 16
me, dextera Domini fecit
virtutem.

Non moriar, sed vivam: 17
& narrabo opera Domini.

Castigans castigavit me 18
Dominus, & morti non tra-
didit me.

Aperite mihi portas iusti 19
tiæ, ingressus in eas confite-
bor Dom no: hæc porta Do-
mini, iusti intrabunt in eā. 20

Confitebor tibi quoniam 21
exaudisti me, & factus es
mihi in salutem.

17 Non moriar, וְיִחְיֶה חַי Loquitur ac si extractus esset è sepulchro,
& è faucibus mortis. q.d. videtis hominem è morte suscitatum: nam actū
erat de me, nisi Dominus nova vita & novo spiritu donasset.

18 Corripiedo corripuit me וְיָדָה לִּי Castigādo castigavit me
.i. corripuit me seria & severa castigatione, at non sinis me mori.

19 Portas iustitiæ, וְיָדָה לִּי .i. templum in quo congregātur iusti &
sancti, ut corā illis gratias agā Deo. Hīc David tāquā cum sacrificiis ac-
cedit in templū, propterea iubet portas aperiri, quæ quādiu extorris fuit,
clausæ illi fuerant. Aperite (inquit) mihi portas, ut palām celebrem hanc
liberationem quam mihi contulit Deus.

20 Hæc porta, וְיָדָה לִּי .i. Deus hoc templum sibi dicari voluit, hīc est Sanctuariū eius:
debet purum esse ab omnibus sordibus, quemadmodum etiam Lex severè
iubet. Antehac impuri & scelerati (quales Saul & alij omnes impii quī
primas tenebant, ita ut nemo non putasset ipsorum esse Templum) corru-
perant hoc Templum. Non fuit igitur tam domiciliū ipsius Dei, quā la-
tronum caverna.

21 Confitebor tibi וְיָדָה לִּי Celebrabote. La-
pis, &c. וְיָדָה לִּי Insultat David hostibus suis, quē (quod omnium iudiciis
dānatus esset) vix quisquam illum putasset à Domino servatum, quem
suisset sic reici, præferim à gubernatoribus populi. Utitur autem simi-
litudine, vel metaphora potius, quum dicit se lapidem fuisse reprobātū ab
architectis, & nihilominus factum esse in caput anguli. Triū enim est in

Dextera Iehouæ excelsa, dex-
tera Iehouæ facit virtutem.

Non moriar, sed vivam: & vita.
narrabo opera Iah.

Corripiendo corripuit me Castigatio.
Iah, at morti non tradidit me.

Aperite mihi portas iustitiæ,
ingrediar eas, & celebrabo Iah.
Hæc porta Iehouæ: iusti intra-
bunt per eam.

Iubet sacerdotibus
ut porta Taberna-
culi aperiantur ei
ad gratias Deo a-
gendas.

Scripturis, Regnum Dei vel Ecclesiam confert adificio. Comparat ergo Lapidem reiectio, qui tamen sustinet adificium Templi, nec tatum ab imperitis se fuisse reiectum dicit, sed ab ipsis architectis quibus mandata erat adificandi cura. Hac de se predicta fuisse in persona Davidis, ostendit Christus in Matthæo, cap. 21. d. 42. Marc. 12. d. 10, Luc. 20. c. 17. Exponit et hæc de Christo Petrus, Act. 4. b. 11. Et 1. Pet. 2. d. 6. Paulus itē, Rom. 9. g. 31. De lapide Christo vide et Iesa. 28. d. 16.

David typus Christi, à saule populo que reiectus, tandem constitutus Rex. Matth. 21. d. 42

1 Lapis quem reproba-
uerunt edificantes, fuit in caput anguli.

A Iehoua factum est hoc, et est
mirabile in oculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Iehoua:
exultemus & lætemur in ea.

Obsecro Iehoua saluum fac
obsecro, obsecro Iehoua, da ob-
secro felicem successum.

Benedictus qui venit in nomi-
ne Iehouæ: benedicimus vobis
de domo Iehouæ.

Lapidem quem reproba-
uerunt edificantes, hic sa-
ctus est in caput anguli.

A Domino factum est istud,
et est mirabile in oculis no-
stris.

Hæc est dies quam fecit Do-
minus: exultemus, et læte-
mur in ea.

O Domine saluum me fac,
o Domine bene prosperare:
benedictus qui venit in no-
mine Domini.

Benediximus vobis de Do-
mo Domini:

24 Exultemus & lætemur וְנִשְׂמְחֶנּוּ וְנִשְׂמְחֶנּוּ exultabimus & lætabi-
mur. Celebrat David illud Dei miraculum, cuius facta est mentio proxi-
mo versu: dicit hunc diem esse memorabilem, quod ipse Diuinitus sit electus.
Facti sunt omnes dies à Domino, sed hunc diem factum à Domino intelligit,
quia fuit ornatus insigni nota, et quasi ab aliis segregatus: nam Domi-
nus illustre opus et admirabile in ipso designauit. 25 Da obsecro
felicem successum וְנִשְׂמְחֶנּוּ fac ut nunc prospere agamus, aut da
felicem successum regno Davidis. Hæc acclamabant Christo (cuius
typus erat David) ingredienti in Ierusalem. Vide Matth. 21. d. 9. Et ut
docti inter Hebræos scribunt, semper significat nunc sunt tamen (inquit il-
lorum alter) quidam qui deprecantis sine obsecrantis particulam esse ex-
istimant: quod hoc loco maxime conuenit: nam maior est ardoris expressio,
neque dubium est quin Spiritus sanctus excitare voluerit magnam præd-
icte vehementiam et ardentissimum studium in fidelibus omnibus.

26 In nomine Iehouæ: וְנִשְׂמְחֶנּוּ Dicitur venire in nomine Domi-
ni, ille quo Deus utitur ad populi salutem. Veniunt Prophete in nomine Do-
mini, quas ipse excitat suo Spiritu: veniunt alii in nomine Domini per quas
suam gratiam declarat. Hic vero dicitur Rex venire in nomine Domini,
quia Dominus eo sine regnum illud erexerat, ut populus feliciter ageret
sub posteris Davidis usque ad Christum. Benedicimus vobis, et c.
וְנִשְׂמְחֶנּוּ Præter. Heb. pro præf. felicitia omnia imprecamur vobis ut
qui de domo Domini sumus, i. nos sacerdotes, aut qui colimus Dominum.

Acclamant Chri-
sto ingredienti Ie-
rusalem. Matth. 21
6. 9

Hoc membro significant Sacerdotes coniunctam esse publicam salutem totius populi cum prospero regni statu: ac si dicerent, Miseri sumus omnes, nisi Dominus Regem hunc & regnū nobis conseruet. Hæc autem sic loquuntur, quod illis iniuncta essent partes benedicendi populi.

Deus Dominus, & illuxit nobis.

Constituite diem solennem in condensis usque ad cornu altaris.

Deus meus es tu, & confitebor tibi: Deus meus es tu, & exaltabo te.

Confitebor tibi quoniam exaudisti me, & factus es mihi in salutem.

Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius.

CXVIII.

Halelu-la. Aleph.

BEati immaculati in via: qui ambulant in Lege Domini.

27 Fortis Iehouah, *יְהוָה חֵזק* Deus est Iehouah. *ut sequenti versu.*

Et illuxit nobis: *וַיִּשְׁלַח אֱלֹהֵינוּ* Copulativa, hic resoluī debet in particulam expositiuam, vel causalem: ut legas; Iehouah est Deus: quia nobis illuxit. Ab effectu enim probat David Iehouam esse verum Deum: nā essentia Dei per se comprehendī non potest, sed Deus innotescit nobis per suam gratiam. Agnum. *וְאֵת אֲגֻנִּים* Proprie solennitatem & festum diem significat. ab *וְאֵת* saluauit, subsiluit: quod in illo die, letitia gratia saltarent. Agnus quoque, siue pecus, vel hostia, eodem appellatur nomine, quod cum letitia & tripudio offerretur, *וְאֵת* autē funē qui filis multis conficitur: sic dictū ab implicatione, vel densitate. Vnde Græci *ἐν τῷ πυκνῷ οὐνοῦ*, in condensis verterunt. Usque ad cornua *וְעַד קְרָנוֹתָיִךְ* sub. adducite alligatum. q. d. Vos igitur omnes gratias agentes, ligatas funibus densis victimas, Deo offertis, & adducite ad cornua altaris holocausti.

28 Deus meus es tu, *יְהוָה אֱלֹהֵי* Hæc verba tantundem valent ac si deus dicerent se non frustra coluisse Deum, nec frustra inuocasse; quia saluatus ipse attulisset in tempore. Deus meus: id est seruatus.

29 Confitemini Iehouæ, *יְהוָה לִירְאוֹ* Celebrate Iehouam. Eodem versu inchoat & finit psalmum.

IN PSALMUM CXIX.

1. Perfecti via, *וְכָל דְּרָכָיו יְשִׁירִים* integri itinere. sinceri via. i. quorū mores sunt probi, qui vitam suam recte componunt. Via pro ipso vite instituto & cursu. Scribitur hic psalmus per octonarios iuxta ordinem alphabeti. Quidam hoc factum dicunt memorie iuuande causa. Alij psalmos ita solere scribi dicunt ob dignitatem rei de qua agitur. Est autem hic psalmus velut alphabetum quoddam pijs omnibus discendum, ut nonerint *וְ*

D. i.

Exhortatio Sacerdotum ad faciendam sacrificia pro aduentu Christi veri Danidis.

N Beati qui custodiunt testimonio
nia eius, qui toto corde querunt
cum: **2** Beati qui seruantur tes-
timonia eius: in toto corde
exquirunt enim.

N *Etiam qui non operantur ; iniquitatem, sed in viis eius ambulant.*

N Tu præcepisti mandata tua 4 Tu mandasti mandata
ut custodiantur valde. tua custodiri nimis.

N Vtinam firmetur vix mea s
ad custodiendum statuta tua.

N Tunc non pudore afficiar, 6 Tunc non confundar, quū
quū inspexero ad omnia prae- perspexero in omnibus man-
cepta tua. datis tuis.

8 Celebrabo te in rectitudine
cordis, quā didicero iudicia iu-

2 Testimonia eius, יְיָ יִשְׁמַע Intelligit conventionē quam Dominus habuit cum populo suo. agit enim Dominus humano more, ac si pacisceretur cum suis. Hinc videmus Legis nomine nō modo decē verba, sed promissiones etiam comprehendi quibus testatur Dominus gratiam suam populo.

3 Etiam qui non operantur עוֹלָם לֹא עָשָׂה Certe non operantur.
vel perpetrabunt. *Pract. Heb. pro praf. vel fut.*

4 Vt custodiatur valde. וְהוּמַלְכִּי custodiri summa diligentia.
Docet quanto studio incumbere oporteat fideles ad seruandā Legem Dei.

6 Qui inspexero **וְיִרְאֶה** Offendit inspicendi verbo, sunc recte cō-
positā fore hominis vitā, si tantum sibi legem Dei pro scopo ante oculos po-
nit, non dando locū consiliis suis, neque deliberādo quid agere conveniat,
sed simpliciter sequēdo quod praecepit Dominus. 7 Iudicia iustitiae

7 Iudicia iustitiae

tua. **וְכָל דְּבַר** Hebraismus, pro iudicia tua infra. Iudicia vocat statuta & decreta. ac si quis dicat, Rectitudines. Nam ideo Legis precepta vocantur iudicia, quoniam illic prescribit Deus quid rectū sit & iustū.

iusiitiae tuae.

Iustificaciones tuas custodiam: non me derelinquas
vsquequaque.

Beth

In quo corrigit adolescentior viam suam? in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisivi te: ne repellas me à mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua: ut non peccet tibi.

Benedictus es Domine: doce me iustificaciones tuas.

In labiis meis pronuntiavi omnia iudicia oris tui.

In via testimoniorum tuorum delectatus sum: sicut in omnibus diuitiis.

stitione tua.

8 Statuta tua custodiam: ne derelinquas me vsque valde.

Beth

9 In quo mundabit puer semitam suam? si custodiat iuxta verbum tuum.

10 In toto corde meo exquisivi te, ne errare facias me à mandatis tuis.

11 In corde meo abscondi eloquium tuum, ne peccem tibi.

12 Benedictus es Iehoua, doce me statuta tua.

13 Labiis meis narraui omnia iudicia oris tui.

14 In via testimoniorum tuorum gauisus sum, ut in omnibus diuitiis.

8 Vsque valde. **וְכָל דְּבַר** Sic Iesi. 64. c. 9, Ne irascaris Iehoua vsque valde. Et d. 12, Et affliges nos vsque valde? Docti inter Hebraeos docēt hoc loco, vsque valde, coniungendum esse verbo custodiam, Statuta tua custodiam vsque valde. i. vsque in seculum, ut idem exponunt, sine perpetuo. Alij verbo derelinques iungunt, ne me derelinquas vsque valde. id est vsquequaque, sine semper, aut perpetuo. q. d. Domine vides quod sum nunc animosus: sed quia homo sum, provide me tentationibus vincat: id autem fiet si me non derelinquas vsquequaque: hoc est, si non ita differas auxilium tuum, ubi te innocauero, ut videar abs te derelictus.

9 Mundabit **וְכָל דְּבַר** puram reddet. emendabit.

10 Ne errare facias me **וְכָל דְּבַר** i. ne sinas mihi deflectere à mandatis tuis.

14 Ut in omnibus diuitiis. **וְכָל דְּבַר** sicut in opulentia multa. Viam testimoniorum Dei accipis pro tota Legis doctrina. q. d. Quemadmodum maior pars hominum beatam vitam in hoc sitam esse imaginatur si diuitiis abundet: ita haec vna mea felicitas fuit, scire quid Dominus mihi precipiat, quam nobis tradat vivendi regulam.

D. 9.

2 In præceptis tuis medita-
bor, & cōsiderabo semitas tuas.

In mandatis tuis exerce-
bor: & considerabo vias
tuas.

3 In statutis tuis delectabor, 16
nō obliuiscar verborum tuorū.

In iustificationibus tuis
meditabor: non obliuiscar
sermōnes tuos.

1 Gimel

Gimel

1 Retribue seruo tuo ut viuā,
& custodiam verbum tuum.

17 Retribue seruo tuo, vini-
cā me: & custodiam sermo-
nes tuos.

2 Reuela oculos meos, & 2-
spiciam mirabilia de Lege tua.

18 Reuela oculos meos, &
cōsiderabo mirabilia de Le-
ge tua.

3 Aduena ego sum in terra,
'ne abscondas à me præcepta tua.

19 Incola ego sum in terra:
non abscondas à me man-
data tua.

4 Cōfracta est anima mea de-
siderando iudicia tua omni tē-
pore.

20 Concupiuit anima mea
desiderare iustificationes
tuas in omni tempore.

5 Disperdidisti superbos: ma-
ledicti qui errāt à præceptis tuis.

21 Increpasti superbos: ma-
ledicti qui declinant à mā-
datis tuis.

6 Remoue à me opprobriū &
contemptum: quia testimonia

22 Aufer à me opprobrium
& contemptum: quia testi-

15 In præceptis tuis meditabor, 15 In præceptis
tuis me exercebo. Alij, De præceptis tuis loquar. Alij, De tuis con-
stitutionibus disseram. vel, confabulabor.

16 Delectabor, 16 Delectabor me.

17 Retribue mihi

Repende. Hoc beneficium confer. q. d. Hoc beneficio me dignare, vt vi-
uendo me totum addicam in obsequium tuum: denique vt non alia de cau-
sa viuam nisi vt sermonem tuum seruem. Alij vertunt, Præsta te seruo
tuo beneficium liberale: tunc viuam. id est tunc demum me felicem
existimabo, tunc etiam custodiam sermones tuos, si mihi fueris fauorabi-
lis, vt vulgò loquuntur.

18 Reuela oculos meos, 18 Re-
uelamini

lumen detrahe oculis meis. Retege oculos meos. His verbis signifi-
cat nos esse cæcos donec oculos mentis nostra illuminet.

& considerabo. Vel, contemplabor. i. tunc ego ero idoneus ad
percipienda mysteria Legis tuæ.

19 Ne abscondas 19 Ne
abscondas

id est ne permittas vt ego destituar doctrinā Legis tuæ.

20 Confracta est anima mea 20 Debiliior fit. Atteritur. Commiuitur.
Consternitur. Hac confractione, attritione, & consternatione animæ o-
stendit quantopere & quā vehementer sese totum applicuerit ad stu-
dium Diuinæ Legis.

21 Disperdidisti superbos 21 Perdidisti. Qui-
dam præteritum vertunt in futurum, Perdes. Maledicti

execrabiles. 22 Et contemptum: 22 sub. superborum.
Doubus modis hic versus exponitur. Vel, Ne permittas vt homines iniuste

me opprimant suis calumniis: & ne falsa crimina in me congerendo, infamem vitam meam: nam conscientia mea mihi testimoniū reddit vera prohibitio. Vel ut legamus versum vno tenore, Ne patiaris impios mihi illudere, & me traducere suis opprobriis, propterea quod studiū sernare mandata tua.

monia tua exquisivi.

tua custodiui.

Etenim sederunt principes, & aduersum me loquebantur: seruus autem tuus exercebatur in iustificationibus suis.

23 **¶** Etiam sederunt principes, & contra me loquuti sunt: interea seruus tuus meditabatur in statutis tuis.

Nā & testimonia tua, me delitatio mea est: & consilium meum, iustificationes tuæ.

24 **¶** Etiam testimonia tua sunt delectationes meæ, & viri consilii mei.

Daleth

7 Daleth

Adhæsit pavimento anima mea: viuifica me secundum verbum tuum.

25 **¶** Adhæsit pulueri anima mea, viuifica me secundum verbum tuum.

Vias meas annūtiavi, & exaudisti me: doce me iustificationes tuas.

26 **¶** Vias meas narraui tibi, & exaudisti me: doce igitur me statuta tua.

Via iustificationū tuarū

27 **¶** Viam præceptorū tuorum

23 Sederunt יָסְדוּ Sedendi verbo significat proceres istos de quibus loquitur, non tantum in suis cubiculis vel mensis perperam & iniuste loquutos esse, sed in ipso tribunali ubi ius dicendum erat. Meditabatur עָמַד. Heb. pro præf. loquitur. differit. q. d. Non propterea desino persequi rectum cursum.

24 Viri consilii mei. וְיָדְעוּ עֲצָתִי Hebraismus, pro, consularis & consultoribus. id est gubernans mentē meam & cur meum.

25 Pulueri anima mea, אֶפְרַיִם תֶּרֶם terræ vita mea. i. parum abest quin deferar ad sepulchrum, propterea viuifica me. Vel ut alij, Sape hoc contingit ut videar oppressus a morte, nam nō possum me attollere. nam terra videtur hæere mihi. Hac loquutione significat vitæ & salutis desperationem quoad sensum carnis. Viuifica me, עֲצָתִי עֲצָתִי Hebraismus, pro, restitue me vitæ pristinæ ut pulchritudo es.

26 Vias meas וְדַרְכֵי id est quæ agere volebam.

27 Viam præceptorum וְדַרְכֵי פְקֻדֵי id est quam ratione viuendum sit mihi iuxta ea quæ mandasti. Quidā totum versum sic resoluunt, Ut mediter in tuis mirabilibus, fac me intelligere viam mandatorū tuorū. Mirabilia Dei vocat illa arcana quæ sunt supra mensuram ingenij humani, de quibus paulo supra, versu 18. Tamen enim vulgaris esse videatur Legis doctrina, & superbi homines eā fastidiūt, quid illic populariter loquatur Dominus: tamen qui recte indicant, satis agnoscunt, cōprehendi in Lege, arcana celestia quæ non cadunt sub sensum nostrum.

D. iij.

fac me intelligere, & meditabor in mirabilibus tuis.

rum instrue me, & exercebor in mirabilibus tuis.

7 Diffluit anima mea præ tristitia: confirma me iuxta verbum tuum.

Dormitavit anima mea præ tædio: confirma me in verbis tuis.

7 Viam mendacii amoue à me, & Lege tua dignare me.

Viam iniquitatis amoue à me: & de Lege tua miserere mei.

7 Viam veritatis elegi, iudicia tua posui coram me.

Viam veritatis elegi: iudicia tua non sum oblitus.

7 Adhæsi testimoniis tuis Ichoua, ne pudore afficias me.

Adhæsi testimoniis tuis Domine: noli me confundere.

7 Viam mādatorum tuorum

Viam mandatorum tuo-

Et meditabor in mirabilibus tuis. וְיִדְבַּקְתִּי בְּמִלְאֹת הַתְּהִלָּה & loquar de mirabilibus tuis. וְיִדְבַּקְתִּי בְּמִלְאֹת הַתְּהִלָּה Diffluit perit vita mea. Quemadmodum, paulo antè, versu 17 dixerat animam suam quasi affixam esse pulueri, ita nunc dicit stillare animam suam præ dolore. Stillandi autem verbum quidam referant ad lachrymas. Anima mea stillat, hoc est, Diffluit in lachrymas præ dolore. Alij exponunt, Anima mea stillat, hoc est, Liquefit: quia vires eius paulatim diffluebant sicut aqua. Quæ expositio ductioribus magis probatur.

Præ tristitia: וְיִדְבַקְתִּי בְּמִלְאֹת הַתְּהִלָּה præ ægritudine, vel anxietate.

29 Mendacii וְיִדְבַקְתִּי בְּמִלְאֹת הַתְּהִלָּה Petis sic purgari ab omni vanitate, vt caueat sibi à satana atque hominum imposturis.

Et Lege tua dignare me.

וְיִדְבַקְתִּי בְּמִלְאֹת הַתְּהִלָּה & Legem tuam gratificare mihi. hoc est, Confer mihi gratuitò hoc beneficium, vt Legis tue sim particeps. Idem sensus cū nostro interprete. Alij, Fac vt Lex tua grata sit mihi. acsi Propheta Dominū deprecetur vt cor eius formet ad desiderium Legis sue. Quia Lex non satiu arridet carni: imò odiosa est, quòd cogat eam in ordinē, & omnes eius concupiscentias damnet: idcirco petit vt Dēus hoc illi præstet vt Lex eius sit illi amabilis & grata. Alij, & de Lege tua miserere mei. atque exponunt, Et Lege tua, siue cognitione Legis tue dona me. Vel potius his verbis petit Propheta ex Lege Domini misericordie fontem, tanquam ex fonte proprio: quòd Dominus in Lege sua promiserit se misericordem fore. Alij, & legem tuam benignè mihi proponito.

30 Viam veritatis וְיִדְבַקְתִּי בְּמִלְאֹת הַתְּהִלָּה Viam veritatis vocat id quod rectū & verum est: nempe quod Lege sua præcepit Dominus.

31 Ne pudore afficias me. וְיִדְבַקְתִּי בְּמִלְאֹת הַתְּהִלָּה id est, Ne pudefieri me sinas. Maior pars hominum ludibrio habet seruos Domini. nec alia de causa ipsos infamat, nisi quia student rectè viuere. Propterea hic David, quum tam iniuste sinistris sermonibus grauetur, ita vt possit coram mundo pudefieri, petit à Domino vt appareat è celo vindex. q. d. Quum videas impios mihi illudere, quia secus Legem tuam, libera me ab eorum probro.

rum cucurri quum dilata-
sti cor meum.

He

Legem pone mihi Domine 33
viam iustificationum tua-
rum, & exquiram eam sem-
per.

Da mihi intellectum, & 34
scrutabor Legem tuam: &
custodiam illam in toto cor-
de meo.

Deduc me in semita m̃a. 35
datorum tuorum: quia i-
psam volui.

Inclina cor meum in te-
stimonia tua, & nō in ana-
ritiam.

Auerte oculos meos ne vi-
deant vanitatem: in via
tua viuifica me.

32 Curram, וָרָחַץ Verbo currendi significat se alacrem fore ad ser-
uandam Legē Dei, vbi Deus eā alacritatē dederit. Curram igitur viam
mandatorum tuorum, id est afferes mihi alacritatem vt Legem tuam se-
quar, vbi cor meum dilatatum fuerit. Dilataueris וָרָחַץ in la-
titudinem eduxeris. id est, vbi liberam voluntatem dederis, vt aperto
corde studē metibi in obsequium tradere. 33 Viam statutorū
tuorum, וָרָחַץ id est viuendi rationem quæ est iuxta leges tuas.

Et custodiā eam, וָרָחַץ & custodiā eam vsque ad cal-
cem. i. Quomodoquē Legem tuā seruare studui, ita persequar hunc cur-
sum, neque fatigabor in medio itinere, vbi tu perrexeris me docere in tuis
mandatis. Alij vertunt, Et custodiam propter mercedem. ac si diceret
Propheta, Domine vbi probē eductus fuero, tunc intelligam eos non frustra
laborare qui se addicunt obseruationi tue Legis. quum igitur certō cogni-
scam te non frustrari cultores tuos, ideo custodiam Legem tuam. Alij re-
ctius, & custodiam finem. hoc sensu, Mihi necesse est assidue doceri, ne
deficiam, sed semper intentus sim ad scopum meum. (Vita enim nostra cō-
fertur studio) nec deflectam oculos, ab vltimo fine.

35 Est beneplacitum meum. וָרָחַץ mihi complacui. q. d. Non
santum huc animū meū adieci, sed hac mea voluptas est, tibi seruire &
obsequi secundum Legem tuam.

36 Ad avaritiam. וָרָחַץ Ad violentiam, vel, rapinam. aut, prauam cupiditatem.

37 In via tua viuifica me. וָרָחַץ. i. fac vt viuenda, tibi seruīā.
Aut, viuifica me secundum legem tuam. Alij exponunt, Fac vt nihil
agant vel oculi mei, vel pedes, vel manus, vel etiam cor meum quicquam
concupias, appetās ve, nisi quod Legi tua respondeat. Postulat sibi impleri
promissiones Dei.

D. iij.

38 **C**ōfirma seruo tuo eloquiū tuum, qui timori tuo adheret. *Statue seruo tuo eloquium tuum in timore tuo.*

39 **A**ufer à me opprobrium meum quod timui: quia iudicia tua bona. *Amputa opprobriū meū quod suspicatus sum: quia iudicia tua incunda.*

40 **E**cce concupiui mādata tua: in iustitia tua uiuifica me. *Ecce concupiui mandata tua: in aq̃uitate tua uiuifica me.*

1 **V**au

Vau

1 **E**t obueniant misericordiae tuae Iehoua: & salus tua secundum eloquium tuum. *Et veniat super me misericordia tua Domine, salutare tuum secundum eloquium tuum.*

2 **E**t respondebo probris afficienti me, verbum: quod spero in verbo tuo. *Et respondebo exprobrantibus mihi, verbū: quia speravi in sermonibus tuis.*

3 **E**t ne auferas de ore meo, *Et ne auferas de ore meo,*
38 **C**onfirma op̃ Statue. Ad verbum, Fac surgere. i. Confirma seruo tuo promissum tuū. *Qui timori t. וְיִרְאֵת לְיְהוָה quia ad timorē tuum sub. tendo. Significat se non aliud habere propositum, nisi Deum timere. q. d. Hoc vñ mihi sufficit si me regas tuō Spiritu: ne quicquam vel cogitem, vel expetam, vel faciam, nisi pro tua iustitia.* 39 **O**pprobrium meum *Quidam expouunt, opprobriū quod aduersarij opprobrent ei si quid prauī admitteret: vt timeat in aliquā infamā incidere, idque sua culpa. Alij verò opprobrium intelligunt sinistros sermones quibus obruebatur propterea quod studeret probē & integrē versari in tota vita. Alij referunt ad Deum: nam (inquiunt) si respiceret homines, non adderet hanc causam, Quia iudicia tua sunt bona. Tantū igitur petit à Spiritu sancto regi vt irreprehensibilis appareat in Dei conspectu. q. d. Obsecro ita erudi me ne coruam corā tribunali tuo cum ignominia. quod ne accadat, valde timeo.*

40 **C**oncupiui mandata tua: *desiderio affectus sum ad statuta tua. In iustitia tua uiuifica me. וְיִרְאֵת לְיְהוָה in iustitia tua recrea me. i. Recrea me absoluta illa bonitate tua. Hoc enim vox Hebr. a פד sepe significat. Vel, fac vt virtus Spiritus tui sese exerat in omnibus partibus & animae & corporis.*

42 **E**t respondebo, *וְיִרְאֵת לְיְהוָה in iustitia tua recrea me. i. Recrea me absoluta illa bonitate tua. Hoc enim vox Hebr. a פד sepe significat. Vel, fac vt virtus Spiritus tui sese exerat in omnibus partibus & animae & corporis.* 42 **E**t respondebo, *וְיִרְאֵת לְיְהוָה in iustitia tua recrea me. i. Recrea me absoluta illa bonitate tua. Hoc enim vox Hebr. a פד sepe significat. Vel, fac vt virtus Spiritus tui sese exerat in omnibus partibus & animae & corporis.*

43 **D**e ore meo *Nomine oris, etiam cor intelligit. q. d. Domine, nō modō cupio cor meū fulciri certa spe & firma, ne sentationibus obruar: sed etiam cupio apud homines mihi constare eam fortitudinē vt celebrem promissiones tuas, quicquid mihi acciderit.*

verbū veritatis vsquequaque: quia in iudiciis tuis speravi.

Et custodiam Legem tuā 44
semper, in seculum & in seculum seculi.

Et ambulabam in latitudine: quia mādata tua exquisiui.

Et loquebar in testimoniis tuis in conspectu Regum, & non confundabar.

Et meditabar in mandatis tuis quā dilexi.

Et leuavi manus meas ad 48
mandata tua quā dilexi:
& exercebor in iustificati-
onibus tuis.

Vsquequaque: *תהי* Ad verbum, vsque valde. Alioquin. aut, perpetuo. q. d. Si contingeret impios contra me insurgere, vt derideant fiduciam meā, quasi nimis simplex & credulus fuerim: suppedita lingua me, & constantem sermonem semper, quo possim fortiter repellere ipsorum petulantiam, & testari coram toto mundo sperare in te. Quia iudicia tua expecto. *תהי* quia ob iudicia tua in te speravi. Iudicia tua. i. quæ exerces in impios. Doctioribus magis placet vt intelligamus de præceptis & statutis Dei. q. d. quia animū meum quodammodo affixi præceptis tuis, & me in illo affectu contineo, atque constanter perseuero in eo.

45 In latitudine: *רחוק* q. d. cum conscientia tranquillitate, & voluptate cordis viam, nihil mihi timens ab ira tua, vt qui regia & lata via gradiuntur, nihil à latronibus sibi timent. nam tu expedies mihi viam, suppeditabis mihi omnia consilia: hinc fiet vt tranquillū animo pergā. Fideles quauis patientur se regi à verbo Domini, tamen saepe sunt perplexi: nam ita ipsos exercet Deus. Verū postquā variis angustiis costringit, postea liberat. Ambulare in latitudine, est non torqueri animo quemadmodū increduli quos mala conscientia torquet & vexat. 47 Dilexi. *תהי* Præf. Heb. pro præf. Sic sequenti versu.

48 Et leuabo palmas, & *תהי* i. Manus admovebo præceptis tuis. q. d. Dabo operā vt factis exprimā præcepta tua. Quiddam dicunt hac loquutione significari non vulgare desiderium. nā siquid cupide appetimus, simul etiā extendimus manus & brachium. talis igitur sensus metaphora esse videtur. Nō tantū intus optabo proficere in Legge tua, sed extabit etiam fervor & vehemens desiderium meum in ipso corporis gestu. nam ego manus meas attollam quemadmodum ad rem quam maxime omnium expecto. Et meditabor *תהי* & disserā. & loquar.

bū veritatis' vsquequaque: quia iudicia tua expecto.

1 Et custodiam Legem tuam semper, in seculum & vsque in seculum.

1 Ambulabóque 'in latitudine: quia mādata tua exquisiui.

1 Atque loquar de testimoniis tuis coram Regibus, neque pudore afficiar.

1 Et delectabor in mādatiis tuis quā dilexi.

1 'Et leuabo palmas meas ad præcepta tua quā dilexi, & meditor in statutis tuis.

I Zain.

Zain

1 Memēto verbi seruo tuo, in quo sperare fecisti me.

Memor esto verbi tui seruo tuo, in quo mihi sp̄e dedisti.

2 Hæc est cōsolatio mea in afflictione mea: quia eloquium tuum viuificauit me.

Hæc me cōsolata est in humilitate mea: quia eloquiū tuum viuificauit me.

3 Superbi deriserūt me plurimum: à Lege tua non declinaui.

Superbi iniquè agebant vsquequaque: à Lege autē tua non declinaui.

4 Recordatus sum iudiciorū tuorū à seculo Ichoua, & solatus sum memeripsum.

Memor fui iudiciorū tuorum à seculo Domine, & cōsolatus sum.

5 Terror inuasit me propter impios derelinquētes Legē tuā.

Defectio tenuit me pro peccatoribus derelinentibus Legem tuam.

6 Cā⁹ fuerūt mihi statuta tua in domo peregrinationū mearū.

Cantabiles mihi erant in stificationes tuæ in loco peregrinationis meæ.

7 Recordatus sum nocte nominis tui, Ichoua, & custodiui Legem tuam.

Memor fui nocte nominis tui Domine: & custodiui Legem tuam.

8 Hoc mihi euenit quòd præce

Hæc facta est mihi quia

49 Seruo tuo, לַעֲבָדְךָ ad seruum tuum. i. Promissionis tuæ quam promissisti seruo tuo. Hebraismus est, Retardare verbi tui seruo tuo, pro, imple promissionem quam promissisti, quæ me inuitat ad bene sperandum.

50 Viuificauit me, חַיֵּינוּ Præf. Heb. pro præf. viuificat me. recreat me. Eloquium intelligit promissiones salutis quæ in verbo Dei continentur.

51 Deriserunt me, הִלְצוּנִי Præterita Heb. pro præsentibus, derident. illudunt. non declino. Plurimum: מְאֵד Ad verbum, vsque valde. id est magnopere. vt versu 43.

52 Iudiciorem tuorum à seculo, מִלְּיָמֵינוּ Iudicia Dei à seculo vocat quæ executus est omnibus seculis, & quibus probauit se esse vindicem ad sumendam penam de impiis.

53 Terror inuasit me, אֵרָרָה Præf. Heb. pro præf. Tremor apprehēdit me. Alii, Ardor vel tabes. Dicit se fuisse vehementer vulneratum quum videret Deū contemni, & violari ipsius Legem.

54 Cantus fuerunt mihi, שִׁירֵי מִנְחָה Cantiones sunt mihi. siue cantica. i. Sunt occasio carminum scribendorum. vel illa cano.

Peregrinationū mearū, מְנוּחֵי. i. Dum exulare & fugere huc illuc à facie inimicorum, non destiti meditari præcepta tua, & inde petere lenamem malis meis.

55 Recordatus sum, זָכַרְתִּי Præterita Heb. pro præf. Memor sum. Recordor. Id est, Legem tuam seruo, & doctrina tua addictus sum, quia tu mihi perpetuò occurris. Dicit memoriam Dei ipsum sollicitare ad Legem seruandam.

56 Hoc mihi euenit, הֵלֵךְ אֵתְּךָ Hoc

*Pronomine comprehendit David omnia Dei beneficia: atque Hoc demonstra-
tine pronuntiat. q. d. Domine video me ornatum esse multis tuis beneficiis,
me sepius, & variis modis servatum à te.*

*iustificaciones tuas exqui-
sivi.* Heth

pta tua custodiui.

n Heth.

*Portio mea Domine, dixi,
custodire Legem tuam.*

17 n Portio mea Iehoua, 'dixi: vt
custodiam verbum tuum.

*Deprecatus sum faciem
tuam in toto corde meo: mise-
rere mei secundum eloquium
tuum.*

18 n 'Deprecatus sum faciem tuā
toto corde: miserere mei igitur
secundum eloquium tuum.

*Cogitavi vias meas, & cō-
verti pedes meos in testimo-
nia tua.*

19 n 'Reputavi vias meas, & con-
verti pedes meos ad testimonia
tua.

*Paratus sum, & non sum
turbatus: vt custodiam mā-
data tua.*

60 n Festinaui, ' & non tardaui
custodire mandata tua.

*Funes peccatorū circum-
plexi sunt me. & Legem tuā
non sum oblitus.*

61 n 'Cateruæ impiorū prædatæ
sūt me: at Legis tuæ nō sū oblit'.

*Media nocte surgebam ad
confitendum tibi super iudi-
cia iustificationis tuæ.*

62 n 'Media nocte surgo ad con-
fitendum tibi super iudicia iusti-
tiæ tuæ:

*Particeps ego sum omniū
timentium te, & custodien-
tium mandata tua.*

63 n 'Soci' sū ego omniū timentīū
te, & custodientiū præcepta tua.

17 Dixi, חֲרִיטִי Istud d i x i, refertur vel ad id quod proximè præ-
cessit, hoc modo, Dixi quod Iehoua est portio mea: vt observem man-
data tua. Et tunc est persona mutatio. Aut ad id quod sequitur, sic, O Ie-
houa quem habeo pro sorte mea, decreui custodire verba tua. vt d i
x i pro decreui positū sit. Vel, hoc mihi summo est in pretio, & hereditatio
mea instar, quod decreui Legem tuam servare.

18 Deprecatus
sum faciem tuā פָּנֶיךָ פָּנֶיךָ Precari faciem, est venire in conspectum. Sic
loquuntur Hebræi quum volūt exprimere familiare illud colloquium ad
quod Dominus fideles suos admittit quū ad precandum illos inuitat. Per-
inde enim est ac si facie ad faciem loquantur cum Deo.

19 Reputavi רָעִיתִי Cogitavi. Diligenter expēdi. Significat se
diligenter reputasse quid sibi agendū esset: & postquā rectē sapere didicist,
se renocasse ad Legem Domini.

60 Et non tardaui אֵין אֶתְּרִיבְתִּי nec moram feci. nec distuli.

61 Cateruæ אֵין אֶתְּרִיבְתִּי Coetus. Tur-
maz. Alū, Dolores. vel Molestiæ.

62 Media nocte surgo מִן הַלַּיְלָה Ad verbum, Medietatibus noctis surgam. Ent. pro præf.

Iudicia iustitiæ tuæ מִשְׁפָּטֵי דִּיןֵיךָ Hebraismus, pro iudicia tua iustia.
Vide suprà versu 7.

63 Socius sum אֶתְּרִיבְתִּי Adinxi me.

¶ Misericordiæ tuæ Iehoua ⁶⁴ Misericordia tua Domine
plena est terra: statuta tua doce
me. **¶** Teth. plena est terra: iustificatio-
nes tuas doce me.

¶ Bonū fecisti cū seruo tuo ⁶⁵ Bonitatem fecisti cum ser-
Iehoua, secundum verbum tuū. no tuo Domine, secundū ver-
bum tuum.

¶ Bonitatē sens⁹ & sciētiā do ⁶⁶ Bonitatem, & disciplinā,
ceme: quia præceptistis credidi. & scientiam doce me: quia
mandatis tuis credidi.

¶ Priusquam humiliarer, ego ⁶⁷ Priusquam humiliarer, e-
errabam: nunc autem eloquium go deliqui: propterea eloquiū
tuum custodio. tuum custodini.

¶ Bonus tu, & beneficus: doce ⁶⁸ Bonus es tu, & in bonita-
me statuta tua. te tua doce me iustificatio-
nes tuas.

¶ Concinnauerunt aduersum ⁶⁹ Multiplicata est super me
me mendacium superbi: nihilo iniquitas superbiorū: ego au-
minus ego toto corde custodio tē in toto corde meo scruta-
præcepta tua. bor mandata tua.

¶ Impinguatū est sicut adeps ⁷⁰ Coagulatum est sicut lac
cor eorum: ego autem Lege tua cor eorum: ego verò Legem tuā
delector. meditatus sum.

⁶⁵ Bonum fecisti, &c. **¶** ⁶⁶ Bonitatem sensus & scientiam ser-
monis. i. Optimum & exactissimum iudicium. Quidam vertūt, Bene in
dicandi facultatem. Et scientiam & cognitionem. **¶** ⁶⁷ Humiliarer, &c. **¶** ⁶⁸ Bonus tu, &c. **¶** ⁶⁹ Concinnauerunt aduersum me mendacium superbi: nihilominus ego toto corde custodio præcepta tua. **¶** ⁷⁰ Impinguatū est sicut adeps cor eorum: ego autem Lege tua delektor.

⁶⁵ Bonum fecisti, &c. **¶** ⁶⁶ Bonitatem sensus & scientiam ser-
monis. i. Optimum & exactissimum iudicium. Quidam vertūt, Bene in
dicandi facultatem. Et scientiam & cognitionem. **¶** ⁶⁷ Humiliarer, &c. **¶** ⁶⁸ Bonus tu, &c. **¶** ⁶⁹ Concinnauerunt aduersum me mendacium superbi: nihilominus ego toto corde custodio præcepta tua. **¶** ⁷⁰ Impinguatū est sicut adeps cor eorum: ego autem Lege tua delektor.

⁶⁵ Bonum fecisti, &c. **¶** ⁶⁶ Bonitatem sensus & scientiam ser-
monis. i. Optimum & exactissimum iudicium. Quidam vertūt, Bene in
dicandi facultatem. Et scientiam & cognitionem. **¶** ⁶⁷ Humiliarer, &c. **¶** ⁶⁸ Bonus tu, &c. **¶** ⁶⁹ Concinnauerunt aduersum me mendacium superbi: nihilominus ego toto corde custodio præcepta tua. **¶** ⁷⁰ Impinguatū est sicut adeps cor eorum: ego autem Lege tua delektor.

⁶⁵ Bonum fecisti, &c. **¶** ⁶⁶ Bonitatem sensus & scientiam ser-
monis. i. Optimum & exactissimum iudicium. Quidam vertūt, Bene in
dicandi facultatem. Et scientiam & cognitionem. **¶** ⁶⁷ Humiliarer, &c. **¶** ⁶⁸ Bonus tu, &c. **¶** ⁶⁹ Concinnauerunt aduersum me mendacium superbi: nihilominus ego toto corde custodio præcepta tua. **¶** ⁷⁰ Impinguatū est sicut adeps cor eorum: ego autem Lege tua delektor.

⁶⁵ Bonum fecisti, &c. **¶** ⁶⁶ Bonitatem sensus & scientiam ser-
monis. i. Optimum & exactissimum iudicium. Quidam vertūt, Bene in
dicandi facultatem. Et scientiam & cognitionem. **¶** ⁶⁷ Humiliarer, &c. **¶** ⁶⁸ Bonus tu, &c. **¶** ⁶⁹ Concinnauerunt aduersum me mendacium superbi: nihilominus ego toto corde custodio præcepta tua. **¶** ⁷⁰ Impinguatū est sicut adeps cor eorum: ego autem Lege tua delektor.

⁶⁵ Bonum fecisti, &c. **¶** ⁶⁶ Bonitatem sensus & scientiam ser-
monis. i. Optimum & exactissimum iudicium. Quidam vertūt, Bene in
dicandi facultatem. Et scientiam & cognitionem. **¶** ⁶⁷ Humiliarer, &c. **¶** ⁶⁸ Bonus tu, &c. **¶** ⁶⁹ Concinnauerunt aduersum me mendacium superbi: nihilominus ego toto corde custodio præcepta tua. **¶** ⁷⁰ Impinguatū est sicut adeps cor eorum: ego autem Lege tua delektor.

⁶⁵ Bonum fecisti, &c. **¶** ⁶⁶ Bonitatem sensus & scientiam ser-
monis. i. Optimum & exactissimum iudicium. Quidam vertūt, Bene in
dicandi facultatem. Et scientiam & cognitionem. **¶** ⁶⁷ Humiliarer, &c. **¶** ⁶⁸ Bonus tu, &c. **¶** ⁶⁹ Concinnauerunt aduersum me mendacium superbi: nihilominus ego toto corde custodio præcepta tua. **¶** ⁷⁰ Impinguatū est sicut adeps cor eorum: ego autem Lege tua delektor.

⁶⁵ Bonum fecisti, &c. **¶** ⁶⁶ Bonitatem sensus & scientiam ser-
monis. i. Optimum & exactissimum iudicium. Quidam vertūt, Bene in
dicandi facultatem. Et scientiam & cognitionem. **¶** ⁶⁷ Humiliarer, &c. **¶** ⁶⁸ Bonus tu, &c. **¶** ⁶⁹ Concinnauerunt aduersum me mendacium superbi: nihilominus ego toto corde custodio præcepta tua. **¶** ⁷⁰ Impinguatū est sicut adeps cor eorum: ego autem Lege tua delektor.

⁶⁵ Bonum fecisti, &c. **¶** ⁶⁶ Bonitatem sensus & scientiam ser-
monis. i. Optimum & exactissimum iudicium. Quidam vertūt, Bene in
dicandi facultatem. Et scientiam & cognitionem. **¶** ⁶⁷ Humiliarer, &c. **¶** ⁶⁸ Bonus tu, &c. **¶** ⁶⁹ Concinnauerunt aduersum me mendacium superbi: nihilominus ego toto corde custodio præcepta tua. **¶** ⁷⁰ Impinguatū est sicut adeps cor eorum: ego autem Lege tua delektor.

Bonum mihi quia humiliasti me: vt discam iustificationes tuas.

Bonum mihi Lex oris tui, super milia auri & argenti.

Iod.

Manus tuæ fecerunt me, & plasmanerunt me: da mihi intellectum, vt discā mādata tua.

Qui timent te, videbunt me, & letabuntur: quia in verba tua supersperavi.

Cognoui Domine quia æquitas iudicia tua, & in veritate tua humiliasti me.

Fiat misericordia tua vt consoletur me, secundū eloquium tuum seruo tuo.

Veniant mihi miserationes tuæ, & viuā: quia Lex tua, meditatio mea est.

Confundantur superbi,

Et præparauerunt me: & concinnauerunt me. disposuerunt. q.d. Tu me hominem formasti, superest vt etiā instituas quo posim vitam meam componere ad Legis tuæ regulam.

Verbum tuū expectaui. in verbo tuo spem habeo. Alii, ad verbum tuū suspicio. i. considerabunt hoc mihi contigisse quod spem in tuis promissionibus habuerim: ideo confirmabuntur, nec dubitabunt eandem sibi gratiā esse paratam, si promissiones tuas suspiciant, atque in illis spem habeant.

Iustitia sunt. i. iusta. Hebraismus. q.d. quod iuste me affligas. Max seipsum exponit, repetendo eadem, quum dicit, in veritate afflixisti me. i. meritis & iure. Obserua iustitiam & veritatē, pro eodē poni: & saepe occurrunt duæ istæ voces simul.

Et viuam. Dicit se mortuo esse similem nisi sentiat Deum sibi esse propitium. Siquis enim iram Domini apprehēdat, mortuus est in ipsa vita: at si affulgeat gratia eius in morte viuūt. Max addit cur se non existimet viuum, nisi Deo propitio. Quia me oblecto Lege tua.

Pudore afficiantur. Potest esse precatio. Aliis magis placet retinere futurū, Pudefient: vt ostendat Prophetā qualis exitus maneat impios. q.d. tametsi se effrēt nunc, iacebūt tamē cōfusi.

Bonum mihi est quod afflitus fuerim: vt discā statuta tua.

Melior est mihi Lex oris tui, quā milia auri & argenti.

Iod.

Manus tuæ fecerunt me, & præparauerunt me: fac me intelligere, & discam præcepta tua.

Tunc timentes te, videbunt me: & letabuntur: quia verbum tuum expectaui.

Noui Iehoua quod iustitia sunt iudicia tua, & in veritate afflixisti me.

Sit quæso misericordia tua ad consolandum me, secundum eloquium tuum quod loquutus es seruo tuo.

Veniant mihi misericordiæ tuæ, & viuam: quia Lex tua delectatio mea est.

Pudore afficiantur superbi,

Et præparauerunt me: & concinnauerunt me.

Verbum tuū expectaui.

Iustitia sunt. i. iusta. Hebraismus. q.d. quod iuste me affligas.

Max seipsum exponit, repetendo eadem, quum dicit, in veritate afflixisti me. i. meritis & iure. Obserua iustitiam & veritatē, pro eodē poni: & saepe occurrunt duæ istæ voces simul.

Et viuam. Dicit se mortuo esse similem nisi sentiat Deum sibi esse propitium. Siquis enim iram Domini apprehēdat, mortuus est in ipsa vita: at si affulgeat gratia eius in morte viuūt. Max addit cur se non existimet viuum, nisi Deo propitio. Quia me oblecto Lege tua.

Pudore afficiantur. Potest esse precatio. Aliis magis placet retinere futurū, Pudefient: vt ostendat Prophetā qualis exitus maneat impios. q.d. tametsi se effrēt nunc, iacebūt tamē cōfusi.

quoniam 'sine causa' peruerterunt me: ego autem 'meditabor in præceptis tuis.

quia iniuste iniquitates fecerunt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis.

79 'Conuertantur ad me qui timebant te, & nouerunt testimonia tua.

Conuertantur mihi times te, & qui nouerunt testimonia tua.

80 'Sit cor meum 'perfectum in statutis tuis, ne pudore afficiar.

Fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis ut non confundar.

3 Caph.

Caph

81 'Defecit ad salutem tuam anima mea, 'verbū tuū expecto.

Defecit in salutare tuum anima mea, & in verbum tuum supersperavi.

82 'Defecerunt oculi mei ad eloquiū tuum, dicendo, Quando consolaberis me?

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, dicentes, Quando consolaberis me?

83 'Quia fui sicut vter in fumo: attamen statutorum tuorum non sum oblitus.

Quia factus sum sicut vter in pruna: iustificationes tuas non sum oblitus.

78 Sine causa פקדו falso. immeritò.

Peruerterunt me.

והפך .i. peruertere me voluerunt a via recta. Alii exponunt, peruersum me esse pronuntiauerunt. Potius, fallaciter & perversè mecum egerunt, vel mihi fuerunt molesti.

Meditabor, &c. חשבתי בפקדונותך disserram lo-

quar de mādatis tuis. 79 Conuertantur ad me ושובו לי Conuertentur ad me. i. deserta impiorum cohorte iungetur mihi. Quidam hoc loco conuerti pro respicere exponunt. q. d. Fortè Domine ad tempus dum fui ludibrio inimicis meis. boni etiam fuerunt deicctis animis: nūc autem coligent animos וְכִי יִרְאוּ me liberatum fuisse tua gratia, qui antea prope-
rabant: & quibus conciderat animus, restituetur illis.

80 Perfectum פתח integrum. syncerum

81 Defe-

cit ad salutem tuam כָּלִי לְפָתַח .i. defeci prae desiderio salutis, sine opus tua. Alii, Concupiuit opem tuam. Non intelligit se succubuisse tentationibus, vel fuisse quasi exanimè, quod eius voto non succedat: sed id significat quod Gallicè dicimus, Languir, lay languir a ton salut. ou de desir que t'auye de ton salut. Testatur se ita spem habuisse repositam in verbis Domini, ut patienter expectauerit ad extremum usque. Sibi ipsum exponit sequenti versu.

Verbum tuum expecto. וְכִי יִרְאוּ in verbum tuum speravi. Alii, ad verbum tuum suspicio. Alii, dum verbum tuum expecto.

82 Defecerunt וְכִי dum scilicet perseueranter aspiciunt an opem ferat mihi. Hac loquutione significat se non fuisse abductum à fide verbi, quannuis duriter eum Dominus exerceret, ita ut macius contraheret eius autem, & esset quasi turrefactus.

Quot sunt dies serui tui 84
quando facies de persequen-
tibus me iudicium?

Quot sūt dies serui tui quā
do facies in persequentes me iu-
diciū.

Narrauerūt mihi iniqui 85
fabulationes: sed non vi Lex
tua.

Foderunt mihi superbi fo-
ueas: quod nō est secundum Le-
gem tuam.

Omnia mandata tua re- 86
ritas: iniquè persequenti sūt
me, adiuua me.

Omnia mandata tua veri-
tas: sine causa persequuntur me,
adiuua me.

Paulominus consumma- 87
uerunt me in terra: ego autē
non dereliqui mādata tua.

Ferè consumpserunt me in
terra: ego tamen non dereliqui
præcepta tua.

Secundum misericordiam 88
tuam viuifica me, & custo-
diam testimonia oris tui.

Secundum misericordiam
tuam viuifica me, & custodiam
testimonium oris tui.

Lamed

Lamed.

In æternum Domine ver- 89
bum tuū permanet in cælo.

In seculum Ichoua verbum
tuum permanet in cælo.

84 Quot sunt dies serui tui כמות ימי עבדך .i. Quanto tempore vi-
cturus est seruus tuus in hoc mundo: q. d. paruo tempore. quā igitur paruo
tempore sim victurus, fac ut antequam moriar, videam improbos tibi da-
re pœnas. Vel potius, Quousque tibi decretum est affligere seruum tuum?
Dies suos vocat quibus volebat Dominus illū affligere: nā postea sequitur,
Quando sumes pœnas de iis qui me iniuste persequuntur? Quidā vna in-
terrogatione legunt, Quot sunt dies serui tui quando facies iudiciū
in persequentes? .i. Quot tandem supersunt diei seruo tuo, quibus ab im-
probis istis dinexari eum oportet? 85 Foderunt mihi superbi,

85 Foderunt mihi superbi, פרוצו לי ודיסו לי. Hac metaphora intelligis se non tantūm violenter fuisse
se oppugnatum ab hostibus, sed etiā malis artibus & calūniis: se tamen nō
retalisse iniurias, nec dolis & malitia cū ipsis certasse, quod videret id
Legi Dei esse aduersum. Alii exponūt, quod contrā quam doceat Dei Lex,
ipsi machinati sint illi insidias. 86 Sine causa פת- fallaciter.

86 Sine causa פת- fallaciter. Dicis, se semper præ oculis habuisse in omni afflictione, Deum esse veracem
in suis promissionibus (quas hic mandata vocat) propterea non defuturum
quin succurrat, & impios perdat qui innocentes fallaciter persequuntur.

87 Ferè consumpserunt me in terra: כמעט כלוני בחרץ Propè
perdiderunt me in terra. .i. parum abest quin me in terram deiectū pro-
prie perdidissent. Idem dicit quod paulo ante versu 85.

88 Viuifica me, חייני .i. vitā quā mihi dedisti cōserua. Alii, recrea
me. 89 In cælo ברוך אתה ברוך אתה ברוך אתה .i. in ipsis cælis. .i. ipsis calis testibus. q. d.

qua semel dixisti, non soles retractare: quod cali testantur qui permanent quia olim dixeris, Sint cali. Sic exponunt quidam, quod sequenti versu legatur, Fundasti terram, & perstat. Alii rectius, qui dicunt verbum Dei, quod piis salutē promittit, fixum esse in calis: vtunque versetur res humana, & omnia sint variis inclinationibus obnoxia, tamen verbum Dei nō est subiectum ordini natura: Deus enim re ipsa ostendit se erga suos fidelem, neque aliquid frustra illis promississe. His verbis voluit piās mentes attollere supra calos, vt illic figant suam anchoram, vt est in Epistola ad Hebræos, 6. d. 19. Hac igitur loquutione, In calis stare, significat verbū Dei & eius veritatem, nō esse obnoxiam variis mutationibus, sed semper Deū esse veracem in suis promissionibus. Opponit istud mundo, in quo omnia sunt instabilia.

7 In generationem & generationem veritas tua: fundasti terram, & perstat. 90 In generatione & generationem veritas tua: fundasti terram, & permanet.

7 Ad iudicia tua perstant vs- 91 Ordinatione tua perseuerat dies: quoniam omnia seruiunt tibi. que ad hanc diem: quia omnia sunt serui tui.

7 Nisi Lex tua delectationes 92 Nisi quod Lex tua, meditatio mea est, tunc fortē perissem in humilitate mea. meae fuissent, tunc periissem in afflictione mea.

7 In seculū nō obliuiscar prae- 93 In aeternum nō obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis viuificasti me. ceptorum tuorum: quia in ipsis viuificasti me.

7 Tuus ego sū, serua me: quo 94 Tuus sum ego, saluum me niam praecepta tua qua siui. fac: quoniam iustificationes tuas exquisiui.

7 Me expectauerunt impii ad 95 Me expectauerunt peccatores vt perderent me: testimonia tua intellexi. perdendum me: testimonia tua perpendebam.

90 Fundasti firmasti. Quod veritas Dei sit firma & stabilis, & quidem in calis, ipsum naturā ordinem producit in testimoniū: Verstant omnia vt fuerunt fundata, quia manu Dei fuerunt fundata: nō dubium igitur quin eius veritas perstatura sit, & salutem promissum non praestes fidelibus. non enim est mutationibus obnoxius.

91 Ad iudicia tua 7 7 7. Tuo verbo & imperio. Ista est vera expositio: tamen si alii exponat, Ad iudicia tua implenda parent tibi, vt serui heris suis obsequi solent.

92 Tunc 7 7 7. Hac vox proprie significat tunc: sed interdum accipitur pro longo tempore. propterea quidam vertunt pridem, hoc sensu, Nisi me oblectassem Lege tua, pridem de me actum fuisset.

94 Quasiui. 7 7 7. Præter. Heb. pro praesenti, vt quidam vertunt, quæro. A posteriori ostēdisse esse Dei: non enim cæperat exquirere Dei mādā antequam Deus ipsum vocasset.

95 Perpendebam. 7 7 7 7

Int. Heb. intelligā. Alij, cōsiderabo. Vel, testimoniorū tuorū intelligens reddat. Quidā vertunt in presenti, perpēdo. cōsidero. Alij totum versum sic reddunt, Quū improbi me obseruarent vt perderēt, dedi operam vt oracula tua intelligerem. i. attentus essem ad mandata tua.

Omnis consummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis.

Mem

Quomodo dilexi Legem tuam Domine? tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo: quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi: quia testimonia tua, meditatio mea est.

Super senes intellexi: quia mandata tua quesui.

96 *Omni perfectioni vidi finem: latum præceptum tuum valde.* **Mem**

97 *Quam diligo Legē tuam? omni die est meditatio mea.*

98 *Præ inimicis meis sapientē effecisti me præceptis tuis: quia in seculum sunt mihi.*

99 *Præ omnibus docentibus me intellexi: quia testimonia tua meditatio mea sunt.*

100 *Præ senibus intellexi: quia præcepta tua custodio.*

96 *Omnis perfectionis vidi finem. כל תכלה רחמיך. Alij minus rectē, Omnis consummationis vidi finem. Alij, Cuiuslibet cōsummatæ rei vidi finem. Alij paraphrasticē, Video finem habere omnia, etiam perfectissima. Idem dicit quod*

89 versu, hoc est huius octonarij versu primo, sed exornat illam sententiam comparatione: ac si diceret, Nihil tam perfectum vel absolutum est, omni ex parte, quod tamen finē suum non habeat. Latū רחב amplum. Alij, latissimē patet. i. nullum finem habet. q. d. propter suam amplitudinem fideles nunquā deseret: nā quocunque se versat, etiam si nusquam videantur esse tranquilli, sed tempestatibus attolli supra nubes, atque huc illuc agi tanquam quisquilia: semper verbū Dei illos deducit ac prosequitur, neque vnquam deserit.

97 *Diligo דרתי Præ. Heb. sermo meus. i. de illa cōmentor.*

98 *In seculum sunt mihi. לנצח הוה לי. Ad verbum, in æternum meum est. nepe vnumquodque illorum. i. singula mea sunt. illa enim semper in corde et ore habeo, et per ea subinde magis ac magis proficio. Idem significat his verbis quod alius versu sequenti, meditatio mea sunt. Dicit se fuisse redditum sapientem præ hostibus: quia illi nihil profecerunt sua astutia, quum modis omnibus tentarent ipsum perdere. nec se certasse malitia, nec fraudibus, vt se eriperet ab insidiis illorū, quod satis prudentia inuenerit in Lege Domini.*

99 *Intellexi: דרתי factus sum prudentior. Alij, intelligentior. Alij, antecello intelligentia omnes, etc. Sic versu sequenti. Gratias agit Deo, quod maiores progressus fecerit in Lege meditanda, quàm doctores à quibus rudimenta acceperat.*

Meditatio mea sunt. לי דרתי sermo meus. id est, de illis cōmentor.

E. j.

Ab omni semita mala prohibui pedes meos, vt custodiā verbum tuum.

Ab omni via mala prohibui pedes meos, vt custodiā verba tua.

A iudiciis tuis non recessi: quia tu docuisti me.

A iudiciis tuis non declinavi: quia tu legem posuisti mihi.

Quā dulcia sunt palato meo eloquia tua! prae melle ori meo.

Quā dulcia faucibus meis eloquia tua, super mel ori meo.

Ex praeceptis tuis intelligentiā mihi comparavi: propterea odi omnem semitam mēdaci.

A mandatis tuis intelligenti: propterea odini omnem viam iniquitatis.

Nun

Nun

Lucerna pedi meo verbum tuum, & lumen semitae meae.

Lucerna pedibus meis verbum tuum, & lumen semitis meis.

Iuravi, & praestabo, nempe custodire iudicia iustitiae tuae.

Iuravi, & statui custodire iudicia iustitiae tuae.

Afflictus sum vehementissimē, Ichoua viuifica me secundum verbum tuum.

Humiliatus sum usquequaque Domine: viuifica me secundum verbum tuum.

Voluntaria oris mei grata

Voluntaria oris mei bona

Vt custodiam. i. Ego Domine, vt me verū Legis tuae cultorem praestarem, continui me ab omnibus pravis operibus. Alij volunt

Fut. poni pro praesent. ac vertunt, quia custodio. vel, obseruo.

Docuisti me. Præst. Heb. pro praesent. doces me. Alij, legē

siue normam praescripsisti mihi. Refert Deo acceptum quod non destitit ab observatione Diuinae Legis.

Quā dulcia fuerunt. Ostendit summopere se fuisse oblectatum

Legē Domini: & dulcedine illius ita captum vt nihil magis appeteret.

Intelligentiam mihi comparavi: i. Ad verbum, intelligam. Fut. Heb. pro praesent. intelligentiam mihi comparo. vel, intelligens reddor. Vel pro praeterito, redditus fui prudens.

Mendacii. i. fallacem.

Et praestabo. i. faciam.

Id est defatigatas vires meas restitue sicut pollicitus es. Fatetur se fuisse prope mortuum, & mortuo similem, quum dicit Viuifica me.

Voluntaria Spontanea. sub. sacrificia. i. Amplexere laudes quas tibi sponte offero. Quidam hunc versum vno contextu legunt, hoc sensu, Suscipe sacrificia mea in hunc finem vt doceas me praecepta tua.

Atque ita vt pro te ponunt.

neplacita fac Domine, & habere quasio Ichoua, & iudicia
indicia tua doce me. tua doce me.

Anima mea in manibus meis semper: & Legē tuam non sum oblitus. Anima mea in manu mea semper: tamē Legis tuæ nō sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueum mihi: & de mandatis tuis non erraui. Posuerunt impii laqueum mihi: tamen à præceptis tuis nō aberrauī.

Hæreditate acquisiui testimonia tua in æternum: quia exultatio cordis mei sunt. Hæreditate accepi testimonia tua in seculū: quia gaudium cordis mei sunt.

Inclinaui cor meū ad faciēdas iustificatiōes tuas in æternū propter retributiōnem. Samech Inclinaui cor meū ad faciēdū statuta tua in seculū, & æternū. D Samech.

Iniquas odio habuī, & Legem tuam dilexi. Cogitationes odi, & Legem tuam dilexi.

Adiutor & susceptor meus es tu, & in verbum meum es tu, & verbum meum es tu, & scutum meum es tu, & verbum

109 Anima mea in manu mea 109 דַּבְּרִי לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ הָאֱלֹהִים הָיָה לִּי אֲדֹנָי וְלֹא יִשְׁתָּחָוּ לִּי אֲלֹהִים אֲחֵרִים. Hebraismus, pro, in discrimine vitæ semper versor. Significat se ita fuisse periclitatum, ut anima iam esset quasi exposita vento: nec tamen fuisse alienatum ab obseruatione Legis.

111 Hæreditate accepi 111 וְאָמַרְתָּ הָאֱלֹהִים הָיָה לִּי אֲדֹנָי וְלֹא יִשְׁתָּחָוּ לִּי אֲלֹהִים אֲחֵרִים. Hæreditatis loco habui Dicit se prætulisse Legē omnibus aliis bonis. Similitudo in Scripturis frequens, ut hæditarium vocetur quod præcipuam dignitatem tenet, vel præcipuum gradum. Hæc est mea hæreditas, dicunt Hebræi: ac si dicerent, Reliqua omnia faciliè sperno, modo hoc saluū mihi maneat. quemadmodum sicui maneat salua sua hæreditas, domi quietus est, reliqua sunt aduentitia.

112 Et æternum. 112 וְעַד עֲדָתָא וְעַד עֲדָתָא. Et vsque in finem. sub. vitæ meæ. i. quandiu vitam. vel complenere vitæ meæ cursum. Istud דַּבְּרִי est expositio præcedentis דַּבְּרִי. clarius enim demonstrat quid intellexerit per in seculū, sine in perpetuum. q. d. Ego nunquam defunctum me putabo, donec peruenero ad metam vsque vitæ.

113 Cogitationes 113 וְאָמַרְתָּ הָאֱלֹהִים הָיָה לִּי אֲדֹנָי וְלֹא יִשְׁתָּחָוּ לִּי אֲלֹהִים אֲחֵרִים. sub. humanas, vel alienas à Legē tuā. q. d. Commenta humana odi. Opponit doctrinā Legis quicquid homines ex se ipsis comminiscuntur. q. d. Ego Legem tuam amo: & ut me magis illi addicam, odi omnes cogitationes perplexas quæ me abducunt à puro & succero Legis tuæ sensu. Alij, Eos qui mala cogitant, odi. Alij, Cogitantes. sub. praua.

114 Verbum tuum expecto. 114 וְאָמַרְתָּ הָאֱלֹהִים הָיָה לִּי אֲדֹנָי וְלֹא יִשְׁתָּחָוּ לִּי אֲלֹהִים אֲחֵרִים. Præs. Heb. pro præ. in verbum tuum spero. vel, in verbo tuo spem colloco. Dicit se quietum recumbere in præsidium Dei, quoniam promissione eius fretus, non dubitat sibi in eo paratam esse salutem.

tuum expecto.

115 Recedite à me maligni, & Declinate à me maligni
custodiam præcepta Dei mei. & scrutabor mandata Dei
mei.

116 Confirma me secundum verbum tuum, & viuum: & ne pudore afficias me ab expectatione mea. Suscipe me secundum elo-
quium tuum, & viuum: & non confundas me ab expecta-
tione mea.

117 Sustenta me, & seruabor: Adiuna me, & saluus e-
& delectabor in statutis tuis ro: & meditabor in iustifi-
cationibus tuis semper. cationibus tuis semper.

118 Conculcasti omnes errantes à statutis tuis: quia mendacium est dolus eorum. spreuisti omnes disceden-
tes à iustitiis tuis: quia in-
iusta cogitatio eorum.

119 Ut scorias cessare fecisti omnes impios terræ: ideo dilexi testimonia tua. prauaricantes reputauit
omnes peccatores terræ: ideo
dilexi testimonia tua.

115 Maligni, מרמה Vel dicit, se maiore studio fore deditum seruau-
da Legi, ubi liberatus fuerit ab improbis, ac si diceret, Vbi improbi desie-
runt mihi esse infesti, ego alacrius pergā ad seruandū Legem Dei. Vel di-
cit, Ne obstat improbi quominus pergā in recto cursu præceptorū Dei mei.
quoniam vndique scandala nas obfident, & innumeris vitiis refertus est
mūdus, quæ extinguunt, vel saltem corrūpunt in nobis Legē Dei, & Legis
studium.

116 Confirma me כחציץ Corroborā me. Susten-
ta me. Suffulci me. Secundum verbū tuum, כחציץ .i. quem-
admodū promissisti te facturū. Alij legunt ב beth loco ב caph, & versū e, in
verbo tuo: vt Propheta petat sibi dari fidei constantiā. ac si dicat, Fac vt
ego firmus & stabilis maneam in verbi tui fide: & te præstes quod mihi
promissisti, ne pudore afficiar si nō præstes.

117 Sustēta me, סוסי Fulci me. Robora me. Et delectabor in statutis tuis סוסי
כחציץ & oblectabor statutis tuis. Alij, & cōsiderabo statuta tua. A-
lii, & narrabo vel, exponam illa statuta tua. Vbi scilicet confirmaueris me.
quia tunc melius nobis sapiunt promissiones Dei, ubi experti sumus veras
esse & effucaces. Alij, loquar de statutis tuis. Alij, respiciam in statutis
tuis. i. magis ero affixus cōsiderationi Legis Diuina.

118 Mēdaciū, מרמה mendaciū fraus ipsorū. i. mendaciū ipsorū est fraus.
Hic mendacium non refertur ad alios, quod scilicet impij alios decipiant:
sed intelligit ipsos mentiri, & frustrari se falsa sua superbia. q. d. Placeāt
sibi quantum libuerit in suis vafritiis, Dominus tandem ipsos deridebit:
quicquid conceperint, hoc irritum erit, & frustrabitur ipso suo dolo.

119 Cessare fecisti כחציץ Præter. Heb. pro præf. i. tollis, abijcis, & per-
dis: quemadmodum scoria reijcitur vt purū maneat argentū separas tuos

et medio impiorum . nam quoadiu permisti sunt fidelibus impij , quedam est contagio . vel saltem inficitur hoc modo puritas fidelium , propterea suavis mihi fuit Legis tue meditatio . nam qui video tua iudicia aduersus impios , tunc promissiones tue multo incandius mihi supinant , quod agnosca quam singulari beneficio nos dignatus sis quum obtulisti nobis salutem per verbum tuum .

Confite timore tuo carnes 130 D Horruit præ timore tui caro
mea: à iudiciis enim tuis
timui. mea, & à iudiciis tuis timui.

Aiz.

у Айа

Feci iudiciū & iustitiā: 121 ¶ Feci iudiciū & iustitiā: ne de-
non tradas me calumniā-
tibus me. relinquo me opprimētib' me.

Suscipe servum tuum in bonum; non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutem tuam, & in eloquium iustitiæ tuæ.

Fac cū seruo tuo secundum 124 y Fac cū seruo tuo secundum

121 Opprimentibus me. *ἰσχυρῶς* opprimētibus me. i. bona mea. Pe-
nit à suis oppressoribus liberari. q. d. Sca Domine iudiciū & iustitiā me
exercuisse cum inimicis. rectē & sine ullo maleficio cū illis exisse. propterea
vogo ne exponas me eorum libidini.

bono, *עבדך לטוב*. i. *Foveas servum tuum, & fac vt sentiat te benigne*
secu agere. Ad verbu, Dulce fac seruo tuoid quod bonu est. Alij, Red-
 de aptus vel, idoneum i seruo tuum ad res bonas. Alij, Congruere fac
 vel, apta seruo tuum bono. Vel potius, Fac vt servus tuus bono oble-
 atur. i. fac vt servus tuus adijciat potius animu ad rectitudinem, quam
 ad pravas cupiditates. Bonum vocat equitatem vel rectitudinē. Qui-
 busdam magis placet vt versatur, Sponde pro seruo tuo. quannus defi-
 ciat *אניס*. Tunc fideiussor hoc loco pro vindice accipietur qui nos li-
 berat. Quemadmodu solebat nexos eripere qui non essent solvendo: si quis
 intervenisset sponsor, solvebat nexum illu qui erat in ere alieno. Sic etiam
 metaphorice dicitur Deus fideiubere pro nobis quu nos liberat ab impro-
 bis & hostibus nostris, nec permittit illis senire pro sua libidine, sed auxi-
 lio suo nos tuetur ac vindicat. Perinde igitur est acsi dixisset, Suscipe
 servi tui tutelam. Duo membra versus istius hoc pacto inter se apte coha-
 rent.

123 Oculi mei defecerunt, &c. 123 124 Eadem dixit in
pra' versibus 81. 82. Illic tantum vocavit, eloquium tuum, hic vero elo-
quium iustitiae tuae. i. in suu. 124 Fac, &c. in rem. Hac dux

quum iustitiz tuar. i. iustiz. 124 Fac, &c. וְעַתָּה הַעֲשֵׂה. Hac duo membra simul coniungenda sunt: neque enim David seorsum cupit, misericorditer secum agi, & postea doceri in Legge: sed perinde est ac si diceret, Domine obsecro te ut eam misericordiam mihi præstes, ut doceas me statuta tua. Nō peto doceri, quod id merear sed per misericordiā tuam peto doceri.

Е.И.И.

miser ricordiam tuam, & statuta tua doce me. *miser ricordiam tuam: & in-
stificationes tuas doce me.*

y Seruus tuus ego sum, da mihi intelligētiam, & sciam testi-
monia tua. *Servus tuus sum ego: da
mihi intellectum, ut sciam
testimonia tua.*

y Tempus faciendi Iehouā: nam dissipauerunt Legē tuam: *Tempus faciendi Domi-
ne: dissipauerunt Legem
tuam.*

y Propterea dilexi praecepta tua magis quā aurū & obrizū. *Idco dilexi mandata tua
super aurum & topazion.*

y Idcirco omnia praecepta om-
nium recta esse censui: omnē
semitam mendacii odi. *Propterea ad omnia mā-
data tua dirigebar: omnem
viam iniquam odio habui.*

D Pe

Phe

D Res mirabiles testimonia tua: ideo custodit ea aīa mea. *Mirabilia testimonia
tua: ideo scrutata est ea a-
nima mea.*

125 Et sciam testimonia tua. *Quum petit se donari
intelligentia ut sciat testimonia Domini, facietur se, etiam si quotidie le-
gat Legē Dei, & totum se huic studio impendat, tamen nihil profectus illi
sperandum esse, nisi quatenus lucem intelligentiae arcana Spiritus sui in-
stinctu conferet.*

126 Tempus faciendi Iehouā faciat. sub iudicium de improbis. Alij,
Tempus agēdi Iehouā. vel, Tempus idoneum est Iehouā ut agat. i.
Tempus opportunū est quo Dominus virtutē suam exerat, vel compleat o-
pus suum. Opus autē Dei iudicium intelligit quo ipse coer cet impius, imō
quo se vlciscitur dñs videt prorsus esse desperatos.

127 Propterea,
Dicit charā sibi fuisse Legem Domini, quia stabat in illa
fiducia firmus, quod Dominus non sineret tandem inultā violationem Le-
gis suae, quāuis ad tempus conniueret. Hae spes animum Propheta addi-
dit ut maneret affixus Legi Dei & eius praeceptis. Vide in hanc sententiā
versum 119. Et obrizum & gemmas.

128 Omnia praecepta om-
niū. *Hebraicū dicēdi genus simile
illi Ezech. 44. d. 10. Et primitiae omniū. primitiarū omnis fructus, & omnis
oblatio spontanea omniū ex omnib⁹ oblationib⁹ spontaneis vestris. Propterea
hic subauditur, praeceptorum Legis. vel, rerum quae praeipiuntur in Lege.
q. d. Quacunque de re nobis mandata dedisti, ego Legē tuā sine exceptione
amplector in omnibus. Repetit 10 h: ac si diceret, Quū viderem impius tibi
illudere, quū viderem suis canillis pervertere singulas Legis partes, ego in
omnibus approbavi praecepta tua. Recta esse censui: Ad ver-
bum, direxi. vel rectificaui, si Latine dici posset. i. recta esse predicavi a-
pud eos qui recta nō esse dicebāt, sed iniusta.*

129 Res mirabiles
Occultationes. Res arcanas. i. reconditā quandā scientiā conti-
nēt. Ita vertendū potius, ne sit loquutio ambigua: videretur enim esse ad-

cectiuū. nā Propheta intelligit in Dei testimoniis cōtineri mysteria: ac si dicat, Testimonia tua nihil docēt vulgare, sed cōplectūtur quadā arcana, & mysteria quæ superāt omnē sensum, & quæ admirationē excitare debcāt.

Declaratio sermonū tuo- 130 **D** Ostiū verborū tuorū illuminat, & intellectu dat paruulis.

Os meum aperni, & at- 131 **D** Os meū aperui, & aspirauī: quia præcepta tua desiderauī.

Aspice ad me, & misere- 132 **D** Aspice ad me, & misere mei secundū consuetudinē tuā erga diligentes nomen tuum.

Gressus meos dirige secū- 133 **D** Gressus meos dirige in verbo tuo, & ne dominetur mihi vlla iniquitas.

Redime me à calumniis 134 **D** Redime me ab oppressione hominum, & custodiam præcepta tua.

Faciem tuam illumina 135 **D** Faciē tuā fac lucere super seruū tuū, & doce me statuta tua.

Exitus aquarū deduxit 136 **D** Riui aquarum descenderūt

130 Ostiū nō Apertio. ingressus. id est Prima illa rudimenta, siue primus accessus sermonū tuorum illuminat mētes. q. d. Non tantum illuminantur qui ad rēguem didicerunt totam Legem tuam, & qui in ea perfectē exercitati fuerint: sed etiam qui tantum tenuiter eā gustarint.

Intelligere facit simplices. וְיִשְׁמְרוּן intellectum dat simplicioribus. vel, rudioribus. Alij, erudit paruulos. i. qui magna prudētia non pollens inter homines, imō cōtemptibiles sunt, vt sunt homines idiotæ, indocti, & plebei.

131 Desiderauī. יִרְכֵּי Præst. Heb. pro præst. desidero. concupisco. q. d. Tanto desiderio legum tuarū flagrat cor meū, vt subinde cogar haurire aerem, propter asidua suspiria. Aptissima metaphorā vititur quum dicit se os aperuisse, quemadmodum solent vel famelici, vel qui vehemētissima siti ardent: illi enim os aperiūt, videnturq, velle absorbere totum aerem, postea etiam anhelant præ ingenti desiderio.

132 Secundum consuetudinē וְעֵנֶךָ Ad verbū, secundum iudicium. i. pro ratione, norma, vel more tuo quo vteris erga diligentes te. Quidam vertunt, vt soles facere erga nominis tui amatores.

133 Dirige, וְהַפָּרָה Iniquitas יִשְׁחָדוּ vanitas.

134 Ab oppressione וְהַפָּרָה à calumnia. ab iniuria. violentia.

135 Faciem tuam, &c. וְהַפָּרָה Cupit Propheta Deū sibi propitium in hunc finem vt doceatur. q. d. Scio nihil mihi prospere cessurū, nisi fauore tuo me complexus fueris. Si igitur mihi es propitius, documentum paterni tui in me amoris prabe, vt me doceas in statutis tuis.

136 Descenderunt וְהַפָּרָה Præst. Heb. pro præst. descendunt. manant. Ostendit quantopere optaueris Legem Dei ab omnibus seruari.

Eiij.

ab oculis meis, propterea quòd
non custodiebant Legē tuam.

runt oculi mei: quia non cu-
stodierunt Legem tuam.

✕ Sade

sade

✕ Iustus es Iehoua, & rectū
iudicium tuum.

Iustus es Domine, & re-
ctum iudicium tuum.

✕ Præcepisti, iustitiam testi-
monia tua, & veritatem valde.

Mandasti iustitiam te-
stimonium tua: & veritatem
tuam nimis.

✕ Succidit me zelus meus:
quia oblii erant verborum tuo-
rum hostes mei.

Tabescere me fecit zelus
meus: quia oblii sunt ver-
ba tua inimici mei.

✕ Repurgatus est sermo tuus
valde: & seruus tuus diligit illū.

Ignitum eloquium tuum
vehementer: & seruus tuus
dilexit illud.

✕ Paruulus sum, & despectus,
tamen præceptorum tuorū non
sum oblitus.

Adolescens tuus sum ego,
& contemptus: iustificatio-
nes tuas non sum oblitus.

✕ Iustitia tua, iustitia in secu-
lum, & Lex tua veritas.

Iustitia tua, iustitia in
æternū, & lex tua veritas,

Custodiebant *מִשְׁמְרִים* Præf. Heb. pro præf. 137 Et rectum
iudicium tuum. *דִּין מִשְׁפָּט* Ad verbum, & rectum iudicia tua. i. sin-
gula iudicia tua, sine vnumquodque iudiciorum tuorum. Singulare cum
plurali eleganter iunctum. q. d. Omnia tua mādāta iusta sunt. Quidam
sic resonant versum istum, Domine tu solus es iustus, & iustitia tua spe-
ciem & documentum dedisti nobis in Lege tua.

138 Iustitiam testimonia tua, *דִּין וְעֵד* Hebraismus, pro, Tu ad-
modum præcepisti obseruari leges tuas quæ sunt æquissimæ & verissimæ.
Alij vertunt, Tu ergo præcepisti in testimoniis tuis iustitiam & ve-
ritatem tuam valde. Confirmat (inquiunt) quod proximo versu dixit,
Nihil in tota Lege contineri nisi iustum & rectum.

139 Succidit me *נִשְׁחַתָּנִי* Confecit me. Consumpsit. Vel per præf.
Consumit. q. d. Ad id grauis est ira qua ego afficior, quod hostes, &c. ut
illa penè me enecet. Vel, zelus, siue studium meum erga Legem tuam adeò
auctum est, ut ipsa vi zeli penè contabuerim.

140 Repurgatus
est *נִקְיֵיתָנִי* Exploratus est. tanquā ab igne. q. d. Purgatissimus est. Signi-
ficat sermonem Dei purissimum esse sine vlla macula. Metaphora ab au-
ro vel argento quæ purgantur in igne.

141 Paruulus sum, &c. *נַעֲרִי* Hæc verba sic debent resoluī, Quā-
uis paruus fuerim & contemptus, non tamen oblitus sum præcepta tua.
Non absimilis est sententia versus 143.

142 Veritas. *אֱמֻנָה* Hæc
dictio significat veritatē, & etiam firmitatem & soliditatem. Idem igitur
vultu exprimeret duobus nominibus, per iustitiam seculi, & per veri-
tatem, nempe in Lege Dei esse firmam & constantem iustitiam.

Tribulatio & angustia ¹⁴³
inuenerunt me: mandata tua
meditatio mea est.

Aequitas testimonia tua
in aeternum: intellectum da
mihi, & viam.

Coph

Clamaui in toto corde, ex-
audi me Domine: iustifica-
tiones tuas requiram.

Clamaui ad te, saluum ¹⁴⁶
me fac, & custodiam man-
data tua.

Præueni in maturitate, ¹⁴⁷
& clamaui: in verba tua
super speraui.

Præuenerunt oculi mei ad
te diluculo, ut meditarer e-
loquia tua.

Vocem meam audi secun-
dum misericordiam tuam
Domine: & secundum iudi-
cium tuum viuifica me.

& Afflictio & angustia inuene-
rant me: uerum præcepta tua dele-
ctationes meæ fuerunt.

& Iustitia sunt testimonia tua
in seculum: da mihi intelligen-
tiam, & viam.

p Coph.

p Clamaui toto corde, exaudi
me Ichoua, & statuta tua custo-
diam.

p Clamaui ad te, serua me, &
custodiam testimonia tua.

p Præuenio alios crepusculo, &
clamo: quia uerbum tuum expecto.

p Præuenerunt oculi mei vi-
gilias ad meditandum in eloquio
tuo.

p Vocem meam audi secun-
dum misericordiam tuam, Ie-
houa: secundum iudicia tua ui-
uifica me.

¹⁴⁴ Iustitia, &c. וְיָדָהּ יְהוָה Idem dicit quod paulo antè, versu 142:
Iustitiam testimoniorum Dei esse æternam, quam rogat se doceri, ut eam in-
telligat, & uiuat. nam proprie homines non uiuunt, sine intelligentia Di-
uinae Legis. ¹⁴⁵ Clamaui קָרָאתִי Ad quem clamauerit, & quid
clamauerit, sequenti versu exprimit.

¹⁴⁷ Præuenio crepu-
sculo &, &c. וּפְרִיעִי קֶרֶב־הַבֹּקֶר Præueni crepusculo, & vo-
ciferatus sum. Alii per præsens, Anteuertens in ipso crepusculo (sub.
alios omnes) vociferor. Iterum confirmat quod sedulo fuerit intentus ad
preces. Hebraismus est, pro Ante aurora exortum fui in precando Deo.

Verbum tuum expecto. וְיָדָהּ יְהוָה in verbum tuum speraui.
Vel, spem habeo in verbo tuo. i. promissis tuis.

¹⁴⁸ Ad meditandum קָרָאתִי ad loquendum. Alii, commentā-
do. Alii, ut disseram. Significat his verbis se magis festinasse ad medita-
tionem, quam vigilis noctis soleant ad suas custodias: & tamen qui præse-
cti sunt excubiis, illi summam diligentiam ostendere solent, aliis dormien-
tibus vigilant, & sibi vim faciunt ne somnus obrepat. Summā igitur at-
tentionem notare uult.

¹⁴⁹ Secundum iudicia tua uiuifica
me. וְיָדָהּ יְהוָה Hebraismus, pro, serua me in uita pro more tuo, & ut

suas servare soles in vita. Vel potius, Iudicia pro verbo accipe, hoc est secundū promissiones tuas. Iudicia enim statuta, & testimonia, atque mādā sunt synonyma in hoc Psalmo ad Legē & promissiones, pro loco. Quod postulat exaudiri secundū misericordiam Dei amplius exprimitur quā postulat ut Deus illi vitam conservet, vel restituat, secundū quod promissit. nemo enim potest statuere Deum sibi fore propitium, nisi certus sit de eius voluntate, quam suis promissionibus nobis testatur.

110 Appropinquaverunt sceleri 110 Appropinquaverunt per
sequentes scelus: à Lege tua elō- sequentes me iniquē: à Lege
gauerunt se. autem tua longē facti sunt.

111 Propē es tu Domine, & omnes viae tuae veritas. 111 Propē es tu Domine, & omnes viae tuae veritas.

112 Pridem noui de testimoniis tuis, quod in seculum fundaveris ea. 112 Initio cognoui de testimoniis tuis quia in aeternum fundasti ea.

Res

7 Res.

113 Vide afflictionem meam, & erue me: quia Legis tuae non sum oblitus. 113 Vide humilitatē meam & eripe me: quia Legē tuā non sum oblitus.

114 Litiga litigiū meū, & redi- 114 Indica iudicium meum, 114 Appropinquaverunt, &c. וְרָצוּ וְרָצוּ וְרָצוּ. Qui sceleris sunt studiosi, ut sceleri magis appropinquāt, ita lōgī absunt à Lege tua, & tu vicissim ab illis discedis. Vel, persecutores sceleris appropinquaverūt ad suā malitiam. Hoc est prorsus addicti fuerūt suae malitiae, aut iniquitati: & à Lege tua remoti sunt: tu verò propinquus es, nempe ad opem ferendā seruis tuis. Alii subaudientes h̄ vertunt, Appropinquaverunt persecutores ad scelus. ut significet Prophetā persecutores suos fuisse promptos ac paratos ad omne scelus, & oblitos fuisse Divinae Legis: ita ut nullo obstaculo retenti fuerint, vel cohibita fuerit ipsorum improbitas. Quidā hūc versum sequenti coniungunt per antithesin, Qui sceleri student, sectantur scelus quamproximē: & à Lege tua procul absunt, & tu nicissim ab illis. Contra verò, tu propinquus ades sub. studiosus Legis tuae, ut opem illis feras. Alii vertunt, Propius me accesserunt sectantes scelus, qui longē discesserūt à Lege tua. quod huius loci sensui non tam propē accedit.

112 Pridē noui, &c. וְרָצוּ וְרָצוּ וְרָצוּ. Iam inde ab initio intellexi de testimoniis tuis quod velis illa sempiterna esse. Alii vertunt, Pridem cognoui ex testimoniis tuis, &c. ut Prophetā non tantū hoc voluerit, quod de testimoniis Dei cognoverit ipsa esse fundata. sed etiā quod ex ipsis testimoniis didicerit ipsa esse firma & stabilia. Didici igitur inquis Jex verbo tuo prius, vel ex testimoniis tuis, quod fundaveris ea: quā tu postea sigillo spiritus intus obsignasti. 114 Litiga litigiū meum, וְרָצוּ וְרָצוּ וְרָצוּ. Age causam meā. Defende. Assere ius meū. i. suere causam

meam tuo patrocinio sine causam meam suscipe defendendam. Hebraismus.

Redime me propter eloqui-
um tuum vivifica me.

Longè à peccatoribus sa-
l^o: quia iustificaciones tuas
non exquisierunt.

Misericordie tuæ multæ
Domine: secundum iudicium
tuum vivifica me.

Multi qui persequuntur
me, & tribulant me: à testi-
monio tuis non declinaui.

Vidi prauaricātes, & ta-
bescbam: quia eloquia tua
non custodierunt.

Vide quoniam mⁱ: ita
tua dilexi Domine: in mise-
ricordia tua vivifica me.

Principiū verborum tuo-
rum veritas:

me me: propter eloquium tuū
vivifica me.

Longè abest ab impiis salus:
quia statuta tua non inquirunt.

Misericordiæ tuæ multæ Ie-
houa, secundum iudicia tua vi-
uifica me.

Multi persequentes me, &
hostes mei: à testimoniis au-
tem tuis non declinaui.

Vidi prauaricātes, & tædio
affectus sum, quòd eloquiū tuū
non custodirent.

Vide quòd præcepta tua di-
ligo Ichoua: secundum miseri-
cordiam tuam vivifica me.

Principiū verbi tui veritas:

Propter eloquium tuum Ad verbum, in verbo tuo. i. iux-
ta promissiones tuas conserva me in vita.

Inquirunt. 157

Prat. Heb. pro presenti. i. statutorum tuorum non sunt studiosi.

156 Secundum iudicia tua. Vide supra versu 132, & 140,
vbi sunt eadē verba Hebraica. In priore pro more exponitur, in altero pro
Lege, verbo Dei, sine promissionibus ponitur, ut etiam hoc loco, itē que paulo
antè versu 114. Confirmat igitur quod iam dictū est, non aliter nos posse
vitam vel sperare vel petere à Domino, nisi quia Dominus spem fecit no-
bis in Lege sua, hoc est eam nobis promisit.

157 Multi Robusti sunt, aut, Fortes.

158 Præuaricantes, Et abhorruui. Doctus inter
Hebræos, & contendi sine litigavi. ac si dicat, plus contentionis cum illis
habui quòd tuum eloquiū non custodiant, quam quòd sint mihi nocumē-
to. Significat tanto zelo se exarsisse, vel flagrasse, ut non posset ferre homi-
num perfidiā, quū videret ab ipsis violari Dei Legē.

159 Præcepta tua Affirmat se studi- sum fuisse Divinæ Legis: nō quòd intelligat,
se ideo quicquam fuisse promeritū: sed sumit illud principiū quo Deus di-
scernit inter veras suos cultores, & impios Legis suæ contemptores. Est enim
hoc adoptionis nostræ signum, quum Legem diligimus. nam n. si Dominus
animos nostros format in obsequium Legis suæ, semper erimus alieni à bo-
no & recto.

160 Principium verbi tui Vel, A principio verbum tuum. i. à seculo. q. d. semper fuit verbum tuū
verū. ita interpretatur nonnulli. Alii sic expununt Ab ipso limine vero, re-

veritas tua conspicua est in verbo tuo. Simulatque oculus conicio in verbum tuum, ad primam lectionem, vel ad primum auditum, veritas eius mihi apparet.
 & in seculum omne iudicium iustitiae tuae.

Et in aeternum omnia iudicia iustitiae tuae.

U Sin.

Sin

U Principes persecuti sunt me sine causa: & a verbis tuis timuit cor meum.

Principes persequuti sunt me gratis: & a verbis tuis formidavit cor meum.

U Gaudeo super eloquio tuo, sicut qui educit spolia multa.

Laetabor ego super eloquia tua: sicut qui inuenit spolia multa.

U Mendacium odi, & abominatus sum: Legem tuam dilexi.

Iniquitatem odio habui, & abominatus sum: Legem autem tuam dilexi.

U Septies in die laudo te super iudicia iustitiae tuae.

Septies in die laudem dixi tibi super iudicia iustitiae tuae.

U Pax multa diligentibus Legem

Pax multa diligentibus Legem

Et in seculum, &c. *וְעַד עוֹלָם* & in aeternum, &c. a seculo. Quidam, vniuersa Lex tua iusta in aeternum, sub. erit. Alii iudicium iustitiae accipiunt pro ipsius Dei operibus: & ita prius membrum ad doctrinam referunt, secundum vero ad opera. quasi diceret, Verbi tui veritas fuit ab initio, & quicquid agis rectum est semper. 161 Et a verbis tuis timuit *וְיִרְאָה מִדְּבָרֶיךָ*. i. Attamen veritatis sum transgredi iussa tua. Alii, a verbis tuis et pavit. Legitur & *וְיִרְאָה* a verbo tuo. 162 Sicut qui educit spolia multa. *וְיִרְאָה מִדְּבָרֶיךָ* sicut qui educit praedam magnam, & *וְיִרְאָה* in hiphil. Alii a *וְיִרְאָה* vertunt, sicut qui inuenit. eodem sensu. Ut maximam suam letitiam indicaret, de spoliis potius loquitur quam de aliis diuitiis quas sibi homines accumulatur. Nullum enim lucrum plus affert letitia, quam dum victores spoliis hostium suorum ditescunt. nam victoria laus coniuncta est cum lucro: praeterea utilitas repente illis contingit praeter expectationem.

164 Septies, &c. *שֶׁבַע כָּדָרְךָ* Præst. Heb. i. Idem, ac frequenter laudavi te propter iudicia tua iusta. Substantivum in genitivo ponere, pro adiectivo, Hebraeis est familiare, & etiam in nominativo, ut paulo post, versu 172, Omnia mandata tua sunt iustitia. Quod septies dicit laudasse, certus numerus pro incerto ponitur, frequenter scripturae. vi. Prover. 24. b. 16, Septies in die cadit iustus. Dicit enim Salomoni fieri posse ut iusti sepius cadant. Quidam iudicia exponunt iustam gubernandi rationem quam retinet Deus in administrando mundo: ut laudetur Deus a Davide quod recte mundum gubernet, & providentia sua constituat res incompositas. Alii referunt ad doctrinam: quod laudatus sit Deus quoties David reputavit quam recta & iusta essent omnia Legis praecepta.

165 Pax multa *וְשָׁלוֹם* Pacem quidam intelligunt prosperum rerum statum, & offendiculum pro omnibus adversis accipiant, q. d. etiam amfo

totus mundus ruat, recti tamen stabunt: quia Dominus conuertet illis in salutem quicquid videbitur infeliciter cecidisse. Alii pacem pro tranquillitate animi accipiunt, & Offendiculum pro animi perturbationibus quibus miserè laborant, & astuant quicumque fruuntur proprio sensu, aut quæ viuunt hominum arbitrio.

Thau. & non est illis scandalum.

Expectabam salutare tuum Domine, & mandata tua dilexi.

Custodivit anima mea testimonia tua, & dilexisti ea vehementer.

Seruavi mandata tua & testimonia tua: quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Thau

Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo Domine: iuxta eloquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in conspectu tuo: secundum eloquium tuum eripe me.

Eruclabunt labia mea hymnum, quum docueris me iustificationes tuas.

166 Expectavi salutem tuam, *סברתי לזכותך* Prat. Heb. pro praes. Spero in salute tua. Ordo obseruandus: nam ut quispiam se cõtineat sub timore Dei, & studio Legis, necesse est ut speret salutem à Domino.

167 Custodiuit anima mea *שמרת רוחי* Prat. Heb. pro praesenti, ut quidam vertunt, Custodit.

168 Omnes viæ meæ sunt coram te. *כל דרכי עיניך* Hebraismus, pro, quicquid ago in hac vita vel cogito, est tibi notum, atque manifestum. Alii verò hoc genus dicendi exponunt, Custodio præcepta tua, non tanquam in hominum conspectu, ut illis prober, sed tanquam in conspectu tuo, qui verus es iudex omnium mearum cogitationum, & operationum, atque earundem spectator.

169 Secundum verbum tuum, *י. כדרכך* ad regulam verbi tui: ne aliter sapiam quam ex doctrina Legis tuæ. Rectius exponetur de promissione: hoc est, sicuti pollicitus es intelligentiam seruis tuis te daturum, fac ut ea sim præditus. Nam sequitur, secundum eloquium tuum erue me. & duæ istæ sententiæ inter se respondent.

171 Eruclabunt *תבעק* Exprimunt. Effundunt. Profundunt. more scilicet fontis. i. copiose te laudabunt. q. d. Plenam canam laudes tuas.

tuam, & non est eis offendiculum.

166 *ו* Expectavi salutem tuam lehoua, & præcepta tua feci.

167 *ו* Custodiuit anima mea testimonia tua: & diligo ea vehementer.

168 *ו* Custodiui præcepta tua & testimonia tua: quia omnes viæ meæ sunt coram te.

Thau.

169 *ת* Appropinquet clamor meus coram te lehoua, secundum verbum tuum da mihi intelligentiam.

170 *ת* Veniat deprecatio mea coram te: secundum eloquium tuum erue me.

171 *ת* Eruclabunt labia mea laudem quum docueris me statuta tua.

172 *Loquetur lingua mea elo-* *Pronuntiabit lingua mea*
quium tuum: quia omnia man- *eloquium tuum: quia omnia*
data tua sunt iustitia. *mandata tua aequitas.*

173 *Sit manus tua ad auxilian-* *Fiat manus tua ut sal-*
dum mihi: quoniam præcepta *net me: quoniam mandata*
tua delegi. *tua elegi.*

174 *Desideravi salutem tuam* *Concupiui salutare tuum*
ô Iehoua, & Lex tua delectatio- *Domine: & Lex tua medi-*
nes meæ sunt. *tatio mea est.*

175 *Viuet anima mea, & lau-* *Viuet anima mea, & lau-*
dabit te: & iudicia tua adiuua- *dabit te: & iudicia tua ad-*
bunt me. *inuabunt me.*

176 *Erraui sicut ovis quæ perit:* *Erraui sicut ovis quæ pe-*
quare seruū tuum, quia manda- *ruit: quare seruū tuum, quia*
torum tuorum nō sum oblitus. *mandata tua non sum o-*
blitus.

177 *Loquetur p̄p̄r* *In usum aliorum scilicet: studebo adducere*
qu. implurimos qui vno consensu vera pietate Deum colāt: quia omnia ple-
na sunt iniustitia, nec possunt homines reduci ad vite reformationem nisi
per verbum tuum, quod nihil præter iustitiam continet.

174 *Desideravi* *Præf. Heb. pro præf. Concupisco.*
Alii vertunt, Desideravi ad salutem tuam. i. desiderium meum illic fi-
xum fuit. Hæc loquendi forma non modo significat David se expectauisse à
Deo salutem, sed constanter in hoc proposito permansisse. Desiderare si
Dei, est agnoscere non alibi positam esse salutem quam in mera Dei gratia.
Addit, Et Lex tua, &c. nam patientia ad eam salutem expectandam nō
aliunde habetur quam ex verbo Dei, qui nos suis promissionibus fouet &
confirmat. 175 *Viuet* *q. d. Si longiorē vitā mihi cōtuleris, dabo*
operā ut te laudē, aut tā cōfidēter loquitur & gloriatur de vita sua, fructus
Dei promissionibus. Alii vertunt, Vmat. Hebraismus, pro, Fac diutius vi-
uā, & laudes tuas canam. *Et iudicia tua* *iuxta iudicia Dei hoc*
loco non sumuntur pro statutis, vel præceptis Dei, sed pro Dei manu & pro-
uidentia. q. d. Quandiu in hoc mundo versor, abnoxius sum innumeris ma-
lis, nūra licētia inter homines grassatur, maior pars hominum Spiritu tuo
non regitur, sed quāt uniuersū increduli sunt & insaniāt homines, parati ad
mortē inferendam, interim tamen pendebo à tua providentia, agnoscam
te eas retinere sub fræno quorum furor videtur esse indomitus.

176 *Erraui sicut ovis* *Quidam existimant Davidem*
hic sateri sua delicta quum se comparat ovi perditæ: verum non posset illa
expositio conuenire cum altero membro, ubi dicit se nō oblitum fuisse præ-
ceptorū Dei. At de externis persecutionibus loquitur David. q. d. Domine
fugatus fui violentis hostium meorum iniuriis, veluti si ovis fugiat quū

lupus ingressus est in ouile, nesciens quo se recipiat. David enim coactus fuit quasi fortis is hoc & illuc vagari: nullus illi erat tutus locus, nulla tuta statio. Erranti igitur nunc autem rogo ut me seruum tuum reducas in viam, hoc est colligas in ouile tuum.

Canticū graduū. CXX.

Ad Dominum quum tribularet clamaui, & exaudivit me.

Domine libera animam meam à labiis iniquis, & à lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ, cum carbonibus deflatoris.

Heu mihi quia incolatus meus prolongatus est: habitans cum habitantibus Cedar

Canticū graduū. CXX.

Ad Iehouā in angustia mea clamaui, & exaudivit me.

Iehoua eripe animam meam à labio mēdaci, à lingua dolosa.

Quid dabit tibi, & quid apponet tibi lingua tua dolosa?

Est uelut sagittæ potentis acutæ, cum carbonibus iuniperorū.

Hei mihi quod peregriner in Mēsech, habitem cum tabernaculis Cedar:

David orans Deū exauditur.

Queritur de fallacibus linguis afflictarum Saulis.

IN PSALMVM CXX.

1 Graduū. מַיָּלוֹת Mayaloth. i. ascensionū. q. d. Psalmus decantatus post ascensum sine reditu ab exilio illo Babylonico. tametsi quidā ex istis Psalmis graduū tēpore precedēte captiuitatē compositi videantur. Alii graduū interpretantur: dicuntque hūc Psalmū & sequētes, xlii, à gradibus appellatos, quod variis tonis & distinctis decantati fuerint à vetustissimis illis Hebræis. Alii relinquunt Mayaloth, scribuntque hos psalmos decantatos fuisse ad numeros cantionis cuius initium erat Mayaloth. Doctioribus magis probabile videtur à modulatione sic vocatos fuisse istos psalmos, sine Mayaloth fuerit carminis initium, sine certa canendi ratio altior, ut cantores ascenderent. Nam hoc nomen est ab מַיָּל, quod est ascendere.

Clamaui, קָרָאתי Præterita Heb. quæ per præsens sic quidā reddunt, Ad Iehouā quū in summa tribulatione sum, clamare soleo, & annuit mihi, vel, exaudit me. Quidam Hebræorū scribunt & in dictione קָרָאתי pro quæ angustiam reddit interpret, augendi vim habere, ac si diceret, in multitudine angustia, vel multiplici afflictione.

3 Quid dabit, &c. וְיָצִיחַ Tāquam victor exultat contra improbos. Est autem Hebraismus, pro, Quem fructum capies ex sermone fallacis q. d. Tu quidem nocere potes, nihil tamen lucri ad te redit. 4 Sagittæ, &c. וְיָצִיחַ. i. velut sagittæ emissa à viro potenti validissimis laceret: & ut carbonēs iuniperorum vehementissimè perurentes, & diutissimè.

5 Mēsech, מֶסֶךְ Mesech originem traxit à Iaphet. Vide Libellum Interpretationum nominum Hebræorum, in dictione Mosoch. Cedar verò fuit vnus filiorū Ismaelis, vide in eodē libello. Id est, inter Arabes, vel in Hetruria. q. d. inter barbaros mihi agere videor, non inter Israelitas. A. l. y. vertunt, Peregrinor in exilio sine peregrinatione, protractionis.

rat quid significaret per pronomen **TU** in precedente versu positum, nempe *Israel*.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua super manum dexteram tuam.

Per diem sol non urget te, neque luna per noctem.

Dominus custodiet te ab omni malo: custodiet animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum & exitum tuum ex hoc nunc & usque in seculum.

Iehouah custodit te, Iehouah umbra tua *stans* **super manum dexteram tuam.**

Per diem sol non percutiet te, neque luna in nocte.

Iehouah custodiet te ab omni malo, custodiet animam tuam.

Iehouah custodiet exitum tuum & introitum tuum, ex hoc tempore & usque in seculum.

CXXII.

CXXI. ¶ Canticum graduum ipsius Davidis.

Canticum graduum.

L *A* **Etatus sum in his quae dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus.**

L *A* **Etatus sum cum dicentibus mihi, In domum Iehouae ibimus.**

Exultat David quod populus alacris animis locum Arcae adeat.

Stantes erant pedes nostri

5 Stans super manum, &c. *וְיָיִן אֲדָלָן לְךָ אֶל דֶּמְעָתְךָ* *adstans tibi ad dexteram manum q. d. stat ab vnusquisque latere vt eum conseruet ac teneatur.*

6 Percutiet te, *וְיָיִן* *Quidam vertunt, exuret te. verbum tamen propriè significat percutere & cadere: sed quia exurere solet sol, ita verterunt. Hac metaphora vel similitudine omnia aduersa intelligit. Se ipsum delectat sequenti versu, quum dicit, Custodiet te ab omni malo.*

8 Custodiet, &c. *וְיָיִן* *Hebraismus, Faciet Dominus vt omnia tua negotia feliciter cedant. Omnes vitae actiones, egressum & ingressum Scriptura vocat. Vnde dicebat Salomon (1. Reg. 3. 6. 7) Ego puer paruus, nec scio egressum meum aut ingressum. i. Nec quid incipiam, nec quid perficiam quid omittam, quid vt instituiam: quae fugiam, quae vt sequar. q. d. Dominus diriget omnia consilia, & omnes vitae tuae actiones suscipiet in suam curam, ac perficiet.*

IN PSALMV M CXXII.

1 Cum dicentibus mihi, *וְיָיִן* *propter dicentes mihi. q. d. Lator inter eos qui mihi dicere solent, & hortari vt ab adibus meis regis, ad Tabernaculum foederis me conferam. precationis & gratiarum actionis causa: Gratulatur sibi David quod tandem designata esset statio Arcae foederis, & locus electus esset à Domino vbi vellet perpetuo inuocari nomen suum. Quidam vertunt, Lætatus sum quondam vel quia dixerunt mihi, &c.*

2 Stantes fuerunt *וְיָיִן* *Prat. Heb. Quidam*

P. i.

vertunt, Stantes sint. q. d. Conferamus nos ad Ecclesiam sanctam, & illic permaneamus, vel perstemus. Alij prateritum vertunt in futurum, Stantes erunt. ac si dicat, Lator inquam inter eos qui dicunt, Stabit pedes. per futurum enim omnia verti possunt, vt referantur ad Ierusalem typum Ecclesie. Doctioribus magis placet retinere prateritum: hoc sensu. Quarendam fuit nobis Arca in variis locis, quia Dominus nondum assignauerat hanc stationem. Nunc vero postquam ostensus fuit locus, in portis Ierusalem pedes nostri stantes fuerunt: hoc est, non vagabimur huc & illuc, neque discurreremus. nam hic agnoscimus domicilium Arce foederis.

in portis tuis, o Ierusalem.

Ierusalem quæ ædificatur;
vt ciuitas quæ coniuncta est sibi
pariter:

in atriis tuis Ierusalem.

Ierusalem quæ ædificatur
vt ciuitas cuius partici-
patio eius in idipsum:

Quia illuc ascenderunt tri-
bus, tribus Iah, quod est testimo-
nium Iſraheli, ad celebrandum
nomen Iehouæ.

4. Illuc enim ascenderunt
tribus, tribus Domini: testi-
monium Iſrahel ad confiten-
dum nomini Domini.

Quia illic collocatæ sunt se-

5 Quia illic sederunt sedes

1 Quæ ædificatur, &c. יְרוּשָׁלַיִם הַחֲדָשָׁה קְדוֹשָׁה, quæ ædificata est, & velut ciuitas quæ adunata sibi est simul. Mutatio persona: ac si dicat, Stabimus inquam in portis tuis, o Ierusalem, cuius ædificatio est absolutissima, & quæ es velut vrbs cuius cines vnanimiter viuunt. Referripotest ad ædificia. q. d. Cuius ædificia pulchro ordine sunt coniuncta, & suis iuncturis sic cōpacta & connexa, vt nihil sit illic rimas agēs, vel male coagmentatum. Describit pulcherrimum statum vrbs, tanquam dicat propheta, non alibi quarendam esse similem vrbi in toto mundo. quemadmodum dicitur Psalmo 87. a. 1. Fundamenta Dei in montibus sanctis.

4 Quod est testimonium Iſr. יְהוָה יִשְׂרָאֵל Hebraicè tantum legitur, Testimoniū Iſraheli. sub. quod sint populus Dei. Vel sequentibus innuitur, Testimonium Iſraheli vt celebrent nomen Iehouæ. id est, quod testatur Iſraelem debere laudare Iehouam. Alij, Quia præceptum est Iſraheli vt celebret nomen Iehouæ. Alij subaudiunt præpositionem, hac pacto, Ex testimonio Iſrahelis ad celebrandum nomen Iehouæ. Vel secundum testimonium Iſraheli. id est secundum fœdus cum Iſraele pactum. Dicit Ierosolymam locum esse à Deo electum, ad quem iam cōperint ascendere, atq; posthac ascendet tribus, tribus Domini, hoc est, ex omnibus terræ partibus conuenient Iſraelitæ, ex quacunque sint tribus. conuenient autem non stultè, vel aliquo inconsiderato zelo, sed ex testimonio cū Iſraele, hoc est ex certo Dei mandato, ex fœdere quod cū populo suo pepigerat, vt celebrètur sacri cœtus ad audiendū verbum Dei, & celebrandū nomen eius.

5 Collocatæ sunt יֹסֵפִי Ad verbum, sederunt. pro præsedet. i. vbi solia regalia Davidis cōstituta sunt, in quibus omnia ex summa aequitate insinuantur & indicantur. Voluit namque Deus manere gubernationē in

orto statim, quum erexit regnum in persona Davidis: & simul voluit succedere eius posteris, ne regnum Dei migraret huc illuc, sed maneret in una familia usque ad Christum.

in iudicio, sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Ierusalem: & abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua, & abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos & proximos meos loquebar pacem de te:

Propter domum Domini Dei nostri quæsumus bona tibi.

CXXII.

Canticum graduum.

AD te leuani oculos meos, qui habitas in caelis.

Ecce, sicut oculi seruatorum in manibus dominorum suorum, Sicut oculi ancillæ in manibus domine suæ: ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri.

6 Postulate pacem *רוח* Rogate pro pace. Optate pacem. Prosperè agant, &c. *שלי חיוכיך* Mutatio personæ. Fæliciter agant. Alij, Bene sit iis qui, &c.

7 In antemurali tuo. *צִיִּיךָ* Vox Hebræa significat fossam quæ cinguntur vrbes. Quidam Hebræorum exponunt, in exercitu tuo: Alij, in populo tuo. Alij, in munitione tua. Eandem sententiam repetit quum mox dicit, Prosperitas sit in turribus tuis.

8 Loquar, &c. *כִּי כָל דָּבָר* Hebræis, pro, optabo tibi omnia prospera. Dicit fideles debere esse sollicitos de statu vrbis Ierusalem, quod illinc vniuersa penderet totius populi salus.

IN PSALMVM CXXIII.

1 Leuo *יָרִיב* Præf. Heb. pro præf. leuo. eleuo. attollo.

2 Ad manum *יְדִי* .i. ad opem. q. d. Vi serui expectant opem ab heris suis. Olim enim serui obnoxierant iniuriis omne genus: quia non licebat illis se defendere: non licebat gladium, vel telum aliquod gestare. fuisset illis capitale. propterea si quis seruo alterius iniuriam intulisset, dominus eius statim causam suscipiebat, & acriter se opponebat.

des ad iudicium, sedes domus David.

6 Postulate pacem Ierusalem: prosperè agant diligenter te.

Sic pax in antemurali tuo: prosperitas in palatiis tuis.

Propter fratres meos & proximos meos loquar nunc pacem de te:

Propter domum Iehouæ Dei nostri quæram bonum tibi.

CXXIII.

Canticum graduum.

AD te leuo oculos meos, qui habitas in caelis.

2 Ecce, sicut oculi seruorum intenti sunt ad manum dominorum suorum: sicut oculi ancillæ ad manum domine suæ: ita oculi nostri ad Iehouam Deum nostrum, donec misereatur nostri.

Preces pro ipsa Ierusalem, Ecclesia Christi.

Fideles contempti à diuitibus superbis, & irrisoribus, sine intermissione opem à Deo flagitant.

Miserere nostri Iehoua, misere
rere nostri: quia multum satu-
rati sumus despectione:

'Multum saturata est anima
nostra subsannatione, subsanna-
tione opulentorum, despectione
superborum. CXXIIII.

¶ Canticū graduū ipsi⁹ Davidis.

Nisi quod Iehouah fuit no-
biscū, dicat nunc Iŭsrahēl:

Nisi quod Iehouah fuit pro
nobis, quum insurgerent aduer-
sum nos homines,

Tunc viuos deglutissent nos:
'quum irasceretū furor eorum
in nos,

Tunc aqua inundassent nos,
torrens pertransisset super ani-
mam nostram:

Tunc inqua trāssisset super a-
nimā nostrā aqua illa superba.

3 Despectione: וַיִּבְזוּ בְּעֵינֵיהֶם

4 Multum saturata est וַיִּשְׂבֵּר רַב Plurimum vel, Admodum
satiata est sibi. Redundat istud וַיִּשְׂבֵּר, vt & Psal. 120. b. 3. Alij, Multo
iam tempore satiata est. Alij, Magna saturitate satiata est. De-
spectione וַיִּבְזוּ contemptu. vt precedenti versu. i. contemptu eorum quō
superbē dicunt nos esse à te derelictos.

IN PSALMV CXXIIII.

1 Nisi, &c. לֹא יִשְׂרָאֵל אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים Ad verbū, Nisi fuisset Iehouah qui
fuit nobis. i. pro nobis, & à parte nostra stetit. 3 Quū irasceret
furor eorū in nos, וַיִּבְזוּ בְּעֵינֵיהֶם Infinitiuū, in excandescere furorē
eorū vel, in excandescendo. Quidam volunt esse nomen, vertentes, in in-
flammationibus iræ suæ. Vel, in excandescentiis, &c. i. dum exarde-
bat, vel exardesceret, sine excandesceret, aut incenderetur.

4 Inundassent nos, וַיִּשְׂבֵּר i. inundatione facta, rapuissent nos, sine
obruissent, aut inuoluissent nos.

5 Transisset, &c. עָלָה עַל כַּפֵּי אֵשׁ Ad verbū, transisset super animā nostrā aqua superba.
Hic verbū singulare nomini plurali iungitur more Hebræū, pro, trāsis-
sent aqua. Aquas superbas vocat magno impetu fluentes, vel tumidas

Commemorat Da-
uid auxilia Dei
qua sepius tulo-
rat populo suo.

Miserere nostri Domine,
miserere nostri: quia multū
repleti sumus despectione:

Quia multum repleta est
anima nostra, opprobrium
abundantibus, & despectio
superbis.

CXXIIII.

Canticum graduum.

Nisi quia Dominus e-
rat in nobis, dicat
nūc Iŭsrahēl: nisi quia
Dominus erat in nobis:

Quum exurgerent homi-
nes in nos, forte viuos de-
glutissent nos:

Quum irasceret furor
eorum in nos, forsitan aqua
absorbisset nos:

Torrentem pertransisset
anima nostra: forsitan per-
transisset anima nostra a-
quam intolerabilem.

Et subito inundantes. Per subitas autē inundationes & violēta flumina hostilis impetus significatur ab Hebræis. q. d. Tunc inimicorum nostrorum hominum petulantium, ac inopinates opprimentium sanctia intolerabilis nos totos vastasset.

Benedictus Dominus qui nos dedit nos in captiōem dentibus eorum.

Anima nostra sicut pas-
ser erepta est de laqueo re-
nantium:

Laqueus contritus est, &
nos liberati sumus.

Adiutorium nostrū in nomi-
ne Domini, qui fecit cælum
& terrā. CXXIII.

Canticum graduum.

Qui confidunt in Do-
mino, sicut mōs Sio,
non commuebi-
tur in æternum qui habi-
tat in Ierusalem.

Montes in circuitu eius:
& Dominus in circuitu po-
puli sui, ex hoc nunc & us-
que in seculum.

Quia non relinquet Do-
minus virgam peccatorum
super sortem iustorum: vt
non extendant iusti ad ini-

6 Benedictus ברוך Laudetur.

IN PSALMVM CXXV.

1 Qui non commouetur, &c. פל ינוח לעלם יסר. Ent. Heb. nō nu-
tabit. sub. mōs Sion. q. d. Qui confidunt in Domino, non mutabūt, sicut nū-
quam nutabit mōs Sion, qui in seculū perstat. Quidā referunt ad quem-
cunque confidentem, vertentes, Non nutabit, sed in æternū sedebit.
Vel, non mouebitur, nam in æternū permanebit, sine stabit. Ad ver-
bum, habitabit. i. quiescet, & manebit stabilis.

2 Ierusalem, montes in circuitu eius: ירושלים הרים סביב Antecedens cum suo re-
latiuo, pro, Mōs in circuitu Ierusalem. Hebraismus. q. d. Vt Ierusalem op-
timē munita est, & cincta montibus, ita Ierusalem munit & tnetur populū
suū.

3 Requiescet ינוח Ita Hebraice. Quidā, permanebit. Pro
residet, accipiendum est Requiescit. Virga וטו Pro scepro vsur-
pant Hebræi. q. d. Nullus tyrannus diu iustis imperabit. Sortem pro ha-
reditate accipit.

Ne mittant, &c. פל ינוח לעלם יסר vt non ex-
tendant, &c. i. ne admovent manus iniquitati. Hebraismus, pro, ne fiat
F. iij.

6 Benedictus Iehouáh, qui nō
dedit nos prādā dentibus eorū.

7 Anima nostra sicut auis eua-
sit de laqueo aucupū: laqueus
contritus est, & nos euasimus.

8 Adiutorium nostrum in no-
mine Iehoux, qui fecit cælum
& terram. CXXV.

1 ¶ Canticum graduum.

Qui confidunt in Iehoua,
sunt vt mōs Sion qui nō
commouetur, sed in se-
culum permanet.

2 Ierusalem, montes in cir-
cuitu eius: & Iehouáh in circui-
tu populi sui, ex hoc tempore &
vsque in seculum:

3 Quia non requiescet virga
impietatis super sortem iusto-
rum: ne mittāt iusti ad iniqui-

Ad gratiarum a-
ctionē exhortatio

Hortatur fideles
vt se se conferāt in
tutelam Dei.

iniqui, ne se sentur tyrannorum iniquitates. vel, ne tentationibus victi, etiam sese projiciant ad Dei contemptum.
tatem manus suas.

Oratio pro bonis
ac rectis corde.

Hypocritis exi-
tin, pax fidelibus.

Benefac Iehoua bonis, & re-
ctis in cordibus suis.

Declinantes autem in peruer-
sitates suas ambulare faciet Ieho-
ua cum operantibus iniquita-
tem: pax erit super Iſrahelem.

CXXVI.

Canticum graduum.

Quando redire fecit Ieho-
ua captiuitatē & Sion, fui-
mus veluti somniantes.

Tunc repletum fuit risu os
nostrū, & lingua nostra laude:
tunc dixerunt inter Gētes, Res
maximas Iehouah egit cū istis.

Declinantes autem in peru. f. Chaldeus pa-
raph. Et declinantes post prauitates suas. Alij, declinare facientes
vel, peruerentes, sub simplices prauitatibus suis. Alij, peruerentes
autē vias suas prauitatib⁹ suis. Aut, Peruertētes autē vias suas vt am-
bulēt in prauitatib⁹ suis. Alij, Et declinātes ē via recta, & ambulātes
in viis peruerſitatum suarum. i. peruerſis quas elegerunt. Ambu-
lare faciet eos. Ad verbū, ambulare faciet eos. Redundat pron-
men eos more Hebr. eorum. Quidam vertunt, ducet. vel, deducet. Alij,
abducet. sine abducatur. i. protrahet eos in ordinem improberum, vt appa-
reat etiam eorum turpitudine quæ nunc latet. Super Iſrahelem.
Iſraē. ly Ad hunc locum alluisse videtur Paulus, quū dicit, Et pax super
Iſrael Dei, Galat. 6. d. 16.

IN PSALMVN CXXVI.

1 Quando redire fecit, &c. Quū reduceret Ie-
houah, &c. i. Quū Dominus in patriā reuocaret nos qui ē Iudæa abducti
fueramus captiui in Babilonem, videbamur somnare pro letitia. Quid ā
vertunt verba huius Psalmi per futurum, vt sit vaticiniū de futuro tem-
pore. Verum hic potius describitur liberatiōis gratia, vt populus agnoscat
se non humano auxilio, sed Diuinitus fuisse reuersum in patriam. Docti
inter Hebræos vertunt, Quū reduxit Iehoua reuerſionem Sion. i. illas
qui reuerſi sunt in Sion.
2 Repletum fuit hūm. Fut. Heb. pro
præ. Laude. i. iubilatione. ouatione. Res maximas Ie-
houah egit. Ad verbū, magnificauit Iehoua face-
re. vel, ad faciendum, pro, magnificē egit. Sic sequenti versu.

quitatem manus suas.

Benefac Domine bonis &
rectis corde.

Declinantes autem in o-
bligaciones adducet Domi-
nus cū operantibus iniqui-
tatem: pax super Iſrael.

CXXV.

Canticum graduum.

1 N conuertendo Dominus
captiuitatem Sion, facti
sumus sicut consolati:

Tūc repletum est gaudio
os nostrū, & lingua nostra
exultatione: tunc dicent in-
ter Gentes, Magnificauit
Dominus facere cum eis.

Magnificauit Dominus
facere nobiscū, facti sumus
latantes.

Conuerte Domine capti-
uitatem nostram, sicut tur-
rens in Austro.

Qui seminant in lachry-
mis, in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant,
portantes semina sua.

Venientes autem venient
cū exultatione portātes ma-
nipulos suos.

CXXXVI

Canticum graduum Sa-
lomonis.

4 Sicut torrentes כַּחֲסִיִּים Aliquid subaudiendum, cuiusmodi, &
erit id nobis tam gratū quā torrentes in Austro, plaga scilicet Meri-
dionali quæ est sicca. Alij, vt torrentes succos, Austro. sub. reducis. Valde
in loco posita precatio: nā tametsi patefactus erat exitus toti populo, qui-
dam tamen fuerunt retenti metu: maior verò pars seruituti assueta labo-
rem & periculum itineris recusans, oblatū Dei beneficiū non curauit, sed
adhæsit suis sordibus. Pro illis hīc orat Propheta. Alij existimant hac simi-
litudine notari miraculum quod est præter naturam: acsi diceret, Domine
si redire feceris fratres nostros, id perinde erit: acsi decurrere faceres flumina
in desertis locis. quod humanitus fieri non potest. exere ergo potentiā tuam.

5 Qui seminauerunt זרעו Qui seminant. Similitudo est ab eis
qui quod annona sit cara, cū morore animi seminant. Fit enim aliquan-
do vt tempore sterilitatis seminandum sit: tunc agricolæ non sine magna
tristitia semen suum prouiciunt in terram, quum vix ad tenuem victū sup-
petat triticum. Tristitiæ autem illius obliuiscuntur quum sequitur copio-
sa messis. Sic Iudei quum pertracti sunt in exilium, perinde fuerunt tri-
stes acsi tempore sterilitatis semen pretiosum spargerent in terram. quum
autem reduxit eos Dominus, exhilarauit eos tanquam vberissima messe.

6 Eundo, &c. הָלֹךְ בְּדֹכָה Fut. Heb. pro præf. Hebraismus, ire so-
let flendo. Idem dicit quod præcedenti versu, sed alijs verbis. Pre-
tiosum semen: כֶּסֶף זֶרַע Quidam Hebræorum vertunt, vas seminis. sive
canistrum in quo est semen. Alij, pretiosum semen: & exponunt,
vt qui fert semētē magno pretio emptam ob caritatem annonæ, ite semi-
natum tristis. verū postea reuertetur à metendo latus, quod asserat plu-
res manipulos quā sperasset. q. d. Piorū non eris perpetua tristitia: simi-
les sunt agricolis, quibus sementis si fuerit tristis, messis erit suauissima.

IN PSALMV CXXXVII.

1 Ipsi Selomoh. הָאֵלֶּיךָ ipsius Selomoh. Vel, pro Selomoh. i. in
gratiam Salomonis. De floribus sanè magis probatur Salomonem fuisse au-
thorem huius Psalmi.

F. iij.

Res maximas fecit Iehouah
nobiscum, unde fuimus latantes.

Redire fac Iehoua captiuita-
tem nostram sicut torrentes in
Austro:

Qui seminauerunt cum la-
chrymis, cū exultatione metēt.

Eundo ibit, & flēdo, qui por-
tat pretiosum semē: & veniēdo
veniet cū exultatione, reportās
manipulos suos. CXXXVII.

Canticum graduum ipsi
Selomoh.

Orant vt plenè li-
berentur ab ini-
micis,

Omne[m] ordinem
mundi tam æcono-
micum, quàm poli-
ticum sola Dei be-
nedictione stare, nō
hominū indigere

Si Iehouāh nō ædificet domū,
frustra laborant ædificantes
eam: si Iehouāh non custodiat ci-
uitatem, frustra vigilat custos.

Frustra vobis e[st] maturanti-
bus surgere, tardantibus sedere,
edentibus panem dolorū: sic da-
bit dilecto suo somnum.

Nisi Dominus ædifica-
uerit domum, in va-
nū laborauerūt qui
ædificant eam.

Nisi Dominus custodie-
rit ciuitatem, frustra vigi-
lat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lu-
cem surgere: surgite postquā
sideritis qui maducatis pa-
nem doloris.

Quum dederit dilectis suis somnum:

Domum, ꝑꝑꝑ Domus nomine, completitur totum ordinem æco-
nomicum: sicuti per nomen ciuitatis, sine vrbis, communem totius repu-
blicæ statum vel puliciam. Sicuti etiam nomine vigilum, sine custodum
designantur magistratus, et tota ciuium multitudo. ac si diceret, Etiam si
quisque pro virili sua, et pro modo sua saculatiu conseruat suam operam,
suum consiliu[m], neruus denique omnes intendat vt vigeat respublica, ni-
hil profecerit, nisi Dominus aduigilet, hoc est gubernet e[st] calo consilia, nisi
benedicat omnes conatus et labores.

2 Frustra, etc. וַיִּבְרֹךְ הוּא Quidā subaudiūt v[er]t[ut]em (in quib[us] est doctus
inter Hebræos) et vertunt, Vt frustra vobis est mane surgentibus sur-
gere, et differentibus sessionē sedere, comedentibus panē dolorū:
sic dabit, etc. Comparatio facta per contraria. q. d. Vt frustra laboratis
qui bene mane surgitis, et sero admodum vos somno datis, et comeditis pa-
nem partū cum maxima animi anxietate, quia nunquam eritis vobis cō-
potes, nisi Dominus benedicat conatibus vestris, atque labores adiunet: sic
Iehoua dabit dilecto suo somnū. i. omnimodā tranquillitatē, siue bonis omni-
bus abundantē quietē. Vel potius, dabit in somno dilectis suis. Ant, per
somnia. i. citra laborem, perinde ac si diceret, Vt frustra laboratis, qui
vestris summis laborib[us] et conatib[us] (nō respiciētes ad Dei benedictionē,
que sola prosperū rerū successum dat) existimatis vos cōsequuntur quod
cupitis: sic citra laborem dilecti a Deo, qui se totos illius prouidentia com-
mendant, assurgentur que vos summo labore assēqui non potestis. Quidā
istud ꝑꝑꝑ tanquā demonstratiuū accipiunt, ac vertūt, Frustra vobis ma-
ne præueniētes, surgere, tardātes ad sessionē, comedentes panē do-
lorū: sic dabit dilecto suo somnū. vel (subaudita præpositione) per so-
mnū. tanquā repræsentet quod nobis persuasum esse debebat, tamen si in-
credibile: nēpe Deū largiri suis per somnū quicquid est opus. videtur enim
prorsus esse fabulosum. Significat ergo hanc Dei benedictionē de qua loquū-
tus est: ipsa posse conspici in seruis Dei, qui se totos eius prouidentia com-
mendant. Maturantibus surgere וַיִּשְׁכְּבוּ quod maturatis ma-
ne surgendo. Alij mane præuenientes surgere. Tardantib[us] se-
dere, וַיִּשְׁכְּבוּ morā faciatis sedēdo. Alij, quod tardatis sedere. va-
cantes scilicet tota die operibus vsque ad vesp[er]ā, sero sedetis vt quiesca-
tis. Dolorū: וַיִּשְׁכְּבוּ molestarū. i. plenū ærummarū, et maximis
molestiis partū. Vel panē dolorū intelligis panē qui comeditur cū mole-
stia, vt videmus parcos et tenaces homines qui vix audēt panē gustare.

Ecce hæreditas Domini, filii: 3
merces, fructus ventris.

Ecce hæreditas Iehouæ, filii:
merces, fructus ventris.

*Liberi à Deo dan-
tur.*

Sicut sagittæ in manu po- 4
tentis: ita filii excussorum.

Vt sagittæ in manu potentis:
ita filii iuuentutum.

Beatus vir qui impleuit
desiderium suum ex ipsis: nō
cōfundetur quum loquatur
inimicis suis in porta.

Beatus vir qui implēuit pha-
retram suam ipsis: non afficien-
tur pudore quum loquuti fue-
rint cum inimicis in porta.

CXXVII.

CXXVIII.

Canticum graduum.

BEati omnes qui timēt
Dominum, qui ambu-
lant in viis eius:

Labores manuum tuarū
quia māducabis: beatus es
& bene tibi erit.

Canticum graduum.

BEatus omnis qui timet Ieho-
uā, qui ambulat in viis eius:

Laborem manuum tuarum
quia comedes, beatus eris, & bo-
num tibi erit.

*Confirmat quod
precedēte Psalmo
dixerat, ostendens
quos benedicat, &
quomodo.*

3 Merces, fructus ventris. *רְכוּשׁ בְּרֵיכָה* Repetitio: idem bis dicit.
q.d. quod à Deo tanquam iure hæreditario accipimus, sunt liberi: & do-
num quo afficit pius Iehoua, quòdque ab eius liberalitate profisciscitur, est
soboles. Fructum vētris vocat liberos. Salomon vult agnoscere, liberos nō ita
creari naturaliter, quin Dominus hoc honore dignetur quos elegit, vt con-
stituat eos patres.

4 Iuuentutem. *יְנוּעֻת* .i. qui nascuntur in
iuuentute hominis. q.d. vt sagittæ auxiliū sunt forti, sic. Uterunt patri se-
ni vt eum iuuent. Vel. Quemadmodū sagittarius armatur arcu suo bene
instructo: sic etiam qui liberos habet, est quasi munitus arcu & pharetra.
Viri enim dum sobole carent, exarmati esse videntur. 5 Pharetram
suam *יִשְׁחַח* Annotant Hebræi pharetrā pro domo poni, quod filios di-
xisset esse velut sagittas.

In porta. *בְּעַד* Porta pro senatu & tribu-
nali: quod in portis vrbū collocaretur tribunal. Describit hīc liberos quī
& iustitia & integritate præditi sunt, ita vt non dubitent semper vitæ
sue rationem reddere, vt obstruant os maleuolis & calumniatoribus. Quā-
tales sunt liberi, tunc solida & plena est Dei benedictio.

IN PSALMVM CXXVIII.

2 Quia comedes, *כִּי תֵאָכַל* Mutatio personæ à tertia ad secundā:
propterea vescitur. Istud quia, siue nam secundo loco positum, debuit primo
loco poni, Nam laborem manū suarū comedet. i. terra erit fructifera
& respondebit labori tuo. Alii existimāt vno contextu potius istud esse le-
gendum, hoc modo, Quia tu comedes laborem manuum tuarū, beatus e-
ris, & bene tibi erit. Quidam exponunt, Prophetā hīc ostendere quānam
sit illa felicitas quam pollicitus est Dei cultoribus, nempe si comedant la-
borem manuum suarum, & contenti sint mediocri sorte, neque ambitione
ardeant, neque auaritia efferantur, vel exultent aliis cupiditatibus qua
nullum habent modum.

Vxor tua erit sicut vitis fru-
ctificans in lateribus domus tuæ:
Et filii tui sicut plantationes ole-
arum in circuitu mensæ tuæ.

Ecce certè sic benedicetur
vir qui timet Iehouam.

Benedicet tibi Iehoua ex Sy-
on, & videbis bonum Ierusa-
laim omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videbis filios filiorum tuo-
rum, & pacem super Iusrael.

Canticū graduū. CXXIX.

Fideles se ad patien-
tiam animant re-
putantes qualis
fuerit Deus erga i-
ustos ab initio.

Multū angustiiis affecerunt
me ab adolescentia mea,
dicat nunc Iusrael:

Multum angustiiis affecerunt
me ab adolescentia mea: verū
non præualuerunt mihi.

Sicut plantationes sicut vitis sicut planta. Vitis tenui & debi-
li, quæ se sustinere sine adminiculo non potest, uxorem comparat, quæ
pulchros nihilominus filios producit: quos olea plantatæ, ac semper viren-
ti similes esse dicit.

Ecce certè sic. Ecce quia sic. Alii, utique res ita ha-
bet quòd sic, &c. Benedicet tibi. Benedicet tibi. Ex-
licem te reddat. ut sit precatio. Videtur tamē potius Propheta explana-
re clarius, Deum esse autorem earum benedictionum quas prius retulit:
nequis fortuna, vel industria sua quicquā adscribat. Et Sion dicit, ut re-
uocet fideles ad fœdus Domini quod cū illis pepigerat. nā à prima infan-
tia hac pietatis rudimēta imbiberāt Iudei, quod Dominus nunquā suos
deserat. Et videbis bonū Ier. & vide in bono Ierusalem. Vel, bonū, pro bona. i. & fruarius felicitate Ierusalē qua hodie
eam florere vides. Alii, Et videas cōmoda Ierusalem. Quidam, impera-
tium pro futuro esse volūt, Et oblectaberis vidēdo bona Ierusalem.
vel potius, & videbis Ierusalem florere. Ostendit quid maximè optan-
dum sit fidelibus, nempe ut Ecclesia Dei floreat. Quod hīc bonū dicit, sequē-
ti versu vocat pacem.

IN PSALMVM CXXIX.

Angustiiis affecerunt me. infestauerunt coartauerunt me. vel,
aduersati sunt mihi à iuuentute mea. Significat talibus rudimētis ma-
ximè imbutum fuisse Dei populū, ut fidelis statim assuesceret molestiis. Et
aduersū nunc, ostendit maximè tunc aptam fuisse hanc consolationē,
quum ipsi redacti essent ad extrema. Quod etiam indicare videtur, tunc

Vxor tua sicut vitis abun-
dans in lateribus domus
tuæ.

Filii tui sicut nouella oli-
uarū in circuitu mensæ tuæ

Ecce sic benedicetur homo
qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus
ex Sion, & videas bona Ieru-
salem omnibus diebus vitæ
tuæ:

Et videas filios filiorum
tuorum, pacem super Iusrael.

CXXVIIII.

Canticū graduū.

Ape expugnauerunt
me à iuuentute mea, di-
cat nunc Iusrael:

Sæpe expugnauerunt me
à iuuentute mea: etenim nō
potuerunt mihi.

fuisse compositum Psalmum quem Ecclesiā Dei impij crudeliter vexaret.

Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores, prolongauerunt iniquitatem suam.

Dominus iustus concidit cernices peccatorum: confundantur & conuertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion.

Supra dorsum meum arauerunt arantes, prolongauerunt sulcum suum.

Iehoua autem iustus præcidit funes impiorum.

Pudore afficientur, & conuertentur retrorsum omnes qui odio habent Sion.

Fiant sicut fenum tectorum, quod priusquam euellatur exaruit:

De quo non impleuit manum suam qui metit, & sinum suum qui manipulos colligit.

Et nō dixerunt qui prateriunt, Benedictio Dñi super vos

Erunt ut herba tectorū, quæ antequam egrediatur, aruit:

Qua non impleuit manū suā qui metit, nec brachium suum qui congregat manipulos:

Neque dicent transeuntes, Benedictio Iehouæ super vos,

3 Prolongauerunt sulcum suum. וַיִּפְּחוּ אֶת־הַסּוּלְכָם Sing. pro plur. produxerunt sulcos suos. i. longos fecerunt sulcos. Metaphora ab arantibus: qua significat nullam illis datam fuisse requiē ab aduersariis, quin semper affligerint. Aratoribus cōparat hostes, & Ecclesiā Dei agro. Dicit in dorso Ecclesiæ semper infixam fuisse crucem.

4 Præcidit וַיִּפְּחֵם Præteritum Hebr. pro futuro. Funes vocat consilia & artes nocendi. q. d. amouebit iugum eorum à nobis. Perstat potius in metaphora, alludens ad aratrum quod funibus trahi solet: perinde ac si diceret, funes quibus alligati sunt boves ut aratrum trahant, fuisse abscissas, & fractos Dei manu: atque ita impositū fuisse molestias finē.

5 Pudore afficietur. וַיִּבְזֶם Confundantur. Pudefiant.

Et conuertentur retrorsum וַיִּפְּחוּ Hoc dicit quod progressi essent impij: Dominus enim ipsos excurrere passus fuerat, ita ut sibi quidvis promitterent. Propterea dicit arcanam Dei manum retracturam eos.

6 Erunt וַיִּבְזֶם Sint. Egre-
diantur וַיִּפְּחוּ educta sit erumpat. Quidam, euellatur.

Aruit: וַיִּבְזֶם Fut. Hebr. pro præt. vel præs. arefcit.

7 Impleuit וַיִּמְלֵא Præt. Hebr. pro præs. implet. i. quæ ad messem non peruenit, ut metendo imple-
ret manum messoris.

Nec brachium suum וַיִּבְזֶם & sinum suum.

Alii, & oram vestimenti sui. 8 Dicent וַיִּבְזֶם Præt. pro fut. vel præs. dicunt. Significat impios ita intercideri ut nemo curam vel ani-

num adiiciat ad eorum interitum. Si calamitas aliqua acciderit, omnes queruntur & gemunt. Si verò transeant per agros, petunt à Domino benedictionem, ut conseruet prouentum anni. & dum vident agros esse vestitos atque ornatos frugibus, petunt à Domino ut tueatur illa gratiam, & ad finem vsque perducatur. Impii autē negliguntur peruenientibus nanque il-
lis nemo cōdesceat, quod indigni sint misericordia.

Israel captivus in
Babylone, in profu-
do sua calamita-
tis urat Deum.

Spes in promissio-
nibus.

‘benedicimus vobis in nomine
Iehouæ.

¶ Canticum graduū. C X X X.
D’E profundis ‘clamo ad te ô
Iehoua,

Domine audi vocem meam: 1
sint aures tuæ intentæ ad vocem
deprecationis meæ.

Si iniquitates obseruaueris ô
Iah, Domine quis ‘stabit

‘Quia tecū est venia, vt timearis. 4

‘Expectaui Iehouam: ‘expe-
ctauit anima mea, & in verbo
eius speraui.

Anima mea expectat Domi- 6
num ‘magis quàm custodes ip-
Benedicimus ברכו בראי. Heb. pro praf.

I N P S A L M V M C X X X.

1 De profundis עמקי עמקי E profunditatibus sub. aquarum. i.
vrum aduersarum. Clamo ad te קחך קחך Præ. pro praf. inuoco te.

3 Stabit עמקי subsistet: consistet: sub. in conspectu tuo? Agnoscis
se iustas pœnas dare: neque Deum esse crudelem, sed iustū iudicem qui ita
ipsum affligat. 4 Quia tecum est, &c. כי עמך כחך כי עמך כחך

Verū apud te est clementia: vt timearis. Alij. Certè apud te est ele-
mentia, quæ videris vt colaris. q. d. aliqui homines te non timerent, siue co-
lerent. Aut, Profectò aliqui ante te cōsistēt: nam penes te est clemētia.
Recipit se Propheta, quòd sit apud Deum clementia, propter quam & cul-
tur. nā nisi ea bonitate agnosceretur vt peccata condonaret, nemo ipsum ex
animo venerari posset, sed omnes vt tyrannum tantum metuerent. Verus
Dei cultus est, cognito peccato persuasum esse, quòd clemēs sit Deus qui ve-
lit peccata condonare. 5 Expectaui Iehouam וקוה וקוה Præ.

Heb. pro praf. Expecto Iehouā. Alij, Expectaui sub. opem tuam ô Ieho-
ua. Expectauit anima mea, וקוה וקוה Hebraismus, quo significat

se ex animo expectasse, nō simulatè, neque fictè sed quia penitus in animo
suo residebat sensus ille. Et in verbo eius speraui. וקוה וקוה

Præ. Heb. pro praf. vt quidam vertunt, Et verbum eius expecto. Vel,
& in verbo eius spē habeo. Dicit patientiam oriri ex Dei promissioni-
bus quum eas amplectimur recta fide: sicut & Paulus dicit, Quæcunque
scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt: vt per patientiam & cō-
solationem Scripturarum, spem habeamus. Rom. 11. a. 4.

6 Magis quàm, &c. מוהרם לכוך מוהרם לכוך ardentius quā
exhibitor est tempus matutinum, expecto inquam ardentius, quàm illi

benediximus vobis in nomē
ne Domini.

cāticū graduū. C X X I X.
E profundis claman-
ti ad te Domine: Domi-
ne exaudi vocē meā.

Fiant aures tuæ intendē-
tes in vocem deprecationis
meæ.

Si iniquitates obseruaue-
ris Domine, Domine quis su-
stinebit?

Quia apud te propitiatio
est: & propter legem tuam
sustinuit te Domine.

Sustinuit anima mea in
verbo eius: sperauit anima
mea in Domino.

A custodia matutina vs-

vigiles diē, in quo scilicet illis dormire liceat, quum noctu illis dormire nō licuerit. Alii, Ante custodes matutinos, ante custodes inquam matutinos. Ad verbum legitur Hebraicē, à custodientibus sine obseruantibus mane, obseruātibus mane. Vel, obseruātibus vsque ad mane, obseruātibus vsque ad mane. i. vt vigiles dum sunt in sua statione, intenti sunt ad suas excubias vsquedū illuxit aurora. Vtitur repetitione, vt feruorem explicet. Quidam Hebræorum custodientes, sine obseruantes mane, eas intelligunt qui attentissimè obseruant auroram in qua proficiscebantur ad orandum.

que ad noctem, speret Israel in Domino:

sum mane, magis inquam quā custodes ipsum mane.

Quia apud Dominum mi 7
sericordia: & copiosa apud
eum redemptio.

Et ipse redimet Israel ex 8
omnibus iniquitatibus eius

Expectet Iſraēl Iehouam:
quia cū Iehoua est misericordia,
& multa apud eum redemptio.
Et ipse redimet Iſraēlē ex
omnibus iniquitatibus eius.

CXXXI.

Canticum graduum.

Domine nō est exaltatum cor meum, neque elati sunt oculi mei:

Neque ambulavi in magnis, neque in mirabilibus super me.

CXXXI.

Canticū graduū ipsius David.

Iehoua, nō est exaltatum cor meum, neque exaltati sunt oculi mei, neque ambulavi in rebus magnis, neque in mirabilibus supra me.

David expulsus ostendit se perpetuū in humilitate ambulasse, neque unquam regnū Saulis affectasse.

7 Expectet Iſraēl Iehouam: יִסְרָאֵל יְהוָה יִסְרָאֵל Speret Israel in Iehoua. Et multa, &c. וְהָרַב מִן פְּדוּתָם Hebraismus, pro, frequēter & abundē nos liberare solet ab aduersis. q. d. non est ad vnum diē tantum redemptor sed quotidie vult redimere suam Ecclesiam.

IN PSALMVM CXXXI.

1 Non est exaltatum cor meum, neque exaltati sunt oculi mei, neque ambulavi in magnis, neque in mirabilibus supra me. וְהָרַב מִן פְּדוּתָם Hoc dicit quod fastus appareat in oculis hominis. Per oculos intelligit omnes extus res quibus patet interior superbia. nā etiam si superbi disimulēt morbum suū, erumpit tamen, & oculi primi sunt indices, deinde etiam alii gestus. Neque in mirabilibus supra me. וְהָרַב מִן פְּדוּתָם neque in occultis à me. Hebraismus, ac si dicat, neque arduas res aggressus sum, nec tentavi aliquid quod esset supra vires meas: vel nec aggressus sum intelligere occultiora & obscuriora, quā vt à me intelligi possent. Aut potius dicit se in tota vita nihil tētas se nisi ex Dei mādato. Res magna erat fungi Prophetæ officio: deinde sedere in sacro illo solio, quod non homini mortali, sed Christo vnigenito Dei filio promissum erat. Qui semper se permittit Dei arbitrio, vel interrogat os eius, atque patiuntur se gubernari ab eius Spiritu, nunquam ambulat in magnis, neque absconditis à se: sciunt enim certē se viam certam sequi.

'Si nō posui, & silere feci animam meam sicut ablactatus, apud matrem suam: 'sicut ablactatus, est apud me anima mea.

'Expecta o Iſrahel Iehouā ex hoc tempore & vsque in seculum.

CXXXII.

Canticum graduum.

Petunt fideles vt Deus promissionē suam de templo & regno confirmet.

Memento Iehoua' Davidis, cū omni afflictione eius:

Qui iurauit Iehoua, vouit potenti ipsius Iayacob,

Si introiero in tabernaculum domus meae, si ascendero super lectum strati mei,

Si dederō somnū oculis meis, palpebris meis dormitationem:

2 Si non posui, &c. *וְאִנִּי וְאִנִּי חָלַח* Hebraicum dicendi genus, de quo Psal. 95. b. 11. Confirmat autem superiora inreiuuando. q. d. frater spe mea sine, nunquam Deus mihi adsit, si non coaruerim, siue compeuerim, quicquid reddiderim animū meum, tanquā nuper ablactatū puerum: omnia expectans à Deo, vt ille à matre sua, quū ex se nihil possit. Quidam secundum verbum, tanquam esset à radice *וְאִנִּי*, quae similem esse significat, & etiam silere, vertunt, Si non æquiparaui & simile esse feci animā meam. Vt hæc duo verba pro æquiparare & assimilare ponantur: ac si veritas, Si non adæquaui & similem reddidi animam meam ablactato. Sicut ablactatus *וְאִנִּי* Repetitio, & velut precedentiū expositio. 3 Expecta o Iſrahel Iehouam *יְהוָה יִשְׂרָאֵל* Spe- ra Iſrahel in Iehoua.

IN PSALMV CXXXII.

1 Davidis cum omni afflictione eius: *וְאִנִּי וְאִנִּי חָלַח* ipsi Davidis vel, ipsius Davidis vniuersæ afflictionis ei'. ipsi Davidis. i. in fauorem Davidis. Illud *וְאִנִּי*, vel *וְאִנִּי* quod alii vertūt, & omnis afflictionis eius, non copulant tanquam sint duo membra nam vno contextu legi debēt. Memento Davidis, omnis afflictionis eius. ac si diceret, Memento Davidis quatenus diu astuauit in magna anxietate quod non statim positus est voto suo. Afflictiones enim Davidis vocat anxias curas quibus diu afflictatus fuit, ardentem expectando constructionē templi cum culta Dei rectē composito. 2 Iehoua, *יְהוָה* Mutatio pers. i. sibi. Potenti ipsius Iayacob, *וְאִנִּי וְאִנִּי חָלַח* i. qui potenter eripuisti Iacob à periculis. Alii, fortissimos sub. Deo Iacob. Alii, magnifico Deo Iacob.

Si non humiliter sentiebā, sed exaltaui animam meā: Sicut ablactatus est super matrem suā, ita retributio in anima mea.

Speret Iſrahel in Domino, ex hoc nunc & vsque in seculum.

CXXXI.

Canticum graduum.

Memento Domino David, & omnis mansuetudinis eius, Sicut iurauit Domino, votum vouit Deo Iacob,

Si intruero in tabernaculum domus meae, si ascendero in lectum strati mei,

Si dederō somnū oculis meis, & palpebris meis dormitationem,

Et requiē tēporibus meis: 5
donec inueniam locum Do-
mino, tabernaculum Deo Ia-
cob.

Ecce audiuiamus eam in 6
Ephratha: inuenimus eam
in campis syluæ.

Introibimus in tabernacu 7
la eius: adorabimus in loco
ubi steterunt pedes eius.

Donec inuenero locum Icho-
uæ, mansiones forti ipsius Iaya-
cob.

Ecce, audiuiamus eam in E-
phratha: inuenimus eam in câ-
pis syluæ.

Introibimus in mansiones e-
ius, incuruabimus nos scabello
pedum eius.

5 Iehouæ, יְהוָה. i. ubi reponatur arca Iehouæ: hoc est, donec constru-
xero templum in quo reponatur arca Dei potentis quem coluit Iacob, vel
qui potenter seruauit Iacob. Mansiones מַסְכֵּנוֹת habitationes. ta-
bernacula. plur. pro singul. aut plurali utitur, quod res essent partes tē-
pli, ut Psalmo 68. g. 36. Forti ipsius Ia. לְחֵזְקוֹ יַעֲקֹב Vide paulo

ante versu 2. 6 Audiuiamus eam אָמַרְנוּ sub. mansionē. quam plu-
rali numero posuerat precedenti versu mansiones forti Iacob. Vel sub-
audiuiamus sub. arca. Quidā vertūt, audiuiamus eum. sub locum. Vel,
audiuiamus de eo, nempe loco, a senioribus Israel qui erant in Beth lehem,
quā adhuc pueri essem⁹. Vel, Initio vulgatus fuit rumor arcū sardis lo-
candā esse in Beth lehem, quid illinc oriūdu esset Dauid: ut illic esset
regni & Sanctuarii sedes. (Tum auditus, significaret vulgare samam, &
per prat. plus quā perf. verti posset audieramus) & ecce inuenimus
eam in campis syluæ, hoc est in Ierusalē, loco nō tam amœno nec fertilī,
q. d. certē prater opinionem hoc repente accidit ut mons Sion esset perpetua
Arca statio. erat enim locus syluosis. Alii exponunt ac si diceret, Dominus
quidē magnificum aliquid nobis promittit de Ephratha, siue Beth-lehem,
sed hūc est tantū auditus, hūc est locus ille adhuc est nobis absconditus in
spe. interea Arcam, siue stationem Arce inuenimus in campis syluosis, hoc
est in Ierusalē. interea igitur donec cōplenerit De⁹ quod nobis promittit de
Ephratha, potiemur hoc loco, nempe Ierusalē, quam nobis Deus mōstrauit.
Nonnulli illud Inuenimus eū in campis syluæ, ad personā Dauidis re-
ferunt: ut non notetur locus, sed potius homo qui ex eo loco esset oriūdu. ac-
si dicat Dauid, stationem tandem esse inuentam Arca sardis, postquam
in Regem vnctus fuit à Domino. In campis syluæ. נְדָרֵי יַעֲרֹ

i. in agris syluosis. Arcam Ornam videtur intelligere, 2. Sam. 24. d. 10.

7 Introibimus in, &c. נִכְנְסִים לְמַסְכְּנוֹתָיו Introeamus taber-
nacula eius, adoremus scabellum pedum eius. Alii, Adeamus habi-
tacula eius, prosternamus nos ad scabellum pedum eius. Hortatur
Dauid omnes pios ad colendum Deū in eo loco quem ipse monstrauerat. q.
d. Iam nūc maiore fiducia poterimus currere ad Sanctuariū, quia nūc sci-
mus locū Diuinitus fuisse ordinatū ubi re. it De⁹ colī. Fut. Heb. pro imper.

Scabello pedum eius. לְהָדוּם רַגְלֵי Scabellū pedū Domini Propheta

vocat ipsam Arcam fœderis. quo genere dicendi indicat Deum non in-
di Sanctuario, sed implere sua immensa gloria calū & terram: sed interim
pedes suos demisit terre ad populum suū, vt intelligere possit & agnoscere illū
sibi esse propinquum, neque procul esse querendum, modo istis adminiculis
in calum enehatur.

2. Paral. 6. 2. 41

[Surge Iehoua' ad requiē tuā, 8 Surge Domine in requiem
tu & arca fortitudinis tuæ. tuam, tu & arca sanctifica
tionis tuæ.

Sacerdotes tui induant' iusti- 9 Sacerdotes tui induantur
tiam, & sancti tui exultent. iustitia: & sancti tui exul-
tent.

Propter David seruum tuum, 10 Propter David seruū tuū
ne auertas faciem' Christi tui. non auertas faciem Christi
tui.

2. Sam. 7. c. 72
act. 2. p. 30

Iurauit Iehoua ipsi David' ve 11 Iurauit Dominus David
ritatem, nō auertetur ab ea, [De veritatem, & non frustrabi
fructu ventris tui ponam super tur eum, De fructu ventris
solum tuum. tui ponam super sedē tuā.

Si custodierint filii tui pactū 12 Si custodierint filii tui tes-
meum, & testimonium meum tamentum meum, & testi-
quod docebo eos: etiam filii co- monia mea hęc quæ docebo
rum vsque in seculum sedebunt eos:
super solum tuum: Et filii eorū vsque in se-
culum sedebunt super sedem
tuam:

Quoniā elegit Iehoua & Sion, 13 Quoniā elegit Dominus
expetiuit vt esset habitaculum Sion, elegit eam in habita-
tione sibi. tionem sibi.

Hęc requies mea vsque in se 14 Hęc requies mea in secu-
culum: hic habitabo, quoniam lū seculi: hic habitabo, qua-
expetiui eam. niam elegi eam.

8 Ad requiem tuam, וְיָשֻׁבֶנּוּ Vide versum istum cum duobus
sequentibus in 2. Paral. 6. 2. 41. Precatur David vt Deus in locum illū ve-
niat quem sibi elegit: veniat inquam per arcam suam (vt seipsum mox ex-
ponit) Nā (inquit) tu testaris nobis presentia auxilii tui dum arca inter
nos apparet. Tu igitur ad nos per arcam ingredi. 9 Iustitiam, וְיָשֻׁבֶנּוּ
i. vestes sacerdotales. quæ adumbrabāt & designabāt omnimodā bonitatem. Alii iustitiam interpretantur sanctam vitam. Alii pro fructu iusti-
tie accipiunt. q. d. Fac vt tua iustitia inter nos resurgat, & sit vice orna-
menti in Sacerdotibus. Et sancti tui וְיָשֻׁבֶנּוּ & mile. i. cordes tui.
Sic infra versu 16, Leuitas intelligit. Exultent. וְיָשֻׁבֶנּוּ cātent. ouēt.

10 Christi tui. וְיָשֻׁבֶנּוּ vñti tui. id est meam. i. suscipe pre. es seruū
tui qui vñtus est mandato tuo in Regem.

11 Veritatem, non
auertetur ab ea, וְיָשֻׁבֶנּוּ הִלֵּלִיךָ veritatem, non defleat & discedet

ab ea. Juravit, & id fideliter non mutabit sententiā. Iuramentū autem tale est, sine promissio, Constituit aliquē ex semine tuo qui vice tua regnet.

Vidnam eius benedicens 15
benedicam: pauperes eius sa-
turabo panibus.

Sacerdotes eius induam 16
salutari: & sancti tui exul-
tatione exultabunt.

Illic producā cornu Da- 17
uid, paravi lucernam Chri-
sto meo.

Inimicos eius induam cō- 18
fusione: super ipsum autem
efflorebit sanctificatio mea.

CXXXII.

Canticum graduum Da-
uid.

Ecce quā bonum &
quā incundum ha-
bitare fratres

Esca eius benedicēdo benedi-
cā, pauperes eius saturabo pane.

Sacerdotes autē eius induam
salute: & sancti eius exultando
exultabunt.

Illic oriri faciam cornu ipsi
Dauid, parabo lucernam Chri-
sto meo.

Inimicos eius induam pudo-
re: & super eum florebit diade-
ma eius.

CXXXIII.

Canticum graduum ipsi Da-
uid.

Ecce quā bonum & quā
iucundum, habitare fratres

Luc. 1. 5. 69
malach. 3. 4. 1

Ostendit quā
grata sit Deo con-
cordia inter eius
cultores.

15 Esca eius. Victui eius. Cibo eius. sub. Sionis: acsi dicat,
Missam maiorem benedictionem in frugibus ac fructibus eius, quā in a-
liis terris Israel, ad gloriam domus mea, quae est in medio eius.

16 Induam salutem: *וְיִצְרֵם* Hebraismus, pro, servabo & protegā.
Alij existimāt hic salutem poni loco institutae, de qua paulo antē, versu 9.

17 Oriri faciam *וְיִצְרֵם* .i. florere, germinare, aut propagare faciam.
Hoc dicit quod tennis esset Dauidis origo, quē à tugurio deduxerat Deus,
quum esset pastor ovium, minimus inter fratres, & ignobilis: quis sperasset
fore tantum Regem? Propterea comparat regni sui incrementum germi-
ni. Et cornu vocat potentiam. q. d. Prater hominum spem arcana mea virtu-
te faciam vacrescat potentia Dauidis. Parabo *וְיִצְרֵם* Præf. Heb.

pro fut. institutam, disponam, q. d. Floridum efficiam illic robur, regnum,
regiam dignitatem: nam illic collocabo aliquē è posteris Dauidis, qui sem-
per erit populo velut lucerna: idque in gratiam eius. Posteritas Dauidis vo-
catur lucerna, 1. Reg. 11. f. 39. & 15. a. 4. Christum vocat Dauidem.

18. Induam pudore: *וְיִצְרֵם* Hebraismus, pro obruam pudore, pu-
defaciam. Et super eum *וְיִצְרֵם* nempe super Christum Dominum
nostrum. nam super caput eius floruit diadema, non caducū, ut est Regum
qui suis insignibus superbiunt. longē enim alia est corona Filij Dei: cui da-
ta est summa potestas in calo & in terra. Interim Dominus servavit re-
gnū illud tēporale, donec exhibitū fuit in persona vnigeniti Filij sui quod
volebat sub illis umbris & externis figuris designare.

etiam simul.

Est sicut unguentū optimum
super caput, descendens super
barbam, barbam Aharón, quod
descendit super oram vestimē-
torum eius:

Et sicut ros Hermon, ros qui
descendit super mōtes Siion:
quoniam illuc præcepit Ieho-
uāh benedictionem, et vitam
vsque in seculum.

CXXXIIII.

Canticum graduum.

Ecce, benedicite Iehoua om-
nes serui Iehoua, qui sta-
tis in domo Iehoua in noctib:

Attollite manus vestras

in unum.

Sicut unguentum in ca-
pite, quod descendit in bar-
bam, barbam Aaron,

Quod descendit in orā ve-
stimenti eius: sicut ros Her-
mon, qui descendit in mon-
tem Sion.

Quoniam illic mādāuit
Dominus benedictionem, et
vitam vsque in seculum.

CXXXIIII.

Ecce nunc benedicite
Domino omnes serui
Domini,

Qui statis in domo Domi-
ni in atriis domus Dei nostri,

In noctibus extollite ma-
nus vestras

IN PSALMV CXXXIIII.

1 Etiam simul. *וְכָל יְהוּדָה יְהוֹמִי*. i. unanimes. David celebrat Dei gratiam,
pro reconciliatione totius populi, quod rursus populus coaluisset in unum
corpus, qui miserē sub Saule, et post eius mortem fuerat dissipatus.

2 Super caput, *עַל רֹאשׁוֹ* sub. effusum. Dicit concordiam fratrum su-
uorem esse unguento illo odoratissimo quo ungebantur summi Sacerdotes.
De unguento illo pretioso loquitur, de quo Exod. 30. c. 22. 3 Ros. Dicitio
ista præcedēs repeti debet. aut verbum sequens, Sicut ros qui descendit
super Hermon, qui descendit super, etc. Mons Hermon optimus fuit et
fertilis, celebris inter loca pascua. Illuc præcepit *וַיִּצְוֶה* Præ-
pro præf. et Hebraismus, pro, mandat, sine mittit Iehoua benedictionem
illuc, hoc est in tales. q. d. felices reddere solet eos qui ita viuūt: curat et
ubi est vera fraternitas, omnes ipsius beneficentia fruantur.

IN PSALMV CXXXIIII.

1 Benedicite Iehoua *וְכָל יְהוּדָה יְהוֹמִי* præd. cate Iehouam.

Qui statis. etc. *וְכָל יְהוּדָה יְהוֹמִי* Annotat Hebraei hoc
loco, Leuitarum partes fuisse, in domo Iehoua excubias agere: multos etiā
ex reliquo populo extitisse qui dies noctēque tēplo adhaerebant, et nocturno
tempore laudes Deo canebant, quos hic stantes in domo Iehoua di-
cit. De his etiam Psalmo sequenti loquitur, versu 1. De Anna etiam Pro-
phetissa legitur Luc. 2. c. 36. quod de templo non discederet. Verum ex versu
ultimo huius apparet Psalmū loqui de solis Sacerdotibus ac Leuitis. nam
solis Sacerdotibus iniunctum erat hoc munus benedicendi populo.

Exhortatio ad Le-
uitas ac Sacerdo-
tes ut Deum lau-
dant.

in Sancta, & benedicite Do-
mino.

Benedicat te Dominus ex
Sion, qui fecit calum & ter-
ram.

CXXXIII.

Halelu-ia.

Laudate nomen Domi-
ni, laudate servi Do-
minum,

Qui statis in domo Domi-
ni, in atriis domus Dei no-
stri.

Laudate Dominum, quia
bonus Dominus: psallite no-
mini eius, quoniam suauis est:

Quoniam Iacob elegit si-
bi Dominus, Israel in posses-
sionem sibi.

Quia ego cognoui quid ma-
gnus est Dominus, & Deus
noster prae omnibus diis.

Omnia quaecumque voluit
Dominus fecit in caelo & in
terra, in mari, & in omni-
bus abyssis.

2 Ad Sanctuarium *versus Sanctitatem. i. ad Sancta sancto-
rum: ubi erat arca, super qua Dominus promiserat se responsa daturum.
Externus iste ritus ei res conducebat ut eo se expergefacerent homines, &
sensus suos colligerent ut serui Deum vel precarentur, vel laudarent.*

3 Benedicat tibi *Tibi dicit, qui id feceris i. qui laudaueris
Deum. Quidam volunt istam fuisse Sacerdotum precationem pro tota Ecclesia
qua ipsi mandauerat Deus. Ex Sion inquit, id est ex caetu Sanctorum
in quo praesentiam suam Deus benignissime exhibet & testatur: nequis
diffidas se posse ad illum accedere.*

IN PSALMUM CXXXV.

1 Qui statis *וידעו eadem praecedenti Psalmo, versa 2.*

In atriis *וידעו Etiam populum hortatur ad laudandum Deum,
non solum Sacerdotes & Levitas: nam atrium templi patebat toti populo.*

4. d. Vos omnes Dei cultores canite nomen eius.

Antecedens pro relatio, in se.

5. ut sit peculiaris & proprius sibi populus.

6 Omnia quae voluit

Prat. Hebr. pro prae. Quicquid lubet facit Ichoua.

Voraginibus *וידעו abyssis.*

G.ij.

ad Sanctuarium, & benedicite
Ichoua.

Benedicat tibi Ichouah ex
Sion qui fecit caelum & terram.

CXXXV.

1 Halelu-lah.

Laudate nomen Ichoua, lau-
date servi Ichoua,

2 Qui statis in domo Ichoua,
in atriis domus Dei nostri.

3 Laudate Iah, quia bonus Ie-
houah: psallite nomini ei, quia
iucundum est:

4 Quoniam Iayacob elegit si-
bi Iah, & Iusraelelem in pecu-
lium sibi.

5 Quia ego noui quod magnus
est Ichouah; & Dominus no-
ster prae omnibus diis.

6 Omnia quae voluit Ichouah
fecit in caelo & in terra, in mari-
bus & omnibus voraginibus.

Oratio Lenitarum
pro populo.

Hortatur Sacerdo-
tes ac Levitas, qui
assidue in templo
versabantur, ad
laudandum Deum.

Jerem. 10. b. 13

[Qui] ascendere facit nubes
ab extremo terræ: fulgura cum
pluvia facit, qui educit ventum
de thesauris suis.

Educens nubes ab extre-
mo terræ: fulgura in plu-
viam fecit.

Opera eius ingen-
tia in Aegypto.
Exod. 12. e. 29

[Qui] percussit primogenita
Aegypti ab homine usque ad
iumentum.

Qui producit ventos de
thesauris suis: qui percussit
primogenita Aegypti ab
homine usque ad pecus.

Nume. 21. a. 1. e.
24. g. 11

Misit signa & prodigia in
medio tui Aegypte, in Parvoh
& in omnes seruos eius.

Emisit signa & prodigia
in medio tui Aegypte, in
Pharaonem, & in omnes ser-
vos eius.

[Qui] percussit Gētes multas,
& occidit Reges potentes,

Qui percussit gentes mul-
tas, & occidit Reges fortes,

Sihon Regem Nemorāi,
& Og Regē Basan, & omnia
regna Chanāan.

Sihon Regem Amorrhao-
rum, & Og Regem Basan,
& omnia regna Chanāan,

Isue 12. e. 7

[Et] dedit terram eorum hære-
ditatem, hæreditatem ipsi Is-
raēl populo suo.

Et dedit terram eorū hæ-
reditatem, hæreditatem Is-
rael populo suo.

Dei gloria perpe-
tua in conservan-
do Ecclesia sua
patru.

Iehoua nomen tuum in secu-
lum, Iehoua memoria tua in ge-
nerationem & generationem:

Domine nomen tuū in æ-
ternum: Domine memoriale
tuum in generationem &
generationem:

Quia iudicabit Iehouāh po-
pulum suum, & super seruis suis

Quia iudicabit Dominus
populū suū, & in seruis suis

7 Ascendere facit נִשְׁתַּלֵּחַ הָעָנָן .i. Eleuat vapores, siue exhalationes,
sub. ab irrigua terra. qua postea vertuntur in nubes. nā ab exhalationibus
sicca terra gignitur venti flatus, ac tonitrua. Ab extremo terræ dicit,
quod non videamus formari nubes nisi à partibus remotis: neque enim a-
scendunt à pedibus nostris. Cum pluvia, וַיִּשְׁלַח ה' אֶת הַמַּיִם וַיִּפְּרֹץ הַמָּיִם
mistā: quod est mutare naturā rerum. nam proprium est aqua extingue-
re ignem: videntur verò saepe amplissima fulgetra inter largissimos nim-
bos emicare. De thesauris suis. וַיִּפְּרֹץ ה' אֶת הַמַּיִם וַיִּפְּרֹץ הַמָּיִם
sunt inuisibiles, neque scimus unde veniant, neque quē eant.

8 Ab homine usque ad iu. וְעַד הַבְּעֵימָה tam hominum quā
pecorum. Alij, pariter in genere hominum & in pecore.

14 Iudicabit, &c. וַיִּפְּרֹץ ה' אֶת הַמַּיִם וַיִּפְּרֹץ הַמָּיִם Fut. Heb. pro prat. iudicium fecit
populo suo. .i. liberavit à seruitute Aegyptiaca. Rectius noster interpretis,
qui vertit in futuro .i. tenebit gubernacula populi sui, ostendetq. se esse e-
ius custodem. Nam Iudicandi verbum latē accipitur Hebraei. comple-

Fitur enim sub se omnes partes legitimi Regis ac magistratus. Dicitur iudicare qui gubernat, & qui vindex est. Vertere potes per præsens. deprecabitur.

Simulachra Gentium, ar-
gentum & aurum, opera
manuum hominum.

penitentia ducetur.

15 Simulachra Gentium argen-
tum & aurum, opus manuum
hominis.

irridet imagines
& idola, & si que
qui illa adorant.

Os habent, & non loquen-
tur: oculus habent, & non
videbunt.

Aures habent, & non au-
diunt: neque enim est spiri-
tus in ore ipsorum.

Similes illis fiant qui fa-
ciunt ea, & omnes qui con-
fidunt in eis.

Domus Israel benedicite
Domino: domus Aaron be-
nedicite Domino.

Domus Levi benedicite Do-
mino: qui timetis Dominum,
benedicite Domino.

Benedictus Dominus ex
Sion, qui habitat in Ierusa-
lem CXXXV.
Halelu-lah.

Confitemini Domino
quoniam bonus, quo-
niam in aeternum

Penitentia ducetur. Penitentia ductus est. i. penituit eum
tam multis malis affecisse populum suum, & rediit cum eo in gratiam. Scri-
ptura describit nobis Deum pro modulo captus nostri. Vbi Deus aliter no-
biscum agit quam solebat, tunc dicitur penitere & mutare consilium, e-
tiam si hoc faciat absque ulla varietate sui decreti: sed quia non compre-
hendimus altitudinem illam arcani consilii, dicitur Deus mutare consilium.
Alij, erga suos placatus fuit. i. desit irasci. Alij, consolationem acce-
pit super servis suis. Pater non potest se oblectare nisi in filiis suis: quia
filiij, sunt eius viscera. Taliter affectum nunc Propheta Deum inducit: ac si dice-
ret, misericordem esse Deum erga fideles, quoniam filij eius sunt, ipse autem pa-
ter: fieri ergo non potest quin sese in illis oblectet.

15 Simulachra
עצבן Vide eadē Psal. 115. a. 4.

19 Benedicite Iehoua: יְהוָה

יְהוָה & prædicite Iehouam. vel, laudate, sic in sequentibus.

21 Ex Sion, יְהוָה Hoc ideo dicit quod pollicitus fuerat se facturum

ut populus præsentem gratiam sentiret quoties ad Sanctuariū respiceret.

G. iij.

16 Os est eis, & non loquuntur: o-
culi sunt eis, & non vident.

17 Aures sunt eis, & non auscul-
tant: etiam non est spiritus in o-
re ipsorum.

Sicut ipsa sint facientes ea,
atque omnis qui fidit eis.

Familia Iſrahel benedicite
Iehoua: familia Aharon bene-
dicite Iehoua.

Familia Leui benedicite Ie-
houa: qui timetis Iehouam, be-
nedicite Iehoua.

21 Benedictus Iehouah ex Si-
ion, qui habitat in Ierusalem.
Halelu-lah. CXXXVI.

2 Celebrate Iehouam: quoniam
bonus, quoniam in seculum

Sapient. 15. c. 15
supra 115. a. 4

Exhortatio ad lau-
dandum Dominum.

Exhortatio ad lau-
dandum Deum cum
propter creationem
rerum, tum propter
beneficia eius erga
Israelem.

misericordia eius.

misericordia eius.

Celebrate Deū deorū: 'quonia in seculū misericordia eius.

1 Confitemini Deo deorum: quoniam in aeternum misericordia eius.

Celebrate Dominum dominorum: quoniam in seculum misericordia eius.

1 Confitemini Domino dominorum: quoniam in aeternum misericordia eius.

Eum qui facit mirabilia magna solus: quoniam in seculum misericordia eius.

4 Qui facit mirabilia magna solus: quoniam in aeternum misericordia eius.

Gen. 1. a. 1

Eum qui fecit celos cū intelligentia: quoniam in seculum misericordia eius.

5 Qui fecit celos in intellectu: quoniam in aeternum misericordia eius.

Jerem. 10. b. 12, c. 5. b. 19

Eum qui extendit terram super aquas: quoniam in seculum misericordia eius.

6 Qui firmavit terram super aquas: quoniam in aeternum misericordia eius.

Gen. 1. b. 16

Eum qui fecit luminaria magna: quoniam in seculum misericordia eius.

7 Qui fecit luminaria magna: quoniam in aeternum misericordia eius.

Solem in dominium in die: quoniam in seculum misericordia eius.

8 Solem in potestatem diei: quoniam in aeternum misericordia eius.

Lunam & stellas in dominia in nocte: quoniam in seculū misericordia eius.

9 Lunam & stellas in potestatem noctis: quoniam in aeternum misericordia eius.

Exod. 12. e. 29

Eum qui percussit Aegyptū in primogenitis eorū: quoniam in seculum misericordia eius.

10 Qui percussit Aegyptum cum primogenitis eorum: quoniam in aeternum misericordia eius.

IN PSALMVM CXXV.

2 Quoniam in seculum misericordia eius. חַסְדְּךָ יְיָ לְעוֹלָם Hac repetitio ut scribūt Hebraei in fine singulorum versuum, commune facit nos misericordiae Dei, innitātque ut celebremus eum ex consideratione creaturarum.

5 Cum intelligentia בְּחָכְמָה Psal. 104. 24. dicit, Omnia in sapientia fecisti. Cum intelligentia igitur, id est singulari ingenio, & summa industria, ut quidam vertunt. Significat his verbis celos tanto artificio esse compositos ut illic inspicere liceat sapientiā Dei admirabile.

6 Eū qui extēdit וַיִּתְּן expādit. ita enim terra aquas continet, ut aquis superior esse videatur

8 In dominiū וְיָמֶיךָ ut dominium habeat. Ut præsūt diei. vide Gen. 1. b. 16.

Qui eduxit Israel de medio eorum: quoniam in aeternum misericordia eius:

11 ¶ Eum qui eduxit Iſraſnelem de medio eorū: quoniam in ſeculum miſericordia eius:

Exod. 12. 8. 17.
Et 13. 6. 17

In manu potenti & brachio excelſo: quoniam in aeternum miſericordia eius.

12 In manu forti, & brachio extenſo: quoniam in ſeculum miſericordia eius.

Qui diuiſit mare Rubrū in diuiſiones: quoniam in aeternum miſericordia eius.

13 Eum qui diuiſit mare ſuph in diuiſiones: quoniam in ſeculum miſericordia eius.

Et eduxit Iſrael per medium eius: quoniam in aeternum miſericordia eius.

14 Et tranſire fecit Iſraſnelem per medium eius: quoniam in ſeculum miſericordia eius.

Et excuſſit Pharaonem & virtutem eius in mari Rubro: quoniam in aeternum miſericordia eius.

15 ¶ Excuiſſit autē Parvoh & exercitum eius in mari ſuph: quoniam in ſeculum miſericordia eius.

Exod. 14. 2. 28

Qui duxit populum ſuum per deſertum: quoniam in aeternum miſericordia eius.

16 Qui deduxit populum ſuum per deſertum: quoniam in ſeculum miſericordia eius.

Qui percuiſſit Reges magnos: quoniam in aeternum miſericordia eius.

17 Eum qui percuiſſit Reges magnos: quoniam in ſeculum miſericordia eius.

Et occidit Reges fortes: quoniam in aeternum miſericordia eius.

18 ¶ Et occidit Reges potentiffimos: quoniam in ſeculum miſericordia eius.

Num. 21. 2. 24

Secum Regem Amorrhæorum: quoniam in aeternum miſericordia eius.

19 ¶ Sinhon Regem Emoræum: quoniam in ſeculum miſericordia eius.

Et Og Regem Baſan: quoniam in aeternum miſericordia eius.

20 ¶ Et Og Regem Baſan: quoniam in ſeculum miſericordia eius.

Num. 21. 8. 35

Et dedit terram eorū hæreditatem: quoniam in aeternum miſericordia eius:

21 ¶ Et dedit terrā eorū in hæreditatem: quoniam in ſeculum miſericordia eius:

1ſue 12. 6. 7

13 ſuph in diuiſ. קוֹל לְגֹזֵרִים Rubrum ſectionibus. i. in partes. ſuph, caricoſum, ſive arundinoſum ſignificat. Vide Exod. 10. f. 19.

18 Potentiſſimos תְּרִירִים inelytos. inſignes. magnificos. præſtantes. Eadem & Pſalms præcedenti, verſu 10, leguntur.

Hereditatem Iſrael ſeruo
ſuo: quoniam in ſeculum miſe-
ricordia eius.

Hereditatem Iſrael ſer-
uo ſuo: quoniam in æternum
miſericordia eius.

Qui in deiectione noſtra me-
mor fuit noſtri: quoniam in ſe-
culum miſericordia eius.

Quia in humilitate no-
ſtra memor fuit noſtri: quo-
niam in æternum miſericor-
dia eius.

Et vindicauit nos ab hoſti-
bus noſtris: quoniam in ſeculū
miſericordia eius.

Et redemit nos ab inimi-
cis noſtris: quoniam in æter-
num miſericordia eius:

Qui dat panem omni carni:
quoniam in ſeculum miſericor-
dia eius.

Qui dat eſcam omni car-
ni, quoniam in æternum mi-
ſericordia eius.

Celebrate Deum cæli: quo-
niam in ſeculum miſericordia
eius.

Conſitemini Deo cæli: quo-
niam in æternum miſericor-
dia eius.

CXXXVII.

CXXXVI.

Fletus & luctus
Iſraelit arũ capti-
uorum Babilone.

Iuxta flumina Babel illic ſe-
dimus, etiam fleuimus dum
recordaremur Sion.

Psalmus Dauid propter
Ieremiam.

Super ſalices in medio eius
ſuſpendimus citharas noſtras,

Super flumina Babilo-
nis illic ſedimus & fle-
uimus, dum recordare-
mur Sion.

Quum illic poſtulauerunt à
nobis qui captiuos duxerunt nos,
verba cantici: & citharis noſtris

In ſalicibus in medio eius
ſuſpēdimus organa noſtra:

Qui in deiectione noſtra
qui eſſemus oppreſſi.

Quia illic interrogant
runt nos, verba cantionum.

Et vindicauit nos
Et redemit nos.

Qui in humilitate noſtra.

Et aſſeruit nos. Alij, Et eripuit ſeruauit nos.

IN PSALMVM CXXXVII.

1 Illic ſedimus, etiā fleuimus. Quidā vertunt præ-
terita iſta per præteritū imperfectū illic ſedebamus, & flebamus, vel
ſedentes flebamus. Videntur fuiſſe verba Leuit arũ, & eorum qui ſe-
bant laudes Dei canere. Emphaticum eſt hoc loco vñ illic q. d. Non tan-
tum traduxit populū ſuū Babilonē Dominus; ſed in illo loco retinuit diu
captiuū. Sedere pro habitare. 2 In medio eius intra eam,
ſub Babilonē, per cuius mediū fluit Euphrates. 3 Verba cantici:
Hebraiſmus, pro cātica. Subaudiendū verbū, vt diceremus ver-
ba cantici. i. vt cantaremus cantica. Et citharis noſtris ſuſpenſis
Ad verbū, & in ſuſpenſionibus noſtris lætitiā. i. ex ſu-
ſpenſis citharis noſtris lætitiā. Aut, quum ſuſpenderemus inſtrumen-
ta lætitiæ. Alij, & ſuſpenderamus lætitiā. à verbo p̄p̄. Nonnulli de-

Inſultat captiui
Babiloni.

ducunt à *h* ululare, ut *redundet*, versentes, Et homines eiulatum nostrorum peterent lætitiā. i. quum authores luctum & lamentationum nostrarum peterent, &c. Sine, pro ululacibus nostris fuit illis lætitiā. Alii ab *h* insanire, vertunt, Et deridentes nos lætitiā. sub. pecebāt à nobis. Alii à *h* derinantes, conuertunt, Et qui velut in acropos nos redegerent, lætitiā.

Et qui abduxerunt nos, Hymnum cantate nobis de canticis Sion.

Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena?

Si oblitus fuero tui Ierusalem, obliuioni detur dextera mea:

Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui:

Si non proposuero Ierusalē in principio lætitiæ meæ.

Memor esto Domine filiorū

4 Quomodo *ps* Verba captiuorum. Deest verbum, Tum respondimus, Quomodo, &c.

5 Pulsationis suæ. Alii subaudiunt, artis musice. Alii, operis sui. i. posthac stupida & inutilis reddatur, ut pulsare nō possim. Ut aliquid simile subaudiatur, manifestum est ex sequenti versu, ubi dicit, Adhæreat lingua mea palato meo.

6 Si non ascendere fecero, &c. *וְיִרְדּוּ בְּיָדֵינוּ הַיָּדִים* Ita Hebraicè ut versis noster interpres. i. si non extulero. Quidam paraphrasticè versūs, Si nō posuero Ierusalē in cacumine summo lætitiæ meæ. Alii, Si non omni lætitiæ meæ præposuero Ierusalem. i. nisi præpositū meum gaudium ponā in recordatione Ierusalē. Vel, si nō semper versabitur ob oculos meos Ierusalem, quandocūquē lætitiæ occasio se ingesserit: ut antequam latari incipiā. Luctum & fletum mihi excites recordatio Ierusalem tam turpiter vastata.

7 Recordare Iehoua *יְהוָה יִזְכֹּר* Ita Hebraicè ut versis noster interpres. Quidam velut exponētes Hebraismum, vertunt, Memento Iehoua, ut se gesserint filii Edom quum Ierusalem vastaretur, dicentes, sub. Babylonis. imprecatur vindictā hostibus, maxime Idumæis qui non modò vicini erant Israelitis sed etiam cō sanguinei, quos Moyses Deut. 2. a. 4. frātres vocat. erant enim posteri Esau. Et quā tradita fuit Terræ possessio filiis Abraham, insi sunt parcere Idumæis, neque quicquam hostiliter tentare contra ipsos, ut vides Deut. 2. a. 5. Idumæi contra immemores humanitatis, cōcitarunt Babylonios contra Ierusalem, tanta scinitia exarserunt contra eam. Hanc vindictā prædicis Ieremias, cap. 49. b. 7. Ezech. 25. c. 12. Abd. a. 5. Filiorum *בְּנֵי* filius

suspensis lætitiā, Cantate nobis de cantico *ps* Sion.

Quomodo cantabimus canticum Iehoua in terra alienigenarum?

Si oblitus fuero tui o Ierusalem, obliuiscatur dextera mea pulsationis suæ.

Adhæreat lingua mea palato meo, si non meminero tui, si nō ascendere fecero Ierusalaim super caput lætitiæ meæ.

Recordare Iehoua filiorum

Ierusalem in perpetua memoria cāptiuis.

NEdóm'die ieruſaláim, qui dicebant, 'Discooperite, discooperite vsque ad fundamentū in ea

Prædicit excidium
Babylonis.

Filia Babel' vastata, beatus qui 8 retribuet tibi retributionem tuam quam retribuisti nobis.

Beatus qui apprehendet, & alii 9 det paruulos tuos ad petram.

Ipsi' David. CXXXVIII.

David gratias agit
Deo quod semper
fueris seruatus
eius gratia.

CElebrabo te toto corde meo coram diis psallam tibi.

Incuruabo me versus tēplū sanctitatis tuæ, & celebrabo nomen tuum super misericordia tua & super veritate tua: quoniā magnificasti super omnia nomen tuum, & eloquium tuum.

Dici dy ꝑh Diem ierusalem vocat Diem vastationis ierusalē: vt & nos dicimus, La journée de Perone, de Panie, &c. Quidam vertunt, in die. Discooperite, discooperite נחש נחש Nudate, nudate. Alii, Euacuate, euacuate: funditus evertite eam. Repetitio eiusdē vocis, diligentiam significat.

8 Vastata, נחש נחש vastanda. Alii, misera. Precatur Babylonis talionem. Vide Esa. xlv. a. 1. Retributionem tuam, &c. נחש נחש נחש Hebraismus, pro, reddet tibi malum pro malo illis quibus nos affecisti. q. d. Dominus prosperum successum dabit Persis & Medis qui te perdēt: quos tam crudeles senties erga te, quā tu fuisti erga nos.

IN PSALMUM CXXXVIII.

1 Coram diis dy ꝑh in conspectu potentium, vel, Iudicium. Elohim significat Deum, Angelos, potestate aliqua sublimi præditos, & Indices; Sapius autem David dicit se coram Regibus & Principibus & sapientibus res Dei agere. Hoc loco Angelos & filios Dei intelligit.

2 Incuruabo me versus templum נחש נחש נחש Adorabo coram templo. Procumbam ad templum, &c. manus scilicet supplices tendens versus illud. Magnificasti super omnia, &c. נחש נחש נחש in omnibus sine, per omnia facta tua magnificasti nomen tuum, & verbum tuum. Subaudita est coniunctio a T. Alii, magnificasti in omnibus verbis tuis nomen tuum. Vel, magnificasti super omnia nomen tuum sermone tuo. i. praeclarum reddidisti nomen tuū, adimplendo promissiones tuas.

Edom, in die ierusalem:

Qui dicūt, Exinanite, exinanite vsque ad fundamentum in ea.

Filia Babylonis misera, beatus qui retribuet tibi retributionem tuam quam retribuisti nobis.

Beatus q tenebit & allidet paruulos tuos ad petrā. Ipsi' David. CXXXVIII.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorū psallam tibi: adorabo ad tēplū sanctum tuum, & confitebor nomini tuo

Super misericordia tua & veritate tua: quoniam magnificasti super omne, nomē sanctum tuum.

In quacunque die inuoca-
ueris te, exaudi me: multi-
plicabis in anima mea vir-
tutem.

Confiteatur tibi Domine
omnes Reges terræ, quia au-
dierunt verba oris tui:

Et cantent in viis Domi-
ni, Quoniam magna est glo-
ria Domini:

Quoniam excelsus Domi-
nus, & humilia respicit, &
alta à longè cognoscit.

Si ambulauero in medio
tribulationis, uiuificabis
me: & super iram inimico-
rum meorum.

3 Roborasti me, & פוּרְכִיתִּי אֱלִי, Multiplicasti me in
anima mea robore. i. fecisti ut magis ac magis robur animæ meæ cresce-
ret. Alij, roborasti me, & in anima mea fuit virtus. i. animū meū reddi-
disti fortem. Alii, roborans me, & animæ meæ adiiciens virtutē. Alii,
& animo meo robur indidisti.

4 Confitebuntur, & פִּי יִשְׁבַּח Celebrent te Ichoua, & omnes Reges terræ, quia audierūt sermo-
nes oris tui. Non intelligit Reges ita esse edoctos in vera pietate ut essent
Ecclesiæ membra: sed simpliciter intelligit, ubique fuisse notū nō temerè id
accidisse quod locutus esset in folio, quodque potitus esset tot victoriis, sed
propterea quod vnctus fuisset in Regē mandato Dei.

5 In viis דַּרְכֵי יְהוָה. Alii, de viis. i. de his quæ agūtur à Ichoua, hoc est opera Ichoua. Di-
cit Deum non vulgari modo testatum fuisse suam virtutem, sed ita ut ce-
lebretrur gloria eius ubique non modo in Iudæa, sed etiam apud externas ge-
tes: nec tantum ab hominibus plebeis, sed etiam ab ipsis Regibus.

6 Et excelsum è longinquo cognoscit. וְנִכְרָז וּמִרְחֹק & quod
altū est, eminus cognoscit. Alii, & altus alōgè nota facit. vel, emin⁹.
i. è calo nota facere solet gesta sua hic in terra. Alii, altum s vel superbū
è longinquo conterit, vel, frangit. vel potius, cognoscit. q. d. Quannis
longius ab eo distent in speciem qui sunt abiecti & contemptibiles, ipse ta-
men, ut se patrem demonstrat, eas familiari intuitu dignatur: superbus an-
tem procul aspicit, atque ita deridet ipsorum confidentiam. Alii existi-
mant repeti quod semel dictum fuerat, proinde verēt, & excelsus emi-
nus agnoscit. id est, licet sit excelsus, tamen respicit humilem: licet subli-
mis sit, videt procul. q. d. nulla potest ob stare distātia locorum quin cogno-
scat quæ in terra gerūtur. Vide in hanc sententiā quod scribitur Psal. 113.
b. 4. 6. 7. nā prædicat Dei prouidentia, sic totū mundū gubernātis ut nihil
fortuitò accidat. 7 Viuificabis me: וְחַיֵּיתִי Hebraismus, pro, eripies
me, & incolumē seruabis. Cōtra irā inimicorū מִן הַיָּדָיו וְהַיָּדָיו

Expertus tantam
Dominibonitatem
de eius auxilio cō-
fidit in futurum.

busilam videtur esse inuersio, pro *יחיד לך* qh qui vertunt, etiam super inimicos meos extends manum tuam. nam qh interdum etiā affirmat. *inimicorū meorū mittes manū tuā, & seruabit me dextera tua.* *extendisti manum tuā, & saluū me fecit dextera tua.*

Iehoua perficiet pro me opus suum: Iehoua misericordiatua in seculum: opus manuum tuarū non dimittes. CXXXIX.

¶ Victori ipsi Dauid.

Dauid a suis inimicis accusat^r perditionis, adhibet Dominum testem, qui eum planē cognoscit.

Iehoua probasti me, & cognouisti:

Tu cognoscis sessionem meā & resurrectionem meā, intelligis cogitationē meam lōge autē.

Semitam meam & accubitū meum cingis: & omnibus viis meis affluuisti:

Mittes *מחל* extends. 8 Perficiet pro me *מחל* Mutatio persone. i. sicuti cepisti ostēdere tibi curā esse salutē meā, ita ad extremū usque actū perdes quod cepisti. nā misericordia tua, &c. Alii vertūt, repēdet pro me. i. faciet vt mihi bene sit. Nā illud retribuere apud Hebræos aliter accipitur, quā rependere mercedē apud nos. Dicitur enim Dona retribuere quoties aliquid beneficii cōfert. Dominus igitur rependet, id est efficiet vt saluū sim. Dimittes. *קק* deseres. q. d. haec ego te expertus sum mihi sanare, & esse fauorabilē: talis ergo eris usque in finē Tu non es mutabilis, vt opus tuum mutilum adhuc, vel inchoatum abii-
cias. Dona quidem & vocatio Dei sunt sine penitentia. Rom. 11. d. 29.

IN PSALMVM CXXXIX.

1 Victori ipse Dauid. Vide Psal. 4. Probasti me, & cognouisti:

וידעתי scrutatus es me, & pernouisti. Alii, exploratum & cognitum me habes. Declarat purum se & integrum affectum ad hanc precationē asserre: neque lingua tantum, sed ex intimo cordis affectu illum synce-
rē innocare. Quidam, cognosces, in futuro vertunt.

2 Et resurrectionem meam. *ומו* & stationem meam. Alii, siue fedeam, siue surgam, q. d. omnes actiones meas quas ago siue sedendo, siue stando. Meta-
phorice loquutiones, quibus significat nullā viā suā partem Deo esse abscon-
ditam.

Cogitationem meā *וול* voluntatem meam. i. antequā aliquid animo conceperim, tibi hoc iam notum est. Alii vertunt, Propin-
quitatē meā. Dicit ergo, etiamsi nos in terra habitātes quodāmodo abs te peregrinemur, tu tamen nō procul abes à nobis: imō si abesse videaris quā-
tum ad gloriam tuam, tamen è loco remoto cognoscis nostram cogitationē.

3 Cingis *ויר* Præst. Heb. pro præst. Hebraismus, pro Semper mihi a des iter faciemus & iacemus. Affluuisti *והכניתי*. i. nūsti omnes vias

CXXXVIII.

In finem Psalmus Dauid.

Domine probasti me, & cognouisti me, tu cognouisti sessionem meam & resurrectionem meam:

Intellexisti cogitationes meas de lōge: semitam meā & funiculum meum inuestigasti:

Et omnes vias meas præuidisti:

meas, ut homo noverit opus suum cui assuevit. Alii, & omnes vias meas exploratas habes. Alii, utiles fecisti aut, proficere fecisti. felices & prosperas reddidisti. *Præsenti loco congruere non videtur hac versio. nam Prophetæ non commendat Dei bonitatem, quod res succedere faciat sed tantum ostendit nihil illum esse occultum.*

quia non est sermo in lingua mea, 4

Ecce Domine tu cognovisti omnia, novissima & antiqua. tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est, & non potero ad eam.

Quò ibo à spiritu tuo, & quò à facie tua fugiam?

Si ascendero in cælum, tu illic es: si descendero in infernum, ades.

4 Quia necdum est sermo, &c. *וְכִי יִשְׁכַּח אֱלֹהִים אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא יִשְׁכַּח אֱלֹהִים אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא יִשְׁכַּח אֱלֹהִים* .i. Antequam loquar, nosti quæ dicturus sim. Vel, etiamsi non loquar, tu tamē nosti quid in animo meo sit absconditum. non opus habes sermone meo ut scias quid animo conceperim. 5 Formasti me, *וְיָצַקְתָּ מִנִּי כְּצֶלֶק* .i. Omni ex parte formasti me qualis sum. Alii, obsedisti me. i. circumdedisti me undique scientia tua, insitit exercitus obsidentis civitatis. Metaphora. q. d. talibus angustiis constringor, ut non possim effugere oculos Dei quocunque me vertam.

Et posuisti super me manum tuā. *וְיָשַׁתְּ מִנִּי יְמִינְךָ* nam mihi admolitus es vel, admovisti manum tuam sub. formando me. Alii dicunt Davidem intelligere iniectam sibi esse manum à Deo, ita ut cogatur coram eo respondere. 6 Mirabilior est scientia à me, *וְהִנֵּה אֵלֹהִים מִיִּתְּרִי* Oe-

culta scientia à me. Hebraismus sic quidam vertunt paucis additis, Admirabilem in me formando scientiam exhibuisti, & sublimiorē quā ut eam possim intelligere. Rectius alii, Mirabilior est huius rei cognitio, quā ut ego consequar. Sublimior est quā, &c. David enim exclamat, Dei scientiam omnino separatam esse ab humanis ingeniis, ita ut stultē faciant qui volunt eā metiri suo modulo. Scientia Dei superat quicquid & mente cognosci, & lingua exprimi potest.

7 A spiritu tuo *וְרוּחְךָ* .i. quin spiritus tuus animadvertat? Sicut enim sedes intelligentiæ est in spiritu hominis: ita etiam humano more David spiritū intelligentiæ Deo tribuit: quod ex subsequenti membro colligi potest, Quò à facie tua fugiā? Dei enim facies hic etiam pro notitiā accipitur. Ergo rodē spectāt duo hæc membra. 8 Et si stratum fecero in inferno *וְיָשַׁתְּ מִנִּי יְמִינְךָ* si sternam sepulchrum. Vel, si sternam in se-

'Quia necdum est sermo in lingua mea, ecce Iehoua tu nosti totum ipsum.

Retro & antè formasti me, & posuisti super me manū tuā.

'Mirabilior est scientia à me, excelsa est, non potero ad eam pertingere.

Quò proficiscar à spiritu tuo, & quò à facie tua fugiam?

8 Si ascendero in cælum, illic es: & si stratum fecero in inferno, ecce tu ades.

Causa cur enim de beat cognoscere.

Ostendit quemadmodum Deus ubique præses est Spiritui suo ac virtute ut nihil possit ei absconditum esse. Amos 9.4.12

pulchro. Hebraismus, pro, si etiam descendam ad ima, si degamin ima terra. Alludit ad id quod sepulchrū mortis est pro lecto. q. d. neque sursum, neque deorsum quicquam te fugit, o Domine, nihil tibi est absconditum.

Si assumam alas aurore, & habitem in nouissimo maris,

Etiam illuc manus tua deducet me, & apprehendet me dextera tua.

Quum dixi, Saltem tenebræ occultabunt me: etiam nox lucebit propter me.

Etiam tenebræ non occultant aliquid à te, & nox ut dies lucet: tenebræ sunt ut lux, & lux ut tenebræ:

Nā tu possedisti renes meos,

Aurora, pro Alludit ad celerissimam radiorū solis excursionem, quā momento ab Oriente ad Occidentē perueniunt. q. d. Si ab Oriente ad Occidentē me celerissimè proripere velim. In nouissimo in extrema parte. Deducet me, Non accipitur hic deducere pro viā monstrare: sed Deducet me man⁹ tua tanquā custos captiuū sibi commissum deducit. Nam postea adiungit, Et tenebit me dextera tua q. d. ego non eximī me à tua potestate, etiamsi celerior sit mea fuga quā in uisus radiorum solis. Dicit ergo fugitiuus qui conātur se subtrahere à cūspicu Dei, stultus esse & ridiculus: quia manent semper sub arcu custodia.

Quum dixi, Ad verbum, Et dico. Quidam verunt, Et si dixerō. siue, dicam. i. cogitem apud me. Alii, Dicam ergo. Saltem tenebræ occultabūt me, Atque, fortē tenebræ occultabunt me. sub. falsus sum quum hac dicerem. nam: iam, &c. A radice quod significat crepusculum. Alii verūt eodem sensu, fortitan tenebræ conterent me, à verbo quod quod contundere & frangere significat.

Propter me, circum me. i. vertetur in diem, ut meas cogitationes detegat in conspectu Domini. Etiam tenebræ Siquidem tenebræ. Alii, Sed ne tenebræ quidem. Occultant futura Heb. pro præs. obtenebrant. i. occultant. Lucet. lucida erit. vel, lucida est. sub. coram te Quater idem repetit ad maiorem expressionem, ut doceat, Deum nihil latere posse. Tenebræ sunt, &c.

Ad verbum, sicut tenebræ sicut lux. Hebraismus est breuissimus, pro, Apud Deū tenebræ sunt similes luci. & lux tenebris est similis.

Possedisti præs. Heb. pro præs. possides. i. tui sunt, quia eis formasti. q. d. Tu nosti omnes affectus meos. Quidam, in potestate tua habes.

meos: suscepisti me de utero
matris meæ.

Confitebor tibi quia ter-
ribiliter magnificatus es: mi-
rabilia opera tua, & ani-
ma mea cognoscit nimis.

Non est occultatus os meum
à te quod fecisti in occulto:
& substantia mea in infe-
rioribus terræ.

Imperfectum meum vide-
runt oculi tui, & in libro tuo
omnes scribuntur: dies forma-
buntur, & nemo in eis.

& texisti me in utero matris
meæ.

14 Celebrabo te propterea quod
terribilia, mirabilis sum: admi-
randa sunt opera tua, & anima
mea cognoscit abunde.

15 Non fuit occultatum cor-
pus meum à te, quando factus
fui in occulto, quando contextus
fui in inferioribus terræ.

16 Imperfectum meum vide-
runt oculi tui: ac si in libro tuo
vniuersa scripta fuissent, licet die-
bus multis membra formata sint,
nec vnum ex eis esset adhuc.

Texisti me תָּקַנְנִי Job 10. b. 11. Pelle & carne vestisti me, ossibus &
nervis cooperuisti me.

14 Terribilia, mirabilis sum: תְּרִיבִּי וְנִסְיִי
Ad verbum, mirabilia, mirificatus sum. Adiectiuum primo loco sine sub-
stantio: propterea quidam subaudiunt, opera tua. q. d. cause plasmatio-
nis meæ sunt mira, & mirabile est opificium corporis mei. Quidam vertunt,
Tibi confiteor quod miris & stupendis modis formatus sum. Alij
adiectiuum vertunt in aduerbia, hoc modo, Quia terribiliter & mirifice
formatus sum. Alij, propterea quod tremendis modis mirabiliter
formatus sum.

Cognoscit abunde. תָּנָה רַחֵם Ad verbum,
est cognoscens valde, vel, exactissime. Quidam dicunt inuersa esse ver-
ba, & תָּנָה coniugendum precedenti adiectiuo, admiranda opera tua val-
de.

15 Corpus meum וְעוֹר os meum. q. d. ne vnum quidem
ex ossibus meis latuit te quando, &c. Quidam vertunt, substantia corpo-
ris mei. Alij, fortitudo mea, vel, potetia, aut, robur meum. hoc est, quod
potentia essem, quannus non essem actus. i. quid futurus essem.

Con-
textus fui, &c. וְעוֹר תְּרִיבִּי וְנִסְיִי variis mēbris decoratus fui, vel,
varie effictus sum in inferioribus terræ, vel, formatus instar scilicet
vestis Phrygonice. Alij, mira arte distinctus sum mēbris. Assimilauit
(inquit Hebræus quidam) opus creationis siue formationis in nervis, ossi-
bus, carne, & cute, operi Phrygonico: & alium siue vuluam matris sue
comparauit inferioribus terræ. Quidam subaudiunt 7 similitudinis, tan-
quam in infimis terræ partibus.

16 Imperfectum meum
תָּלַי Informe meum. i. materiam illam rudem & informem vnde
formatus sum.

Ac si in libro tuo vniuersa scripta fuissent,

וְכָל יוֹמִי כְּסֶפֶר כֶּסֶף עָתִידָא *Et futura Hebraei pro prateritis. Hebraicè sic ad verbum, & super librum tuum vniuersa scribentur, diebus formabuntur, & non vnū ex eis. Id est, imò omnia membra mea erant tibi perinde nota, ac si descripta fuissent in libro posito ante oculos tuos: & longo post tempore formata sunt ea membra, & ne vnum quidem ex eis membris extabat adhuc. Vel, & ne vnum quidem ex eis membris erat tibi ignotū. Propter quod & nō in posteriore parte versus legitur etiā Hebraicè וְכָל יוֹמִי, & illi vnū erat in eis. i. & illi Deo omnes dies erāt velut vnus dies. Quidā vertūt, Et in libro tuo omnia membra scripta erant, quæ per dies formata sunt, quum adhuc nullum eorum extaret. Alii, Et in libro tuo omnes cōscripti erant, quum dies formarētur, & ne vnus quidem in eis esset. Alii, cuncta membra quæ per dies formata sunt, velut in libro habebas descripta, quum adhuc ne vnum quidem extaret.*

Itaque mihi quàm pretiosæ sūt cogitationes tuæ ô Deus! quàm multiplicatæ sunt sūmæ earum!

Si numerē eas, præ arena multiplicatæ sūt: expergefactus sum, & adhuc ego tecum.

Si occideris Deus impiū, tū viri sanguinum recedite à me:

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus: nimis confortati sunt principatus eorum.

Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur: exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatores, viri sanguinū declinate à me:

17 Quàm pretiosæ sunt quàm eximiae sunt. quàm præclaræ sunt. Quidam Hebraeorum exponunt, quàm raræ. vt i. Samu. 3. a. 1. Et verbum Dei erat rarū. Alii, quàm prohibetæ. absconditæ. sicut prius dixerat, versu sexto, Altiores esse quàm vt quisquam hominum ad illas perueniret. Cogitationes tuæ Quidam Hebraeorum vertūt, quàm pretiosissimæ vel gloriosissimæ sunt amici tui. Alii, quàm pretiosæ sunt voluntates tuæ.

18 si numerem eas, præ arena multiplicatæ sunt: Ad verbum, Numerabo eas, præ arena multiplicabuntur. i. Si aggrediar ipsas numerare, superabūt arenam. quis autem numeret arenam maris? Hac similitudine docet nullū esse hominis ingenium quod suo capiti comprehendat cogitationes Dei.

Expergefactus sum, &c. Ad verbum, euigilaui, & adhuc tecum. q. d. dum recorder tuarū cogitationum, somno corripior: & expergefactus, adhuc cōtemplor illas tuas cogitationes. Quū dicit se expergefactus, vel exurgere, non debet hoc ad expergefactionem vnā tantum restringi: sed perinde est ac si diceret, Quotidie vbi expergefactus, nascitur mihi novū argumentū admirationis: quia tu me retines in illa sapientia tua meditatione, quæ semper sensus meos tā vehementer ad se rapit, vt cogar eā admirari. Postquam me diu & multum exercui in illa meditatione, finis tandē est admiratio.

19 Si occideris Si vindictam sumas de secleratis, iudicia tua me renocabunt in viam, & faciam vt me subducam ab omni societate malorū. Scimus enim etiam Deū huc spectare dū vlciscitur

reprobos, ut fideles proficiant talibus exemplis: incutit enim illis terrorem, ut dicit Iesaias, 16. b. 9. Quando iudicia tua fuerunt in terra, iustitiam didicerunt habitatores oris. Alij eodē sensu, Postquā perdidideris improbos, facessite à me viri sanguinarij. Alij existimant hæc dici à Propheeta tanquam susteret se coram tribunali Dei, & uisaretur de sua integritate, ac si diceret, Scis Domine quā sincere ambulauerim in cōspectu tuo: si nunc occidas impios, liberē prodibo ad tribunal tuum, & intrepida fiducia dicam, Viri sanguinum diuertite à me, hoc est, nihil mihi negotij est vobiscum. Quidā volunt optantis orationem esse, vertentes, O si tu, vel, Utinam tu Deus interficeres impios, & viros sanguinarios: quibus dico, Facessite à me. Alij eodē ferē sensu cum nostro interprete, Si occideres Deus impium, cum viri sanguinum declinarēt à me. Quidam subaudiunt, semper tecum ero. q. d. Si interfeceris ò Deus, improbum, &c. contemtor consilia tua, & id semper sum facturus.

Quia dicitis in cogitatio. 20
ne, accipient in vanitate ci-
uitates suas.

Nōne qui oderunt te 21
Domine, oderam: & super
inimicos tuos tabescbam?

Perfecto odio oderā illos: 22
inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, & scito 23

20. Dixerunt contra te abominationem, *אוןן לך* Fut. Heb. pro praterito, vel presenti, loquuntur contra te nefarie. vel, impie. aut, scelestē. Alij, Qui rebellant tibi nefarie. Alij, Qui loquuntur contra te ad scelus.

Assumpserunt *אָסוּם* sub. nomen tuum. Dicte Propheta eos abusus esse ad suā periuriam Dei nomine. Alij dicunt, Sumptum te, vel nomen tuum in vanum: & generaliter accipiunt quid impij Deum transfigurent in sua figmenta, putant illum procul esse à nobis, ac fingunt delicias vacare, vel dormire in calo, spoliantes illum virtutē suā, & agnoscētes iudicem mundi qualis est. Doctus inter Hebræos dicit, in *אָסוּם* ornatus causa positum esse h, & redundare. Quidam vertunt, attollunt, vel, efferunt sub se ipsos. & ista elatio coniuncta est cum petulantia, cuius paulo ante meministi. Quia ergo impij isti ita sese efferunt frustra, vel temere, aut mendaciter, ideo tam protervè loquuntur aduersus Deum.

21. Et insurgentium in te tædet me? *וַיִּתְּנִי* & contra inimicos tuos contendo, vel, litigo? Alij, & insurgentibus contra te indignor? Alij, & in eos qui aduersum te insurgunt, excandesco, vel, molestia afficior? Non tātum affirmat se fuisse addictum Deo, & dedisse operam ut se totum ad eius obsequium componeret, sed etiam se detestatum fuisse omnia scelera.

22. Perfecto odio *תְּהִי שִׂנְאָתְךָ* perfectione odii. i. perfecte odi. Et pro inimicis, &c. *וְעַל הַיִּנְיָוִים* ac si mihi hostes fuisset. Aut, tāquā inimici essent mihi.

Deum testē facis
sua conscientia,
piique in inimicis
suis odij.

scce cor meum: proba me, & cognosce cogitationes meas:

Et vide si via irritationis in me sit, & duc me per viam mundi.

CXL.

cor meum: interroga me, & cognosce semitas meas:

Et vide si via iniquitatis in me est: & deduc me in via aterna.

CXXXIX.

¶ Victori Psalmus ipsius David.

In finē, Psalmus David.

David maximo animo orat ut à Dœg & aliis assentatoribus Saulis liberetur.

¶ Ripe me Iehoua ab homine malo, à viro violento custodi me:

¶ Ripe me Domine ab homine malo, à viro iniquo eripe me:

Qui cogitant mala in corde, omni die congregant praelia.

Qui cogitauerunt iniquitates in corde, tota die consistuebant praelia.

¶ Exacuunt linguam suam sicut

Acuerunt linguas suas

Rom. 3. b. 14
Psal. 13. b. 3

24 Via irritationis וַיִּרְדּוּ via rebellionis. Alij, via peruersa. i. Num sceler impij viuendi rationē. nūc rebellis sim, nec lubēs ferā quod immittis. Alij, via idoli. i. nūc sceler idola. quod huic loco nō cōgruit. Nōnulli, via iræ. vel, doloris. aut, tristitiæ. i. an dolore afficiar propter mala quę eueniūt mihi. Vel pat? actiue, An ego crudeliter egerim cū proximis meis. ita vt facerim illis formidolosus. Cōfirmat quod prius dixerat se integro & sincero cordis affectu sic Deū coluisse tota vita, vt meritō gloriatur se nō esse vnū ex profanis Dei contemptoribus. Non simpliciter se excusat ab omni delicto, sed testimoniū habens suę adoptionis in corde suo, à Spiritu sancto, persuasus de gratuita venia, non dubitat se à Dei cōtemptoribus separare. nam vt cunq; in multis laberetur, tamen sequebatur viam rectam, studium pietatis in ipso regnabat, & dominatum obtinebat. Ideo non dicit, An vllum delictum sit in me: sed, an via prauitatis quia non ex professo, neque data opera à Deo recedebat. Per viam mundi. וַיִּרְדּוּ per viam sempiternam. vel, per viam seculi. Hebraismus, pro, Etsi ita res habet, moriar. Isue 23. c. 14, & 1. Reg. 2. a. 2, dicitur Via vniuersę terrę. i. qua gradiuntur omnes homines à seculo. Alij dicūt viam seculi esse vitam æternā: & hac via dirigi omnes eos quos Deus Spiritu suo gubernat. Alij autē simplicius, pro complemento huius vitę accipiūt. q. d. Domine, deduc me non tantum ad quartam, vel dimidiam partem mei statū, sed vsque dum ad metā peruenero.

IN PSALMVM CXL.

1 Victori וַיִּרְדּוּ Vide Psal. 4. a. 1. 2 Violento וַיִּרְדּוּ
Ad verbum, iniquitatum, iniuriarum, violentiarum.
3 Congregant praelia וַיִּרְדּוּ Fut. Heb. pro præs. concurrunt ad bella. conueniunt. i. excitant homines ad contentiones. Alij, coaceruant praelia. q. d. Sunt tanquam tuba belli.
4 Exacuunt וַיִּרְדּוּ
Præs. Heb. pro præs. vt scilicet me traducant, & singāt me esse periturnum & sardisragum, & quid aliquid mutationis moliar in regno.

sicut serpentes: venenū aspidum sub labiis eorum.

Custodi me Domine de manu peccatoris: Et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitauerunt superplantare gressus meus: absconderunt superbi laqueum mihi:

Et funes extenderunt in laqueum, iuxta iter scadalum posuerunt mihi.

Dixi Domino, Deus meus es tu: exaudi Domine vocē deprecationis meae.

Domine Deus virtus salutaris meae: obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Domine a desiderio meo peccatori: cogitauerunt contra me,

serpens, venenum aspidis sub labiis eorum. **DSélah.**

Custodi me Ichoua à manibus impii, à viro violento custodi me, ab iis qui cogitauerunt impellere pedes meos.

Absconderunt superbi laqueum mihi, & funibus extenderunt rete: in loco semitae laqueos posuerunt mihi. **DSélah.**

Dixi Ichouae, Deus meus es tu: ausculta Ichoua vocē deprecationum mearum.

Ichoua Domine fortitudo salutaris meae, qui operis caput meum in die armorum.

Ne tradas Ichoua desideria impio: cogitationem eius

In periculo erat Dominum, certus de eius auxilio.

Violento **דִּימָה** Ad verbum, iniquitatum, iniuriarum, violentiarum. Eandē sententiā repetit quae primo & secundo versu, verbis paulum mutatis. Illic dicit, ab homine malo: hic verò à manibus impii. Illic, Eripe: hic, custodi. illic cogitauerunt, hic, cogitauerunt in corde suo.

Impellere **דָּרַס** propellere. praecipitare. subaudi ex Psalmo 118, c. 13, ut caderem. & Jeremia 23. b. 12.

Ad verbum, ad manum transitis. vel, semitae. Quidam distinguunt post **SEMITAE**: ut hoc ad praecedens referatur, excederunt rete in loco semitae. Alij sequentibus inungunt.

8 Qui operis **דָּרַס** Prae. Heb. pro futuro, ut dicunt Hebraei: operies. vel, munies, &c. id est eris mihi instar galeae tempore quo arma à me sumentur. Vel, fuisti mihi vice clypei, ego protectus fui tua virtute quum essem expositus multis periculis.

9 Cogitationem eius ne perficias **דָּרַס** id est ne nefarium cogitatum eius vel, quod conatus es sine ducas. producas. vel, ne facias prodire. i. ne perficias. Ne permittas ut ipsi exequantur quod cogitant. Alij vertunt, cogitatio eius, Non impinges: exaltabuntur. q. d. Cogitatio impij talis est, Non est quod metuas quicquam periculi. prospere enim succedet tibi omnia. Certè Domine sine illo modo essentur, & caput attolent supra nubes, nisi eos prohibeas. Ne exaltentur **דָּרַס** Ad verbum. exaltabuntur. pro, ne exaltentur. id est ne superbiant, sub improbis cum sociis. Ex praecedenti subauditur negatio.

*Orat aduersus ob-
strectatores suos.*

ne perficias, ne exaltetur. *De* Selah.

Caput circumdantium me, *10*
peruerfitas labii sui operiat ip-
sum.

Decidant super eos prunæ: in
ignem cadere faciat eos, in fo-
ueas profundas, ne resurgant.

Vir linguosus ne firmetur *12*
in terra: virum violentum vene-
tur malum ad expulsionem.

Scio quod faciet Iehouah iu-
dicium pauperis, iudicium ege-
norum.

Profecto iusti confitebuntur *14*
nomini tuo, habitabunt recti cū
vultu tuo.

10 Peruerfitas huius labor. iniuria. Hebraismus est, pro, Mendacium la-
biorum principis eorum qui me persequuntur, abruat ipsum. q. d. Sine con-
siliis & mendaciis pereat Saul.

11 Cadere faciat eos, & deiciat eos. sub. Deus. Alij, igne illos prosternat. de calo scilicet misso.

Ne resurgant. & ne emergant. i. e. quibus emergere non pos-
sint. Alij, ut non consistant.

12 Vir linguosus. i. delator. linguax, fraudulentus, qui occulta mali-
tia & obliquis artibus oppugnat simplices & innoxios. Ne firme-
tur, i. ne sit stabilis. ne dirigatur. i. Nihil succedat linguaci, quā-
din degit in hoc seculo, ne perueniat quod tendit.

14 Virum violentum. i. virum prauum
Ad verbum, iniquitatis. laboris. iniuriæ. violentiæ. i. virum prauum
ad iniuriam inferendam calamitas ita rapiat, ut decidat in miseriam
sempiternam. Pro expulsionibus, quidam vertunt, precipitia: hoc est, ut
ipsum deiciat. Sicut enim fera dum sibi à venatore metuumt, sese precipi-
tant: sic etiam contingit impiis, qui ultro sese induunt laqueos, vel se projiciunt
in ruinam. Dominus enim furore & amentia ipsos percutit.

15 Pauperis, & afflicti. i. quod sit vindicaturus afflictus, & af-
ferturus egenos.

16 Cum vultu tuo. i. coram facie
tua. in conspectu tuo. i. perpetuo vident. Vel ut alij exponunt, Deus ma-
nifestis documentis ostendit sibi cura esse eorum salutem, & sub oculis eius,
id est tutela ipsos agere, ut nihil ipsis contingat nisi in salutem: quia pro il-
lorum salute aduigilat. Habitare igitur coram facie Dei est ubi Deus no-
stri curam dignatur suscipere, & dirigere nos suis oculis, ita ut non sinat
nos huc illuc aberrare. Quam dicit, iustos celebraturus nomen Dei, signifi-
cat Deum illis daturum materiam latitiæ.

ne derelinquas me, ne forte
exaltentur.

10 Caput circumdantium eorum, la-
bor labiorum ipsorum ope-
riet eos.

11 Cadent super eos carbo-
nes: in ignem deiciet eos, in
miseriis non subsistent.

12 Vir linguosus non dirige-
tur in terra: virum inustum
mala capient in interitum.

13 Cognoui quia faciet Do-
minus iudicium inopis, &
vindictam pauperum.

14 Veruntamen iusti confi-
tebuntur nomini tuo: & ha-
bitabunt recti cū vultu tuo.

15 Pauperis, & afflicti. i. quod sit vindicaturus afflictus, & af-
ferturus egenos.

16 Cum vultu tuo. i. coram facie
tua. in conspectu tuo. i. perpetuo vident. Vel ut alij exponunt, Deus ma-
nifestis documentis ostendit sibi cura esse eorum salutem, & sub oculis eius,
id est tutela ipsos agere, ut nihil ipsis contingat nisi in salutem: quia pro il-
lorum salute aduigilat. Habitare igitur coram facie Dei est ubi Deus no-
stri curam dignatur suscipere, & dirigere nos suis oculis, ita ut non sinat
nos huc illuc aberrare. Quam dicit, iustos celebraturus nomen Dei, signifi-
cat Deum illis daturum materiam latitiæ.

CXL.

CXLI.

Psalmus David.

Domine clamaui ad te, exaudi me: inten-
de voci meae, quum
clamaui ad te.

Dirigatur oratio mea si-
cut incensum in conspectu
suo, eleuatio manuum mearum
sacrificium vespertinum.

Pone Domine custodiam
ori meo, & ostium circum-
stantiae labijs meis.

Non declines cor meum in
verba malitia, ad excusan-
das excusationes in peccatis,

Cum hominibus operan-
tibus iniquitas: & non com-
municabo cum electis eorum.

1. Cantus ipsius David.

Iehoua ad te clamo, festina ad
me: ausculta vocem meam quum
clamo ad te.

2. Sit stabilis oratio mea sicut
suffimentum in conspectu tuo:
munus manuum mearum sicut sa-
crificium vespertinum.

3. Pone Iehoua custodiam ori meo,
custodi ostium labiorum meorum.

4. Ne inclines cor meum in rem
malam ad operandum opera cum
impietate, cum viris operantibus
iniquitatem: & ne vescar cibo
voluptatum ipsorum.

Gravissimus mole-
stus coactus Da-
uid, ad Deum co-
fugit.

Orat ut a dictis
factisque pravis
custodiatur.

IN PSALMVM CXLI.

1. Ad te clamo, פקדתיך Præf. Heb. pro præf. 2. Sit stabilis
פקד Firmetur. Præparetur. i. ut quidam vertunt, Valeat oratio mea
pro incenso: aut, grata sit sicut suffimentum quod tibi offerri solet.
Alludit ad Legalem illum ritum, de quo Exod. 30. a. 1. David summus a
tabernaculo Dei: suffitum ac sacrificium conatur precibus sarcire. Alij ver-
tunt, Dirigatur oratio mea tanquam incensum, vel, suffitum. Mu-
nus pben donum. Alij, eleuatio. Oblatio fiebat mane & vespere, Exo.
29. f. 39, Num. 28. a. 4.

3. Custodiam פקדתיך hoc est, contineas
me ita ut non excidat mihi verbum ullum contra hostes meos. Hæc ideo
petit quod qui etiam optime sunt affecti, & qui cupiunt iustitiam &
æquitatem colere, ubi cum illis iniuste agitur, percelluntur nonnunquam,
& quasi turbantur e suo gradu, ita ut certent interdum maleficiis.

4. Ad operandum opera פקדתיך Ad verbum vertis interpres.
Alij, ad patranda opera, q. d. Cor meum prohibe ab omnibus malis consiliis
& pruribus. Quidam vertunt, ad cogitandum cogitationes in impietate.

Et ne vescar cibo voluptatum ipsorum פקדתיך Ad
verbum, & ne comedam voluptates eorum. Vel, de voluptatibus tant, de-
lectabilibus eorum. ut פקדתיך i. de cibo voluptatum eorum. i. cibis
delicatis. Quidam totum versum sic vertunt, Ne flectas cor meum ad
rem quancunque pravam, nequid noliari cum impietate coniunctum, v-
tens opera facinorosorum hominum, neque fruar deliciis ipsorum. Vo-
luptates, pulchritudines, aut iucunditates atque delicias vocat illam
amoenitatem qua fruuntur impij quum Dominus ad eorum peccata con-
uincet. Sunc enim sibi indulgent ac si nunquam reddenda esset vita ratio.

H. ij.

Manus reprehendi, quàm cum impus letari: contra quorum malitiam precatur.

Percutiat me iustus, erit misericordia: & increpet me, & erit oleum præcipuum quod nõ franget caput meum: quoniam adhuc & oratio mea in mala corũ.

Deiciantur in locis petrosis

Corripiet me iustus in misericordia, & increpabit me: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum: absorpti sunt iuncti petra

3 Misericordia: pro beneficiis. Præfert hinc bonorum reprehensionem scelerum favori & beneficiis. Alij vertunt, modò clementer. q. d. Coarguat me, & castiget quoties visum fuerit, modò hoc fraternè agat. Significat sibi esse multo optabilius versari cū filiis Dei, etiā si nõ blandiatur eius vitis, quàm cū impiis, inter quos alij alijs indulgens. Oleum præcipuum, &c. יְחִי יְיָ לְיְחִי יְיָ istos Hebraïsmos sic quidam cōvertunt, Id erit mihi vice vnguenti optimi & fragrantis, quod nullū mihi detrimentum affiret, sed plurimum emolumentum quia quandū vixero, precibus fundam, ne sinat Dominus me labi in scelera eorum. Vel, Siquis me castiget, vbi deliquero, ego tam suauiter hoc accipiam ac si quis vnguento caput meum aspergeret. Quidam Hebræorum sic intelligunt, Opto vt me cadant insi, potius quàm vt impij primario vnguento reddant me delibutum. i. summis deliciis me demulceant, & omni genere beneficiorum afficiant. quum enim illi cadunt, beneficiū est, corripunt enim me: at horum vnguentum frangit caput meum, ac perdit, & non demulcet. Quidam vertunt secundam versus partem sine coniunctione, & iuxta posteriorem hanc expositionem, Oleum autem præcipuum nõ frangat non frangat caput meum, quia adhuc oratio mea cōtra mala corũ. Et Oleum accipiunt metaphorice pro adulationibus quibus alij alios demulcent. q. d. Ne fallaces illa blanditiæ quibus impij mutuo se demulcent, frangant caput meum: hoc est me perdant. Vel, ne prætextu dulcedinis quispiam mihi in exitiū meum blandiatur, & indulgeat vitiis meis. Quæ expositio dictionibus magis placet. Quoniam adhuc, &c. כִּי עַד כִּי עַד quia adhuc, & oratio mea in mala eorum. Quidā exponunt, Oro vt Dominus prohibeat ne sim illis similis, vel ne secum me ad malitiam abripiant. Alij vero, Oro vt malitiam quam mihi machinantur, effugiam. Alij, Imprecor illis quod meriti sunt, quū videam illos obstinatos. Alij diligenter notantes copulam, in qua subest magnum pondus, quia adhuc, & oratio, &c. ea enim admonet paulisper quiescendum esse: ac si diceret, Quia adhuc, hoc est paululū expecto, non aestimo ex primis congressu qualis sis impiorum conditio, sed ego suspendo iudicium donec Dominus se iudicem ostendat: Et tūc tantum aberit vt cupiam, vel appetam ipsorum esse similis, vt potius deprecor pro ipsis. nec misericordia afficiar quū videre horrendā Dei vltionem cecidisse in capita ipsorum.

6 Deiciantur in locis petrosis פְּרָצוּ בְּיָדֵי סִלְעִים Præf. Heb. pro fut. est imprecatio. Demittantur in manibus petrae. vel, saxi. i. præcipitentur è saxo. 3. in, pro in de. Quidā Præcipitentur in locis petrosis. Alij, Deiciantur in loca petrae. i. pereant indices. siue principes eorum. Significat promiscuum vulgus fuisse

deceptum à suis gubernatoribus, quum essent astuti homines.
iudices eorum.

Audient verba mea, quoniam potuerunt: sicut crassitudo terrae erupta est super terram.

Dispersa sunt ossa nostra sicut in infernum: quia ad te Domine, Domine oculi mei, in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me à laqueo quem statuerunt mihi: & à scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo eius peccatores: singulariter sum ego donec transeam.

CXLII.

Intellectus David, quum

Et audiant & audient. i. ubi iam populus ipse liberè iudicabit, cognoscat mihi fuisse iustam causam, & ita incipiet mihi favere.

In ore sepulchri. hinc iuxta sepulchrum. i. in ea discrimina nos adduxerunt, ut propè ad mortem accesserimus. Conqueritur de extrema calamitate in qua coniectus fuerat cum sociis. Dicit autè se non uno modo fuisse mortuum, sed quemadmodum si quis scindat & laceret, ita dissecta & dispersa fuisse ossa eorum, & non fuisse proiecta in sepulchrum, ut vulgari modo sepeliuntur mortui.

Ne effundas animam meam. Ne cito perire me sinas. Praesentè vitam intelligit.

A locis laquei. Ad verbum, à manibus laquei. i. à laqueo.

In retiacula eius. In retia eius, nempe Saulis. Vel est singulare pro plurali, vniuersumque ipsorum. Alij existimant relatiuum referre Deum, Cadant in retia Dei. Opponit retia Dei plagis quas impij tetenderunt. Nam Deus expandit rete suum, & ipsos deprehendit in astutia. Precatur ut Deus retaliat improbis scelus quod machinati sunt. Simul, dum ego transeam. id est interim dum euadam, ac si nulli laquei ante oculos meos positi essent. Sic vertendo, verborum Hebraicorum ordo paulum immutatur: & s i m v l precedentibus iungitur. Alii iungunt sequentibus, hoc modo, Simul (vel, pariter) ego in seculum progrediar. Vel, simul ego usque transebo. Ant, pariter ego perpetuo transeam. id est vadam illaesus, & non capiar tendiculis illius. Magis loco conuenit quod vertit noster interpret.

IN PSALMVM CXLII.

Intelligentia. Vide Psal. 3.

iudices eorum, & audiant verba mea, quoniam dulcia sunt.

Sicut scindens & findens ligna in terra: ita dispersa sunt ossa nostra in ore sepulchri.

Quia ad te Iehoua Domine oculi mei, in te speravi, ne effundas animam meam.

Custodi me à locis laquei quem tetenderunt mihi, & à laqueis operantium iniquitatem.

Cadant in retiacula eius impij simul, dum ego transebo.

CXLII.

Intelligentia ipsius David, quum

Iterum orat Dominum ne à suis inimicis occidatur.

Adhuc contra inimicos suos precatur.

Davidis oratio
quum in spelunca
latter fugiens san-
lem,

esset in spelunca, oratio.

esset in spelunca, oratio.

VOce mea ad Iehouam¹ cla-
maui: voce mea ad Iehouā
deprecatus sum:

VOce mea ad Dominū
clamani, voce mea
ad Dominum depre-
catus sum.

Effudi in conspectu eius² cō-
mentationē meam, angustiam
meam in conspectu eius³ nun-
tiauī.

Effundo in conspectu eius
orationem meam, & tribu-
lationem meam ante ipsum
pronuntio.

Quum deficeret in me spi-
ritus meus, & tu cognosceres⁴
semitam meam: in via qua am-
bulaturus eram, absconderunt
laqueum mihi.

In deficiendo ex me spi-
ritus meus, & tu cognoui-
sti semitas meas:
In via hac qua ambula-
bam, absconderunt laqueū
mihi.

Aspiciebam ad dexteram, at-
que videbam, & non erat qui
me agnosceret: perierat effu-
gium a me, nec erat qui requi-
reret animam meam.

Considerabam ad dexte-
ram, & videbam: & non e-
rat qui cognosceret me.
Perijt fuga a me: & non
est qui requirat animam
meam.

Deus spes ipsius
atque hereditas,

Tum clamaui ad te Iehoua, ac
dixi, Tu es spes mea, portio mea
in terra uiuentium.

Clamaui ad te Domine,
dixi, Tu es spes mea, portio
mea in terra uiuentium.

Intēde ad clamorem meum,

Intende ad deprecationē
meam:

² Clamaui: *קח עני*. Heb. pro pr. af. vel pr. et. perf. nā de re prateri-
ta loquitur. Quidā per imperf. vertunt, claimabā, & deprecabar sub.
quū nullū mihi superesset effugiū.

³ Effudi *קפפ* Effundebā,
ut versu precedenti vertendum .i. prolixē & profusē exponebam illi
mentem meam. Commentationē meam *קח* preces meas.
fermonem meum. eloquium meum. Nuntiauī. *קח* narraui.

⁴ Quum deficeret *קח* Dum distorqueretur. vel, angustius
afficeretur. Alij, Quum operiret se super me. i. quum inuolueretur. I-
dem sensus. Dicit se valde perplexum esse. Semitam meam *קח*
qua scilicet possem effugere. q. d. Et sciebas quamam possem ratione effuge-
re ipsum insidias. Quidam exponunt, Cognouisti semper mihi cura fuisse
integritatem. quā expositio parum loco congruit.

⁵ Aspicebā ad dexterā, atque vid. *קח* Infinitiu Heb.
pro pr. et. imperfecto. aut perfecto. i. respexi, vel respiciebam. Perierat
effugiū a me. *קח* Hebraismus, pro, quō effugerem, non habebā.

Qui requireret *קח* sub. ut eriperet. Nemo sutagebat me eripere.
Requirere animam alicuius dicitur qui succurrere vult, & qui mouetur
aliquo affectu ad ferendam opem.

quia humiliat⁹ sum nimis.
Libera me à persequentibus me: quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meā, ad cōfiteñdū nōmīni tuo me expectā iusti, donec retribuas mihi.

CXLII.

Psalmus David, quando persequabatur eum Absalō filius eius.

Domine exaudi orationē meā: auribus percipe obsecrationē meam in veritate tua, exaudi me in tua iustitia:
(Et nō intres in iudiciū cū

quia⁹ attenuatus sum valde: erue me à persequentibus me, quoniam robustiores sunt me.

8 Educ de carcere animam meā, vt laudem nomen tuum: me coronabunt iusti, quòd retribueris mihi.

CXLIII.

1 Psalmus ipsius David:

Iehoua audi orationem meā, ausculta deprecationem meā propter veritatem tuam, exaudi me propter iustitiam tuam:
2 (Et ne venias in iudiciū cū

Liberationes Deī ad eius gloriam.

Deplorat David corā Deo suas miseriae.

7 Attenuatus sum מְיָחַד miser factus sum. Ad verbum, depauperatus sum.

8 Me coronabunt כִּי יִכְרֹס Me proprie hoc verbum significat coronare. Sed quemadmodum Latini coronam vocant ceterū hominū qui compositus est instar circuli: ita etiā coronare pro cingere accipiunt Hebræi. vnde quidam vertunt, me cingent. vel circumdabunt. i. conuenient ad me, gratulandi causa, & stabunt omni ex parte, coronę instar. Alii ad verbum vertunt, In me coronabunt se iusti. i. Iusti hanc meam liberationem ad se trahent, tanquam omnium coronā. nam quoties aliquem ex suis liberat Deus, omnes alios ad eandem spem inuitat, & iam assignat illis coronam. Alii eodem ferē sensu, coronā facient sibi de me. id est ero iustis vice coronę, vice triumphi, vt cui tu summopere faueris in periculo: ad quod respicientes, laudabunt te. Alii, iactabunt sese de me. sub. tanquam de corona. quadam insigni. Alii, coronam mihi imponēt. i. magnificē extollent hanc tuam salutem, ita vt mihi sit triumphi locū. Alii, reputabunt me sibi coronam. Quidam, me expectabunt. Chald. paraph. de me tibi facient coronā laudis. i. in ceterū laudabunt te propter me. Optime omnium versis noster interpret. Retribueris הִנָּחֵת Ent. Heb. pro prat. rependeris. vel, benefeceris. Non intelligunt Hebræi hoc verbo mercedē rependi pro aliquo merito, sed quod Latini dicunt Cōferre, Hebræi per hñ significāt q. d. quia tu contuleris in me beneficium. ideo iusti cingent me.

IN PSALMVM CXLIII.

1 Propter veritatē tuam יְיָ מֵחַ Veritatē Dei vocat constantiam in seruandis promissis. nam promiserat liberationem. Iustitiam Dei vocat quum seruat fidem in suis tuendis quos suscepit in suum patrocinium, neque frustratur eorum vta & preces.

seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo ullus uiuens)

*Describis suū an-
grem.*

Quia persequitur inimicus animam meā, attriuit in terrā vitā meam: habitare fecit me in obscuris sicut mortuos seculi. Et defecit in me spiritus meus: in medio mei desolatur cor meum.

*Considerans boni-
tates Dei, recipit
animum ad oran-
dum.*

Recordor dies antiquos: me ditor in omni opere tuo, de opere manuum tuarum cōmentor. Expando manus meas ad te: anima mea sicut terra siticulosa ad te. *De Selah.*

*seruo tuo: quia non iustifica-
bitur in conspectu tuo omnis
uiuens.)*

*Quia persequens est ini-
micus anima meā humiliat
nit in terra vitam meam:*

*Collocauit me in obscuris
sicut mortuos seculi, & an-
xius est super me spiritus
meus, in me turbatus est cor
meum.*

*Memor fui dierū antiquo-
rū, meditat⁹ sum in omnib⁹
operibus tuis, in factis ma-
nuum tuarum meditabar.*

*Expandi manus meas ad
te, anima mea sicut terra se-
ne aqua tibi.*

2 Iustificabitur *Ad verbum, iustificabit se. Alii, iustus erit.* Orat ne Deus respiciat quales simus, ut pro meritis nobiscum agat: quia nemo propter opera iustus potest censeri, sed quem Deus sua misericordia ius- tum pronuntiauerit, ille iustus est.

3 Persequitur *Præst.* Heb. pro præst. Attriuit *confregit.* Alii, prosternit. Alii, at- tritam deiecit. His verbis significat se propemodum desperasse de vita.

4 In obscuris *In tenebrosis. i. coegit ut habitarem in spelunca tenebrosa. Vel potius dicit se in tenebris possum esse tanquā putri- dum cadaver: ac si diceret actum esse de vita sua, imò iam redactum esse in putredinem, ita ut nulla sit spes restitui se villo modo posse.* Sicut mor- tuos seculi *sicut qui ab olim mortui sunt. vel, iam pri- dem.*

4 Et defecit *Et distortus est. vel, distorqueba- tur. Alii, & inuoluitur super me. Necessè fuit gravissimam esse molem malorum quæ sic opprimeret animum Davidis.* Desolatur *desolatus.* destituitur. artonitum est. Alii, obstupuit. vel, obstupet.

5 Recordor dies antiquos: *Præst. Heb. Ad ver- bum, Recordatus sum dierum pristinatorum. Alii, dies antea & eos. quib⁹ scilicet affuisti Patribus nostris. Refert unde remedium quaesierit ad mitigandos suos dolores, nempe reputando secum quemadmodum solitus es- set Deus suos liberare. Colligēs igitur tot Dei beneficia erga fideles, inde a- nimum sumpsit.* Commentor. *Præst. Heb. pro præst. verba fa- cio. dissero.*

6 Expando *Præst. Heb. pro præst. Videtur dees- se coniunctio aliqua, Propterea Expando, vel expandi. nā inuocatio na- scitur ex seria operum Dei recordatione.* Siticulosa, *sub qua*

imbrem expectat. Ad te. 73 sub anhelat.

Velociter exaudi me Domine, defecit spiritus meus. Non auertas faciem tuā à me: & similis ero descendentibus in lacum.

Audiam fac mihi misericordiam tuam. quia in te speravi.

Notam fac mihi viam in qua ambulem: quia ad te leuavi animam meam.

Eripe me de inimicis meis Domine, ad te confugi: doce me facere voluntatem tuā, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectā: propter nomen tuum Domine iustificabis me, in equitate tua.

Educes de tribulatione animā meā: & in misericordia tua disperdes inimicos meos:

Et perdes omnes qui tribulant animā meā: quoniam ego seruus tuus sum.

7 Velociter exaudi me Iehoua, defecit spiritus meus: ne abscondas faciem tuam à me, & similis ero descendentibus in sepulchrum.

8 Audire fac me mane misericordiam tuam, quia in te spero: scire fac me viā per quam ambulem, quia ad te leuavi animā meam.

9 Erue me ab inimicis meis Iehoua: in te spero.

10 Doce me facere voluntatem tuam, quia tu es Deus meus: Spiritus tuus bonus deducat me in terra recta.

11 Propter nomen tuum Iehoua, viuifices me: propter iustitiā tuam educa de angustia animā meam:

12 Et propter misericordiam tuā disperdas inimicos meos: & perdas omnes hostes animæ meæ, quia ego seruus tuus sum.

7 Velociter וְהָרַחֵם Festina, Propera. verbum pro aduerbio.

8 Manè מָנֵה .i. tempestiue. Manè dixit, quia orationi aptum. Misericordiam .i. vocem tuam quæ testetur misericordiam tuam erga me. certum me reddas de misericordia tua, vt eam amplectar verbo tuo edocet.

In te spero: כִּי בְטַחְתִּי Præf. Heb. pro præf. tibi fido. Scire fac me וְהָרַחֵם notam fac mihi. monstra mihi. 9 In te spero. לִי בְטַחְתִּי ad te latitaturus, vel protegendus cōfugi. Alii, apud te obtego, vel abscondo sub. me. q. d. ego sub umbra tua delitescō: quia nisi me protegas, exponar satanæ ad mille mortes. Alii, tibi abscondi. sub. causam meam. i. tibi vni, nō alii cuiquā expono causam & calamitatē meam, tanquā illi à quo solo opem expecto. 10 In terra recta וְהָרַחֵם per terram te

Et iudicis .i. per iter rectum. 11 Viuifices me: וְהָרַחֵם Ent. Heb. pro optandi modo. i. fac incolumis euadere hoc periculum, vt te laudem.

12 Disperdas וְהָרַחֵם Ent. Heb. pro optandi modo, dissipet. disperdas. conficias. Sic max.

CXLIII.

CXLIII.

David reputans
Dei erga se benefi-
cia canit Deo lau-
des.

¶ Ipsius David.

Benedict⁹ Iehoua rupes mea
qui docet man⁹ meas ad præ-
liū, & digitos meos ad bellum.

Misericordia mea, & arx mea:
elevation mea, & liberator meus
mihi, scutum meum, & in ipso
speraui, qui subdit populū meū
sub me.

Admiratur Dei
bonitatem erga ho-
minem nihil.

Iehoua quid est homo, & a-
gnoscis eum: filius hominis, &
reputas eum?

Homo vanitati similis est: dies
eius sunt vt umbra transiens.

Petit auxilium cō-
tra hostes.

Iehoua inclina cælos tuos, &
descende: tange montes, & fumi-
gabunt.

Fulgura fulgur, & disperge
eos: mittere sagittas tuas, & turba
illos.

Mitte manū tuam de excelsis,
redime me, & eripe me ex aquis
multis, è manu filiorū alienorū:

IN PSALMVM CXLIII.

1 Benedictus Iehoua rupes mea, כָּכֹן יְהוָה כָּכֹן Laudetur Ieho-
ua fortitudo mea. vel, Omni laude dignus. 2 Et arx mea: ele-
uatio mea, מוֹרֵדִי מוֹרֵדִי & munimentum meum, arx mea. isidem no-

minibus vsus est & Psal. 18. 3, & alijs locis. Subdit כָּכֹן expā-
dit. sternit. Alii, subiecit. 3 Et agnoscis eum: וְהִנֵּנִי quod co-
gnoscis eum, vel, vt agnoscas eum. i. curam illius agere digneris.

Et reputas eū וְהִנֵּנִי quod cogites de eo, vel, vt cogites de eo

5 Inclina cælos t. הִנֵּן הָאֵשׁ His loquēdi formis vtitur David, quā
res ita sunt deploratæ vt nulla sit salutis spes, nisi miraculo edito succur-
ratur. Non semper apparuit aliquod signum visibile quoties opitulatus est
Dauidi Dominus, sed ita potenter eum eripuit ab hostibus vt facile cōsta-
re: aliquid actum fuisse præter communem vsu naturæ.

7 Filiorum alienorum כָּכֹן כָּכֹן Ad verbum, filiorum alieni.

1 Psalmus David aduersus
Goliath.

Benedict⁹ Dominus De⁹
meus, qui docet manus
meas ad præliū, & di-
gitos meos ad bellum.

2 Misericordia mea & refu-
gium meum: suscepit meum,
& liberator meus:

Protector meus, & in ipso
speraui: qui subdit populū
meum sub me.

Dñe quid est homo, quia
innotuisti ei? aut fili⁹ homi-
nis, quia reputas eum?

Homo vanitati similis fa-
ctus est: dies eius sicut umbra
prætereunt.

Domine inclina cælos tuos
& descende: tange montes &
fumigabunt.

Fulgura coruscationem,
& dissipabis eos: mittere sa-
gittas tuas, & conturbabis
eos.

Emitte manum tuam de
alto, eripe me, & libera me
de aquis multis, de manu fi-
liorum alienorum:

pro, alienorum. i. eorum qui alienum Deum colunt. Vel potius. filios alienos nominat qui degeneres erant, quanuis secundū carnem traxissent originem ex Abraham & sanctis Patribus. Perstringit falsos Iudeos qui tantum in carne gloriabantur.

Quorum os loquitur est 8
vanitatem, & dextera eorū
dextera iniquitatis.

Deus canticum novum cā 9
tabo tibi: in psalterio decachordo psallam tibi.

Qui dat salutem Regibus: 10
qui redemit David servum suum de gladio maligno, eripe me,

Et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os loquitur est vanitatem: & dextera eorum, dextera iniquitatis:

Quorū filii sicut novella 12

8 Quia os eorum loquitur 777 פיהם רשע Quorum os loquitur. Ad verbum, Quorum os eorum loquitur est.

Dextera mendax 777 ימיני Ad verbum, dextera mendacii. i. quorum robur faller eis. Vel, quorum dextera non exequitur quod corde conceptū est. q. d. qui temere multa aggrediuntur, quod ex voto non succedit, quod eorum conatus impius tu irrita facias. Quidam referunt ad insurandū: quod ritu solenni observetur ut qui iurant attollant manum. Levari manum meam in caelum, dicebat Abraham, Gene. 14. d. 22. ac si diceret, eos falso iurare. Alii exponūt, Sicut i lingua mentiuntur, ita etiam manibus exequuntur perversa consilia. Aliis videtur verior expositio, si interpreteris, dextera eorum esse fallacem, vel mendacem, quid quicquid promittunt, inane sit. nam qui in

quis aliquid promittit, manū porrigere solet. Manus ad manū: inquit Solomon, Prover. 11. c. 21.

10 Qui dat 777 מנן Mutatio persona. Hic David spectavit illam specialem Dei providentiam, quae reducit in cōservādis regnis. nisi enim Deo manu fulciret Regum solia, nullius principatus esset diuturnus, nisi inquam ostēderet se custodē regni politici. odiosa enim sunt imperia, quia nemo libenter paret. Distinguit autem se ab aliis Regibus, quia Deus illum pra aliis Regē vixerat.

11 Loquitur 777 פה. Heb. pro pras. Vide paulo ante versu octavo: eadem enim sunt.

12 Ut sint filii nostri 777 ילדינו Ita quidam verunt, ut sit interpretatio. tanquam David precetur ut salua maneant Dei benedictiones quarū cursus fuerat abruptus per istos improbos qui coniurationem suscitarent in populo. Profert David in medium quot modis Deus populū suū locupletasset.

9 Quia os eorum loquitur mendacium: & dextera eorū, dextera mendax.

Deus canticum novū cantabo tibi: in psalterio, in decachordo canam tibi.

10 Qui dat salutem Regibus, qui redimit Davidem suum de gladio malo,

11 Redime me, & erue me de manu filiorū alienigenarū, quorū os loquitur mendacium: & dextera eorum, dextera mendax:

12 Ut sint filii nostri sicut plāta-

Promittit laudem Domino, si eum à suis inimicis liberet.

Alii, Nam filii nostri, &c. q. d. quod ad alia pertinet, omnes res alia nostra bene habent, tantum nobis opus est ut vos liberes: nam filii à teneris diligenter exculi sunt, & filia nostra formosae sunt, ut lapides, &c. Interior regni nostri status pro voto succedit, nulla certe felicitatis pars nobis deest: omnia nobis affluunt, tranquillè & sine molestia vivimus, boues nostri pingues sunt, magna est in gregibus nostris fecunditas. Felices ergo es semus, nisi isti tuam benedictionem turbarent.

tiones auctae in adolescentia sua: filiae nostrae sicut anguli excisi instar palatii:

placationes in iuuentute sua
Filiae eorum compositae: ut
cumornata ut similitudo tē
pli:

Anguli nostri pleni, productes de specie ad speciem: greges nostri parientes mille, imò decem milia in plateis nostris:

13 Promptuaria eorum plena: eructantia ex hoc in illud.

Boues nostri onusti carne: non sit ruptura, nec

Oves eorum fortasse, abn-
14 dantes in egressibus suis: bo-
ues eorum crasse.

Auctae in adolescentia sua. *אֲדָרְכֵי* adultae in adolescentiis suis. Plur. Heb. Alii, in iuventute sua. i. quae statim à prima sua origine auctae fuerunt. Anguli excisi *אֲזֵי* anguli ornati: vel politi. i. ut sunt angulares lapides eleganter politi, ad similitudinem lapidum quibus construuntur palatia. 13 Anguli nostri pleni *אֲזֵי מְלֵאִים* Vox Hebraea significat angulos: pro qua interpretes vertunt, Penaria nostra plena sunt, siue Cellae nostrae sunt plenae. Hebraei pro angulo domus accipiunt, exponentes, In omni angulo domus est aliqua frugum species. Productes de specie ad speciem *אֲזֵי מִסְּפֵדָה אֶל מִסְּפֵדָה* Ad verbum, educentes. i. producentes, vel suppediātes de genere ad genus: hoc est, varia genera annonae. Alii intransitiue vertunt, exeuntes. i. redundantes de specie ad speciem. q. d. pro frugum copia miscent se species, nempe triticum aenae miscetur, aut hordeo, aut leguminibus quae iuxta fuerint. Parietes mille, *אֲזֵי מֵאָה* Hebraice unica est dictio, quasi dicas, millenātes. Decem millia *אֲזֵי עֶשְׂרִים* Vnicum est verbum Hebraicum, quod significat quae decies mille pariunt. q. d. parientes millenas, & decem millia. adeo ut ex illis repletae sint, vel repleantur plateae nostrae. Siue, ad millenas, & decem milia facientes fructum. Chald. paraph. parientes mille, multiplicantes decem milia. Quidam vertunt hanc posteriorem versus partem, Greges nostri millibus, myriadibusque aucti repleant vicos nostros. Vel, millibus, imò myriadibus repleuerunt plateas nostras.

14 Onusti *אֲזֵי מְבִרִים* sub. finis vel sunt carne. i. pingues & crassi. q. d. boues nostri fortes sunt vel sunt & robusti ad ferendum onus suum. Quidam vertunt, Boues nostri robusti, vel onerarii. i. ferendis oneribus idonei. Alii, pingues sint. Ruptura, *אֲזֵי* irruptio. sub. hostis quae summa sit vel est paucis: cohibe hostes nostros ne nobis infesti sint, ac perviant usque ad vrbes nostras, & muros etiam effringant.

neque transiens, neque clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum cui hæc sunt: beatus populus cuius Dominus Deus eius.

CXLIII.

Laudatio ipsi David.

Exaltabo te Deus meus Rex: & benedicam nomini tuo in seculum, & in seculum seculi.

Per singulos dies benedicam tibi: & laudabo nomen tuum in seculum & in seculum seculi.

Magnus Dominus & laudabilis nimis: & magnitudinis eius non est finis.

Generatio & generatio laudabit opera tua, & potentia tuam pronuntiabunt.

Magnificentia gloriae san

Qui egrediatur, *עָרַץ* egressus, vel emigratio. *sub. in captivitate. vel ne sit opus exire cum gladio ad hostes repellendos.*

sub. Inclinatus ob cladem ab hostibus acceptam.

Deus eius. *אֱלֹהֵי יְהוָה* Ad verbum, cuius Iehoua est Deus eius, altero relatio redundante. Hæc coniunctim legenda sunt: Beatum esse populum cui sic est: & beatum esse populum cuius Iehouah est Deus: ac si dicat, beatum quidem esse populum cui prædicta præstet Deus, in quibus non debeant tamen acquiescere homines: sed beatiorē multo cuius Deus fuerit Iehouah. id est quum noueris se adoptatum esse ab ipso, & cēseri in populo eius. Hæc una est & sola ratio quæ beatus facit, nō fertilitas terræ, vel copia frugum aut pecudū fecunditas.

IN PSALMUM CXLV.

1 Laus ipsius David. *לְדָוִד תְּהִלָּה* Hebraismus pro, psalmus laudatorius compositus à Davide.

& prædicabo nomen tuum. 2 Omni die *יְמֵי יוֹמֵי* Quotidie. *af*

fiduitatem notat: ut perseverantiam quum dicit, In seculum & in perpetuum. 3 Et laudabilis *וְהִתְהַלָּל* & laudatus. Inuestigatio

קָרַן exploratio. i. cuius magnitudo imperuestigabilis est. humano sensui nec potest comprehendere. 4 Et fortitudines tuas annuntiabunt *וְגִבּוֹרֹתַי*

& potentias tuas cōmemorabunt. i. egergia tua facinora, vel gesta tua mirabilia. 5 Decorem gloriæ magnific. *וְדִכְרוּ כְבוֹדְךָ*

Hebraismus pro, Splendidam & gloriosam magnificentiam tuam.

'qui egrediatur, nec sit' clamor in plateis nostris.

Beatus populus cui sic est: beatus populus cuius Deus est Iehouah. CXLV.

'Laus ipsius David.

Exaltabo te Deus meus Rex, & benedicam nomini tuo in seculum & in perpetuum.

2 'Omni die benedicam tibi, & laudabo nomen tuum in seculum & in perpetuum.

3 Magnus Iehoua & laudabilis valde, & magnitudinis eius non est inuestigatio.

4 Generatio generationi laudabit opera tua, & fortitudines tuas annuntiabunt.

5 'Decorem gloriæ magnificē

David generatim laudas opera & mirabilia Dei quibus clementia, misericordia, potentiaque eius declaratur.

tix tuar, & res mirabilium tuorū loquar:

1 Et fortitudinem terribilium operum tuorum dicent: atque magnitudinem tuam narrabo.

1 Memoriam multitudinis bonitatis tuar eructabunt, & iustitiam tuam vociferabuntur.

2 Clemens & miserator Iehoua, tardus ad irascendum, & magnus misericordia.

3 Bonus Iehoua vniuersis, & misericordiar eius super omnia opera eius.

4 Celebrabunt te Iehoua omnia opera tua, & misericordes tui benedicent tibi:

5 Gloriam regni tui dicent, & fortitudinem tuam loquentur:

6 Ut notas faciant filiis hominum fortitudines eius, & gloriam splendoris regni eius.

7 Regnū tuū regnū omnium

Et res mirabilium tuorū loquar: atque gesta tua mirabilia meditabor.

8 Terribilitum tuorum Loquitur de exemplis quibus testatus est Deus se esse mundi iudicem, quā pœnas infligit reprobis, & profanis eius contemptoribus.

9 Eructabunt, effundent. Metaphora, pro effabuntur & plenis buccis, sine pleno gusture predicabunt.

10 Iubilabunt. Vel, ouantes predicabunt. Iustitiam Dei appellat illā æquitatem vel bonitatem qua vitur erga nos, quā nos patrocinio suo tueretur, quum fuerit, quum nobis administrat quicquid necessarium est ad vitam, quum etiam spem facit vita æterna, quā liberat nos ex periculis, & se opponit hostibus nostris.

11 Tardus ad irascendum Ad verbum, longus irarū.

12 Celebrabunt te Futura Heb. pro pres. etiam versu sequenti.

13 Fortitudines eius, potentias eius. Mutatio personarum, pro tuas, hoc est, egregia gesta tua.

14 Omnium seculorum Omnia Heb. i. quod durat per omnia secula, hoc est sempiternum. Versus qui à litera 3 inciperet,

citatis tue loquentur, & mirabilia tua narrabunt,

Et virtutem terribilium tuorum dicent, & magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantie suauitatis tue eructabunt, & iustitia tua exultabunt.

Miserator & misericors Dominus, patiens & multum misericors.

Suavis Dominus vniuersis, & miserationes eius super omnia opera eius.

Confiteantur tibi Domine omnia opera tua, & sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent, & potentiam tuam loquentur.

Ut notas faciant filiis hominum potentiam tuam, & gloriam magnificentie regni tui.

Regnū tuū regnū omnium

atque gesta tua mirabilia meditabor.

Terribilitum tuorum Loquitur de exemplis quibus testatus est Deus se esse mundi iudicem, quā pœnas infligit reprobis, & profanis eius contemptoribus.

Eructabunt, effundent. Metaphora, pro effabuntur & plenis buccis, sine pleno gusture predicabunt.

Iubilabunt. Vel, ouantes predicabunt. Iustitiam Dei appellat illā æquitatem vel bonitatem qua vitur erga nos, quā nos patrocinio suo tueretur, quum fuerit, quum nobis administrat quicquid necessarium est ad vitam, quum etiam spem facit vita æterna, quā liberat nos ex periculis, & se opponit hostibus nostris.

Tardus ad irascendum Ad verbum, longus irarū.

Celebrabunt te Futura Heb. pro pres. etiam versu sequenti.

Fortitudines eius, potentias eius. Mutatio personarum, pro tuas, hoc est, egregia gesta tua.

Omnium seculorum Omnia Heb. i. quod durat per omnia secula, hoc est sempiternum. Versus qui à litera 3 inciperet,

deest in Hebraica & Chaldaica scriptura: Græci autem interpretes in suo codice habuerunt, cuius principium erat, *wh3 id est fidelis.*

seculū, & dominatio tua
in omni generatione & ge-
neratione.

seculorū, & dominatio tua in o-
ni generatione & generatione.

Fidelis Dominus in omni-
bus verbis suis, & sanctus
in omnibus operibus suis.

Allenat Dominus omnes
qui corrumpunt, Et erigit o-
mnes elisos.

Oculi omnium in te spe-
rant, & in dasecā illorū
in tempore opportuno.

*Aperis tu manum tuam,
& imple omne animal be-
nedictione.*

*Justus Dominus in omni-
bus viis suis, & sanctus in
omnibus operibus suis.*

Propè est Dominus omni-
bus invocantibus eum, omnibus
invocantibus eum in veritate.

14 D 'Sustentat Iehouáh omnes
corruentes, & erigit omnes in-
curuatos.

15 ¶ Oculi omniũ in te sperāt, & tu
das illis escā suā in tēpore suo.

16 **D** Aperis manū tuam, & satu-
ras omne viuens beneplacito.

17' x 'Iustus Iehouáh in omnib⁹
viis suis, & misericors in omni-
bus operibus suis.

18 ꝑ Propinquus est Ichouáh om-
nibus inuocantibus eum, om-
nibus *inquam* qui inuocant eū
in veritate.

Dominus pascit o-
mnem creaturam.

Deus iustus ac misericors in omnibus suis operibus.

Propinquius inno-
cantibus in veri-
tate.

14 Sustentat סתן Fulcit. *Alij*, Auxiliatur corruētibus. *Rectius*
noster interpret. Incuruatos. *הכפופים* id est oppressis morbis, aut
quavis oppressione. *Metaphoricè* vocat corruentes & incuruatos, qui
rebus aduersis succumbunt, nisi Dominus illis opem ferat.

14 In te sperant יְהוָה יִסְמְךָ. Ent. Heb. pro praf. i. ad te sperantes re-
spiciunt, sine suspiciunt. In tempore suo. רַחֵם Relativum non re-
fert animalia, vel creaturas, tanquam esset plurale: sed significat in tem-
pore opportuno ad rescendum. Providentiam Dei commendat qui tempus
messi & vindemiis ordinavit, habetque vites rationes anni sic digestas,
ut cibus tam nobis quam animalibus proveniat tempore opportuno.

16 Beneplacito. 1377. i. liberalitate sua gratuita. Alij verunt, ad
voluntatem. vel, pro voluntate. Ant. (vt quidam Hebr. cor. exponunt) se-
cundum voluntatem suam. Alij in eandem sententiam, quantum sufficit.
Alij, desiderio. i. cibis optatis, & quos desiderat. Rectius noster interpres.

17. Iustus pro. Non tantum loquitur de quotidiano animalium vi-
tu, sed etiam de reliquis partibus Divine providentia. Neque enim Do-
minus tanquam consulit brutis animalibus & humano generi, omnibusq;
creaturis dum victum largitur, sed etiam dum castigat hominum pecca-
ta, dum succurrit hominibus miseris qui iniuste caduntur: quum denique
reprimat & compescit impios ne omnia perturbent.

18 In veritate. פִּנְיָ in fide. וְד, ex fide. i. ex vera religione, & ex animo, sine sincero cordis affectu.

7 Voluntatem timentium se
facit, & clamorem eorum exau
dit, ac servat eos.

8 Custodit Ichouah oēs diligē
tes se: & oēs impios disperdet.

9 Laudem Ichouah loquetur
os meum: & benedicet omnis ca
ro nomini sancto eius in secu
lū & in perpetuū. CXLVI.

¶ Hallelu-lah.

Lauda anima mea Ichouam:
Laudabo Ichouam in vi
ta mea, psallam Deo meo quan
diu ero.

Ne fidatis principibus, filio
hominis in quo non est salus.

Egreditur spiritus eius, reuer
titur in terram suam, in die illa
pereunt cogitationes eius.

Beatus est is in cuius auxilio
est Deus Iayacob, cuius spes est
in Ichoua Deo suo:

Qui fecit cælū & terrā, ma
re, & omnia quæ in eis sunt: qui
servat veritatem in seculum:

19 Voluntatē 197 Desiderium. Beneplacitum. Facit
Futura Heb. pro præsensibus toto versu. 20 Disperdet. 777

deuastabit. exterminabit. 21 Loquetur 777 narrabit.

IN PSALMV CXLVI.

4 Egreditur 777 Fut. Heb. pro præs. Emigrat spiritus eius, reuer
uertitur in humum suam. q. d. Homines sunt mortales, & spiritū suū
retinere non possunt: Deo illum repente, tūc omnia eorum instituta rema
nent infecta. Spiritum intelligit vitalem statum, vel potius immortalem
spiritum, qui tanquam in domicilio, habitat in carne. Ecclesiastes, 12. c. 7.
Et reuersatur pulvis in terrā, quemadmodū erat: & spiritus reuertatur
ad Deum qui dedit illū. Pereunt 777 præs. Heb. pro præs. Significat
irritas diffinere. 5 In cuius aux. 777 עֲזָרוֹ Ad verbū.

maius Deus Iacob in auxilio eius, i. cuius auxiliū est Deus Iacob.

Voluntatem timentium se
facit, & deprecationē eorū
exaudiet, & saluus facies
eos.

Custodit Dominus omnes
diligentes se, & omnes pec
catores disperdet.

Laudationem Domini
loquetur os meum: & bene
dicat omnis caro nomini
sancto eius in seculum, & in
seculum seculi. CXLV.

Hallelu-lah Aggai &
Zacharia.

Lauda anima mea Do
minū, laudabo Domi
num in vita mea, psal
lā Deo meo quandiu fuero.

Nolite confidere in prin
cipibus, in filiis hominum
in quibus non est salus.

Exibit spiritus eius, & re
uertetur in terram suam:
in illa die peribunt omnes
cogitationes eorum.

Beatus cuius Deus Iacob
adiutor eius, spes eius in Do
mino Deo ipsius: qui fecit cæ
lum & terram, mare, & o
mnia quæ in eis sunt.

Qui custodit veritatem
in seculum,

Promittis se perpe
tuo laudaturum
Deum.

Danid celebrat
Dei gloriam.

Non fidendum ho
minibus sed Deo.

A. 7. 14. c. 15
apoc. 14. b. 7

Verax Deus in
promissis.

facit iudiciū iniuriā pa-
sientibus, dat escā esurien-
tibus:

Dominus soluit cōpeditos:

Dominus illuminat cecos.

Dominus erigit elisos, Do-
minus diligit iustos.

Dominus custodit adue-
nas, pupillum & viduam
suscipiet, & viam peccato-
rum disperdet.

Regnabit Dominus in se-
cula Deus tuus Sion, in ge-
neratione & generationē.

CXLVI.

Laudate Dominū, quo-
niam bonus est psal-
mus Deo nostro: sit lu-
cunda decorāque laudatio.

AEdificans Ierusalē Do-
minus: dispersiones Israelis
congregabit.

Qui sanat contritos cor-
de: & alligat contritiones
eorum:

7 Iniuria affectis, *calumniam patientibus. oppressis.*

8 Illuminat cecos, *Ad verbū, aperit cecos. i. oculos cecorum.*

9 Subleuat: *euehit. attollit. exaltat. erigit. Fut.*

10 Regnabit *Fut. Heb. pro pres. Non sibi regnat Deus sed in salutem nostram, ut vindex sit suorum, qui in iniustā premuntur, ut cecos illuminet, custodiat aduenam, &c.*

IN PSALMVM CXLVII.

1 Decora est *pulchra est, à ḥb; Chaldaico verbo, quod pulchrum & decorū esse significat. Alij, ab ḥb desideravit, optauit, vertunt; optabilis. desiderabilis. ut scilicet dignē laudetur. q. d. Nullū est studiū genus in quo maiori cū voluptate exercere vos debeatis, quā in Deo lau- dando: nihil enim est optabilius.*

AEdificans Ier. *Dicit Deū opificem & architectū vnicū esse Ecclesiæ suæ, cuius specimen edere voluit in vetere illa Ierusalem. Visitata est loquendi ratio, qua Ecclesiā confertur aedificio: ac si diceret, non consilio, vel industria, vel opibus & labore hominū aedificari Ecclesiā, sed celesti vniū Dei virtute, quā nō passim sit, tametsi dispersam prorsus interire. Hoc elogio celebrat Deū Propheta, ut Israelita dispersi spēs suæ restitutionis cōciperent.*

Et al-
ligat *velut fasciæ scilicet, vnde chirurgi. Per translationem dixit*

Qui facit iudiciū iniuriā af-
fectis, qui dat panem famelicis:
Iehouāh soluit vinctos.

Iehouāh illuminat cecos, Ie-
houāh erigit incuruatos, Ie-
houāh diligit iustos.

Iehouāh custodit aduenas,
pupillum & viduam subleuat:
& viam impiorum subuertit.

Regnabit Iehouāh in seculū,
Deus tuus Sion in generatio-
ne & generatione. Halelu-lah.

CXLVII.

Laudate Iah, quoniā bonum
est canere Deo nostro, quo-
niā iucundū & decora est laus.

AEdificans Ieruſalāim Ie-
houāh, eiectos Iſrahel congre-
gabit:

Qui sanat cōtritos corde, &
alligat dolores eorum:

Afflicti.
Famelici.
Vincti.

Ceci.
Incuruati.

Iusti.
Aduenæ.
Pupillus.
Vidua.

Exhortatio ad ca-
nendum Dominum
& quare.

Alligat dolores. quia dixerat, Sanat contritos corde. ac si diceret, non modo seruari Diuinitus Ecclesiam, ut vigeat & stet in sua perfectione, sed restitui etiam ubi collapsa est: & ubi singula eius membra agrotant, tunc Deum facere officium medici ac chirurgi.

Qui supputat numerū stella-
rum, oēs illas nominibus vocat.

Magnus Dominus noster, &
multus fortitudine, intelligenti-
æ eius non est numerus.

Subleuat māsuētos Iehouāh,
humiliat impios vsque ad terrā.

Canite Iehouæ cum laude,
canite Deo nostro in cithara,

Qui operit cælū nubibus, &
parat terræ pluuiam: qui germi-
nare facit in montibus herbam.

Qui dat iumento escā suam,
filii coruorum qui clamant.

Non in fortitudine equi vo-
luntatem habet,

4 Qui supputat רכס Ratiocinatur à simili vel exemplo, nam dicit, difficile nō esse Deo palatos ac dispersos in terra homines colligere, quā stellas in celo numerare, & cuique tribuere suum munus ac suam stationem. Potest videri allussisse ad promissionem illam, Numerā stellas si potes: sic erit semen tuum. Gene. 15. a. 6. Quidam existimant hīc celebrari prouidentiam in cali gubernatione, nullo circumstantia respectu.

5 Intelligentiæ eius ודעו Opponis intelligentiam sensui nostro, quod non possumus capere quomodo hoc vel illud acturus sit quem admodum promisit.

6 Subleuat māsuētos וישעו Euehit Attollit miseros, vel, inopes. 7 Cum laude, ונרד in cōfessione, in laude. Repetit quod initio posuerat, Laudandum ab omnibus Deum, idque cum gratiarum actione. Alludit autem ad veterem Legis ritum, quo tempore Leuitæ caneant ad citharam, & alia instrumenta.

9 Filiis coruorum וכלב More Hebraico filios pro pullis dixit. Quidam vertunt, filii corui quando clamant. Est. Heb. pro præs. & וכלב aliquando accipitur pro aduerbio temporis.

10 Voluntatē habet, ורצו Est. Heb. pro præs. complacet sibi. delectatur. Per equum & tibias omne præsidiū genus intelligit. Deridet falsam & peruersam hominū confidentiā: quia ut quisque præsidiis bene munitus est, ita putat sibi supernaciam esse Dei gratiam, q. d. Deo nō

Laud Deo, quid o-
mnibus prouideat

Job 39. a. 3

Ne fiant homi-
nes suis præsidiis.

placent, neque ei sunt grati qui humano subsidio confidentes, non recumbunt in Dei bonitatem & providentiā, expectantes ab illo omnia. Seipsum declarat sequenti versu.

mec in tibiis viri beneplacitum erit ei:

Beneplacitum est Domino ¹¹ super simientes eū, & in eis qui speras super misericordia eius. CXLVII.

Halelu-lah.

Lauda Ierusalē Dominum, lauda Deum ¹² etnum Sion: ¹³

Quoniam confortavit feras portarum tuarum, benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem, & adipe frumenti satiat te.

Qui mittis eloquium ¹⁵ suum terra, velociter currit sermo eius.

Qui dat niuē sicut lanā, ¹⁶

Delectatur ¹⁷ Etia Fut. Heb. pro pres. afficitur. voluntatē habet. beneplacitum est illi. complacet sibi.

¹¹ Diligit Iehouah, &c. ¹² Complacet Iehouah in iis qui ipsum timēt. Alij vertūt, Propenso est affectu Iehoua erga timētes se.

¹³ Roborat ¹⁴ Præterita Heb. pro pres. Dicit Ecclesiam sic Dei virtute munitam esse ut ab hostibus nihil metuere debeat & insus prosperē habere populum per Dei gratiam.

¹⁴ Qui ponit terminum tuum pacē, ¹⁵ ¹⁶ Hebraismus, pro, Terminos tuos donat summa pace. Vel, pacavit omnes fines tuos, ita ut si hostes illuc accedant, tamen non audeant incursum facere. q. d. Deus sic te defendit, ut hostes tibi nihil noceant. Alia loquendi forma quā suprior, tendens tamen in eundem finem. Quidā subaudita præpositione, vertunt, in pace. Adipe frumenti saturat te. ¹⁷ ¹⁸ meduloso tritico satiat te. id est optimo tritico. Ista tritici abundantia, aliarū quoque rerum copia significatur. Futurum Heb. pro pres. Et pinguedinem frumenti metaphoricē vocat puram farinam, vel similaginē. q. d. Largē suppeditat tibi omnium bonorum copiā, ut nihil prorsus te deficiat.

¹⁵ Qui mittit ¹⁶ Qui immittit. vel, demittit. i. qui iubet terræ, loquitur de arcano illo naturæ instinctu quo Deus singulas mūdi partes gubernat. hoc facit verbo suo, non intelligibiliter, ut loquuntur, sed tali arbitrio ut calum & aer & omnia elementa obediunt eius imperio.

Celeritē ¹⁷ Ad verbum, usque ad celeritatem. i. summa celeritate perficiet quod mūdatur est. Metaphora à cursorib⁹. Repetitio est.

l.iii.

neque in tibiis viri delectatur.

Diligit Iehouah timentes ipsum, & sperantes in misericordia eius.

Lauda Ierusalāim Iehouā, lauda Deum tuum ¹² Sion:

Quoniam ¹³ roborat vinctes portarum tuarum, benedicit filiis tuis in medio tui.

Qui ponit terminum tuum pacē, adipe frumenti saturat te.

Qui mittit verbū suū terræ: celeritē currit verbum eius.

Qui dat niuē albam velut lanā

Hortatur Ierusalalem & fideles omnes ad Dei laudem.

nam, pruinam velut cinerem *nebulā sicut cinerē spargit.*
spargit.

Proiicit glaciē suam *ut buccellas: coram frigore eius quis stabit?*
cellas: coram frigore eius quis
stabit

Mittit verbum suum, & liquefacit ea: flat spiritus eius, & fluunt aquæ.
Mittit verbum suum, & liquefacit ea: flat spiritus eius, & fluunt aquæ.

Annuntiat verbum suum *ipsi Iayacób, statuta sua & iudicia sua Iſraheli.*
psi Iayacób, statuta sua & iudicia sua Iſraheli.

Non fecit sic cuilibet genti: *& iudicia eius non nouerunt.*
& iudicia eius non nouerunt.
Halelu-Iah. CXLVIII.

Halelu-Iah.

Laudate Deum *ex cælis: laudate eum in excelsis.*
Audate Deum ex cælis: laudate eum in excelsis.

Laudate eum omnes Angeli eius: *laudate eum omnes exercitus eius.*
laudate eum omnes Angeli eius: laudate eum omnes exercitus eius.

Laudate eum sol & luna: *laudate eum omnes stellæ & luminis.*
laudate eum sol & luna: laudate eum omnes stellæ & luminis.

Laudate eum cæli cælorum: *& aquæ quæ supra cælos sunt,*
& aquæ quæ supra cælos sunt,

ut buccellas: sicut cinerem tanquam frusta. aut, fragmenta. tunc enim gutta pluuiæ nimio frigore vertuntur in frusta.
ut buccellas: sicut cinerem tanquam frusta. aut, fragmenta. tunc enim gutta pluuiæ nimio frigore vertuntur in frusta.

Mittit verbum suum, pro iubet, sine præcipit.
Mittit verbum suum, pro iubet, sine præcipit.

Ad verbum, & iudicia non nouerunt ea. i. & iudicia quæ dedit eis, non nouerunt ea Gētes: hoc est non fecit eis nota, sine manifestavit.
Ad verbum, & iudicia non nouerunt ea. i. & iudicia quæ dedit eis, non nouerunt ea Gētes: hoc est non fecit eis nota, sine manifestavit.

Alij pronomen affixum verbo, iungunt nomini, vertentes, neque nouerunt iudicia eorum, sub. Iſraelitarum. Per iudicia intelligit viuendi regulā.
Alij pronomen affixum verbo, iungunt nomini, vertentes, neque nouerunt iudicia eorum, sub. Iſraelitarum. Per iudicia intelligit viuendi regulā.

Idem significat quod Paulus, Act. 14. c. 16, Qui præteritis atatibus finit omnes Gentes suis ipsarum viis ambulare.
Idem significat quod Paulus, Act. 14. c. 16, Qui præteritis atatibus finit omnes Gentes suis ipsarum viis ambulare.

IN PSALMVM CXLVIII.

1 Ex cælis, &c. i. pars illa mundi quæ supra terram eminet, nempe aer, cælum, & quicquid supra cælos est, laudent Deum.
1 Ex cælis, &c. i. pars illa mundi quæ supra terram eminet, nempe aer, cælum, & quicquid supra cælos est, laudent Deum.

3 Luminis. i. lucis. i. lucidæ. Hebraismus.
3 Luminis. i. lucis. i. lucidæ. Hebraismus.

Inuitat omnes creaturas quæ in cælo sunt, & quæ in terra.

Dan. 3. c. 60
gene. 1. c. 7

Laudant nomen Domini:

Quia ipse dixit, & facta
sunt: ipse mandauit, &
creata sunt.

Statuit ea in æternū &
in seculū seculi: præceptū po-
suit, & non præteribit.

Laudate Dominū de ter-
ra, dracones & oēs a'lysi:

Ignis, grando, nix, glacies,
spiritus procellarum, quæ
faciunt verbum eius.

Mōtes & omnes colles, li-
gna fructifera, & oēs cedri:

B'estia, & vniuersa pe-
cora, serpentes, & volucres
pennæ:

Reges terræ, & omnes po-
puli, Principes, & omnes
Iudices terræ:

Iuuenes & virgines, senes
cum iunioribus, laudent no-
men Domini: quia exalta-
tum est nomen eius solius.

Confessio eius super calā
& terram: & exaltauit
cornu populi sui.

6 Et stare fecit ea

Et non præteribit. *id est non delebitur, non abrogabitur,
non cessabit. Sic hoc verbo vsus est Mattheus cap. 24. c. 35, Calum & terra
transibunt, verba autem mea non præteribunt.*

7 Et terra. *Ut initio Psalmi dixerat, è cælis: ita nunc dicit,
è terra. i. quicquid terra continet, laudet Deum.*

8 Ignis. *Et Ignem pro fulminibus & fulgetris posuit. Ven-
tus turb. spiritus procellæ. i. ventus procellæ, cuius mini-
sterio vitur Deus. Vide Psal. 104, versu 4. Qui facit Angelos suos, spiri-
tus: ministros suos ignem flammantem.*

11 Gloria eius. *magnificentia eius. celebritas dignitas.*

14 Et extulit cornu populo suo. *Et attollet vel,
exaltabit cornu populi sui. Cornu, significat vires, robur, virtutē. q. d.
Restituet vires populo suo: ita præsidio suo instruet, vt non timeant à suis
hostibus. Quauis Dei gloria satis in toto mundo resfulgeat, peculiariter sa-
tis in eius Ecclesia est conspicua.*

Laudet nomen Iehouæ: quia
ipse præcepit, & creata sunt:

6 Et stare fecit ea in perpe-
tuum & in seculum: statutum
dedit, & non præteribit.

Laudate Iehouam è terra,
dracones & omnes voragines:

8 Ignis & grando, nix & vapor,
'ventus turbinis faciens ver-
bum eius:

Montes, & omnes colles, ar-
bor fructifera, & omnes cedri:

Bestia, & omne iumentum,
reptile, & auis alata:

11 Reges terræ, & omnes popu-
li, Principes, & omnes Iudices
terræ:

Iuuenes, & etiam virgines, se-
nes cum iunioribus,

13 Laudet nomen Iehouæ: quia
exaltatū est nomen eius solius,
'gloria eius super terrā & cælū.

14 Et extulit cornu populo suo,

Et constituit ea. *vel, stabiliiuit.*

'laus omnibus misericordibus
eius, filiis Iſraél, populo pro-
pinquo ei. Halelu-Iah.

*Hymnus omnibus sanctis
eius, filiis Israel populo ap-
propinquanti sibi. Halelu-
Iah.*

CXLIX.

CXLIX.

¶ Halelu-Iah.

Halelu-Iah.

*Hortatur Prophe-
ta Iſraélē ad Deū
laudandū in om-
ni genere laudis.*

CAntate Iehoux canticū no-
uū, laus eius in cōgregatio-
ne misericordium:

CAntate Domino can-
ticum nouū, laus eius
in ecclesia sanctorū:

Lætetur Iſraél in fa-ctore
suo, & filii Sion exultent in
Rege suo:

*Lætetur Israel in eo qui
fecit eum, & filij Sion exul-
tent in Rege suo:*

Laudent nomen eius in cho-
ro, in tympano & cithara canant
ei:

*Laudent nomen eius in
choro, in tympano & psalte-
rio psallant ei:*

*Integra salus pro-
mittitur per Chri-
stum.*

Quia complacet sibi Ieho-
uāh in populo suo: glorificabit
humiles in salute.

Quia beneplacitū est Do-
mino in populo suo, & exal-
tauit mansuetos in salutē.

Laus omnibus, &c. וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל laus decet omnes pios eius at-
que filios Israel, populū illi propinquū. Vel, laus erit omnib⁹ sanctis
eius, filius Israel, populo appropinquanti ei. i. qui accedit ad eum, &
cuius cultui addictus est. Alij sic resoluunt istud membrum secundum, ita
ut materiam laudis praebeuerit seruis suis. Mansuetos enim vocat omnes
fideles: quia naturā referre debent Patris celestis. Populo propin-
quo ei. עַם קְרִיבֵנו Affixum pro seipso, קְרִיבֵנו pro וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. Hortatur fi-
lios Abraham ad laudandū Deum, quia Deus illas prae alijs Gentibus ado-
ptauerit. Populum propinquum Deo dicit. propter eius cum illis gra-
tuitum fœdus. Hac loquendi forma utitur & Paulus, quum dicit Chri-
stum venisse ut pacem annuntiaret iis qui longē erant, & pacem iis qui
propē, Ephes. 2. d. 17.

IN PSALMVM CXLIX.

1 Misericordium. מִסְּדֵדִים piorum. benignorum. mansuetorum.
sanctorum. 3 In choro, כְּנָחִין Chorum significare videtur
praesertim Exod. 31. d. 19. Significare etiam fistulam vel tibiam, ex Exod.
15. c. 20. Iudicium 11. f. 24, & 21. d. 22, ac alijs locis, satis liquet.

4 Complacet sibi רָצָה beneplacet sibi. i. maxime amat popu-
lum suum, & illo delectatur. Glorificabit עָשָׂה Erit. Heb. pro prae-
ornat. i. nam id honoris exhibet mansuetis ut eos dignetur ope sua. Alij
vertunt hanc partem versus per praeteritum, exaltauit pauperes in sa-
lutē. Vel, mansuetos. Nam עָשָׂה Hebraei vocat pauperes & afflictos: unde
עָשָׂה quod mansuetos significat, quia domatur homines inopia & fle-
ctitur ad mansuetudinē: sicuti satietas ferociā parit, insolensque ho-

mines ubi omnia prosperè succedunt. Hac certe loquendi forma exprimit magnificum & insignem modum quo Deus populum suum liberauit: ac si diceret, Fuit olim Deus populi sui seruator: iterum talem se ostēdet, idque splendido & mirabili modo. Huc quoque spectabat Propheta vt fideles expectarent plenam restitutionem, cuius cernebant exordia quædā dūtaxat, quum reuersi sunt ab exilio Babylonico: quam perfecturus erat ubi mississet redemptorem suum promissum.

Exultabunt sancti in gloria, latabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum, & gladij aucipites in manibus eorum,

Ad faciendam vindictam in nationibus, increpationes in populis:

Ad alligandos Reges eorum in cōpedibus, & nobiles eorum in manicis ferreis:

Exultabunt misericordes in gloria, exultabunt in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum, & gladius anceps in manu eorum,

Ad faciendam vindictam de Gentibus, increpationes in populis:

Ad alligandum Reges eorum catenis, & nobiles eorum cōpedibus ferreis:

In gloria כבוד de gloria id est ob gloriam qua gloriabuntur quod liberati sint, quod iterum floreant, & restituantur in integrum. Alij, in decore.

Exultabunt in cubilibus suis. כבוד על חסדו. Alij, ouabūt de cubilibus suis. i. de alta quiete, & tranquillitate solida.

Exaltationes שירי. i. summe laudes. q. d. De magnificis factis Dei semper loquuntur. vel loquentur: pleno gutture cātaturi sunt laudē Dei. Anceps פתיו. Ad verbū, duarū acierū. i. vtrinque incidens. Singulare pro plur. q. d. inuictam potentiam adipiscuntur. Iterum confirmat Iudæos, postquam restituti fuerint, nō minus & robustos & beatos fore, quàm olim quum integer esset eorum status: armandos nanque esse gladiis qui vtrinque scindant, quo facilius victoria contingat.

Increpationes תוכחות castigationes. 8 Ad alligandū

לחסור Vt vinciant. Regum & principum fit mentio, vt certi sint Iudæi, se non modò victores fore aduersus homines plebeios & contemptos: sed & si occurrant etiam Reges, & copias suas opponant, tamen Deum fore superiorem. Amplificationem continet versus iste. Hac implet a esse sub Machabæis, quidam scribunt: qui etsi iure hereditario dominati non fuerint, tamen fuit hoc maxima Dei gratiæ opus, quod tūc populus recuperauit suā libertatem qua ad tempus fuerat priuatus: imo propagatum adeo fuit regnum vt latius dominati sint Iudæi quàm sub Dauide. Non dubium autem debbat in integrum restituere suam Ecclesiam. Et nobiles eorum

וכנרדיס & proceres eorum, dignitate pollentes. magnates.

Ad faciendū in eos iudiciū scriptū: decor iste erit omnibus misericordiis suis. Halelu Iah.

¶ Halelu-Iah. CL.

Laudate Deū in Sanctitate eius: laudate eum in firmamento fortitudinis eius.

Laudate eum in fortitudinibus eius: laudate eum secundum multitudinē magnitudinis eius.

Laudate eū in clangore buccinæ: laudate eū in nēbel & cithara.

Laudate eū in tympano, & fistula: laudate eū fidibus & organo.

Laudate eum in cymbalis sonoris, laudate eum in eymbalis iubilationis.

¶ Omnis spiritus laudet Iah. Halelu-Iah.

9 Ad faciendum in eos iudicium scriptum: כבוד דקדוהו חסדו וחסדו Hebraismus, pro, ut sumant de eis pœnas iuxta scriptum Legis, in qua ut Gentes deberent, mandatum erat illis. Decor iste כבוד דקדוהו Decus istud. Victoriā intelligit quā omnibus piis Dominus datur.

IN PSALMVM CL.

1 In Sanctitate eius: קדוהו in Sancto eius. vel, in Sacrario eius. i. in templo, quod celum figurabat. Proponit enim Deum in cœlesti sibi: ac si diceret, Si frigitis in canendis Dei laudibus, attollite animas ad Sanctuarium illud cœleste in quo regnat, necesse erit animis vestras accendi. nam ipse celi conspectus rapit nos in admirationem sui, quanto magis in admirationem gloriæ Dei? In firmamento קדוהו in expanso. i. vos homines qui continemini eius firmamento, in quo eius potentia relucet.

2 In fortitudinibus eius: כבודו propter fortitudines eius. i. ob egregia facinora eius. Secundū multitudinem, כבודו iuxta excellentem magnitudinem eius. Alij, pro eximia magnitudine eius. Alij, præ amplitudine magnitudinis eius. 5 Sonoris, קדוהו Ad verbum, auditus. vel auditionis. i. sonoris, vel canoris.

6 Omnis spiritus כבודו Omnis halitus. Vel, quicquid spirat. Ad omne genus animantium dirigit sermonem: tamen si hoc de suis hominibus quidam exponant.

CANTICVM MOSIS QVOD CECINIT
Domino cum toto populo, quòd liberasset eos de ser-
uitute Aegyptiaca, & manu Pharaonis. Exod.x v.

TVnc cecinit Moyses ¹
& filii Israel armē
hoc Domino, & dixe-
runt, Cātemus Domino: glo-
riose enim magnificat⁹ est,
equum & ascensorem deie-
cit in Mare.

Fortitudo mea, & laus
mea Dominus, & factus est ²
mihi in salutem: iste Deus
meus, & glorificabo eum:
Deus patris mei, & exalta-
bo eum.

Dominus quasi vir pugna-
tor, Omnipotens nomen eius. ³

Currus Pharaonis & ex-
ercitum eius proiecit in Ma-
re: electi principes eius sub-
mersi sunt in Mari rubro. ⁴

Abyssi operuerunt eos, de- ⁵

¹ Tunc cecinit יִסְרָאֵל ¹ Fut. Heb. quod prater sensum, etiam par-
ticula יִסְרָאֵל indicat vertendum esse per prae. Singulariter autem dicit Ceci-
nit, quòd solus Moyses composuerit canticum in laudem Domini, alii autem
accinuerunt. Ichoua, יְהוָה, i. in laudem Iehoua. Magnificando
magnif. הִגְדִּילָהּ Hebraismus, mirum in modum magnificatus est. strenue
admodum egit: magnum & fortem, strenuumque se esse ostendit.

² Fortitudo mea & laus עֲזָרְתִּי וְיָפְיִי. i. Deus est cuius auxilio hostib⁹
superior fui, & qui mihi propterea canticis celebrandus est: tulit enim mi-
hi opem. Fuit enim הָיָה Ad verbum, & fuit, vel, & factus est i. tulit
mihi opem, & liberauit me. Propterea tabernaculum faciā ei: וְהָיָה
Ad verbū, & tabernaculum construā ei, in quo scilicet illū colam. sic max.

³ Vir belli, וְהָיָה לְיָמֵינוּ Hebraismus, bellicosus admodum. ⁴ Pro-
iecit יָרָה ei aculatus est. q. d. tanta facilitate deiecit in mare, quāta quis
emittere solet sagittas arcu. Et electi principes eius. וְעֲלֵי יְהוָה Ad
verbum, & electio principum eius. i. optimi quique principes eius.

⁵ Voragines תַּבְּעוֹת Gurgites. Abyssi. Operuerunt יִכְסֶּימוּ
Fut. Heb. pro prae.

TVnc cecinit Moysēh & fi-
lii Iŷraēl cāticū istud Ie-
houa, & dixerūt in hūc modū,
Cātabo Iehoua, quia magnificā-
do magnificatus est, equum &
sefforem eius proiecit in Mare.

² Fortitudo mea, & laus est Iāh:
fuit enim mihi in salutem: iste
Deus meus, propterea taberna-
culum faciam ei: iste Deus patris
mei, propterea exaltabo eum.

³ Iehouāh vir belli, Iehouāh no-
men eius.

⁴ Currus Paryōh & exercitum
eius proiecit in Mare, & electi
principes eius submersi sunt in
Mari ŷŷuph.

⁵ Voragines operuerūt eos, de-

scenderunt in profunda tanquā lapis.

Dextera tua Iehouáh, magnificata est fortitudine: dextera tua ò Iehouáh, cōfregit inimicum.

Et in multitudine magnificētiae tuæ destruxisti inimicos tuos: immisisti iram tuam, deuorauit eos sicut stipulam.

Et spiritu naris tuæ coaceruatae sunt aquae, steterūt sicuti aceruus fluens, coagulatae sunt voragines in corde Maris.

Dixit inimicus, Persequar, cōprehendam, diuidam spolia, explebitur eis anima mea, euagina bo gladium meum, perdet eos manus mea.

Flauisti vento tuo, & operuit eos Mare, absorpti sunt tanquā plumbū in aquis vehemētibus.

Quis sicut tu in diis ò Iehouáh? quis sicut tu, magnificus in sanctitate, terribilis laudibus, faciens mirabilia?

6 Magnificata est fortitudine viribus. ornata est viribus. est admodū insignis robore. Vel, plenum factum est, manum tuam magnam ac fortē esse, ex eo quid per eam fortiter egeris.

7 Et in multitudine magnificētiae tuae. i. Hebraismus, Magnificentia tua insigni & multa. sine, Excellenti tua fortitudine.

8 Et spiritu naris tuae. i. vento quem immisisti: est enim auctor flatuum. Alii verunt, Et à spiritu furoris tui.

9 Explebitur eis anima mea. i. satietur diuitiis eorum desiderium meum.

10 Absorpti sunt demersi sunt. descenderunt in profundum.

11 Magnificus est. i. praeclatus est insigni sanctitate. A secunda persona ad tertiam est transitus.

Terribilis laudibus. Hebraismus qui cum summa reuerentia, vel cum summo timore laudandus est.

scenderūt in profundū quasi lapis.

Dextera tua Domine magnificata est in fortitudine: dextera tua Domine percussit inimicum.

Et in multitudine gloriae tuae deposuisti aduersarios tuos: misisti iram tuam quae deuorauit eos sicut stipulā.

Et in spiritu furoris tuo congregatae sunt aquae: stetit unda fluens, congregatae sunt abyssi in medio Mari.

Dixit inimicus, Persequar & comprehendam: diuidam spolia, implebitur anima mea: euagina bo gladium meū interficiet eos manus mea.

Flauit spiritus tuus, & operuit eos Mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis vehemētibus.

Quis similis tui in fortibus Dñe? quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, faciens mirabilia?

Extendisti

et deuorauit

Dux sunt

dia tua po-

nisti: & po-

tinuina

lan sancta

Asiende

raii sancti-

habitu

Tunc co-

tipes: Ed-

tinuit tri-

uones hab-

irra

et pama

brachii

quasi la-

et popu-

et per-

iste qu-

Intr-

dis in

firmis

quod-

et nar-

ti su-

terr-

pro-

den-

in

ma-

an-

pe-

fic-

c-

l-

Extendisti manum tuam, 12
 & deuorauit eos terra.

Dux fuisti in misericor-
 dia tua populo quem rede-
 misti: & portasti eum in for-
 titudine tua ad habitacu-
 lum sanctum tuum.

Ascenderunt populi, & i-
 rati sunt: dolores obtinuerunt
 habitatores Philistinæ.

Tunc cōturbati sunt prin-
 cipes Edō, robustos Moab ob-
 tinnit tremor, obriguerunt o-
 mnes habitatores Chanā.

Irruat super eos formido
 & pavor: in magnitudine
 brachii tui fiant immobiles
 quasi lapis: donec pertrans-
 eat populus tuus Domine, do-
 nec pertransseat populus tuus
 iste quem possedisti.

Introduces eos, & planta-
 bis in mōte hereditatis tue
 firmissimo habitaculo tuo
 quod operatus es Domine: Sā-
 ctuarium tuum Domine quod

Extendisti dexteram tuam,
 'deglutit eos terra.

'Duces per misericordiā tuā
 populum hunc quem redemisti,
 duces in fortitudine tua ad habi-
 taculum sanctitatis tuæ.

'Audient populi, irascentur,
 dolor apprehendet habitatores
 Palæstinæ.

Tunc turbabuntur principes
 Edóm, robustos Moab appre-
 hendet tremor, dissoluentur o-
 mnes habitatores Chanā.

Cadet super eos terror & pa-
 uor: ad magnitudinem brachii
 tui tacebunt tanquam lapis: do-
 nec transierit populus tuus, ô Ie-
 houáh, donec transierit populus
 iste quem acquisiisti.

'Introduces eos, & plantabis
 eos in mōte hereditatis tuæ, 'lo-
 co quem præparasti, ô Iehouáh,
 ut illic sedeas: nam Sanctuarium

12 Deglutit eos 12 יְהוָה deuorauit eos. q. d. non solum obru-
 si sunt aquis, sed & terra aperuit os suum, & absorpsit eos. Quidam per
 terram, aquas significari volunt.

13 Duces נָדָו Præter. Heb.
 pro fut. vel, Deducas Paulo pōst, in principio uersus 17, futura sunt. Re-
 demisti קָנִיתָ .i. eruisti de seruitute. Ad habitaculum, 13 אֶת הַבַּיִת

14 Audient 14 אָזְנוֹ Præteritū Heb. pro futuro. Irascentur.
 14 יִרְאוּ commonebuntur.

15 Dissoluentur 15 יִפְּחוּ id est, erant
 animo dissoluto ac remisso. 16 Ad magnitudinem brachii tui
 16 בְּכֹחַ בְּרָחִיךָ .i. ob fortitudinem tuā quam brachio tuo ostēdes. Alii uersūt,
 per brachium tuum forte. ut sit inuersio: pro בְּכֹחַ בְּרָחִיךָ. Acqui-
 siuisti קָנִיתָ præparasti.

17 Introduces eos, 17 אֶתְּ דָּדוּ Dedu-
 ces eos. Perduces eos. Loco 17 מְנוּחָךְ in base. i. sede illa. Ad uerbū,
 loco ad habitandum te fecisti, ô Iehouah. Ordo dictionum inuersus,

pro, in basi quam fecisti ut illic sedear, i. in qua proposuisti habitare. *sine quam delegisti tibi.*

Domine firmabunt manus tuæ.

firmabunt manus tua.

Tunc Iehouah regnabit in seculum & in perpetuum.

Dominus regnabit in æternum & ultra.

Quia ingressi sunt equi Pharaonis cum curribus eius & equitibus eius in mare, & reduxit Iehouah super eos aquas Maris: filii autem Israel ambulauerunt per siccum in medio maris.

Ingressus est enim equus Pharaonis cum curribus & equitibus eius in mare, & reduxit super eos Dominus aquas Maris: filii autem Israel ambulauerunt per siccum in medio eius.

Firmabunt 13313 Præf. Heb. pro fut. i. edificabunt & extruunt. q. d. nam precipies tibi edificari templum in sede illa & loco in quo constituisti habitare.

18 Regnabit 13313 Vide Psal. 146. d. 10.

CANTICUM MOSIS QUOD MORITVRVS tradidit Israeli ediscendum, & cantandum perpetuo. Deut. x x x i i.

Auscultate cali, & loquar, & audiat terra eloquia oris mei.

Audite cali qua loquor, audiat terra verba oris mei.

1 Auscultate 13313 Auribus percipite. Arrigite aures. Audite. Hebraei scribunt canticum istud esse summarium totius Legis. facit enim mentionem de magnificentia Dei, de creatione mundi, de vno Deo colendo, de generatione diluvii, de diuisione linguarum & terrarum, de electione populi Israelitici, de beneficio in deserto ei exhibito, & futura mortuorum resurrectione, &c. Præterea quod calum & terram in testimoniis adducas, hoc fieri ex affectu exuberantissimo: idque duab^{us} rationib^{us}. Altera, quod calum & terra perpetuo durent, homines autem pereant & moriantur. Altera, ut innuat quid si non essent seruaturi præcepta Dei fore ut calum non daret pluiam suam, terra non daret fruges suas: secus vero si Legem Dei seruarent. Hactenus Hebraei. Hactenus est grauiſſima contestatio. nam perinde est ac si hominibus nulla essent aures, propterea ad elementa confugiendum fuit. Sic enim loquitur Moſes ut de re prodigiſſa & stupenda qua mutis etiam elementis horrorem incutere debeat, quod Israelitici defuncti essent à Deo, à quo tot beneficiis ornati erant. Simili præfatione vsus est & Iſaias, cap. l. a. 1.

Et loquar: 13313 Hebraismus, pro me loquente. q. d. Attendite diligenter ad ea qua dicturus sum.

Et audiat terra: 13313 Mutatio personæ, pro Tu terra audis, &c. q. d. tu calum & terra inuoco testes.

Concreſcat in
brima mea. flua
quum meum, q
super herbam, &
le super gramini
Quia nomen
tibi: date magn
Deo nostro.

Dei perfecti s
& omnes via ei
Deus fidelis, & a
iniquitate, in ſtu

1 Stillet
rum q. d. Vtina
vena sed fructum
defluat. in anim
ferundare ſolet.
ſecus pluuia doc
venti pluuie qu
rotri quæ veni
centem & tener
dri pluuia veh
ti verbis eandem
ſermo meus non ſi
in Quoniam n
inuand, & coler

Date magn
magnificate Deu
maieſtatis, aut p
iſtas magnitudi
Alii veniunt, tot
ingentes Quon
magnificate int
ſuis præſationis
mnes audite.

4 Dei
para Deum rupa
qui ſtat promiſſi
liber pro plur. pe
nulla ratione culp
indicium. Vt
petiti. Quicquid
vtrq^{ue} Deus fidei

Concreſcat in pluuiā do-
ctrina mea: ſuat vt ros elo-
quium meum, quaſi imber
ſuper herbam, & quaſi ſtil-
lex ſuper gramina.

Quia nomen Domini inuo-
cabo: date magnificentiam
Deo noſtro.

Dei perfectā ſunt opera,
& omnes viæ eius indicia:
Deus fidelis, & abſque ulla
iniquitate, iuſtus & rectus.

Stillet vt pluuiā, doctrina mea:
ſtillet vt ros, eloquium meum,
vt pluuiæ ſuper gramen, & vt
imber ſuper herbam.

Quia nomen Iehouæ inuo-
cabo: date magnitudinem Deo
noſtro.

Dei perfectum eſt opus: om-
nes enim viæ eius iudicium:
Deus veritas, & non eſt iniqui-
tas in eo, iuſtus & rectus eſt.

Doctrina

Opera Dei

2 Stillet ארץ. Fut. Heb. pro praſ. optativo ſub. in corda Iſraelita-
rum. q. d. Vtinam doctrina mea efficiat quod in agris aqua: vt ea non ſit
vana ſed fructum afferat. Quidam vertunt, deſcendat. Stillet ירד
deſcendat. in animos ſcilicet audientium. vt ros gra- tiſſimus qui terram
fecundare ſolet. Chaldaus paraph. totum verſum ſic vertit, Suavis ſit
ſicut pluuiā doctrina mea, ſuſcipiatur ſicut ros verbū mei, ſicut
venti pluuiæ qui perflant ſuper gramen, & ſicut guttulæ imbris ſe-
rotini quæ veniūt ſuper herbam. Gramen, פתך ſignificat herbā re-
centem & tenerā. Vide Genef. 1. b. 11. Et vt imber, &c. ויגשם
& vt pluuiā vehemens vel, imber denſus & minutus ſuper herbā. Mul-
tis verbis eandem rem dicit: ac ſi tantum diceret, Vtinam doctrina mea &
ſermo meus non ſit inutilis in vobis.

3 Quia nomen, &c. וקרא
Quoniam nomen Iehouæ celebrabo. vel cantabo. i. cantabo de
inuocando & colendo vno ſolo Deo cōtra idololatrias ſuturos in populo meo.

Date magnitudinē Deo noſtro. וקראו לה' אלהינו Hebraiſmus, pro
magnificate Deum noſtrum. i. nolite vllum Deum colere, aut vlli quicquā
maieſtatis, aut poteſtatis tribuere, niſi vni Deo noſtro, ſuius ſolius eſt ma-
ieſtas magnitudo, poteſtas: omnes alii dii, vni, mendaces, & nihili ſunt.
Alii vertunt, totum hunc verſum hoc modo: poſteriore parti præcedēti con-
iungentes. Quoniā Quando nomen Domini prædicol vel, celebrol
magnificate interim Deum noſtrum. ſub. in cordibus veſtris. Hic eſt
finis præſationis. alloquitur autem non ſolum calum & terram, ſed &
omnes auditores.

4 Dei וקרא Ad verbum, Rupis. vt infra verſu 18. Vocat Scri-
ptura Deum rupem ob ſtabilitatē, immutabilitatem, & perſeuerantiam,
qui ſtat promiſſis ſuis. Perfectum eſt opus: וקרא שם Singul.
Hebr. pro plur. perfectā opera eius. Commendat Deum ab operibus. q. d.
nulla ratione culpari, aut reprehendi poſſunt opera Dei. Viæ eius
iudicium. וקרא וקרא viæ eius in iudicio. i. iuſta & aqua ſemper. Re-
petitio. Quicquid agit, iuſtum eſt & æquum. Deus veritas וקרא
Deus fidei. i. fidelis in promiſſionibus ſuis.

'Corruptit sese illi, nō filii eius, macula eorum, generatio praua & peruersa.

⁴ Nunquid Iehoua retribuitis
istud, populus stulte, & insipienti
nōne ipse est pater tuus *qui* pos
sedit te, ipse fecit te, & præpara
uit te

Memento' dierum seculi, in-
tellige annos' generationis & ge-
nerationis: interroga patrē tuū,
'& annuntiabit tibi: senes tuos, &
dicent tibi.

Peccauerunt ei, non filii eius in sordib⁹, generatio prava atque perversa.

Haccine redditus Domino
popule stultē & insipiens?
nunquid non ipse est pater
tuus qui possedit te, & fecit,
& creavit te?

Memento dierũ antiquo-
rum, cogita generationes sin-
gulas: interroga patrẽ tuũ,
& annuntiabit tibi: maio-
res tuos, & dicent tibi.

Quando hereditates distri- 8 Quando dividebat Altif-

Corruptit sese, &c. in illis Difficilis est locus propter dictio-
num ordinem inuersum, sic autem conscribi debet & verti, Generatio praua
atque peruersa, qui non sunt filii eius, in ignominiam suam corrupit
sese illi. i. Generatio praua & peruersa, appositine, quae non est filii
eius, qui non habet Deum pro patre, non agnoscit Deum creatorem suum:
corruptit se, deprauauit ingenium suum, in ignominiam illi, scilicet Deo hoc
est, in dedecus Dei. Vel, in ignominiam suam: hoc est quod est illi pro-
bris. Sic de illis futurum afferis, quod non erant mansuri in sana doctrina
& vera cultu Dei: sed sicut solet generatio praua & adultera (vt Christus
quoque nos vocat Matth. 12. c. 39) corrumpuntur, vt iam non sint filii, pro-
pter farditatem, & vitiosam religionem a se reperiunt & sparii.

6 Nunquid Ichoua, *Gr.* קִי יְהוָה An hoc Ichoua reddi-
tis popule stulte, *Gr.* Hæcine retribuitis, vel reddere debetis, *Gr.* עַתָּה
Heb. pro *praf.* Hic incipit exprobrare ingrato populo. Vide autem arden-
tissima & vehementissima verba. Possedit te, קִי כֹפָרְאִיתְּ

rel acquiritur. i. a. s. s. n. i. t. e. i. n. l. i. b. e. r. t. a. t. e. Alludit ad sernitute Aegyptiacae
i. q. d. quorsum haec ingratitudo nonne deberet illum agnoscere creatorē suū
et gratias agere? Et preparavit te ויכונן & concinnavit te ad

aprauit. arte scilicet indicibili. 7 Dierum seculi, obwrm diei
rū antiquorū. i. temporū prateritorū sine priscorū. q.d. Renova in memo
riam tempus elapsū: Incipit ex ordine numerare beneficia in poplū in
gratum collata & perditā. Intellige 133 confiderate. Mutati

Generationis & gener. 77 77 *Hebraismus*, mul-
tarnum generationum; *priscos*. Et annuntiabit tibi: 77 77 & in-
cabit tibi, beneficia *scilicet* quæ consulis huic genti. 8 Quando
hære. *Græc.* 77 77. *Ad verbum*, Quæ hereditare fecit Altissimus
vel, assignavit hereditatem ei. Quando Altissimus divisit patrias & re-
giones: a signavit eas cunctis gentibus; iam tunc decreveras dare filiis

Israel terram
raditatum eie
rham scilicet,
ram Israel suff
minum gentiu
terrarum, vni
versum amula
lam quarum pe
ter, ut solum re
limes filioru Is

firmas gentes, q
rabat filius Ad
terminos popu
numerum filio

Pars autem
pulus eius: lac
hereditatis ei

Inuenit enim
ferta, in loco be-
ste solitudinis
eum, & docui-
nit quasi

Sicut aquila
Sicut

Statuit
לֹא אֶלֶּם
lucius. funi
prioris partu
derit Domin
eius, & quide
(ut alij expon
tur natio Isra
iste populus D
neme Jacob.
raret in deser
en. Istud est al
braisimus, in v
נִבְרָא
sub. Legem. id
קִי. Fuit. Heb
landum pullu

Israel terram illorum septem populorum quas sub aduentum ipsorum Israelitarum eiecit è terra Chanaan. vel tunc dedit septem gentibus, Amorrbæis scilicet, Henæis, &c. tantam regionis planitiem, quæ numero filiorum Israel sufficeret. Primum beneficium est, quod quum Deus sit, & omnium gentium Deus, ut quas diuisit, Gene. 11. b. 8. & distribuit eis urbem terrarum, unicuique genti suam portionem & terminum, ut Paulus hunc versum emulatus, Act. 17. f. 26. docet: tamen non omnes elegit sibi in populum quorum peculiariter esset Deus vero & legitimo cultus: sed posuit limites, ut solum ubi filij Israel essent, ibi esset populus eius. Vbi vero finiretur limes filiorum Israel, ibi cessaret populus Dei, & inciperet terminus Gentium.

simus gentes, quando separabat filios Adam, constituit terminos populorum iuxta numerum filiorum Israel.

buit Excelsus gentibus, quando separauit filios hominum, statuit terminos populorum secundum numerum filiorum Israelis.

Pars autem Domini, pars 9
populi eius: Iacob funiculus
hereditatis eius.

Pars enim Iehouæ est populus eius, Iacob sors hereditatis eius.

Inuenit eum in terra de- 10
serta, in loco horroris & vastitatis solitudinis: circumduxit eum, & docuit: & custodit quasi pupillam oculi sui.

Inuenit eum in terra deserti, & in vastitate horroris deserti: circumduxit eum, instruxit eum, custodiuit eum ut pupillam oculi sui.

Sicut aquila prouocat ad 11

Statuit 33 assignauit.

Vt aquila quæ excitat nidum

9 Iacob sors, &c. יַעֲקֹב

יַעֲקֹב יַעֲקֹב Iacob funiculus 33. portio hereditatis eius. id est hereditas eius. funiculus enim diuidebantur hereditates. Istud est declaratio prioris partis huius versus. q. d. Non est mirum quod expulsi illi populi dederit Dominus patriam illorum Israelitis: sunt enim Israelitæ populus eius, & quidem tam proprius, quam est alicuius portio hereditaria. vel (ut alij exponunt) non latius patet populus eius, quam quousque extenditur natio Israelitica. Istis scilicet verbis describitur quam peculiaris sit iste populus Dei.

10 Inuenit eum יִשְׁתָּוֶה Deprehendit eum.

nampe Iacob, sine populum Israeliticum, cui apparuit in nube quum erraret in deserto, & cepit eum deducere. In monte Sinai pepigit fœdus cum eo. Istud est alterum beneficium.

Et in vastit. &c. וּבְמִדְבָּרָא Hebraismus, in vasto & horrendo deserto.

Circunduxit eum, &c.

יְסֻדֵּי יְסֻדֵּי Ad verbum, circuire fecit eum, intelligere fecit eum.

sub. Legem. id est docuit. 11 Quæ excitat nidum suum. יִשְׁתָּוֶה
יִשְׁתָּוֶה Fuit. Heb. pro præf. quæ prouocat nidum suum. i. prouocat ad volandum pullos suos, qui sunt adhuc in nido. Contineat pro contento. Hic

verbis significat quomodo eos in deserto fonerit, mores eorum tulerit, atque tentauerit, ac benefecerit eis, ut discerent volare, id est fidere in eum, ut ipse octavo Deuteronomii videri potest.

suum, super pullos suos^o cubat, expādit alas suas, assumit eum, portat eum super alas suas.

volandū pullos suos, & per eos volitās, expādit alas suas, & assumpsit eū, atque portauit in humeris suis.

Ichouah solus deduxit illum, & non fuit cum eo^o deus alienigenæ.

Dominus solus dux eius fuit: & non erat cū eo deus alienus.

Imposuit eum super excelsa terræ, & comedit fructus agri, & fecit ut sugeret mel è petra, & oleum è filice petræ:

Constituit eum super excelsam terram, ut comederet fructus agrorum, & sugeret mel de petra, oleumq; de saxo durissimo:

Butyrū bouis, & lac ouium, cum adipe agnorum, & arietes filios Basan, & hircos vnā cū adipe granorum tritici,

Butyrum de armento, & lac de ouibus cum adipe agnorum, & arietū filiorum Basan, & hircos cum medulla tritici,

Cubat, *קָבַעַ* Fut. Heb. pro *præf.* Assumit eum, *וַיִּקַּח* sub. nidum. i. illos pullos suos, & portat eos super alas suas. Sing. Heb. pro plur. 12 Deus alienigenæ *אֱלֹהֵי כְּכָר* h. sub. gentis. i. nullus Deus alienus adiunxit eum.

13 Imposuit eum, *וַיִּשְׁכַּב* Ad verbum, Equitare faciet eum super excelsa terræ. id est in regione excelsa & alta. Hoc dicit quod Terra sancta sit in medio climate mundi. Posuit igitur eum in summa parte orbis. Tertium beneficium quo describitur situs & opulentia terra Chanaan illis donata, quid in terra sublimi & egregia habitaret, & fructu agrorum alerentur copiose. Quidam per futurū retere malunt, quid sit prophetia. Et fecit ut sug. *וַיִּשְׁכַּב* Poeticè dixit, & figuratè, mel de petra, & oleū de saxo sugi, ut significet fuisse in ea terra maximā abundantiam mellis & olei. q. d. illic nullus locus erit infæcundus & vacuus rebus bonis & suauibus: etiam in rupibus ipsis erunt olina & mel. Signidem & olina gaudent petrosiss & sterilibus lucis: & apes mellificanti vbis, etiā ubi nullus est ager. E filice petræ. *וּמִלֵּךְ פֶּתָר* i. è petra durissima. Sic Dent. cap. 32. 16.

14 Butyrum bouis, *בֹּטְרָא* sub. fecit ut comederet. Et hinc poetica quadā phrasi, opulentiam describit, quid butyri & lacte, & pinguibus agnis aleretur, & arietibus saginatis, &c. Cum adipe agnorum, *וּמִלֵּךְ פֶּתָר* Heb. aismus, cum agnis pinguibus. Filios Basan, *בְּנֵי בָסָן* i. nutritos & educatos in monte ac regione Basan fertili. Arietes filios Basan, phrasi Hebraica vocat pinguisimos arietes.

Vnā cum adipe gran. tritici, *וּמִלֵּךְ פֶּתָר* Ad verbum, cum adipe renū tritici. i. granorū: quod illa renibus sint similia. à radice *בָּרִי*

Per a
ad iram p
promittit a
derat.
uō qui no

hoc est, cum farina optima granorum triticeorum, quæ præ se ferunt figuram testiculorum & renuncolorum. Subaudiendum autem Comedit.

& sanguinem vux biberet
meracissimum.

Incrassatus est dilectus,
& recalcitrauit: incrassatus, impinguatus, dilatus,
dereliquit Deum factorem suum, & recessit à Deo salutari suo.

Prouocauerunt eum in diis: 6
alienis, & in abominationibus ad iracundiam cœcitantur.

Immolauerunt demoniis 17
& non Deo, diis quos ignorabant: noni recentisque

& sanguinem vux bibisti merum.

Et impinguatus est 'Iſrahel
& recalcitrauit: 'impinguatus es,
incrassatus es, operuisti: & dereliquit Deum qui fecit eum, ac
despexit Deum salutem suam.

'Zelare fecerunt eum propter
extraneos, per abominationes
irritauerunt eum.

Sacrificauerunt demoniis, non
Deo, diis quos non nouerant, non
uis qui de propinquo

Et sanguinem vux וַיִּשְׂרֹב Phraſi Hebraica succum vuarum
vocat sanguinem, quid propter colorem videatur sanguis. Merum autem
per appositionem positum. hoc est, vinum optimum, & rubrum bibes. Quidam
in futuro malunt vertere, ut dictum est.

15 'Iſrahel יִשְׂרָאֵל Ad verbum, Rectus. sic dictus 'Israel quod fuerit
rectus, à רָצָה. Quidam deducunt à רָצָה, aspicere. verum rectius est ut à רָצָה
deducatur, ut scribit ex doctis Hebræorum aliter, Succulentus (inquit) factus
Israel, Deo rebellis fuit. Impinguatus es, &c. מְרִיבָה עֵינֶיךָ
Mutatio personæ, pinguis factus es seu alisti pinguis & succulentus
contraxisti crassitiem, operuisti. sub. pinguedine carnis tuæ, sine animâ,
qui penè suffocatus fuit, adeo ut nihil intelligas. Paulo plenior est loquutus
in Psalmo 17. c. 10, Adipe suo clauferunt. Integra legitur Job 15. c. 27, Operuit
impius faciem suam adipe suo. Ac despexit וַיִּבְזֶה ac floecificecit. vilipendit. Doctus inter Hebræos exponit. depressit. vel, deprimere
conatus est. sub. à magnitudine sua. aut, depressit dignitatē Dei sui. Chaldaeus paraphraſtes sic verſum istum tranſtulit, Diues factus est
Israel, & recalcitrauit. admodum prosperè successit, & acquisiuit facultates.
& reliquit cultum Dei factoris sui, exasperauit fortissimum redemptorem suum.

16 Zelare fecerunt eum, &c. פְּרוּעוּתוֹ
Prouocauerunt eum ad emulationem in externis. sub. diis. vel, per externos. Chaldaeus paraph. Ad emulationem concitauerunt eum cultu idolorum. Eadem habes paulo post verſu 21.

Per abominationes, &c. בְּזִמְיוֹתָיו in abominationibus ad iram prouocauerunt eum. id est per cultum idolorum contenderunt prouocare ad iram. Idem hic dicit aliis verbis. Sequenti verſu ſeipſum declarat.

17 Nouis qui de propinquo ve. הָיָה קִרְבָּנוֹ recentibus
tibus qui nuper venerunt. i. quorū fama nuper ad homines ipsos peruenit.

venerunt, quos non timuerunt
Patres vestri.

venerunt, quos non coluerunt
Patres eorum.

'Dei qui genuit te, oblitus es: 18
oblitus es inquam Dei 'qui ge-
nerauit te.

Deum qui te genuit dere-
liquisti, & oblitus es Dei
creatoris tui.

*Minatur afflictio-
nes Deus Iudæis
ingratis.*

'Quum autem vidisset Icho 19
uāh, exacerbatus est præ ira in
filios & filias suas.

Vidit Dominus, & ad i-
racundiam concitatus est:
quia promouerunt eum fi-
lii sui & filie sue.

Et dixit, Abscondam faciem 20
meā ab eis, videbo 'quid in no-
uissimo eorum: generatio enim
peruersitatū sunt, & filii in qui-
bus nulla est fides.

Et ait, Abscondā faciem
meam ab eis, & considera-
bo nouissima eorum: genera-
tio enim peruersa est, & in-
fideles filij.

'Ipsi zelare fecerunt me in re 21
quæ non est deus, irasci fecerunt
me in vanitatibus suis: | & ego
zelare faciam eos in eo qui nō est
populus: in gente stulta prouo-
cabo eos ad iram.

Ipsi me promouerūt in
eo qui non erat Deus, & ir-
ritauerunt in vanitatibus
suis: & ego prouocabo eos in
eo qui non est populus, & in
gente stulta irritabo illos.

18 Dei יי אד verbum, Rupis, vt supra versu 4. Qui gene-
rauit te. יי אד qui creauit vel, formauit te. ab יי אד. Praef. Heb. pro
prat. 19 Quum autem vid. &c. וירא יי אד Ad verbum, Et vi-
dit Iehouah, & abominatus est præ ira filios suos & filias suas. i. vi-
ros ac mulieres. Chaldaus paraph. Manifestatum itaque est corā Do-
mino, & excanduit furor eius, eo quod irritauerunt eū filii & filiae.

20 Quid in no. e. יי אד sub. futurū sit. vel, quid in fine suo.
sub. patientur. i. quid ad extremum facturi sint. vel, quid accidet illis ad
extremum.

21 Ipsi zelare fecerunt me, &c. יי אד Conser
versum istum cū paulo antè precedenti versu 16, Ipsi inuidere se
cerūt me in nō deo. i. conati sunt facere vt inuiderē ei qui nō erat Deus.

Et ego zelare faciā eos, &c. ויזע יי אד ego quoque pro-
nocabo eos ad inuidiam in non populo. Edicit Dominus qua re-
tionem vindicaturus sit populi sui defectionem, vbi ad idololatriam declinauerit.
Quemadmodum (inquit) nouis diis inductis, me ad zelum prouocauerūt:
ita ego quoque nouum populū suscitabo, quo ipsi zelo accendantur. Atque
vt deus fecerunt qui dī nō sunt: ita gentē constitutā ex non gente. Sic factū
est (teste Paulo, ad Rom. 10. d. 19) quum Gentes assumpta sunt per Evan-
gelium Vnde vsque hodie implacabiliter irritantur Iudei, quid illis ne-
gamus esse populū Dei, nos verò asserimus nos esse populū Dei, vt hic
versus pradicat.

*Iere. 15. c. 14
vnu. 10. d. 19*

fi-
ce-
per-
ad-
gera-
quæ-
deni-
ca ve-
ideff-
suas.
sue A-
maie. si-
Et
bo etia-
bus inter
vnu
For
in q. d. Ab-
sue vassabi-
Gene.

Ignis succensus est in furo
re meo, & ardebit vsque ad
infernū nouissima: deuora-
bitque terram cū germine
suo, & montium fundamē-
ta combures.

22 Congregabo super eos ma-
la, & sagittas meas cōple-
bo in eis.

23 Consumētur fame, & de-
morabunt eos aues mōsu a-
marissimo: dentes bestiariū
immittam in eos, cum furo-
re trahentiū super terram
atque serpentium.

24 Foris vastabit eos gladi⁹, &
& intus paup: iuuenem si-
mul ac virginem, lactētem
cum homine sene.

Ignis enim succendetur in fu-
rore meo, & ardebit vsque ad
infernū inferiorem, deuora-
bitque terram, & fructum eius,
& inflammabit fundamenta
montium.

22 Consumam super eos mala,
sagittas meas consumam in eis.

23 Combusti erunt fame, & co-
mesti ægritudine calida, & ex-
cisione amara: dētes quoque be-
stiarum immittam in eos cum
veneno serpentium super terrā.

24 Foris orbabit gladius, & in
cubiculis erit terror: etiā iuue-
nem, etiam virginem, lactētem
cum viro sene.

22 Et ardebit vsque ad infernū, &c. וְיִקְדַּח אֶת הַיָּדָיִם אֶת הָאֵשׁ Ignis
hic non solum ignem, sed totam vastitatem significat quæ igne fit. qualis
fuit ignis Regis Babylonis & Romanorum, ubi terra, licet non tota fuerit
exusta & vastata, ut in Ierusalem & aliis locis, ut ne lapis quidem su-
per lapidem relinqueretur. hoc significat quod ardere illum dicit vsque
ad infernū. ac si dicat, Nihil reliquum super terram erit, vel edificij, vel
germinis, sed & ipsum solum, & montes ubi adificia steterant, exurētur.
quasi ignis deorsum per terram velit ad infernū vsque ardere, sicut vi-
demus fieri in locis igne desolatis. q. d. Etiam profunda & infima terræ lo-
ca vertam in sterilitatem.

23 Consumam אֶכְלֶם Absumam.
id est, Expendam contra eos omnia mala. Eadem max vocat sagittas
suas.

24 Combusti erunt fame, &c. אֶכְלֶם אֶכְלֶם id est Adurentur.
sive Absumentur præ fame. Aegritudine calida, & pestifera absumentur.

Et excisione amara: וְיִקְדַּח אֶת הַיָּדָיִם id est peste amarissima, siue mor-
bo exitiali qui citò enecat. Peste quæ ex aere corrupto provenit, ut ait do-
ctus inter Hebræos, Cum veneno serpentium super ter. וְיִקְדַּח אֶת הַיָּדָיִם

Ad verbum, cum veneno reptatium terræ. i. serpentium. hoc
est, & animalia venenata immittam.

25 Foris orbabit gladius, &c. אֶכְלֶם אֶכְלֶם Hebraismus, vastabit en-
sis. q. d. Absumentur bello. Etiam iuuenem: נַעֲרָה נַעֲרָה sub. orbabit,
sive vastabit. Sing. Heb. pro plur. vastabit inquam iuuenes, puellas, &c.

Sene. סֵנֶה Ad verbum, canitici.

'Dicerē, 'Dispergam eos per: 26
angulos, cessare faciam ex homi-
nibus memoriam eorum:

Et dixi, Vbinam sunt? ces-
sare faciam ex hominibus
memoriam eorum.

Nisi 'iram inimici timerem, 27
ne fortē 'extraneē se gerant ho-
stes eorum, ne fortē dicant, Ma-
nus nostra 'excelsa, neque Icho-
uah operatus est omnia ista.

Sed propter iram inimi-
cū distuli: ne fortē super-
birent hostes eorum, & di-
cerent, Manus nostra excel-
sa, & nō Dominus fecit hac
omnia.

Gens enim 'periens consiliis 28
sunt, nec est illis 'intelligentia.

Gens absque consilio est,
& sine prudentia.

'Si sapientes essent, intellige- 29
rent hoc, intelligerent 'nouissi-
mum suum.

Vtinā saperent, & intel-
ligerent, ac nouissima proxi-
derent.

26 Dicerem, וְיִשְׁרָף Prateritū Heb. quod quidam per imperfectum
coniunctiui vertunt, ut hic noster. Alij per prateritum perfectum eiusdem
modi, Dixissem, & timuisssem, in sequenti versu hoc sensu, Iam dixissem
apud me id est statuissem, sine decrevissem in hunc modum. Disper-
gam eos, וְיִשְׁרָף Detrudam eos. וְיִשְׁרָף nomen, significat extremi-
tatem & finem cuiuscunque rei, angulum quoque & plagam: vnde de-
ducitur hoc verbum, quod est Dispergere, siue detrudere in extremitatem
vel angulum. Sunt qui hanc dictionem diuidunt in tres, וְיִשְׁרָף in fu-
rore meo, Vbi ipsi id est Dixissem in furore meo, Dabo eos ac si non essent:
ut dicant qui illos viderint, Vbi sunt? Verū prior lectio rerior, Statui-
sem procul abigere à me in locum orbis tam remotum, ut postea homines
nullam illorum mentionem facerent. Ex doctis Hebræorum alter exponit,
Exterminabo, siue exterminassem eos.

27 Iram inimici וְיִשְׁרָף id est inimicum iratum illis, & insen-
sum. Extraneē se gerant וְיִשְׁרָף alienos se ostendant. id est ut
vertit Chaldaeus paraphrastes, ne magnificē se efferant. Alij, non a-
gnoscant, vel, dissimulent se agnoscere. aut, eāt inficias. sub. id factū
esse à me, & sibi tribuant. In hunc sensum exponit magni nominis apud
Hebræos vir, his verbis, Ne fortē agnoscant rem hostes eorum, & meam po-
tentiam attribuant alteri cui non est potentia. Excelsa, וְיִשְׁרָף id
est innicta sunt vires nostra.

28 Periens consiliis וְיִשְׁרָף id est perditū consilij, siue inconsulta. De inimicis popu-
li Israelitici loquitur. Intelligentia, וְיִשְׁרָף prudentia. id est im-
prudens. 29 Si sapientes essent, &c. וְיִשְׁרָף Si sa-
puissent, intellexissent istud. nempe, me perdidisse populum meum pro-
pter peccata ipsorum, non autem id sibi tribuerent. Nouissimum
suum, וְיִשְׁרָף finem suum. id est quis finis eis maneat, & repulsi sunt
eadem sibi euentura propter peccata sua.

fla-
em
Gau-
mit-
vale,
intell-
ti em-
14
Hob. pr-
vio cog-
dent qu-
nes mor-
cat per
gistrum
incantat,

Quomodo persequatur vnus mille, & duo fugarent decem millia? nōne ideo quia Deus suos vendidit eos, & Dominus conclusit illos?

Non enim est Deus noster vt dñi eorum: & inimici nostri sunt iudices.

De vinea Sodomorum, vinea eorū, & de suburbanis Gomorrhæ: vna eorum, vna fellis, & botri amarissimi.

Fel draconum, vinum eorum: & venenum aspidum insanabile.

Nōne hæc condita sunt apud me, & signata in thesauris meis?

10 Persequutus fuisset vnus mille persequi potuisset vnus. vel, persequatur. aut, persequi possit. id est, Quid fieri potuisset vt hostis vnicus persequeretur mille Israelitas, nisi quid, &c. Tradidisset eos sub hostibus. Quidam per futurū vertunt hæc omnia, quod prophetias contineant nondum impletam de futuro supplicio in Israelitas idololatrias.

31 Et inimici nostri sunt iud. Et inimici nostri sunt iud. Id est, etiam inimicis nostris testibus, hæc sunt vera. Verba Moysi.

32 Ex vite enim pSedem, &c. Sicuti deus hostium nostrorum non est conferendus cum Deo nostro, ita ipsi non sunt nobis comparandi: qui nati sunt parentibus iniquis, quales erant Sodomitæ & Gomorrhæi. vel, vt doctioribus magis placet, quia studia Sodomitarum imitantur.

Amaritudinum Hebraismus substantiuum plurale, ad exprimendum superlatiuum, ferunt vvas amarissimas. Per hæc intelligit malitiam operum illorum.

33 Crudele id est cōtō emicans. Eadem quæ præcedente versu, verbis mutatis.

34 Nōne est reconditum apud me, & secreta teneo, licet foris cogar benefacere impiis illis propter nomen meum? ipsi autem non vident quid apud me super eos definitum sit, ideo securi sunt. Affirmat omnes mortalium res aduersas in thesauris suis esse reconditas: quo significat, eas res iusto eius iudicio in homines immitti, tanquam scelerū ac flagitiorum vindices: quod si, si homines suis fraudibus iram illius nō prouocarent, quasi in arca inclusas & reconditas contineret.

Vltio Dei est.
Eccli. 28. a. 1
rom. 12. d. 19
heb. 10. f. 30

Misericordia.

¶ Mea est vltio, & retributio, 35
tempore quo nutabit pes eorum:
quia propinquus est dies affli-
ctionis eorum, & festinant quæ
futura sunt eis.

Quia iudicabit Iehouah po- 16
pulū suum, & super seruos suos
pœnitebit ipsum, quum vide-
bit quòd abierit manus, & non
sit clausus & derelictus.

¶ Et quando dicet, Vbi sunt dii 37
eorum, deus in quo sperabant

Qui adipem sacrificiorū illo- 38
rum comedebant, & bibebant
vinum libaminis illorum: sur-
gant, & opitulentur vobis, sit
super vos absconsio.

¶ Videte nunc quòd ego, ego 39
sum, & non sunt dii mecū: I ego
mori faciam, & viuere faciam:

35 Mea est vltio, וְיִקַּח q. d. Ego vlciscar & retribuam, quum c-

ruere debebunt. Et festinant עָרִי Singul. Heb. pro plur. q. d. V-

numquodque eorum. id est propediem interibunt, citò accident quæ eue-

tura sunt illis. 36 Iudicabit Iehouah populum f. יְהוָה יִדְּכֶם

Hebraismus, vlciscetur populum suum de inimicis suis. Consolatio

cedere solet mœrovi in Prophetis. Pœnitebit ipsum, וְיִתְנַחֵם Id

mutabit sententiam, nec affliget eos vt decreuerat. Quum videb-

quòd abierit, &c. וְיִרְאֶה כִּי יִרְחֹק כִּי יִרְחֹק id est quum videbit populū suū

reductum esse ad istam summam miseriā, nempe quum videbit m-

num, id est robur populi sui abiisse, hoc est destitutum esse viribus: quum

præterea videbit neminem esse clausum arcibus, quòd omnes sint exp-

gnata: neminem item superfuisse, qui non sit abductus in captiuitatem.

37 Et quando dicet, וְיִתְנַחֵם sub. inimicus ridendo Israelitas.

38 Sit super vos absconsio. יְהוָה יִתְנַחֵם Id est protectio deorum

Mea est vltio, & ego re-
tribuam in tempore, vt labi-
tur pes eorum: iuxta est dies
perditionis, & adesse festi-
nant tempora.

Iudicabit Dominus po-
pulum suum, & in seruis suis
miseretur: videbit quum
infirmata sit manus, &
clausi quoque defecerunt
residuique consumpti sunt.

Et dicet, Vbi sunt dii
eorum, in quibus habebant
fiduciam?

De quorum victimis
comedebant adipem, & bibebant
vinum libaminū? si-
gant & opitentur vobis
& in necessitate vos pro-
pugnant.

Videte quòd ego sum solus
& non sit alius Deus p-
ter me: ego occidam, & ego
viuere faciam.

Deus noster, Deus
solus est.
1. Sam. 2. b. 6
Job. 13. a. 2
Isa. 46. b. 13

39 Videte וְיִתְנַחֵם Attendite. Et non sunt dii mecū: וְיִתְנַחֵם
id est quòd solus sum Deus. q. d. Vos qui confiditis diis illis, vide-
te quòd ego ipse sum solus Deus, & præter me non est alius. id est quòd non ha-

beam parem & consortem Diuinitati.

percutiā, & ego sanabo, & nō est qui de manu mea possit eruere.

Leuabo ad cælum manū 40 meam, & dicam, Vino ego in æternum.

Si acuerō ut fulgur gladium meum, & arripuerit iudiciū manus mea, redam ultionem hostibus meis & iis qui oderunt me, retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine, & gladius meus deuorabit carnes, de crure occisorum, & de captiuitate nudati inimicorum capitis.

Laudate Gētes populū eius, quia sanguinē seruorū

percutiam, & ego sanabo, & nemo est qui de manu mea eruat.

Quum eleuauero ad cælum manum meam, & dixero, Viuo ego in seculum.

Si acuerō aciē gladii mei, & arripuerit iudiciū manus mea, redam ultionem hostibus meis, & odio habētibus me retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine, & gladius meus deuorabit carnē, sanguine inquā occisorum, & captiuorum de capitibus in ultionibus inimici.

Laudate Gentes populū eius, quia sanguinem seruorum suo-

Percutiam, ופצתי ופצתי Prat. Heb. pro fut. transfodiam, vulnerabo.

40 Quum eleuauero, &c. ויניח ידיו ויניח ידיו More scilicet iurantis. pro seipsum iurare solet Deus, quum maiorem se neminē habeat, ut ait Apostolus Heb. 6. c. 13. Præcedenti versui hic versus iungitur, hoc modo, Nō est qui de manu mea possit eruere, quum iurauero per me viuere, & viuere in secula. Alii vertunt, Leuabo enim in cælū manū meā, dicā, &c. Quod & sic exponunt, Hoc iurantis, vel gloriantis more dicitur, quod præter Deum nihil possit gloriari, neque de esse suo, neque de viuere, sed solus ipse dicit, Ego sum, ego vino. ut scilicet timeatur, & præsumptio nostra conteratur.

41 Aciem ופצתי Ad verbum, laminam, fulgorem, id est gladium meum fulgētem. Significat ferrum gladii, fulgoris speciē habens.

Et arripuerit iudiciū manus mea, ופצתי ופצתי Hebraismus, & semel coepit facere iudiciū.

42 Inebriabo ופצתי Occisorum, ופצתי Singul. Heb. pro plur. interfectorum i. vulneratorū sed non usque ad mortē.

Et captiuorum ופצתי Singul. Heb. pro plur. Ad verbum, & captiuitatis, hoc est captiuorum & vulneratorum qui abduci solent, quod vulnere accepto non interierint.

De capitibus, &c. ופצתי Et hic Singul. pro plur. i. quum sumam vindictā de hostibus meis, tunc gladius meus deuorabit carnes de capitibus ipsorum hostium. hoc est, ense amputabo capita hostium meorum. Verū etiam potest, In principio in ultionibus inimici. aut, in principio vindictarum inimici. hoc est, quū primum sumam pœnas de inimicis meis.

43 Laudate gentes populū eius, ופצתי Verba sunt Moysi. Doctus inter Hebræos exponit, O gentes quæ estis populus eius laudate sub. Ichuam.

rum' vindicabit, & vindictā red-
det hostibus suis, & expiabit ter-
ram suam, populum suum.

*suū vlciscetur: & vindi-
ctam retribuet in hostes eo-
rum, & propitiū erit terræ
populi sui.*

Vindicabit, & vindictā red. וְקִם וְנָקַם vlciscetur, & vltionē, & c.

Et expiabit, & c. וְכַפֵּר וְהָיָה כְּפֻרָה & propitiū erit terræ suæ & c.
pulo suo. vel, parceret terræ suæ & populo suo,

CANTICVM ET GRATIARVM ACTIO

Deboræ & Barac post victoriam.

Iudicum v

Cecinit autē Deborāh & Ba-
rac filius Abinóyam die illa
dicendo,

Cecineruntque Deborā
& Barac filius Abi-
nóē in illo die, dicēte

Dū vlciscitur vltiones in Iŵs-
raNél, dum sponte se offert po-
pulus, benedicite Iehouæ.

Qui sponte obtulistis de
rael animas vestras ad per-
culum, benedicite Domino.

Audite Reges, auribus perci-
pite Principes: ego Iehouæ, ego
inquam canam, psallam Iehouæ
Deo IŵsraNél.

Audite Reges, auribus per-
cipite Principes: ego sum, ego
sum, quæ Domino canā, psal-
lam Domino Deo Iŵsraēl.

Iehoua' quum egressus es è
Ŵsēyir, dum recessisti ex agro
NEdóm, terrā concussa est, etiā
cæli' stillauerunt, etiam nubes
stillauerunt aquas:

Domine quum exires d
Seir, & transires per regio-
nes Edom, terra mota est, ca-
lique ac nubes distillauerū
aquis.

3 Dum sponte se offert pop. וְדָרַר עַד וְדָרַר & quū sponte sua sumit
arma popul⁹, vt scilicet defendat sese contra inimicos suos. addebat enim
illis Dominus robur & animum quum volebat eos liberare. i. dum sumit
pœnas Deus de Iŵsraēle propter peccata, dūmque populus sponte sumit ar-
ma. q. d. tempore afflictionis & liberationis, tempore calamitoso & fœlici
laudate Dominum.

4 Quum egressus es, & c. וְיָצֵא מִן הַר שֵׁיר & quum recessisti de Idumæa. q.
i. quum cœpisti relinquere montem Seir, & quum recessisti de Idumæa. q.
d. quum cœperunt filii Iŵsraēl vltiā procedere, Domino eos procedente, & c.

Concussa est, וְרָעַר tremuit. i. habitatores regionis Idumæorum tre-
muerunt.

Stillauerunt, וְנָטַף Idem bis dicit, Cæli stillauerunt, &
Nubes stillauerunt aquas. simul videmus calum pro nubibus accipi. ho-
est, calū fuit obscuratum ac plenum nubibus. fuerat enim author eius vi-
ctoria. Huiusmodi phrasis significat principes & duces despōdisse animū

Montes fluxerunt à facie
Domini, & Sinai à facie
Domini Dei Israel.

In diebus Samgar filii A-
math, in diebus Iahel quie-
uerunt semita: & qui ingre-
diebantur per eas, ambula-
uerunt per calles deuios.

Cessauerunt fortes in Is-
rael, & quienerunt: donec sur-
geret Debora, surgeret mater
in Israel.

Nona bella elegit Deus,
& portas hostium ipse sub-
uertit: clypeus & hasta si
apparuerunt in quadragin-
ta millibus Israel.

Cor meum diligit princi-
pes Israel, qui propria relin-
quere obtulistis vos discrimi-
ni, benedicite Domino.

Montes fluxerunt à facie Ie-
houa, iste Sinai tremuit à facie
Iehoua Dei Israél.

In dieb' Šāgār filii Anáth.
in dieb' Iahél cessauerūt itinera:
& ambulantes per vias, ambu-
lauerunt per semitas tortuosas.

Cessauerunt villæ in Israél
cessauerūt inquam, donec surre-
xi ego Deborah, donec inquam sur-
rexī mater in Israél.

Quum elegit deos nouos, tūc
fuit bellum in portis: clypeus si
conspēctus est, & lancea in qua-
draginta millibus in Israél.

Cor meum ad principes Is-
raél, qui voluntarii fuerunt in
populo: benedicite Iehoua.

Fluxerunt à facie Ieh. יְהוָה נִסְּפוּ בַּיָּם. i. versifunt in aquam ad-
nente ante Domino.

Iste Sinai סיני quemadmodum Sinai.
sub. tremuit. q. d. si mons cepit tremere, quæ est creatura sine sensu, quan-
te magis homines?

Cessauerunt itinera; יְהוָה נִסְּפוּ בַּיָּם. i. cessauerunt itinera; q. d. nemo audebat peregrè proficisci.

Et ambulantes, &c. יְהוָה נִסְּפוּ בַּיָּם. i. qui autem peregrè proficiscē-
tur, ire solebant per calles deuios.

Cessauerunt villæ יְהוָה נִסְּפוּ בַּיָּם. i. deserti sunt, sine deserti erant vici, hoc est vrbes non munitæ.

Quum elegit יְהוָה sub. Israel. Ent. Hebr. pro prat. Quum eli-
gebat sine deligebat sibi. i. quum primū incipiebat colere idola, tunc in
urbibus eius erat bellum. vel. hostes ceperūt expugnare vrbes illorum, &
cogere eos vt se reciperent in illas.

Clypeus, &c. יְהוָה נִסְּפוּ בַּיָּם. Sub-
audiendum aliquid, quale, Dispercam si clypeus, &c. i. Dispercam si inter
x l. millia hominum quisquam illorum fuisset ausus assumere arma. q.
d. nullus Israelitarum audebat assumere arma contra hostes, adempto il-
lis à Deo animo: includebant sese in urbibus suis ab hoste obsessis, nec aude-
bāt prodire.

Ad principes יְהוָה נִסְּפוּ בַּיָּם. Ad primores. ad magna-
tes. Sic vocantur Hebraicè principes, quòd habeant potestatem legū condē-
darum. Dicit autē, Ex animo diligo principes qui tam strenuè pugnaue-
runt, liberæque animo se exposuerunt periculo, pugnantes cum Israel.

Benedicite Ieh. יְהוָה נִסְּפוּ בַּיָּם. Subauditur aliquid, quale, & dico illis, Lau-
date Iehouā sine Gratias agite Iehoua. q. scilicet vobis restitueris animus.

Qui ascēditis asinas candidas, 10
qui habitatis iuxta Middin, &
qui inceditis in via, loquimini.

Propter sonitum iaculantū
sagittas in locis ubi hauritur a-
qua, illic narrent iustitias Jeho-
uā, & iustitias villarum eius in
Iusrahēl: tunc descenderunt ad
portas populus Ichouā.

Exurge, exurge Deborah: ex- 12
urge exurge, loquere canticum:
surge Barac, & captiuā duc cap-
tiuitatē tuam fili Abinoyam.

Tunc dominatus est euasor 13
fortibus populi: Ichouāh domi-
nari fecit me fortibus.

10 Candidas, אֲשֵׁר אֲלֻבִּים albas nitentes .i. magni pretii illic. q. d. O
vos mercatores qui equitatis asinis albis quae in pretio habentur.

Iuxta Middin, מִדְּיִן מֵי .i. qui estis vicini loco illi qui infestabatur
frequentia hostium. Middin aliquando nomen urbis, ut in Iosua legimus,
cap. 15. g. 61. Aliquando nomen viae,

Et qui inceditis in via,
loquimini. וְלֹכְדֵי עַל דֶּרֶךְ מִיָּו .i. qui soletis pedites iter facere. loquimini
laudem Deo hoc est, agite illi gratias.

11 Propter sonitum קוֹל
Propter strepitum. qui iam sopitus est, nec auditur amplius in locis illis
ubi aqua hauriri solet. Illic narrent iust. leh. שָׁם יִסְתַּח דְּבֹרָה וְיִסְתַּח בָּרָק

.i. illic quotquot egrediuntur ad hauriendam aquam, dicāt Dominum ef-
se iustissimum. qui perdiderit illas. Et iustitias villarum, &c. דְּרֹת

וְיָו .i. iustitiā Domini qui effecit ut filii Israel possea sine timore habitēt in
vilis: qui restituit Israeli villas suas quae antea nō habitabātur p. a me-
tu hostium suorum.

Tunc descenderūt, &c. וְיָו יָרָד .i. confecto bel-
locum Sisara descendit populus ad portas ut egrederetur urbem: hoc est, po-
pulus egressus est urbes sine ullo timore ac periculo, qui prius continebatur
intra illas.

12 Exurge, &c. עֲרִי עֲרִי עֲרִי Excitare. excitare De-
borah, excitare excitare, dic canticum. i. lauda tehouam. Surge

קוֹ excitare. q. d. lauda etiam Dominum, quoniam ab eo adiutus, mul-
tos captiuos abduxisti.

Captiuitatem tuam סִבְיָן .i. captiuos tuos.

13 Dominatus est euasor יָד דְּבֹרָה dominari fecit superstitē.
pro superstitēs .i. filios Israel qui euaserant incolumes, & quos seruauerat
in bello, Dominus superiores fecit inclitis illis qui erant cum ipso Sisara.

Fut. Heb. pro p. et. Fortibus לְחָרִים clarissimis. inclitis, admi-
rabilibus. i. principibus populi Sisara.

Qui ascenditis super ni-
tentes asinas, & sedetis su-
per iudiciam, & ambulatis
in via loquimini.

Vbi collisi sunt currus, &
hostium suffocatus est exer-
citus ibi narrentur iustitiae
Domini, clementia in fortes
Israel: tunc descendit populus
Domini ad portas, & obti-
nuit principatum.

Surge, surge Debora, surge
surge, & loquere canticum:
surge Barac, & apprehende
captiuos tuos fili Abinoem.

Saluata sunt reliquiae po-
puli, Dominus in fortibus
dimicauit.

Ex Ephraim deleuit eos in 14
Amalec, & post eum ex Ben
iamin in populos tuos: de A-
malec: de Machir principes
descenderunt, & de Zabulō
qui exercitum ducerent ad
bellandum.

Duces Issachar suere cum 15
Debra, & Barac vestigia
suis sequuti, q. quasi in prae-
ceptis ac barathrum se disci-
mini dedit: diuiso contra se
Ruben, magnanimorum re-
perta est contentio.

Quare habitas inter duos 16
terminos, vt audias sibilos
gregum?

14 De Ephraim, &c. וְיִשְׁפָּרִימִי דicitur verbum Hebr. quod sub-
audiendum est sic, Qui erat de Ephraim, id est qui radix eorum erat, do-
minatus est in Amalec, vel pugnavit contra Amalec: Iosue princeps &
dux tribus Ephraim superavit Amalecitas. Post te וְיִשְׁפָּרִימִי sub. d.

Ephraim. i. vos qui estis de tribu Ephraim. Biniamin contra po-
pulos tuos כְּיִמְיָן כְּעֵמֶק sub. pugnabit. i. contra populos & te olim supe-
ratos, nempe Amalecitas. Alii minus recte, vna cum populis tuis. i. tota
tribus (hoc est, omnes alii) alacritate bellandi venit ad bellandum.

De Machir וְיִשְׁפָּרִימִי i. de filiis Machir, qui habitabant ultra Ior-
danem. Descenderunt וְיִשְׁפָּרִימִי sub. vt opem ferrent fratribus.

Principes, וְיִשְׁפָּרִימִי primates. De hac dictione dictum est paulo ante
versu 9. Trahentes וְיִשְׁפָּרִימִי sub. literas. i. qui scribere solebant. Qui-
dam vertunt, qui ducere. i. tractare solebant stygium scriba. q. d. & prin-
cipes, imò etiam ipsi scribae dediti studijs, ceperunt arma, & venerunt in
auxilium fratrum.

15 In Issachar וְיִשְׁפָּרִימִי i. tribus Issachar.
sub. descenderunt, aut venerunt. Et Issachar: וְיִשְׁפָּרִימִי Totam tribum
intelligit. q. d. non modò principes tribus Issachar affuerunt, sed etiam to-
ta ipsa tribus.

Sic Barac, &c. וְיִשְׁפָּרִימִי Et etià Barac in valle
conleceit sese in pedes suos. q. d. tanta alacritate bellandi accessit ad
praelium, vt venires pedes.

In diuisionibus Ruben, &c. וְיִשְׁפָּרִימִי de diuisionibus Ruben, &c. i. de Rubenitis, Iordane separatis
ab aliis, vehementer miror quòd non venerint vt opem ferrent fratribus suis.
Cor enim (inquit doctus inter Hebraeos) disceptabas apud se, & reputabas
de illis quòd non venissent ad praelium. Quidam vertunt, magni erant co-
gitabundi corde.

16 Sedisti inter duas caulas, וְיִשְׁפָּרִימִי remansisti inter duos ordines. sub. ouium. vel inter duas caulas.

Vt audires sibilos gregum וְיִשְׁפָּרִימִי q. d. in tam alto o-
tio, interim dum videres fratres tuos in ingenti esse periculo.

De NEphraim radix eorum,
contra yAmalec, post te Binia-
min cōtra populos tuos: de Ma-
chir descenderūt p̄cipes, & de
Zebulūn trahētes stylo scribā.
P̄cipes quoque in Issachār
cum Deborāh, & Issachār: sic
Barāc in vallem missus est pedi-
bus suis: in diuisionibus Reuben
magnæ erant cogitationes
cordis.

Cur sedisti inter duas caulas,
vt audires sibilos gregum?

in diuisionib⁹ Re⁹ Nubē magnæ
erant inuestigationes cordis.

Gilyád trans Iardén mansit: 17
sed Dan vt quid habitauit in na-
uibus? Ašer sedit in portu ma-
riū, & in fracturis suis habitauit.

Zebulūn est populus qui expo- 18
suit animā suā ad moriendū: &
Naphthali super altitudines agri

Venerunt Reges, pugnaverūt: 19
tunc pugnaverunt Reges Che-
nāyan in Thayanách, & iuxta
aquas Megiddó: desiderabile ar-
gentum non acceperunt.

De calo pugnaverunt, stellæ 20
de viis suis pugnaverunt cum
DSiſſerá.

In diuisionibus, &c. וְנִי לְכָל עָמָל Eadem verba quæ versu præcedēti,
De diuisionibus in quā Ruben magnæ sunt inquisitiones, vel disce-
ptationes cordis. i. cogitationes. q. d. vehementer miror cur huic bello Ra-
benita non affuerint.

17 Trans וְנִי לְכָל עָמָל ultra. Per interrogationem
legunt alii, Galaad quieuitne? vel, remansitne? i. extra Iordanem? q. d. non.

Sed Dā, &c. וְנִי לְכָל עָמָל Sed Dā cur apud naues degit? Si (inquit)
ille qui habitabat ultra Iordanem, venit in auxilium: cur Dan præ me-
tū opes suas transtulit ultra Iordanem? Enumerat eos qui bello non inter-
fuerunt.

Sedit in portu marium, וְנִי לְכָל עָמָל Per imperf. alii,
habitabat ad litus maris.

Et in fracturis suis וְנִי לְכָל עָמָל
Fut. Heb. pro præter. perf. quod per imperf. quidam vertunt, & in rupturis
suis manebat. Rupturas vocat vrbes semidirutas. non enim habebant.
Aser ita vrbes satis munitas, & longè habitabant: ob id non venerunt. Alij
vertunt, ad sinus suos. Doctus inter Hebræos exponit pro loco ubi diffun-
duntur flumina.

Venerunt Reges, וְנִי לְכָל עָמָל vt scilicet Israelem
oppugnarent.

In Thayanach, &c. וְנִי לְכָל עָמָל q. d. venerunt cum
maximo exercitu, vt qui cōplecterentur totam regionē quæ est inter Tha-
nach & Megiddo. vel, oppugnarunt Thaanach, postea Megiddo.

De-
siderabile argentum וְנִי לְכָל עָמָל Ad verbum, desiderium argenti, &c. i.
nullam prædam sunt assequuti, quod sperauerant. Doctiores vertunt, frū-
stum argenti. i. nummos non accipiebant. q. d. nemini parcebant, etiam ob-
lata pro redēptione quacunque pecunia.

20 Pugnaverūt, וְנִי לְכָל עָמָל pu-
gnabāt sub. caelestes pro illis. De viis suis וְנִי לְכָל עָמָל de semitis suis,
Quidā. de stationib⁹ suis. i. de calo in quo feruntur. q. d. facile filii Israel

disiso contra se Ruben, ma-
gnanimorum reperta est cō-
tentio.

Galaad trans Iordanem
quiescebat, & Dan vaca-
bat nauibus: Aser habita-
bat in litore maris, & in
portibus morabatur.

Zabulō verō & Nephtha-
li obtulerunt animas suas
morti in regione Merome.

Venerūt Reges, & pugna-
uerunt: pugnaverunt Reges
Chanaan in Thanach, iux-
ta aquas Mageddo, & ta-
men nihil tulere prædātes.

De calo dimicatum est cō-
tra eos: stellæ manentes in
ordine & cursu suo, aduer-
sus Sisaram pugnaverunt.

expugnauerunt Sisaram, quoniam calesces pro eis pugnabant contra illam.

Torrens Cifon traxit ea. 21 Torrens Cifon scopauit eos, torrens antiquitatum torrens Cifon, calcasti o anima mea in fortitudine.

Vngula equorum ceciderunt, fugientibus impetu, et per praeceps vultibus fortissimis hostium. 22 Tunc quassatae sunt calces equi a sono pedum, sono pedum fortium eius.

Maledicite terra Meroz, 23 Maledicite Meroz, dixit Angelus Iehoua: maledicite maledicendo habitatoribus eius: quia non venerunt ad auxilium Domini, in adiutorium fortissimorum eius. 24 Benedicatur praeter mulieribus Iayel vxor NHeber Cinai, praeter mulieribus quae in tabernaculo benedicatur.

Benedicta inter mulieres Iayel vxor Haber Cinai, 24 Benedicatur praeter mulieribus Iayel vxor NHeber Cinai, praeter mulieribus quae in tabernaculo benedicatur.

Aquam petenti lac dedit, 25 A quam postulauit, lac dedit: in phiala fortium obtulit butyrum.

Sinistram manum misit ad clauum 26 Manum suam ad clauum

21 Scopauit eos, ופסו .i. vt scopis sordes, abduxit eos. Antiquitatum קדומים .i. de numero praeursorum, hoc est antiquus. q. d. in hoc a Deo ordinatus fuit torrens Cifon ab initio, vt in eo perirent Chanaanæ: in xta illud Prouer. 16. a. 4. Omnia operatus est Dominus propter semetipsum. Hac dictus inter Hebr. 205. Calcasti קררתי sub. annem illum. i. ego pedibus meis transiui fortiter et viriliter, citraque periculum. q. d. me vero mulierem infirmam non potuit rapere transversam. 22 Quassatae sunt calces eq. ופסו קלסות equorum. Sing. pro plu. A sono pedum, ופסו קלסות. Ad sonum, a calcationibus calcationibus fortium eius. i. propter crebras et frequentes concursiones equorum. sive equorum eius Sisara. 23 Meroz, מרוז .i. illi urbi quae praelio non interfuit. Angelus מלאך sub. qui per me loquitur. Contra fortes, כנגד גיבורים. i. contra Chanaanæ qui fortiter pugnabant contra filios Israel. 24 Benedicatur praeter mul. ופסו קלסות Benedicta fuit laudetur supra alias mulieres. 25 In phiala fortium קלסות דגלים in cratere insignium. vel nobiliu. i. in huiusmodi cratere in quo solent bibere nobiles homines. Butyrum, חמאה Dicitur lac praecedens, repeti debet, vt virtus, lac butyri. i. ex quo fuerat expressum butyrum, 26 Ad clauum ליד הדלת. Hec dictio significat clauum sive paxillum quo solent fimbriam tentorii figere in terram.

misit, & dexteram suā ad malleum laborantium, concussitque Osiferā: abscidit caput eius, & perfodit, & perforauit tempus eius.

num, & dexterā ad fabricā malleos: percussitque Osiferā quarens in capite ueri locum, & tempus ualde perforans.

Inter pedes eius incuruatus est, cecidit, dormiuit inter pedes eius: incuruauit inquam sese, cecidit ubi incuruauit sese, ibi cecidit vastatus.

Inter pedes eius ruit, decit, & mortuus est: voluit ante pedes eius, & iacebat exanimis & miserabilis.

Per fenestram respexit, & ululauit mater Osiferā, per cancellos inquam, dicens, Cur moratur currus eius venire: cur tardauerunt pedes quadrigarum eius? Sapientiores principum eius responderunt, ipsa quoque se ipsam solabatur his uerbis,

Per fenestram respiciens ululabat mater eius: & ex cœnaculo loquebatur, Cur moratur vegredi currus eius quare tardauerunt pedes quadrigarum illius?

Vna sapientior ceteris uxoribus eius hac secum uerba respondit,

Annon inuenerunt, & diuidunt

Foris nunc diuidit spolia

Misit, & dexteram suā ad malleum laborantium, concussitque Osiferā: abscidit caput eius, & perfodit, & perforauit tempus eius.

Manus eius sinistra ad clauum mittent sese, & dextera eius ad malleum laborantium. Ordo turbatur, & fut. pro pr. et. pro, Manus eius ad clauum, & dextera eius ad malleum laborantium miserunt sese. id est, requisierunt. hoc est, arripuerunt.

Laborantium, i. fabricum & aliorum artificum.

perforauit, & posteaquam perforauerat & penetrauerat tempora eius.

Incuruatus est, i. corruit. Dormiuit, i. iacuit. prostratus est mortuus. q. d. subito concidit in terram mortuus.

Vastatus, i. spoliatus. sub. vita. q. d. unico ictu interfecit eum.

Respexit, & ululauit mater Osiferā, per cancellos inquam, dicens, Cur moratur currus eius venire: cur tardauerunt pedes quadrigarum eius?

Sapientiores, i. principes sapientes, siue prudentes, quia illi famulabantur.

Responderunt, ipsa quoque se ipsam solabatur his uerbis,

Ipsa quoque, & diuidunt

Ad uerbum, etiam ipsa conuertit uerba sua ad se. Hebraismus, quem quidam sic conuertunt, qui n. & ipsi sibi ipsi reddebat uerba. vel (ut alii) quinetiā ipsa respōdebat sibi met ipsi. i. solabatur sese. Fut. Heb. pro pr. et. quod per imperfectum reddidit neq. ster interpret.

Annon inuenerunt, & diuidunt

Ad uerbum, etiam ipsa conuertit uerba sua ad se. Hebraismus, quem quidam sic conuertunt, qui n. & ipsi sibi ipsi reddebat uerba. vel (ut alii) quinetiā ipsa respōdebat sibi met ipsi. i. solabatur sese. Fut. Heb. pro pr. et. quod per imperfectum reddidit neq. ster interpret.

Fui. Heb. *proprati*. q. d. Annon inuenerunt spolia? occupati sunt in illis diuidendis.

Et pulcherrima *faminarū* eligitur ei: vestes diuersarū colorum *Sisara* traduntur in pradam, Et supellex *ra* ria ad ornanda colla conge-ritur.

Sic pereant omnes inimici tui Domine: qui autē diligunt te, sicut sol in ortu suo splendet, ita rutilent.

Puella, &c. *וְהָיָה כְּהַרְוֵתוֹ* Hebraismus, Capiti viri. p. Singulis. q. d. Puella una, aut duæ puellæ dabuntur singulis. Spolia discoloriū, &c. *וְהָיָה כְּהַרְוֵתוֹ* Spolia colorū, &c. i. colorata. q. d. spolia colorata, insecta Et tincta pretioso colore, referet *Sisara*. spolia in quā exornata arte plumariā: Et color, siue discolor, hoc est vestes colorata, Et vtrinque acupictæ, erunt in collum, hoc est caput spoliū. i. separabuntur ut dentur principi, nempe *Sisara*. Alij, dabuntur collo spoliū. i. principi exercitus.

31 Diligentes autē te, &c. *וְהָיָה כְּהַרְוֵתוֹ* Ad verbum, & diligentes eū erunt secundum egressum solis. i. proficiant, siue sumant vires quem admodum sol quum exoritur, subinde lucidior euadit. hoc est, subinde maiores ac clariore fiant, similes scilicet soli exorienti.

CANTICVM HANNAE, IN QVO GRATIAS agit Deo, quod ex sterili fecundam eam reddiderit, I. Samu. 1. I.

ET orauit Anna, & ait, 1
Exultauit cor meū in
Domino, & exaltatū
est cornu meum in Domi-
no dilatatum est os meum

1 Orauit autē *וַתִּפְתָּח* q. d. Orauerat Hanna, hoc est à Deo precebat filiū: quem quia ab eo acceperat, nunc dicit, siue gratias agit. Aut, Precata est Deū Hanna, ut acceptū haberet Samuelem: postea gratias agit de tanto beneficio accepto. Vel, Orauit autē. i. Fudit preces, Et gratias egit, &c. Exultauit *וַתִּפְתָּח* Præf. Heb. pro præf. Exultat. In Iehoua *וַתִּפְתָּח* per Iehouā. i. a. thew Domini. siue beneficio Domini animus meus plenus est letitia. Cornu meū *וַתִּפְתָּח* Cornu pro gloria. Metaphora ab animalibus cornigeris, quā cornibus tutantur vitā suā, vnde Et propter cornua gloriari solent. Cornua igitur propriè robur significant: Et quia fortitudine illa gloriari solent animalia, ideo gloriā etiam significat. q. d. Gloria mea nūc magna est Dei beneficio. materiā gloriādi habeo, ope tua ð Deus. Dilatatum est *וַתִּפְתָּח* dilatauit sese. q. d. Habeo quod respōdeā nūc inimicis meis, si solūciā mibi sterilitatē uia: prius habebā os clausum,

huius

q. d. Qui prius vescébatur ad saturitatē vsque, laboratūt inopia, vsque adeo vt pro victu habendo locauerint operam suam.

bus se locauerunt, & famelici saturati sunt: donec sterilis peperit plurimos: & quæ multos habebat filios, infirmata est.

Dominus mortificat & viuificat, deducit ad inferos & reducit.

Dominus pauperē facit & ditat, humiliat & subleuat.

Suscitat de puluere egenum, & de stercore eleuat pauperem: vt sedeat cum Principibus, & solum gloriæ teneat. Domini enim sunt cardines terræ, & posuit super eos orbem.

& famelici cessarūt, adeo vt sterilis pepererit septē: & quæ multiplicabat liberos, infirmata sit.

6 Ichouah mortificat & viuificat, descendere facit ad sepulchrum & ascendere facit.

7 Ichouah pauperē facit & ditat: humiliat & exaltat.

8 'Suscitat è puluere' pauperē, è stercore eleuabit mendicū, vt sedere faciat cū Principibus, & solum gloriæ sortiri tacias eos. Ichoua enim sunt cardines terræ, & posuit super eos orbem.

Cessarunt, וְכָל דִּלְשִׁירָה. sub. lu. are operā suam. i. Qui fame penē conficiebantur, habuerūt quod ederent. Annumerat se inter egētes Anna, quod ante Dei beneficij esset sterilis. Adeo vt sterilis, &c. וְעַד שֶׁנִּפְרָה. i. que prius erat sterilis, multos liberos habuit: quæ verò multos habebat liberos, facta est eandem orba & sine liberis. 6 Mortificat, &c.

וְיָמִית וְיַחְיֶה. i. Dominus interficit quos vult, & seruat à morte quos vult: facit aliquādo vt quis ita morbo laboret, vt de vita eius desperetur, & iā penē sit in sepulchro, quē tamē sanat. His idē dicit mutatis verbis. Quidā p sepulchro inferos reuertit. Deus est dominus vitæ & necis. Potest hic versus intelligi de diuersis vel de vno, vt etiā sequēs versus, Interficat vnū, alterū autē sanat, de cuius vita desperabatur: vel, illū interficit, & eundē reuocat ad vitā. Descendere facit, &c. וְיֵרֵד מִן הַקֶּבֶר deducit ad inferos & reducit.

7 Pauperē facit, &c. וְיַעֲשֶׂה עָנִי מִמֶּנִּי. i. author est diuitiarū & paupertatis. Chaldaei paraph. intelligit hoc cāticum tanquā prophetiā: propterea omnia verba per futurū. Humiliat וְיִכְרַת deprimat. deicit. i. quē vult deprimat, & de gradu deicit: eundē, si lubet, afficit honoribus. 8 Suscitāt è puluere וְיִשְׁעֵר מִן הָעָפָר

Erigit e puluere. i. de gradu sine ordine infimo. Pauperē, & significat hominē tenuis fortunæ. E stercore, &c. מִן הַקֶּבֶר. i. è sordibus, hoc est. è statu sordidissimo eleuat egenū. Vt sedere faciat cū Principibus וְיִשְׁבֵּעַ עִם הַנְּסִיכִים vt collocet eū, &c. i. vt clarū & nobilē reddat.

Et solū gloriæ, &c. וְיִשְׁבֵּעַ עִם הַנְּסִיכִים & solū gloriæ possidere faciat illos. i. illū. ac si dicat, vnū quēque eorū, hoc est, constituit eos in honoribus & summis magistratibus. Cardines eorum, &c. וְיִשְׁבֵּעַ עִם הַנְּסִיכִים. i. creauit Dominus ac fundauit terram, & si que Dominus eius, atque omnium quæ in ea sunt.

Et posuit super eos orbē. וְיָשִׁית עַל הָאָרֶץ & suffulcit illis orbem.

Pedes ⁹ *piorū suorum serua-*
bit: ac *impī in tenebris* ⁹ *conti-*
cescent: quia *non in fortitudine*
roborabitur vir.

Iehouāh cōterātur ¹⁰ *litigātes*
cū eo, *super ipsum* ¹⁰ *ē cælis tona-*
bit: Iehouāh ¹⁰ *iudicabit fines ter-*
ræ, & dabit fortitudinē ¹⁰ *Regi suo,*
& exaltabit cornu Christi sui.

⁹ *Piorum suorum ser.* פְּדֵי יְהוֹנָתָן *sanctorum suorum serua-*
prios qui ipsum colunt *Eut. Heb. pro pras.* *Conticescent:* יִכְרְעוּ
per prasens, conticescunt. i. intereunt ac pereunt. *Non in fo-*
dine rob. vir. הֵן כֹּחַ יִכְרַח הֵן כֹּחַ *non in fortitudine roboratur quis*
id est nemo seipsum seruare potest suis viribus. ¹⁰ *Litigant*
co, וְיִכְרְעוּ *sub. Samuele. Quidam Hebræorum dicunt hic Annam p-*
ri pro filio suo, & simul pro Israele quē iudicaturus erat, ut Domini
terat aduersarius eius. quod factum fuit quum Dominus intonu-
grandi super Philisthæos, qui Israelem aggressi fuerant, i. Samu. 7.
Alij vertunt, Iehouā conterantur rixæ eius. vel, frangentur lit-
tes eius i. qui cum eo disceptant & rixantur, aut contendere velut
dem sensu alij, Aduersarii Iehouā frangentur. i. exterminabuntur
peribunt. *Super ipsum* עַל *sub. litigantem, rixatorem & a-*
sarium Singul. pro plur. super illos. id est tanguntur illi de calo.

E cælis מִן הַשָּׁמַיִם *pro plur. accipiat. Alij ad verbum, in cæli-*
Iudicabit fines יִכְרַח *יִכְרַח. i. iudicaturus est oēs homines.*
fit fut. pro pras. iudiciū exercere solet in omnes qui sunt in orbe terræ.
quando vult. De extremo iudicio interpretantur nonnulli: alij de te-
Messia. Regi suo, מֶלֶךְ *לְיִשְׂרָאֵל. i. reddet forte-*
gem suum. Etiam Chaldaus paraph. hunc locum de Messia intell-
d. Dominus mittet Messiam, & illum gloriosissimum & potentissim-
ciet. Cornu pro gloria, ut prima versu.

CANTICVM IESAIAE, IN QVO
puli Israelitici statū describit, ut vitia sua agnoscat
populus, & ad resipiscentiam inuitaretur. *Id est*

CAntabo nunc dilecto meo ¹ *Antabo dilect-*
canticū eius ¹ *canticum pat-*
vineæ suæ: vi ¹ *mei vinea sua-*

¹ *Eius,* וְיִכְרַח *Ad verbum, dilecti mei. Antecedens pro relati-*
insignes & praeclara carminibus describi solebant apud Hebræ-
minum ore circumferrentur, & perpetuum earum extaret monum-
Sic Moses Dent. 32. a. 1. Vineæ suæ: וְיִכְרַח *de vinea sua.*
vineam suam. Alij, propter vineam suam.

facta est dilectio mea in cornu filii olei.

Et sepiuit eam, & lapides elegit ex illa, & plantauit eam electam, & edificauit turrim in medio eius, & torcular extruxit in ea: & expectauit ut faceret uuas, & fecit labruscas.

Nunc ergo habitatores Ierusalem, & viri Iuda, indicate inter me & vineam meam:

Quid est quod debui ultra facere vineæ meæ, & non feci ei? an quod expectaui ut faceret uuas, & fecit labruscas?

Et nunc ostendam vobis quid ego faciam vineæ meæ: auferam sepem eius, & eris in direptionem:

neque fuit dilectio mea in collo pingui.

Et sepiuit eam, & lapides collegit ex ea, & plantauit eam plantis viris optimæ, & edificauit turrim in medio eius, & etiam torcular excidit in ea: & expectauit ut faceret uuas, at fecit labruscas.

Nunc igitur habitator Ierusalem, & vir Iehudah iudicate iam inter me & vineam meam:

Quid faciendum erat ultra vineæ meæ, & non feci in ea? cur expectaui ut faceret uuas, & fecit labruscas?

Et nunc indicabo vobis quid ego factururus sim vineæ meæ: remouebo sepem eius, & erit ad pascendum:

Fuit *וַיְבָרֵךְ* Verbi possunt hæc omnia per prateritum imperfectum, erat, sepiuerat, &c.

In colle, &c. *כַּרְמֵי בְּרִיחַ* Ad verbum, in cornu filii olei. id est in loco sublimi & valde pingui. Quidam Hebræorum putant fuisse nomen loci. Cornu autem, siue excelsum vocat terram Israel, quod celsior esset cæteris terris. Chaldaus paraph. in monte excelso, & in terra pingui.

2 Et sepiuit eam, *וַיִּסְבֵּי* & fodit eam, *וַיִּפְדֵּי*.

Plantis viris opt. *כִּרְמֵי בְּרִיחַ* Genus est vitis optimæ & laudatissimæ: vnde quidam vertunt in ablativo, si planta laudatissima. Alij putant speciem fuisse vitis optimæ carentis acinis.

Excidit *וַיִּפְדֵּי* fodit. vel, fabricauit. construxit. siue, cōstruxerat.

Labruscas. *וַיִּפְדֵּי* .i. uuas similes uuis labruscæ. hoc est acerbæ ac insuaues. Quidam vertunt, Produxit acerbos. sub racemæ. Alij genus spinarum fuisse scribunt.

3 Iam *הָאֲנִי* nunc. vel, quæso.

4 Labruscas? *וַיִּפְדֵּי* Vide paulo antè versu. 2. Totum versum sic reddunt quidam, Quid ultra faciendum erat vineæ meæ quod non fecerim ei? cur igitur uas sperant uas reddituræ, labruscas protulit?

5 Indicabo vobis. *וַיִּפְדֵּי* Ad verbum, (cicere facio nunc vobis.

Redundat *הָאֲנִי*, & præsentia sunt pro fut. ostendam vobis. Remouebo *וַיִּפְדֵּי* Infinitiuus profuturo, auferam.

Ad pascendum: *וַיִּפְדֵּי* in depastionem. id est, depascantur eam homines, vel animalia.

'diruam maceriam eius, & erit in conculcationem.

diruam maceriam eius, erit in conculcationem.

Ponamque eam in desolationem: non putabitur, neque foediatur, & ascendet vepres, & spina: nubibus quoque mandabo ne pluant super eam pluuiam.

Et ponam eam desertam non putabitur, & non foeditur: & ascendent super vepres & spina: & nubes mandabo ne pluant super eam imbrem.

Vinea enim Iehouæ exercituum, domus Iſrahel est: & vir Iehudáh, plantatio lætitiarum eius: expectauit autem Deus ut facerent iudicium, & ecce plaga lepræ: iustitiam, & ecce clamor.

Vinea enim Domini exercituum, domus Iſrahel est: & vir Iuda, germen eius delabile: & expectant ut faceret iudicium, & ecce iniquitas: & iustitiam, & ecce clamor.

Diruam ררר Rursum infinit. profut. Rumpam.

6 In desolationem: ררר id est, desolatam. Alij, desertam. vastam.

7 Lætitiarum e. רררר delectationum eius, aut, voluptatum. i. planta gratissima. Repetitis est. Plaga lepræ: ררר i. planta illa est infecta lepra, hoc est iniustitia. Elegans autem paronomasia, & pulchra vocabulorum allusio, quam Hebræi vocant politiem vel nitore linguæ: coniunxit enim ררר cum ררר, & ררר cum ררר. Clamor. ררר Sub. eorum qui opprimuntur.

CANTICVM ESAIAE QVOD COMPOSUIT antequam abduceretur populus in captiuitatem, quo consolatur eos ut patienter ferant eam captiuitatem, simulque cōfidant se liberatū iri. Esa. xxvi.

IN die illa cantabitur canticum istud in terra Iehudáh, Vrbs fortitudinis nobis: salutem ponet Deus muros & antemurale.

IN die illa cantabitur canticum istud in terra Iuda, Vrbs fortitudinis nostra saluator, ponetur in ea murus & antemurale.

Aperite portas, & ingreditur

Aperite portas, & ingre-

1 Fortitudinis w Substant. pro adiect. fortis. De Ierusalē loquitur.

Ponet ררר Fut. Heb. pro praes. ut quidā vertūt. i. salutis causa cinxit eā Deus muro & antemurali. q. d. Qui sunt in Ecclesia, immunes sunt ab omni periculo. Muros & antemu ררר ררר Cōtrouersia est inter Doctores Hebræorū de hac dictione ררר. quidā enim dicūt tam significare murum inferiorem, & ררר superiorem: alij contra, dicunt ררר significare murum superiorem, & ררר inferiorem. Alij verō asserūt ררר significare fossam qua ducitur ante murū ipsum.

diatur gens iusta, custodiens
veritatem.

Vtius error abiit, serua-
bis pacem: pacem, quia in
te sperauimus.

Sperastis in Domino, in
seculis æternis, in Domino
Deo forti in perpetuum.

Quia incuruabit habi-
tantes in excelsu, ciuitatem
sublimem humiliabit. humi-
liabit eam vsque ad terrā,
detrahet eam vsque ad pul-
uerem.

Conculcabit eā pes, pedes
pauperis, gressus egenorum.

Semita iusti recta est, re-
ctus callus iusti ad ambulā-
dum.

Et in semita iudiciorum
tuorum Domine sustinuimus

gens iusta, custodiens veritates.

Eum cuius desiderium est cō-
iunctum tibi custodies in pace,
in pace, quia tibi fidit.

Fidite Iehouæ vsque in secu-
lum: quia fidendum est Deo Ieho-
uæ foris in secula.

Quia incuruabit habitatores
excelsi, ciuitatem sublimem, hu-
miliabit, humiliabit inquam eam
vsque ad terrā, peruenire faciet
eam vsque ad puluerem.

Conculcabit eam pes, pedes
pauperis, gressus egenorum.

Semita iusto recta, o Deus re-
cte callem iusti ponderabis.

Etiā in via iudiciorum tuo-
rum Iehouā expectauimus

3 Eum cuius desiderium, &c. 'וְיִסְדּוּ כִּמְחֻלָּה' Cogitationem vel, fig-
mentum, aut imaginationem .i. animum innixam tibi custodies:
pax, pax eris illi, quia in te confidit. Doctus inter Hebræos exponit, De
sideriū iusti qui est coniunctus tibi, & innixus, custodies illū à malo: da
bisque illi pacē, quia sperat in te. Alij vertunt, Affectu firmo custodis
pacē, pacem inquam, eo quod in te speratū sit. Alij, Cogitatio fixa,
siue, firmata custodies pacē, pacem: quoniā in te confisum est. Alij,
figmento fulto seruabis pacē, &c.

4 Quia, &c. 'כִּי יִהְיֶה וְיִהְיֶה' quoniā in Deo Iehouā robore sempiterno. sub. fidendū est. Vel, fortitu-
dine æterna & perpetua. Alij, Quoniā in Deo Iehouā est fortitudo
seculorū. i. quæ nunquā finem inueniet.

5 Incuru. &c. 'וְיִסְדּוּ כִּמְחֻלָּה' Præteritū Heb. pro fut. Deiciet habitatores altitudinis. vel, su-
blimitatis. i. Deprimet eos qui habitāt in loco sublimi, qui in summa au-
thoritate constituti sunt. Sublimē, 'וְיִסְדּוּ כִּמְחֻלָּה' exaltatā. eleuatā. i. quæ
est in magno honore.

7 Semita iu, re. 'וְיִסְדּוּ כִּמְחֻלָּה' Ad ver-
bū, Via iusto rectitudines. i. Via aqua, siue aquabilis & plana erit iu-
sto. Alij, Semita iusti recta est. Alij, Semitam æquitatum dabis iusto.

O Deus recte, &c. 'וְיִסְדּוּ כִּמְחֻלָּה' tu qui rectus es, viam iusti æqua-
bis. Alij, rectam viam iusti librabis. vel, libratam reddes: ad libellam
& perpendicularum æquabis, ne scilicet offendat in ea.

8 Expectauimus te, קִוִּינוּ sperauimus in te.

te, ad nomen tuū, & ad memoriam tui est desiderium animæ nostræ.

Animo meo desideravi te in nocte, etiam spiritu meo qui est in medio mei quæram te: nam quando iudicia tua fuerunt in terra, iustitiam didicerunt habitatores orbis.

Fiat misericordia impio, & non discet iustitiam: in terra rectorum iniquè ager, & non videbit sublimitatem Iehouæ.

Iehoua, exaltata est manus tua, ne videant: videbunt, &

Ad nomen, &c. *וְיִשְׁתַּחֲוֶה בְּנִימִי* in nomine tuo & memoriali erit desiderium. i. anima nostra tenebitur desiderio nominis ac memorialis tui. Idem sunt nomen & memoriale.

9 Animo meo desideravi te. *וְאֲנִי* Anima mea ablativus est concupiui te. Quidam per futurum, Ex animo concupiscam te. Spiritu meo, &c. *וְרוּחִי* quâdiu spiritus meus fuerit intra me, mane te quæram. vel, sedulo te quæram. Ad verbum, diluculabo ad te. Quando, &c. *וְכִי יִשְׁפֹּט יְהוָה* Quidam præteritum *וְכִי* vertunt per fut. Quâ iudicia tua fuerint in terra, iustitiam discant, &c.

10 Fiat misericordia impio, &c. *וְלֹא יִדְרֹשׁ* Impius gratiam obtinebit, nec discet. *פְּרַת* Heb. profut. iustitiam. in terra rectorum operam peruersè ager, nec videbit magnificentiam Iehouæ. Alii subauditur pauculus, Nunquid misericordiam consequetur improbus, qui non didicit iustitiam, sed in terra rectorum operum iniquè agit, & non considerat magnificentiam Iehouæ? Alii, Impius etiam beneficiis affectus, non discit iustitiam, sed in terra plana iniquè agit, & non videbit, &c. Nonnulli fut. in præteritum conuertunt, Misericordiam assequutus est impius, & non didicit, &c.

11 Exaltata est manus tua, ne vident. *וְלֹא יִדְרֹשׁ* magnificata est manus tua, & non vident. id est, magnifica fecisti opera, nec advertunt. Per manū intelligitur opus. Veri potest, Quum exaltata fuerit manus tua, non aspicient. Alii, Utunque exaltata fuerit manus tua non videbunt. Alii, Quum exaltatur manus tua ut percutias, ipsi non vident. Videbunt, &c. *וְיִשְׁתַּחֲוֶה בְּנִימִי* videbunt, & confundentur zelo populi. Alii, videbunt aliquando & pedefient æmulatione quædam populi tui. Alii conuerso ordine vocum, Hebraicarum, videbunt zelum populi tui, & erubescant. Zelum populi, id est æmulationem qua prosequeris populum tuum.

te: nomen tuum, & memoriale tuum in desiderio animæ meæ.

Anima mea desideravi te in nocte: sed & spiritu meo in precordiis meis de mane vigilabo ad te: quum feceris iudicia tua in terra, iustitiam discant habitatores orbis.

Misereamur impio, & non discet iustitiā: in terra sanctorum iniqua gessit, & non videbit gloriam Domini.

Domine, exaltetur manus tua, & non videant: videant &

Impiorum cecitas flagella non vidensium.

confundantur, zelantes populi: & ignis hostes tuos deuoret.

Domine, dabis pacem nobis: omnia enim opera nostra operatus es nobis.

Domine Deus noster posset derūt nos domini absque te: tantum in te recordemur nominis tui:

Morientes non uiuant, gigantes nō resurgāt: propterea uisitasti & contrinisti eos, & perdidisti omnem memoriam eorum.

Indulxisti gēti Domine, indulxisti genti: nunquid glo-

ignis hostes tuos consumet. *וְיִשְׂרָאֵל אֵשׁ* ignis hostes tuos absumet eos. Redundat pronomen *וְיִשְׂרָאֵל*. Alii, ignis inimicorum tuorum absumet eos. Doctus inter Hebræos per ignem intelligit pudorem qui apparet in genis. q. d. Pudor quo persundere soles inimicos tuos, absumet eos. Gallicè dicimus, ils mourront de honte. Alii mutato ordine dictionum Hebræicarum, deuorabitque eos ignis qui hostes tuos absumit. Alii eodem sensu, Igne hostium tuorum deuorabis eos.

12 Dispones *וְיִשְׂרָאֵל* stabiles. præparabis. ordinabis. Vel, dispone. vel, stabili. i. da nobis pacem. Operatus es *וְיִשְׂרָאֵל* Quidam conuertunt præ. in præ. operaris. q. d. tu author es omnium rerum quæ nobis accidunt.

13 Dominati sunt nobis *וְיִשְׂרָאֵל* subiugetur tantum in te recordati, &c. *וְיִשְׂרָאֵל* tantum in te recordabimur nominis tui. Alii, duntaxat tamen tui, nominisque tui recordabimur. Alii, sed nos recordabimur tantum tui & nominis tui. Alii, & tamen tantum de te memorabimus nomen tuum. i. in gloriam tuam mentionem faciemus tantum nominis tui. vel, tibi uni gloriam & honorem dabimus. Quidam subaudiunt sperabimus, hoc modo, Tantum in te sperabimus, & memorab. &c.

14 Mortui sunt *וְיִשְׂרָאֵל* Axanimes sunt. Alii, uita defuncti. Alii, occisi. Uisitasti *וְיִשְׂרָאֵל* Præterita sunt Heb. pro futuris, ut quidam vertunt, Visitabis, & disperdes, siue exterminabis eos, perdēsque, &c.

15 Addidisti genti, &c. *וְיִשְׂרָאֵל* Quidam per futurum vertunt, Augebis gentem tuam Iehoua, augebis inquam gēti tuæ beneficia: glorificaberis in ea posteaquā eieceris illam in omnes fines terræ. q. d. multis ac variis beneficiis afficies eos: disperges quidem illos, sed tamen aderis illis.

pudore afficientur inuidentes populo tuo: etiam ignis hostes tuos consumet.

12 Iehouah, dispones pacem nobis: quia etiam omnia opera nostra operatus es nobis

13 Iehouah Deus noster dominati sunt nobis domini præter te: tantum in te recordati sumus nominis tui.

14 Mortui sunt, non uiuēt: mortui sunt, non resurgēt: propterea uisitasti & dissipasti eos, & perdidisti omnem memoriā eorū.

15 Addidisti genti o Iehoua, addidisti genti, glorificatus es: elō-

gasti usque ad omnes terminos
terra.

visitatus es? elongasti omne
terminus terræ.

Iehouáh, in angustia^a visitaue
runt te, effuderunt orationem
^aquum correctio tua fuit eis.

Domine, in angustia re-
quisierunt te, in tribulatio-
ne murmuris doctrina tua
eis.

Sicut prægnaus quum appro-
pinquat partui, dolet, clamat in
doloribus suis: sic fuimus à facie
tua, Iehoua.

Sicut quæ concepit, quum
appropinquauerit ad par-
tum, dolens clamat in dolo-
ribus suis: sic facti sumus à
facie tua Domine.

Concepimus, ^aparturiuimus,
^atanquam si peperissemus ven-
rum: salutes nō sunt factæ in ter-
ra, nec ceciderunt habitatores
orbis.

Concepimus, & quasi par-
turiuimus, & peperimus spū
ritum: salutes non fecimus
in terra, ideo non ceciderūt
habitatores terræ.

Viuent mortui tui, cum cada-
uere meo resurgent: expergisci-
mini, & laudate habitatores pul-
ueris: quia vt ros olerū ros tuus.
^a& terra mortuos proiciet.

Viuent mortui tui, inter-
fecti mei resurgent: expergi-
scimini, & laudate qui ha-
bitatis in puluere: quia ros
lucis ros tuus, & terrā gigan-
tum detrahes in ruinam.

16 Visitauerunt te, וְיָדְדוּ recordati sunt tui. Vel per futurum
memores erunt tui. Quæ correctio tua וְיָדְדוּ dum castigatio tua.

13 Parturiuimus, וְיָדְדוּ doliuimus. Tanquam si, &c. וְיָדְדוּ
וְיָדְדוּ sed peperimus tanquam ventum. ordo inuersus. id est, nō ve-
rum factum sed rem similē vento. q. d. non verē peperimus: nam mulier quæ
peperit soluta est omnibus doloribus: nos autem quum liberati sumus ex v-
na tribulatione, mox incurrimus in aliam. Salutes non sunt factæ

וְיָדְדוּ בְּיָדְדוּ res salutem non est facta. id est, necdum omnino liberati
sumus.

19 Cum cadauere meo res. וְיָדְדוּ וְיָדְדוּ Id est cum corpo-
re meo, siue vna mecum. q. d. Viuent vita aterna electi tui qui propter te,
& propter gloriam nominis tui morientur: vnaque cum illis scio me resur-
recturum. Quidam subaudito & similitudinis, vertūt, & quemadmodum
corpus meum, resurgent. Ros olerum, וְיָדְדוּ וְיָדְדוּ .i. quo pullulāt
ac germinant, alunturque herbæ: quanto magis virtus tua excitatura est
mortui ac sepultos in terra? Et terra, &c. וְיָדְדוּ וְיָדְדוּ .i. iiciet
à se. vt mulier abortiuū. Verti potest, & terra gigantes proiciet. Qui-
dam volunt p esse signum secundæ personæ, vertentes, Et in terrā mortuos
deiciet. sub. è De, .i. improbos in infernū detrudet. Doctus inter Hebræos
sic exponit, Tu Deus viuificabis mortuos tuos sed impior qui sunt gigan-
tes, cadere facies in terrā. quia non viuificabis eos. quod rectē intelligēdū
est, quia non viuificabit eos vita gloriæ. nam quantū attinet ad corpus &

omnes resurgemus. Chaldaus paraph. sic totū versum trātulit, Tu es qui viuificas mortuos, corpora cadauerum illorum tu suscitās: uiuent, & laudes canent coram te omnes qui fuerunt proiecti in puluerem: quia ros lucis ros tuus, factoribus Legis tuæ: at impios quibus dediisti robur, & transgressi sunt sermonem tuum, gehennæ trades.

Vade populus meus, intra 20
in cubicula tua, clade ostia tua super te. abscondere modicum, ad momentum, do nec pertranseat indignatio.

Vade popule mi, ingredere cubicula tua, & clade ostiū tuū post te: absconde te ipsum paululum ad momentum, donec transeat ira.

Ecce enim Dominus egreditur 21
de loco suo, ut uisitet iniquitatē habitatoris terræ contra eum: & reuelabit terra sanguinem suum, & non operiet ultra interfectos suos.

Ecce enim Iehouáh egreditur de loco suo, ut uisitet iniquitatē habitatoris terræ contra eum: & reuelabit terra sanguines suos, & non operiet ultra interfectos suos.

20 Vade וְלֵךְ Veni.

Post te: וְאַחֲרָי Post te. ingressum scilicet in cubiculum tuum. Quidam versunt, ante te. Alii, pro te.

Ad momentum, וְעַתָּה paulatim. ad breuissimum tempus.

Ira. וְעַתָּה indignatio. id est donec defuerit ira tyrannorum.

21 Et reuelabit וְהִרְאֶת & discooperiet. Interfectos suos. וְהָרַגִּים id est, occisos quos continet intra se, quorum scilicet sanguis innocens effusus est in ea a tyrannis.

CANTICVM EZECHIAE.

Scriptura Nehizciahū Regis Iehudáh, quum ægrotasset, & cōualuisset ab infirmitate sua. Ezec. x x v i i i.

Go dixi in dimidio die 10
Erum meorum, Vadam ad portas inferi: quæ fini residuum annorum meorum.

Go dixi in excisione dierum meorum, Vadam ad portas sepulchri: priuatus sum residuo annorum meorum.

Dixi, Nō videbo Dominū 11

Dixi, Non videbo Iāh, Iāh in

10 Dixi וְדִבַּרְתִּי dixeram.

In excisione dierum meorum.

וְדִבַּרְתִּי .i. quum audiui actum esse de me, & finem vitæ meæ inflare, id mihi renuntiante Propheta. Excisionem dierum vocat mortem illam immaturam quæ scilicet accidit ante periodum naturalis vitæ. q. d. periissem in flore ætatis meæ, nisi misertus fuisset mei Dominus.

Priuatus sum

וְדִבַּרְתִּי Præf. Heb. profus. carebo. vel, priuabor.

11 Dixi וְדִבַּרְתִּי dixeram. Iah Iah יְיָ יְיָ Idem nomen quod Iehouah. i. non contemplantur opera Domini in vitæ tua.

terra viventium : non aspiciam
hominem vltra cum habitato-
ribus orbis.

Deum in terra viventium
non aspiciã hominem ultra:
Et habitatorem quietis.

'Habitatio mea recessit, & mihi
grauit à me veluti tabernaculū
pastoris: præcidi more textoris
vitam meam, & agitudine Deus
succidet me: à die vsque ad no-
ctem consummabis me.

Generatio mea ablata est
et conculcata est à me quasi
tabernaculum pastoris: præ
cisa est velut à texente vita
mea: dñ adhuc ordiret suc
cidit me: de mane vsque ad
vesperam finies me.

Tunc posui nitam meam usque
ad mane: veluti leo, sic contriuit
omnia ossa mea: à die usque ad
noctem consummabis me.

Sperabam vsque ad ma-
ne, quasi leo sic contrivit o-
mnia ossa mea: de mane vs-
que ad vesperam finies me.

Sicut grus & hirundo, sic gar-
riebam, gembam vt columba:
eleuabantur oculi mei in excel-
sum: Domine *infirmitas* vim fa-
cit mihi, quiescere fac me.

*Sicut pullus hiru-
ndinis sic clamabo, meditabor ut
columba: attenuati sunt o-
culi mei suspicientes in ex-
celsum: Domine vim patior,
sponde pro me.*

Quid loquar: Et dixit mihi
per Prophetas, & fecit quod dixit: le
niter incedā omnib⁹ annis meis

Quid dicam, aut quid re
spōdebit mihi, quum ipse fe
cerim? recogitabo omnes an
nos meos. 121

12 Habitatio mea rec. דורי: .i. Alio mihi demigrandum est.

AEgritudine רִבּוּן Ad verbū, macie. Quidam, præ morbo. quod
morbus inducere soleat maciem. Adic vsque ad noctem דוּמָה

*i. ab initio diei usque ad initium noctis hoc est intra spatium v-
nius diei.* ארבע Confummabis me. וימלך complebis me finies me

i. annos meos, hoc est, finiam vitam te auctore intra hanc noctem. Mutatio

personae. q.d. Tāta & tam gravis erat agritudo ut nō putarem me super
nicturum vsque ad noctem insequentē. 14. Posui, &c. וַיִּשָּׂא וַיִּתֵּן

Constitui rursum terminum vsque mane. i. dixi me suscitari victurum
vsque ad mane. Contriuit 735 Est. Heb. pro pr. et. sub. morbus.

A die, &c. וידע עד לילה וי' Vide præcedentē versum. q. d. ad summū
non vinā ultra hanc diem. 14. Garriham, gemchā raphomh

*Fut. Heb. pro pr. et imperf. meditabam. meditabar. vel. suspirabam. ge-
mebam q. d. interim non tacebam, sed gemebam, & voces quasdam obju-
ras emittebam, testes gravissimi doloris. Vim facit mihi. Hæc*

Præf. Heb. pro præf opprimit me. Quidā Hebræorū, Adde mihi sub. dies aliquot. 15. Leniter incedam פָּדַדְתִּי pedetentim incedam more

scilicet eorum qui dolore affecti sunt, qui que meminere calamitatis
& afflictionis praeiteritae. Quidam vertunt, Mourber.

amaritudine animæ meæ.

Domine, sic vivitur, & in
talibus vita spiritus mei: cor
ripies me, & vivificabis me.

Ecce, in pace amaritudo 17
mea amarissima: tu autem
eruis animam meam ut non
periret. proiecisti post tergum
suum omnia peccata mea.

Quia non infernus confite 18
bitur tibi, neque mors lau-
dabit te:

In amaritudine 17 *ly* propter amaritudinem *Deſiderium* inter He-
bræos cū Chaldaei paraph. exponunt, propter liberationē ab amaritudine.

16 Ultra eos, &c. *וְיִחְיֶיךָ וְיִחְיֶיךָ* *ly* ultra eos vivent, & omnibus
hominibus narrabo quod in ipsis annis habēam vitam spiritus mei, & quod
tu me dormire feceris, atque vivificaveris me. *Deſiderium* inter Hebræos
exponit, tam cognoni quod ultra præscriptos annos homines vivere possunt,
si tu volueris. id quod in me experior, qui in superadditis annis frui gra-
tissima vita spiritus mei: id quod aliis narrare soles. Alii vertunt, Ultra
annos suos vivet pater, & omnibus dicam. In illis est vita spiritus mei:
itaque serva me incolumē, ac vivifica me. *q. d.* Simile beneficiū quod
ego, cōsequentur qui reuertentur ad te toto corde, victuri nempe diutius. &
posthac dicā omnibus hominibus, In annis, beneficio Dei spatio vita mea
additis, vivo. Qui videntur propius ad mentem Prophetæ accedere, cōuer-
so paululum ordine dictionum vertunt, Etiam omnibus qui ultra eos
vivunt, vita spiritus mei in illis nota erit, & quod me dormire fece-
ris, & vivificaveris me. i. quicunque ultra istos annos vivent, illis etiam
spiritus mei vita nota erit. subauditur relatiuum *et* qui. Itaque
sana me, *וְיִחְיֶיךָ* impinga itaque me. vel, roborā, sine confirma.

17. Ecce, &c. *וְיִחְיֶיךָ* Ecce pro valetudine habenda fuit mi-
hi amara amaritudo. Alii, Certē propter pacem perditam amaritu-
do erat mihi amara. Desiderasti *et* concupuisti. voluisti.
Alii, tibi autem placuit, sine complacitū fuit. Consumptionis:
et corruptionis. i. de sepulchro in quo corpora consumuntur. Proie-
cisti, &c. *וְיִחְיֶיךָ* Phrasia Hebraica, pro, desisti meminisse peccato-
rum meorum, & condonasti mihi omnia peccata mea. 18 Sepul-
chrum *hæc* i. corpora quæ iacent in sepulchra. Confitebitur ti-
bi, *et* laudabit te. Sic sequenti versu. Neque, Ex priori parte hu-
ius versus subauditū est more Hebraico. Mors *et* Mors pro mor-
tuis, sine corporibus mortuorum.

'nec sperabunt qui descendunt
in sepulchrum, in veritate tua.

*non expectabunt qui descē-
dūt in lacum veritatē tuā.*

Viuēs, viuēs ipse confitebitur
tibi, sicut ego hodie: pater filiis
notam faciet veritatem tuam.

*Viuens, viuens ipse confa-
tebitur tibi, sicut & ego ho-
die: pater filiis notā faciet
veritatem tuam.*

'Iehouāh ad seruandum me
adfuit, ideo psalmos meos psalle-
mus omnibus diebus vitæ no-
stræ in domo Iehouæ.

*Domine, saluum me fac,
& psalmos nostros cantabi-
mus cunctis diebus vitæ no-
stræ in domo Domini.*

Nec sperabunt *וְלֹא יִסְתַּכְּלוּ* nec expectabunt qui in foueā descendūt
veritatem tuam *i. adimpletionem promissionum tuarum qua verissime
sunt.* 20 Iehouah, *יְהוָה* Iehouah est vt saluet me.

Psallemus *וְנִשְׁתַּחֲוֶה* cantabimus, *proprie significat canere ad instrumē-
tum musicum, sine instrumenta musica pulsare.*

ORATIO HABACVC PROPHETAE, PRO Ignorantiis. Habac. III.

O Iehouāh 'audiui famā tuā,
& timui: Iehouāh 'opustuū
in medio 'annorū 'viuifica, in me-
dio inquā annorū notā fac clemen-
tiam tuam: in ira, misericordiae re-
corderis.

Domine audiui audē-
tionē tuā, & timui:
Domine opus tuū in
medio annorum, viuifica il-
lud: in medio annorum notā
facies: quoniam irasus fueris,
misericordia recordaberis.

1 Pro ignorantibus *יְהוָה* sub. *Israelis, sine populi Israeliticū.*
Orat enim Propheta Dominum pro popularibus suis, vt non imputet eis
ignorantias & errores ipsorum: vtque dumerunt in captiuitate Babylo-
nica, dignetur clementer agere cum eis, & seruare eos incolumes. Narrat
autē signa & virtutes quæ Dominus fecerit ante & post egressum ex AE-
gypto, confidens, & vt velut prädicens idē facturū in exitu captiuitatis Ba-
bylonica. Obiter autē prädicit eam captiuitatē BabyloNICā. Dicitur inter
Hebræos exponit, Ad instrumēta musica hæc enim oratio ad rationācantē
corū, siue psalmorū conscripta fuit. 2 Audiui famā tuā *וְנִשְׁתַּחֲוֶה*
Ad verbum, audiui auditū tuū *i. intellexi* per Spiritum propheta quod
statueris te coniecturum populū tuum in captiuitatē propter peccata sua.

Opus tuum *וְנִשְׁתַּחֲוֶה* *i. populū Israeliticum qui tuus est, non tantum
propter creationem, sed etiā propter tot & tāta beneficia qua accepit à te.*

Annorum *וְנִשְׁתַּחֲוֶה* sub. *captiuitatis suæ. i. tantisper dum ager captiuus
Babylone.* Viuifica, *וְנִשְׁתַּחֲוֶה* Ad verbum, viuifica eum, *addudas
pronomen. i. serua incolumem.*

Deus ab Austro venit, & Sanctus de monte Pharan. semper operuit calos gloria eius, & laudis eius plena est terra.

Splendor eius ut lux erit: cernua in manibus eius: ibi abscondita est fortitudo eius.

Ante faciē eius ibit mors, & egredietur diabolus ante pedes eius.

Stetit, & mensus est terrā: aspexit, & dissiluit Gētes, & contriti sunt montes seculi: incuruati sunt colles mundi, ab itineribus

3 A Themán תִּמְאָן Theman & Paran monter sunt vicini mōti Sinai, vnde Dominus visus est quasi venire quum dedit Legem. Hæc præcedentibus sic connectuntur, id quidem præstare potes, qui tot ac tanta signa & prodigia edidisti in gratiam eius, præsertim quum dedisti eī Legem in monte Sinai, posteaquam eduxeras eum ē seruitute Aegyptiaca. psēlah: פִּסֵּחַ Hæc dictio non coheret sensu cū præcedentibus, nec cū cōsequentibus, sed tantūmodo indicat vocē canentiū in dictione præcedēte exaltari debere. Quidam virtuti נִסְיָא in æternum. Alii, נִסְיָא in veritate. Deducitur autem à בִּסֵּחַ exaltauit. Vide Psal. 3. 4. 3. Et laudis ipsius יְהוָה & splendoris eius. vel fulgoris.

4 Fuit עֲרֵב Fuit. Heb. pro prat. Illi, יְיָ Relativum sine antecedente, illi, nempo Mosi. i. Dominus reddidit faciem Mosi splendidam ac lucidam.

Abfconsio fortitudinis eius. עֲרֵב עֲרֵב. i. fortitudo Domini quæ antea abscondita & tecta erat, detecta fuit in monte Sinai.

5 Ambulabat עָרַב Fuit. Heb. pro imperfecto. q. d. Quum esset introducturus populum Israel in Terram sanctam, perdidit peste incolæ eius, & qui eam occupabant. cæperunt enim quamplurimi perire peste & carbunculo ad aduentum filiorum Israel. Carbunculus עָרַב cauma. i. febris acuta & ardens. Propter eum. עָרַב post eum. i. & sequebatur eum carbunculus. Ad verbum, ad pedes eius. erat enim causa illius.

6 Stetit & mensus est עָרַב עָרַב Substitit, & mensus est. i. diuisit per mensuram, & distribuit. Alludit ad arcam Domini quæ substitit x l l l mensibus in Galgal, donec distributa fuit terra per duodecim tribus. Et exilire fecit עָרַב. i. exire fecit, sine eiecit. q. d. solo aspectu perdidit Gentes illas. Montes seculi incurua. עָרַב עָרַב

montes æternitatis, humiliatique sunt colles anti-

Deus à Themán venit in Sinai, & Sanctus de mōte Parán. Dē lah. tunc operuit calos gloria eius, & laudis ipsi plena fuit terra.

Splendor illius fuit ut lux solis, splendores quoque à manu eius fuerunt illi, & ibi reuelata fuit abfconsio fortitudinis eius.

Ante faciem eius ambulabat pestis, & egrediebatur carbunculus propter eum.

Stetit, & mensus est terram: aspexit, & exilire fecit Gentes, & contriti sunt mōtes seculi, incuruauerunt se colles seculi, nam

qui. Per mōtes & colles seculi intelligit Reges & Principes, ac nobiles, sicut dominos qui multis seculis ac multo tēpore imperauerūt in regione illa.
 "itinerā seculi sunt illius. eternitatis eius.

"Pro nihilo vidi tentoria Chu 7
 Usān: trepidauerūt corrinā ter-
 rā Midiān.

Pro iniquitate vidi tenta-
 ria Aethiopie: turbabūtur
 pelles terrā Madian.

Nunquid contra flumina ira
 tus est Ichouāhnum contra flu-
 mina ipsa inquā exarsit furor tu?
 annon contra mare ipsum effe-
 buit ira tua? quia ascēdisti super
 equos tuos, fuerūtque quadrigæ
 tuæ ad salutem.

Nunquid in fluminibus
 iratus es Domine? aut in flu-
 minibus furor tuus? vel in
 mari indignatio tua, quia
 ascendes super equos tuos,
 & quadrigæ tuæ saluatiōē

"Manifestatione manifesta-
 tus fuit arcus tuus, & iuramēta
 quæ fecisti tribubus, repromis-
 sio tua. "ŌSēlah. & in fluuios sci-
 disti terram.

Suscitant: suscitabis arcū
 tuum, iuramenta tribubus
 quæ loquutus es fluuiis scin-
 des terræ.

Itinera sec. יִתְרוֹנָהּ itinera mundi. intelligit motus sphaerarū
 celestium. q. d. non solum regit ac moderatur mundum istum inferiorem,
 sed etiam superiorem.

7 Pro nihilo vidi פִּתְחוֹת תֵּימָנִי sub. in
 Patribus meis. i. Viderunt maiores mei tentoria Chusan Regis Syria suis-
 se irrita & vana, ac nullius momenti. q. d. Eripuisti populum tuum de ma-
 nu Chusan Regis potentissimi. Historia legitur Iudicum cap. 1. b. 10. Qui-
 dam vertunt, Loco iniquitatis vidi. Alii, Prepter iniquitatem vidi.

Trepidauerunt cort. יִרְדּוּ תֵּימָנִי tremuerunt tabernacula, quæ
 ex pellibus fiebant. q. d. Tu quoque alia vice liberaſti populum tuum a
 Madianitis per Gedeonem. Iudicum 7.

8 Furor tuus: עֲרֹכָה
 Mutatio persona. Quia כִּי quando. De Mari rubro loquitur. Allu-
 dit ad id quod scriptum est, Egressus est enim eques Pharaō cum curribus
 & equitibus suis. q. d. tu quoque pugnaſti pro populo tuo cōtra Aegyptios.
 Ad salutem יִשְׁעֵךָ Ad verbum, salus. i. auxilio fuerunt.

9 Manifestatione manifest. עֲרֹכָה נִדְּחָה Nudatione
 nudatus fuit. i. Tunc apparuit, notūque fuit ac cognitū auxiliū tuum.

Iuramenta quæ se. trib. כְּרִיתֵךָ sub. manifestata sunt. i. ad im-
 pleta fuerūt promissiones tuæ factæ Patribus, quibus interposito iuramē-
 to pollicitus fueras te daturum filiis Israel Terram illam sanctam.

Repromissio כְּרִיתֵךָ Per appositionem dictū. Ad verbum, sermo. ver-
 bum. i. quæ nihil aliud sunt quā promissio. Alii vertunt, dictum. & sub-
 audiunt, ad confirmandū. eadem est sententia.

ŌSēlah. סֶלָה Vide
 paulo antē, versu 3. Et in fluuios, עֲרֹכָה נִדְּחָה. i. & ingens
 vim aquarum eduxisti ē terra fracta ac scissa.

Via
 monte
 transi-
 suam
 lenan

Sol
 habie
 tarū
 dore f.

In
 terran
 cles G

Egr
 puls t.

10

קריס
 Reges
 tibus i

danis

altera

byssu

dinisin

nem,

est, eleu

nore pa

uus aq

est, cal

Amor

grandis

est illa

filiu Isr

ut aliq

repetit

cessit

illu Gr

lius Isr

raſti

Idem rep

beraſti

ſto tuo d

77. d. 116

vertunt

terru tuor

aduentu

Viderunt te, & doluerunt
montes: gurgēs aquarum
transiit, dedit abyssus vocē
suam, altitudo manus suas
eleuauit.

Sol & luna steterunt in
habitaculo suo: in luce sagi-
tarū tuarū ibunt, in splen-
dore fulgurāis hastæ tuæ.

In fremitu conculcabis
terram, in furore obstupefa-
cies Gentes.

Egressus es in salutē po-
puli tui in salutē cū Chri-

10 Viderunt te, רָאוּךָ sub. uenientem. Tremuerunt mō. יָרִיחוּ
דולuerunt montes. i. tremore sine dolore correpti sunt. Scriptura
Reges ac Principes comparare solet montibus. Vel est hic hyperbole de mā-
tibus ipsis. Transiit, עָבַר id est decidit in mare. In diuisione illa Ior-
danis altera pars aquarum quæ vergebat ad mare recepit se in illud, &
altera perstitit. Vorago תְּרוֹס abyssus. Aquas Iordanis vocat a-
byssum, quid amnis ille altus sit ac profundus admodum. dicit igitur, In
diuisione illa aquarum obortus est strepitus maximus. In altitudi-
nem, עָלָה. רֹם יְדִיכֹסֶכֶס in altum manus suas eleuauit. sub. abyssus. id
est, eleuauit sese, sine aquas suas. q. d. Et reliqua aqua quæ erant in supe-
riore parte, constituerunt in unum locum, & ita factus est maximus acer-
nus aquarum.

11 in habitaculo suo: יָרִיחוּ in regione sua. id
est, calo. sub. ad preces Iosue quando preliabatur contra quinque Reges
Amorrhæorum. Vide Iosue 10. c. 13. Sagittarum tuarum כִּנְךָ id est
grandinis permixta fulguri quam tu è calo demittebas in Aegyptios no-
tè illa qua insequenti sunt Israel. Ambulauerunt, יָרִיחוּ sub.
filii Israel. Fulgoris hastæ tuæ. כִּנְךָ תִּימָן Sing. Heb. pro plur. vel
ut alij vertunt, ferramentorū hastarum tuarum. Idem diuersis verbis
repetit.

12 In ira, עָלָה. נָתַתִּי In ira contra Chananaeos in-
cessisti super eos in terra ipsorū. In ira. id est, iratus. q. d. Expulsis septem
illis Gentibus è regione sua propter scelera ipsorum, introduxisti in eam fi-
lios Israel. Quidam vertunt, in ira conculcabas terram. Tritura-
stisti תְּרוֹס. i. animalium triturantū more conculcasti, hoc est perdidisti.
Idem repetit diuersis verbis.

13 Egressus es, עָלָה. יָרִיחוּ. i. li-
berasti populū tuum è seruitute Aegyptiaca per Christū tuum. vel Chri-
sto tuo duce. sine Christi tui opera. Hebraismus idem cum eo quem Psalmo
77. d. 21 legimus. Deduxisti populū tuum in manu Moysi & Aaron. Alij
vertunt, Sicut egressus es in salutem populi tui, ita egredieris in salu-
tem tuorum cū Christo tuo. Alloquitur Deum Patrē, & obiter prædicat
aduentum Christi. Hebraei quique hunc locum de Christo interpretantur.

M. i.

Quemadmodum (inquit) olim seruasti populum tuum, & liberaſti eum à ſeruitute temporali Aegyptiorum: ita tempore deſinito ac determinato, ſeruaturus es illum, ac liberaturus à ſeruitute diabolica per Chriſtū. Prior verſio veritati magis accedere videtur.

tuo: transfixiſti caput de domo impii, denudando fundamentum vſque ad collum. **ŌŒlah.**

Perfodiſti baculis eius, caput ¹⁴ exercituum ipſius tanquam turbo inuaterant vt diſpergerent me: exultatio eorum erat ut properantium ad deuorandum pauperem in abſcondito.

Calcaſti per mare ipſum ¹⁵ per equos tuos, per aceruum aquarum multarum.

Audiui uerba tua, & expauit ¹⁶ Audini, & cōturbatus eſt Transfixiſti caput **עַד הַרְּפָדִי** transfodiſti caput. i. primogenitum impii Pharaonis interfeciſti perinde atque tranſfodiſſes eum enſe.

Denudādo, &c. **וְנִדְּחָהּ** Quidam per præteritum vertunt, denudaſti fundamentum eius regni vſque ac collum. Intelligit eos qui proxima ſunt dignitatis à Rege, ſicut collum proximum eſt capiti. q.d. Delexiſti exercitum eius vſque ad duces ipſos ac primores exercitus. Situm eſt autem in exercitu robur totius regni, quemadmodum fundamentum eſt robur totius adificij.

¹⁴ Perfodiſti, &c. **וְנִדְּחָהּ** Perforaſti virgus eius capital Sing. Heb. pro plur. i. copiarum ipſius. i. Interemiſti atque occidiſti milites Pharaonis perinde atque perforaſſes capita illorum baculis. q.d. Perit vniverſus exercitus Pharaonis conſilio eius, nēpe vt perſequerentur Iſraelem per Mare rubrum, perinde atque ipſi ſeſe mutuo propriis enſibus trucidaffent. Vt diſpergerent me: **וְנִדְּחָהּ** vt diſſiparent me. i. perderent me, nempe populum Iſraeliticum.

Exultatio e. **וְנִדְּחָהּ** q.d. Tanta alacritate faciebant, quanta facere ſolent qui perdere conantur hominem pauperem omni ope & auxilio deſtitutum.

¹⁵ Calcaſti **וְנִדְּחָהּ** Ambulaſti. Inceſſiſti. Ner feciſti. i. Tu traduxiſti populum tuum per medium mare, in quo more ſtreptuorum militum validiſſimè illum ac potentiſſimè proſequutus es.

Aceruum aqu. mul. **וְנִדְּחָהּ** quæ ſcilicet conſisterant hinc & inde, ſine ex vtraque parte via per quam populus incedebat.

¹⁶ Et expauit **וְנִדְּחָהּ** & commotus eſt. i. commotus eſt cor meum quod eſt in ventre meo, huc eſt in pectore. q.d. Intellexi per Spiritum prophetie quæ tu mihi reuelati de afflictione quæ enenſura eſt Babylonis.

venter meus, ad vocem contremuerunt labia mea: ingreditur putredo in ossibus meis, & subter me scateat: ut requiescam in die tribulationis, ut ascendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florebit, & non erit germen in vineis: 17 metietur opus oliuæ, & arua non afferent cibum: abscindetur de ouili pecus, & non erit armentum in praeseptibus.

Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo Iesu meo. 18

Dens Dominus fortitudo 19 Iehouah Dominus est fortitudo

venter meus, ad vocem contremuerunt labia mea: ingressa est putredo in ossa mea, & apud me expaui, qui tamen requiescam in die angustiae quæ euentura est populo qui oppugnauerit eum.

Ficus enim non florebit, nec erit fructus in vitibus: mentietur opus oliuæ, & arua non facient cibum: abscindetur ab ouili pecus, nec erit bos in stabulis.

Ego autem in Iehoua exultabo, & lætabor in Deo salute mea

Iehouah Dominus est fortitudo

Contremuerunt 133 palpitauerunt. Ingressa est figi Ent. Heb. pro prat. inuasit. Et apud me 1333 Ad verbum, & in loco meo, ut quidam vertunt. Quæ euentura est, &c. 1333. 133. Loquitur Propheta in persona eorum qui abducendi erant in Babylonem, & illic salui & incolumes reuersuri in Terram sanctam. Ad verbum, Ascendere ad populum succidet eum. nempe Israel. vel plurimas copias adducet contra illum. Obscurus locus, quem quidam sic vertunt, Quando ascendet ad populum ut succidat eum. i. quando ascendet hostis contra populum ut succidat eum, tum demum erit angustia. Alii, ut enim ille ascendat contra populum, colliget se. Alii, quiescam, ut ascendat contra populum, ut bello eum adornatur. Alii, quando sese colligent ut ascendat contra populum. Videtur ea versio quam sumus sequuti, propius ad sensum prophetiae accedere, propter sequentem versum.

17 Ficus, &c. 133 1333 Singul. pro plur. Ficus arbores non florebunt. Describit incommoda quæ afferre solet oppugnatio urbis capitalis:

Mentietur, &c. 133 1333 sub. ipsi agricola, vel heri suo. Hebraismus, Olea non producent fructum suum: non respondebunt votis agricole, vel heri sui. Quod præcessit, quodque mox sequitur, exponunt istum Hebraismum. Ad verbum, Negavit oliua fructum, ut quidam vertunt. Alii, mentitum est opus oliuæ. Prat. profut. Abscindetur 133 Prat. profut. abscessum est, vel potius, abscondet sub hostis. Nec erit bos. &c. 133 1333 1333 Ad verbum, & non erit bos in bouilibus. id est, nullaque erunt armenta in stabulis. 18 Salute mea. 133 salutis meæ. i. a quo omnem opem & auxilium expecto. q. d. Cum gaudio & exultatione cum Domino, & gratias agā illi pro tot ac tantis beneficiis ab eo acceptis

mea, & ponet pedes meos tanquam ceruarū: atque super excelsa mea calcare faciet me. Victori in psalmis meis.

mea, & ponet pedes meos quasi ceruarū: & super excelsa mea deducet me victor in psalmis canentem.

19 Et ponet, &c. וְנָסַח וְנָסַח Hebraismus, faciet pedes meos velocissimos ut sunt pedes ceruarum. q. d. Faciet ut quamcitissime reuertar in patriam meā, aut ut doctus inter Hebræos, faciet ut leues sint pedes mei ad persequendum inimicos. Atque super excelsa mea, &c. וְנָסַח וְנָסַח יִדְרִיכֵנִי .i. deducet me in Iudæam patriam meam montosam. Excelsa sua vocat montes Iudææ. Victori in psal. m. וְנָסַח וְנָסַח וְנָסַח dicamque præfecto cātorū in pulsationibus meis. i. in laudē Domini cātābō psalmos, quorū initiū est, Præfecto cātorū in &c. De Neginoth, Vide Psal. 4. &c. Quidam verunt, triumphātem in musicis instrumentis meis.

CANTICVM MARIAE VIRGINIS,
quo Christum promissum venisse canit. Luc. v.

Magnificat anima mea Dominum. 46 Magnificat anima mea Dominum:

Et exultat spiritus meus super Deo seruatore meo, 47 Et exultauit spiritus meus in Deo salutari meo,

Quia respexit humilem ancillam suam: ecce enim ex hoc tempore beatam me dicēt omnes ætates. 48 Quia respexit humilitatem ancilla sua: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes:

46 Magnificat μεγαλύνω, id est, Altē & magnificē predicat, quod Hebraei declarant verbo הִגִּידוּ.

47 Exultat נָסַח וְנָסַח. Est temporis enallage. Super Deo וְנָסַח וְנָסַח וְנָסַח declarat causam ipsam, que adeo gaudij materiam.

48 Quia respexit וְנָסַח וְנָסַח וְנָסַח. Respicere pro diligere & gratuito amore complecti, etiam à Latinis vsurpatur. Solent enim homines, sicuius ipsos capis cōmiseratio, in eum intueri: siquem autem asperrantur, ab eo auertere oculos. Itaque eosdem etiam habitus Deo tribuunt, eo tropo qui dicitur αὐθροποία. Humilē ancillā suam: וְנָסַח וְנָסַח וְנָסַח. Ad verbum ad humilitatem ancillæ suæ. Sed humilitas ancillæ pro humili ancilla ponitur, ex Hebræorum idiotismo. Significat autem וְנָסַח וְנָסַח וְנָסַח humilitatem, id est vilem & abiectam conditionem, qualis est nimirum vilium seruulorum.

Itaque inepti sunt qui modestiā ceterasque Mariæ virtutes hoc loco prædicant: quasi וְנָסַח וְנָסַח וְנָסַח illud sit quod Græci ταπεινὸς ποσὶν vocant. Galli verò vernaculo sermone, Humilitē: quasi denique Mariæ vlla suæ merita, ac non potius infinitam Dei misericordiā collaudet. Aetates וְנָסַח וְנָסַח וְנָסַח Hebraicē וְנָסַח וְנָסַח וְנָסַח. Quidā Nationes interpretantur, quasi dicat Maria, fore ut vniuersus orbis terrarum hoc Dei beneficium celebret.

Quia fecit mihi magna 49
qui potens est, & sanctum
nomen eius,

Et misericordia eius à pro 50
genie in progenies, timentibus
eum.

Fecit potentiam in bra- 51
chio suo: dissipavit superbos
mente cordis sui.

Quia magnificè mecum egit
potens ille, cuius sanctum est
nomen,

Et cuius misericordia in o-
mnes ætates parata est timentibus
ipsum.

Fortè facinus fecit brachio
suo: dissipavit superbos cogi-
tatione cordis ipsorum.

Iesa. 61. b. 9

Psal. 33. b. 10

Iesa. 29. c. 14

49 Magnificè mecum egit ἐποίησέν μοι μεγάλα. Totum hoc dicen-
di genus Hebraei est familiare. Sic enim dicunt מַגְלִילָהּ id est sublimia
paravit, pro præstantiam & magnificentiam suam insigni aliquo faci-
nare declaravit. Potens ille, ὁ δυνάστης. Articulus hoc loco præstan-
tiam significat, & ὁ δυνάστης Deum Græcis significat, sicut ἡγῆ Hebraei:
pro quo tamen Græci interpretes τὸ ἡγεῖν plerumque dicunt. Cuius
nomen ἡγεῖν ὁνομαζέσθαι. Hebraicè מַלְכִּי. Hebraismus à Græcū & La-
tinorū idiomate alienus, nēpe quid solent Hebraei sua quæ vocāt affixa,
nominibus subijcere.

50 In omnes ætates ἵς γενεὰς γενεῶν, Vel,
in omnē posteritatē. In quibusdā codicibus legitur eodē sensu, ἵς γενεῶν
καὶ γενεῶν. Significatur autē γενεῶν appellatione id quod Hebraei גֵּוֹרִים, vel
גֵּוֹרִים, vel גֵּוֹרִים vocāt, Græci etiam αἰῶνα, Latini Aeuū, vel seculū, vel atarē:
ut intelligamus promissiones Dei cōplecti perennia ac perpetua bona: do-
nique nunquā excidere verbum Dei, quemadmodum loquitur Paulus: ut
hoc tutum, illud sit quod Hebraei dicunt עוֹלָם עוֹלָם, aut עוֹלָם עוֹלָם. Vel
hoc vocabulo declarantur nepotes ceterique posterius: ut sit hæc sen-
tentia, tantam esse Dei misericordiā, ut non solum credentes, sed etiā eorum
posteris faciat bonorum suorū participes, in mille usque progenies, quem-
admodum ipse testatur Exod. 10. b. 6.

Timentibus φοβούμενοις. id
est, religiose ac reuerenter ipsum colentibus. Nā apud Hebræos דָּרָשׁ totum
Dei cultum declarat. verbum autem suppleui quod explendæ construc-
tioni deerat.

51 Forte facinus fecit ἐποίησεν ἁμαρτίαν. Sic apud
Hebræos הַיָּדוּת id est Psal. 118. c. 16. Brachio suo: ἰς ἰσχυρίων αὐτοῦ.
Pleonasmus hic maxime energiae est, & Hebræis familiaris, apud quos e-
tiam הַיָּדוּת accipitur pro robore.

Dissipavit διεσπορεύσεν id est הִפְּצָה, trans-
latione sumpta à turbine, qui paleas abruptas huc & illuc spargit:
quæ similitudo frequenter occurrit in Prophetis, & optime declarat fore
ut superbiorum consilia à ventis (quod aiunt) auferantur: id est, tanquam
res inanissime, pereāt, ut scribitur Iesa. 29. quod quidē caput videtur Ma-
ria hoc suo cantico quasi commentariis quibusdā illustrare. Vel הִפְּצָה, id
est, a comminuit ut frustra hinc & inde dissilierint.

Cogitatione
δυνάμει. Accommodari potest hoc diuerso sensu ad verbum δυνάμει, ut
significetur, à Domino dissipari superbos, idque ἵς ἰσχυρίων & artibus,
quibus conantur alios auertere (comprehendit enim eos Dominus in astutia

M. ij.

sua, & malum consilium (ut aiunt) ipsi consulti pessimum esse solet) aut dissipari superbas cum suis consiliis, aut denique propter prava eorum consilia. Vel coniungi potest cum nomine *καταπαύου*, ut sit hac sententia, eos à Domino dissipari qui sibi in consiliis suis placent.

Detrahit potentes è thronis, ⁵² Deposuit potentes de sede, & exaltavit humiles.

Famelicos impleuit bonis: & ⁵³ Esurientes impleuit bonis: & diuites dimisit inanes.

Sustentauit Israel puerum suum, ⁵⁴ Suscepit Israel puerum suum, memorari misericordiae suae, ut memor esset misericordiae,

(Sicut loquutus est ad Patres ⁵⁵ (Sicut loquutus est ad Patres nostros, Abraham & seminem nostrum, Abraham & seminem eius) in aeternum.

⁵² Potentes δυναστοί. In Oriente ita vocabantur qui principes quidem essent, sed Regibus & Tetrarchis inferiores: iidem forsasse atque illi quos Persae Satrapas vocabant. Satis autem constat ex antithesi, quousque hic significari qui opibus aut genere sunt insignes. E thronis, ἀπὸ θρόνων vel è solius. Videtur enim his nominibus angustius aliquid significari, quam sedis appellatione declaretur. Humiles, ταπεινοί id est vilis & abiectae conditionis homines, quoniam hoc quidem loco ταπεινοί dicantur qui non modò inter homines sunt infimi sed etiam coram Deo nihil prorsus sibi tribuunt: qui denique verè pauperes sunt spiritum.

⁵³ Famelicos πεινῶντας. Osendis antithesin non vocari famelicos eos qui simpliciter esuriant (possunt enim esurire etià qui ditissimi sunt) sed eos qui ad extremam inopiam reducti sunt. Conueniunt autem hac Mariae verba cum iis quae ab Hanna referuntur, 1. Sam. 2. 4. 6.

Ablegavit ἐξαπέστη. Viendum fuit vocabulo duriore, quale est Ablegare à se & amandare.

⁵⁴ Sustentauit ἀντηλάττω id est, porrecta manu sustinuit cadentem, vel prostratum erexit & fulciuit: quod Hebraei declarant verbo *קָנָן*, utiturque eo Iesaias 41. 6. 10, quem locum videtur Maria cantico suo accommodare. Puerum suum, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ id est, seruū suum, quanquā etiam vocatur filius, & quidē primo-

genitus, Exod. 4. 22. Sed videtur Maria (ut modò dixi) ista repetere ex Ies. 41. 6. 8 & 9, ubi disertè dicitur Israel à Domino *קָנָן*, id est, seruus meus.

⁵⁵ Loquutus est ἐλάλησεν, id est, pollicitus est. Et semen eius *קָנָן* τῶ ἀντιπαύου αὐτοῦ Hebraicè *קָנָן*, id est posteritatem eius. Intelligit Isaacum, Iacobum, Dauidem, quibus nominatim Dominus renouauit promissionem factam Abrahamo.

In aeternum, εἰς τὸ αἰῶνα. In quibusdam codicibus legitur, εἰς αἰῶνας, in aeternum usque. Ceterum in vetustis exemplaribus, atque adeò in Theophylacto Romano ista sic distinguuntur, ut haec omnia, καὶ εἰς αἰῶνας πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῶ ἀντιπαύου καὶ τῶ ἀντιπαύου αὐτοῦ, includantur parenthesi, & εἰς αἰῶ-

et connectantur cum superiori versiculo. Ego verò, quoniam nihil immutavi contra tot exemplarium consensum, tamen vix tolerabilem esse puto hanc parenthesim. Neque enim video cur non potius Lucas hæc annexisset ipsi versiculo superiori. Fortassis igitur hæc est sententia, Dominum miserum esse Israelis extremo hoc tempore, ut ostenderet se memorem esse misericordiam, quemadmodum pollicitus est maioribus, videlicet misericordia usum tunc erga ipsum Abrahamum, tum erga ipsum posterum: idque non ad certum usque gradum posteritatis sed in infinitum usque.

CANTICVM ZACHARIAE, IN QVO
Christum promissum venisse nuntiat. Luc. 1.

Benedictus Dominus
Deus Israel, qui a visi
tauit et fecit redem-
ptionem plebi suæ.

Et erexit cornu salutis
nobis in domo David pueri
sui:

Benedictus Dominus Deus
Israelis quod inuiserit & re-
demerit populum suum:

Et erexit cornu salutis no-
bis in domo David pueri sui:

Luc. 2. d. 10
matth. 1. d. 23

Psal. 132. c. 17

68 Benedictus $\epsilon\lambda\epsilon\gamma\epsilon\tau\epsilon\iota$. Subauditur $\epsilon\tau\epsilon\upsilon$. Perinde enim est, ac si dixisset, $\epsilon\pi\alpha\upsilon\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon$, vel $\delta\omicron\lambda\epsilon\alpha\sigma\tau\epsilon\upsilon$, id est laudetur ac prædicetur. Vel, $\epsilon\lambda\epsilon\gamma\epsilon\tau\epsilon\iota$ declarat omni gloria et laude dignum, ut incipiat Zacharias ab epiphonemate.

Quod inuiserit $\sigma\tau\iota\epsilon\pi\epsilon\kappa\upsilon\lambda\epsilon\sigma\tau\epsilon\upsilon$ Hebraicè $\tau\eta\gamma$ id est, quod se memorem esse declarauerit populi sui: adeo quidem ut ipse de celo descenderet, ut præsens eis inuiseret, et infinito pretio redimeret. Ita enim loquitur Dominus Exod. 3. c. 8: quem locum videtur respexisse Zacharias: simul tamen designans Deum re ipsa præstitisse quod olim adumbrarat, id est, de calce verè descendisse ut verum Israelcem à captiuitate diaboli, peccati et mortis sanguine suo redemptum sibi acquireret. Redemerit $\epsilon\pi\sigma\iota\sigma\tau\epsilon\iota$ $\chi\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon$. Hoc obseruandum est, quum multa sint liberationis species, eam demum significari $\chi\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon$ nomine, quæ nec vi (ut olim contigit quum Dominus populum eriperet Pharaoni) nec cum hostium gratia (ut quum populus Babylone reuerteretur) sed iusto perfoluto pretio impetratur. Ideo toties repetit Apostolus nos sanguine Christi redemptos, ingenti scilicet illo pretio quod olim adumbrabatur victimariæ cruore, ut de salute nostra dubitare sit nefas.

69 Erexit cornu salutis $\epsilon\gamma\epsilon\lambda\epsilon\sigma\tau\epsilon\upsilon$ $\chi\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon$ $\sigma\upsilon\tau\epsilon\upsilon\pi\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon$. Heb. קרן תועת Totum hoc dicendi genus est translatitium, quo significatur, quum planè collapse videretur vires Israelitis, ac in primis actum esse videretur de magnificis illis promissis Davidi factis super regno ipsius aeterno, Dominum excitasse Christum illum suum: sicut scriptum est Amos 9, qui inuictus suo robore, tanquam cornu quodam prostratus aduersarius, Israelis aeternum illud regnum assereret. Est autem Hebraicè familiare קרן id est, cornu per vi et robore usurpare, translatione sumpta ab animalibus cornupetis, ut 2. Sam. 22. a. 3, et quidem adiecto verbo קרן quod respondet $\tau\epsilon\iota\epsilon\gamma\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon$,

quam agitur de amissa potestate, aut virum instauratione, vt 1. Sam. 2. b. 10. & nominatim etiam ubi agitur de Messia, vt Psal. 132. d. 17.

[Sicut loquutus est per os sanctorum qui à seculo fuerunt, Prophetarum suorum,

Fore ut nos seruaret ex inimicis nostris, & de manu omnium qui oderunt nos:

Vt vteretur misericordia erga Patres nostros, ac memor esset Testamenti sui sancti,

[Et iurisiurandi quod iurauit Abrahamo patri nostro: nimirum se daturum nobis,

Vt sine metu, è manu inimicorum nostrorum liberati, seruiremus ipsi

Cum sanctitate & iustitia coram ipso, cunctos dies vitæ nostræ.

70 Loquutus est ἐλάλησεν Heb. נִשְׁמַע id est, discessit à promissis. A seculo לְוָי אֶת אֲבוֹתָיו. Heb. וְלֹא יָדָע id est, à condito mudo, vt Psal. 119. 52. & Act. 3. d. 21. Interdum verò idem declarat אֶת אֲבוֹתָיו quod Ab æterno, vt Psal. 92. a. 2. & alibi sepe.

71 Fore vt nos seruaret ex inimicis עֲוֹרָתָיו לִי עֵי עֲדָרָיו. Refertur עֲוֹרָתָיו ad verbum ἐλάλησεν, quemadmodum & sequentes versiculi duo.

72 Vt vteretur misericordia nostra ὡς ἡμεῖς. Ad verbum, ad faciendā misericordiam. Sic Heb. כִּי נִשְׁמַע.

Memor esset מִנְחָתָנוּ. Id est, vt ipsa declararet se memorem esse.

Testamēti אֲבֹתֵינוּ. Vel potius, pacti & fœderis, id est תְּרִיבָה: quāvis Testamenti vocabulū emphasi non caret, vt docet epistola ad Hebræos.

73 Et iurisiurandi quod iurauit אֶפְרַיִם בֶּן, &c. Apud Theophylactū legitur אֶפְרַיִם בֶּן, & rectius (opinor) vitata scilicet mutatione cōstructionis.

Se daturum nobis, כִּי אֲדַעֲמָה לָנוּ. Explicatur his verbis iusiurandum ipsū, id est, quid illud sit quod Deus inieciundo promiserat Patribus. Ideo hæc accipio אֲדַעֲמָה, patius quāם ראוי.

74 Sine metu, ἀφ' οὐκ Heb. אֶפְרַיִם id est (vt loquitur Paulus Ephes. 4. c. 12) ἐν πίστεϊ. Neque enim φῶς hic vocat religiosum illū timorem qui alio vocabulo dicitur φόβος, & præcipua pars est pietatis: sed futuri mali agitudine quam Latini metum vocant. Ea verò pugnat ex diametro cum fiducia illa filiorum Dei, qui fide iustificati pacem habent, vt loquitur Paulus Rom. 5. a. 1.

75 Corā ipso, ἐνώπιον αὐτοῦ. Id est, coram ipso Deo animorum scrutator approbet vt minime simulatam.

Psal. 132. c. 18
iere. 23. a. 6,
& 30. b. 10

Gene. 22. c. 16
iere. 31. f. 33
hebr. 6. c. 13. d. 17

Et tu puer, Propheta Altif 76
fimi vocaberis: praeibis enim
ante faciem Domini parare
vias eius:

'Tu verò puerule, Propheta
'Altissimi' vocaberis: praeibis e-
nim ante faciem Domini, ut pa-
res vias eius:

Iohannis officium:
docere populum
Christum venisse
in remissionem pec-
catorum.

Ad dandam scientiam sa 77
lutis plebi eius in remissio-
nem peccatorum eorum:

'Et ut des scientiam salutis po-
pulo ipsi per remissionem pec-
catorum eius:

Per viscera misericordiae 78
Dei nostri, in quibus visita-
uit nos Oriens ex alto:

'Propter viscera misericordiae
Dei nostri, quibus inuisit nos
'Germen ex alto:

76 Tu verò $\chi\alpha\iota\ \delta\iota\ \nu\omicron$. $\chi\alpha\iota$ omnino videtur accipi pro $\delta\iota$ hoc loco, ut a-
libi saepe. Ita enim melius notatur apostrophe. In quodam codice scriptum
legimus, $\chi\alpha\iota\ \nu\omicron\ \delta\iota$, Sed $\epsilon\tau$ tu. Puerule, $\nu\alpha\iota\ \delta\iota\ \nu\omicron$. Videtur aliqua esse
emphasis diminutivi hoc saltem loco minimè negligenda, perinde ac si dice-
ret Zacharias, Tu verò puerule qui nunc tantillus es, tamen in hoc Chri-
sti regno veluti primas tenebis. aris enim Altissimi praenuntius, $\epsilon\tau$ viam
ad salutem ceteris praemunies. Altissimi $\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\theta\epsilon\iota\sigma\iota$ Hebraicè יְהוָה עֶלְיוֹן
id est Dei. Vocaberis: $\alpha\lambda\tau\iota\sigma\tau\iota\varsigma$ Id est eris, $\epsilon\tau$ quidem publico testi-
monio.

77 Et ut des $\tau\omicron\upsilon\ \delta\omicron\upsilon\upsilon\alpha\iota$ Putavi particulam $\epsilon\tau$ adiciem
dam, ut intelligatur epexegetis. Explicat enim quomodo Iohannes prae-
paraturus sit viam Domino, nimirum quòd annuntiaturus esset salutem in
sanguine agni illius, quem etiam erat demonstraturus digito. Dare autè
cognitionem, ex Hebraeorum idiomate, id est $\nu\tau\eta\ \pi\pi\delta$, hoc loco dicitur qui a-
lius aditum patefacit ad rem quampiam cognoscendam. Per remis-
sionem $\epsilon\iota\ \alpha\phi\epsilon\iota\sigma\iota$ Remissio peccatorum, est modus ipse per quem Deus Pa-
ter nos in filius servat, ut docet Paulus Rom. 4. a. 7, ex illo Davidis versu,
Beati quorum remissa sunt iniquitates.

78 Propter viscera
misericordiae $\delta\iota\alpha\ \sigma\pi\lambda\acute{\alpha}\varsigma\chi\iota\alpha\ \epsilon\lambda\epsilon\upsilon\sigma\iota$ id est propter intimam $\epsilon\tau$ in ipsis
visceribus harentem misericordiam. Alii putant hoc dicendi genere decla-
rari enim amorem quo solent matres completi sua viscera, id est suos natos.
quae interpretatio sensum eundem gignit atque superior.

Quibus
 $\epsilon\iota\ \nu\omicron\iota\varsigma$ Id est, per quae viscera, $\epsilon\tau$ qua misericordia impellente. Abundat
praepositio $\epsilon\iota$, ex Hebraeorum idiomate.

Germen $\alpha\iota\omega\tau\omicron\lambda\eta$ Hebraicè
 $\pi\pi\delta$, Vocatur enim hoc nomine Mesias, ipso etià teste Chaldaeo paraphra-
ste, Ierem. 23. a. 5. Zach. 3. c. 8. $\epsilon\tau$ 6. c. 12. quibus locis Graci interpretes con-
verterunt $\alpha\omega\tau\omicron\lambda\eta$, improprie quidem, ut existimo. Nam $\alpha\iota\omega\tau\omicron\lambda\eta$ quum
de sole dicitur, vel ipsum solis exortum, vel eam cali partem declarat unde
sol exoritur: quum autem plantis $\epsilon\tau$ ceteris huiusmodi rebus, aut etiam
ipsorum hominum ortui translatitiè tribuitur (ut Heb. 7. c. 14, dicitur Do-
minus $\alpha\iota\omega\tau\epsilon\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\iota$ $\epsilon\iota\ \nu\omicron\upsilon\delta\alpha$, nihil aliud declarat quàm earum rerum
exortum. In illis autem locis Ieremiae $\epsilon\tau$ Zachariae, $\epsilon\tau$ hic quoque id ipsum
quod exoritur, vocatur $\pi\pi\delta$. Addit $\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\theta\epsilon\iota\sigma\iota$, id est ex alto, ut sit antithesis
ceterarum velut plantarum, quae omnes è terra germinant, hac autem è

calo, unde Pania ille viuus in partes inferiores terra descendit.

Ut appareat iis qui in tenebris & vmbra mortis positi sūt, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

79 Ut appareat *ἐπιφανῆ* Hic germen illud ē calo exuens conferent eum sile, quemadmodū sape Sol iustitia & Lux ipsa in vtroque Testamento dicitur. Alioquin etiā in genere apud Hebræos, Tenebrarū appellatione calamitas intelligitur: ac vicissim Lucis nomine liberatio, & quæ illā cōsequitur felicitas. Vmbra mortis *σῆν* id est vmbrosa & senbricosa morte. In viā pacis. *ἡ δὲ ὁδὸς τοῦ εἰρήνης*, id est in eam viam quæ ad veram felicitatem ducit. Nam Hebræi Pacis appellatione eum statum intelligunt in quo aliquis meritū acquiescat.

CANTICVM SIMEONIS LUC. II.

N Vnc 'dimittis' seruū tuum **19** **N** Vnc dimittis seruū tuum Domine, secundū verbum tuum, in pace:

Quia viderunt oculi mei **32** **Quod parasti ante faciē**
ludem tuam,

Quam parasti in oculis **o** **Quod parasti ante faciē**

19 Dimittis *ἀπολύεις* id est deicendi potestatem facis: ex hac vita scilicet, ut patribus meis adiungar, id est ut ad te redeā. Nam Dominus eum ad æternam pacē properantē, velut ē medio cursu renouat. Sanctos autē emittentes Deus ā se non ablegat, sed ad se potius reuocat: sicut princeps quispiā qui legatis facis copiam ex prouincia reuertendi. Vel *ἀποκρίνεται* respondet verbo *ἡρώδης*, quod etiam significat statuere & collocare. Ut sit hæc sententia, Nunc demum Domine seruum tuum in vera pace ac tranquillitate constituis, ut qui præsens oculis suis cōspexerit tuum Messiam, id est illum ipsum ā quo vno felicitas omnis est expectanda. Seruum tuum *τὸν δούλόν σου* id est, me qui sum seruus tuus. Secundū verbū tuum *κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν σου*, id est, quemadmodum mihi pollicitus es. Respice enim illud quod Diuinitus intellexerat, se non visurum mortem prius quā vidisset Christum Domini. In pace: *ἐν εἰρήνῃ* id est feliciter & beatē, ut alibi exposuimus.

30 Viderunt oculi mei *ἠδὲν ὁ ὀφθαλμὸς μου* huius pleonasmī magna est emphasis, ut quum Latine dicimus, His ego oculis vidi, ut videri possit Pleonasmum non esse. Nam animo quoque & opinione dicimur aliquid videre. Hic autem de corpore Christi conspectū sibi gratulatur Simeon: quem tamen antea fide iam erat reuerē complexus, ut Abrahamus dicitur diem Domini vidisse. Salutem tuam. *σωτηρίαν σου*, Hebraicē *יְשׁוּעָה* ut Psal. 30. d. 21. id est, eum quem seruādis electis tuis destinasti, unde etiam factum ut vocetur Iesus quod nomen Simeon adumbrat.

31 In oculis *κατὰ ὀφθαλμὸν* id est (ut alibi dixit Virgilius) Ante ora. Ad verbum, ante faciē, id est tanquam

signum aliquod edito loco positum, qui conuertantur omnium oculi.
omnium populorum.

Lumen ad reuelationem
 Gentium, & gloriam plebis
 tuæ Israel.

32 Reuelandum Gentibus, *ut dicitur in libro i. Chald. דניאל*
ידעיד est lucem quæ Gentibus manifestetur & illucescat. Alludit enim
ad Psal. 98. a. 2, & Iesa. 9. a. 2, & 49. b. 6.

mnium populorum.

Lumen reuelandū Gentibus,
 & gloriam populi tui Israel.

ORATIO DANIELIS Dan. IX.

O Bsecro Domine Deus 4
 magne & terribilis,
 custodiens pactum &
 misericordiam diligentibus
 te, & custodientibus manda
 ta tua:

Peccauimus, iniquitatem
 fecimus, impiè egimus, & re
 cessimus: & declinauimus à
 mandatis tuis ac iudiciis.

Nō obediimus seruis tuis
 Prophetis qui loquuti sunt
 in nomine tuo Regibus no
 stris, Principibus nostris, Pa
 tribus nostris, & omni popu
 lo terræ.

Tibi Domine iustitia. no
 bis autem confusio faciei, si
 cut est hodie viro Iuda &
 habitatoribus Ierusalem &
 omni Israel, his q. propè sūt,
 & his qui procul in vniuer
 sis terris, ad quas eiecisti
 eos propter iniquitates eorū

O Bsecro Domine Deus, ma
 gne, & terribilis, custodiēs
 pactum & misericordiā erga di
 ligentes te & custodientes man
 data tua:

Peccauimus & iniquitatem
 fecim⁹, impiè egimus, & rebel
 lauimus, & recessimus à manda
 tis tuis, & iudiciis tuis.

6 Neque obediuimus seruis tuis
 Prophetis, qui loquuti sunt no
 mine tuo Regibus nostris, Prin
 cipibus nostris, & Patribus no
 stris, & toti populo terræ.

7 Tibi Domine iustitia: nobis
 aut pudor faciei, sicut apparet ho
 die viro Iehudāh & habitatori
 b. Ierusalem, & omni Iŭsranē
 li, propinquis & remotis in vni
 uersis terris ad quas eiecisti eos,
 propter prauaricationem eorū,

4 Deus, magne, &c. *דניאל דניאל דניאל* qui es Deus ille ma
 ximus & tremendus, qui custodit, vel, reuerendus, i. quem omnes time
 re debent, qui custodit, &c. 5 Et rebellauimus, *דניאל דניאל* & rebel
 les fuimus. sub. tibi. descimus à te. descimus. 6 Et toti populo
 terræ. *דניאל דניאל דניאל* i. vniuersæ plebi. Nam per populum terræ intelligit
 plebis. 7 Tibi Domine iustitia. q. d. Tu es iustissimus: nos verò erubescere de
 bemus coram te, propter scelera nostra.

qua prauaricati sunt in te.

O Iehoua, nobis inquam pudor faciei, Regibus nostris, Principibus nostris, & Patribus nostris, quia peccauimus tibi.

Domino autem Deo nostro misericordiae & propitiationes: quia recessimus ab eo,

Neque obediuius voci Iehouae Dei nostri, ut ambulares in Legibus eius quas posuit coram nobis per seruos suos Prophetas.

Vniuersus etiam Israel transgressi sunt Legem tuam, & declinauerunt non obtemperando voci tuae: propterea stillauit super nos maledictio, & iusiurandum quod scriptum est in Lege Moysi serui Dei, quia peccauimus illi.

Statuitque verbum suum quod loquutus fuerat super nos & super Iudices nostros qui iudica-

in quibus peccauerunt in te.

Domine, nobis confusio faciei, Regibus nostris, Principibus nostris, & Patribus nostris qui peccauerunt.

Tibi autem Domino Deo nostro misericordia & propitiatione: quia recessimus à te.

Et non audiuius vocem Domini Dei nostri ut ambulares in Lege eius quam posuit nobis per seruos suos Prophetas.

Et omnis Israel prauaricati sunt Lege tua, & declinauerunt ne audirent vocem tuam: & stillauit super nos maledictio & detestatio quae scripta est in libro Moysi serui Dei, quia peccauimus ei.

Et statuit sermones suos quos loquutus est super nos & super principes nostros qui

8 Nobis inquam pudor נִכְלָם לָנוּ .i. nos docet pudor, & Reges nostros.

9 Et propitiationes: וְסִלְיָנוּ & remissiones. sub. tribui debent.

Quia recessimus ab eo. כי quia defecimus. sub. & tamen miseretur nostri, & parcat nobis. Alii, Opus est ut sint illi misericordiae ut misereatur nostri, qui peccauimus. Alii exponunt כי per quam, sic, Quamuis defecerimus ab eo.

10 Posuit coram nobis. יָסַד לְפָנֵינוּ Ad verbum, dedit coram nobis. i. proposuit nobis. Per seruos s. נְבִיאֵינוּ Ad verbum, in manu seruorum, &c. 11 Et declinauerunt וְסָרוּ Infinitiuus pro praeterito, & recesserunt. sub. à praeceptis tuis & iustitiis tuis, ut paulo ante, versu 5. Propterea stillauit וַיִּשְׁלַח propterea effusa est. vel, peruenit, ut quidam Hebraeorum exponunt. Et iusiurandum וַיִּשְׁבַּע וְהָיָה

12 Statuitque verbum s. וַיִּסְדּוּק וַיִּסְדּוּק Et suscitauit vel, stabiliiuit. i. adimpleuit verbum suum. Legitur enim וַיִּסְדּוּק & scribitur וַיִּסְדּוּק verba sua. Quod loquutus, &c. וַיִּסְדּוּק וַיִּסְדּוּק .i. quae interminatus fuerat. Iudicauerunt nos, וַיִּסְדּוּק .i. iudiciis inter nos praefuerunt sive & reuerunt nos.

indicauerunt nos, vt superin
duceret in nos magnū malū
quale nunquam fuit sub o-
mni caelo secundum quod fa-
ctum est in iherusalem:

*Sicut scriptum est in Lege
Mysi, omne malum hoc venit
super nos: & non rogamus
faciem tuam Dñe Deus noster,
vt reuereremur ab iniqui-
tatibus nostris, & cogitare-
mus veritatem tuam.*

Et vigilavit Dominus su^{per} 14
per malitiam, & adduxit
eam super nos: insus Domi-
nus Deus noster in omnibus
operibus suis quæ fecit: non
enim audimus vocē eius.

Et nunc Domine Deus no
fier quæduxisti populum
tuum de terra Aegypti in
manu forti, & fecisti tibi
nomen secundum diem hunc,
peccauimus, iniquitatem fe
cimus.

Domine, in omnem iustitiā
tuam avertatur oculus tuo
tuus, & furor tuus a ciuitate
tua iherusalem, & a moun-
te sancto tuo: propter peccata
enim nostra, & iniquitates
Patrum nostrorum,

Quod nō fuit factum, &c. וְיִשְׂרָאֵל הָיָה כַּמֶּלֶךְ יוֹדֵעַ שֶׁכֵּן טַעַם הַפֶּסַח לֹא נִתְּנָה עוֹלָם בְּיָמֵינוּ
vniuerso cælo quale factum est, &c. *Alii*, non enim factum est sub
vniuerso cælo sicut factum est, &c. וְהַבְּרִית הַזֶּה הִיא אֲמוּנָתְנוּ וְהַקֶּדֶשׁ הַזֶּה הִוא מִצְוַתְנוּ

i. promissiones tuas verissimas. 14 Et festinavit, &c. וְהִתְחַפֵּז הוֹדוּ He
braismus, Acceleravit adducere hoc malum super nos vel Dedit operā re
affligemur. 16 Pro omnibus iustitiis tuis וְכָל צְדָקָתְךָ secundū oēs
iustitias tuas. Concisa est haec sententia quae sic impletur, Domine ut in
his punis scelera, quod sis iustus: etiam avertē iram tuā a nobis secundū
multitudinē misericordiarum tuarum, ut iustus et sis etiam clemens. Relin
quit alteram partem comparationis, quam supra posuerat.

Ierusalem & populus tuus in
opprobrium sunt cunctis qui sunt
in circuitu nostro.

Ierusalem & populus tuus
in opprobrium sunt omnibus
per circuitum nostrum.

Nunc igitur exaudi Deus no-
ster orationē serui tui, & depre-
cationes eius, & illustra faciem
tuā super Sanctuariū tuū deso-
latum, propter Dominum.

Nunc ergo exaudi Deus
noster orationē serui tui &
preces eius: & ostende faciē
tuā super Sanctuariū tuū
quod desertū est, propter te-
metipsum.

Inclina Deus meus aurē tuam,
& audi: aperi oculos tuos, & vi-
de desolationes nostras, & urbē
super quam inuocatū est nomē
tuum: non enim in iustitiis no-
stris nos prosternimus depreca-
tiones nostras in cōspectu tuo,
sed in miserationib' tuis multis.

Inclina Deus meus aurem
tuam, & audi: aperi oculos
tuos, & vide desolationē no-
strā, & ciuitatē super quā
innocatum est nomen tuum:
neque enim in iustificatio-
nibus nostris prosternimus
preces ante faciem tuā, sed
in miserationib' tuis multis.

Dñe exaudi, Domine parce,
Domine attēde, & fac, ne mo-
reris, propter temetipsum Deus
meus: quia nomen tuū inuoca-
tum est super ciuitatem tuam,
& super populum tuum.

Exaudi Domine, placare
Domine, attende & fac, ne
moreris propter temetipsum
Deus meus: quia nomen tuū
innocatum est super ciuita-
tem & super populum tuū.

17 Et illustra faciē t. וְיִהְיֶה כְּנֹר וְיִהְיֶה כְּנֹר & lucere fac faciem tuam, &c. Il-
lustrare faciem, est vultu benigno & hilari intueri: nam quos odimus, ob-
scuro & infesto vultu intuemur. Illustra igitur faciē tuā super Sāctua-
rium tuum, sive templū. i. favore prosequere. Propter Dominū.

וְיִהְיֶה כְּנֹר Mutatio persona. propter te. 18 Desolationes nostras,
וְיִהְיֶה כְּנֹר ruinas nostras. i. respice ades nostras desolatas. Super quā,
&c. וְיִהְיֶה כְּנֹר Hebraismus, quæ appellatur de nomine tuo: hoc est quæ
dicitur tua. Hæc est urbs Domini. In iustitiis nostris וְיִהְיֶה כְּנֹר

propter iustitias nostras. i. freti iustitiis nostris. In miserationi-
bus tuis. וְיִהְיֶה כְּנֹר propter misericordias tuas. 19 Et fac, וְיִהְיֶה כְּנֹר
sub. quod opto. Ne moreris, וְיִהְיֶה כְּנֹר ne differas. sub. quin illustres
faciem tuam super urbem. Quia nomen tuum, &c. וְיִהְיֶה כְּנֹר He-
braismus, quia Ierusalem dicitur urbs tua, & Israel populus tuus.



IMPRIMEBAT ROB. STEPHA-
NVS IN SVA OFFICINA, AN-
NO M. D. LVII. CAL. IAN.











